

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

28 november 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	859
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	867
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	873
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	889
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	903
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	978
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	1015
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1032
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	1039
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1040
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	1057
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1089
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1091
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	1097
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1101

Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	1131
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1140

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	1144
----------------	------

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 5
van 10 oktober 2003
van mevrouw HILDE DE LOBEL**

*Ministeriële dienstwagens – Aanschaf, kostprijs, ge-
bruik*

Uit een recent persartikel blijkt dat slechts één op de tien Vlaamse ministers met een in Vlaanderen geassembleerde wagen rondtoert.

BMW blijkt het meest gegeerde merk te zijn. De meeste Vlaamse ministers zeggen dat ze hun dienstwagen erfdien van hun voorganger wat, gezien de veelvuldige ministerwissels, niet eens ongehoorbaar klinkt.

1. Worden de ministeriële voertuigen geleasd of aangekocht ?
2. In geval van aankoop, wat was de aankoopprijs en in geval van leasing, wat is de kostprijs per jaar ?

3. Wat is de kostprijs per jaar inzake verbruik ?
4. Wat is de kostprijs per jaar met betrekking tot de ministeriële chauffeurs ?
5. Op welke basis werd er beslist om de eventuele leasing of aankoop te gunnen aan deze of gene leasingmaatschappij of dealer ?
6. Werd er gebruikgemaakt van een offerte, aanbesteding of bekendmaking ? Zo neen, waarom niet ?
7. Is er enige beperking met betrekking tot het door de minister gewenste merk, en de daaraan verbonden kostprijs (aankoop of leasing) ?
8. Werd er al overwogen om alle dienstwagens te leasen "in vloot", aangezien deze manier van werken aanzienlijke minkosten zou kunnen betekenen ?
9. Zijn er beperkingen in verband met het privé-gebruik door de ministers van hun dienstvoertuig ? Zo ja, welke ?

Indien de minister-president verwijst naar omzendbrieven, besluiten, reglementen of dergelijke, zou ik het op prijs stellen mocht hij daarvan een kopie bijvoegen.

Antwoord

1 en 2. Onderstaand overzicht geeft aan dat beide formules mogelijk zijn. Momenteel wordt er meestal geopteerd voor leasing.

Kabinet	Jaarbedrag leasing	Wagen minister		
		Duurtijd contract	Aankoop- prijs	Jaar van aankoop
Somers	20.587,32	12 maanden	-	-
Landuyt	13.977,72	12 maanden	-	-
Vanderpoorten	18.458,40	24 maanden	-	-
Van Mechelen	14.239,20	38 maanden	-	-
Van Grembergen	-	-	59.714,67	1999
Bossuyt	24.293,52	24 maanden	-	-
Sannen	15.555,60	36 maanden	-	-
Byttebier	-	-	22.645,56*	2001
Ceysens	22.310,28	30 maanden	-	-
Keulen	-	-	65.443,89	2000

* rekening houdende met inruilwaarde van vorige wagen ter waarde van 16.980,71 euro

3. Hierover zijn geen aparte gegevens beschikbaar. De aanschaf van brandstof gebeurt via tankkaarten. Per kabinet wordt een globale maandelijks factuur gemaakt waarbij geen onderscheid per wagen wordt gemaakt.
4. Artikel 19 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 september 2001 tot organisatie van de kabinetten van de leden van de Vlaamse regering (zie gecodificeerde **bijlage 1**) stelt dat binnen de perken van de kabinetsbegroting het salaris van het gedetacheerd en aangesteld kabinetspersoneel vastgesteld wordt bij de aanwerving.
7. Het staat de minister vrij, binnen de perken van de kabinetsbegroting, het merk te kiezen.
8. De ministers hebben de mogelijkheid om gebruik te maken van de gunstige voorwaarden bedongen in de centrale contracten. Dit is echter geen verplichting. Voor ministeriële wagens worden door de verdelers soms zeer voordelige voorwaarden aangeboden.
9. De ministers genieten op dit vlak geen uitzonderingsmaatregel, noch ten opzichte van andere titularissen van openbare ambten, mandaten en betrekkingen, noch ten opzichte van de andere belastingplichtigen.

Daarbovenop wordt aan de chauffeurs een forfaitaire vergoeding voor verblijfskosten toegekend van 3.050 euro op jaarbasis. Deze vergoeding is niet cumuleerbaar met andere vergoedingen voor reis- of verblijfskosten (zie gecodificeerde **bijlage 1**, artikel 23bis, besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 2001, art. 2).

5. Voor de aanschaf van ministeriële wagens bestaan geen richtlijnen. De ministers kunnen, indien zijn dat wensen, een beroep doen op de centrale contracten van de afdeling Aankoopbeheer van de administratie Logistiek Management. Het staat hen vrij het ministeriële voertuig aan te kopen dan wel te leasen, evenwel binnen de perken van de kabinetsbegroting.

De centrale contracten van de afdeling Aankoopbeheer worden, binnen de reglementering op de overheidsopdrachten, aanbesteed via een algemene offerteaanvraag of een openbare aanbesteding. Bij de gunning van een algemene offerteaanvraag worden een aantal criteria (technische kwaliteit, comfort, milieuprestaties, prijs, ...) gehanteerd. Bij de gunning van een openbare aanbesteding is er slechts één criterium, namelijk de prijs.

6. De centrale contracten van de afdeling Aankoopbeheer worden gepubliceerd in zowel het Belgisch Staatsblad als het Europees Publicatieblad.

Het staat voor de aanschaf van ministeriële wagens echter vrij om hiervan gebruik te maken. De wet op de overheidsopdrachten legt geen verplichte vorm op. De concurrentie moet echter geraadpleegd worden.

In principe sluit de notie "openbare dienst", die van toepassing is op de titularissen van openbare ambten, mandaten en betrekkingen, en dus eveneens op de ministers, een privé-gebruik van het voertuig uit.

De fiscus maakt zelf in de praktijk niettemin een onderscheid tussen persoonlijk gebruik, functioneel gebruik en louter occasioneel gebruik. Het privé-gebruik van het dienstvoertuig wordt door de fiscus beschouwd als een belastbaar voordeel van alle aard. De fiscale richtlijnen voor de titularissen van politieke ambten en mandaten zoals minister, verschillen niet wezenlijk van deze die gelden voor werknemers of bedrijfsleiders die persoonlijk een voertuig gebruiken dat hen kosteloos of tegen een bijdrage door hun werkgever of vennootschap ter beschikking is gesteld. De fiscus verplicht de minister die de beschikking heeft gehad over een kabinetswagen om het voordeel van alle aard in zijn aangifte in de personenbelasting te vermelden.

Het belastbaar voordeel voor al de belastingplichtigen, met inbegrip van ministers, wordt forfaitair geraamd. Het voordeel wordt berekend aan de hand van forfaitaire bedragen per afgelegde kilometer en de belastbare kracht van het voertuig (uitgedrukt in PK).

Deze fiscale richtlijn (CI.RH.241/516.532 d.d. 01.04.1999) vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage 2**.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 8
van 17 oktober 2003
van de heer JAN LOONES

Grote infrastructuurwerken – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 34

van 17 oktober 2003

van de heer Jan Loones

Blz. 1008

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare werken en Energie.

Vraag nr. 9
van 17 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de gehandicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. Handelingen Commissievergadering 105 van 21 januari 2003, blz. 7-8 en Handelingen Commissievergadering nr. 192 van 1 april 2003, blz. 1-3).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua,

van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel." En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf gingen nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De toenmalige minister-president had volgens minister Vogels op 1 april nog niet laten weten welk initiatief hij in het kader van zijn bevoegdheden ging nemen.

1. Welke initiatieven heeft de minister-president genomen, zoals gevraagd door voormalig bevoegd minister Vogels, in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?

Waarom had de voorganger van de minister-president op 1 april 2003 nog niet gereageerd op de vraag van de bevoegde minister ?

2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo neen, waarom nog niet en wanneer dan wel ?

3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 10
van 24 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Transfers naar Wallonië – Studieopdracht

Begin dit jaar antwoordde toenmalig minister-president Dewael ons dat er weinig betrouwbare cijfers voorhanden zijn aangaande de transfers naar Wallonië en dat er vooral weinig wetenschappelijk

onderzoek is over het al dan niet objectief verantwoord zijn van deze transfers. De studies die voorhanden zijn, zijn steeds gericht op één of twee bronnen van transfers en geven dus geen totaalbeeld. Daarbij komt dat de meeste wetenschappelijke studies over het Belgisch federalisme een juridische en/of politieke inslag hebben en zelden een economische en/of statistisch-kwantitatieve.

De toenmalige minister-president vond het wenselijk dat de Vlaamse overheid een studie laat uitvoeren en dat dit op korte termijn zou kunnen. Ze moet uitgaan van de democratisch gelegitimeerde vraag naar transparantie van de geldstromen in het federale België. Ze zal dan onmiskenbaar een meerwaarde bieden en ze zal aan de andere kant van de taalgrens veel minder weerstand oproepen (Handelingen Commissievergadering nr. 221 van 13 mei 2003).

1. Volgt de minister-president de visie van zijn voorganger ?
2. Is deze studieopdracht reeds toegekend ?
3. Zo ja, aan wie ?
4. Wat houdt de opdracht juist in ?
5. Wanneer mogen de resultaten van deze studie worden verwacht ?

Antwoord

a) Ik steun volledig de visie van mijn voorganger. Transparantie in de gegevens is een goede uitgangsbasis voor een serene verstandhouding tussen de gemeenschappen.

b) Ik ben met de Vlaamse minister van Financiën en Begroting overeengekomen dat binnen de bestaande overeenkomst die de Vlaamse Gemeenschap heeft met KBC als kassier voor de Vlaamse VOI's en waarbinnen opgenomen is dat KBC meewerkt aan studieopdrachten op vraag van de Vlaamse Gemeenschap, aan KBC zou worden gevraagd de vroegere studies in verband met de transfers te actualiseren en mee te werken aan een validatie ervan (*VOI: Vlaamse openbare instelling – red.*).

KBC was hiertoe bereid. In de pers is trouwens hieromtrent een lek ontstaan.

c) De validatie, zowel van de methodologie als van de cijfergegevens, wens ik te laten gebeuren door een wetenschappelijk panel, dat bij voor-

keur communautair evenwichtig wordt samengesteld. De aanstelling zal eerlang gebeuren.

Om de sereniteit van de besprekingen niet te schaden, lijkt het mij niet gewenst de namen bekend te maken.

- d) Een ernstige validatie vraagt enige maanden werk. Ik ga er derhalve van uit dat de resultaten in het voorjaar bekendgemaakt zullen worden.

Vraag nr. 11 van 30 oktober 2003 van de heer FILIP DEWINTER

Dienstreizen – Regeling

Er worden door Vlaamse ministers blijkbaar nogal wat dienstreizen gemaakt ; zo was er de reis van de minister van Onderwijs naar Turkije, waarbij een opgravingsproject bezocht werd, en de reis van de vorige minister-president en vele anderen naar Basel met de Vlaamse Bouwmeester.

1. Welke dienstreizen werden gemaakt in de loop van 2002 door leden van de Vlaamse regering ? Graag een overzicht met periode, bestemming, doel van de reis en kostprijs.
2. Op welke manier worden deze dienstreizen aangevraagd en eventueel goedgekeurd ?

Op welke manier worden kosten betaald of wordt er een voorschot voor verstrekt ?

Bestaat er een reglement terzake ? Zo ja, graag kopie ervan.

3. Wie mag er meereizen met de leden van de Vlaamse regering ? Mogen familieleden meereizen ?

Bestaat er een reglement terzake ? Zo ja, graag kopie ervan.

4. Op welke wijze worden de reizende leden van de Vlaamse regering en hun eventuele medereizigers voorzien van een eventueel "zakgeld" of een dagvergoeding ?

Wordt een dagvergoeding ook uitgekeerd wanneer de minister en zijn gevolg uitgenodigd worden door derden (buitenlandse officiële instanties) en alle kosten vergoed worden door deze instanties ?

Antwoord

1. Een overzicht van de buitenlandse zendingen in het jaar 2002 van Vlaams minister-president Dewael, Vlaams minister Van Grembergen, Vlaams minister Gabriels, Vlaams minister Anciaux en Vlaams minister Vogels.

 Overzicht buitenlandse zendingen 2002 – Min. Dewael

- New York, 31 januari – 4 februari

Patrick Dewael, Vlaams minister-president

Doel : deelname aan "Annual Meeting 2002 of the World Economic Forum"

Kostprijs : € 1.706,60

- Bratislava, 29-30 mei

Patrick Dewael, Vlaams minister-president

Marc Calcoen, adjunct-kabinetschef

Bart Tommelein, raadgever

Etienne Opdekamp, journalist,

Eddy Groenwals, journalist

Mark Van de Looverbosch, journalist

Arnaut Arijs, journalist

Peter Simoens, journalist

Greet Op de Beeck, journalist

Doel : ondertekening samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Slowakije

Kostprijs : € 9.644,07

- Göttweig, 28-29 juni

Dewael, Vlaams minister-president

Marc Calcoen, adjunct-kabinetschef

Jorn De Cock, journalist

Doel : geven van een lezing op een internationale conferentie, georganiseerd door het "Bundesministerium für Auswärtige Angelegenheiten" + contacten met leden van de Oostenrijkse overheid

Kostprijs : € 4.213,58

- Firenze, 14-15 november

Patrick Dewael en echtgenote

Bart Tommelein, raadgever

Pierre Ruyffelaere, raadgever

Johny Vansevenant, journalist

Doel : deelname aan de derde conferentie van ministers-presidenten van de regio's met wetgevende bevoegdheden

Kostprijs : € 7.968,78

Overzicht buitenlandse zendingen 2002 – Min. Van Grembergen

– Den Haag, 14 januari

Paul Van Grembergen, Vlaams minister

Yaniss Aiche, raadgever

Frederik Van Kerckhove, chauffeur

Doel : onderhoud tussen Vlaams minister Van Grembergen en de heer Dick Benschap, Nederlandse staatssecretaris van Buitenlandse Zaken

Kostprijs : € 48,20

– Parijs, 22 januari

Paul Van Grembergen, Vlaams minister

Yaniss Aiche, raadgever

Koen Jongbloet, adjunct-kabinetschef

Hans De Belder, kabinetsmedewerker

Doel : openingsplechtigheid van het Vlaams Huis in Parijs

Kostprijs : € 1.005,94

– Praag, 11-13 februari

Paul Van Grembergen, Vlaams minister

Yaniss Aiche, raadgever

Koen Jongbloet, adjunct-kabinetschef

Jan Roegiers, Vlaams volksvertegenwoordiger

Doel : ondertekening van het samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en de Tsjechische Republiek + politieke contacten met de ministers van Binnen- en Buitenlandse Zaken

Kostprijs : € 4.122,55

– Montreal en Quebec, 22-28 februari

Paul Van Grembergen en echtgenote

Hugo Van Driessche, kabinetschef

Koen Jongbloet, adjunct-kabinetschef

Peter De Ridder, Vlaams volksvertegenwoordiger

Kurt Tuerlinck, journalist

Doel : actualisering van de entente Vlaanderen-Quebec

Kostprijs : € 18.970,33

– Belfast, 21-23 april

Paul Van Grembergen, Vlaams minister

Koen Jongbloet, adjunct-kabinetschef

Hans De Belder, kabinetsmedewerker

Patrick Hostekint, Vlaams volksvertegenwoordiger

Wim Van de Velde, journalist De Tijd

Maarten Rabaey, journalist De Morgen

Doel : officieel bezoek aan Noord-Ierland

Kostprijs : € 2.428,54

– Pristina, 25-28 mei

Paul Van Grembergen, Vlaams minister

Yaniss Aiche, raadgever

Patrick Hostekint, Vlaams volksvertegenwoordiger

Frans Ramon, Vlaams volksvertegenwoordiger

Frederik Leyts, persmedewerker

Johny Steenbeke, journalist

Nele Termont, journalist

Jens Franssen, journalist

Erwin Debruyn

Doel : officieel bezoek van Vlaams minister Van Grembergen aan Kosovo

Kostprijs : € 27.002,94

– Straatsburg, 3-4 juli

Paul Van Grembergen, Vlaams minister

Guido Poppelier, raadgever

Hugo De Greef, intendant Brugge 2002

Frederik Van Kerckhove, chauffeur

Doel : deelname aan het project "Vlaamse dagen in het Europees Parlement"

Kostprijs : € 388,56

– Wenen, 12-14 juli

Paul Van Grembergen, Vlaams minister

Doel : 11-julireceptie van de Vlaamse delegatie in Wenen

Kostprijs : € 3.528,90

Overzicht buitenlandse zendingen 2002 – Min. Gabriels

/

Overzicht buitenlandse zendingen 2002 – Min. Anciaux

/

Overzicht buitenlandse zendingen 2002 – Min. Vogels

/

2. Dienstreizen worden meegedeeld aan het betrokken departement of de betrokken Vlaamse openbare instelling of wetenschappelijke instelling, per nota met vermelding van de bestemming, de duur, het doel en nuttige info betreffende de zending.

Kosten worden betaald op voorlegging van bewijsstukken van de uitgaven.

De Vlaamse regering keurde een reglement goed met betrekking tot buitenlandse reizen. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger nota PEBE/DVR/2001/7 die van toepassing was tijdens het jaar 2002.

3. De medewerkers van het kabinet of de betrokken ambtenaren reizen alleen. Indien de Vlaamse minister officieel is uitgenodigd, wordt het trein- of vliegtuigticket van de eventueel mee-

reizende echtgenote via factuur ten laste genomen.

4. Er wordt aan de ministers, kabinetsmedewerkers of ambtenaren een middag- en avondmaalvergoeding betaald van 35 euro/dag. Dit bedrag volgt de evolutie van het gezondheidsindexcijfer. Deze maaltijdvergoeding wordt sinds 1 april 2003 vervangen door een dagvergoeding. Het bedrag is afhankelijk van de bestemming van de buitenlandse zending.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 14
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 8 februari 2002 zou ik de minister graag volgende vragen stellen (gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1653).

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte werden genoteerd in de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder de bevoegdheid van de minister vallen ? Kan de minister de cijfers meedelen voor 2000-2001 en voor 2001-2002 ? Wat is de stand van zaken voor 2003 ?
2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden in dezelfde periodes vastgesteld ?
3. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd in dezelfde periodes ?
4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periodes vastgesteld ?
5. Welke conclusies of adviezen hebben de directieraden van de betrokken VOI's geformuleerd hieromtrent ?
6. Werden er in die periodes attesten ingekort ?
7. Hoe en door wie werden controles uitgevoerd in die periodes ?

8. Zijn de resultaten inzake ziekteverzuim vergelijkbaar met de privé-sector en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?

9. Werden er specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim verder te verminderen ?

10. Welke evolutie kan worden vastgesteld in vergelijking met voorgaande jaren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 14 ; Landuyt nr. 15 ; Vanderpoorten nr. 21 ; Van Mechelen nr. 21 ; Van Grembergen nr. 26 ; Bossuyt nr. 49 ; Sannen nr. 25 ; Byttebier nr. 22 ; Ceysens nr. 8 ; Keulen nr. 19).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 15
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 21 februari 2002 zou ik de minister graag volgende vragen stellen (gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1677).

1. Welke richtlijnen m.b.t. de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden ?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden ?

2. Zijn er betwistingen m.b.t. de departementen waarvoor de minister bevoegd is ? Zo ja, hoeveel en welke ?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en de laattijdige omzetting tegen te gaan ?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met voorgaande jaren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 15 ; Landuyt nr. 16 ; Vanderpoorten nr. 22 ; Van Mechelen nr. 22 ; Van Grembergen nr. 27 ; Bossuyt nr. 50 ; Sannen nr. 26 ; Byttebier nr. 23 ; Ceysens nr. 9 ; Keulen nr. 20).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

Vraag nr. 17 van 7 november 2003 van de heer JAN VERFAILLIE

Vlaamse administratie – Werkingsmiddelen

Ondanks de uitspraken van de politieke overheid in verband met het begrotingsoverschot en het dromen van prestigeprojecten zoals het organiseren van de Olympische Spelen, moeten wij tot onze spijt vaststellen dat :

- men, ondanks de verplichting opgenomen in de loonbeschermingswet, beslist heeft om geen loonfiches meer te bezorgen;
- de beslissing werd genomen om voorlopig geen opleidingen meer te organiseren ;
- er in de meeste administraties geen kredieten meer beschikbaar zijn voor het uitbetalen van vergoedingen en toelagen;
- de werkingsmiddelen worden geblokkeerd, zodat men niet meer kan beschikken over papier, drukwerk, brandstof, ... zodat de tewerkstelling van sommige personeelsleden in vraag gesteld wordt ;
- de verplichte toekenning van werk- en beschermkledij wordt stopgezet.

Dit belooft een allesbehalve rooskleurige toekomst voor het personeel van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Is de minister-president op de hoogte van bovenvermelde problematiek ?
2. Ziet hij een mogelijkheid om dit probleem op te lossen ? Zo ja, tegen wanneer ?

3. Komen de uitbetalingen van de salarissen voor de volgende maanden en van de eindejaarstoeelagen voor het personeel niet in het gedrang ?
4. Hoe verklaart de minister-president dat verplichte wetgeving door de Vlaamse overheid met voeten wordt getreden (loonbeschermingswet, werk- en beschermkledij, ...) ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 17) en minister Van Grembergen (nr. 31).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 2 van 3 oktober 2003 van de heer JOHAN DE ROO

Centrumsteden – Subsidiëring

Vlaanderen telt dertien centrumsteden. Deze steden krijgen elk jaar een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap via het Gemeentefonds. Het precieze bedrag van deze jaarlijkse dotatie is eenvoudig terug te vinden. Er heerst echter meer onduidelijkheid omtrent de andere geldstromen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar deze dertien steden vloeien.

1. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van toerisme ?
2. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van werkgelegenheid ?
3. Aan de hand van welke criteria werden deze middelen verstrekt ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 2), Vanderpoorten (nr. 4), Van Mechelen (nr. 5), Van Grembergen (nr. 6), Bossuyt (nr. 15), Sannen (nr. 4), Byttebier (nr. 9), Ceysens (nr. 1) en Keulen (nr. 3), telkens met betrekking tot hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 909 – red.)

Vraag nr. 3 van 10 oktober 2003 van de heer ANDRE MOREAU

Steun aan ondernemers – Overzicht

In De Standaard van 15 juli 2003 las ik het artikel over het boek "Ondernemen in 798 bladzijden".

In onderhavig krantenartikel kan men onder meer lezen :

" (...) Het boek bevat een schier eindeloze lijst van en uitleg over vergunningen, fiscale, arbeids- en andere regels.

(...) Het vademecum (= onderhavig boek van 798 bladzijden in twee dikke boekdelen) leert alvast dat er aan belastingen op bedrijven geen tekort bestaat. Er zijn 177 bladzijden nodig om ze uit de doeken te doen.

(...) Zelf hebben we 23 soorten banenplannen annex lastenverlagingen geteld, maar het kunnen er ook een paar meer of minder zijn.

(...) Deze federale gids bevat informatie over federale, regionale, Europese en provinciale maatregelen. Vijf bladzijden zijn er bijvoorbeeld nodig om de provinciale steunmaatregelen voor Oost-Vlaamse ondernemers te beschrijven. Ondernemers in Antwerpen moeten het met een bladzijde stellen, die van Luik en Namen doen het samen op één bladzijde. De regels zijn blijkbaar toch niet voor alle ondernemers gelijk."

Kan de minister vice-president een kort en duidelijk overzicht geven van die Vlaamse regionale maatregelen ?

Antwoord

Een volledig en duidelijk overzicht van de meeste Vlaamse maatregelen met betrekking tot steun aan ondernemers wordt gegeven in de "Subsidiewegwijzer". Deze brochure wordt jaarlijks geüpdatet. De meest recente versie (update 2003, uitgave juni 2003) kan worden bekeken op het volgende webadres : <http://www.vlaanderen.be/subsidiewegwijzer>. Tevens kan een exemplaar van de brochure worden aangevraagd via het Euro Info Centre (coördinaten : Euro Info Centre, afdeling Europa Economie, administratie Economie. Adres : Markiesstraat 1, 1000 Brussel. Telefoon : 02/553.38.77, 02/553.37.02 of 02/553.37.33. Fax : 02/502.47.02. E-mail : euro.infocentrum@ewbl.vlaanderen.be). Daarnaast zijn er ook nog steunmaatregelen in het kader van de sociale economie. Deze maatregelen gaan uit van de administratie Werkgelegenheid en zijn nog niet opgenomen in de Subsidiewegwijzer. Dit zal in de toekomst wel gebeuren.

De steun aan Vlaamse ondernemingen is gebonden aan specifieke ondernemingsacties en doelstellingen. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als **bijlage** een overzicht. Dit overzicht vormt ook de leidraad en structuur van de Subsidiewegwijzerbrochure (met uitzondering van de sectie met betrekking tot de sociale economie). Voor meer duiding wordt naar deze brochure verwezen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 4 van 10 oktober 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gemeenten – Subsidiëring

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 13

van 10 oktober 2003

van de heer Francis Vermeiren

Blz. 938

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 5
van 10 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDAB-kantoren kust – Taalgebruik

De VDAB-kantoren aan de kust worden geregeld geconfronteerd met werkloze Franstaligen die zich daar zijn komen vestigen (VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding). Een aantal daarvan zijn eentalig Frans en tonen weinig of geen bereidheid om Nederlands te leren. Het logisch gevolg is dat ze geen werk vinden.

Omdat klantvriendelijkheid zogezegd primeert, worden de ambtenaren van de VDAB-kantoren aangemaand om geen schorsing te adviseren. De betrokken werklozen worden ook steeds in het Frans te woord gestaan.

Is het normaal dat de klantvriendelijkheid boven de naleving van de taalwetgeving wordt geplaatst ?

Bestaan er terzake richtlijnen en indien niet, is het dan niet aangewezen om die alsnog te verstrekken ?

Antwoord

Als organisatie van de Vlaamse overheid waakt de VDAB erover dat de dienstverlening conform de taalwetgeving kan plaatsvinden.

In de VDAB is het Nederlands de bestuurstaal. In de taalgrens – en Randgemeenten is een speciale taalregeling van toepassing die door de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken is opgelegd.

Artikel 24, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding bepaalt dat iedereen zich als werkzoekende mag inschrijven bij de VDAB.

Er is geen instructie van de VDAB die de consultants zou aanmanen om in de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger beoogde gevallen geen gegevenstransmissie ten aanzien van de RVA te organiseren (*RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – red.*).

Verder bestaan er terzake geen richtlijnen. De noodzaak van dergelijke richtlijnen wordt door de VDAB vanuit de dagelijkse werking niet aangevoeld.

Vraag nr. 6
van 17 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Beaufort 2003 – Evaluatie

Beaufort 2003 wilde mooi en sterk uit de hoek komen met beeldende kunst. Gedurende zes maanden – van 5 april 2003 tot 28 september 2003 – was de kust een schouwspel van talrijke hedendaagse kunstevenementen. Het leidmotief was de zee en het leven aan zee, en speelde zich af op verschillende plaatsen: enerzijds in het Provinciaal Museum voor Moderne Kunst (PMMK) in Oostende, anderzijds op diverse locaties in de kustgemeenten. Toerisme Vlaanderen spande samen met de administratie Cultuur en de kustgemeenten om een ambitieus budget bijeen te brengen.

1. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van alle activiteiten die plaatsvonden in het kader van Beaufort 2003 ?
2. Wat is de kostprijs van elk van deze activiteiten ?
3. Wat werd betaald voor de communicatie, marketing en buitenlandse promotie ?
4. Welk budget werd gespendeerd aan de herstelling van beschadigde kunstwerken tijdens de triënnale ?
5. Heeft de minister een idee van het aantal bezoekers per evenement/activiteit ?

Antwoord

1. *2003 Beaufort : kunst aan zee* was een multidisciplinair kunstevenement dat plaatsvond aan de kust tussen 6 april en 28 september 2003. Dit project bestond uit twee evenementen, enerzijds de *Triënnale voor hedendaagse kunst aan zee* die plaatshad in negen kunstgemeenten en anderzijds de tentoonstelling *Marines in confrontatie* in het PMMK, Museum voor Moderne Kunst in Oostende.

Er werden per kustgemeente drie à vier kunstwerken geplaatst : 31 kunstwerken in het totaal ; in sommige gemeenten werd op hun vraag een kleine indoortentoonstelling georganiseerd rond één van de deelnemende kunstenaars. Dit was het geval in :

- Nieuwpoort : Jan Fabre, "De plezante zottigheid" (werk uitgeleend door het PMMK), Stadshallen ;
- De Haan : Jacques Charlier, werk uit privé-bezit, Wielingecentrum ;
- Blankenberge : Koen Vanmechelen, didactische tentoonstelling over het buitenproject, "The Cosmopolitan Chicken", Museum De Benne.

Publieksevenementen zoals de fotowedstrijd (meer dan 1.400 inzendingen), de zoektocht langs de kust (meer dan 300 deelnemers), de museumavonden (3 avonden, totaal ca. 450 deelnemers), de poëzieavond (500 bezoekers) en de 2003 Beaufortdag in het Zeepreventorium in De Haan maakten deel uit van het contract met de mediapartners en sponsors en brachten geen extra kosten met zich mee.

2. Het budget voor de artistieke uitwerking van beide evenementen bedroeg 2.477.949,34 euro. Nu reeds kan worden gezegd dat dit budget niet zal worden overschreden.

Het volledige budget (inclusief personeelskosten, administratie, communicatie, ...) bedroeg 5.000.000 euro en zal niet overschreden worden.

3. Het communicatie-, marketing- en promotiebudget voor 2002 en 2003 bedroeg 1.150.751,07 euro. De buitenlandse promotie gebeurde in nauwe samenwerking met Toerisme Vlaanderen. Drie markten werden bespeeld, namelijk Frankrijk, Nederland en Duitsland, waarbij zowel de professionele reisindustrie als de pers werden benaderd ; in Engeland daarentegen werd alleen de pers aangesproken. De buitenlandkantoren van Toerisme Vlaanderen (Parijs, Den Haag en Keulen) kregen elk een gelijkwaardig bedrag, dat zij volgens hun communicatieplan uitbesteedden.
4. Er werden 33 beschadigingen vastgesteld : de beschadigingen vloeiden hoofdzakelijk voort uit slijtage (6 maanden in openlucht) of waren – in mindere mate – het gevolg van verkeerde handelingen tijdens onderhoudswerken. Slechts twee werken werden het slachtoffer van puur vandalisme (nl. Dirk Braeckman in Oostende en Koen Vanmechelen in Blankenberge). Alle werken werden verzekerd, de verzekeringsmaatschappij betaalde tot op dit moment 85.311,26 euro uit aan restauratiekosten. De VZW zelf betaalde 26.500 euro.

5. *Marines in confrontatie* (tot 17/10) = 58.094 bezoekers. De tentoonstelling loopt nog tot 16 november 2003.

De *Triennale voor hedendaagse kunst aan zee* was niet betalend zodat een exact bezoekersaantal niet kan worden meegedeeld. Doch, in een aantal kustgemeenten gingen enkele projecten door op een indoorlocatie en werden de aantallen bezoekers per plaats geregistreerd : Maria-Theresiakapel, Middelkerke : project Marie-Jo Lafontaine – 26.470 bezoekers ; Seafront, Zeebrugge : project Panamarenko – 34.385 bezoekers.

Er zijn 20.000 wandelgidsen (N, F, D) verkocht. Doorgaans koopt 5 % van alle tentoonstellingsbezoekers een catalogus (vast gegeven bij tentoonstellingsbezoek), zodat mag worden gesteld dat 400.000 bezoekers doelgericht de Triennale bezocht hebben ! Men dient evenwel rekening te houden met een groot aantal bezoekers die als toerist naar de kust kwamen en die toevallig geconfronteerd werden met *2003 Beaufort*, zodat finaal het aantal toeristen die de Triennale op een of andere manier hebben ontdekt, een veelvoud zal zijn van het bovenvermelde aantal van 400.000 bezoekers.

Vraag nr. 7
van 17 oktober 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Herintreders – VDAB-opleiding

Huisvrouwen of -mannen die wensen herin te treden, kunnen zich inschrijven als werkzoekende bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en krijgen op deze manier de rechten van een werkzoekende inzake opleiding.

Personen die lange tijd huisvrouw of -man geweest zijn, hebben de ervaring dat het niet zo evident is om een opleiding te starten. Vaak zou er voorrang gegeven worden aan werkloze werkzoekenden of worden opleidingen naar voren geschoven die dan niet direct in de interessesfeer van de herintreder liggen.

1. Beschikt de minister over cijfers van het aantal huisvrouwen of -mannen die de laatste jaren als herintreder VDAB-cursussen volgden ?

Is er een zicht op de soort cursussen die deze personen volgden ?

2. Als personen niet toegelaten worden tot een vorming, wat is daarvan dan de oorzaak ?
3. Is het de bedoeling dat de VDAB naast de opleiding van werkzoekenden een stimulerend beleid voert m.b.t. de vorming voor herintreders ? Zo ja, welke zijn de richtlijnen ?

aangepaste opleiding kunnen worden opgeheven.

**Vraag nr. 8
van 17 oktober 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Opleidingscheques – Gehandicapten

Antwoord

1. Herintreders worden, op het ogenblik dat ze zich opnieuw ter beschikking stellen van de arbeidsmarkt, door de VDAB niet als "herintreder" geregistreerd, maar onder de categorie (statuut) die op dat ogenblik op hen van toepassing is. Dit kan bijvoorbeeld zijn als uitkeringsgerechtigde volledig werkloze-werkzoekende of als niet-werkende vrij ingeschreven werkzoekende.

Aangezien deze herintreders niet als dusdanig geregistreerd worden, zijn ze ook in de statistieken niet herkenbaar en kan er geen informatie over cursussen of opleidingen gegenereerd worden.

2. Los van het feit of het al dan niet herintreders betreft, zijn, algemeen gesproken, de meest voor de hand liggende redenen waarom kandidaten niet tot een bepaalde opleiding toegelaten worden :

- technische ongeschiktheid ;
- medische en/of psychologische ongeschiktheid ;
- gebrek aan voldoende voorkennis of basisvaardigheid ;
- gebrek aan opleidingscapaciteit ;
- gebrek aan motivatie.

3. Voor de doelgroep van de herintreders bestaan er naar opleiding geen specifieke initiatieven. Mede door hun inschrijving als werkzoekende genieten zij de services die de VDAB aan elke werkzoekende aanbiedt. Hieronder is ook begrepen het algemene stimuleringsbeleid naar opleidingen dat de VDAB voert binnen de trajectbegeleiding : stimuleren en faciliteren van opleidingen voor die werkzoekenden waarvan de herinschakeling in het arbeidsproces bemoeilijkt wordt door belemmeringen die mits een

Op 1 september 2003 startte het systeem van de Vlaamse opleidingscheques voor werknemers. Alle werknemers uit de publieke en private sector kunnen cheques aankopen waarmee ze een opleiding of loopbaanbegeleiding kunnen betalen.

Heel wat personen met een handicap worden tewerkgesteld in een beschutte werkplaats.

1. Kunnen werknemers van een beschutte werkplaats gebruikmaken van het systeem van opleidingscheques ?
2. Zijn er opleidingsinstellingen erkend die een aangepast aanbod van volwassenenonderwijs hebben voor werknemers van beschutte werkplaatsen, en dit in het kader van de opleidingscheques ?
3. Zou het mogelijk zijn dat erkende opleidingsinstellingen speciale modules uitwerken voor werknemers met een (mentale) handicap in het kader van de opleidingscheques ?

Antwoord

1. De opleidingscheques voor werknemers zijn een nieuwe maatregel in het kader van het Akkoord 2003-2004 tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, dat op 21 maart 2003 werd ondertekend.

Werknemers van beschutte werkplaatsen kunnen net als andere werknemers gebruikmaken van opleidingscheques voor werknemers.

2. Er zijn erkende instellingen die een aangepast aanbod hebben (BUSO, ATB-opleidingsinstellingen). Een volledige lijst van erkende instellingen is te vinden op de website van de VDAB: www.vdab.be. (*BUSO : buitengewoon onderwijs ; ATB : arbeidstrajectbegeleiding – red.*)
3. Als een opleidingsinstelling erkend wordt/is, houdt dit ook in dat alle opleidingen die deze

instelling organiseert in aanmerking komen voor de opleidingscheques werknemers.

Vraag nr. 9
van 17 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Aanmoedigingspremies – Uitbetaling

Sinds 1 januari 2002 zijn in de privé-sector aanmoedigingspremies mogelijk bij opleidingskrediet, zorgkrediet en in ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering. Dit stelsel vormt een aanvulling op de federale regeling inzake tijdskrediet. Voor bepaalde premies moet er een sectorakkoord, bedrijfsakkoord of toetredingsakte zijn afgesloten. Op 20 juni laatstleden gebeurde er nog een aanpassing van dit stelsel.

Een tijdje geleden werd tijdens de plenaire besprekingen gesteld dat er geen geld meer was voor de uitbetaling van de aanmoedigingspremies, waardoor een ernstige achterstal is ontstaan.

1. Volgens welk tijdsinterval worden de aanmoedigingspremies uitbetaald ?

Gebeurt dit op week- of maandbasis ?

2. Hoeveel Vlamingen maken gebruik van de aanmoedigingspremie, en dit opgesplitst per sector ?

3. Hoe groot is de vertraging bij de uitbetaling van de aanmoedigingspremie ?

Om welk bedrag gaat het ?

Wat is de oorzaak van deze vertraging ?

Antwoord

1. Overeenkomstig de toepasselijke regelgeving (besluiten van de Vlaamse regering van 1 maart 2002 en 3 mei 2002) worden de aanmoedigingspremies voor de werknemers tewerkgesteld in de privé-sector en de social-profitsector, op maandbasis uitbetaald.

De aanmoedigingspremies voor de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs die loopbaanonderbreking nemen, worden op kwartaalbasis uitbetaald zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998.

2. In oktober 2003 werd aan in totaal 28.995 rechtshabbers een aanmoedigingspremie uitgereikt, opgesplitst per sector als volgt :

– privé-sector : 12.552 ;

– social-profitsector : 2.217 ;

– openbare sector en onderwijs : 14.226.

3. Er heeft zich in 2003 geen vertraging of achterstal bij de uitbetaling van de aanmoedigingspremies voorgedaan.

Ook de begrotingsrichtlijn van 7 augustus 2003 heeft omzeggens geen gevolgen gehad voor de tijdige uitbetaling van de aanmoedigingspremies. Vermits deze premies als loonvervangende maatregel worden beschouwd, werd positief gevolg verleend aan de vraag tot volledige vrijgave van de betrokken basisallocaties 34.01 en 34.02.

De goedgekeurde premieaanvragen van werknemers van de privé-sector en de social-profitsector worden voor de eerste maal uitbetaald in de loop van de maand volgend op de maand waarin de aanvraag werd ingediend. Voor de volledigheid volgen hierna de data van de tot dusver in 2003 uitgevoerde premiebetalingen voor de betrokken sectoren : 15 januari, 12 februari, 14 maart, 10 april, 14 mei, 11 juni, 9 juli, 13 augustus, 23 september en 17 oktober 2003.

De (maandelijkse) aanmoedigingspremies voor de personeelsleden van de openbare sector en het onderwijs worden voor de eerste maal uitbetaald in de loop van de maand volgend op het kwartaal waarin de aanvraag werd ingediend. De premies met betrekking tot het eerste, tweede en derde kwartaal van 2003 werden betaald respectievelijk op 28 april, 29 juli en 23 oktober 2003.

Vraag nr. 10
van 17 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de ge-

handicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. Handelingen Commissievergadering nr. 105 van 21 januari 2003, blz. 7-8 en Handelingen Commissievergadering nr. 192 van 1 april 2003, blz. 1-3).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua, van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel." En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf ging nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De minister vice-president ging volgens minister Vogels volgend initiatief nemen : "Minister Landuyt heeft zich geëngageerd om aan methodiekontwikkeling te doen met het oog op evenredige arbeidsdeelname en diversiteit. Er zullen twee projecten van de VZW Handoria worden erkend. Het gaat ten eerste om de ontwikkeling van vormings- en trainingspakketten om diversiteitsconsulenten specifieke kennis en vaardigheid bij te brengen in functie van actieve prospectie op de werkvloer. Daarnaast zal de VZW ook een algemeen pakket ontwikkelen om complementair bij de Trivisi-diversiteit aandacht te besteden aan de groep van personen met een handicap. Minister Landuyt zegt ook dat hij een rondetafelconferentie over het thema 'personen met een handicap en diversiteit op de arbeidsmarkt' zal organiseren. De bedoeling is een gemeenschappelijke platformtekst uit te werken. De voorbereider en de promotor van dit alles is de VZW GRIP."

De webstek van deze organisatie leert ons dat die rondetafelconferentie rond tewerkstelling van personen met een handicap zal plaatsvinden op 2 december eerstkomend.

1. Welke initiatieven heeft de minister vice-president genomen, zoals gevraagd door toenmalig bevoegd minister Vogels, in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?
2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo neen, waarom nog niet en wanneer dan wel ?

Wat kunnen we verwachten van de rondetafelconferentie ?
3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 2 van 3 oktober 2003 van mevrouw ILSE VAN EETVELDE

Relatie school-gescheiden ouders – Middelen – Verplichtingen

Het aantal echtscheidingen neemt in onze samenleving steeds toe. Niet enkel het aantal huwelijken dat jaarlijks wordt ontbonden, stijgt, maar er is ook een belangrijke daling van het aantal huwelijken. Steeds meer mensen willen niet trouwen, maar kiezen voor samenwonen.

Volgens het Nationaal Instituut voor de Statistiek werden in het jaar 2001 in Vlaanderen 23.191 hu-

welijken gesloten en vonden 15.165 echtscheidingen plaats. In het Brusselse Hoofdstedelijke gewest was dit respectievelijk 4.262 en 4.910.

In Europa haalt België samen met Groot-Brittannië de hoogste score wat het aantal echtscheidingen betreft, namelijk 2,8 per duizend inwoners. Bij 80 % van de huwelijksonbindingen zijn kinderen betrokken, maar er zijn geen precieze gegevens over het aantal. Ook in relaties tussen samenwonenden die stuk gaan, zijn steeds meer kinderen betrokken. Hierover zijn er vanzelfsprekend geen cijfers.

Al deze kinderen met ouders die een relatie- of huwelijksbreuk doormaken, zitten op school. De tijd dat een kind met gescheiden ouders een zeldzaamheid is, ligt ver achter ons.

Hoewel een scheiding niet noodzakelijk blijvende letsels bij het kind hoeft te veroorzaken, betekent het toch een periode (tussen naar schatting 3 en 5 jaar) waarin extra aandacht wenselijk kan zijn. Ook als na de turbulente periode net na de scheiding, de relatieve rust is weergekeerd, wordt het kind blijvend geconfronteerd met bijvoorbeeld een omgangsregeling, een blijvend verstoord contact met één van de ouders, ...

Scholen krijgen op verschillende manieren te maken met het fenomeen "scheiding" in de samenleving. Leerlingen kunnen voor korte of langere periode extra zorg of aandacht vragen. Ze kunnen afwijkend, storend gedrag vertonen. Ouders betrekken soms de school in de (v)echtscheiding, hebben bepaalde verwachtingen tegenover de school waaraan niet voldaan kan worden. De school wordt ook nadien geconfronteerd met een nieuwe gezinstoestand die een weerslag heeft op veel aspecten van het schoolleven. Wie wordt uitgenodigd voor het oudercontact? Wie ondertekent het rapport? Wie moet worden gecontacteerd bij ziekte? En wie bij zware disciplinaire problemen?

De scholen proberen tot nu toe een antwoord te geven op deze vragen vanuit hun eigen pedagogisch project en hun bekommernis voor het welzijn van elke leerling. Toch is het niet altijd even duidelijk welke houding een school in bepaalde probleemsituaties moet aannemen. Aangezien een aantal echtscheidingen voor een rechtbank wordt uitgevochten met alle juridische middelen, moet een school ook zorgen dat ze juridisch correct handelt.

Ouders zitten met de terechte vraag naar informatie. Indien de communicatie tussen beide ouders

redelijk verloopt, rijzen er meestal geen problemen m.b.t. de school. Indien er echter communicatieproblemen zijn, als de echtscheiding nog niet afgerond is, als er een boycot is van het omgangsrecht, ... dan richt een ouder zich vaak tot de school.

Onze voornaamste bezorgdheid moet het kind blijven. Uiteindelijk zijn de kinderen degenen die een breuk tussen de ouders moeten ondergaan. We moeten er dan ook zorg voor dragen dat het kind of de jongere met zijn vragen en verwarring ergens terecht kan. Kan dat niet bij de ouders, dan moet er in een ander kanaal voorzien worden, bij voorkeur daar waar het kind de meeste tijd doorbrengt, namelijk op school.

Ook informatie aan de ouders kan in dat kader belangrijk zijn: om een optimale band met het kind te behouden of op te bouwen, is het belangrijk dat beide ouders het functioneren op school kunnen volgen indien zij dat willen.

1. Is er vanuit het departement Onderwijs of een andere instantie specifieke ondersteuning voor scholen die geconfronteerd worden met echtscheidingsgerelateerde probleemsituaties?
2. Worden er extra middelen uitgetrokken om de scholen toe te laten een volledig communicatie te voeren met beide ouders indien deze niet meer samenwonen?
3. Welke verplichtingen hebben scholen in geval van co-ouderschap?

Antwoord

Vorig jaar werden de resultaten van het OBPWO-onderzoeksproject 99.07 "Nieuwe gezinsvormen en onderwijsparticipatie in Vlaanderen" bekendgemaakt. Dit onderzoek werd (in opdracht van de minister van Onderwijs) uitgevoerd door het Leuvens Onderzoeksinstituut voor de Gezinsopvoeding en Opvoedingsproblemen (KU Leuven), in samenwerking met de vakgroep Onderwijskunde (U Gent). (*OBPWO: onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek; KU Leuven: Katholieke Universiteit Leuven; U Gent: Universiteit Gent – red.*)

Uit secundaire analyses die de onderzoekers in het kader van dit project deden op de PSBH-databank (Panel Studie van Belgische Huishoudens) blijkt dat 7% tot 9% van de kinderen en jongeren tot 16 jaar in een eenoudergezin woont (meestal bij een alleenstaande moeder). Dat aandeel lijkt evenwel

te dalen. Meer en meer kinderen leven in een nieuw samengesteld gezin (hun aandeel steeg van 1994 tot 1998 van 3% tot 6%), terwijl de ruime meerderheid (85%) van de kinderen tussen 0 en 16 jaar in een klassiek gezin leeft. Deze cijfers laten toe om de omvang van de problematiek te schetsen waarover de vraag gesteld wordt. Een samenvatting van de resultaten van dit onderzoek staat op het volgende websiteadres: <http://www.ond.vlaanderen.be/obpwo/projecten/1999/colpin/9907.htm>.

Als scholen vragen, ... hebben over hoe zij (juridisch) dienen te handelen in echtscheidingsgerelateerde probleemsituaties, kunnen zij hiervoor in eerste instantie terugvallen op de omzendbrief "Ouderlijk gezag in onderwijsaangelegenheden" van 22 januari 1997. Deze omzendbrief heeft tot doel de basisprincipes inzake het ouderlijk gezag te verduidelijken. Deze principes moeten door de ouders zelf, maar ook door derden – zoals de schooldirecties – worden nageleefd. Bij alle ouderlijke beslissingen over een schoolgaande minderjarige is het dan ook van belang te weten of de beslissing genomen is met inachtneming van de wijze waarop het ouderlijk gezag moet worden uitgeoefend. Daarnaast werd ook in Schooldirect (het e-platform voor schooldirecties) aandacht aan het thema "school en echtscheiding" besteed: <http://www.ond.vlaanderen.be/schooldirect/BL0203/echtscheiding.htm>.

Naast het uitleggen van het wettelijk kader, worden ook een aantal discussiepunten besproken.

Ook Klasse heeft geregeld aandacht voor deze aangelegenheid en heeft het daarbij niet alleen over het juridisch kader, maar ook over pedagogische invalshoeken op deze problematiek (bv. Klasse voor Leerkrachten, november 1999, blz. 45-48, "Echtscheiding/Nieuwe gezinnen"; Klasse voor Leerkrachten, januari 1999, "Uit elkaar" – brochure voor leerkrachten; Klasse voor Ouders, februari 2002, "Mijn vriendinnen vinden het zielig").

In de vraag naar de extra middelen wordt verondersteld dat scholen in geval van echtscheidingsgerelateerde situaties dubbele kosten zouden maken om alles twee maal te communiceren. Hoeveel scholen deze dubbele kosten maken, is niet bekend. Scholen krijgen hiervoor geen extra middelen.

De derde vraag over de verplichtingen die scholen hebben in geval van co-ouderschap verwijst naar de derde en vierde rubriek uit de omzendbrief "Ouderlijk gezag in onderwijsaangelegenheden" van 22 januari 1997. (Deze omzendbrief is gebaseerd op de wet van 13 april 1995.)

"3. Samenlevende ouders

Luidens artikel 373 van het Burgerlijk Wetboek (zie bijl. 2) oefenen de ouders, wanneer zij samenleven, het gezag over het kind gezamenlijk uit.

Ten opzichte van derden die te goeder trouw zijn, wordt elke ouder die alleen een handeling stelt die verband houdt met het ouderlijk gezag, geacht te handelen met instemming van de andere ouder. Bestaat er bij die derde een vermoeden of de zekerheid dat die stilzwijgende toestemming ontbreekt, dan moet hij zijn medewerking weigeren. Deze regeling geldt zowel voor gehuwde samenlevende ouders als voor ongehuwde samenlevende ouders.

Voorbeeld: Een ouder biedt zich aan op school om een kind te laten inschrijven. De schooldirectie mag ervan uitgaan dat de andere ouder hiermee instemt. Als de schooldirectie echter weet dat de ouders over de opvoeding van de kinderen een verschillende zienswijze hebben, bijv. door ervaring met een broer of zus van de kind, moet de instemming gevraagd worden van de andere ouder alvorens het kind in te schrijven.

4. Niet-samenlevende ouders

a) Wanneer de ouders niet samenleven, blijven zij het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen. Ook hier geldt een vermoeden van instemming van de afwezige ouder, wanneer de andere ouder alleen een rechtshandeling betreffende de persoon van het kind stelt ten opzichte van een derde te goeder trouw. Wanneer die derde weet of moet weten dat die instemming ontbreekt, is hij niet te goeder trouw als hij deze handeling toch stelt.

b) In afwijking van de co-ouderschapsregeling sub a) kan de bevoegde rechter het ouderlijk gezag uitsluitend opdragen aan één van beide ouders. Hij kan echter ook een tussenoplossing uitwerken waarbij voor bepaalde beslissingen met betrekking tot de opvoeding van het/de kind(eren) de instemming van beide ouders vereist is, terwijl voor het overige één ouder alleen verantwoordelijk is.

Binnen een exclusief ouderlijk gezag, behoudt de ouder die niet het ouderlijk gezag uitoefent het recht om toezicht uit te oefenen op de opvoeding. Dit toezichtsrecht houdt het recht in om op de hoogte te worden gehouden van de schoolresultaten en schoolverrichtingen. Het geeft evenwel geen beslissingsrecht in verband met de opvoeding.

Voorbeeld : een vonnis geeft het exclusieve ouderlijk gezag aan de moeder. Zij mag alleen beslissen over inschrijving en keuze van studierichting, zelfs al is de vader het hiermee uitdrukkelijk niet eens. De vader heeft wel het recht geïnformeerd te worden en moet dus ingelicht worden over schoolresultaten, oudercontacten, ...

c) De regeling voor niet-samenlevende ouders is van toepassing op :

- feitelijk gescheiden echtparen ;
- uit de echt gescheiden ouders ;
- ouders die vroeger samenleefden ;
- ouders die nooit hebben samengeleefd.

Opmerking : de voormelde wet van 13 april 1995 is in werking getreden op 3 juni 1995. Rechterlijke beslissingen getroffen vóór deze datum, blijven onverkort van kracht, zelfs indien ze niet in overeenstemming zijn met deze wet."

Vraag nr. 3
van 3 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse scholen – Leerlingen uit regio Moeskroen

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 156 van 21 augustus 2003 geeft de minister cijfers over het aantal kinderen uit het Komense dat op 1 februari elders in Vlaanderen school liep (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 52).

Kan de minister ook de gegevens verstrekken wat het aantal leerlingen betreft uit de regio Moeskroen dat in Vlaanderen school liep ?

Antwoord

Aantal leerlingen die in Moeskroen wonen, ingeschreven in Vlaamse basisscholen

Gemeente	Kleuter	Lager	Totaal
Halle	1		1
Wervik		1	1
Kortrijk	93	98	191
Menen	66	60	126
Wevelgem	2	1	3
Zwevegem	1	1	2

Gemeente	Kleuter	Lager	Totaal
Spiere-Helkijn	22	50	72
Hooglede	1		1
Izegem	1		1
Totaal	187	211	398

Vraag nr. 10
van 3 oktober 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Leerlingenraden – AEL-initiatief

Tijdens de voorbije weken verschenen in de pers berichten over de intenties van de Arabisch Europese Liga (AEL) om vanaf de start van het nieuwe schooljaar zich ook te profileren via de leerlingenraden in het secundair onderwijs. De AEL zou in scholen waar nog geen leerlingenraad operationeel is de oprichting van leerlingenraden door allochtone leerlingen willen aanmoedigen en aansturen. In scholen waar leerlingenraden wel reeds functioneren, zou de AEL allochtone leerlingen willen aanmoedigen om hiervan deel uit te maken.

Bedoeling zou zijn om via de leerlingenraden de specifieke "problemen" van allochtone leerlingen, die omschreven worden als "discriminatie", "racisme", "de hoofddoekwestie", aan de orde te stellen. De allochtone leerlingen zouden via deze leerlingenraden dan ook kunnen ijveren voor een erkenning van de islam in het dagdagelijkse leven op school en zouden de medeleerlingen ook moeten informeren over de "extreemrechtse politiek" in België.

Dit alles speelt zich af tegen de achtergrond van een steeds duidelijker optredende segregatie in het onderwijsnet van tal van Europese steden met grote inwijking. Deze trend heeft zich ook in een stad als Antwerpen ingezet. Het Lokaal Overlegplatform Basisonderwijs maakte enkele maanden geleden bekend dat het centrum van Antwerpen bijna 60 % allochtone leerlingen telt. Nu het gelijkkansendecreet een doorverwijzingsmogelijkheid aanbiedt en het groeiende aantal allochtone leerlingen mogelijkerwijze steeds meer over de volledige stad zal worden verspreid, is het duidelijk dat "allochtone leerlingenraden" op korte en middellange termijn vaste gegevens zullen worden in de Antwerpse scholen.

1. Hoe reageert de minister op het voornemen van de AEL om aan deze structuur een politieke oriëntatie te geven ?

2. Het huidige "decreet houdende de leerlingenraden in het secundair onderwijs" bepaalt dat een secundaire school verplicht is een adviserende leerlingenraad op te richten wanneer één derde van de leerlingen hierom vraagt. De mogelijkheid bestaat dat in bepaalde "concentratiescholen" de leerlingenraad dus wordt gemonopoliseerd en aangestuurd door allochtone leerlingen.

Welke beleidsstappen onderneemt de minister ten opzichte van deze mogelijke gang van zaken ?

3. Het aangekondigde participatiedecreet verlaagt de drempel voor de oprichting van een leerlingenraad aanzienlijk, zal deze structuur in de praktijk nagenoeg in elke school verplicht maken en zorgt tevens voor een structurele en formele erkenning van de leerlingenraad als adviserende onderwijspartner op school.

Bestaat in concentratiescholen niet het gevaar dat deze leerlingenraad misbruikt zal worden voor de doelstellingen van organisaties zoals de AEL, temeer omdat artikel 52 van het ontwerp-participatiedecreet bepaalt dat "leerlingen die deel uitmaken van de leerlingenraad voor de meningen geuit in de uitoefening van hun mandaat geen tuchtsancties kunnen oplepen" ?

Hoe zal de minister hiertegen reageren ?

Antwoord

Het decreet van 30 maart 1999 houdende de leerlingenraden in het secundair onderwijs bepaalt enerzijds dat de raad een door en uit de leerlingen verkozen adviesorgaan is en anderzijds dat bedoelde adviserende bevoegdheid geldt ten aanzien van de schooldirectie en dit voor alle aangelegenheden die de leerlingen rechtstreeks betreffen.

Hieruit volgt dat noch de overheid, noch de schoolverantwoordelijken enige impact kunnen uitoefenen op de concrete samenstelling van een leerlingenraad indien tot oprichting ervan wordt overgegaan. Indien de allochtone origine van een relatief groot aandeel van de leerlingenbevolking wordt weerspiegeld in de samenstelling van de leerlingenraad, dan is dat niet onlogisch en moet de keuze van de plaatselijke jongeren worden gerespecteerd.

Het functioneren van leerlingenraden is een zuivere "onderwijs" aangelegenheid. In die zin zijn de

raden onderworpen aan het verbod op het voeren van politieke propaganda in onderwijsinstellingen, zoals bepaald binnen het raam van de principes van zorgvuldig bestuur in het onderwijsdecreet XIII van 13 juli 2001. Ik herinner eraan dat vragen en klachten dienaangaande kunnen worden ingediend bij de Commissie Zorgvuldig Bestuur, die een beslissings- en sanctioneringsbevoegdheid heeft.

Ook vanuit het Onderwijsdepartement (bv. via schooldoorlichtingen door de onderwijsinspectie) wordt ten aanzien van scholen en schoolbesturen de nodige waakzaamheid aan de dag gelegd opdat erkende, gefinancierde of gesubsidieerde instellingen hun onderwijsverstrekking, als maatschappelijke opdracht, correct uitvoeren.

Het ontwerp van nieuw participatiedecreet ten slotte moet nog in het Vlaams Parlement worden ingediend. Zowel in de Onderwijscommissie als plenair kunnen derhalve nog alle standpunten ruimschoots aan bod komen, ook met betrekking tot leerlingenraden. Hoe dan ook blijft dat deze democratisch opgerichte raden geen semi- of verdoken politieke fora kunnen en mogen worden, aangezien het verbod waarvan hierboven sprake onverkort van kracht blijft.

Vraag nr. 11 van 10 oktober 2003 van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Spijbelgedrag – Brussel

Het meest recente evaluatierapport van het departement Onderwijs inzake het spijbelgedrag van leerlingen tijdens het schooljaar 2001-2002 kon in de media op heel wat aandacht rekenen.

Steeds meer leerlingen zouden onwettig afwezig zijn.

1. Wat is de evolutie van het spijbelgedrag in het Nederlandstalig basisonderwijs in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest in vergelijking met het schooljaar 2000-2001 ?
2. Is er een evolutie vast te stellen in het spijbelgedrag in het Nederlandstalig voltijds secundair onderwijs in Brussel ? Zo ja, welke ? (Graag de cijfers opgesplitst in algemeen secundair onderwijs (ASO), technisch onderwijs (TO), beroepssecundair onderwijs (BSO), kunstsecundair onderwijs (KSO).)

3. Hoe evolueert het spijbelgedrag in het deeltijds secundair onderwijs en het buitengewoon secundair onderwijs in Brussel ?
4. In welke graden, leerjaren en types zijn leerlingen het meest onwettig afwezig ?
5. Hoe staan de cijfers inzake spijbelgedrag in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest tegenover de cijfers in steden als Gent, Antwerpen, Mechelen, Sint-Niklaas en Hasselt (in absolute cijfers en percentages) ?
6. Hoe verhoudt de afwezigheidsproblematiek zich tot een grootstedelijke context ?
7. Wat zijn de belangrijkste oorzaken van het geconstateerde spijbelgedrag in het basis- en het secundair onderwijs ?
8. Geven de cijfers een verband aan tussen spijbelen enerzijds en kansarmoede en leerachterstand anderzijds ?
9. Kan de minister een overzicht geven van alle maatregelen die de Vlaamse overheid neemt om schoolverzuim tegen te gaan en de toepassing daarvan in Brussel ?

Antwoord

1. Voor het basisonderwijs kunnen er voor het gevraagde schooljaar geen cijfers gegeven worden. In 2000-2001 was de nieuwe regelgeving nog niet van toepassing. Toen liep het spijbelexperiment wel, maar daar waren geen Brusselse scholen in betrokken. Bovendien sturen enkel secundaire scholen meldingen door aan het departement Onderwijs. In het basisonderwijs worden problematische afwezigheden van meer dan 30 halve schooldagen niet gemeld, vooral omdat een dagelijkse elektronische communicatie tussen scholen en het departement niet bestaat.
2. Voor de laatste drie schooljaren stellen we een stijging vast van het aantal meldingen "problematische afwezigheden" op de totale schoolpopulatie in het gewoon voltijds secundair onderwijs, inclusief in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Provincie	Percentage spijbeldossiers op totale schoolbevolking		
	2000-2001	2001-2002	2002-2003
Brusselse Hoofdstedelijke gewest	0,68 %	0,69 %	0,87 %
Gemiddelde voor Vlaanderen	0,43 %	0,43 %	0,50 %

Het gemiddelde percentage van 0,87 % voor het voltijds secundair onderwijs in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest voor het schooljaar 2002-2003 verwijst naar 101 meldingen op een aantal van 11.578 leerlingen. Gezien dit klein aantal meldingen wordt er verder in dit antwoord geen opsplitsing gemaakt naar onderwijsvorm, ...

3a. Deeltijds secundair onderwijs

Provincie	Percentage problematische afwezigheden t.o.v. aantal leerlingen deeltijds secundair onderwijs (uit die provincie)		
	2000-2001	2001-2002	2002-2003
Brusselse Hoofdstedelijke gewest	9,22 %	0,98 %	5,56 %
Gemiddelde voor Vlaanderen	19,31 %	15,93 %	17,22 %

Van de 6.279 leerlingen binnen het deeltijds secundair onderwijs zijn er in Vlaanderen 1.081 problematisch afwezig of 17,22 %. In het Brusselse Hoofdstedelijke gewest is dit percentage voor 2002-2003 slechts 5,56 %. Ook voor zowel 2000-2001, 2001-2002 als 2002-2003 merken we dat de percentages voor het Brusselse Hoofdstedelijke gewest heel wat lager zijn dan het gemiddelde van Vlaanderen.

3b. Buitengewoon secundair onderwijs

Provincie	Percentage spijbeldossiers op totale schoolbevolking		
	2000-2001	2001-2002	2002-2003
Brusselse Hoofdstedelijke gewest	3,64 %	1,82 %	1,50 %

Bovenstaande tabel geeft de percentages weer van het aantal spijbeldossiers in het buitengewoon secundair onderwijs van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

4. De voorbije schooljaren werd in het voltijds secundair onderwijs vastgesteld dat de dossiers problematische afwezigheden voornamelijk afkomstig waren uit de tweede graad. Vooral het eerste leerjaar van de tweede graad springt hierbij in het oog. Van de 101 meldingen van problematische afwezigheden in het voltijds secundair onderwijs (in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest tijdens het schooljaar 2002-2003) hebben er 31 meldingen betrekking op leerlingen uit het eerste jaar van de tweede graad. Wegens het zeer klein aantal meldingen wordt ook in het antwoord op deze vraag geen verder onderscheid gemaakt tussen de verschillende leerjaren.

Voor het deeltijds beroepssecundair onderwijs vraagt het departement Onderwijs geen gege-

vens op m.b.t. de graad. Bijgevolg kan er geen indeling in tweede of derde graad worden weergegeven. Globaal zijn er in het Brusselse Hoofdstedelijk gewest 13 leerlingen problematisch afwezig gemeld op een totale schoolbevolking van 232 leerlingen in het deeltijds secundair onderwijs. Dit betekent een percentage van 5,56 %.

In het buitengewoon secundair onderwijs wordt voornamelijk met opleidingsvormen en niet zozeer met types gewerkt. Het grootste aandeel van meldingen uit het buitengewoon secundair onderwijs is afkomstig uit de opleidingsvorm 3. Dit is voor het Brusselse Hoofdstedelijke gewest niet anders.

5. In onderstaande tabel wordt het aantal meldingen "problematische afwezigheden" en het aantal meldende scholen voor de gevraagde steden in Vlaanderen weergegeven.

Steden	Aantal leerlingen		Aantal gemelde dossiers		Percentage gemelde dossiers/aantal leerlingen	
	Voltijds	Deeltijds	Voltijds	Deeltijds	Voltijds	Deeltijds
Groot-Antwerpen	34.237	1.413	415	165	1,21	11,68
Gent	24.673	483	251	199	1,02	41,20
Sint-Niklaas	9.481	249	40	64	0,42	25,70
Hasselt	9.998	164	45	17	0,45	10,37
Mechelen	8.484	256	52	35	0,61	13,67
Brusselse Hoofdstedelijke gewest	11.580	234	101	13	0,87	5,56
Vlaanderen	419.379	6.279	2.087	1.081	0,50	17,22

6. Als referentiepunt voor de grootstedelijke context hanteren we de cijfers m.b.t. Gent en Antwerpen. Voor zowel het voltijds als het deeltijds secundair onderwijs zien we dat het gemiddelde voor de Brusselse situatie steeds lager is dan het gemiddelde voor Antwerpen en Gent.
7. De meldingen "problematische afwezigheden" bevatten een lijst met oorzaken en externen. De onderliggende cijfers voor het secundair onderwijs dienen met de nodige voorzichtigheid benaderd te worden, omdat ze gebonden zijn aan de individuele perceptie van de meldende school. Bovendien is de afwezigheidsproblematiek vaak een complex kluwen, waarin verscheidene oorzaken tegelijkertijd meespelen.

De secundaire scholen geven als voornaamste oorzaken op :

- de zwakke motivatie van de leerling,
- de onmacht van de ouders in de opvoedings-situatie,
- familiale problemen,
- verstoord contact tussen de ouders en de school,
- totale onwil van de jongere ten aanzien van de school.

Daarnaast of in combinatie met bovenstaande oorzaken zijn er nog persoonlijke problemen zoals faalangst, depressie of schoolfobie en schoolloopbaanproblemen.

De cijfers betreffende de oorzaken in het schooljaar 2002-2003 zijn vergelijkbaar met deze van de vorige schooljaren. We kunnen met andere woorden van een constant gegeven spreken. Wanneer we de onderlinge cijfers tussen de verschillende hoofdstructuren binnen het secundair onderwijs vergelijken, valt op dat er nauwelijks verschillen vallen op te tekenen. De scholen in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest geven dezelfde voornaamste oorzaken op als deze die door alle Vlaamse scholen als belangrijkste oorzaken van het wegblijven op scholen worden omschreven.

8. Het verband tussen spijbelen en wonen in een kansarme buurt werd enkel voor drie steden onderzocht, namelijk Groot-Gent, Groot-Antwerpen en Genk. Dit gebeurde op basis van de straatnamen van kansarme buurten van bovenvermelde steden. Uit deze gegevens kwam er een verband naar voren tussen het wonen van leerlingen in een kansarme buurt en de meldingen "problematische afwezigheden". Het departement beschikt niet over dergelijke gegevens voor het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Onderstaande tabel illustreert dat heel wat leerlingen met problematische afwezigheden een leerachterstand van ten minste één leerjaar hebben.

Schoolse achterstand Voltijds onderwijs	0	-1	-2	-3	-4 of meer	NVT
Aantal	325	710	591	223	100	128
Percentage 2002-2003	16 %	34 %	28 %	11%	5 %	6 %
Percentage 2001-2002	14 %	37 %	30 %	11 %	2 %	6 %
Percentage 2000-2001	16 %	36 %	30 %	11 %	3 %	4%

Percentage problematische afwezigheden met leerachterstand in Vlaanderen

9. Voor een uitgebreid overzicht van de verschillende maatregelen (alsook de bijhorende uitleg) verwijzen we naar het verslag van de commissievergadering van 21 oktober 2003 (*Handelingen Commissievergadering nr. 38, blz. 1 e.v. – red.*). Daarin werd samengevat uitgegaan van volgende redeneringen.

De reglementering op afwezigheden legt nadruk op autonomie van de scholen en geeft aan scholen de ruimte om een eigen aanpak en beleid te ontwikkelen.

- Het GOK-decreet laat toe dat initiatieven ten aanzien van specifieke doelgroepen worden ontwikkeld.
- Uit de time-outprojecten die bij wijze van experiment lopen, kan nog wat geleerd worden inzake de aanpak van spijbelaars in de scholen.
- Het decreet op de CLB's voorzigt in ondersteuning van de scholen in het ontwikkelen van strategieën om spijbelen tegen te gaan.

Bovendien bepaalde dit decreet dat het CLB zou fungeren in een netwerk van externe partners op basis van gedetecteerde noden.

- Het project onderwijs-welzijn en het project integrale jeugdhulpverlening zijn projecten waarin wordt gewerkt aan samenwerking en afstemming met externen.
- Ook in het deeltijds beroepssecundair onderwijs worden initiatieven ontplooid die een weerslag zullen hebben op het aanwezig zijn in de scholen.
- Daarnaast is er de ondersteuning van het departement via de organisatie van studiedagen, de website, ...
- ...

(*GOK-decreet : decreet gelijke onderwijskansen ; CLB : centrum voor leerlingenbegeleiding – red.*)

Specifieke maatregelen voor eender welke regio, Brussel inbegrepen, zijn er niet omdat in

eerste instantie de nadruk wordt gelegd op de autonomie van de scholen.

Ter informatie wordt meegegeven dat de administratie Basisonderwijs werkt aan een evaluatie van de regelgeving. Daarenboven maakt de onderwijsinspectie sinds het huidig schooljaar bij de doorlichtingen ernstig werk van een evaluatie van de samenwerking tussen scholen en CLB's en startte zij dit schooljaar met een diepgaand onderzoek omtrent spijbelaars.

Vraag nr. 12
van 10 oktober 2003
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Studiebeurzen en schoolrekeningen – Trends

De minister kent mijn pleidooi voor de kosteloosheid van het basisonderwijs. De laatste jaren wordt er gewag gemaakt van twee "trends". Ten eerste daalt het percentage mensen die gebruikmaken van een studietoelage in het onderwijs ten opzichte van het aandeel dat er recht op heeft. Ten tweede stijgt het aantal wanbetalers in het onderwijs, dat wil zeggen ouders die de schoolrekeningen van hun kind(eren) niet meer kunnen betalen.

Graag zou ik de minister volgende vragen willen stellen, waarbij het duidelijk moet zijn dat het hier over twee zeer belangrijke maatschappelijke trends gaat.

1. Kloppen deze "trends" met de werkelijkheid ?
2. Welk percentage mensen maakt gebruik van een studiebeurs in het onderwijs (lager, secundair én hoger) ?

Procentueel ten opzichte van de hele bevolking en procentueel ten opzichte van het aandeel gerechtigden ?

Hoeveel mensen maken dan géén gebruik van een studiebeurs terwijl ze er wel recht op hebben (absolute cijfers en procentueel) ?

Kan de minister deze gegevens bezorgen van de laatste tien jaar ?

Welke conclusie trekt de minister uit deze cijfers ? Hoe kan dit worden verbeterd ?

3. Kunnen de gegevens worden bezorgd opgesplitst naar grootte van de studiebeurs ?

Is het niet vooral zo dat ouders die recht hebben op een kleine studiebeurs, ervan afzien ?

4. Beschikt de minister over gegevens inzake het aantal wanbetalers in het onderwijs (absoluut en procentueel) ; er wordt gewag gemaakt van twee leerlingen per klas ? Stijgt dit aantal (t.o.v. de laatste tien jaar) ?
 5. Heeft de minister een zicht op de totale grootte van de onbetaalde rekeningen (het verschuldigde bedrag) in Vlaanderen ?
- Klopt het dat "wanbetalers" worden geboekstaafd en gestigmatiseerd ?
6. Welke initiatieven werden er reeds genomen om de kosteloosheid van het basisonderwijs te garanderen en om de kosten transparanter te maken ?

Antwoord

1, 2 en 3. Op de vraag of de dalende trend van het percentage mensen dat gebruikmaakt van een studietoelage overeenstemt met de werkelijkheid, kan ik moeilijk een concreet antwoord geven. Om dit te kunnen vaststellen, zou een wetenschappelijk onderzoek moeten gebeuren, onderzoek waarvan de resultaten dan nog met het grootste voorbehoud moeten worden gehanteerd. Dit laatste is gebleken uit een aantal onderzoeken die in opdracht van het departement Onderwijs door het HIVA werden uitgevoerd inzake studiefinanciering (*HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*). Ook in deze onderzoeken over de niet-opname van een studietoelage, de zogenaamde non-take up, kunnen geen aantallen worden gegeven. Er wordt in de rapporten onder meer gesproken van een aanzienlijk aantal, vooral dan in het secundair onderwijs, een exact cijfer wordt evenwel niet vermeld. Wat het hoger onderwijs betreft, wordt vermeld dat de non-take up veeleer beperkt is.

Wat het hoger onderwijs betreft, rijst veeleer een probleem van doorstroming naar dit hoger onderwijs van bepaalde sociaal-economische groepen, dan wel dat de studenten die hoger onderwijs volgen en die in aanmerking komen voor een studietoelage deze niet zouden aanvragen.

Bovendien wordt steeds vermeld dat de non-take up berekend wordt op statistische cijfers inzake inkomsten. Die kunnen niet volledig

gerelateerd worden aan de cijfers die door de afdeling Studietoelagen worden gebruikt om het referentie-inkomen te bepalen. Er kan ook geen rekening worden gehouden met een aantal bijkomende voorwaarden inzake nationaliteit of studievoortgang. Als **bijlage 1** bezorg ik het overzicht van de studies waaraan wordt gerefereerd.

Hoe moeilijk het is om te kunnen vaststellen wie van de studerende populatie in aanmerking zou komen voor een studietoelage heb ik reeds uitvoerig uiteengezet in mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Luc Martens over de dienstverlening door de Vlaamse overheid wat onderwijs betreft, naar aanleiding van het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst en dan specifiek de vraag inzake de automatische toekenning van een toelage (*Handelingen Commissievergadering nr. 227 van 27 mei 2003, blz. 5 – red.*). Het is dus niet mogelijk om de cijfers te bezorgen opgesplitst naar de grootte van de beurs.

Als **bijlage 2** bezorg ik wel een overzicht van de evolutie van het aantal aanvragen voor studietoelagen voor de voorbije tien jaar, per studieniveau en geplaatst tegenover de totale schoolpopulatie van het betrokken jaar. Studietoelagen worden trouwens pas toegekend vanaf het secundair onderwijs; er kunnen dus uiteraard geen cijfers worden gegeven voor het basisonderwijs.

Uit de cijfers blijkt dat er een dalende trend was wat het aantal aanvragen betreft.

Voor enerzijds het hoger onderwijs steeg het aantal aanvragen voor een studietoelage opnieuw vanaf het academiejaar 2001-2002. Dit was het eerste jaar waarin het nieuwe decreet voor studietoelagen voor het hoger onderwijs werd geïmplementeerd. Met dit decreet werden een aantal maatregelen doorgevoerd, waardoor meer studenten in aanmerking komen voor een studietoelage. Dit heeft dan uiteraard een effect gehad op het aantal aanvragen. Zoals reeds vermeld wordt de doelgroep in het hoger onderwijs goed bereikt.

Voor anderzijds het secundair onderwijs is er een lichte stijging van het aantal aanvragen voor studietoelagen in het schooljaar 2002-2003. Er werden 6% meer aanvragen ingediend ten opzichte van het schooljaar 2001-2002. Deze stijging is onder meer bewerkstelligd door een aantal initiatieven die door de afdeling Studietoela-

gen werden genomen om de doelgroep zo maximaal mogelijk te bereiken. Ik licht deze initiatieven later toe.

In 2001 werd door Dimarso een onderzoek uitgevoerd inzake de klantentevredenheid over de afdeling Studietoelagen. Ouders met kinderen in het secundair onderwijs signaleerden geregeld dat de administratieve last voor hen erg groot is in verhouding tot de het beursbedrag dat werd uitgekeerd. Dimarso was de mening toegedaan dat ouders vaak om die reden geen aanvraag indienden. Dat het vooral de ouders die recht hebben op een kleine studiebeurs zijn die afzien van hun recht op een studietoelage, lijkt, althans volgens dit onderzoek, te kloppen.

Om aan de problematiek inzake non-take up en inzake administratieve belasting tegemoet te komen, werden reeds heel wat inspanningen gedaan.

Zo zijn er ten eerste gerichte acties gevoerd naar de leerlingen van het laatste jaar basisonderwijs én naar de leerlingen van het laatste jaar secundair onderwijs. Naar enerzijds leerlingen van het laatste jaar basisonderwijs omdat zij de overstap naar het secundair onderwijs maken en dus voor de eerste maal in aanmerking kunnen komen voor een studietoelage. Naar de leerlingen van het laatste jaar secundair onderwijs omdat zij doorstromen naar het hoger onderwijs waar de voorwaarden inzake wetgeving voor studietoelagen gunstiger liggen. Deze acties hadden reeds een positief effect; in het secundair onderwijs steeg het aantal aanvragen met 6 %. In het hoger onderwijs bleef het aantal gelijk.

Ten tweede, wat het administratieve aspect betreft, werd het gezinsdossier ingevoerd. Hierdoor moet voor beursaanvragers (leerlingen of studenten) van eenzelfde gezin en eenzelfde studieniveau slechts één aanvraag meer worden ingediend en moeten slechts één maal de nodige documenten worden bijgevoegd.

Ten derde worden meer gegevens uit het verleden hergebruikt, zodat de burger zelf minder moet worden bevraagd.

Ten slotte wil ik hier nog aan toevoegen dat het lopende project inzake e-government bij de afdeling Studietoelagen een nog verder doorgedreven elektronische verwerking en de integratie van externe databanken beoogt. Dit zal de administratieve belasting nogmaals sterk doen

afnemen. Deze nieuwe toepassing zal operationeel zijn vanaf het school- en academiejaar 2004-2005.

- 4 en 5. Op de specifieke (deel)vragen m.b.t. het aantal wanbetalers kan geen antwoord worden gegeven. Hierover zijn geen concrete cijfergegevens voorhanden.
6. Sinds het "mozaïekdecreet" is bepaald dat gefinancierde of gesubsidieerde kleuter-, lagere en basisscholen geen bijdragen kunnen vragen voor onderwijsgebonden kosten die noodzakelijk zijn om een eindterm te realiseren of een ontwikkelingsdoel na te streven. Wel kunnen scholen een bijdrage vragen voor materialen en activiteiten die het bereiken van de eindtermen of ontwikkelingsdoelen aanschouwelijk maken. Na overleg binnen de participatie- of schoolraad bepalen de schoolbesturen de lijst van

zulke bijdragen die aan de ouders kunnen worden gevraagd.

Vanaf het schooljaar 2002-2003 moet deze bijdragenlijst in het schoolreglement opgenomen worden, zodat ouders aan het begin van het schooljaar een zicht krijgen op de bijkomende kosten. De bedoeling van deze maatregel was dus om de kosten transparanter te maken.

Uit een recent onderzoek van het HIVA blijkt dat ruim 80 % van de scholen effectief over een bijdrageregeling voor de ouders beschikt.

Om er onder meer voor te zorgen dat basisscholen in staat zijn om kosteloos onderwijs aan te bieden, zijn de werkingsmiddelen voor het basisonderwijs gestegen en nemen deze werkingsmiddelen tot 2006 verder toe. Een overzicht van deze stijging is als **bijlage 3** toegevoegd.

Bijlage 1

Overzicht van studies inzake studietoelagen

Methoden en studiefinanciering, deel III, empirische studie voor de Vlaamse Gemeenschap
 KU Leuven, Hoger Instituut voor de Arbeid, I. Nicaise o.l.v. H Cossey
 Onderzoek in opdracht van de gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming, 1987

Studietoelagen en participatie in het hoger onderwijs
 Universiteit Gent, vakgroep Onderwijskunde en KU Leuven, Hoger Instituut voor de Arbeid
 J.P. Verhaeghe, L. Ackaert, I. Nicaise, J. Bollens, S. Groenez
 Eindrapport OBPWO-project 97.00, maart 2000

Studiekosten in het hoger onderwijs;
 Wat het kost om deel te nemen aan het hogeschool- en universitair onderwijs
 Universiteit Gent, vakgroep Onderwijskunde en KU Leuven, Hoger Instituut voor de Arbeid
 J. Bollens, S. Groenez, I. Vleugels (onderzoekers), J. Bollens en J.P. Verhaeghe (promotoren)
 Eindrapport van het onderzoek in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, OBPWO 98.00
 Januari 2000

Studiekosten in het secundair onderwijs
 Een onderzoek naar de studiekosten die ouders dragen ten gevolge van het schoolgaan van hun kinderen
 Universiteit Gent, vakgroep Onderwijskunde en KU Leuven, Hoger Instituut voor de Arbeid
 I. Fripont, H. De Vos (onderzoekers), J. Bollens, J.P. Verhaeghe (promotoren)
 Eindrapport van het onderzoek in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, OBPWO 98.05
 Februari 2001

Klantentevredenheid over werkstations, schoolbeheerteams en de dienst Studietoelagen
 Kwalitatief onderzoek
 Studie uitgevoerd door Dimarso, in opdracht van het departement Onderwijs, 2001

Bijlage 2

Overzicht van het aantal aanvragen van studietoelagen, opgesplitst naar studieniveau en geplaatst ten opzichte van de totale schoolpopulatie (overzicht van 1993-2003)

Jaar	SO	Schoolpopulatie	%
1993-1994	138.914	434.430	31,9 %
1994-1995	129.447	436.956	29,6 %
1995-1996	127.318	435.436	29,2 %
1996-1997	125.203	432.227	28,9 %
1997-1998	126.148	426.220	29,5 %
1998-1999	123.024	420.366	29,2 %
1999-2000	120.606	415.253	29,0 %
2000-2001	112.380	413.343	27,1 %
2001-2002	111.882	414.079	27,0 %
2002-2003	118.641	419.379	28,2 %

Jaar	HO	Schoolpopulatie	%
1993-1994	48.477	141.538	34,2 %
1994-1995	45.588	142.932	31,8 %
1995-1996	48.256	146.344	32,9 %
1996-1997	47.524	150.392	31,6 %
1997-1998	48.282	154.476	31,2 %
1998-1999	48.266	157.103	30,7 %
1999-2000	47.370	155.276	30,5 %
2000-2001	44.291	155.376	28,5 %
2001-2002	53.112	156.032	34,0 %
2002-2003	52.597	156.500	33,6 %

Bijlage 3

Algemeen overzicht van de stijging van de middelen voor het basisonderwijs

De afgelopen jaren kreeg het basisonderwijs al een flinke financiële injectie door de zogenaamde Polder- en Tivoli-akkoorden. Het Polderakkoord van eind '97 voorzag in een stijging van de werkingsmiddelen voor het basisonderwijs met 29,75 miljoen euro (1,2 miljard fr.) tegen 2007. Het daaropvolgende Tivoli-akkoord bepaalde dat de stijging van het werkingsbudget 76,92 miljoen euro (3,103 miljard fr.) zou bedragen gespreid over de begrotingsjaren 1998-2006 (d.w.z. een hoger bedrag en sneller dan opgenomen in het Polderakkoord).

Sinds 2000 zijn in uitvoering van het regeringsakkoord nog belangrijke bedragen toegevoegd aan de werkingsmiddelen basisonderwijs om tegemoet

te komen aan de vraag naar meer administratieve omkadering. In 2000 is het budget nogmaals verhoogd met 9,891 miljoen euro (399 miljoen fr.). De totale verhoging van het werkingsbudget na de begroting 2000 bedroeg dus al 86,812 miljoen euro (3,502 miljard fr.).

Dit bedrag werd in 2001 en 2002 telkens verhoogd met 6,197 miljoen euro (250 miljoen fr.) ingevolge CAO V van 22 mei 2000 (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*). Tegen 2006 bedraagt de verhoging van het werkingsbudget basisonderwijs reeds 99,207 miljoen euro (4,002 miljard fr.).

In CAO VI is overeengekomen het werkingsbudget nogmaals te verhogen met 19,831 miljoen euro (800 miljoen fr.). Deze verhoging wordt toegekend vanaf het schooljaar 2002-2003. Dit bedrag wordt in 2003 nogmaals verhoogd met 2,496 miljoen euro ingevolge het inschrijven van een gedeelte van de

vroegere PC/KD-middelen in het werkingsbudget. De totale middeleninjectie in 2006 voor het basis-onderwijs zal 121,534 miljoen euro (4,903 miljard fr.) bedragen.

De middelen voor administratieve ondersteuning worden vanaf het schooljaar 2003-2004 niet meer toegekend via de werkingsmiddelen. Het departement zal rechtstreeks de personeelsleden betalen die in de administratieve kern zijn opgenomen. Het departement zal daarmee ook voor deze personeelsleden de functie van sociaal secretariaat overnemen van de scholen. Dit brengt ook een vermindering van de planlast met zich mee.

De werkingsmiddelen voor het schooljaar 2003-2004 zullen dus niet op dezelfde wijze zijn samengesteld als het werkingsbudget voor het schooljaar 2002-2003. Vanaf het schooljaar 2003-2004 zullen immers middelen vanuit de werking overgeheveld worden naar de loonkredieten voor administratief personeel.

Concreet worden volgende middelen overgeheveld uit de werkingsmiddelen naar de loonkredieten voor administratief personeel :

- de middelen die opgenomen waren in de begroting 2000, namelijk 5,949 miljoen euro (240 miljoen fr.), en
- de middelen toegekend in CAO V 12,395 miljoen euro (500 miljoen fr.) en CAO VI 19,831 miljoen euro (800 miljoen fr.) worden opgenomen in de loonkredieten van het administratief personeel die rechtstreeks door het departement Onderwijs betaald zullen worden.

In totaal gaat het hier om 38,18 miljoen euro (1,5 miljard fr.).

Concreet gaat het om volgende financiële tabellen :

Begrotingsjaar	Bedrag in euro
1998	5,330
1999	41,448
2000	61,081 (incl. adm. ond.)
2001	71,319 (incl. adm. ond.)
2002	82,078 (incl. adm. ond.)
2003	108,766 (incl. adm. ond.)
2004	74,676 (excl. adm. ond.)
2005	78,890 (excl. adm. ond.)
2006	83,352 (excl. adm. ond.)

Tabel volledig, inclusief administratieve ondersteuning

Begrotingsjaar	Bedrag in euro
1998	5,330
1999	41,448
2000	61,081
2001	71,319
2002	82,078
2003	108,766
2004	112,856
2005	117,07
2006	121,534

Vraag nr. 13
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Creativiteit en innovatie – Rol onderwijs

In haar regeringsverklaring heeft de Vlaamse regering zich tot doel gesteld de creativiteit en innovatiekracht van de mensen en de ondernemingen te stimuleren (Stuk 31 (1999) – Nr. 1).

Een belangrijke rol daarbij is zeker weggelegd voor het onderwijs in Vlaanderen. Ons onderwijs staat op een hoog niveau, maar toch moeten wij vaststellen dat wij op het vlak van ondernemerschap achterliggen op liefst zestien andere Europese landen. Creativiteit en innovatie gaan samen en vereisen dat reeds op jonge leeftijd belangstelling wordt aangekweekt bij de studerende jeugd.

Initiatieven inzake creativiteit en innovatie richten zich echter meestal tot degenen die reeds op de arbeidsmarkt aanwezig zijn. Deze initiatieven gaan onder meer uit van het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT), terwijl ook de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant haar steun verleent aan het Steunpunt Innovatie voor de organisatie van sessies over creativiteitstechnieken.

Interesse opwekken, kan dus beschouwd worden als richtinggevend voor de jongeren die zich aange-trokken voelen door al het nieuwe dat tot nieuwe ideeën aanleiding kan geven en de creativiteit aanscherpt.

In welke mate speelt het onderwijs daarbij zijn rol als stimulans voor latere actieve participatie aan de zo noodzakelijke creativiteit en innovatie ?

Door welke initiatieven wordt interesse aangemoedigd bij de studenten ?

Wordt het bedrijfsleven hierbij betrokken ?

Antwoord

De rol van het onderwijs in het stimuleren van jongeren om later te participeren aan innovatieve of creatieve processen c.q. beroepen benader ik vanuit een drietal perspectieven die ook in de vraagstelling aan bod komen : de aandacht voor creativiteit, innovatie en ondernemerszin in het onderwijs; het stimuleren van de aandacht voor technologische innovatie in het onderwijs; specifieke initiatieven voor de studenten hoger onderwijs.

1. Onderwijs algemeen

Creativiteit, innovatie en ondernemerszin zijn inderdaad attitudes die onontbeerlijk zijn in de maatschappij van vandaag en morgen. Om dit bij de jongeren doelmatig aan te brengen, is het nodig een onderwijscultuur te ontwikkelen die optimaal gericht is op het verwerven van deze competenties.

Onderwijs heeft als doelstelling algemeen vormend te zijn. De totale persoonlijkheid staat centraal bij het onderwijs. In de eindtermen staat specifiek vanaf het secundair onderwijs dat de school instaat voor de ontwikkeling van die competenties waarover iedereen moet beschikken om zelfredzaam te kunnen zijn in de maatschappij.

Binnen de vakoverschrijdende eindtermen van leren leren en sociale vaardigheden wordt veel aandacht besteed aan competenties rond communiceren, samenwerken, zelfstandigheid, exploreren, creëren, probleemoplossend denken, ... Via deze weg waarbij actief, interactief en participatief leren wordt ingeschakeld, worden sleutelvaardigheden als flexibiliteit, doorzettingsvermogen, zin voor initiatief en ondernemerszin ontwikkeld.

In het onderwijs wordt aandacht besteed aan technologie, technologische innovatie en wetenschappen, al dan niet als afzonderlijk vak. Creativiteit en expressie komen aan bod in elke school, zowel tijdens de lessen (bv. talen, muziek, tekenen, e.d.) als daarbuiten (bv. tijdens culturele projecten).

In het voltijds kunstonderwijs en in het deeltijds kunstonderwijs kunnen geïnteresseerde jongeren zich in alle kunstvormen bekwamen, inclusief in de nieuwe media.

Ook ondernemerszin is een vaardigheid die de leerlingen wordt bijgebracht in het onderwijs. Deze basisvaardigheid is cruciaal en reikt verder dan de voorbereiding van jongeren op het zelfstandig ondernemerschap. Zelfs in projecten die jongeren voorbereiden op het ondernemerschap wordt meer en meer de klemtoon gelegd op het aanleren van de ondernemersattitudes naast de specifieke administratieve en inhoudelijke voorbereidingen. In een samenwerkingsverband met onder andere het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) subsidieert het departement Onderwijs sedert 2002 het Stepproject, waarbij niet enkel onderzoek is verricht maar wat "ondernemerszin" nu juist is, maar ook een ondernemersprofiel is uitgewerkt en opleidings- en begeleidingsmateriaal wordt ontwikkeld om ondernemerszin te stimuleren.

Via de VZW Vlaamse Jonge Ondernemingen (www.vlajo.be) worden specifieke projecten opgezet rond ondernemerschap en dit voor alle onderwijsniveaus. Reeds jaren loopt het project "mini-ondernemingen" voor jongeren in het secundair onderwijs, en dit zowel binnen het ASO als in het TSO, BSO en BUSO (*ASO : algemeen secundair onderwijs ; TSO : technische secundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs ; BUSO : buitengewoon secundair onderwijs – red.*). Dit project wil bruggen bouwen tussen school en bedrijfsleven. Sedert vorig jaar is voor het basisonderwijs de Kid@Biss-doelformule gelanceerd waarbij via een zesweeks programma het ondernemend gedrag bij 10-12 jarigen wordt gestimuleerd. Voor het hoger onderwijs zijn er de Small Business Projects. Het aantal deelnemers aan deze projecten groeit jaarlijks aan.

2. Technologische innovatie en onderwijs

Er is een structurele samenwerking opgezet tussen Onderwijs en Wetenschapsbeleid door de oprichting van een overleggroep met vertegenwoordigers van beide beleidsdomeinen. Dit maakt een permanente beleidsafstemming mogelijk. Daarnaast werden twee werkgroepen opgericht, één voor het basisonderwijs en één voor het secundair onderwijs, die moeten instaan voor het opsporen of zelf realiseren van goede praktijkvoorbeelden m.b.t. de popularisering van wetenschap, techniek en technologische innovatie in het algemeen en Technologische Opvoeding (TO) in het bijzonder. De werkgroep basisonderwijs wordt in haar werking ondersteund door een netwerk van leerkrachten basisonderwijs (netwerk TOBO), dat toelaat enerzijds in een doorstroom naar het onderwijsveld te voorzien

en anderzijds kan instaan voor een terugkoppeling vanuit de onderwijspraktijk (*TOBO : Technologische Opvoeding Basisonderwijs – red.*).

Tevens kan het netwerk een hoeveelheid expertise opbouwen die ter beschikking kan worden gesteld van andere leerkrachten, zodat uiteindelijk niet alleen is voorzien in een degelijk aanbod van pedagogisch verantwoord materiaal, maar ook in een eerstelijnszorg (via het netwerk) aan de potentiële gebruikers ervan. Het netwerk TOBO is ondertussen reeds enige jaren actief en omvat meer dan 90 subwerkgroepen. Bovendien zijn er middelen vrijgemaakt zodat een voltijds coördinator kan instaan voor een goede en vooral bestendige werking van het netwerk.

Via de gezamenlijke inspanning van de beleidsdomeinen Onderwijs en Wetenschap en Innovatie werd ook geïnvesteerd in de realisatie van een vergelijkbaar netwerk in het secundair onderwijs, en dit via de aanstelling van een voltijds coördinator. Deze coördinator zal werk maken van het netwerk TOSO en tevens goede praktijkvoorbeelden opsporen voor gebruik binnen het netwerk (*TOSO : Technologische Opvoeding Secundair Onderwijs – red.*).

3. Initiatieven voor studenten

Ten slotte geef ik hieronder wat meer informatie over de initiatieven die genomen worden voor de studenten in het hoger onderwijs (universiteiten en hogescholen).

Eenzijds zijn er de innovatieve initiatieven die rechtstreeks gericht zijn op de afstemming van het onderwijs op evoluties en trends in de professionele wereld. De Small Business Projects zijn daar een voorbeeld van. Het departement Onderwijs verleent zijn actieve steun aan deze projecten die sinds twee jaar worden georganiseerd ter aanvulling van het project "mini-ondernemingen" in het secundair onderwijs. Small Business Projects vinden meer en meer ingang in de hogescholen. Vandaag zijn er in de Vlaamse hogescholen reeds 96 actief.

Ik ben ervan overtuigd dat Small Business Projects een meerwaarde kunnen bieden in een win-winsituatie voor alle partners. Via deze projecten kunnen ondernemingen en onderwijsinstellingen immers knowhow delen, infrastructuur uitwisselen, stages organiseren, leerkrachten opleiden in bedrijven, gerichte opleidingsprogramma's in scholen aanbieden en nieuwe technologie ondersteunen. Kortom, deze projecten creëren een context waar-

binnen hogescholen en ondernemingen continu en intensief interageren en zodoende maximaal op elkaar afgestemd blijven.

De professionele wereld speelt vandaag daarenboven ook op andere gebieden een belangrijke rol in het hogeschoolgebeuren. De opleidingen zijn gestoeld op beroepsprofielen die in overleg met de beroepswereld zijn opgesteld en actueel worden gehouden. De hogescholen verzorgen verder de interactie met de professionele wereld door onder meer stages en contactmomenten allerhande voor de studenten. De professionele wereld is eveneens vertegenwoordigd in de visitatiecommissies inzake de externe kwaliteitszorg van het opleidingsaanbod aan de hogescholen.

Anderzijds moeten we oog hebben voor het feit dat innovatie een breder begrip dekt. Het doelmatig verwerven van competenties als zelfstandig denkvermogen, creativiteit en teamspirit impliceert een hernieuwde aanpak van de essentie van het hele hogeronderwijsgebeuren. Deze innovatie betreft niet enkel ICT, maar heeft ook betrekking op de organisatie van het onderwijs en het hanteren van werkvormen die adequaat inspelen op het verwerven van de competenties die de maatschappij van vandaag en morgen vereist (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*).

Het departement Onderwijs verleent hieraan zijn actieve steun. Ik denk onder meer aan de subsidiëring van de vroegere Stiho-projecten (Stimulering van Innovatie in het Hoger Onderwijs). Verder voorziet het structuurdecreet in aanvullende middelen voor de hogescholen voor de wijze waarop zij bij de omvorming van hun opleidingen de innovatie en de flexibilisering van het onderwijs en het leren gestalte geven. Onder innovatie wordt verstaan het herontwerpen van de curricula naar inhoud, onderwijs- en leervormen, vormen van toetsen en examens en begeleiding van studenten. De Vlaamse onderwijsoverheid geeft daarmee structureel een stimulans aan het innovatiegebeuren in het hoger onderwijs in de brede betekenis van het woord.

Projectonderwijs en probleemgestuurd leren zijn voorbeelden van innovatieve werkvormen. Hiermee raken de studenten onder meer vertrouwd met het aanpakken van concrete cases, het bekijken van situaties vanuit verschillende oogpunten, het actief gericht zijn op opzoeken en raadplegen van informatiebronnen allerhande en het in teamverband zoeken naar oplossingen. Projectonderwijs en probleemgestuurd leren bevatten daarenboven niet alleen een andere kijk op kennisverwerving en

toepassing, maar wijzigen ook fundamenteel de relatie tussen student en docent. De docent treedt niet meer op als kennisoverdrager, maar als opdrachtgever en begeleider van de studenten bij hun zelfstandig streven naar een adequate afhandeling van probleemsituaties. Dit soort relatie sluit aan bij de moderne relatie tussen werkgever en werknemer.

De hogescholen genieten de volledige autonomie om hun onderwijsmethodes te bepalen en te ontwikkelen. De overheid komt daar als dusdanig niet in tussenbeide. Het verheugt mij wel te kunnen vaststellen dat projectonderwijs en probleemgestuurd leren gaandeweg meer en meer ingang vinden in het onderwijs.

Vraag nr. 14
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gemeenten – Subsidiëring

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 13

van 10 oktober 2003

van de heer Francis Vermeiren

Blz. 938

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 20
van 24 oktober 2003
van de heer JOS DE MEYER

Subsidedossiers DIGO – Wachtlijst

Herhaaldelijk werden reeds in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, in vragen om uitleg en in interpellaties, de wachtlijsten van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) ter sprake gebracht. Meestal ging het in die discussies om de totaliteit van de groeiende wachtlijsten.

Om een gedetailleerd zicht te hebben op het probleem van de wachtlijsten ontving ik graag van de

minister de volledige wachtlijst bij DIGO, opgesplitst in gesubsidieerd vrij onderwijs en gesubsidieerd officieel onderwijs enerzijds, en per school en met opgave van de bouwkosten van het ingediende project en de subsidie van DIGO anderzijds.

Antwoord

Ik geef als **bijlage** een overzicht van alle projecten van de wachtlijst, zoals die op 24 oktober door de raad van bestuur van DIGO werd goedgekeurd.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt in dit overzicht per dossier en per net volgende gegevens :

- datum van indiening van het dossier,
- raming van de kostprijs (inclusief BTW),
- bedrag van de studie.

Voor de interpretatie van deze gegevens zijn volgende overwegingen belangrijk.

- Het grootste deel van de dossiers met indieningsdatum ouder dan 1997 werden door de aanvragende schoolbesturen / inrichtende machten om allerlei redenen zelf verdaagd.
- De wachtlijst is een financiële momentopname van de mogelijke bouwprojecten van de schoolbesturen / inrichtende machten. Hij wijzigt dus constant.
- De wachtlijsten worden maandelijks opgemaakt ter "goedkeuring" (onder verstaan "akte nemen van") door de raad van bestuur van DIGO.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 21
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 14

van 30 oktober 2003

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 866

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 22
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 15
 van 30 oktober 2003
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 866

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
 RUIMTELIJKE ORDENING,
 WETENSCHAPPEN EN
 TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 2
van 3 oktober 2003
van de heer ANDRE-EMIËL BOGAERT

Dossier paardenwedrennen – Stand van zaken

Omtrent de gestelde problematiek werd het Vlaams Parlement reeds betrokken in de bevoegde Commissie voor Financiën en dit ingevolge het voorstel van decreet van collega André Denys c.s. (Stuk 1462 (2002-2003) – Nr. 1) houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de VZW "Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen" en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek

van de met de Inkomstenbelasting Gelijkgestelde Belastingen (WIGB).

Tot tweemaal toe kwam dit voorstel van decreet in de vuurlijn te liggen van twee opeenvolgende adviezen van de Raad van State, waardoor de verdere behandeling van dit voorstel ernstig werd gehypothecerd en het dossier niet afgehandeld werd. Het eerste advies van de Raad van State dateert van 7 april 2003 en het tweede, bijkomend gevraagd op uitdrukkelijk verzoek van de parlementaire commissie, van 21 mei 2003. Anderzijds leverde de federale Kansspelcommissie op 3 maart 2003 eveneens een adviesnota af. Hieromtrent richtte ik trouwens op 9 april 2003 een vraag aan de bevoegde minister.

Het Vlaams Parlement in het algemeen en de betrokken commissie in het bijzonder kregen na de laatste behandeling in commissie van 23 april 2003 geen verder nieuws meer. Groot was dan ook mijn verbazing toen ik te horen kreeg dat een vertegenwoordiger van de "federatie" tijdens de Kampioendagen in Oostende van medio september laatstleden in zijn toespraak stelde dat er voor dit dossier binnen de regering een doorbraak kon worden gevonden en dit ingevolge tussenkomsten van collega André Denys. Het is dan ook uiteraard van belang dat het Vlaams Parlement vanwege de bevoegde minister de nodige tekst en uitleg zou krijgen.

Zeker indien men akte neemt van de uitgebreide commentaren in de media van 27 september 2003, waaruit blijkt dat de tak van paardenwedrennen wel degelijk aan een politieke mediacampagne is begonnen onder de titel "Renbaan heeft dringend nood aan paarden, gokkers en geld". Het betrokken persartikel staat bol van de verwijten over en weer binnen het wereldje van de paardenwedrennen, maar eindigt met het omschrijven van collega André Denys als reddende engel en een oproep aan de overheid om dringend met geld en initiatieven over de brug te komen.

Anderzijds blijkt uit de perscommentaren evenwel ook nogal wat pessimisme, en dit veeleer wegens gekibbel binnen de betrokken sector dan wegens de houding van de overheid. Zoals ongeveer alles in België, legt ook de federale tweespalt (met deelbevoegdheden over en weer) de initiatiefnemers een pad in de korf. Hierdoor werd dit dossier op vraag van het Vlaams Parlement geagendeerd op het Overlegcomité van de federale regering en de gemeenschaps- en gewestregeringen van donderdag 18 september 2003 (uitgesteld tot maandag 22 september). Wat het uiteindelijke resultaat van de

bespreking was en of er effectief een beslissing is gevallen, weten we op heden niet.

1. Werde er binnen de Vlaamse regering inderdaad al of niet een doorbraak gevonden voor het dossier van de paardenwedrennen in Vlaanderen ?
2. Zo ja, gebeurde dit inderdaad ingevolge initiatieven van collega André Denys ?
3. Wat was het resultaat van de besprekingen van kwestieus dossier in het Overlegcomité met de federale overheid van 22 september 2003 en/of was het reeds onderwerp van bespreking in een interkabinettenwerkgroep (IKW) van de Vlaamse regering.
4. Welk standpunt heeft de Vlaamse regering ingenomen ten aanzien van de thans door de betrokken federaties en verantwoordelijken gevraagde maatregelen tot redding van de sector ?

Antwoord

1. Het voorstel van decreet houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen" en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de Inkomstenbelasting Gelijkgestelde Belastingen, werd besproken op de Vlaamse regering op 21 februari 2003.

De Vlaamse regering heeft toen beslist niet tussenbeide te komen bij de parlementaire behandeling van het voorstel van decreet.

2. Overeenkomstig de wetten op de Raad van State (artikel 3, § 3) moet een voorstel van decreet dat volgens de Raad van State niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse overheid behoort, worden voorgelegd aan het Overlegcomité.

Het Overlegcomité moet dan adviseren over de vraag of er al dan niet bevoegdheidsoverschrijding is, en kan dan eventueel zelf amendementen formuleren.

3. Tijdens de vergadering van het Overlegcomité met de federale overheid op 22 september 2003 werd het kwestieuze dossier niet besproken. Het dossier zal wellicht opnieuw geagendeerd

worden op de vergadering van 5 november eerstkomend.

Het dossier werd niet besproken in een IKW op het niveau van de Vlaamse regering.

4. Tot op heden heeft de Vlaamse regering haar standpunt ingenomen op 21 februari 2003 niet gewijzigd.

Voor de volledigheid van het dossier kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger nog meedelen dat, in het kader van de verplichte samenwerkingsprocedure met de federale overheid, de minister van Financiën, Didier Reynders, mij met een schrijven van 9 oktober 2003 het volgende heeft laten weten :

"Al de wijzigingen in dit voorstel die de toekenning beogen van bevoegdheden die op dit ogenblik nog deze zijn van bepaalde ambtenaren van de FOD Financiën, aan een Vlaamse regeringsmandataris, met name het uitreiken van vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan, voor het organiseren van paardenwedrennen evenals voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen, hebben als gevolg dat de FOD Financiën ontlast wordt van deze specifieke taken. Het is vanzelfsprekend dat hier zich geen enkel praktisch probleem stelt.

De wijziging van het tarief van de belasting op de spelen en weddenschappen, beoogd in het artikel 27 van dit voorstel, houdt op zich geen enkele praktische moeilijkheid in betreffende de technische toepassing ervan in de ontvangkantoren der directe belastingen, belast met de inning ervan. Er moet enkel en alleen een aanpassing gebeuren aan de vormgeving (de opmaak) van het kader III van het aangifteformulier nr. 733.

Voor zo veel als nodig wordt nog aangestipt dat de opheffing van artikel 66 WIGB, en de uitvoeringsbesluiten ervan (zie artikel 29 van het voorstel van decreet) uiteraard slechts kan gelden ten aanzien van het Vlaamse Gewest".

Vraag nr. 4
van 3 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Biologisch waardevolle gebieden – Overlappenden

Vogelrichtlijngebieden en Habitatgebieden overlappen vaak de op de gewestplannen ingekleurde industriegebieden en woonzones, met blokkering tot gevolg. Bovendien heeft dit een serieuze invloed op de vergunbaarheid van bepaalde projecten.

Deze richtlijnen zijn vaak uitvloeisels van Europese richtlijnen, maar ook de Vlaamse overheid is mede verantwoordelijk, door bijvoorbeeld de afbakening van VEN-gebieden (Vlaams Ecologisch Netwerk).

1. Hoeveel hectare (ha) woongebied en industriegebied wordt overlapt door deze biologisch waardevolle gebieden ?

Graag opgesplitst per provincie en per gemeente.

2. Er bestaat echter een uitzondering voor projecten van "groot algemeen belang".

Welke projecten worden beschouwd als van "groot algemeen belang" ?

Aan welke criteria moeten deze projecten voldoen ?

Welke projecten werden in het verleden reeds beschouwd als van "groot algemeen belang" en konden deze uitzondering genieten ?

3. Ter compensatie moet de overheid nieuwe gebieden ter bescherming van de vogel- en habitatoorten aanwijzen.

In welke mate gebeurde dit reeds ? Hoeveel ha werd telkens gecompenseerd ?

Kan dit eveneens worden opgesplitst per provincie en per gemeente ?

Antwoord

De afbakening van de speciale beschermingszones (SBZ) behoort tot de bevoegdheid van minister Sannen. Voor het berekenen van de oppervlakte overlapping tussen de gewestplanbestemmingen wonen en industrie en de speciale beschermingszones werd gebruikgemaakt van de digitale gegevens zoals ze verspreid worden door het Ondersteunend Centrum GIS-Vlaanderen (gewestplan d.d. 1.1.2002) (*GIS : Geografisch Informatiesysteem – red.*).

Met behulp van een geografisch informatiesysteem kunnen deze twee gegevenslagen met elkaar vergeleken worden. Omdat de twee gegevenslagen opgevoerd zijn op basis van verschillende schalen en verschillende referentiebestanden ontstaan er fouten wanneer ze samen gebruikt worden. Deze fouten hebben te maken met begrenzingen die niet naadloos op elkaar aansluiten, waardoor er kleine "nonsens"overlappingsgebieden ontstaan aan de randen van de gebieden. Opgeteld voor heel Vlaanderen nemen deze nonsensgebieden enkele tientallen hectaren in. De resultaten van deze oefening moeten dan ook met enige voorzichtigheid en voorbehoud geïnterpreteerd worden. Enkel gebieden groter dan een halve hectare zijn om die reden in deze bespreking opgenomen.

Het is op basis van diezelfde gegevens dat ook eerder al door bepaalde organisaties of verenigingen cijfergegevens over dit onderwerp naar buiten werden gebracht.

De aanduiding van speciale beschermingszones, zijnde de Habitatrictlijngebieden (SBZ-H) én Vogelrichtlijngebied (SBZ-V) boven woon- of industriegebieden, maakt de bestemmingen niet per definitie onrealiseerbaar. De ligging van een woon- of industriegebied binnen een speciale beschermingszone op zich kan dan ook geen grond voor het weigeren van een stedenbouwkundige vergunning zijn.

De afbakening van de speciale beschermingszones betreft gebieden waarin welbepaalde soorten en habitats voorkomen, hetgeen niet betekent dat alle percelen binnen de perimeter van de speciale beschermingszone even belangrijk zijn voor de instandhouding van die soorten en habitats. Gelet op het schaalniveau waarop de speciale beschermingszones afgebakend werden, moeten die zones dus veeleer begrepen worden als perimeters waarbinnen de bedoelde soorten en habitats voornamelijk voorkomen of gebieden die van belang kunnen zijn voor de instandhouding ervan.

De Europese Habitatrictlijn legt op dat bij een vergunningsaanvraag in of in de nabijheid van een speciale beschermingszone telkens onderzocht moet worden in hoeverre de geplande werken en handelingen een betekenisvolle aantasting kunnen veroorzaken van de soorten of habitats waarvoor het gebied is aangeduid als speciale beschermingszone. Indien er geen significante impact is, kan er ten aanzien van de Habitatrictlijn althans geen bezwaar zijn om een vergunning te verlenen.

Indien het plan of project wel een significante negatieve impact heeft op de soorten en habitats

waarvoor het Vogel- of Habitatrichtlijngebied is aangewezen, dan kan er in principe geen vergunning verleend worden, tenzij het gaat om een project met dwingende redenen van groot algemeen belang waarvoor geen alternatieven bestaan. In dat geval dient het verlies ten aanzien van het Vogel- of Habitatrichtlijngebied gecompenseerd te worden.

In Vlaanderen werd circa 102.000 ha afgebakend als Habitatrichtlijngebied (SBZ-H).

In Vlaanderen overlappen circa 117 ha Habitatrichtlijngebieden (SBZ-H) met woongebieden en circa 109 ha met industriegebieden.

- De overlapping met woongebieden concentreert zich voornamelijk in de kustgemeenten (80 ha : Knokke-Heist, De Haan, Bredene, Nieuwpoort, Koksijde en De Panne). In hoofdzaak gaat het hier om woongebieden die reeds afgebakend werden als beschermd duingebied in het kader van het duinendecreet. In Heusden-Zolder overlapt 12 ha met een niet gerealiseerd woonuitbreidingsgebied gelegen in een overstromingsgebied.
- De overlappings met industriegebied komen voor het grootste deel voor in de zeehavengebieden van Brugge-Zeebrugge (40 ha) en de Waaslandhaven (17 ha) en een niet gerealiseerd industriegebied langs de Rupel (Zuidelijk Eiland Wintam, Bornem, 20 ha). De overige overlappings liggen verspreid over Vlaanderen. Het gaat telkens om zeer kleine oppervlakten.

	Woon- gebieden (ha)	Industrie- gebieden (ha)
West-Vlaanderen	80	40
Oost-Vlaanderen	8	21
Antwerpen	3	33
Limburg	20	6
Vlaams-Brabant	6	9
Vlaanderen	117	109

Voor de Vogelrichtlijngebieden (SBZ-V) is er een veel grotere overlapping : 2.579 ha met woongebieden en 4.508 ha met industriegebieden. De afbakening van de Vogelrichtlijngebieden gebeurde dan ook op een geheel ander schaalniveau dan de bestemmingsplannen en is bijgevolg veel minder gedetailleerd. Niet alle gebieden die zich binnen de perimeter van deze Vogelrichtlijngebieden bevinden, zijn effectief van belang voor de instandhouding van de soor-

ten en habitats waarvoor deze gebieden zijn aangewezen.

De grootste overlapping zit ook hier in de zeehavengebieden van Brugge-Zeebrugge en de Waaslandhaven. Grote delen van de Limburgse Kempen werden afgebakend als SBZ-V, wat ook de overlapping daar verklaart.

SBZ-V	Woon- gebieden (ha)	Industrie- gebieden (ha)
West-Vlaanderen	207	266
Oost-Vlaanderen	42	3.931
Antwerpen	166	76
Limburg	1.954	227
Vlaams-Brabant	210	8
Vlaanderen	2.579	4.508

De afbakening van het Vlaams Ecologisch Netwerk overlapt per definitie niet met woon- of industriegebieden, de bepalingen van het decreet natuurbehoud laten dit immers niet toe. Enkel gebieden die reeds afgebakend werden in het kader van het duinendecreet kunnen hierop een uitzondering vormen.

De advisering van de passende beoordelingen behoort niet tot de bevoegdheid van mijn administratie, maar valt onder de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu.

Vraag nr. 5
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Centrumsteden – Subsidiëring

Vlaanderen telt dertien centrumsteden. Deze steden krijgen elk jaar een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap via het Gemeentefonds. Het precieze bedrag van deze jaarlijkse dotatie is eenvoudig terug te vinden. Er heerst echter meer onduidelijkheid omtrent de andere geldstromen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar deze dertien steden vloeien.

1. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van ruimtelijke ordening ?
2. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar

de dertien centrumsteden op het vlak van wetenschappen en technologische innovatie ?

3. Aan de hand van welke criteria werden deze middelen verstrekt ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 2), Vanderpoorten (nr. 4), Van Mechelen (nr. 5), Van Grembergen (nr. 6), Bossuyt (nr. 15), Sannen (nr. 4), Byttebier (nr. 9), Ceysens (nr. 1) en Keulen (nr. 3), telkens met betrekking tot hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 909 – red.)

Vraag nr. 6 van 10 oktober 2003 van de heer JOHAN MALCORPS

Overstromingsgebied Ekeren – Gepland NMBS-complex

De NMBS heeft grootse plannen. Ze wil op haar terrein ten oosten van de Oude Landen uitwijk- en onderhoudsbundels bouwen. Met andere woorden : zij wil er sporen aanleggen waarop treinen kunnen uitwijken 's nachts en tijdens de daluren. Bovendien wil men, als de treinen er toch stilstaan, er ook onderhoud aan doen.

Dit zou een behoorlijk complex vereisen : een overdekte onderhoudshal, schouwputten, voorzieningen voor personeel (o.a. een refter), parking, enzovoort.

Die plannen zijn omstreden onder meer omdat:

- het terrein aan de Oude Landen overstromingsgebied is. De studie die de minister liet uitvoeren naar de wateroverlast in Ekeren en Merksem heeft duidelijk aangetoond dat deze zone vrij, dat wil zeggen onbebouwd, moet blijven om als buffer dienst te doen en zo een groot gebied voor wateroverlast te vrijwaren. Samen met de waterbeheerswerken die deels reeds opgestart zijn, is dit overstromingsgebied een absolute

voorwaarde voor een overstromingsvrije toekomst voor Ekeren en Merksem ;

- op de aanpalende woonwijk Donk deze locatie een desastreus effect zou hebben. Het NMBS-gebied is door wagens en vrachtwagens immers enkel te bereiken via deze wijk. Ook na de bouwfase zou de wijk blijvend een veel te grote verkeersstroom te verwerken krijgen.

Een milieueffectrapport (MER) of toch minstens een mobiliteitseffectrapport (mober) lijkt aangewezen.

Een alternatieve locatie wordt door de NMBS blijkbaar niet onderzocht : aan de zone "Bulckhaum" aan de Schijnpoot ligt 6,3 hectare NMBS-grond waarvan gesteld wordt dat hij perfect kan dienen voor uitwijk- en onderhoudsbundels. Maar wellicht houdt de NMBS deze gronden liever achter de hand voor projectontwikkelaars die er kantoren willen bouwen. Een mogelijke financiële return die het gebied naast de Oude Landen natuurlijk nooit kan evenaren.

1. Kan de minister meedelen of de aanleg van een dergelijk spoorcomplex in een overstromingsgebied kan ?

Zou dit geen zware hypotheek leggen op de beveiliging tegen overstromingen in Ekeren en Merksem ?

2. Moeten voor een project van een dergelijke omvang de milieu- of de mobiliteitseffecten niet eerst grondig onderzocht worden ?
3. Heeft de minister reeds aangedrongen bij de NMBS om één of meer alternatieve locaties ook te onderzoeken ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 6) en Sannen (nr. 7).

Antwoord

1. Ik ben tot op heden geenszins gevat door dit dossier. Een onderzoek naar mogelijke herlokalisatieplaatsen werd enkel ter kennisgeving bezorgd aan mijn administratie in de vorm van een milieuhaalbaarheidsstudie (d.d. mei 2003), opgemaakt door de NMBS, cel MER. Het spreekt evenwel voor zich dat mede gelet op de overstromingen welke zich in september 1998 op beoogde locatie voordeden, een watertoets

noodzakelijk is. Mocht hieruit blijken dat het realiseren van kwestieuze inrichting op bedoelde locatie niet aangewezen wordt geacht, zal tevens de vraag dienen te worden beantwoord of via het doorvoeren van milderende maatregelen een voldoende waterberging kan worden werkstelligd.

Omtrent de opportuniteit van eventuele milderende maatregelen (terreinafgraving e.d.) wordt het aangewezen geacht advies in te winnen bij de afdeling Water (Aminal).

2 en 3. Uiteraard dienen de milieu- en mobiliteits-effecten eerst grondig te worden onderzocht. Omtrent het al dan niet grondig onderzoeken van de milieu- of mobiliteitseffecten en het onderzoek naar alternatieve locaties verwijs ik naar de milieuhaalbaarheidsstudie die de NMBS heeft opgemaakt op vraag van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), cel MER.

Ook in dit dossier is het aangewezen dat Aminal om advies wordt gevraagd.

(Antwoord Ludo Sannen : blz. 1020 – red.)

**Vraag nr. 7
van 10 oktober 2003
van mevrouw GISELE GARDEYN-DEBEVER**

Zonevreemde woningen – Bovengrondse tanks

Ondanks het gegeven dat de woonrechten van de eigenaars van woningen in de landbouwzone verbeterd zijn (cfr. de versoepeling die gerealiseerd werd via artikel 145bis, § 1 van het decreet betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals ingevoegd door het decreet van 13.07.2001 houdende wijziging van het decreet van 18.05.1999 en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22.10.1996), stellen heel wat landelijke gemeenten nu vast dat er nog een discriminatie is met de bewoners van woningen in de woonzone.

Concreet : in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (Belgisch Staatsblad van 18 mei 2000), in het bijzonder artikel 3.7°, is voor het plaatsen van een bovengrondse brandstoftank voor huishoudelijk gebruik een stedenbouwkundige vergunning vereist.

De aanvragen die nu worden ingediend voor het oprichten van een bovengrondse tank bij een zonevreemde woning, worden door de gemachtigde ambtenaar negatief geadviseerd, omdat volgens hem het decreet inzake ruimtelijke ordening niet in een vergunningsbasis voorziet voor het zonevreemd plaatsen van bovengrondse tanks voor huishoudelijk gebruik.

In Vlarem II wordt bepaald dat volgende minimumafstand moet worden geëerbiedigd :

vast opgestelde gastanks voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen :

- 5.16.6 : algemeen
- bijlage 5.16.3 : afstanden (afstanden: 3 m tot gebouwen en 5 m tot vensters) voor 300 tot 3.000 l (3° klasse)

mazouttanks :

- 6.5.3.3 : niet ingedeelde inrichtingen
- ondergronds : 1 m tot de grenzen van eigendomsgrens en 75 cm van andere constructies
- bovengronds : géén gegevens !!! (blijkbaar afhankelijk van gemeente tot gemeente)
- 5.17.2, § 3 : ingedeelde inrichtingen
- landbouwers bv. : ondergronds (min. 1 m van perceelsgrens)

Conform artikel 145bis, § 1 van het decreet betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals ingevoegd door het decreet van 13 juli 2001 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vormen – voorzover voldaan is aan de hierna vermelde voorwaarden – de geldende bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen en de algemene plannen van aanleg op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling door de vergunningverlenende overheid, van aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot bestaande gebouwen. Deze uitzonderingsbepaling geldt slechts indien de aanvraag betrekking heeft op :

(...)

"4° het uitbreiden van een bestaand gebouw met uitzondering van woningbouw met een gebouw of

een vaste inrichting op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28.06.1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu (...)."

Hier stelt men duidelijk een anomalie vast tussen twee wetgevingen (ruimtelijke ordening en Vlarem) en een tekortkoming in de stedenbouwwet. Het kan toch de bedoeling niet geweest zijn van de wetgever om bewoners van zonevreemde woningen zonder enige vorm van verwarming te stellen !

In veel gemeenten waar veel verspreide bewoning aanwezig is, is de gemeentelijke overheid financieel niet bij machte om al deze woningen aan te sluiten op het gasdistributienet.

Indien de overheid deze anomalie niet verhelpt in de stedenbouwwetgeving, dan zal ze de stedenbouwkundige misdrijven in de hand werken, aangezien geen enkele burger nog een stedenbouwkundige aanvraag zal indienen.

Immers, een milieuvergunning (3° klasse) voor de opslag van mazout of gas zal daarentegen verkregen worden, aangezien het arrest van de Raad van State nr. 81.072 van 17 juni 1999 bepaalt : "Meldingsplichtige inrichtingen kunnen niet verboden worden wanneer ze in strijd zouden zijn met de geldende stedenbouwkundige voorschriften".

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?
2. Welke oplossing wordt er uitgewerkt ?

Het ligt voor de hand dat de bedoelde werken, met name het plaatsen van een bovengrondse tank voor huishoudelijk gebruik, worden vrijgesteld van enige stedenbouwkundige vergunning bij zowel zone-eigen woningen als zonevreemde woningen, of dat bij artikel 145/bis, § 1 een bijkomende afwijking wordt toegestaan voor de oprichting van bovengrondse tanks bij woningen tot een capaciteit van 5.000 liter.

3. Wanneer en op welke wijze wordt dit probleem opgelost ?

Wat kan er nu reeds gebeuren om deze anomalie te verhelpen ?

Antwoord

1. Ik ben op de hoogte van deze problematiek. Beoelde problematiek werd door mij begin september via kabinetsnota gesignaleerd aan mijn administratie met het verzoek mij terzake te adviseren.

Naar aanleiding van een recent werkbezoek aan de provincie West-Vlaanderen (d.d. 6 oktober '03) werd mij onder meer hierop, in vrijwel exact dezelfde bewoordingen, eveneens gewezen.

- 2 en 3. Ten gronde lijkt het mij geenszins zo te zijn dat eigenaars van zonevreemde woningen het door een zogenaamde anomalie in de regelgeving zonder enige vorm van verwarming moeten stellen. Doorgaans kunnen immers uit esthetisch oogpunt veel betere oplossingen worden uitgewerkt, ofwel ondergronds, ofwel in het gebouw. Dit neemt niet weg dat ik er mij van bewust ben dat in bepaalde gevallen mogelijkerwijze een probleem zou kunnen rijzen en dat bedoeld probleem bijgevolg een oplossing behoeft.

Terzake lijkt mij de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesuggereerde eerste oplossing, in casu het plaatsen van bovengrondse brandstoftanks bij zonevreemde en zone-eigen woningen vrijstellen van vergunning, de meest evidente te zijn. Dienaangaande dient er evenwel op te worden gewezen dat deze constructies uit esthetisch oogpunt niet altijd én overal even aangewezen zijn. Dit is daarentegen wel degelijk het geval m.b.t. ondergrondse nutsconstructies die reeds zijn vrijgesteld van vergunning. In die context is het dan ook aangewezen dat een eventuele vrijstellingsbeslissing in voldoende nuances voorziet. Ik denk hierbij aan een formulering zoals "bovengrondse brandstoftank voor huishoudelijk gebruik bij een vergunde woning, op minstens 3 meter van de perceelsgrenzen, niet zichtbaar vanaf het openbaar domein en met een maximale oppervlakte van 2 vierkante meter".

Ik zal mijn administratie gelasten een wijziging van het besluit van de Vlaamse regering in deze zin voor te bereiden.

Vraag nr. 8
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gemeenten – Subsidiëring

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 13

van 10 oktober 2003

van de heer Francis Vermeiren

Blz. 938

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 9
van 17 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Overlegcomité – VRT-pensioenfondsen

Tijdens het jongste Overlegcomité tussen federale regering en gemeenschaps- en gewestregeringen werd door de Vlaamse Gemeenschap de problematiek van het VRT-pensioenfonds op de agenda gezet.

1. Waaruit bestaat de benadeling ten opzichte van de RTBF ?
2. Hoe is deze ontstaan ?
3. Wordt ze gecorrigeerd ?

Antwoord

1. Bij wet van 3 februari 2003 houdende diverse wijzigingen aan de wetgeving betreffende de pensioenen van de openbare sector (BS 13 maart 2003) werd beslist om de RTBF aan te sluiten bij de pensioenregeling ingesteld bij wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden.

Artikel 77, §1 van de wet bepaalt dat de rust- en overlevingspensioenen die de personeelsleden van de RTBF en hun rechthebbenden ge-

nieten op de vooravond van de aansluiting, door de door de wet ingestelde pensioenregeling worden overgenomen ten belope van het nominaal pensioenbedrag waarop de titularis op die datum aanspraak kan maken met toepassing van de op hem toepasselijke bepalingen.

Bijkomend kan worden opgemerkt dat met deze regeling wordt ingegaan tegen het advies van de Raad van State geformuleerd naar aanleiding van het wetsontwerp, waarin wordt gesteld dat deze regeling opgenomen moet worden in een samenwerkingsakkoord.

Met deze wet wordt een discriminerende regeling ten aanzien van Vlaanderen uitgewerkt omdat de federale overheid de pensioenverplichtingen van de VRT niet overneemt. Integendeel, de Vlaamse Gemeenschap geeft immers jaarlijks een extra dotatie aan de VRT om de pensioenverplichtingen te waarborgen.

2. Deze benadeling is ontstaan ten gevolge van de aansluiting van de RTBF bij de pensioenregeling ingesteld bij wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden. Deze aansluiting kwam er op vraag van de RTBF en is dus na jarenlange onderhandelingen gerealiseerd bij wet van 3 februari 2003.
3. Op vraag van de Vlaamse Gemeenschap werd deze aangelegenheid voorgelegd aan het Overlegcomité van de federale regering – gemeenschaps- en gewestregeringen op 22 september 2003. Er werd beslist dat een technische werkgroep zal nagaan of en hoe het mogelijk is een analoog voordeel te creëren met betrekking tot het VRT- en het BRF-pensioenstelsel als werd gecreëerd voor de RTBF (*BRF : Belgischer Rundfunk – red.*).

Op 7 oktober jongstleden werd tussen het kabinet van de minister bevoegd voor Media en de administratie Media en het kabinet van de minister van Pensioenen en de administratie Pensioenen een eerste bijeenkomst gehouden. Die federale instanties zijn bereid om op de vraag van de Vlaamse Gemeenschap in te gaan. Intussen werd door die instanties een vergelijking uitgewerkt tussen de federale overheidspensioenregeling en de VRT-pensioenregeling met een overzicht van de gevolgen in geval van een aansluiting bij de verschillende stelsels (in het bijzonder de mogelijkheden, de moeilijkheden, de rechten en verplichtingen).

Deze gegevens worden momenteel door de administratie onderzocht samen met de VRT.

Vraag nr. 10
van 17 oktober 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Waterzuiveringsstations – Bouwvergunningen

Aquafin meent dat processen met omwonenden en administratieve rompslomp ertoe leiden dat de bouw van twintig nieuwe rioolwaterzuiveringsinstallaties wordt gehypothekeerd.

Zij wijzen ook op de verantwoordelijkheid van de regering hierin, omdat de overheid hen vraagt om nieuwe waterzuiveringsinstallaties te bouwen, maar zelf een bureaucratisch web opzet.

1. Kan de minister meedelen over welke bouwvergunningen het hier gaat ?
2. Om welke reden werd inmiddels voor een twintigtal waterzuiveringsstations nog geen bouwvergunning gegeven ?

Gaat het hier om administratieve rompslomp of betreft het infrastructurele problemen m.b.t. de locaties ?

Antwoord

Op 26 augustus 2003 verscheen in de De Financieel Economische Tijd een artikel waarin gestipuleerd werd :

"Het waterzuiveringsbedrijf Aquafin slaat alarm voor 20 projecten, die het door administratieve problemen bij het verwerven van de vergunning niet tijdig kan afwerken. Het gaat om vijf grote stations met een zuiveringscapaciteit boven 10.000 inwonersequivalent (IE) en 15 kleinere van meer dan 2.000 IE, samen goed voor de verwerking van het afvalwater van meer dan 250.000 mensen".

Mijn administratie heeft bij Aquafin NV onverwijld navraag gedaan om welke installaties het in casu gaat. Uit het antwoord van Aquafin NV bleek dat voormeld probleem geuit was op de persvoorstelling van het jaarverslag 2002 van Aquafin NV, die naar aanleiding van de algemene vergadering van de NV op 16 mei 2003 werd gehouden. De informatie heeft met andere woorden betrekking op gegevens van 2002.

Uit het door mijn administratie doorgevoerde onderzoek blijkt duidelijk dat er qua bestemming geen probleem is om vijf van deze installaties (Grimbergen, Tervuren, Beveren Leie, Moorslede en Wolfsdonk voor in totaal 172.000 IE) te vergunnen. Uiteraard moet de vergunningsaanvraag voldoen aan alle vereiste bepalingen (veelal is tevens de opmaak van een MER-rapport vereist) (*MER : milieueffectrapport – red*).

Voor vier van deze installaties (Beveren, Bambrugge, Geetbets en Sint-Joris-Winge voor in totaal 138.500 IE) hebben de provinciebesturen van Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant een aanvang genomen met de opmaak van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen (PRUP's) teneinde de installaties in kwestie effectief te kunnen vergunnen. Uiteraard vereist de goedkeuring van een provinciaal RUP dat eerst het desbetreffend provinciaal ruimtelijk structuurplan is goedgekeurd.

Voor zeven van deze installaties (Landen-Eliksem, Roosbeek, Messelbroek, Beernem, Pittem, Melle en Oplinter voor in totaal 42.900 IE) werden er met de betrokken gemeentebesturen afspraken gemaakt inzake de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of bijzonder plan van aanleg (afhankelijk van de timing van de desbetreffende gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen) zodat ook deze installaties binnen relatief korte termijn vergunbaar worden.

Voor vier installaties (Berendrecht, Hoepertingen, Ledegem en Vlamertinge voor in totaal 37.000 IE) loopt momenteel een overleg met de betrokken besturen en Aquafin NV om de toewijzing van de taakstelling tussen de drie niveaus (gewest, provincie, gemeente) overeenkomstig het subsidiariteitsprincipe af te spreken en/of om de juiste locatie te bepalen. Eens de juiste locatie en de taakstelling afgesproken zijn, kunnen ook voor deze installaties de noodzakelijke planningsinitiatieven genomen worden.

Naast de twintig installaties waar in het bewuste krantenartikel naar werd verwezen, neemt mijn administratie onder mijn impuls ook de nodige planningsinitiatieven om andere bestaande (maar soms zonevreemde) en nieuw te bouwen waterzuiveringsinstallaties in onderling overleg met de verschillende niveaus en Aquafin vergunbaar te maken.

Bij wijze van voorbeeld kan worden verwezen naar de installatie die gepland is in Melsbroek evenals naar de bestaande installatie in Harelbeke. De installatie in Melsbroek is een nieuw te bouwen in-

stallatie van 9.300 IE (onder meer m.b.t. het afvalwater van de nationale luchthaven). Daartoe is een gewestelijk RUP in opmaak. De plenaire vergadering inzake het voorontwerp van dit RUP werd op 6 mei 2003 gehouden, het ontwerp is in voorbereiding zodat eerstdaags de voorlopige vaststelling door de Vlaamse regering kan geschieden. De installatie van Harelbeke betreft een bestaande maar zonevremde installatie van 184.000 IE waaraan aanpassingen inzake uitbreiding, nutriëntenverwijdering en ontvangst en buffering van septisch materiaal nodig zijn. De herbestemming is mee opgenomen in het gewestelijk RUP voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Kortrijk. Over het voorontwerp van dit RUP werd op 9 juli 2003 een plenaire vergadering gehouden. Bedoeld voorontwerp van RUP wordt momenteel aangepast aan de opmerkingen van de plenaire vergadering en zal eerstdaags worden voorgelegd aan de Vlaamse regering ter voorlopige vaststelling.

Uit voormeld overzicht blijkt dat voor de meeste installaties mijn administratie in nauw overleg met Aquafin NV én met de gemeentelijke en provinciale besturen telkenmale op zoek gaat naar een planologisch te verantwoorden én rechtszekere oplossing waarbij zowel rekening gehouden wordt met de taakstellingen uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, als met het nastreven van een goede locatie.

Vraag nr. 11
van 17 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Planbatenheffingen – Opbrengst en verdeling

Artikel 90 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt dat "de ontvangen planbatenheffingen en intresten jaarlijks worden verdeeld bij de opmaak van de begroting. Het grondfonds ontvangt 10 %, de provincies 10 % en de overige 80 % wordt verdeeld over de gemeenten".

1. Heeft de Vlaamse regering reeds nadere regels bepaald voor de verdeling van de planbatenheffingen ? Zo ja, welke ?
2. Wat is de jaarlijkse opbrengst van deze ontvangen planbatenheffingen en intresten ?
3. Welk bedrag is er aan welke gemeente uitbetaald ?

Antwoord

1. Neen.
2. Er zijn nog geen planbaten geïnd. In het ontwerp van decreet, goedgekeurd door de bevoegde parlementscommissie (Stuk 1800, zitting 2002-2003), is betreffende dit onderwerp voorzien in een uitstel van de inwerkingtreding van de regeling rond planbaten tot 1 januari 2004.
3. Zie vraag 2.

Vraag nr. 12
van 17 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de gehandicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. Handelingen 95 van 21 januari 2003, blz. 7-8, en Handelingen Commissievergadering nr. 192 van 1 april 2003, blz. 1-3).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua, van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel." En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf ging nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De minister ging volgens toenmalig minister Vogels volgend initiatief nemen: "Minister Van Mechelen wil de gewestelijke stedenbouwkundige verordening in de context van de toegankelijkheid actualiseren. Hij is daarmee reeds gestart en het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid bereidt een advies voor."

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen, zoals gevraagd door toenmalig bevoegd minister Vogels in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?
2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo neen, waarom nog niet en wanneer dan wel ?
3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 13 van 17 oktober 2003 van de heer JACQUES TIMMERMANS

BPA Denderhoutembaan Ninove – Dagcentrum Schoonderhage

Schoonderhage is een door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap gesubsidieerde inrichting die opvang en huisvesting verschaft aan mensen met een mentale handicap. Gespreid over deelprojecten in Sint-Lievens-Esse, Pollare, Aalst en Appelterre biedt zij thans onderdak aan 140 personen. Binnen haar infrastructurele uitbreidingsintenties (zgn. Masterplan) wordt thans in de uitbouw voorzien van een dagcentrum voor 30 mensen en twee woningen van telkens tien be-

woners. In het kader van de basisintenties van kleinschaligheid, privacy en huiselijkheid is het de bedoeling om deze projecten uit te bouwen in afzonderlijke, autonome entiteiten, geïntegreerd binnen reguliere huisvestingsprojecten.

In het principeakkoord tussen de Intercommunale Land van Aalst (ILVA) en Schoonderhage zou dit gerealiseerd kunnen worden binnen het bijzonder plan van aanleg (BPA) Denderhoutembaan Ninove.

Het dossier hieromtrent werd reeds via de geëigende kanalen aangebracht. Na de hoorzitting werd het besproken op de plenaire vergadering van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) Gent op 16 september 2003.

Dit BPA is ingetekend als artikel 17, wat betekent dat gronden worden voorbehouden voor sociale woningen/kavels.

In haar streven naar een gedifferentieerd woonbeleid heeft ILVA – als opdrachtgever – de verkaveling opgesplitst in : sociale huurwoningen, sociale kavels, sociale koopwoningen en economische kavels.

Bij vergadering Arohm d.d. 16 september 2003 werd de combinatie van sociale en economische kavels in vraag gesteld. De weigering van economische kavels lijkt mij verantwoord, maar dat de woning van Schoonderhage gekoppeld werd aan economische kavels is niet verantwoord.

Concreet betekent dit dat Schoonderhage binnen voormelde verkaveling niet zou kunnen bouwen.

Wij stellen ons daarbij de vraag of dit niet indruist tegen de regeringsbeslissing om vanuit Woonbeleid het geïntegreerd wonen te maximaliseren.

Het dossier wordt nu verder behandeld met gemachtigde ambtenaren in Brussel.

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Kunnen voorzieningen zoals Schoonderhage ook in aanmerking komen voor sociale woonprojecten ?

Antwoord

De vraag heeft betrekking op een project in Ninove van ILVA met betrekking tot 60 huurwoningen, 15 koopwoningen, 46 sociale kavels, 19 niet-sociale

kavels en een complex geïntegreerd wonen. Het project is bekend onder de benaming "Denderhoutembaan". Het gebied is gelegen in een bijzonder plan van aanleg, opgemaakt in toepassing van artikel 15 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996. De vigerende bestemming betreft "wijken bestemd voor de gegroepeerde bouw van volkswoningen of kleine landeigendommen".

Het concrete BPA vult dit nader in met het voorschrift "sociale woningbouw".

Op de plenaire vergadering van 16 september 2003 werd de vraag gesteld of in sociale en niet-sociale kavels, bestemd voor de individuele bouw van woningen, derhalve kan worden voorzien.

De Raad van State heeft over het begrip "groeps-woningbouw", dat voorkomt in het gewestplanvoorschrift "woonuitbreidingsgebied", reeds meerdere uitspraken gedaan. Het begrip "gegroepeerde bouw van volkswoningen" lijkt mij een analoog begrip te zijn. Conform de rechtspraak van de Raad van State beantwoorden verkavelingen met het oog op het oprichten van individuele woningen niet aan het begrip "groeps-woningbouw".

Dit impliceert dat een deel van de verkaveling voorbehouden voor de individuele verkoop en de latere bouw van particuliere woningen, niet mogelijk is. Enkel kavels bedoeld om in groep, in een gezamenlijk project, te worden bebouwd, zijn mogelijk. Zij kunnen na bebouwing uiteraard individueel verhuurd of verkocht worden.

Het dient hierbij niet noodzakelijkerwijze te gaan om gesloten bebouwing. Vrijstaande woningen zijn eveneens mogelijk, voorzover ze in groep worden gebouwd (gezamenlijke aanvraag én gezamenlijke bouwverf). Een fasering is natuurlijk eveneens mogelijk.

Mijn administratie verzekert mij dat de door Schoonderhage op te richten gebouwen op de plenaire vergadering niet als een mogelijk knelpunt werden beschouwd. In het verslag van de plenaire vergadering is er evenmin een verwijzing naar de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde problematiek terug te vinden. Ik vermoed bijgevolg dat hier om een misverstand gaat. Mijn administratie meent, en ik kan haar daarin ten volle bijtreden, dat een project voor dergelijke stichting zowel de elementen "sociaal" als "wonen in groep" omvat, zodat terzake een principieel positief standpunt kan worden ingenomen.

Vraag nr. 15
van 30 oktober 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Spoordossiers Antwerpen – Ruimtelijke planning

In het nieuw investeringsplan van de NMBS 2004-2007 wordt de aanleg van de tweede spoor-toegang tot de haven uitgesteld tot na 2013. Omdat voorrang gegeven wordt aan de Liefkenshoek-spoortunnel.

1. a) Betekent dit nu dat de hele procedure die lopende was rond het onderzoek naar het tracé van de tweede spoortoegang, totaal stilgelegd is ?

Dat was alleszins nog niet het geval toen ik de minister hierover ondervroeg half juni van dit jaar. Het verschil is natuurlijk dat de bijsturing van het NMBS-investeringsplan definitief lijkt en dat de Vlaamse regering hiermee instemde (Handelingen Commissie-vergadering nr. 267 van 26 juni 2003, blz. 9-12).

- b) Wat betekent dit dan concreet voor het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP), het milieueffectrapport (MER) van studie bureau Aeolus in opdracht van TUC-Rail en het bijkomend haalbaarheids-onderzoek naar alle mogelijke ondergrondse uitvoeringsmethodes voor de kruising van de E313 en naar alle mogelijke oplossingen voor de kruising van de Netevallei in Lier ?

De minister antwoordde mij half juni dat de NMBS hem had laten weten dat de haalbaarheidsstudie afgerond was en eerstdaags aan hem zou worden overgezonden.

Hoewel één en ander minder dringend lijkt te zijn geworden, blijft het toch relevant om kennis te nemen van de resultaten van dit onderzoek.

Kan de minister deze alsnog meedelen ?

Welke (voorlopige) conclusies trekt de minister hieruit ?

2. In juni vroeg ik de minister ook naar de stand van zaken voor de tweede oeververbinding. Toen moest de hele procedure nog worden opgestart. De vraag is dan ook of het effectief mogelijk zal zijn om deze tunnel al klaar te hebben in 2009, zes jaar eerder dan gepland.

Wanneer moeten de werken van start gaan om deze timing te halen ?

En hoever staat het dan met de vergunningsprocedure ?

Werd het MER al aanbesteed, aan wie, hoe lang werd hiervoor uitgetrokken ?

Wat is de verdere planning: opmaak RUP, openbaar onderzoek ?

Antwoord

In uitvoering van het ruimtelijk principe "verbindingen tussen de poorten en rechtstreekse verbindingen met het achterland" (RSV, blz. 472) werden de tweede spoortoegang van de Antwerpse haven en de Liefkenshoekspoortunnel in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) geselecteerd als onderdeel van het hoofdspoorwegennet voor goederenvervoer.

Hiervoor dienen terreinen te worden gereserveerd in ruimtelijke uitvoeringsplannen. Voor de tweede spoortoegang bepaalde de Vlaamse regering op 28 april 1998 haar standpunt met de goedkeuring van een principiële traject en een opdracht voor verder onderzoek, en hechtte ze op 23 juni 2000 haar goedkeuring aan het voorkeurs tracé en aan het voorstel van lengteprofiel. Momenteel bevindt de opmaak van het RUP zich in de fase van het voorontwerp ; de plenaire vergadering hierover werd gehouden op 7 februari 2002. De procedure voor de tweede spoortoegang is echter geenszins stilgelegd; het uitstellen van de investeringen van de NMBS voor dit project impliceert niet dat de opmaak van het RUP mee wordt uitgesteld. Ondertussen heeft de NMBS het bijkomend haalbaarheidsonderzoek naar ondergrondse uitvoeringsmethodes voor de kruising met de E313 en voor de kruising van de Netevallei in Lier overgezonden. De verwerking van dit haalbaarheidsonderzoek is nog hangende.

In juli van dit jaar bleek uit overleg tussen het Antwerpse stadsbestuur, het provinciebestuur en de Vlaamse regering dat de spoortunnel voor de Liefkenshoek prioritair is voor de Antwerpse haven. Naar aanleiding van dit overleg werd dan ook beslist de prioritering van beide projecten te verwisselen en voorrang te geven aan de Liefkenshoek-tunnel. Thans wordt overleg gepleegd. TUC Rail, de studiedienst van de NMBS, heeft op 7 november 2003 een strikte timing voorgesteld. De opmaak van het RUP is gepland voor eind 2004, maar de ti-

ming voor de opmaak van het uitvoeringsplan hangt af van de resultaten van de MER-studie. De procedures voor RUP en vergunning kunnen elkaar deels overlappen. Conform artikel 103, § 1 van het decreet op de ruimtelijke ordening kan voor een werk van algemeen belang – zoals de spoortunnel – de vergunning immers afgeleverd worden zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek van het RUP.

De timing voorziet in de start van de werken eind 2005 en het in dienst nemen van het spoor tegen eind 2009. Inzake vragen betreffende het milieueffectrapport dien ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger noodzakelijkerwijze te verwijzen naar Vlaams minister Ludo Sannen, die in casu functioneel bevoegd is.

Vraag nr. 24 van 30 oktober 2003 van mevrouw SONJA BECQ

Welzijnsterreinen – Inventaris

Verschillende domeinen in de welzijnssector worden geconfronteerd met wachtlijsten. Om hieraan tegemoet te komen, wordt er gedacht aan uitbreidingen of nieuwbouw. Daartoe zoeken initiatiefnemers betaalbare gronden. Soms gaat het om gronden in woonzone, soms in een zone van openbaar nut, soms op een industrieterrein. Meestal wordt uitgekeken naar goede bereikbaarheid en toegankelijkheid, en inbedding in de buurt.

Van industrieterreinen bestaat een inventaris en weet men wat bebouwd is/wordt en wat niet. Dergelijke inventaris zou ook aanwezig moeten zijn voor "welzijnsterreinen".

1. Bestaat er een inventaris van "welzijnsterreinen" ?
2. Kan de minister per provincie, en voor de provincie Vlaams-Brabant per arrondissement, weergeven hoeveel terreinen van openbaar nut aanwezig zijn ?

Hoeveel daarvan bebouwd worden en hoeveel er nog vrij zijn ?

Voor Vlaams-Brabant graag een overzicht per gemeente.

3. Indien dergelijke inventaris nog niet bestaat : acht de minister het zinvol om dit – eventueel

in samenwerking met de minister van Welzijn – op te starten en zo ja, hoe ?

grote oppervlakte en een hoofdzakelijk bovenlokale functie.

Antwoord

1. Het gewestplan bevat geen specifieke bestemming voor activiteiten uit de welzijnssector, zoals dit wel het geval is voor industriële activiteiten. Hierdoor ligt de opmaak van een inventaris van "welzijnsterreinen" niet voor de hand. Dit betekent niet dat geen ruimte voorbehouden wordt voor de welzijnssector. Met name in woongebied en in gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut kunnen dergelijke inrichtingen plaatsvinden.

- In woongebieden wordt het accent gelegd op de woonfunctie, alsmede op de functies die complementair zijn of inherent verbonden zijn aan het wonen. Vanwege hun directe relatie tot de bevolking, horen verzorgingsvoorzieningen en andere activiteiten uit de welzijnssector duidelijk thuis in het woongebied. Hierdoor kunnen deze inrichtingen hun specifieke taak naar behoren vervullen.

Het betreft hier hoofdzakelijk lokale inrichtingen welke ruimtelijk en functioneel ingebed zijn in de omliggende woonomgeving. Voorbeelden hiervan zijn sociale voorzieningen zoals kinderkribben, instellingen voor gehandicapten, rusthuizen, serviceflats voor bejaarden, ...

- Gebieden voor openbaar nut en gemeenschapsvoorzieningen zijn specifiek bestemd voor voorzieningen gericht op de bevordering van het algemeen belang, waaronder de welzijnssector rechtstreeks valt.

Deze gebieden zijn hoofdzakelijk bedoeld voor activiteiten die vanwege hun omvang, hun specifieke functie of hun betrokkenheid ten aanzien van andere openbare nutsvoorzieningen niet thuishoren in een woonomgeving, zoals bijvoorbeeld grootschalige ziekenhuiscomplexen of gevangenissen. Meestal gaat het hier om bovenlokale inrichtingen, behorend tot het Vlaams niveau.

2. Zoals hierboven aangegeven, worden enerzijds in het gewestplan een aantal gebieden specifiek voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut afgebakend (met een effen blauwe kleur). Het betreft hier gebieden met een voldoende

Anderzijds behoren heel wat overwegend lokale voorzieningen uit de welzijnssector tot de normale uitrusting van een woongebied. Een verdere differentiëring van het woongebied is in de meeste gevallen op gewestplanniveau niet gebeurd, wegens de kleine oppervlakte die deze gebieden innemen. Op gemeentelijk niveau kan de bestemming van het gewestplan eventueel wel verder verfijnd worden via de opmaak van een BPA of, indien de gemeente beschikt over een goedgekeurd ruimtelijk structuurplan, een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*). Indien een gemeente binnen het woongebied specifiek ruimte wil reserveren voor welzijnsfuncties, kan zij hiervoor dus een planningsinitiatief nemen. Aangezien dergelijke functies ook in het woongebied kunnen plaatsvinden, is een herbestemming evenwel niet noodzakelijk.

Het cijfermatig afbakenen van de bestaande gebieden voor openbaar nut zou geen realistisch beeld opleveren, omdat alleen de specifieke gebieden op gewestplanniveau als basis kunnen dienen. De gebieden in woonzone die ook de functie van openbaar nut hebben, zijn niet eenduidig weer te geven, enerzijds omdat het elementen van lokaal niveau betreft, anderzijds omdat de welzijnsfunctie niet per definitie een herbestemming van het woongebied behoeft.

3. Gelet op bovengaande elementen lijkt het weinig zinvol een inventaris van zogenaamde "welzijnsterreinen" op te maken op Vlaams niveau, zoals dit wel gebeurd is voor industrieterreinen.

Voor inrichtingen van lokaal belang kan de gemeente mogelijke gewenste ontwikkelingsperspectieven voor welzijnsfuncties passen in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Wat bovenlokale inrichtingen betreft, wordt hiervoor enerzijds ruimte voorzien in de bestaande gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut en kan anderzijds voor specifieke ruimtevragen een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt worden. Zo maakt mijn administratie momenteel een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op voor de gesloten jeugdinstelling in Everberg (Kortenberg), welke zal voorzien in een zeer gerichte invulling van het gebied.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 1
van 26 september 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Monumenten en landschappen – Gent-Eeklo

Graag had ik aan de minister de volgende vragen gesteld met betrekking tot monumenten en landschappen in het arrondissement Gent-Eeklo.

1. Welk budget werd tijdens deze legislatuur besteed aan restauratiepremies voor private eigenaars, erediensten en gemeentebesturen in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Welk budget wordt er vrijgemaakt voor restauraties in het arrondissement Gent-Eeklo gedurende het werkjaar 2003-2004 ?
3. Kan de minister een overzicht geven van het aantal beschermde gebouwen en landschappen in het arrondissement Gent-Eeklo gedurende deze legislatuur ?
4. Wordt er gewerkt met een wachtlijst inzake restauraties aan beschermde monumenten ? Verloopt dit chronologisch of gelden andere criteria ?

Antwoord

1. Het aanreiken van resultaten voor een specifieke regio over meerdere jaren en meerdere basisallocaties vraagt heel wat opzoeking en verwerking van gegevens.

Nadat de administratie deze gegevens heeft verwerkt, zal ik ze onmiddellijk ter beschikking stellen.

2. Idem.
3. Idem.
4. De dossiers die beantwoorden aan de voorwaarden bepaald door het besluit van de

Vlaamse regering van 14 december 2001 komen in aanmerking voor een restauratiepremie.

De premies voor deze goedgekeurde dossiers worden bij prioriteit toegekend voor de projecten op basis van volgende criteria :

- 1) datum van goedkeuring van het dossier ;
- 2) urgentie ingevolge de bouwfysische toestand ;
- 3) uitzonderlijke waarde van de ingreep ;
- 4) belang in het kader van de stadsherwaardering ;
- 5) belang voor de bevordering van een kwaliteitsvol en duurzaam toerisme ;
- 6) ontsluitbaarheid voor het publiek ;
- 7) voortzetting van reeds in fase begonnen restauratiewerkzaamheden ;
- 8) toepassing van restauratietechnieken voor te beschermen vakspecialiteiten en met verdwijning bedreigde ambachten.

Om de afweging van deze criteria op een objectieve wijze te laten verlopen, wordt er gewerkt met een jaarprogramma waardoor er vrijwel steeds sprake is van een vertraging van één jaar of meer.

Aanvullend antwoord

De budgettaire besteding tijdens deze legislatuur met betrekking tot monumenten en landschappen in het arrondissement Gent – Eeklo bedraagt voor de :

Privé-sector	8.945.495,24 euro
Openbare en eredienstsector	20.552.771,65 euro

Voor het jaar 2003 werden er in de privé-sector ten bedrage van 2.682.023,74 euro premiedossiers goedgekeurd en in de openbare en eredienstsector ten bedrage van 4.178.433,07 euro.

Lijst van de monumenten, stads- en dorpsgezichten en landschappen in het arrondissement Gent-Eeklo beschermd sinds 13 juli 1999 :

Aalter

Voorlopig beschermd : DO2259 : 1 monument (Lotenhulle)

Voorlopig beschermd : DO2270 : 1 monument

Assenede

Definitief beschermd : DO2234 : 1 monument

Deinze

Voorlopig beschermd : DO2268 : 3 monumenten (Gottem, Wontergem en Zeveren)

De Pinte

Voorlopig beschermd : DO2268 : 1 monument

Destelbergen

Nihil

Eeklo

Definitief beschermd : DO2156 : 1 monument

Voorlopig beschermd : DO2223 : 18 monumenten

Evergem

Definitief beschermd : DO2104 : 1 monument en 1 stadsgezicht

Definitief beschermd : DO2219 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2220 : 1 monument

Voorlopig beschermd : DO2269 : 1 monument (Sleidinge)

Voorlopig beschermd : DO2271 : 1 monument

Gavere

Voorlopig beschermd : DO2268 : 2 monumenten (Semmerzake en Dikkelvenne)

Gent

Definitief beschermd : DO2096 : 1 monument en 1 stadsgezicht (Wondelgem)

Definitief beschermd : DO2107 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2114 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2120 : 1 monument (Sint-Denijs-Westrem)

Definitief beschermd : DO2133 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2135 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2145 : 1 monument (Drongen)

Definitief beschermd : DO2148 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2149 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2158 : 1 monument (Oostakker)

Definitief beschermd : DO2161 : 7 monumenten

Definitief beschermd : DO2191 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2208 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2219 : 1 monument (Ledeberg)

Definitief beschermd : DO2221 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2230 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2244 : 1 monument

Voorlopig beschermd : DO2247 : 1 monument

Voorlopig beschermd : DO2250 : 2 monumenten

Voorlopig beschermd : DO2258 : 1 monument

Voorlopig beschermd : DO2274 : 1 monument

Voorlopig beschermd : DO2275 : 1 monument

Kaprijke

Definitief beschermd : DO2198 : 1 monument (Lembeke)

Definitief beschermd : DO2199 : 20 monumenten (Kaprijke en Lembeke)

Knesselare

Voorlopig beschermd : DO2226 : 1 monument (Ursel)

Lochristi

Nihil

Lovendegem

Definitief beschermd : DO2123 : 1 monument (Vinderhout)

Maldegem

Voorlopig beschermd : DO2261 : 29 monumenten (Maldegem+Middelburg+Aardenburg)

Melle

Definitief beschermd : DO2219 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2108 : 1 landschap

Voorlopig beschermd : DO2264 : 1 monument

Merelbeke

Definitief beschermd : DO2078 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2130 : 2 monumenten (Munte)

Definitief beschermd : DO2136 : 4 monumenten en 1 dorpsgezicht (Schelderode)

Definitief beschermd : DO2139 : 5 monumenten en 1 dorpsgezicht (Munte)

Definitief beschermd : DO2210 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2216 : 1 monument (Melsen)

Voorlopig beschermd : DO2268 : 3 monumenten (Bottelare, Melsen, Lemberge)

Moerbeke

Definitief beschermd : DO2143 : 1 monument en 1 dorpsgezicht

Definitief beschermd : DO2172 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2181 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2182 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2183 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2184 : 1 monument

Voorlopig beschermd : DO2245 : 1 monument

Voorlopig beschermd : DO2256 : 1 monument

Nazareth

Voorlopig beschermd : DO2268 : 1 monument (Eke)

Nevele

Nihil

Oosterzele

Voorlopig beschermd : DO2268 : 2 monumenten (Balegem en Moortsele)

Sint-Laureins

Nihil

Sint-Martens-Latem

Definitief beschermd : DO2134 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2152 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2173 : 1 monument

Waarschoot

Definitief beschermd : DO2132 : 1 monument en 1 dorpsgezicht

Wachtebeke

Definitief beschermd : DO2179 : 1 monument

Definitief beschermd : DO2180 : 1 monument

Voorlopig beschermd : DO2268 : 1 monument

Zelzate

Nihil

Zomergem

Nihil

Zulte

Definitief beschermd : DO2128 : 1 monument en 1 dorpsgezicht

Totalen

Monumenten (definitief beschermd) : 79

Monumenten (voorlopig beschermd) : 74

Stadsgezichten (definitief beschermd) : 2

Dorpsgezichten : (definitief beschermd) : 5

Landschappen : (definitief beschermd) : 1

Vraag nr. 2

van 26 september 2003

van de heer JOHAN DE ROO

Bevorderingsexamens gemeentelijke diensten – Gesco's

In vele Vlaamse gemeentebesturen zijn gesubsidieerde contractuelen (gesco) tewerkgesteld. Wanneer een gemeentebestuur een intern bevorderingsexamen organiseert binnen de gemeentelijke diensten kunnen tot op heden enkel statutaire personeelsleden daaraan deelnemen.

1. Hoe komt het dat er voor de gemeenten blijkbaar niet de mogelijkheid bestaat om ook gesco's te laten deelnemen aan interne bevorderingsexamens binnen de gemeentelijke diensten ?
2. Vele gesco's zien met lede ogen aan dat zij niet kunnen deelnemen aan interne bevorderingsexamens, hoewel zij aan de hand van hun ervaring en inbreng een even volwaardige kandidaat kunnen zijn.

Welke maatregelen worden er genomen om dit probleem te verhelpen ?

Antwoord

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger allicht weet, hebben gesubsidieerde contractuelen en gewone contractuelen nooit kunnen deelne-

men aan bevorderingsexamens. De deelname aan bevorderingsexamens is enkel en alleen voorbehouden aan statutaire personeelsleden en maakt deel uit van de administratieve loopbaan.

In geen enkel sectoraal akkoord is de mogelijkheid voor de gemeenten opgenomen om gesco's te laten deelnemen aan interne bevorderingsexamens.

Het sectoraal akkoord 1999-2001 wijzigt wel de functionele loopbaan van het (gesubsidieerd) contractueel personeel zoals die werd vastgesteld in het sectoraal akkoord van 18 juni 1993, althans voor die functies waarvan de functionele loopbaan uit drie salarisschalen bestaat. Daardoor kunnen bepaalde contractuele personeelsleden die voorheen geen recht hadden op de derde schaal, voortaan toch naar de derde schaal doorstromen. Zij moeten daartoe uiteraard voldoen aan de volgende drie voorwaarden: voldoende schaalanciënniteit, gunstige evaluatie en extra vorming.

Sinds het sectoraal akkoord 2002 zijn voortaan alle statutaire graden, dus ook de graden die tot nu toe enkel via bevordering toegankelijk waren (C4-C5, D4), de zogenaamde typische bevorderingsgraden, nu ook rechtstreeks via aanwerving toegankelijk. Op die wijze wordt een gesco de mogelijkheid geboden om, weliswaar via een wervingsexamen dat voor iedereen die aan de voorwaarden voldoet toegankelijk is,

toch kandidaat te zijn voor een "bevorderingsbetrekking" die bij werving begeven wordt.

Het is de gemeenteraad die bepaalt welke bevorderingsbetrekkingen bij werving kunnen worden begeven.

- Eventuele maatregelen om het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger opgeworpen probleem te verhelpen, kunnen in de huidige stand van de regelgeving enkel tot stand komen via een sectoraal akkoord dat in het kader van het samenwerkingsakkoord binnen het comité C1 tussen de werkgever (VVP, VVSG, VOV), de representatieve vakorganisaties en de Vlaamse regering wordt afgesloten (*VVP : Vereniging van Vlaamse Provincies ; VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ; VOV : Vereniging van Opleidings- en Vormingsverantwoordelijken – red.*).

Bij het uitwerken van dergelijke maatregelen zal rekening moeten worden gehouden met de bepalingen van artikel 10 van de Grondwet dat bepaalt : "... De Belgen zijn gelijk voor de wet ; zij alleen zijn tot de burgerlijke en militaire bedieningen benoembaar, behoudens de uitzonderingen die voor bijzondere gevallen door een wet kunnen worden gesteld...".

Mijn administratie heeft daarover reeds in het verleden juridisch advies ingewonnen waaruit blijkt dat zonder tussenkomst van de wetgever/decreetgever er niet onmiddellijk maatregelen kunnen worden genomen.

**Vraag nr. 3
van 26 september 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Lokaal cultuurbeleid – Gevangenisbibliotheken

Vanaf 2002 werden in het kader van het decreet lokaal cultuurbeleid aan de provincies een aantal opdrachten gegeven in het kader van een streekgericht bibliotheekbeleid.

Eén van die opdrachten is samenwerkingsprojecten opzetten tussen bibliotheken en culturele of andere instellingen en organisaties, onder meer met betrekking tot doelgroepenwerking. Samenwerkingsprojecten tussen bibliotheken en gevangenen ondersteunen, werd een taak van de provincies als een element van hun globaal bibliotheekbeleid.

- Zijn in alle provinciale beleidsplannen bibliotheeksamenwerkingsprojecten met gevangenis opgenomen ?
- Welke andere doelgroepen worden in de verschillende provincies nog vermeld ?
- Lopen de initiatieven waarin de Vlaamse Gemeenschap betrokken was nog op dezelfde manier verder (zie vraag nr. 4 van 2 oktober 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 januari 2002, blz. 651) ?

Antwoord

- In alle provinciale beleidsplannen werden algemene en concrete doelstellingen geformuleerd in het kader van bibliotheeksamenwerkingsprojecten met gevangenis.
- In de beleidsplannen van de provincies worden in het kader van de aandacht voor bijzondere doelgroepen naast gedetineerden ook nog laaggeschoolden, anderstaligen, etnisch-religieuze minderheden, mindermobiele personen, ziekenhuispatiënten en personen die in rust- en verzorgingstehuizen verblijven, vermeld.
- De initiatieven waarin de Vlaamse Gemeenschap betrokken was, lopen op dezelfde manier verder. Na het samenwerkingsproject in Brugge tussen de Vlaamse Gemeenschap, de provincie en de gevangenis, en het samenwerkingsproject in Sint-Gillis, waar hetzelfde scenario werd gevolgd maar dan in een samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, worden reeds stappen gedaan om projecten op te zetten in een aantal andere gevangenis.

In de provincie Antwerpen is reeds gestart met een doorlichting van de bestaande initiatieven voor bibliotheekwerking voor gedetineerden. In de loop van 2004 komen dan de andere provincies (Limburg, Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen) aan bod voor de inventarisering en doorlichting van de bestaande initiatieven.

**Vraag nr. 4
van 26 september 2003
van de heer KARLOS CALLENS**

Bibliotheekbeleidsplan – Gebruikersonderzoek

Vele gemeenten hebben vorig jaar hun bibliotheekplan ingediend bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Een veel voorkomende opmerking bij diverse bibliotheekbeleidsplannen betrof de openingsuren van de bibliotheek. Er werd een onderzoek gevraagd naar de beste openingsuren voor de huidige bezoeker en de potentiële nieuwe gebruiker. Er werd vastgesteld dat de wijze waarop de bibliotheek de vraag tot bibliotheekgebruik zal stimuleren, nog onvoldoende vraaggericht werd benaderd. Wat zijn de noden van het publiek, zowel gebruikers als niet-gebruikers, en hoe zal daarop ingespeeld worden ?

Niettegenstaande in de uitvoeringsbesluiten voor de opmaak van het bibliotheekbeleidsplan nergens sprake is van een onderzoek dat dient te worden gevoerd naar de openingsuren, wordt door de administratie gevraagd dat dit zou gebeuren bij de tussentijdse bijsturing.

Op 5 juni was er een vergadering met de bibliothecarissen waarbij gesteld werd dat bovendien een bijkomend onderzoek dient te worden gehouden in het kader van de bijstelling van het beleidsplan en voor de opstelling van het nieuwe beleidsplan. Aangezien de bibliothecarissen niet opgeleid zijn om dergelijke enquêtes te houden, werd vanuit het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken (VCOB) een model-gebruikersonderzoek gesuggereerd. Hiervoor moet een basisprijs van 750 euro worden betaald en bovendien moet men nog een opleiding volgen.

1. Waarom wordt niet aan de gemeenteraden de mogelijkheid geboden om het bibliotheekbeleidsplan van hun eigen gemeente te evalueren en zelf te oordelen over de beste openingsuren, aangezien de raadsleden toch het dichtst bij de bevolking staan ?
2. Is de minister van oordeel dat een onderzoek naar de openingsuren toch dient te worden gehouden, niettegenstaande uit een enquête van Testaankoop (1998) blijkt dat de gebruikers zeer tevreden zijn betreffende de openingsuren ?
3. Kan de administratie eisen dat een enquête wordt gehouden via een gespecialiseerd organisme ? Zo niet, hoe kan dan worden beantwoord aan de eisen van de administratie voor bijkomend onderzoek ?

Antwoord

1. Het decreet lokaal cultuurbeleid verplicht de gemeenten om een bibliotheekbeleidsplan op te maken en uit te voeren, zodat elke gemeente een proces doorloopt en beschikt over een instrument dat moet helpen om een betere dienstverlening vanuit de bibliotheek mogelijk te maken.

Het is de doelstelling van het decreet dat de gemeente het beleidsplan gebruikt en in haar uitvoering voortdurend evalueert en waar nodig bijstuurt.

2. De administratie heeft de beleidsplannen geëvalueerd en goedgekeurd.

Het uitgangspunt daarbij was onder meer of de gemeente de structuur van een beleidsplan, zoals bepaald in het ministerieel besluit van 29 mei 2002, goed heeft opgevolgd, zonder daarbij een beoordeling te geven van de inhoudelijke doelstellingen die de gemeente voor de bibliotheek vooropstelt. De administratie gaf bij elke beoordeling wel suggesties mee waarmee de gemeente bij een volgend beleidsplan of bij de bijsturing van het beleidsplan best rekening houdt.

Eén van deze bedenkingen heeft te maken met de openingsuren van de bibliotheek. Niet het aantal openingsuren wordt in vraag gesteld, maar wel het gebrek aan motivering in heel wat beleidsplannen waarom juist voor die openingsuren werd gekozen. De administratie wil dus met haar opmerking de openingsuren opnieuw onder de aandacht van de gemeente brengen zodat die kan nagaan of dit voor de gebruikers de beste openingsuren zijn. De gemeente kan dit bijvoorbeeld doen aan de hand van een analyse van de sociaal-demografische gegevens uit de situatieschets van het beleidsplan.

3. Het gebruikersonderzoek waarvan sprake heeft geen direct verband met de suggestie om eens kritisch na te denken over de klantvriendelijkheid van de huidige openingsuren van een bibliotheek. Het betreft hier een initiatief van het VCOB, dat daarmee wil inspelen op een vraag van heel wat bibliotheken om zicht te krijgen op hun gebruikers. Geen enkele gemeente is verplicht om hiervan gebruik te maken.

Midden oktober 2003 hebben wel al 51 bibliotheken zich individueel ingeschreven voor deel-

name aan het gebruikersonderzoek. De provincie Antwerpen overweegt om vanuit de provincie het onderzoek aan te bieden aan al de openbare bibliotheken van de provincie.

Vraag nr. 5
van 3 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeentelijk wapenschild en logo – Richtlijnen

Op 16 mei 2001 stelde collega Carl Decaluwe een vraag om uitleg over het gebruik van het wapenschild van een gemeente door politici of politieke partijen.

De minister suggereerde in zijn antwoord dat het wellicht aangewezen was om de burgemeesters en schepenen door middel van een duidelijke richtlijn op de hoogte te stellen van de bestaande wetgeving (Handelingen Commissievergadering nr. 177 van 16 mei 2001, blz. 1).

1. Kan de minister meedelen of dit ook effectief is gebeurd ?

Wanneer werd die richtlijn eventueel verspreid ?

Mocht dit nog niet gebeurd zijn, meent de minister dan niet dat het in het licht van de verkiezingen van juni volgend jaar aangewezen is om dit alsnog te doen ?

2. Verschillende gemeenten hebben in het kader van een nieuwe huisstijl een nieuw logo ontwikkeld.

Kan de minister meedelen of het antwoord dat hij op 16 mei 2001 verstrekke ook van toepassing is op die logo's ?

Antwoord

In mijn antwoord van 16 mei 2001 op een parlementaire vraag die de heer Carl Decaluwe, Vlaams volksvertegenwoordiger, stelde aan mijn rechtsvoorganger, de heer Johan Sauwens, over het gebruik van het wapenschild van een gemeente door politici of politieke partijen, heb ik inderdaad gesteld dat het aangewezen was om de colleges van burgemeesters en schepenen een richtlijn te verstrekken over de desbetreffende regelgeving. Ik heb deze suggestie ook effectief uitgevoerd door middel van een omzendbrief van 24 juli 2001, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 22 augustus 2001.

Een logo is een beeldmerk of embleem dat dient als formeel herkenningsteken van een organisatie en dat op briefpapier of andere documenten wordt aangebracht als onderdeel van de officiële huisstijl van een bestuur. Het is daardoor in feite een eigentijdse en moderne vorm van een gemeentewapen. Het is dan ook evident dat de richtlijnen die werden verstrekt in bovenvermelde omzendbrief ook van toepassing zijn op dit logo.

Vraag nr. 6
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Centrumsteden – Subsidiëring

Vlaanderen telt dertien centrumsteden. Deze steden krijgen elk jaar een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap via het Gemeentefonds. Het precieze bedrag van deze jaarlijkse dotatie is eenvoudig terug te vinden. Er heerst echter meer onduidelijkheid omtrent de andere geldstromen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar deze dertien steden vloeien.

1. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van cultuur ?
2. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van monumenten en landschappen ?
3. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van stadsvernieuwing ?
4. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van jeugd ?
5. Aan de hand van welke criteria werden deze middelen verstrekt ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 2), Vanderpoorten (nr. 4), Van Mechelen (nr. 5), Van Grembergen (nr. 6), Bossuyt (nr. 15), Sannen (nr. 4), Byttebier (nr. 9), Ceysens (nr. 1) en Keulen (nr. 3), telkens met betrekking tot hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

Gecoördineerd antwoord**Toerisme**

Voor de ondersteuning van toeristische projecten in centrumsteden werd in 2002 10.014.449,37 euro vrijgemaakt en totnogtoe 5.622.427 euro voor het werkjaar 2003. De centrumsteden komen verder nog aan bod in de verschillende toeristische promotieacties die gevoerd worden voor de drie macroproducten Kust, Kunststeden en Groen Vlaanderen en dit voor een totaalbedrag van 8.269.366 euro.

Tewerkstellingsprogramma's

Via de tewerkstellingsprogramma's ontvingen de centrumsteden in 2002 in totaal 37.709.750 euro (contingentovereenkomsten gesubsidieerde contractuelen 35.199.512 euro, WEP-plus 1.269.044 euro, buitenschoolse kinderopvang 1.241.193 euro). Voor 2003 zijn deze bedragen niet bekend maar zullen zij in grootteorde niet veel verschillen (*WEP: Werkervaringsplan – red.*).

In het kader van meerwaardeneconomie en in samenwerking met het domein Leefmilieu werden ook enkele invoegafdelingen erkend waarbij MINA-werkers (milieu- en natuurarbeiders) werden toegewezen aan centrumsteden. Deze projecten zijn slechts in de loop van 2003 gestart. Op jaarbasis wordt de subsidie geraamd op ongeveer 112.000 euro.

Voor het opnemen van een motorfunctie in het kader van de ontwikkeling van lokale diensteneconomie werd voor de centrumsteden in een bedrag van 3.470.510 euro voorzien. Het betreft hier in eerste instantie middelen ter ondersteuning van projecten waar de stad niet zelf initiatiefnemer is maar wel regisseur en coördinator. Deze subsidie dekt een periode van vier jaar, waarbij van de centrumsteden eenzelfde bijdrage wordt verwacht. Voor 2001 en 2002 werd vanuit Werkgelegenheid telkens in een bedrag van 1.735.255 euro voorzien. Voor 2003 en 2004 brengen de steden een overeenkomstig bedrag in. Voor de regisseursfunctie bij de steden zelf wordt jaarlijks, vanaf 2002 tot en met 2004, in een subsidie van 525.000 euro voorzien. In zeer beperkte mate konden de centrumsteden ook intekenen op de projectenfondsen buurt- en nabijheidsdiensten. In dit kader bedraagt de subsidie voor de periode 1 november 2002 – 31 oktober 2003 253.537 euro en 203.889 euro voor de periode 1 november 2003 – 31 oktober 2004.

In totaal betekent dit voor 2002 een bedrag van 40.223.542 euro en voor 2003 een bedrag van 38.550.639 euro.

1. De tewerkstellingsprogramma's richten zich tot de non-profitsector en beogen de tewerkstelling van laaggeschoolde of langdurig werkzoekenden. De voorwaarden m.b.t. de aard van de werkgevers, de soort activiteiten en de hoogte van de subsidie werden telkens vastgelegd in besluiten van de Vlaamse regering. Deze programma's richten zich dus niet louter tot de centrumsteden. Dit geldt evenzeer voor de invoegafdelingen.

Ook wat de projectenfondsen betreft, gaat het niet om middelen die exclusief voorbehouden werden aan centrumsteden. De middelen werden toegekend aan projecten die vernieuwend waren op het vlak van buurt- en nabijheidsdiensten en aanvullend ten aanzien van het bestaande aanbod. De dienstverlening moest een sociale meerwaarde realiseren via de creatie van werkgelegenheid voor kansengroepen met een perspectief op duurzaamheid, het participatief karakter van de dienstverlening (zowel t.a.v. werknemers als t.a.v. de gebruikers) en de maximale toegankelijkheid voor de verschillende types klanten, en tevens moest de dienstverlening zich maximaal ontwikkelen vanuit en met partnerschappen.

Wat de middelen voor de uitvoering van de actieplannen betreft, werd geoordeeld dat de centrumsteden een voortrekkersrol te vervullen hadden wat de diensteneconomie betreft. Enerzijds omdat in de centrumsteden de concentratie van langdurige werkloosheid en de uitstoot van bepaalde vormen van werkgelegenheid het grootst zijn, anderzijds omdat zij meestal reeds een eigen dynamiek inzake lokale werkgelegenheid hadden ontwikkeld en ook financieel een ruimer draagvlak hadden om te cofinancieren. Wat de keuze van de projecten betreft, zijn de criteria gelijklopend aan deze van de projectenfondsen.

Financiële ondersteuning van toeristische projecten loopt via het kanaal van het KB van 14 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies, door de Staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting, het KB van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, en eigen investeringen. De ondersteuning via beide KB's

is niet gericht op de ondersteuning van de dertien centrumsteden, maar op de ondersteuning van relevante toeristische producten die toevallig daar gelegen zijn, zoals bijvoorbeeld de Zoo van Antwerpen ; dat geldt trouwens ook voor de promotieacties.

Ruimtelijke Ordening

Financiële middelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van ruimtelijke ordening in **2002**.

Gemeente	Aard subsidie	Basisallocatie	Vastlegging 2002	Ordonnanciering 2002
Antwerpen				
Gent	Subsidie GRSP	62.1.4320	360.000,00	180.000,00
	Subsidie BPA Meulestede	62.1.4323	7.500,00	7.500,00
Brugge	Subsidie project St.-Pietersbos	62.1.4301	17.525,38	17.525,38
	Subsidie Sint-Pietersbos Kolvestraat	62.1.4301	23.443,29	23.443,29
Leuven	Subsidie sociaal grondbeleid	62.1.4301	27.340,30	27.340,30
Aalst				
Mechelen				
Kortrijk	Subsidie verlaten bedrijfsruimte	62.1.5105	38.218,22	38.218,22
Sint-Niklaas				
Hasselt				
Oostende				
Genk				
Roeselare				
Turnhout				

Financiële middelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van ruimtelijke ordening in **2003**.

Gemeente	Aard subsidie	Basisallocatie	Vastlegging 2003	Ordonnanciering 2003
Antwerpen	Subsidie verwerving verwaarloosd bedrijfsgebouw	62.1.5105		23.351,57
Gent	Strategisch project Sint Baafskouter – 2de fase	62.1.4301	304.324,51	

Gemeente	Aard subsidie	Basisallocatie	Vastlegging 2003	Ordonnancering 2003
	Subsidie BPA Arbed-Zuid	62.1.4325	2.500,00	2.500,00
	Subsidie BPA Arbed-Noord	62.1.4325	2.500,00	2.500,00
	Subsidie GRSP	62.1.4320		180.000,00
Brugge	Subsidie GSA	62.1.4324	22.000,00	7.333,33
	Subsidie sanering bedrijfsruimte Snaggaardstraat	62.1.5105	31.942,94	
Leuven	Sociaal grondbeleid Alaudastraat	62.1.4301		27.418,07
	Subsidie sociaal grondbeleid Alaudastraat	62.1.4301		110.638,10
	Subsidie opmaak GRS	62.1.4320	156.000,00	
Aalst	Subsidie opmaak GRS	62.1.4320	156.000,00	
Mechelen	Subsidie sanering brouwerij Lamot	62.1.0190	303.237,04	193.356,95
Kortrijk	Subsidie GSA	62.1.4324	22.000,00	7.333,33
Sint-Niklaas	Subsidie sloop bedrijfsruimte ex-Nobels Peelman	62.1.0190	31.597,52	
	Subsidie BPA zonevreemde bedrijven	62.1.4325	7.500,00	7.500,00
	Subsidies strategisch project stationsomgeving	62.1.4301		791.634,33
Hasselt	Strategisch project "Tommelen"	62.10.4301	140.428,00	
Oostende				
Genk	Subsidie GSA	62.1.4324	22.000,00	
	Subsidie grond- en pandenbeleid Genk	62.1.4301		416.924,83
Roeselare				
Turnhout				

(GRSP/GRS : gemeentelijk ruimtelijk structuurplan ; BPA : bijzonder plan van aanleg ; GSA : gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar – red.)

De diverse steunmaatregelen in het kader van de uitvoering van het decreet op de ruimtelijke ordening opgenomen in besluiten van de Vlaamse regering, gelden voor alle lokale besturen en bijgevolg maken niet enkel de dertien centrumsteden er gebruik van. Een overzicht.

Gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen

Subsidie	Procedure
<p>Elke gemeente ontvangt een subsidie voor de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Subsidiebedrag is afhankelijk van (zie bovenvermelde tabellen met bedragen per gemeente):</p> <ul style="list-style-type: none"> – aantal inwoners in de gemeente ; – correctie op basis van de oppervlakte van de gemeente ; – tweede correctie op basis van het al dan niet behoren tot een stedelijk gebied. <p>Indien wijzingen worden goedgekeurd : dan bedraagt minimumsubsidie 24.000 euro.</p>	<p>Aanvraag om subsidie indienen:</p> <ul style="list-style-type: none"> – via aangetekend schrijven of tegen ontvangstbewijs ; – onmiddellijk na voorlopige vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan door de gemeenteraad. <p>Toe te voegen documenten :</p> <ul style="list-style-type: none"> – gemeenteraadsbeslissing tot aanvraag om subsidie (na wijziging van besluit : aanvraag om subsidie door het college van burgemeester en schepenen) ; – gemeenteraadsbeslissing tot voorlopige vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. <p>Uitbetaling:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 50 % van de subsidie na de ondertekening van het ministerieel besluit tot toekenning van de subsidie ; – 50 % van de subsidie na de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan door bestendige deputatie of minister. <p>Opgelet!</p> <ul style="list-style-type: none"> – Tweede schijf wordt niet uitbetaald als het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan niet wordt goedgekeurd binnen een periode van twee jaar na de datum van de beslissing tot toekenning van de subsidie.

Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's)

Subsidie	Procedure
<p>Elke gemeente kan een subsidie aanvragen voor de volgende 5 types van RUP :</p> <ul style="list-style-type: none"> – kwaliteitsvolle inrichting van de open ruimte : subsidiebedrag € 1.000 per ha, maximum € 30.000, éénmalig per gebied ; – kwaliteitsvolle inrichting van samenhangende delen van het woongebied: subsidiebedrag € 1.500 per ha, maximum € 15.000, éénmalig per gebied ; – kwaliteitsvolle inrichting van lokale bedrijventerreinen : subsidiebedrag € 1.000 per ha, maximum € 5.000, éénmalige subsidie ; 	<p>Aanvraag om subsidie indienen, door college van burgemeester en schepenen :</p> <ul style="list-style-type: none"> – via aangetekend schrijven of tegen ontvangstbewijs ; – onmiddellijk na de goedkeuring van het RUP door de bestendige deputatie of minister. <p>Toe te voegen documenten :</p> <ul style="list-style-type: none"> – een afschrift van de goedkeuring van het plan door de minister of de bestendige deputatie ; – een opgave van de categorie van het plan waarvoor de subsidie wordt aangevraagd, de reden waarom het desbetreffende plan of een stuk ervan

- sectorale plannen zonevreemde bedrijven : subsidiebedrag € 15.000, éénmalig ;
 - sectorale plannen sport-, recreatie- en jeugdinfrastructuur: subsidiebedrag € 5.000, éénmalig
- in aanmerking komt voor de subsidie en de wijze waarop het plan overeenstemt met een bepaalde categorie van subsidieerbare plannen ;
- een berekening van het aantal ha waarvoor een subsidie wordt gevraagd ;
 - het rekeningnummer van de gemeente waarop de subsidie moet worden gestort.

Uitbetaling:

- de subsidie wordt betaald na de ondertekening van de subsidie.

Subsidies voor de opmaak van het **eerste vergunningenregister** en het **eerste plannenregister** (besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 2001 – BS 21/07/2001)

Subsidie opmaak vergunningenregister

Procedure

Elke gemeente ontvangt een subsidie voor de opmaak van het eerste vergunningenregister van € 3.718,40 forfaitair, verhoogd met € 0,62 per bouwvergunning, verkavelingsvergunning, attest of proces-verbaal waarvan de gegevens zijn ingevoerd.

Subsidie eerste vergunningenregister wordt uitbetaald nadat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn verslag over het ontwerp van vergunningenregister heeft afgesloten met een gunstige evaluatie.

Subsidie opmaak eerste plannenregister

Procedure

Forfaitair bedrag afhankelijk van de vorm waarin het plannenregister is overgedragen aan de gewestelijke administratie (forfaitaire bedragen variërend van € 619,73 tot € 3.718,40), verhoogd met een bedrag (variërend van € 12,39 tot € 37,18) per gemeentelijk plan dat opgenomen is in het eerste conform verklaarde plannenregister.

Subsidie eerste plannenregister wordt uitbetaald na de conformverklaring van het eerste plannenregister door de Vlaamse regering. Subsidie aanvullingen eerste plannenregister wordt automatisch toegekend.

Subsidies voor de opleiding en de betaling van de **gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar** (besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 – BS 28/12/2001)

Wie kan GSA worden? Zie besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld (BS 28.7.2000).

Welke diploma's voldoen? Zie ministerieel besluit van 13 juli 2000 tot bepaling van de diploma's van een opleiding ruimtelijke ordening die voldoen om te kunnen worden aangesteld als ambtenaar van ruimtelijke ordening (BS 28.7.2000).

Subsidie korte opleiding GSA, georganiseerd door Arohm i.s.m. VRP	Procedure
Deze opleiding werd in 2001 – 2002 en 2002 – 2003 georganiseerd. Zal volgend jaar niet meer worden georganiseerd. Subsidie van € 2.200 voor de persoon die aangesteld is tot GSA.	Elke gemeente waarvan een ambtenaar de opleiding heeft gevolgd, heeft een brief ontvangen met de voorwaarden tot uitbetaling van de subsidie.
Subsidie reguliere opleiding GSA	Procedure
Subsidiebedrag :	Aanvraag:
€ 20.500 of € 22.000 per opleiding, afhankelijk van de afstand tussen de opleidingsplaats en de werkplek (binnen of buiten een straal van 30 km).	<ul style="list-style-type: none"> – via aangetekend schrijven of tegen ontvangstbewijs door college van burgemeester en schepenen ; – uiterlijk drie maanden na de start van reguliere opleiding.
Voorwaarden :	Toe te voegen documenten :
<ul style="list-style-type: none"> – gemeentelijk ambtenaar moet geldig aangesteld zijn tot GSA; – opleiding moet op kosten van de gemeente plaatsvinden in erkende instelling ; – GSA moet dienstvrijstelling krijgen om opleiding te volgen ; – GSA moet voltijds in dienst zijn bij de gemeente. 	<ul style="list-style-type: none"> – afschrift van de gemeenteraadsbeslissing tot aanstelling van de GSA ; – een kopie van het inschrijvingsbewijs van de instelling die de reguliere opleiding verzorgt.
	Uitbetaling :
	<ul style="list-style-type: none"> – in twee of drie schijven, al naar gelang de duur van de opleiding ; – op aanvraag van het college van burgemeester en schepenen, uiterlijk drie maanden na de datum van sluiting van de examenperiode die het schooljaar of de reguliere opleiding afsluit mits toevoeging van : <ul style="list-style-type: none"> – een verklaring op eer van de betrokken ambtenaar, geïssueerd door de gemeentelijke personeelsdienst, waarin de ambtenaar bevestigt op regelmatige tijdstippen de opleiding te hebben gevolgd ; – een attest van de opleidingsinstelling waaruit de deelname blijkt aan de examenperiode of een attest waaruit blijkt dat het diploma of getuigschrift is behaald.
Loonsubsidie GSA voor gemeenten met minder dan 10.000 inwoners	Procedure
Subsidiebedrag:	Aanvraag:
<ul style="list-style-type: none"> – 40 % van de loonkosten ; – gedurende 4 jaar ; – voor het aandeel van de werktijd dat effectief wordt besteed aan taken ruimtelijke ordening ; – kan slechts éénmaal worden toegekend per gemeente. 	<ul style="list-style-type: none"> – via aangetekend schrijven of tegen ontvangstbewijs door college van burgemeester en schepenen ; – uiterlijk drie maanden na aanstelling van GSA.
Voorwaarden :	Toe te voegen documenten :
<ul style="list-style-type: none"> – gemeente telt minder dan 10.000 inwoners op het ogenblik van de aanvraag om subsidie ; – gemeentelijke ambtenaar moet geldig aangesteld zijn tot GSA ; 	<ul style="list-style-type: none"> – afschrift van de gemeenteraadsbeslissing tot aanstelling van de GSA ; – een opgave van de loonkosten op jaarbasis (brutoloon, patronale bijdragen, vakantiegeld, eindejaarspremie komen in aanmerking voor subsidiëring) ; – een raming van het aandeel in de werktijd dat wordt besteed aan taken ruimtelijke ordening.

Uitbetaling :

- in vier jaarlijkse, gelijke schijven ;
- eerste schijf na toekenning subsidie, daarna jaarlijks ;
- laatste schijf gebeurt op aanvraag van het college van burgemeester en schepenen, mits toevoeging van een kopie van alle loonstaten voor de volledige gesubsidieerde periode.

(Arohm : administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen ; VRP : Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning – red.)

Wetenschappen en Technologische Innovatie

Er zijn geen financiële middelen naar de dertien centrumsteden gevloeid op het vlak van wetenschappen en technologische innovatie.

Sport

Decretale subsidie **2002** (decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de Sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie) :

2002		
Aalst	Niet erkend / niet gesubsidieerd	
Antwerpen	€ 129.982,56 (inclusief negatieve regularisatie 2001 € 15.047,75)	447.664 inwoners 6 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 2,76
Brugge	€ 44.758,48	116.868 inwoners 2 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 2,92
Genk	€ 79.728,24	62.912 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 5,15
Gent	€ 71.936,35 (inclusief negatieve regularisatie 2001 331,52)	225.422 inwoners 4 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 2,40
Hasselt	€ 118.833,70	68.646 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 7,49
Kortrijk	€ 115.347,14	74.665 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 7,09

Leuven	€ 85.090,17	88.616 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 4,95
Mechelen	€ 43.737,83 (inclusief negatieve regularisatie 2001 € 4.262,93)	75.844 inwoners 2 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 3,81
Oostende	€ 80.673,88	67.500 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 5,11
Roeselare	€ 22.177,20 (inclusief negatieve regularisatie 2001 € 7.486,36)	54.650 inwoners 1 voltijdse sportfunctionaris in aanmerking Correctiefactor bedraagt 4,00
Sint-Niklaas	€ 36.854,32	68.433 inwoners 2 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 3,05
Turnhout	€ 39.866,92	38.988 inwoners 2 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 3,94

Contract Jeugdsport **2002** (Projectsubsidies – niet decretaal geregeld)

	2002
Aalst	€ 21.418,00
Antwerpen	€ 37.184,03
Brugge	€ 37.184,03
Genk	€ 21.418,00
Gent	€ 24.000,00
Hasselt	€ 21.418,00
Kortrijk	€ 21.418,00
Leuven	€ 21.418,00
Mechelen	€ 17.565,00
Oostende	€ 21.418,00
Roeselare	€ 15.865,00
Sint-Niklaas	€ 21.418,00
Turnhout	€ 14.278,67

Decretale subsidie **2003** (decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de Sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie) :

2003

Aalst	Niet erkend / niet gesubsidieerd	
Antwerpen	€ 159.775,11	452.474 inwoners 6 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 2,99
Brugge	€ 45.170,90	116.811 inwoners 2 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 2,92
Genk	€ 79.841,66	63.197 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 5,13
Gent	€ 78.337,24	228.016 inwoners 4 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 2,56
Hasselt	€ 119.105,44	68.931 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 7,46
Kortrijk	€ 124.387,05	74.340 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 7,62
Leuven	€ 84.513,86	90.406 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 4,85
Mechelen	€ 48.099,56	76.485 inwoners 2 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 3,78
Oostende	€ 80.597,13	68.065 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 5,07
Roeselare	€ 61.014,19 (inclusief positieve regularisatie 2002 12.820,28)	55.140 inwoners 3 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 3,21
Sint-Niklaas	€ 37.263,00	68.663 inwoners 2 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 3,06
Turnhout	€ 39.862,43	39.235 inwoners 2 voltijdse sportfunctionarissen in aanmerking Correctiefactor bedraagt 3,91

Contract Jeugdsport **2003** (Projectsubsidies – niet decretaal geregeld)

	2003
Aalst	€ 19.668,00
Antwerpen	€ 37.200,00
Brugge	€ 42.959,00
Genk	€ 23.628,00
Gent	€ 9.100,00
Hasselt	€ 23.628,00
Kortrijk	€ 19.668,00
Leuven	€ 19.668,00
Mechelen	€ 7.550,00
Oostende	€ 23.133,00
Roeselare	€ 22.400,00
Sint-Niklaas	€ 22.400,00
Turnhout	€ 13.134,00

Criteria

Decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de Sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Subsidievoorwaarden

Artikel 10,§1 van het decreet van 5 april 1995

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring moeten :

- de gemeenten van categorie A (meer dan 50.000 inwoners) ten minste twee door houders van het diploma van licentiaat in de lichamelijke opvoeding ingevulde voltijdse formatieplaatsen hebben ;
- de gemeenten van categorie B (20.000 inwoners tot en met 50.000 inwoners) ten minste één door een houder van het diploma van licentiaat in de lichamelijke opvoeding ingevulde voltijdse formatieplaats hebben ;
- de gemeenten van categorie C (minder dan 20.000 inwoners) ten minste één door een houder van het diploma van geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs in de lichamelijke opvoeding ingevulde voltijdse formatieplaats hebben.

De sportfunctionarissen worden minimaal betaald overeenkomstig het vereiste diploma.

Bovendien moet een sportfunctionaris houder zijn van het brevet van sportfunctionaris, afgeleverd door de Vlaamse Trainersschool, of van een van de bekwaamheidsbewijzen die door de Vlaamse regering worden bepaald.

Subsidieberekening

De totale subsidie bestaat uit een basissubsidie en een aanvullende subsidie die als volgt worden berekend :

1° de basissubsidie: één vierde (25 %) van het begrotingskrediet dat de Vlaamse Gemeenschap uittrekt voor de uitvoering van dit decreet a rato van het inwonersaantal van de gesubsidieerde gemeente ;

2° de aanvullende subsidie: drie vierde (75 %) van het begrotingskrediet dat de Vlaamse Gemeenschap uittrekt voor de uitvoering van dit decreet, verdeeld a rato van de in erkende sportdiensten werkzame sportfunctionarissen die voldoen aan de in dit decreet gestelde voorwaarden, waarbij rekening wordt gehouden met de volgende maxima :

- a) categorie A: drie door sportfunctionarissen ingevulde voltijdse formatieplaatsen. Dit aantal wordt voor gemeenten met meer dan 100.000 inwoners en bij elke supplementaire schijf van 100.000 inwoners telkens met 1 verhoogd;
- b) categorie B: twee door sportfunctionarissen ingevulde voltijdse formatieplaatsen;
- c) categorie C: één door sportfunctionarissen ingevulde voltijdse formatieplaats.

De totale subsidie wordt vermenigvuldigd met een correctiefactor die rekening houdt met de beschikbare infrastructuur van het sportcentrum die de minimale oppervlakte van de sportaccommodatie zoals bepaald in artikel 7, §1 overtreft.

Toepassing op de centrumsteden

Het inwonersaantal, het aantal in aanmerking genomen sportfunctionarissen en de correctiefactor per centrumstad voor de subsidieberekening 2002 en 2003 worden vermeld in het antwoord op vraag 2.

Contract Jeugdsport

Om in aanmerking te komen voor de financiële ondersteuning van een Contract Jeugdsport moet het project beantwoorden aan de hierna vermelde criteria.

- Bestaan uit een structureel samenwerkingsverband van de gemeente zowel met één of meerdere scholen (lieft zoveel als mogelijk en netoverschrijdend) als met meerdere sportclubs (lieft zoveel als mogelijk).
- Een Contract Jeugdsport kunnen voorleggen ondertekend door alle betrokken partijen en in te dienen door de gemeentelijke sportdienst; hieronder worden zowel de erkende gemeenten als de niet-erkende gemeenten verstaan. In het geval van Brussel kan eventueel de VGC optreden als indiener en de provinciale sportdiensten in het geval van de gemeenten met faciliteiten in hun provincie.
- Lopen tussen juli van het jaar van indiening tot juli van het volgende jaar.
- Beantwoorden aan een reële / bewezen behoefte.
- Een meerwaarde betekenen (dus niet wat reeds op een andere wijze gesubsidieerd wordt, tenzij een duidelijke meerwaarde gerealiseerd wordt).
- Gericht zijn op jongeren tussen 6 en 18 jaar (met prioriteit voor de leeftijdsgroep van 12-18 jaar).
- Gericht zijn op stimulering van de sportparticipatie (stimulering van de niet-sportende jongeren) en/of op verhoging van de sportparticipatie (reeds sportende jongeren) en/of op het tegengaan van drop-out.
- Beantwoorden aan minimale kwaliteitscriteria voor jeugdsport.
- Een bestedingsplan (begroting) voorleggen waaruit blijkt dat de financiële middelen aangewend zullen worden voor de uitvoering van het Contract Jeugdsport.
- Aantonen of en hoe het Contract Jeugdsport zal worden gecontinueerd.
- Een evaluatieverslag voorleggen waaruit lering kan worden getrokken voor andere projecten en voor verdere implementering van het beleid.

(VGC : Vlaamse Gemeenschapscommissie – red.)

Leefmilieu

In het kader van het milieuconvenant 2000-2001 werden in 2002 en 2003 voor de dertien centrumsteden nog volgende bedragen uitbetaald (in euro):

2002

Aalst	61.737
Antwerpen	504.765
Brugge	46.481
Genk	7.766
Gent	305.446
Hasselt	123.464
Kortrijk	36.498
Leuven	104.023
Mechelen	105.574
Oostende	8.342
Roeselare	0
Sint-Niklaas	24.804
Turnhout	9.050

2003

Aalst	28.592
Antwerpen	140.058
Brugge	74.368
Genk	21.933
Gent	130.854
Hasselt	8.400,74
Kortrijk	9.308
Leuven	76.564
Mechelen	28.043
Oostende	8.342
Roeselare	6.693
Sint-Niklaas	39.391
Turnhout	72.107

In het kader van de samenwerkingsovereenkomst (SO) "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling" werd in 2003 het voorschot (50 % van het subsidiebedrag) voor het jaar 2002 uitbetaald. De eindafrekening wordt uitbetaald, na positieve evaluatie, begin 2004.

Voor de dertien centrumsteden werden volgende bedragen uitbetaald :

Aalst : heeft de samenwerkingsovereenkomst in 2002 niet onderschreven, er werden bijgevolg geen

subsidies uitbetaald in het kader van de samenwerkingsovereenkomst

Antwerpen	738.973
Brugge	133.664
Genk	65.867
Gent	589.444
Hasselt	150.076
Kortrijk	140.071
Leuven	179.394
Mechelen	187.170
Oostende	72.541
Roeselare	53.876

Sint-Niklaas : heeft de samenwerkingsovereenkomst in 2002 niet onderschreven, er werden bijgevolg geen subsidies uitbetaald in het kader van de samenwerkingsovereenkomst

Turnhout 64.958

Gehanteerde criteria

De criteria voor vastleggingen en uitbetalingen zijn de contractuele voorwaarden zoals opgenomen in de milieuconvenants en de samenwerkingsovereenkomst. Voor deze laatste gelden grootstedelijke en regionaalstedelijke gebieden als aandachtsgebieden, wat betekent dat projecten binnen deze gebieden in aanmerking komen voor hogere subsidies. Uitbetalingen gebeuren steeds aan de hand van activiteitenverslagen en bewijsstukken. De criteria voor vastleggingen en uitbetalingen in het kader van het zogenaamde Rio-programma zijn opgenomen in het subsidiebesluit van de Vlaamse regering van 1 februari 2002.

Waterbeleid

Volgende bedragen werden uitbetaald aan de verschillende steden in het kader van het zogenaamde Rio-programma (in euro) :

2002

Aalst :	1.021.345,66
Antwerpen:	0,00
Brugge:	0,00
Genk:	0,00
Gent:	20.079,77
Hasselt:	336.798,76
Kortrijk:	212.000,00
Leuven:	352.055,22

Mechelen:	0,00
Oostende:	1.913,48
Roeselare:	689.763,73
Sint-Niklaas:	136.630,97
Turnhout:	0,00

2003

Aalst:	25.164,42
Antwerpen:	0,00
Brugge:	292.197,54
Genk:	0,00
Gent:	198.000,00
Hasselt:	1.085.000,00
Kortrijk:	0,00
Leuven:	41.000,00
Mechelen:	0,00
Oostende:	909.000,00
Roeselare:	1.716.000,00
Sint-Niklaas:	1.033.000,00
Turnhout:	0,00

Voor 2003 werden de bedragen ingerekend die voorgesteld zijn voor uitbetaling. Wij kunnen voor deze dossiers evenwel niet met zekerheid zeggen dat de betaling al effectief heeft plaatsgevonden.

Landinrichting

Er zijn in de loop van 2002 en 2003 geen landinrichtingssubsidies verleend aan één van de dertien centrumsteden.

Er waren wel twee subsidies aan de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) voor grondverwerving en werken op het grondgebied van de stad Gent:

- MB 5 december 2002: subsidie van 69.454,00 euro (70 %) aan de VLM voor de verwerving van verschillende delen van percelen gelegen in Gent, met een totale oppervlakte van 3ha 21a 02ca, in uitvoering van de maatregel "aanplanten en inrichten bufferbos" van het inrichtingsplan "Vinderhoutse Bossen en Groene Velden"; het eigen aandeel van de stad Gent bedroeg 29.766,00 euro (30 %)
- MB 2 juli 2003: subsidie van 48.600,19 euro (70 %) aan de VLM voor het uitvoeren van het deel "aanplanten en inrichten bufferbos Vinderhoutsedam" van maatregel 1.2 van het inrichtingsplan "Vinderhoutse Bossen en Groene Velden" ; het eigen aandeel van de stad Gent bedroeg 20.828,65 euro (30 %)

(MB : ministerieel besluit – red.)

Alhoewel de twee subsidies niet rechtstreeks aan de stad Gent werden uitbetaald, kwamen ze wel volledig ten gunste van de stad Gent, omdat de stad Gent finaal eigenaar wordt van de bedoelde grond en het bufferbos, door zelf nog respectievelijk 29.766 euro en 20.828,65 euro bij te passen.

Natuurbehoud

De enige middelen die inzake natuurbehoud naar de centrumsteden gingen, waren die in het kader van de ondersteuning van het lokaal milieu- en natuurbeleid, met name de verdere uitvoering van het vroegere milieuconvenant en de toepassing van de samenwerkingsovereenkomst sedert 2002.

Voor de centrumsteden werden volgende financiële acties uitgevoerd in 2002-2003 :

Vastlegging en uitbetalingen in het kader van het GMC 2000-2001	
Aalst:	geen vastleggingen of betalingen
Antwerpen:	geen vastleggingen of betalingen
Brugge:	vastgelegd voor optie 6 : 17.121.540 fr. uitbetaald in 2002: 115.891 EUR uitbetaald in 2003: 9.903 EUR
Genk:	vastgelegd voor optie 6: 2.249.896 fr. nog geen betalingen uitgevoerd
Gent:	geen vastleggingen of betalingen
Hasselt:	optie 6 niet ondertekend
Kortrijk:	optie 6 niet ondertekend
Leuven:	vastgelegd voor optie 6: 2.625.450 fr. nog geen betalingen uitgevoerd
Mechelen:	vastgelegd voor optie 6: 99.000 fr. uitbetaald in 2002: 24.541 EUR in 2003 nog geen betalingen uitgevoerd
Oostende:	vastgelegd voor optie 6: 1.220.903 fr. nog geen betalingen uitgevoerd
Roeselare:	geen vastleggingen of betalingen
Sint-Niklaas:	optie 6 niet ondertekend
Turnhout:	geen vastleggingen of betalingen

(GMC : gemeentelijk milieuconvenant – red.)

Vastleggingen en uitbetalingen SO 2002-2004

Aalst:	SO niet ondertekend in 2002 en 2003
Antwerpen:	vastgelegd 15.306 EUR uitbetaald in 2003: 7.653 EUR
Brugge:	geen vastlegging of betaling
Genk:	idem
Hasselt:	vastgelegd 6.200 EUR uitbetaald in 2003: 3.100 EUR
Kortrijk:	geen vastlegging of betaling
Leuven:	vastgelegd: 6.200 EUR uitbetaald in 2003: 3.100 EUR
Mechelen:	vastgelegd: 6.200 EUR uitbetaald in 2003: 3.100 EUR
Oostende:	geen vastlegging of betaling
Roeselare:	geen vastlegging of betaling
Sint-Niklaas:	SO niet ondertekend in 2002 en 2003
Turnhout:	vastgelegd: 6.200 EUR uitbetaald in 2003: 3.100 EUR

Voor de samenwerkingsovereenkomst 2002-2004 kan een stad intekenen op niveau 2, waarbij zij voor de cluster Natuurlijke Entiteiten een eenmalige forfaitaire subsidie ontvangt van 6.200 euro als ondersteuning voor het opmaken van het onderdeel natuur/bos/groen/landschap. Dit onderdeel bevat een geïntegreerde visie gekoppeld aan een actieplan.

Ontwikkelingssamenwerking

In 2001 werd door de Vlaamse overheid een drie jaar durend proefproject convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking opgestart. De bedoeling is om via jaarlijkse overeenkomsten lokale besturen aan te moedigen een eigen beleid inzake ontwikkelingssamenwerking uit te bouwen. In 2004 is het de bedoeling dat dit beleid decretaal vastgelegd wordt.

De Vlaamse overheid sloot in het kader van dit proefproject tijdens 2002 en 2003 convenants af met elf van de dertien centrumsteden. Hiervoor werden volgende bedragen vastgelegd (in euro) :

Antwerpen convenant 2002: 32.324,85
 Antwerpen convenant 2003: 46.001,30

Brugge convenant 2002: 94.382,28
 Brugge convenant 2003: nog niet bepaald

Genk convenant 2002: 60.122,00
 Genk convenant 2003: 82.475,00

Gent convenant 2002: 49.750,00
 Gent convenant 2003: 55.247,00

Hasselt convenant 2003: 14.803,30

Kortrijk convenant 2002: 55.202,00
 Kortrijk convenant 2003: 54.230,00

Leuven convenant 2002: 96.285,00
 Leuven convenant 2003: 79.560,80

Mechelen convenant 2002: 40.867,14
 Mechelen convenant 2003: 44.941,00

Oostende convenant 2003: 25.580,00

Sint-Niklaas convenant 2003: 57.930,00

Turnhout convenant 2002: 40.414,00
 Turnhout convenant 2003: 77.937,00

Criteria

In het kader van het reeds vermelde drie jaar durende proefproject convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking werden in 2001 alle Vlaamse steden en gemeenten uitgenodigd zich kandidaat te stellen voor deelname aan dit nieuwe beleid. 108 van de 308 gemeentebesturen betoonden hun interesse in dit nieuwe beleidsinitiatief en uiteindelijk werden er 48 ingevulde aanvraagformulieren ingediend. Na een grondige selectie werden 24 steden en gemeenten uitgekozen om deel te nemen aan dit drie jaar durende project. Na de nodige besprekingen met de gemeentebesturen en in overleg met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten werden 21 convenants daadwerkelijk afgesloten.

Gezien de budgettaire ruimte werd er in 2002 voor geopteerd om opnieuw alle steden en gemeenten uit te nodigen om zich kandidaat te stellen. Er werden ditmaal 22 dossiers ingestuurd waarvan tien gemeenten uiteindelijk geselecteerd werden.

Na het eerste werkingsjaar werd er met één gemeente geen nieuw convenant afgesloten vanwege

het wegvallen van de bevoegde ambtenaar. Dit maakt dat er uiteindelijk 30 steden en gemeenten betrokken zijn bij dit beleid, waaronder de elf voornoemde centrumsteden.

Toekenning van de middelen

Voor het afsluiten van een convenant moet de betrokken stad aan de administratie Buitenlands Beleid een actieplan voorleggen met bijhorend budget. De maximale grootte van de aangevraagde subsidie verschilt naargelang de stad zich bevindt in stap 2 (er is geen rechtstreekse samenwerking met een lokaal bestuur in het Zuiden) of in stap 3 (de stad heeft een bestuurlijke samenwerking met een partner in het Zuiden – de zogenaamde stedenband).

Een stap 2-gemeente kan jaarlijks maximaal 50.000 euro aanvragen in het kader van haar actieplan. Voor een stap 3-gemeente is dit 100.000 euro. Hierbij kunnen nog extra subsidies uitgetrokken worden voor extra aangeworven personeel (maximaal 12.500 euro), voor het uitbouwen van een stedenband met een lokaal bestuur in één van de prioritaire gebieden van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking (het gaat hierbij om Marokko, Mozambique en de provincies Vrijstaat, Limpopo en Kwazulu Natal in Zuid-Afrika) (5.000 euro) of voor het gebruik van specifieke externe expertise ter ondersteuning van de werking (maximaal 15.000 euro gespreid over het drie jaar durende proefproject). De actieplannen in het kader van deze jaarlijkse convenants komen telkens tot stand in nauw overleg met de administratie Buitenlands Beleid. Hierdoor wordt zowel inhoudelijk als budgettair zoveel mogelijk "maatwerk" geleverd aan de betrokken steden en gemeenten.

Momenten en landschappen

In toepassing van de reglementering Monumenten en Landschappen werden aan de dertien centrumsteden volgende financiële middelen toegekend:

Voor het jaar 2002

- uitbetaalde restauratiepremies : 5.834.745,38 €
- uitbetaalde onderhoudspremies : 106.336,94 €

Voor het jaar 2003 (tot dusver)

- uitbetaalde restauratiepremies : 4.236.456,46 €
- uitbetaalde onderhoudspremies : 83.320,30 €

Criteria	Genk	312.476	312.301
	Gent	808.078	829.868
– Het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot het instellen van een onderhoudspremie voor beschermde monumenten	Hasselt	186.707	188.791
	Kortrijk	230.304	232.770
	Leuven	270.756	278.077
– Het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 september 2002	Mechelen	381.195	382.126
	Oostende	199.029	202.477
	Roeselare	114.168	116.264
	Sint-Niklaas	198.392	200.520
	Turnhout	116.786	118.975

Jeugdbeleid

	2002	2003
Aalst	208.897	211.304
Antwerpen	1.655.637	1.704.355
Brugge	320.734	324.770

Opmerking : naast deze subsidies, die rechtstreeks naar de gemeentebesturen gaan, worden ook een aantal jeugdverenigingen, -initiatieven, -verblijfscentra en andere jeugdinfrastructuren gesubsidieerd, die hun adres wel in één van de centrumsteden hebben, maar waarvan de werking meestal veel ruimer is.

Cultuur

1. Decreet lokaal cultuurbeleid

Gemeente	Openbare bibliotheek 2002	Cultuurcentrum 2002	Cultuurbeleidscoördinator 2002	Werkingssubsidie cultuurbeleidsplan 2002
Aalst	699.753,04	280.550,80	12.500,00	0,00
Antwerpen	3.992.522,86	861.560,00	38.010,00	0,00
Brugge	1.052.315,34	589.466,20	4.223,33	0,00
Genk	535.255,40	188.353,68	0,00	0,00
Gent	1.939.928,45	0,00	38.010,00	0,00
Hasselt	828.556,55	498.432,29	29.563,33	0,00
Kortrijk	864.850,59	327.840,56	38.010,00	0,00
Leuven	665.438,32	283.808,00	25.340,00	0,00
Mechelen	657.593,18	283.808,00	8.446,67	0,00
Oostende	609.337,89	0,00	16.893,33	0,00
Roeselare	871.019,82	283.808,00	0,00	0,00
Sint-Niklaas	756.331,38	283.808,00	29.563,33	0,00
Turnhout	506.800,00	711.072,87	0,00	0,00

Gemeente	Openbare bibliotheek 2003	Cultuurcentrum 2003	Cultuurbeleidscoördinator 2003	Werkingssubsidie cultuurbeleidsplan 2003
Aalst	701.630,85	284.569,60	50.816,00	0,00
Antwerpen	4.232.313,78	863.872,00	50.816,00	459.753,15
Brugge	1.151.103,69	598.553,58	50.816,00	119.711,70
Genk	536.691,78	188.858,11	28.408,00	0,00
Gent	2.080.407,51	0,00	50.816,00	231.787,99

Gemeente	Openbare bibliotheek 2003	Cultuurcentrum 2003	Cultuurbeleidscoördinator 2003	Werkingssubsidie cultuurbeleidsplan 2003
Hasselt	890.926,94	499.765,60	50.816,00	70.463,67
Kortrijk	867.171,42	353.459,31	50.816,00	76.393,11
Leuven	703.503,11	284.569,60	25.408,00	0,00
Mechelen	659.357,87	284.569,60	50.816,00	0,00
Oostende	610.973,07	0,00	50.816,00	0,00
Roeselare	873.357,20	284.569,60	33.877,33	0,00
Sint-Niklaas	758.360,98	284.569,60	50.816,00	70.434,99
Turnhout	508.160,00	712.972,60	42.346,67	0,00

Opmerking: voor 2003 gaat het om geraamde bedragen.

2. Cultureel erfgoed

- A. Decreet van 20 december 1996 houdende erkenning en subsidiëring van musea
 - B. Decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking
 - C. Reglement permanente ontsluiting cultureel erfgoed
 - D. Reglement tentoonstellingen van cultuurhistorisch belang
 - E. Erfgoedconvenant
- Totaal

WS = werkingssubsidies

PS = projectsubsidies

	2002	2003
Aalst		D. 50.830,00
Antwerpen	A.WS 941.996,00 A.PS 153.646,40 B.WS 50.000,00 B.PS 66.117,00 E. 623.039,00 Totaal: 1.834.798,40	A.WS 960.840,00 A.PS 379.525,35 E. 610.000,00 Totaal : 1.950.365,35
Brugge	A.WS 470.998,00 A.PS 138.578,40 E. 385.061,00 Totaal: 994.637,40	A.WS 480.420,00 A.PS 28.353,60 E. 380.000,00 Totaal : 888.736,60

	2002	2003
Gent	A.WS 1.227.075,00 A.PS 964.858,05 D.PS 100.000,00 E. 504.050,00 Totaal: 2.795.983,05	A.WS 1.010.420,00 A.PS 316.428,59 D.PS 10.500,00 E. 495.000,00 Totaal : 1.832.348,59
Hasselt	A.WS 49.580,00	A.WS 49.580,00 A.PS 29.961,60 Totaal : 79.541,60
Kortrijk	A.WS 99.160,00 A.PS 92.538,80 Totaal: 191.698,80	A.WS 99.160,00 A.PS 74.000,00 D.PS 20.390,00 Totaal : 193.550,00
Leuven	A.WS 49.580,00 A.PS 36.258,00 E. 247.950,00 Totaal: 333.788,09	A.WS 49.580,00 D.PS 22.689,00 E. 246.250,00 Totaal : 318.519,00
Mechelen	A.PS 6.000,00 E. 247.950,00 Totaal: 253.950,00	A.WS 49.580,00 A.PS 81.226,28 E. 246.250,00 Totaal : 377.056,28
Oostende		D.PS 30.000,00

Opmerking : naast deze subsidies, die rechtstreeks naar de gemeentebesturen gaan, worden ook erfgoedorganisaties, privaatrechtelijke musea, archiefinstellingen, ... gesubsidieerd die in of vanuit deze centrumsteden actief zijn.

3. Architectuur en vormgeving

2002

Een subsidie van 40.000 euro ter ondersteuning van het cultureel-stedenbouwkundig onderzoek "Buda-eiland" in Kortrijk.

2003

Geen dergelijke rechtstreekse geldstromen naar gemeenten.

4. Beeldende kunst

2002

Geen dergelijke rechtstreekse geldstromen naar gemeenten.

2003

Een subsidie aan de VZW Stedelijk Museum voor Actuele Kunst – Gent: 616.000 euro.

5. Fonds Culturele Infrastructuur

In 2002 en 2003 gingen de 1.489.000 euro investeringssubsidies van het Fonds Culturele Infrastructuur (FOCI) voor de sectorale culturele infrastructuur (erkende kunstencentra, muziekcentra en bovenlokale jeugdinfrastuctuur) telkens bijna volledig naar de dertien centrumsteden. Het betreft hier immers subsidies voor bovenlokale culturele infrastructuur.

Omdat het reglement van 16 maart 2001 echter voorschrijft dat minstens 20 % van de investering moet worden ingebracht vanuit andere dan overheidsmiddelen, was het gemeentebestuur nooit bouwheer van deze projecten. Meestal werden de uitbouw en de exploitatie toevertrouwd aan plaatselijke VZW's, die hiervoor eventueel bijkomend subsidies kregen van gemeente en/of provincie.

In het kader van de grote culturele infrastructuur van uitzonderlijk belang, legde het Fonds Culturele Infrastructuur in 2002 en 2003 een investeringssubsidie vast voor volgende projecten van de centrumsteden:

2002

- Stadsmuseum De Bijloke Gent : 2.000.000 euro
- Forumproject Gent (architectuurwedstrijd) : 500.000 euro
- Museumsite Leuven (fase Stedelijk Museumdepot) : 750.000 euro

2003

- Stadsmuseum De Bijloke Gent : 4.000.000 euro
- Stadsmuseum De Bijloke Gent : 2.676.000 euro (via het FFEU)
- Vlaamse Opera Antwerpen : 500.000 euro

(FFEU : *Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven* – red.)

Stadsvernieuwing

De procedure voor toewijzing van subsidies in het kader van het decreet op de stadsvernieuwingsprojecten is nog niet afgerond. In juni 2003 selecteerde de Vlaamse regering wel reeds negen projecten waarvan acht in centrumsteden voor de shortlist. De betrokken steden hebben ondertussen een definitief dossier ingediend dat – na advies van de externe jury – aan de Vlaamse regering zal worden voorgelegd.

Stedenfonds

Naast het Gemeentefonds kunnen de centrumsteden ook een beroep doen op het Stedenfonds op basis van het decreet van 13 december 2002 en het besluit van de Vlaamse regering van 17 januari 2003.

Overzicht van de trekkingsrechten 2003

Antwerpen	41.990.014
Gent	21.457.547
Aalst	1.691.153
Brugge	2.409.984
Genk	5.467.773

Hasselt	1.328.685
Kortrijk	1.833.790
Leuven	2.370.575
Mechelen	3.781.211
Oostende	4.134.015
Roeselare	1.056.683
Sint-Niklaas	1.328.510
Turnhout	996.361

Totaal	89.846.300
--------	------------

Openbare werken en Mobiliteit

De middelen die uitgetrokken worden voor investeringen inzake openbare werken en mobiliteit zijn gebaseerd op de resultaten van een objectieve behoeftenanalyse. Het feit dat de lokale overheid al dan niet een centrumstad is, is geen parameter van de objectieve behoeftenanalyse en speelt derhalve niet mee. Een overzicht van alle projecten inzake openbare werken is terug te vinden in het indicatief meerjarenprogramma 2003-2005 dat eind 2002 aan het Vlaams Parlement meegedeeld werd. Op basis hiervan kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger nagaan welke investeringen in de centrumsteden gesitueerd zijn.

Tot daar een gedeeltelijk antwoord op de gestelde schriftelijke vraag. Zodra bijkomende gegevens worden bezorgd, zullen deze aanstonds worden bezorgd.

Vraag nr. 7 van 3 oktober 2003 van de heer JOHAN DE ROO

Rimpelrock – Subsidiëring

Onder verantwoordelijkheid van de minister werden de subsidies voor Rimpelrock in Hasselt opgetrokken van 150.000 euro tot 420.000 euro.

1. Op basis van welke criteria kreeg Rimpelrock 2003 in Hasselt een verhoogde subsidie ?
2. Vanuit welk departement werd deze subsidie verleend ?
3. Waarom worden bepaalde festivals (zoals Dranouter, Rimpelrock) wel financieel gesteund door de Vlaamse overheid en andere niet ? Welke criteria worden gehanteerd ter financiering van Vlaamse festivals ?

Antwoord

1. De vraag naar de motivering omtrent de verhoging van de subsidies voor Rimpelrock is reeds omstandig beantwoord op de vraag om uitleg betreffende de impulssubsidies voor duurzame culturele initiatieven in Limburg (*Handelingen Commissievergadering nr. 22 van 9 oktober 2003, blz. 1 e.v. – red.*).

Ik stelde toen dat het bij de behandeling van subsidieaanvragen, ongeacht de sector, de gewoonte is dat naast een inhoudelijk advies van een adviescommissie, de administratie ook een zakelijk advies kan geven. Zij heeft dan ook de nodige ervaring terzake. In de nota aan de minister in het kader van de impulssubsidies voor Limburg staat letterlijk te lezen :

"Bij de subsidieaanvragen nrs. 3, 8, 16, 27, 31, 38 en 59 heeft de adviescommissie een (veel) lager subsidiebedrag toegekend dan gevraagd werd door de indieners van de dossiers. Zo krijgen bijvoorbeeld de 'grotere' projecten meestal niet het volledig gevraagde budget. De commissie is immers van oordeel dat deze projecten nog moeten groeien en zich moeten bewijzen. De adviescommissie is van mening dat, na een positieve evaluatie, volgend jaar eventueel een grotere subsidie kan worden toegekend. Bij een aantal van deze dossiers kan men zich echter de vraag stellen of de decalage tussen het gevraagde en het toegekende subsidiebedrag er niet zal toe leiden dat het project niet kan worden uitgevoerd."

De administratie gaf dus een terechte opmerking over de hoogte van een aantal geadviseerde bedragen, en steunend op de ervaring van de administratie heeft de regering beslist om voor deze projecten een hoger subsidiebedrag toe te kennen. Voor de projecten waarvoor deze opmerking niet geformuleerd werd, heeft de regering zich dus ook gebaseerd op de kennis en kunde van de administratie.

In beide gevallen, volgen van de commissie of verhoging van de subsidie op basis van de opmerking van de administratie, heeft de regering dus haar politieke verantwoordelijkheid genomen. Dit was ook mogelijk omdat er nog voldoende budget beschikbaar was om aan de opmerking van de administratie tegemoet te komen.

Ik stel ook geen tegenstelling vast tussen het advies van de commissie en de vraag van de admi-

nistratie ; het is correct om veeleer te spreken van een aanvulling op het advies. De beslissing om meer te geven, is hier ingegeven door de afweging dat het al te dwaas zou zijn dat de Vlaamse Gemeenschap ontoereikende subsidiebedragen toekent die enkel kunnen dienen om of projecten maar deels te laten doorgaan, of om financiële katers te creëren. Indien men, terecht, geen van voorgaande opties wil veroorzaken, moet de Vlaamse Gemeenschap logisch gevolg geven aan de inhoudelijke keuzes die ze maakt, onder andere op basis van inhoudelijke adviescommissies.

Kortom, de keuzes die de regering kon maken, waren de volgende :

- we kennen subsidies toe om het project maar half te laten werken ;
- we kennen geen subsidies toe, omdat het voorgestelde bedrag het project toch niet kan laten doorgaan ;
- we kennen een hoger subsidiebedrag toe.

Gezien de beschikbaarheid van de middelen leek de beslissing mij en de regering duidelijk.

2. Deze subsidie werd verleend vanuit de middelen die binnen de Cultuurbegroting uitgetrokken zijn in het kader van de impulssubsidies voor duurzame culturele initiatieven in Limburg.
3. Voor de duidelijkheid moet worden vermeld dat de criteria opgenomen in de beoordeling van projecten in het kader van de impulssubsidies voor duurzame culturele initiatieven in Limburg, niet dezelfde zijn als deze opgenomen in het kader van het muziekdecreet. Beide hebben immers een andere finaliteit. De impulssubsidies zijn daarenboven niet exclusief gericht op festivals.

De criteria die gehanteerd worden in het kader van het muziekdecreet zitten vervat in datzelfde decreet en bijhorend uitvoeringsbesluit. Voor projecten baseert de Vlaamse Gemeenschap zich op artikel 22, § 6 en 7 van het bijhorende uitvoeringsbesluit :

"§ 6. Om de grootte van de projectsubsidie te bepalen worden – rekening houdend met de specificiteit van de organisaties in kwestie – de volgende beoordelingscriteria gehanteerd voorzover

die relevant zijn voor de beoordeling van het gesubsidieerde muziekproject :

1° beoordelingscriteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van het muziekproject :

- a) de artistieke keuze en de benaderingswijze ;
- b) de culturele uitstraling ervan in binnen- en buitenland ;
- c) de aandacht voor Vlaamse en/of hedendaagse muziek ;
- d) de moeilijkheidsgraad van de uitvoering van de muziekstukken ;
- e) de keuze van uitvoerders in functie van het uitgevoerde muziekstuk en in functie van de benaderingswijze ;
- f) de professionaliteit en pedagogische bekwaamheid van docenten en sprekers ;
- g) de inhoudelijke kwaliteit van de muzikeducatieve publicaties ;
- h) het vernieuwende karakter ;
- i) het gebruik van Nederlandstalige zangteksten ;
- j) het multidisciplinaire karakter ;
- k) het aanwenden van nieuwe technologieën, onder meer multimedia en audiovisuele media ;
- l) het gebruikte instrumentarium ;
- m) het gebruik van eigen songs van leden van het ensemble.

§ 7. In aanvulling van de beoordelingscriteria, genoemd in § 6, mag de minister aanvullende beoordelingscriteria bepalen.

De beoordelingscommissie muziek adviseert de minister bij het bepalen van aanvullende beoordelingscriteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van het muziekproject. Ze kan zelf ook aanvullende artistieke beoordelingscriteria ter goedkeuring voorstellen aan de minister. "

Voor structurele erkenningen baseert de Vlaamse Gemeenschap zich op artikel 17, 18 en 19 van het muziekdecreet, en artikel 15, § 1 en 2 van het uitvoeringsbesluit.

Muziekdecreet :

"Art. 17. § 1. Om de grootte van het financieringsbudget te bepalen, worden – rekening houdend met de specificiteit van de betrokken muziekvereniging – de volgende beoordelingscriteria gehanteerd voorzover deze relevant zijn voor de beoordeling van de gesubsidieerde activiteit :

1° beoordelingscriteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van de activiteit :

- a) de artistieke keuze en de benaderingswijze ;
- b) de culturele uitstraling ervan in binnen- en buitenland ;

- c) de aandacht voor Vlaamse en/of hedendaagse muziek ;

- d) de moeilijkheidsgraad van de uitvoering van de muziekstukken ;

- e) de keuze van de uitvoerders in functie van het uitgevoerde muziekstuk en in functie van de gekozen benaderingswijze ;

- f) de professionaliteit en de pedagogische capaciteit van docenten en sprekers ;

- g) de inhoudelijke kwaliteit van de muzikeducatieve publicaties.

§ 2. In aanvulling van de beoordelingscriteria, genoemd in § 1, mag de Vlaamse regering aanvullende beoordelingscriteria bepalen.

De beoordelingscommissie muziek adviseert de Vlaamse regering bij het bepalen van aanvullende beoordelingscriteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van de gesubsidieerde activiteit. Zij kan zelf ook aanvullende artistieke beoordelingscriteria ter goedkeuring voorstellen aan de Vlaamse regering.

Art. 18. De lijst van de aanvullende beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, § 2, moet kenbaar gemaakt worden vóór 31 mei van het jaar waarin de aanvraag tot subsidiëring moet worden ingediend. Als deze aanvullende beoordelingscriteria niet tijdig kenbaar gemaakt worden, gelden de aanvullende beoordelingscriteria die het laatst van toepassing zijn.

Art. 19. Onverminderd hetgeen bepaald werd in artikel 16, mag de Vlaamse regering bijkomende subsidiëringvoorwaarden opleggen met de uitsluitende bedoeling dubbele subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap te voorkomen. "

Uitvoeringsbesluit :

"Art. 15. § 1. De aanvullende beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, § 2, van het decreet, zijn : 1° beoordelingscriteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van de activiteit :

- a) het vernieuwende karakter ;

- b) het gebruik van Nederlandstalige zangteksten ;

- c) het multidisciplinaire karakter ;

- d) het aanwenden van nieuwe technologieën, onder meer multimedia en audiovisuele media ;

- e) het gebruikte instrumentarium ;

- f) het gebruik van eigen songs van leden van het ensemble.

§ 2. De aanvullende beoordelingscriteria, genoemd in § 1, worden slechts gehanteerd voorzover ze feitelijk relevant zijn. Tevens wordt daarbij rekening gehouden met de specificiteit van de muziekvereniging in kwestie. "

Het is op basis van de afweging van deze criteria dat er beslist wordt bepaalde festivals financieel te steunen en andere niet.

Voor subsidiëring in het kader van duurzame impulssubsidies voor Limburg baseert de regering zich op het reglement dat hiertoe werd opgesteld:

"Art.3. Doel van deze subsidieregeling is een impulsinvestering in Limburg om de noodzakelijke inhaalbeweging op cultureel vlak op gang te brengen en te stimuleren. Met deze stimulans wordt aan kunstenaars en kunstorganisaties in een perifere zone een opstap geboden om op korte termijn aan te sluiten bij de bestaande regelgeving of op zichzelf te kunnen functioneren. Tegelijkertijd wordt de bestaande regelgeving geëvalueerd op geschiktheid voor perifere regio's met een andere eigenheid dan een stedelijke context.

Art.5. Bij de beoordeling van de projectaanvragen wordt rekening gehouden met de volgende uitgangspunten en criteria :

- *Limburg heeft nood aan projecten van landelijk en/of internationaal belang (belang van een evenementiële werking).*
- *Limburg heeft potenties op het vlak van het cultureel erfgoed, mogelijks combineerbaar met een evenementenbeleid.*
- *Infrastructuurprojecten komen niet in aanmerking, enkel werkingen.*
- *Grootschalige projecten (netwerking) die ontstaan en gedijen in de Limburgse context genieten de voorkeur.*
- *Projecten moeten zich situeren in de cultuurproductie en in de, breed opgevatte, sector van beeldende kunst en podiumkunsten. Cross-overs tussen verschillende disciplines (theater, muziek, dans, beeldende kunst, cultureel erfgoed) zijn mogelijk en wenselijk. Samenwerking tussen verschillende initiatiefnemers heeft de voorkeur.*
- *Er zijn geen beperkingen qua discipline, genre of aard ; de voorkeur gaat wel uit naar beeldende kunst en podiumkunsten.*
- *Het moet gaan om nieuwe projecten of initiatieven of om een grondige aanpassing/uitbreiding van een bestaand initiatief. Nieuw hoeft niet noodzakelijk vernieuwend te betekenen.*
- *Elk via dit plan gegenereerd nieuw of vernieuwend initiatief moet ruime aandacht hebben om op middellange termijn te kunnen doorgroeien tot het een normale plaats opneemt (en subsidie verwerft) in de culturele decreten en/of leiden tot een bijsturing van*

deze decreten. Elk project moet de potentie in zich hebben om dit te kunnen realiseren.

- *Globaal dienen de projecten gericht te zijn op uiteenlopende publieksegmenten."*

**Vraag nr. 8
van 3 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Openbare bibliotheken – Boekenverlies

De openbare bibliotheken worden voor een deel van hun aankopen gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Daartegenover staat de vaststelling dat heel wat boeken mettertijd verdwijnen uit de schappen.

1. Kan de minister het percentage meedelen van de boeken die jaarlijks verdwijnen uit de Vlaamse openbare bibliotheken tegenover de nieuwe aankopen, en dit opgesplitst per provincie en voor de laatste drie jaar ?
2. Welke maatregelen worden genomen om het verlies aan boeken te minimaliseren ?

Antwoord

Het is niet zo dat de openbare bibliotheken voor een deel van hun aankopen door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd. De openbare bibliotheken zijn gemeentelijke instellingen waarvan de gemeente als inrichtende macht alle kosten met betrekking tot de bibliotheek voor haar rekening neemt.

Wel is het zo dat de gemeente een structurele personeelssubsidie krijgt vanuit de Vlaamse Gemeenschap waardoor de gemeente gemiddeld ongeveer 35% van de totale kosten voor de bibliotheek kan recupereren.

Jaarlijks worden inderdaad heel wat verouderde en/of beschadigde werken verwijderd uit de collecties van de openbare bibliotheken. Openbare bibliotheken zijn immers geen bewaarbibliotheken; het aanbieden van een brede en actuele collectie is het belangrijkste uitgangspunt. Dit neemt niet weg dat heel wat bibliotheken ook zorg dragen voor historische collecties met een lokaal of regionaal belang.

Door het feit dat de collectie in belangrijke mate actueel moet zijn, worden jaarlijks tal van nieuwe werken aangekocht.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde cijfers als **bijlage** tonen aan dat de aanwinsten de afvoer overtreffen zodat het totale collectiebezit tot op heden is blijven stijgen.

Hiermee rekening houdende lijkt het mij voorlopig niet nodig om hier specifieke initiatieven te ontwikkelen.

Bijlage : overzicht van aanwinsten en afvoer van gedrukte materialen per provincie voor de jaren 2000-2002

		Aanwinsten	Afvoer	Totaal bezit gedrukte materialen
Antwerpen	2002	420.225	328.502	5.868.894
Brusselse gewest	2002	39.281	24.193	469.565
Limburg	2002	167.335	156.289	3.194.936
Oost-Vlaanderen	2002	302.089	168.906	4.328.380
Vlaams-Brabant	2002	208.196	139.780	3.241.063
West-Vlaanderen	2002	489.391	238.342	4.461.038
		1.626.517	1.056.012	21.563.876

		Aanwinsten	Afvoer	Totaal bezit gedrukte materialen
Antwerpen	2001	339.505	272.469	5.895.212
Vlaams-Brabant	2001	211.917	219.070	3.205.039
Limburg	2001	180.251	174.312	3.183.890
Oost-Vlaanderen	2001	306.496	210.764	4.330.943
West-Vlaanderen	2001	273.211	208.792	4.473.029
Brusselse gewest	2001	61.155	35.679	465.030
		1.372.535	1.121.086	21.553.143

		Aanwinsten	Afvoer	Totaal bezit gedrukte materialen
Antwerpen	2000	365.273	344.237	5.824.390
Vlaams-Brabant	2000	197.611	83.888	3.068.811
Limburg	2000	177.415	197.403	3.178.028
Oost-Vlaanderen	2000	321.049	215.235	4.235.224
West-Vlaanderen	2000	279.698	133.254	4.495.798
Brusselse gewest	2000	37.277	17.463	439.554
		1.378.323	991.480	21.241.805

Vraag nr. 9
van 3 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vlaams Audiovisueel Fonds – Personeel

Op 13 december 2002 sloot de Vlaamse regering een beheersovereenkomst met het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF). Sinds enkele maanden is het VAF met een uitgebouwd personeelsteam van twaalf personen aan het werk gegaan en werd het beleidsplan voorgesteld in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

Volgens het decreet mag het VAF maximum 10 % van de steun die het ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap aanwenden voor de algemene werkingskosten (in concreto 1.250.000 euro). In de beheersovereenkomst wordt dit aangevuld met de bepaling dat "de begroting van de werkingskosten van het Fonds voor het volgende jaar door het Fonds jaarlijks voor 15 oktober aan de minister, bevoegd voor het audiovisueel beleid, ter goedkeuring wordt voorgelegd. De minister zal uiterlijk tegen 15 november van datzelfde jaar zijn beslissing over de begroting van de werkingskosten meedelen".

De beheersovereenkomst bepaalt vervolgens dat de raad van bestuur "het aantal personeelsleden, de kwalificaties waaraan zij moeten voldoen, de modaliteiten van hun aanstelling, tewerkstelling en ontslag" kan bepalen.

1. Hoeveel bedraagt, binnen de begroting van de werkingskosten voor 2003, het personeelsbudget ?
2. Welke kwalificaties werden er bepaald voor elk van de functies bij het VAF ?
3. Welke loonschaal past het VAF toe ? Zijn dat loonschalen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) ? Zo ja, wat zijn de overeenstemmende graden en niveaus bij het MVG ? Zo neen, kan de minister de bij het VAF concreet toegepaste schaal meedelen ?

Antwoord

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangeeft, mag het VAF maximum 10% van de steun van de Vlaamse Gemeenschap aanwenden voor de algemene werkingskosten of in concreto 1.250.000 euro.

Ik heb voor het jaar 2003, zoals bepaald in de beheersovereenkomst, aan de hand van de voorgelegde begroting het bedrag voor de werkingskosten bepaald. Ik heb dit beperkt tot 1.125.000 euro, met een mogelijke afwijking voor de vergoeding aan deskundigen, indien het aantal subsidieaanvragen sterk zou afwijken van het vooropgestelde aantal.

In de goedgekeurde begroting bedragen de totale personeelskosten 745.500 euro, voor in totaal elf werknemers, met inbegrip van alle kosten, onder andere de personeelsverzekeringen, de kosten van het sociaal secretariaat, en dergelijke.

Het betreft in feite negen werknemers van het eigenlijke VAF en twee werknemers van het geïncorporeerde "Flanders Image".

2. Ik voeg hierbij de vereiste kwalificaties, zoals deze werden gepubliceerd voor de aanwerving van :
 - 1) de directeur-intendant, via het selectiebureau Egon Zehnder International (**bijlage 1**) ;
 - 2) een zakelijk leider, een directiemedewerker, een controleur, twee dossierbeheerders, een secretariaatsmedewerker, een medewerker communicatie, zoals gepubliceerd in "Vacature" van april/mei 2002 (**bijlage 2**) ;
 - 3) een medewerker "internationale betrekkingen" geselecteerd uit de kandidaturen voor zakelijk leider, zonder specifieke nieuw gepubliceerde vacature. Hierbij werd de kennis van en de ervaring met het filmgebeuren op internationaal vlak en de Europese fondsen in aanmerking genomen ;
 - 4) voor "Flanders Image", de promotie- en marketingcel, werd in 2003 beslist om de uitvoerende medewerker te behouden en een verantwoordelijke voor de buitenlandse promotie aan te trekken. Hiervoor werden op 6 januari 2003 vijf kandidaten uit de wervingsreserve geïnterviewd. Grondige kennis van de internationale filmmarkt en ervaring met promotie en marketing was een vereiste.

3. Het lijkt niet relevant om voor werknemers van een privaatrechterlijke VZW de loonschalen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toe te passen. Het zijn immers werknemers zonder ambtenarenstatuut, zonder statutaire benoeming of uitgebreide werkzekerheid

als voor ambtenaren geldt. Daarenboven bestaat er voor ambtenaren een compleet verschillend vergoedingsstelsel, al was het maar voor vakantieregeling en vakantiegeld, eindejaarspremie en uitgesteld loon (pensioenstelsel).

Bij de administratie Cultuur, afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheekwerk (VOB), bestond een richtlijn voor een geharmoniseerde verloning van het personeel van de steunpunten van deze afdeling. Daarenboven liet de administratie Cultuur, ten tijde van de oprichting van het VAF, een studie uitvoeren door Hay-group NV getiteld: "Remuneratie-analyse en advies voor de steunpunten van de administratie cultuur".

Hierbij worden de effectieve courante remuneraties bij de bedrijven in de markt en de semi-publieke bedrijven als referentie genomen. Op basis van de principes van interne billijkheid (remuneraties van functies binnen organisatie tegenover elkaar) en externe competitiviteit (remuneratie t.o.v. huidige arbeidsmarkt) wordt een remuneratieadvies bepaald.

Bij de start van het VAF was deze studie nog lopende. Rekening houdende met voornoemde richtlijn van de afdeling VOB en op basis van informatie van Hay-group NV over de effectieve courante remuneraties, werden drie niveaus van brutowedde bepaald :

- inhoudelijk specialist (universitair stafmedewerker) : 3.450 euro bruto/ maand + 250 euro kostenvergoeding
directiemedewerker / verantwoordelijke internationale betrekkingen / verantwoordelijke internationale promotie
- gespecialiseerd ondersteunend medewerker: 2.750 euro bruto/ maand
dossierbeheerder / controleur (twee ambtenaren, overgekomen uit administratie Film en Media)
- algemeen ondersteunend medewerker : 2.350 euro bruto/ maand
communicatiemedewerker / secretariaatsmedewerker / administratief dossierbeheerder / uitvoerend medewerker internationale promotie.

Voor de directeur-intendant en de zakelijk leider werd door de raad van beheer, buiten barema en met advies van Egon Zehnder Interna-

tional, een marktconforme verloning onderhandeld.

Voor de intendant bedraagt deze 6.250 euro bruto/ maand + 750 euro kostenvergoeding + 10.000 euro jaarpremie na evaluatie + 6% brutotojaarwedde als premie groepsverzekering.

Voor de zakelijk leider bedraagt deze 5.450 euro bruto/ maand + 750 euro kostenvergoeding.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 10
van 10 oktober 2003
van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT**

Vlaamse Gemeenschap en VOI's – Persoonsgegevens en privacy

Met betrekking tot het personeelsbeleid bij de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen, kreeg ik de voorbije maanden opmerkingen m.b.t. de persoonsgegevens die door de verschillende administraties worden opgevraagd.

Het gaat onder meer over nummer van de SIS-kaart, rijksregisternummer, burgerlijke staat, beroep van de partner, vorige professionele bezigheden, ...

Ik meen dat de overheid het goede voorbeeld moet geven en de wetgeving op de privacy met het grootste respect moet behandelen.

1. Welke persoonlijke en familiale gegevens worden (zowel voor statutairen, contractuelen, stagiairs als interims) gevraagd aan de ambtenaren ? Graag een gedetailleerd overzicht voor de Vlaamse Gemeenschap, De Lijn, Export Vlaanderen, Dienst voor de Scheepvaart, Kind en Gezin, Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), Toerisme Vlaanderen en Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).
2. Worden de gegevens op geregelde tijdstippen vernieuwd ?
3. Worden deze gegevens doorgegeven aan andere Vlaamse of federale administraties ?

Antwoord

1. Voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) vult elk nieuw personeelslid bij indiensttreding een inlichtingenfiche in. Een kopie vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**. Deze fiche bevat de volgende persoonlijke en familiale gegevens.

Persoonsgegevens

- naam (achternaam, voornamen, roepnaam)
- geslacht
- adresgegevens (domicilieadres, correspondentieadres, telefoonnummer (privé en GSM), e-mail)
- geneeskundig nummer AGD
- diploma's / getuigschriften
- geboortedatum en geboorteplaats
- rijksregisternummer
- SIS-kaartnummer
- burgerlijke staat
- naam, adres en aansluitingsnummer van het kinderbijslagfonds dat vóór de indiensttreding de kinderbijslag betaalde

Gegevens gezinsleden

- naam, voornaam, geslacht, geboortedatum en geboorteplaats van de kinderen voor wie kinderbijslag gevraagd wordt uit hoofde van de prestaties van de werknemer bij het MVG
- naam van de kinderen met een handicap (+ percentage handicap) of die in een instelling geplaatst zijn of recht hebben op een wezen-toelage
- naam, voornaam, geslacht, handicap, geboortedatum en geboorteplaats van de onder hetzelfde dak wonende bloed- en aanverwanten ten laste
- naam, geboortedatum, geboorteplaats en beroep partner
- bruto jaarsalaris partner (wordt enkel gevraagd wanneer partner tewerkgesteld is bij

een openbare dienst (nodig voor het bepalen van het recht op een haard- of standplaats-toelage))

Bankrekeningnummer

- bank- of postchequerekeningnummer

Vorige tewerkstelling

- naam en adres van vorige werkgevers, periode van tewerkstelling, functie, percentage tewerkstelling en statuut van vorige tewerkstellingen + periodes van afwezigheid en werkloosheid

Contactpersonen bij noodgevallen

- naam en telefoonnummer van contactpersoon bij noodgeval (+ relatie tot werknemer)

Identiteitsgegevens

- nationaliteit
- staatsburgerschap (autochtoon, genaturaliseerd, permanente of tijdelijke verblijfsvergunning, niet opgegeven)
- afkomst (wordt gevraagd in het kader van het gelijkemansbeleid)
- identiteitskaartnummer (alsook geldigheidsperiode en plaats van uitgifte)

Arbeidshandicap (indien het personeelslid een dossier heeft bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH))

- duurtijd handicap
- percentage handicap
- inschrijvingsnummer
- vastgesteld door

Vervoersgegevens en abonnementsgegevens

- fiets (aantal km heen en terug)
- eigen wagen (nummerplaat, merk en type)
- openbaar vervoer (De Lijn, NMBS, MIVB) + traject

Rijbewijsgegevens (enkel indien het personeelslid diensthalve dient te rijden)

- nummer rijbewijs
- land van uitgifte
- locatie
- geldigheidsduur
- soort rijbewijs (A, B, C, D, E)

Militaire dienstplicht

(AGD : *Administratieve Gezondheidsdienst* ; MIVB : *Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel – red.*)

Voor de Vlaamse openbare instellingen, en in het bijzonder voor De Lijn, Dienst voor de Scheepvaart, Kind en Gezin, OVAM en SERV, geldt een gelijkaardige regeling. Op de vraag gesteld op 21 oktober aan Export Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen werd, ondanks een herinnering, op 31 oktober geen antwoord ontvangen.

Bijkomend vraagt de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) De Lijn naar de vrijetijdsbesteding van haar personeelsleden. SERV vraagt bijkomend het aansluitingsnummer bij de mutualiteit op.

2. De bovengenoemde inlichtingenfiche vermeldt de plicht dat elk personeelslid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft om wijzigingen in haar of zijn persoonlijke en familiale toestand onmiddellijk en schriftelijk te melden aan de personeelsdienst van het departement waar hij/zij tewerkgesteld is.

Het personeelslid heeft ook de mogelijkheid om een wijziging rechtstreeks in te geven in het personeelssysteem Vlimpers (*Vlaams Intermodulair Personeelssysteem – red.*). Sommige personeelsdiensten (o.a. van de departementen Onderwijs en Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) organiseren daarbuiten ook periodiek bevestigingen van alle personeelsleden om gegevens actueel te houden.

Voor de Vlaamse openbare instellingen, en in het bijzonder voor De Lijn, Dienst voor de Scheepvaart, Kind en Gezin, OVAM en SERV, geldt een gelijkaardige regeling. Op de vraag gesteld op 21 oktober aan Export Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen werd, ondanks een herinnering, op 31 oktober geen antwoord ontvangen.

3. Er worden géén persoonlijke en familiale gegevens van de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap doorgegeven aan andere Vlaamse of federale administraties.

Een uitzondering hierop vormen de wettelijke verplichtingen. Opdat zij hun opdrachten zouden kunnen vervullen, worden aan onder meer de hierna vermelde instanties (sommige) persoonsgegevens doorgegeven. Ook de reden waarom zij deze gegevens ontvangen, wordt hierna vermeld.

Enkel de wettelijk voorgeschreven persoonlijke en familiale gegevens worden doorgegeven. Zo wordt het rijksregisternummer enkel meegegeeld wanneer hiervoor een wettelijke verplichting bestaat (bijvoorbeeld bij doorgeven persoonsgegevens aan RSZ en Ministerie van Financiën).

Ontvangende instantie	Nodig voor
RSZ	in- en uitdiensttreding (Dimona) ; trimestriële aangifte patronale bijdragen
CDVU	uitkering kinderbijslag
AGD	arbeidsongevallen en beroepsziekten
Arista/Idewe	aannemingsonderzoeken en arbeidsgeneeskundig toezicht
IDPB	veiligheid en welzijn op het werk
AXA	hospitalisatieverzekering
Administratie der Pensioenen	afhandeling pensioendossier
Sociale Dienst	Sinterklaaspeelgoed, pensioneringsgeschenk, tegemoetkoming in de kosten voor sportabonnementen, ...
Securex	ziekteverzuim
Kanselarij Eerste Minister en Buitenlandse Zaken	eretekens
Ministerie van Financiën	aangifte bedrijfsvoorheffing
Mutualiteiten	ziekte/ongeval/moederschapsverlof voor het contractueel personeel
Gemeentebesturen	aanwijzing leden stembureaus en stemopnemingsbureaus verkiezingen

(RSZ : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ;
CDVU : Centrale Dienst der Vaste Uitgaven ;
IDPB : Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk – red.)

Aan vakbonden worden principieel géén persoonsgegevens meegedeeld. Dit kan alleen mits de uitdrukkelijke toestemming van het betrokken personeelslid (cfr. inlichtingenfiche).

Daarnaast kunnen op uitdrukkelijke en schriftelijke (niet: telefonische) vraag geaggregeerde (d.i. verwerkte) functionele, persoonlijke en familiale gegevens doorgegeven worden. Voorbeeld: personeelsbezetting MVG, geografische spreiding werkplaats – woonplaats.

Voor de Vlaamse openbare instellingen, en in het bijzonder voor De Lijn, Dienst voor de Scheepvaart, Kind en Gezin, OVAM en SERV, geldt een gelijkaardige regeling. Op de vraag gesteld op 21 oktober aan Export Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen werd ondanks een her-

innering op 31 oktober geen antwoord ontvangen.

Bijkomend worden, in het kader van de terugbetaling van loonkosten van startbaners (project ter bevordering van de tewerkstelling van allochtonen, laaggeschoolden en gehandicapten), een aantal persoonsgegevens doorgegeven aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Personeelsontwikkeling.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 11
van 10 oktober 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Lokale besturen – Opeisingsrecht

Voor de zomer werd door de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Orde-

ning een verzoekschrift behandeld met de vraag artikel 15, § 3 in het Vlaams afvalstoffendecreet te schrappen. Het recht van burgemeesters, arrondissementscommissarissen en provinciegouverneurs om personeel van de huisvuilophalingsdiensten op te eisen, werd gezien als een inbreuk op het stakingsrecht. De aanleiding was een incident rond de opeising van Ivago-huisvuilophalers in maart van dit jaar (Ivago : Intercommunale voor Afvalbeheer in Gent en Omstreken).

Minister Sannen en de parlementaire juridische dienst weerlegden de vermeende tegenspraak tussen dit artikel uit het afvalstoffendecreet en de Grondwet of internationale rechtsnormen die het stakingsrecht beschermen. De commissie besliste ten slotte niet in te gaan op de vraag van de verzoeker.

Toch blijft naar aanleiding van deze discussie een belangrijke vraag onbeantwoord. De vraag met name of ook voor openbare diensten geen afspraken kunnen of moeten worden gemaakt inzake minimale behoeften en diensten ten tijde van syndicale actie, naar analogie van bestaande regelingen in de privé. Specifiek voor huisvuilophaling of andere hygiënische of onderhoudstaken, zou beter bepaald kunnen worden wanneer geacht kan worden dat de volksgezondheid in het gedrang komt. Want dit argument kan anders bijna steeds ingeroepen worden om elke actie, hoe gerechtvaardigd ook, meteen te fnuiken, zeker als ze komt van een vakbond van een niet-bevriende kleur.

1. Kan de minister meedelen in welke mate er beperkingen bestaan op het opeisingsrecht van de lokale bestuurders, bijvoorbeeld in het kader van het afvalstoffendecreet of in andere decretaal vastgelegde taken van personeel dat direct of indirect werkt voor lokale besturen ?
2. Werden er afspraken gemaakt inzake minimale behoeften en diensten die gerespecteerd dienen te worden in het geval van arbeidsconflicten ?
3. Is het niet wenselijk meer nauwgezet te omschrijven welke de minimale condities zijn waaraan voldaan moet zijn, opdat de volksgezondheid niet in het gedrang zou komen ?

Antwoord

1 en 3. Een eventuele opeising van overheidsperoneel bij een arbeidsconflict kan enkel en alleen als daarvoor, naargelang de bevoegde over-

heid, een wettelijke of decretale grondslag bestaat.

Artikel 15, § 3 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1982 legt de juridische grondslag voor een eventuele opeising van "de prestaties van elke persoon", waaronder dus ook het personeel van de huisvuilophalingsdiensten, voor de huisvuilophaling. Er zijn mij geen andere decreten bekend die een dergelijke mogelijkheid hebben vastgesteld met betrekking tot het personeel van de lokale sector.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst in zijn vraag naar het arbeidsconflict binnen de huisvuilophalingsintercommunale Ivago, waarbij de burgemeester van Gent op grond van het afvalstoffendecreet en met het oog op de volksgezondheid overging tot een beperkte personeelsopeising. Een vakorganisatie richtte zich daarbij tot de Raad van State met het verzoek tot schorsing van het opeisingsbevel omdat dit een inbreuk zou betekenen op het stakingsrecht van het personeel.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 6 en artikel 31 van het Europees Sociaal Handvest dat door België werd goedgekeurd bij wet van 11 juli 1990, moet elke inperking van het stakingsrecht wettelijk geregeld zijn, beperkt zijn en in verhouding staan tot een specifiek doel, zoals bijvoorbeeld de volksgezondheid, en mag ze geen afbreuk doen aan het stakingsrecht als zodanig. Of dit in casu in Gent het geval is geweest, laat ik over aan het oordeel van de Raad van State waar deze zaak momenteel nog aanhangig is en waarbij de Raad van State nog een uitspraak ten gronde moet doen.

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over de wenselijkheid van een nadere omschrijving van de omstandigheden waarin "geacht kan worden dat de volksgezondheid in het gedrang komt" bij een eventuele onderbreking van de huisvuilophaling, en dus van een concretere specificatie van artikel 15, § 3 van het afvalstoffendecreet, moet hij voorleggen aan de bevoegde Vlaamse minister. Het behoort niet tot mijn bevoegdheid te omschrijven wanneer de volksgezondheid bedreigd wordt bij een onderbreking van de huisvuilophaling.

2. Eventuele afspraken over minimale behoeften en diensten die gerespecteerd dienen te worden in het geval van arbeidsconflicten bij de overheden, zoals die bestaan in de privésector ter uitvoering van de wet van 19 augustus 1948 be-

treffende de prestaties van algemeen belang in vreedstijd, hebben slechts een juridische waarde voor de in een conflict betrokken partij en indien ze tot stand zijn gekomen binnen het kader van een wettelijke regeling.

Wat de lokale besturen betreft, die onder de toepassing vallen van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, is enkel de federale overheid bevoegd een dergelijk wettelijk kader tot stand te brengen.

Vraag nr. 12
van 10 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wommel – Franstalige onderwijzers

Ondanks de schorsing door de gouverneur van Vlaams-Brabant van de benoeming van vijf Franstalige leerkrachten uit de Franstalige basisschool in Wommel, werd de benoeming door de gemeenteraad van Wommel herbevestigd.

De schorsing was gebaseerd op het feit dat de betrokken leerkrachten geen geldig taalexamen hadden afgelegd, met name het Selor-2-plus-taalexamen (Selor : Selectiebureau van de Federale Overheid).

Naar verluidt heeft een aantal gemeenteraadsleden de minister verzocht de benoeming opnieuw te schorsen.

1. Kan de minister bevestigen dat hij dit verzoek effectief ontving ?
2. Heeft hij terzake reeds een beslissing genomen ?

Antwoord

Op 28 augustus 2003 heeft de gemeenteraad van Wommel de op 8 augustus 2003 door de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant geschorste gemeenteraadsbesluiten van 24 juni 2003 gehandhaafd, waarbij de betrokken leerkrachten vast benoemd werden tot voltijdse onderwijzeres aan de Franstalige basisschool.

Deze handhavingen kwamen binnen bij mijn administratie op 11 september 2003. Op 27 oktober 2003 vernietigde ik de raadsbesluiten van 24 juni 2003, omdat de benoemde onderwijzeressen niet voldoen aan de taalwetgeving : zij kunnen geen attest

van kennis van het Nederlands voorleggen, uitgereikt door de afgevaardigd bestuurder van Selor, zoals artikel 53 van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken het nochtans voorschrijft.

Vraag nr. 13
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gemeenten – Subsidiëring

Op een aantal domeinen die tot hun bevoegdheid behoren, kunnen de leden van de Vlaamse regering de gemeenten subsidiëren om hun werking ten voordele van de bevolking, de bedrijven en de KMO's te ondersteunen.

Hert is evenwel niet steeds gemakkelijk te bepalen welke de aard van deze subsidie is en welke formaliteiten moeten worden vervuld.

1. Over welke mogelijkheden beschikt de minister om de gemeenten te subsidiëren en tot welke domeinen strekken deze zich uit ?
2. Waar kan de informatie met betrekking tot deze subsidiëring worden ingewonnen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 6 ; Landuyt nr. 4 ; Vanderpoorten nr. 14 ; Van Mechelen nr. 8 ; Van Grembergen nr. 13 ; Bossuyt nr. 29 ; Sannen nr. 10 ; Byttebier nr. 12 ; Ceysens nr. 3 ; Keulen nr. 7).

Gecoördineerd antwoord

Wat de bevoegdheden van de minister-president betreft, kunnen alleen op de basisallocatie 33.12 (Subsidie aan organisatoren van internationale top-evenementen) van het programma 11.2 (Communicatie en Ontvangst) rechtstreeks subsidies gegeven worden aan gemeenten.

Informatie omtrent deze subsidiëring kan worden ingewonnen bij de afdeling Communicatie en Ontvangst van het departement Coördinatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Werkgelegenheid en Toerisme

1. Binnen de bevoegdheid Werkgelegenheid zijn er mogelijkheden tot subsidiëring van de lokale besturen via de tewerkstellingsprogramma's. Zo

ontvangen de gemeentebesturen subsidies via het programma "gesubsidieerde contractuelen" voor de tewerkstelling van werkzoekenden. De tewerkstelling binnen dit programma wordt echter ondertussen beschouwd als structureel en een verdere uitbreiding is al enige jaren geen beleids optie.

Een aantal lokale besturen, al dan niet in samenwerking met derden, hebben ook ingespeeld op de mogelijkheid om via het besluit "meerwaardeneconomie" aanvragen in te dienen binnen de context van de samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de gemeenten "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling". Vermits de huidige overeenkomsten wat het domein Leefmilieu betreft tot en met 2004 lopen, zijn uitbreidingen op dit moment niet mogelijk.

In het kader van het Werkervaringsplan-plus (WEP-plus), waar aanvragen wel mogelijk zijn, kunnen laaggeschoolde langdurig werkzoekenden voor een periode van twaalf maanden worden tewerkgesteld. Doelstelling is deze werkzoekenden via een begeleide werkervaring voldoende mogelijkheden te geven om (opnieuw) de stap naar een job in de reguliere economie te doen.

Wat de contingentovereenkomsten gesubsidieerde contractuelen en de WEP-plussers betreft, moeten de gesubsidieerde personeelsleden taken verrichten in de niet-commerciële sector. Dit betekent dat de taken van sociaal of openbaar nut of van cultureel belang moeten zijn, geen winst mogen beogen en moeten voldoen aan collectieve behoeften waaraan anders niet voldaan had kunnen worden. Wat meerwaardeneconomie betreft, gaat het over activiteiten binnen het domein Leefmilieu.

2. Informatie over deze maatregelen kan worden ingewonnen bij de administratie Werkgelegenheid, afdeling Tewerkstelling, Markiesstraat 1, 1000 Brussel, telefoon 0800-141 87 (gecofoon), e-mail gecofoon@ewbl.vlaanderen.be.

Onderwijs en Vorming

1. In het onderwijs behoren de gemeenten tot de inrichtende machten die een belangrijk aandeel van het onderwijs organiseren, bij uitstek in het basisonderwijs, maar op veel plaatsen ook in het secundair onderwijs en volwassenenonderwijs.

2. De gemeenten vallen onder dezelfde subsidiëeringsregeling als de rest van het gesubsidieerd onderwijs. Het Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap (OVSG) vervult een belangrijke rol als belangenverdediger van de gemeenten als inrichter van onderwijs. Daarnaast zijn zij voor hun leden aanspreekpunt voor alle mogelijke vragen over subsidiëeringsvoorwaarden, samen met de administratie (departement Onderwijs), die een informatietaak heeft ten aanzien van alle schoolbesturen, met inbegrip van de gemeenten.

Voor informatie over de subsidies inzake schoolgebouwen kunnen de gemeenten terecht bij de DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs).

Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie

1. In het domein van de Ruimtelijke Ordening beschikt minister Van Mechelen over verschillende instrumenten om de gemeenten te ondersteunen in hun opdrachten. Het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt via verschillende artikelen (17, 35 §4, 75, 191 §2) dat de Vlaamse regering (ook financiële) ondersteuning kan verlenen. De Vlaamse regering heeft daartoe verschillende besluiten genomen. Als **bijlage** bezorgt minister Van Mechelen een schematisch overzicht van de bestaande subsidiestelsels en hun belangrijkste kenmerken.

Het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 tot bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en gemeentelijke plannen van aanleg – BS 30/11/2000, bepaalt de modaliteiten en de mogelijke subsidies voor de opmaak van de vermelde plannen.

Aangezien het planningsproces rond het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan veeleer traag verloopt, is de vraag naar subsidies voor de opmaak van gemeentelijke structuurplannen en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen veeleer beperkt gebleven. Het besluit werd recentelijk gewijzigd door de Vlaamse regering: de minimumsubsidie voor een gemeentelijk structuurplan bedraagt 24.000 euro en de procedures voor de aanvraag van de subsidies werden vereenvoudigd.

Het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opleiding van gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren (GSA) en voor de betaling van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren in kleine gemeenten – BS 28/12/2000, maakt het mogelijk om aan de gemeente een subsidie toe te kennen voor de opleiding en voor de loonkosten van hun gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Op het gebied van opleidingen was er enerzijds de "korte opleiding ruimtelijke planning" georganiseerd door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) in samenwerking met de VRP en anderzijds zijn er de "reguliere opleidingen ruimtelijke plannings" (*VRP : Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning – red.*). In 2001 – 2002 waren er zo'n 130 deelnemers voor de korte opleiding, in 2002 – 2003 zo'n 100-tal. Ook de reguliere opleiding kent succes: in 2003 werden er reeds zo'n 25 subsidies toegekend.

Kleine gemeenten kunnen ook een tegemoetkoming vragen voor 40 % van de loonkosten van hun GSA voor een periode van vier jaar. Tot nu toe gingen 40 gemeenten op dit aanbod in.

Het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 2001 tot bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opmaak van het eerste vergunningenregister en het eerste plannenregister – BS 21/07/2001, regelt een subsidiëring voor het opstellen van deze registers (één van de voorwaarden voor "ontvoogding" inzake vergunningenbeleid). Hierbij moet dezelfde opmerking worden geformuleerd als in voorgaande alinea. De subsidiëring volgt het ritme van het opmaken van een vergunningenregister en een plannenregister. Maar eens het register conform werd verklaard, wordt de subsidie automatisch toegekend.

Verder is er het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 houdende de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest voor maatregelen in het kader van het grond- en pandenbeleid – BS 25/10/1996. Dit besluit laat minister Van Mechelen toe aan gemeenten (en andere (openbare) initiatiefnemers maar deze zijn uitzonderlijk) subsidies toe te kennen voor het realiseren van strategische projecten op het vlak van grond- en pandenbeleid en de gemeenten financieel te ondersteunen wanneer zij een "inventaris onbe-

bouwde percelen" opmaken en deze jaarlijks actualiseren.

Het besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 1995 tot uitvoering van het decreet van 16 juni 1982 houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid, geeft minister Van Mechelen de mogelijkheid om tegemoet te komen in de verwerving van grond door onder andere gemeenten. Er wordt weinig beroep gedaan op dit besluit.

Ten slotte is er het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten en het besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 1997 tot uitvoering van dit decreet. Hiermee kan minister Van Mechelen subsidies toekennen voor de verwerving en ook voor de sanering van verlaten bedrijfsruimten. Veel gemeenten maken gebruik van deze mogelijkheid.

2. Informatie over de subsidiemogelijkheden wordt via verschillende kanalen verspreid. Zo is er de website www.ruimtelijkeordering.be met een startpagina voor gemeenten. Hierin worden verschillende subsidiemogelijkheden toegelicht. Er zijn de brochures met de officiële coördinatie van de decreten op de ruimtelijke ordening en de uitvoeringsbesluiten ruimtelijke ordening, uitgegeven door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze brochures werden zeer ruim verspreid en zijn bekend bij de gemeenten en hun diensten voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw.

De administratie van minister Van Mechelen neemt soms, al dan niet onder zijn impuls, het initiatief om de gemeenten aan te schrijven en ze attent te maken op de mogelijkheid om een subsidie aan te vragen. Dit gebeurde bij de opleiding ruimtelijke ordening, waarbij elke gemeente die een ambtenaar had ingeschreven voor de cursus, een schrijven ontving met de voorwaarden voor het toekennen van de subsidie. In het algemeen is het trouwens zo dat planologische ambtenaren, die nauw samenwerken met de gemeenten bij de opmaak van structuurplannen en ruimtelijke uitvoeringsplannen, de gemeenten attent kunnen maken op de mogelijkheid van subsidiëring voor de opmaak van deze plannen.

Verder wordt er door de administratie van minister Van Mechelen soms een aparte brochure uitgegeven rond een bepaald thema. Dit was het

geval met de brochure "Strategische projecten als bijdrage tot de ruimtelijke kwaliteit binnen het raam van het grond- en pandenbeleid" en voor de brochure "Leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten".

Ten slotte kan minister Van Mechelen niet nalaten om hier te vermelden dat andere factoren eveneens als doorgeefluik voor informatie fungeren. Dit is meer bepaald het geval voor de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en de provincies.

Subsidies voor de opmaak van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan – gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen – gemeentelijke plannen van aanleg (besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 – BS 30/11/2000, tot bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en gemeentelijke plannen van aanleg, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003).

Bijlage

Subsidies aan gemeenten m.b.t. ruimtelijke ordening

1. Gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen

Subsidie	Procedure
<p>Elke gemeente ontvangt een subsidie voor de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Subsidiebedrag is afhankelijk van :</p> <ul style="list-style-type: none"> - aantal inwoners in de gemeente ; - correctie op basis van de oppervlakte van de gemeente ; - tweede correctie op basis van het al dan niet behoren tot een stedelijk gebied. <p>Minimumbedrag van de subsidie 24.000 euro.</p>	<p>Aanvraag om subsidie indienen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - via aangetekend schrijven of tegen ontvangstbewijs ; - onmiddellijk na voorlopige vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan door de gemeenteraad. <p>Toe te voegen documenten :</p> <ul style="list-style-type: none"> - aanvraag om subsidie door het college van burgemeester en schepenen ; - gemeenteraadsbeslissing tot voorlopige vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. <p>Uitbetaling :</p> <ul style="list-style-type: none"> - 50 % van de subsidie na de ondertekening van het ministerieel besluit tot toekenning van de subsidie ; - 50 % van de subsidie na de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan door bestendige deputatie of minister. <p>Opgelet!</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tweede schijf wordt niet uitbetaald als het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan niet wordt goedgekeurd binnen een periode van twee jaar na de datum van de beslissing tot toekenning van de subsidie.

2. Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's)

Subsidie	Procedure
<p>Elke gemeente kan een subsidie aanvragen voor de volgende 5 types van RUP :</p> <ul style="list-style-type: none"> – kwaliteitsvolle inrichting van de open ruimte : subsidiebedrag € 1.000 per ha, maximum € 30.000, éénmalig per gebied ; – kwaliteitsvolle inrichting van samenhangende delen van het woongebied: subsidiebedrag € 1.500 per ha, maximum € 15.000, éénmalig per gebied ; – kwaliteitsvolle inrichting van lokale bedrijventerreinen: subsidiebedrag € 1.000 per ha, maximum € 5.000, éénmalige subsidie ; – sectorale plannen zonevremde bedrijven: subsidiebedrag € 15.000, éénmalig ; – sectorale plannen sport-, recreatie- en jeugdinfrastructuur: subsidiebedrag € 5.000, éénmalig. 	<p>Aanvraag om subsidie indienen, door college van burgemeester en schepenen :</p> <ul style="list-style-type: none"> – via aangetekend schrijven of tegen ontvangstbewijs ; – onmiddellijk na de goedkeuring van het RUP door de bestendige deputatie of minister. <p>Toe te voegen documenten :</p> <ul style="list-style-type: none"> – een afschrift van de goedkeuring van het plan door de minister of de bestendige deputatie; – een opgave van de categorie van het plan waarvoor de subsidie wordt aangevraagd, de reden waarom het desbetreffende plan of een stuk ervan in aanmerking komt voor de subsidie en de wijze waarop het plan overeenstemt met een bepaalde categorie van subsidieerbare plannen ; – een berekening van het aantal ha waarvoor een subsidie wordt gevraagd ; – het rekeningnummer van de gemeente waarop de subsidie moet worden gestort. <p>Uitbetaling :</p> <ul style="list-style-type: none"> – de subsidie wordt betaald na de ondertekening van het ministerieel besluit tot toekenning van de subsidie.

3. Bijzondere plannen van aanleg (BPA's)

Subsidie	Procedure
50% van de subsidies die zijn uitgetrokken voor de RUP's. Verder zelfde criteria.	De aanvraag voor de subsidie voor de opmaak van een BPA moest zijn gebeurd voor 1 januari 2003.

Subsidies voor de opmaak van het **eerste vergunningenregister** en het **eerste plannenregister** (besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 2001 – BS 21/07/2001, tot bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opmaak van het eerste vergunningenregister en het eerste plannenregister).

Subsidie opmaak vergunningenregister	Procedure
<p>Elke gemeente ontvangt een subsidie voor de opmaak van het eerste vergunningenregister van € 3.718,40 forfaitair, verhoogd met € 0,62 per bouwvergunning, verkavelingsvergunning, attest of proces-verbaal waarvan de gegevens zijn ingevoerd.</p> <p>Forfaitair bedrag afhankelijk van de vorm waarin het plannenregister is overgedragen aan de gewestelijke administratie (forfaitaire bedragen variërend van € 619,73 tot € 3.718,40), verhoogd met een bedrag (variërend van € 12,39 tot € 37,18) per gemeentelijk plan dat opgenomen is in het eerste conform verklaarde plannenregister</p>	<p>Subsidie eerste vergunningenregister wordt uitbetaald nadat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn verslag over het ontwerp van vergunningenregister heeft afgesloten met een gunstige evaluatie.</p> <p>Subsidie eerste plannenregister wordt uitbetaald na de conformverklaring van het eerste plannenregister. Subsidie aanvullingen eerste plannenregister wordt automatisch toegekend.</p>

Subsidies voor de opleiding en de betaling van de **gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar** (GSA) (besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 – BS 28/12/2001).

Wie kan GSA worden ? Zie besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld (BS 28.7.2000).

Welke diploma's voldoen ? Zie ministerieel besluit van 13 juli 2000 tot bepaling van de diploma's van een opleiding ruimtelijke ordening die voldoen om te kunnen worden aangesteld als ambtenaar van ruimtelijke ordening (BS 28.7.2000).

Subsidie korte opleiding GSA, georganiseerd door Arohm i.s.m. VRP	Procedure
Deze opleiding werd in 2001 – 2002 en 2002 – 2003 georganiseerd. Zal volgend jaar niet meer worden georganiseerd. Subsidie van € 2.200 voor de persoon die aangesteld is tot GSA.	Elke gemeente waarvan een ambtenaar de opleiding heeft gevolgd, heeft een brief ontvangen met de voorwaarden tot uitbetaling van de subsidie.
Subsidie reguliere opleiding GSA	Procedure
<p>Subsidiebedrag : € 20.500 of € 22.000 per opleiding, afhankelijk van de afstand tussen de opleidingsplaats en de werkplek (binnen of buiten een straal van 30 km).</p> <p>Voorwaarden : gemeentelijk ambtenaar moet geldig aangesteld zijn tot GSA ; opleiding moet op kosten van de gemeente plaatsvinden in erkende instelling ; GSA moet dienstvrijstelling krijgen om opleiding te volgen ; GSA moet voltijds in dienst zijn bij de gemeente.</p>	<p>Aanvraag :</p> <ul style="list-style-type: none"> – via aangetekend schrijven of tegen ontvangstbewijs door college van burgemeester en schepenen ; – uiterlijk drie maanden na start van reguliere opleiding. <p>Toe te voegen documenten :</p> <ul style="list-style-type: none"> – afschrift van de gemeenteraadsbeslissingen tot aanstelling van de GSA ; – een kopie van het inschrijvingsbewijs van de instelling die de reguliere opleiding verzorgt. <p>Uitbetaling :</p> <ul style="list-style-type: none"> – in twee of drie schijven, al naar gelang de duur van de opleiding ; – op aanvraag van het college van burgemeester en schepenen, uiterlijk drie maanden na de datum van sluiting van de examenperiode die het schooljaar of de reguliere opleiding afsluit en mits toevoeging van : <ul style="list-style-type: none"> – een verklaring op eer van de betrokken ambtenaar, geïssueerd door de gemeentesecretaris of het hoofd van de gemeentelijke personeelsdienst, waarin de ambtenaar bevestigt op regelmatige tijdstippen de opleiding te hebben gevolgd ; – een attest van de opleidingsinstelling waaruit de deelname blijkt aan de examenperiode of een attest waaruit blijkt dat het diploma of getuigschrift is behaald.

Loonsubsidie GSA voor gemeenten met minder dan 10.000 inwoners

Procedure

Subsidiebedrag :

- 40 % van de loonkosten ;
- gedurende 4 jaar ;
- voor het aandeel van de werktijd dat effectief wordt uitbesteed aan taken ruimtelijke ordening ;
- kan slechts éénmaal worden toegekend per gemeente.

Voorwaarden :

gemeente telt minder dan 10.000 inwoners op het ogenblik van de aanvraag om subsidie ; gemeentelijk ambtenaar moet aangesteld zijn tot GSA.

Aanvraag :

- via aangetekend schrijven of tegen ontvangstbewijs door college van burgemeester of schepenen ;
- uiterlijk drie maanden na aanstelling van GSA.

Toe te voegen documenten :

- afschrift van de gemeenteraadsbeslissing tot aanstelling van GSA ;
- een opgave van de loonkosten op jaarbasis (brutoloon, patronale bijdragen, vakantiegeld, eindejaarspremie komen in aanmerking voor subsidiëring) ;
- een raming van het aandeel in de werktijd dat wordt besteed aan taken ruimtelijke ordening.

Uitbetaling :

- in vier jaarlijkse, gelijke schijven ;
- eerste schijf na toekenning subsidie, daarna jaarlijks ;
- laatste schijf gebeurt op aanvraag van het college van burgemeester en schepenen, mits toevoeging van een kopie van alle loonstaten voor de volledige gesubsidieerde periode.

Subsidies voor **strategische projecten grond- en pandenbeleid**, subsidies voor de opmaak en de actualisering van de **inventaris onbebouwde percelen** (besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 houdende de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest voor maatregelen in het kader van het grond- en pandenbeleid, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 – BS 25/10/1996 en 6/02/2002).

Strategische projecten : subsidies voor de verwerking van gronden indien dit vereist is om een project uit te voeren

Procedure

Werkzaamheden binnen het project hebben betrekking op :

1° werkzaamheden betreffende :

- a) de aanleg van het openbaar domein ten voordele van voetgangers en/of fietsers ;

of

- b) de uitbreiding en/of kwalitatieve verbetering van de infrastructuur voor het openbaar vervoer ;

2° werkzaamheden betreffende :

- a) de uitbreiding en/of kwalitatieve verbetering van de groenvoorziening ;

of

- b) de verbetering van de woonomgeving.

Aanvraag :

kan worden ingediend door de gemeenteraad (de OCMW-raad of de provincieraad).

Toe te voegen documenten :

Het aanvraagdossier bevat een nauwkeurige beschrijving, verantwoording en ligging van het project via een nota die de overeenstemming aantoont met het goedgekeurd BPA of het RUP.

Raming van de kostprijs wordt toegevoegd op basis van een schattingsverslag opgesteld door het Comité tot Aankoop of door de bevoegde ontvanger van de Registratie.

Subsidiebedrag :

50% van de kosten indien het project slechts op één van de bovenvermelde groepen van werkzaamheden betrekking heeft ;

70% van de kosten indien het project voldoet aan criteria van de twee groepen van werkzaamheden.

Voorwaarden :

De projecten moeten een voorbeeldfunctie hebben voor de inrichting van het gemeentelijk grondgebied, leiden tot ruimtelijke ingrepen die op effectieve en ruimtelijke kwalitatieve wijze bijdragen tot de uitvoering van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg dat een functionele verwevenheid beoogt.

Uitbetaling :

(Eventueel in fasen per begrotingsjaar) op aanvraag van de initiatiefnemer en mits toevoeging van de documenten die de aankoop staven.

Subsidies inventaris onbebouwde percelen (IOP) (eerste inventaris)**Procedure****Subsidiebedrag :**

Indien inventaris manueel is opgemaakt :

- algemene vergoeding = 1.250 euro
- bijkomende vergoeding per geïnventariseerd perceel : 0,25 euro

Indien inventaris is opgemaakt met behulp van de ter beschikking gestelde programma's :

- algemene vergoeding = 2.500 euro
- bijkomende vergoeding per geïnventariseerd perceel : 0,50 euro

Voorwaarden :

De digitale inventarissen zijn bezorgd aan Arohm. De inventaris omvat zowel de inventarisatie van de percelen in woongebieden, de plannen van aanleg als de goedgekeurde verkavelingen.

De inventarissen zijn volledig en volgens de richtlijnen ingevuld.

Aanvraag :

Subsidieaanvraag wordt per post opgestuurd nadat de gemeente een melding heeft ontvangen dat de gegevens (zie voorwaarden) voldoen aan de opgelegde richtlijnen.

Uitbetaling :

Gebeurt door de administratie nadat het subsidiebesluit door de minister werd ondertekend.

Subsidies actualisering inventaris onbebouwde percelen (IOP)**Procedure****Subsidiebedrag :**

Forfaitaire vergoeding afhankelijk van het aantal geïnventariseerde onbebouwde percelen in een goedgekeurde verkaveling én in woongebieden :

- aantal onbebouwde percelen < 1.000 :
vergoeding = 250 euro
- aantal onbebouwde percelen >1.000 en < 2.000:
vergoeding = 625 euro
- aantal onbebouwde percelen > 2.000 :
vergoeding = 1.250 euro.

Aanvraag :

Subsidieaanvraag wordt per post opgestuurd nadat de gemeente een melding heeft ontvangen dat de gegevens (zie voorwaarden) voldoen aan de opgelegde richtlijnen.

Uitbetaling :

Gebeurt door de administratie nadat het subsidiebesluit door de minister werd ondertekend.

Subsidies in het kader van een **sociaal grondbeleid** (besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 1995 tot uitvoering van het decreet van 16 juni 1982 houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid). Het decreet werd gewijzigd op 23 oktober 1991, 23 maart 1994 en 20 december 1996 (via het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997).

Subsidies voor de verwerving van een onroerend goed	Procedure
<p>Bedrag van de subsidie : 20% tot 30% van de totale grondkosten afhankelijk van het feit of het goed gelegen is in een woongebied of in een inbreidingsproject.</p> <p>Wie kan de subsidie aanvragen : Gemeenten Vereniging van gemeenten Vlaamse Huisvestingsmaatschappij Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid Vlaams-Brabant</p>	<p>Aanvraag om subsidie indienen door initiatiefnemer via een raadsbeslissing.</p> <p>Toe te voegen documenten : Verantwoording op basis van woonbehoeften in gemeente + verslag over toestand onbebouwde percelen, bouwgeschikte percelen en demografische evolutie.</p> <p>Aanvrager moet een aantal verbintenissen onderschrijven m.b.t. zakelijke rechten op de percelen en de voorwaarden t.a.v. de onroerende goederen die worden gebouwd op de percelen.</p>

Subsidies ter **bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten** (decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten en besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 1997 tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995).

Subsidie voor verwerving	Procedure
<p>Bedrag van de subsidie : 30% van de kostprijs.</p> <p>Wie kan de subsidie aanvragen : OCMW Gemeente Intercommunale Een door de VHM erkende bouwmaatschappij GOM Het Vlaams Woningfonds voor Grote Gezinnen</p>	<p>Aanvraag om subsidie indienen : vóór het verlijden van de akte van aankoop – het recht op subsidie vervalt indien akte wordt verleden vooraleer de subsidie wordt toegekend.</p> <p>Toe te voegen documenten : verantwoordingsnota, foto's, situatieplan, schattingsverslag, beslissing van het beheersorgaan van de initiatiefnemer houdende de te onderschrijven verbintenissen.</p> <p>Uitbetaling : na verlijden akte van aankoop.</p>
Subsidie voor sanering	Procedure
<p>Bedrag van subsidie : 90% van de saneringskosten.</p> <p>Wie kan de subsidie aanvragen : OCMW Gemeente Intercommunale Een door de VHM erkende bouwmaatschappij GOM Vlaams Woningfonds voor Grote Gezinnen Elke natuurlijke persoon, privaatrechtelijke rechtspersonen en niet hierboven vermelde publiekrechtelijke rechtspersonen.</p>	<p>Aanvraag om subsidie indienen : vooraleer met de werken wordt aangevangen – het recht op subsidie vervalt indien met de werken wordt begonnen vooraleer de subsidie werd verleend.</p> <p>Toe te voegen documenten : de basisstudie, het gunningsdossier of de offertes, de eigendomsakte, de noodzakelijke verbintenissen en het registratieattest.</p> <p>Uitbetaling : via voorschottenstelsel.</p>

(GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij – red.)

Binnenlandse aangelegenheden., Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Binnenlandse Aangelegenheden

Tot eind 2002 ontvingen de Vlaamse gemeenten elk jaar een aandeel uit het Vlaams Gemeentefonds, het Investeringsfonds en het Sociaal Impulsfonds, drie fondsen waarvan het beheer ressorteert onder mijn administratie Binnenlandse Aangelegenheden.

Sinds begin 2003 zijn echter de drie voornoemde fondsen van het toneel verdwenen en werden de middelen ervan geïntegreerd in het nieuwe Gemeentefonds en het Stedenfonds. De dotaties aan het Gemeentefonds en het Stedenfonds bedragen voor 2003 respectievelijk 1.542.979.000 euro en 102.500.000 euro. Van de beleidskredieten voor Binnenlandse Aangelegenheden vertegenwoordigen beide fondsen respectievelijk 89,26% en 5,93%.

Elk jaar ontvangen alle 308 Vlaamse gemeenten een aandeel uit het Vlaams Gemeentefonds. Het Gemeentefonds is een algemeen financieringsfonds waarvan de middelen toegekend worden aan de gemeenten als algemene ondersteuning van hun beleid en zonder dat zij daarvoor specifieke procedures moeten volgen. De gemeenten beslissen volledig autonoom over de aanwending van die middelen en kunnen ze gebruiken hetzij voor hun gewone uitgaven, hetzij voor investeringsuitgaven. Het Gemeentefonds is dus een krachtig instrument voor het versterken van de lokale bestuurskracht. Het ondersteunt het lokale beleid en de lokale autonomie. De regeling kent de middelen toe volgens de bij decreet van 5 juli 2002 vastgestelde criteria, maar in tegenstelling tot hetgeen het geval is voor specifieke (doelgerichte) financiering beslissen de lokale besturen vrij over de besteding van deze middelen.

Het Stedenfonds heeft de opdracht om de Vlaamse steden financieel te ondersteunen bij het voeren van een duurzaam stedenbeleid. Dit fonds richt zich enkel tot de grootsteden Antwerpen en Gent, de regionale steden Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Sint-Niklaas, Turnhout en Roeselare en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die optreedt als bevoegde instelling voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Met het Stedenfonds wil de Vlaamse regering de volgende doelstellingen realiseren :

1. de leefbaarheid van de steden verhogen, zowel op stads- als op wijkniveau ;
2. de dualisering tegengaan ;
3. de kwaliteit van het democratisch bestuur verhogen.

De vaststelling en verdeling van de trekkingsrechten van de steden gebeuren op basis van de regelingen vervat in het betrokken decreet van 13 december 2002. De trekkingsrechten worden toegekend op basis van een beleidsovereenkomst die is goedgekeurd door de gemeenteraad en de Vlaamse regering.

De informatie met betrekking tot het Gemeentefonds en het Stedenfonds kan worden ingewonnen bij mijn administratie Binnenlandse Aangelegenheden, afdeling Gemeenten, OCMW's en Provincies, bij de respectieve cellen Financieel Beleid en Fondsen (tel. 02-553 40 03) en Stedenbeleid en Sociaal Impulsfonds (tel. 02-553 40 28).

Monumenten en Landschappen

1. Voor de bevoegdheid Monumenten en Landschappen zijn er slechts een beperkt aantal subsidiemogelijkheden (grotendeels in de vorm van een premie) aan de gemeenten, namelijk :
 - het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot het instellen van een onderhoudspremiereregeling voor beschermde monumenten
 - het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 september 2002
 - het besluit van de Vlaamse regering van 4 april 2003 tot instelling van een premiestelsel voor beschermde landschappen
 - subsidie aan opstartende intergemeentelijke archeologische diensten
 - subsidie aan de gemeentebesturen ingevolge de milieuconvenants met het Vlaams Gewest – deel landschappen

Alle informatie met betrekking tot deze subsidiëring kan worden ingewonnen bij de afdeling Monumenten en Landschappen, Koning Albert II-laan 19 bus 3, 1210 Brussel, tel. 02-553 16 11 – fax 02-553 16 05.

Cultuur en Jeugd

Erfgoed

Domein musea

Via het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea en het besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van artikel 23 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2001 ter uitvoering van het museumdecreet beschik ik over de mogelijkheid om de gemeenten te subsidiëren, indien zij (de gemeente) het bevoegd gezag is van het museum dat erkend is.

Naast werkingssubsidies kunnen musea ook projectsubsidies ontvangen indien deze passen binnen de door de minister vooropgestelde beleidsaccenten. Het bevoegd gezag van een museum dat een erkenning en indeling bij het landelijk niveau ambieert, kan (3 jaar) een startsubsidie ontvangen.

Domein archieven, bewaarbibliotheken en documentatiecentra

Het decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking (het archiefdecreet) heeft als doel de privaatrechtelijke archiefwerking te stimuleren in al haar aspecten. De privaatrechtelijke archiefwerking is volgens de memorie van toelichting bij het archiefdecreet de archiefwerking die niet gegrondvest kan worden in decreten houdende de bestuurlijke werking van de diverse overheden.

Hierbij wordt echter niet uitgesloten dat een archiefinstelling, documentatiecentrum of bewaarbibliotheek die onder een publiekrechtelijke rechtspersoon ressorteert (bv. een gemeente), gesubsidieerd wordt.

Deze archiefwerking mag echter niets te maken hebben met de bestuurlijke werking van het betrokken bestuursniveau. Zo zal vanaf 2004 het Archief en Museum voor het Vlaamse Cultuurleven-Letterenhuis, dat onder de bevoegdheid van de stad Antwerpen valt, structureel gesubsidieerd worden voor de duur van de eerste beleidsperiode (die loopt van 1 januari 2004 tot 30 december 2004). Het door mij bepaalde bedrag voor het werkingsjaar 2004 bedraagt 223.681 euro.

In 2003 werden geen archiefinstellingen, documentatiecentra of bewaarbibliotheken die onder gemeenten ressorteren, gesubsidieerd binnen het archiefdecreet.

Domein experimentele erfgoedconvenants en reglementen ontsluiting cultureel erfgoed

Erfgoedconvenants zijn afsprakenregelingen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de steden of gemeenten voor de uitbouw van een geïntegreerd lokaal cultureel erfgoedbeleid. Via een beheersovereenkomst worden de in te vullen functies en doelstellingen vastgesteld evenals de jaarlijkse subsidie.

Het doel van erfgoedconvenants is het roerend en immaterieel cultureel erfgoed van en in een stad of gemeente gebruiksklaar te maken, het beheer ervan te verbeteren, de maatschappelijke positie ervan te versterken en het te ontsluiten voor het brede publiek. Daarbij gaat de aandacht vooral uit naar het ontsluiten, beschrijven en bekendmaken van het cultureel erfgoed, met andere woorden het zichtbaar en toegankelijk maken van de betekenissen van dat erfgoed voor de gemeenschap en het voortdurend actualiseren van die betekenissen, vanuit een eigentijdse interpretatie en dialoog.

Daarnaast beschik ik over de mogelijkheid subsidies te verlenen voor experimentele en vernieuwende initiatieven op het vlak van permanente ontsluiting van cultureel erfgoed en subsidies voor tentoonstellingen van cultuurhistorisch belang.

Meer informatie is te vinden op <http://www.wvc.vlaanderen.be/erfgoed> en in de informatiebrochure eveneens ondergebracht op deze website.

Informatie over deze subsidiëring kan worden ingewonnen bij :

Erkenningen musea : Peter Keil
Tel. : 02-553 68 49
E-mail : Q peter.keil@wvc.vlaanderen.be

Subsidies musea : Ingrid Depoorter
Tel. : 02-553 68 51
E-mail : ingrid.depoorter@wvc.vlaanderen.be
Jens Maes
Tel. : 02-553 68 50
E-mail : jens.maes@wvc.vlaanderen.be

Subsidies archiefinstellingen, bewaarbibliotheken en documentatiecentra : Cindy Vanhove
Tel. : 02-553 68 48
E-mail : cindy.vanhove@wvc.vlaanderen.be

Jens Maes
Tel. : 02-553 68 50
E-mail : jens.maes@wvc.vlaanderen.be

Subsidies ontsluiting cultureel erfgoed : Sylviane Goossens

Tel. : 02-553 68 40
E-mail : sylviane.goossens@wvc.vlaanderen.be

Jens Maes
Tel. : 02-553 68 50
E-mail : jens.maes@wvc.vlaanderen.be

Subsidies cultuurhistorische tentoonstellingen : Danny Deweerdt

Tel. : 02-553 69 18
E-mail : danny.deweerdt@wvc.vlaanderen.be

Convenants cultureel erfgoed: Sylviane Goossens

Tel. : 02-553 68 40
E-mail : sylviane.goossens@wvc.vlaanderen.be

Regelgeving en beleidsvoorbereiding : Marina Laureys

Tel. 02-553 68 39
E-mail : marina.laureys@wvc.vlaanderen.be

Architectuur en vormgeving

Gemeentelijke overheden kunnen in principe geen beroep doen op de subsidieregeling architectuur en vormgeving, tenzij de gemeente een project opzet dat volledig binnen de doelstellingen en voorwaarden van het reglement valt, zijnde : een breed publiek sensibiliseren/informereren over kwalitatieve hedendaagse architectuur door middel van reflectie, presentatie of publiekswerking op bovenlokaal niveau. De regeling is in principe voor VZW's bedoeld.

Voor meer informatie over deze regeling:
www.vlaanderen.be/beeldendekunst.

Hedendaagse beeldende kunst

Binnen het veld van de hedendaagse beeldende kunst dienen twee subsidieregelingen vermeld te worden waarbinnen gemeentebesturen subsidieaanvragen kunnen indienen :

- de subsidieregeling organisatievormen hedendaagse beeldende kunst,
- de regeling projectsubsidies integratie.

Subsidieregeling organisatievormen hedendaagse beeldende kunst

Doel van deze subsidies vormt de ondersteuning van de initiatieven die op het vlak van de heden-

daagse beeldende kunst in Vlaanderen genomen worden. Binnen deze regeling worden zowel projectsubsidies als subsidies voor de jaarwerking op het vlak van de hedendaagse beeldende kunst toegekend.

De Vlaamse overheid ondersteunt kwalitatieve initiatieven met een eigen profiel en landelijke en/of internationale uitstraling. Het door de Vlaamse Gemeenschap gevoerde beleid focust op de ondersteuning van projecten en werkingen van landelijk en/of internationaal belang. Het internationale dient hier te worden gezien als het toonaangevend ingaan op ontwikkelingen, niet als het beschikken over een internationale horizon. Ook van goede lokale actoren wordt immers een internationale horizon (bv. het uitnodigen van buitenlandse kunstenaars) verwacht.

Voor lokale initiatieven vormt de lokale overheid de aangewezen partner. Deze initiatieven komen niet in aanmerking voor subsidiëring binnen dit reglement.

Voor meer informatie over deze regeling:
www.vlaanderen.be/beeldendekunst.

Subsidieregeling projectsubsidies integratie kunstwerken in de openbare ruimte

Deze regeling vormt een onderdeel van het reglement subsidies aan beeldende kunstenaars.

De projectbeurzen voor integratie worden aan de kunstenaar toegekend. De kunstenaar is echter niet de aanvrager van dergelijke projectbeurzen. Aanvrager is het gemeentebestuur dat een integratie van kunstwerken in de openbare ruimte wenst te realiseren. Het gaat om een bijzondere vorm van projectsubsidie die enkel van toepassing is op de integratie van kunstwerken in de openbare ruimte door gemeentebesturen en dit voorzover het integratieproject buiten de krijtlijnen van de integratiedecreten van 1986 gebeurt.

De beoordeling gebeurt op basis van de kwaliteit van het project, inbegrepen de kwaliteit van de procedure tot selectie van de kunstenaar. Op grond hiervan engageert de minister zich tot participatie nog voordat bekend is wie de kunstenaar is die uitgenodigd zal worden. Het uitschrijven van een wedstrijd of het aanspreken van kunstenaars kan immers pas starten als de middelen er zijn. De participatie van de Vlaamse Gemeenschap kan hierbij de doorslag geven.

Projectbeurzen bedragen minimum 1.500 euro en maximum 25.000 euro. Projectbeurzen voor integratie bedragen hoogstens 30 % van de totale pro-

ductiekosten. Voor bijzondere integratieprojecten kan uitzonderlijk een projectbeurs worden toegekend die meer dan 25.000 euro bedraagt.

De ingediende projectvoorstellen worden getoetst aan volgende vragen met betrekking tot de kwaliteit :

- 1° het belang van en de kwaliteit van het oeuvre binnen het hedendaagse kunstenlandschap ;
- 2° het belang en de kwaliteit van het al door de kunstenaar afgelegde artistiek parcours ;
- 3° de groeiomvang en de consistentie van het oeuvre ;
- 4° de relevantie van het opzet binnen de mogelijkheden van geïntegreerde kunst, met prioriteit voor voorbeeldwerkingen ;
- 5° de relevantie van het opzet binnen de lokale culturele context.

De aanvragen voor deze productiegerichte projectbeurzen worden tevens getoetst aan volgende vragen met betrekking tot de concrete realisatie :

- 6° de garanties die het gemeentebestuur geeft qua kwaliteitsvolle invulling van de geplande integratie (selectieprocedure, jury Samenstelling, ...) ;
- 7° de haalbaarheid van de voorgestelde financieringswijze van het project (gedegen financieringsplan met diversifiëring van de inkomstbronnen van het project).

Voor meer informatie over deze regeling : www.vlaanderen.be/beeldendekunst.

Podiumkunsten

In kader van het podiumkunstendecreet kunnen gemeenten niet rechtstreeks worden gesubsidieerd. Zowel voor projectmatige als voor structurele subsidiëring geldt de voorwaarde dat de aanvrager over rechtspersoonlijkheid met niet-commercieel karakter dient te beschikken (VZW's, instelling van openbaar nut,....).

Muziek

In het kader van het muziekdecreet dient men voor subsidiëring van projecten en van de realisatie van cd- en lp-opnamen enkel te beschikken over rechtspersoonlijkheid. In dat opzicht kunnen gemeenten rechtstreeks worden gesubsidieerd. Com-

positieopdrachten en werkbeurzen bevinden zich op het niveau van de natuurlijke rechtspersoon. Voor structurele subsidiëring geldt de voorwaarde dat de aanvrager over rechtspersoonlijkheid met niet-commercieel karakter dient te beschikken (VZW's, instellingen van openbaar nut, ...).

Letteren

In geen enkel van de reglementen (tijdschriften, culturele publicaties, leesbevordering) is in de voorwaarden bepaald welk juridisch statuut de aanvrager moet hebben (VZW, ...). Dus kan "iedereen" rechtsgeldig een aanvraag indienen, dus ook overheden zoals de gemeenten, mits de aanvragen aan alle voorwaarden (vormelijke en inhoudelijke) voldoen.

De informatie m.b.t. de sectoren muziek, letteren en podiumkunsten kan worden verkregen via de nieuwsbrief, toesturen van de info op eenvoudige vraag en de websites :

www.vlaanderen.be/podiumkunsten ; www.vlaanderen.be/muziek ; www.vlaanderen.be/letteren

Jeugdwerkbeleid

Via het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid verleent de Vlaamse overheid subsidies aan gemeentebesturen die een jeugdwerkbeleidsplan opmaken en uitvoeren. Het krediet dat hiervoor wordt uitgetrokken op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt verdeeld volgens de volgende criteria :

- 1° 6 procent wordt toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie ;
- 2° 94 procent wordt toegekend aan de gemeentebesturen van het Vlaamse gewest ter uitvoering van de gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplannen ;
- 3° van het in 2° genoemde bedrag wordt ten hoogste 20% en ten minste twee miljoen achthonderdeenenvijftigduizend euro op basis van sociaal-geografische indicatoren verdeeld onder de gemeentebesturen voor de ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven die de toegankelijkheid van het jeugdwerk verhogen voor alle kinderen en jongeren en waarin gewerkt wordt met kinderen en jongeren die zich in een sociaal, cultureel of sociaal-economisch zwakke positie bevinden, onder de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse regering ;

- 4° van het saldo wordt 80% verdeeld onder de gemeentebesturen op basis van het aantal inwoners jonger dan vijftientig jaar ;
- 5° van het saldo wordt 20% voorbehouden aan de gemeentebesturen, om tegemoet te komen aan een of meer prioriteiten die voor een periode van minstens drie jaar worden vastgesteld door de Vlaamse regering. Voor de jeugdwerkbeleidsplanperioden 2004-2005 en 2005-2007 ligt de prioriteit op de ruimte voor de jeugd.

Informatie over het decreet

- website van de afdeling Jeugd en Sport :
www.wvc.vlaanderen.be/jeugdbeleid/subsidiëring/gemeente
- team Gemeentelijk en Provinciaal Jeugdwerkbeleid op de afdeling Jeugd en Sport, contactpersoon : Gerda Van Roelen,
Tel. 02-553 41 41
gerda.vanroelen@wvc.vlaanderen.be
- Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten VZW
Vijverlaan 53
2610 Wilrijk
Tel. 03-821 06 06
info@vvj.be
- Vlaamse Jeugdraad
Arenbergstraat 1D
1000 Brussel
Tel. 02-551 13 80
e-mail : info@vlaamsejeugdraad.be
- Steunpunt Jeugd
Arenbergstraat 1D
1000 Brussel
Tel. 02-551 13 50
e-mail: info@steunpuntjeugd.be
- Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten
Aarlenstraat 53 bus 4
1040 Brussel
Tel. 02-233 20 05
e-mail : sabine.vancauwenberge@vvsbg.be
- de provinciale jeugddiensten :
Provinciale Jeugddienst Antwerpen
Kon. Elisabethlei 22
2018 Antwerpen
Tel. 03-240 53 64
e-mail : jeugd@admin.provant.be

Provinciale Jeugddienst Limburg
Universiteitslaan 1
3500 Hasselt
Tel. 011-23 72 70
e-mail : jeugd@limburg.be

Provinciale Jeugddienst Oost-Vlaanderen
Gouvernementstraat 1
9000 Gent
Tel. 09-267 75 86
e-mail : jeugddienst@oost-vlaanderen.be

Provinciale Jeugddienst Vlaams-Brabant
Provincieplein 1
3010 Leuven
Tel. 016-26 76 85
e-mail : jeugddienst@vl-brabant.be

Provinciale Jeugddienst West-Vlaanderen
Koning Leopold III-laan 41
8200 Brugge (Sint-Andries)
Tel. 050-40 33 44
e-mail : jeugd@west-vlaanderen.be

Informatie wordt ook gegeven op allerlei vormingsinitiatieven : onder andere de jaarlijkse vormingsdagen voor ambtenaren, georganiseerd door de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten in samenwerking met de afdeling Jeugd en Sport ; de driejaarlijks georganiseerde provinciale Trefdagen als start voor de nieuwe jeugdwerkbeleidsplanning. Dit jaar op 29/11 (in Lochristi), 6/12 (in Antwerpen), 13/12 (in Brugge en Hasselt), en 24/1/2004 in Leuven.

Lokaal cultuurbeleid

Het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid voorziet in de mogelijkheid om – afhankelijk van de in het decreet en het uitvoeringsbesluit bepaalde voorwaarden – gemeenten rechtstreeks te subsidiëren voor :

- een gemeentelijke openbare bibliotheek ;
- een gemeentelijk cultuurcentrum ;
- de opmaak en uitvoering van een gemeentelijk cultuurbeleidsplan (met inbegrip van de subsidie voor een cultuurbeleidscoördinator) ;
- intergemeentelijke samenwerking voor de afstemming van het cultuuraanbod en de communicatie.

Alle relevante en actuele informatie is altijd terug te vinden op : www.wvc.vlaanderen.be/lokaalcul-tuurbeleid. De administratieve ondersteuning van het decreet lokaal cultuurbeleid gebeurt binnen de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheekwerk van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Informatie over de voorwaarden voor subsidiëring kan worden ingewonnen bij :

Geert Roelandts
02-553 42 15
geert.roelandts@wvc.vlaanderen.be

Erik Desmedt
02-553 42 34
erikg.desmedt@wvc.vlaanderen.be

Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

1. Binnen het mobiliteitsconvenant bestaan er een aantal modules waarmee de uitvoering van specifieke (infrastructurele) projecten of de opmaak van bepaalde plannen gesubsidieerd kunnen worden.

Het betreft meer bepaald de modules :

- 1 betreffende de ondersteuning van strategische planningsactiviteiten bij het mobiliteitsconvenant
- 10 betreffende de subsidiëring van de herinrichting van schoolomgevingen
- 12 betreffende de subsidiëring van nieuwe afzonderlijk liggende fietspaden langs gemeente- of provinciewegen
- 13 betreffende de subsidiëring van nieuwe verbindende fietspaden langs gewestwegen
- 15 betreffende de subsidiëring van "flankerende maatregelen" ter ondersteuning van een duurzaam lokaal mobiliteitsbeleid

De typeteksten van deze modules zijn vastgelegd bij ministerieel besluit.

Wat het bevoegdheidsdomein Energie betreft, kunnen de gemeenten een subsidie voor de plaatsing van fotovoltaïsche panelen genieten. Deze subsidie bedraagt 50% van de investeringskosten en wordt toegekend door het Vlaams Gewest.

Daarnaast kennen de elektriciteitsdistributienetbeheerders een aantal tegemoetkomingen

toe voor investeringen in energiebesparende maatregelen. Deze tegemoetkomingen passen in de verplichtingen die de netbeheerders hebben om bij hun afnemers jaarlijks een primaire energiebesparing van 1 % te realiseren. Om deze energiebesparing te verwezenlijken, moeten de netbeheerders jaarlijks een aantal maatregelen rond rationeel energiegebruik financieel ondersteunen. Iedere netbeheerder kiest zelf de maatregelen die hij wenst te subsidiëren. De belangrijkste maatregelen waarvoor de gemeenten in 2003 en 2004 bij de meeste netbeheerders een subsidie kunnen krijgen, zijn : het uitvoeren van een relighting, het plaatsen van frequentieomvormers, het plaatsen van dakisolatie en superisolerende beglazing, het plaatsen van energiezuinige openbare verlichting, het opzetten en uitvoeren van een energieboekhouding, het opzetten van een energiezorgsysteem, het uitvoeren van energieaudits en het plaatsen van zonneboilers en warmtepompen. Een aantal netbeheerders kent eveneens, bovenop de steun van de Vlaamse overheid, een subsidie voor fotovoltaïsche panelen toe.

Bovendien zijn de netbeheerders verplicht om de lokale besturen bij te staan bij de planning en implementatie van het energiebeleid. Die ondersteuning is gericht op de voortgangscntrole van de energieboekhouding die het lokale bestuur bijhoudt, de ondersteuning van de uitvoering van de energieaudits door energiedienstbedrijven, de begeleiding van energiezorgsystemen, het aanbieden van formules van derdepartijfinanciering en de uitbouw van energieloketten.

2. Alle informatie hieromtrent wordt aan de gemeenten verstrekt via omzendbrieven en persoonlijk via de mobiliteitsbegeleiders die vanuit de provinciale afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer als taak hebben de gemeenten hierin te ondersteunen. Daarnaast kan alle informatie teruggevonden worden in het mobiliteitshandboek waarvan alle gemeenten één of meerdere exemplaren bezitten, alsook via de website www.mobiliteit.vlaanderen.be/convenants.

Alle informatie over de subsidieregeling voor fotovoltaïsche panelen en over de premies van de netbeheerders kan worden gevonden op de website www.energiesparen.be onder de rubriek subsidies, onderdeel gemeenten. Huishoudens vinden op deze website door eenvoudig hun postcode of gemeentenaam in te voeren een overzicht van alle premies die ze kunnen genie-

ten en de nodige informatie om de premie aan te vragen.

Ten slotte kunnen er bij de Energieadministratie ook brochures worden aangevraagd, waarin de informatie over de subsidies werd gebundeld.

Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

1. Op 1 januari 2002 ging de samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling" als opvolger van de vroegere milieuconvenants van start. Elke Vlaamse stad of gemeente kiest vrijwillig of ze de overeenkomst wil ondertekenen. In 2002 ondertekenden 227 gemeenten de samenwerkingsovereenkomst, in 2003 zijn dit er 237.

De samenwerkingsovereenkomst is onderverdeeld in zes algemene milieuthema's (vaste stoffen, water, natuurlijke entiteiten, hinder, mobiliteit en energie). Bovendien zijn er drie ambitieniveaus. Hoe hoger het niveau waarop de stad of gemeente intekent (en dus hoe uitgebreider de maatregelen), hoe meer subsidies ze kan ontvangen van het Vlaams Gewest.

De samenwerkingsovereenkomst is een project dat de lokale besturen ondersteunt in het uitvoeren van een lokaal milieubeleid. Aandacht voor doelgroepen (personeel, scholen, huishoudens, verenigingen, bedrijven) maakt een belangrijk deel uit van de werking. Met ondersteuning van de Vlaamse overheid en met de lokale besturen als intermediair kunnen burgers aangemoedigd worden om duurzame beslissingen te nemen rond specifieke aandachtspunten, bijvoorbeeld:

- aan de burgers wordt subsidie uitgekeerd voor de aanleg van een individuele afvalwaterzuiveringsinstallatie en/of hemelwaterinstallatie ;
- de burgers kunnen subsidie krijgen bij de aanleg van groendaken ;
- bij ondertekening van de cluster energie engageert de gemeente er zich toe om zelf zuiniger met energie om te springen en alternatieve energie (zon, wind) te stimuleren, bijvoorbeeld door subsidies te geven aan inwoners die milieuvriendelijk bouwen.

Eind 2002 werden parallel aan de overeenkomsten met de lokale besturen ook samenwerkingsovereenkomsten met de NGO's afgesloten (*NGO : niet-gouvernementele organisatie – red.*). Deze overeenkomsten hebben als doel de NGO's toe te laten om de lokale besturen op het terrein te ondersteunen bij het voeren van een duurzaam lokaal milieubeleid.

Op basis van het besluit van 1 februari 2002 kan het Vlaams Gewest ook subsidie geven voor de aanleg van gemeentelijke rioleringen en KWZI's (*kleinschalige waterzuiveringsinstallatie – red.*). Hiervoor heeft de minister van Leefmilieu jaarlijks een budget van 65,7 miljoen euro.

2. De concrete (administratieve, inhoudelijke en financiële) opvolging van de samenwerkingsovereenkomst met de gemeenten en de samenwerkingsovereenkomst met de NGO's gebeurt door het centraal aanspreekpunt lokale overheden dat bestaat uit een centrale cel bij het directoraat-generaal van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). Deze centrale cel heeft antennes naar de verschillende afdelingen, VOI's en andere administraties (*VOI : Vlaamse openbare instelling – red.*).

Op centraal niveau wordt onder meer de algemene coördinatie van de samenwerkingsovereenkomst verzorgd naast het inhoudelijk opvolgen van meer horizontale onderdelen zoals het instrumentarium, het doelgroepenbeleid, ... De themaspecifieke onderdelen worden decentraal verspreid over de verschillende afdelingen van Aminal, de VOI's en andere administraties (afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie (ANRE), Monumenten en Landschappen, Tewerkstelling, Mobiliteit). Ook wordt het lokale milieubeleid algemeen vanuit dit aanspreekpunt aangestuurd.

Meer informatie over de samenwerkingsovereenkomsten is terug te vinden op de website www.samenwerkingsovereenkomst.be.

De administratie Aminal – afdeling Water en de Vlaamse Milieumaatschappij volgen de subsidiedossiers op in het kader van de aanleg van gemeentelijke rioleringen en KWZI's.

Bij deze administraties kunnen gemeenten bijgevolg terecht voor de nodige informatie.

Beide administraties hebben tevens zitting in de zogenaamde "ambtelijke commissie".

Deze commissie volgt de technische uitwerking van de dossiers op evenals de vastlegging van de goedgekeurde dossiers.

Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Wat het domein Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen betreft, komen de lokale besturen uitgebreid aan hun trekken. Dit hoeft geen verwondering te wekken, vooral inzake de invulling van lokale behoeften. De lokale besturen, zowel de gemeenten als vooral de OCMW's, zijn soms initiatiefnemer van de uitbouw van sociale voorzieningen, maar vaak ook financiële ondersteuners.

Onder het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen ressorteren er verschillende administraties en Vlaamse openbare instellingen.

Zowel de VOI's Kind en Gezin en Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) als de administraties Gezin en Maatschappelijk Welzijn en Gezondheidszorg en de cel Gelijke Kansen vallen onder het beleidsdomein van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de subsidiemogelijkheden die gemeenten hebben per VOI of per administratie.

Vlaams Fonds

1. Op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1995 tot vaststelling van de voorwaarden en modaliteiten volgens welke het VFSIPH bijzondere subsidies aan voorzieningen kan toekennen, kunnen ook gemeenten een aanvraagdossier indienen bij het VFSIPH tot het verkrijgen van bijzondere subsidies of zogenaamde niet-gereguleerde toelagen voor het nemen van vernieuwende initiatieven in de gehandicaptensector.
2. Nadere informatie over de aanvraagprocedure en de modaliteiten van afhandeling kunnen worden ingewonnen bij de beleidsvoorbereidende dienst van deze administratie.

Kind en Gezin

Binnen de regelgeving van Kind en Gezin zijn er tal van mogelijkheden tot subsidiëring van andere bestuursniveaus, zowel in de preventieve gezinsondersteuning als in de kinderopvang (zie ook bijlage).

A. Preventieve gezinsondersteuning

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2002 (BS 15 mei 2002) tot bepaling van de voorwaarden en de procedureregels inzake erkenning en subsidiëring van de consultatiebureaus voor het jonge kind voorziet in artikel 4 in de mogelijkheid dat een consultatiebureau wordt georganiseerd door een organiserend bestuur.

De lagere openbare besturen, de universitaire instellingen of de verenigingen zonder winstoogmerk mogen als zodanig als organiserend bestuur optreden.

B. Kinderopvang

1. Erkende kinderdagverblijven

Subsidies in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen.

Kind en Gezin subsidieert de subsidieerbare capaciteit van erkende kinderdagverblijven. Dit gebeurt volgens een enveloppesysteem.

Bovendien is er een financiële ondersteuning per kind en per dag voor de opvang van kinderen die door medische en/of psychosociale problemen meer intensieve zorgen nodig hebben.

2. Initiatieven voor buitenschoolse opvang

Subsidies in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van initiatieven voor buitenschoolse opvang en het ministerieel besluit houdende de voorwaarden inzake subsidiëring van initiatieven voor buitenschoolse opvang.

Het gaat hier over:

- een forfaitaire subsidie voor het basisaanbod, afhankelijk van het aantal erkende plaatsen, het aantal en de soort openingsdagen en de kansarmoede van het doelpubliek ;
- een bijkomende subsidie voor een erkend verruimd aanbod (bv. opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte).

Het betreft initiatieven voor buitenschoolse opvang erkend door Kind en Gezin.

Een financiële ondersteuning per kind en per dag is mogelijk voor de opvang van kinderen die door medische en/of psychosociale problemen meer intensieve zorgen nodig hebben.

3. Mini-crèche en zelfstandig kinderdagverblijf

Hier betreft het een kostenvergoeding van Kind en Gezin van 384,98 euro per plaats per jaar als ondersteuning van een kwalitatief hoogstaande werking.

Er is mogelijkheid tot financiële ondersteuning per kind per dag voor de opvang van kinderen die door medische en/of psychosociale problemen meer intensieve zorgen nodig hebben.

4. Dienst voor opvanggezinnen

Subsidies in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen.

Kind en Gezin subsidieert de subsidieerbare capaciteit van erkende diensten voor opvanggezinnen. Dit gebeurt volgens een enveloppensysteem. Kind en Gezin financiert ook de "werkgevers"bijdrage van diensten voor het sociaal statuut van onthaalouders en administratieve kosten voor de dienst.

Kind en Gezin geeft een vergoeding van 375,12 euro als een onthaalouder start.

Een financiële ondersteuning per kind per dag is mogelijk voor de opvang van kinderen die door medische en/of psychosociale problemen meer intensieve zorgen nodig hebben.

5. Buitenschoolse opvang in aparte lokalen verbonden aan het kinderdagverblijf

Besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1997 houdende de algemene voorwaarden inzake het organiseren van buitenschoolse opvang (BS 9 september 1997).

Ministerieel besluit van 9 juli 2001 houdende de voorwaarden voor het organiseren van en de bepalingen over de toestemming voor en de subsidiëring van buitenschoolse opvang in aparte lokalen in kinderdagverblijven (BS 29 augustus 2001).

Volgens bepaalde voorwaarden is er een bijkomende subsidie voor het buitenschools opvangaanbod.

6. DAC-personeel

Besluit van de Vlaamse regering houdende de toekenning van subsidies aan de initiatiefnemers die personeelsleden tewerkstellen in een gewezen DAC-statuuut (10 juli 2001) (*DAC : Derde Arbeids-circuit – red.*).

Kind en Gezin heeft vanaf 1 januari 2001 de subsidiëring van ex-DAC'ers overgenomen van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). Deze overname impliceerde de regularisatie van het DAC-statuuut.

Voor informatie :

A. Preventieve gezinsondersteuning:

Kind en Gezin
Afdeling Preventieve Gezinsondersteuning
Dossierbeheer
Hallepoortlaan 22
1060 Brussel
Tel. 02-533 12 11

B. Kinderopvang:

Deze informatie kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger op deze manier vinden :

- op de website www.kindengezin.be bij professioneel/starters/ bij FAQ en regelgeving,
- via de Kinderopvanglijn op het nummer 078-150 100.

De gemeenten kunnen bij hun dossierbeheerder terecht wanneer zij reeds over een voorziening beschikken.

Cel Gelijke Kansen

Gelijke Kansen Vlaanderen beschikt over twee algemene subsidieartikelen op basis waarvan ook de gemeenten aanvragen voor projecten kunnen indienen: BA 33.01 (Subsidies m.b.t. emancipatie en gelijkheidskansenbeleid) en BA 33.05 (Subsidie m.b.t. Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid). De gemeentebesturen zijn aangewezen partners om projecten te realiseren :

- in het kader van de beleidsprioriteit "vrouwen en besluitvorming" ;
- rond de toepassing van genderscreening op het eigen beleid via de LEER ;
- de toegankelijkheid voor burgers.

Zij worden door Gelijke Kansen Vlaanderen dan ook specifiek gesensibiliseerd om projecten in te dienen. (*LEER : lokaal emancipatie-effectenrapport – red.*)

De info staat in de "Subsidiegids 2002-2004" van Gelijke Kansen Vlaanderen. Aanvragen dienen schriftelijk ingediend te worden met gebruik van het formulier dat terug te vinden is op www.gelijkekansen.vlaanderen.be.

Conclusie

Enkel in het kader van specifieke projecten kunnen gemeenten eventueel aanspraak maken op een subsidiëring vanuit de cel Gelijke Kansen.

Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de basisallocaties waarop het mogelijk is een subsidie aan gemeenten toe te staan. Vaak gaat het om reguliere subsidiëring en wordt er gesubsidieerd op basis van een erkenning.

Informatie over deze erkennings- en subsidiëringmogelijkheden kan worden gevraagd bij de betrokken afdelingen en cellen van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Markiesstraat 1, 1000 Brussel of op <http://www.wvc.vlaanderen.be> of <http://www.wvc.vlaanderen.be/juriwel>.

Afdeling Welzijnszorg

41.3 3404	Subsidies ter ondersteuning van experimentele initiatieven
41.3 3407	Subsidies aan netwerken voor de zorg voor dementerende personen en hun omgeving
41.3 3408	Subsidiëring van de animatiewerking in de erkende rusthuizen in aansluiting op de regularisatie van de DAC-statuten
41.3 3411	Subsidie van demonstratieprojecten
41.3 4303	Subsidie tot stimulering van seniorenparticipatie aan het lokaal beleid
41.3 6301	Subsidie als tegemoetkoming in de eindeopstalvergoeding bij onroerende leasingovereenkomst van openbare serviceflat/bevak
41.4 3401	Subsidies aan initiatiefnemers die activiteiten inzake opvoedingsondersteuning organiseren
41.4 3402	Subsidies aan de diensten voor gezinszorg alsmede aan de opleidingscentra voor polyvalente verzorgenden
41.4 3403	Subsidies aan verenigingen en voorzieningen in uitvoering van het decreet van 14 juli 1998 betreffende de thuiszorg
41.7 3425	Subsidies aan diensten en instellingen voor vernieuwende en experimentele projecten in de welzijnszorg

(*bevak : beleggingsvennootschap met vast kapitaal – red.*)

Cel Inburgering

41.7 3402	Subsidies in het kader van het inburgeringsbeleid

Cel Welzijn-Justitie

41.7 3424	Subsidies voor de uitbouw van een welzijnsgerichte benadering van criminaliteit, onveiligheid(sgevoelens) en slachtofferzorg

Afdeling Algemeen Welzijnsbeleid

41.7 3401	Subsidies voor aanmoediging, organisatie en ontwikkeling van activiteiten voor de integratie van etnisch-culturele minderheden
41.7 3426	Subsidie aan het georganiseerd vrijwilligerswerk in het kader van de welzijns- en de gezondheidssector
41.7 6301	Subsidies aan lagere overheden voor de aankoop en de aanleg van terreinen ten behoeve van woonwagengewoners

Administratie Gezondheidszorg

Vanuit de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg worden er momenteel geen gemeenten gesubsidieerd. Wel bestaat de mogelijkheid om overheidsinstellingen zoals bijvoorbeeld gemeenten te subsidiëren.

Hoofdstuk VII, artikel 27 ontwerp van decreet betreffende het preventieve gezondheidsbeleid bepaalt dat de Vlaamse Gemeenschap afspraken zou kunnen maken met de gemeentelijke overheden of hun vertegenwoordigers. Deze afspraken hebben betrekking op :

- de mogelijke samenwerking rond en/of de mogelijke delegatie van bepaalde opdrachten en verantwoordelijkheden met het oog op het ten uitvoer brengen van de initiatieven;
- de mogelijke coördinatie van het facettenbeleid;
- de mogelijke ondersteuning van de LOGO's (*lokaal gezondheidsoverleg – red.*).

De afdeling Verzorgingsvoorzieningen verleent geen subsidies aan de gemeenten.

Vlaams Infrastructuurfonds

Het VIPA verleent investeringsubsidies en –waarborgen aan initiatiefnemers uit de gezondheids- en welzijnssector als die gebouwen oprichten, aankopen, uitbreiden, verbouwen of leasen en als ze daarvoor uitrusting of apparatuur aankopen. Ook lokale openbare besturen (OCMW) kunnen een beroep doen op deze subsidies.

Binnen het VIPA-actieterrein worden OCMW-initiatiefnemers vooral gesubsidieerd in de sector van de verzorgingsinstellingen (algemene ziekenhuizen en psychiatrische ziekenhuizen) en in de sector van de ouderenvoorzieningen en voorzieningen in de thuiszorg.

Voor meer gedetailleerde informatie kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht op de website van het VIPA (www.vipa.vlaanderen.be) waar alle jaarverslagen tot en met 2002 beschikbaar zijn.

Bijlage Kind en Gezin

1. A. Preventieve Gezinsondersteuning

Het Besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2002 (B.S. 15 mei 2002) tot bepaling van de voorwaarden en de procedureregels inzake erkenning en subsidiëring van de consultatiebureaus voor het jonge kind voorziet in artikel 4 in de mogelijkheid dat een consultatiebureau wordt georganiseerd door een organiserend bestuur.

De lagere openbare besturen, de universitaire instellingen of de verenigingen zonder winstoogmerk, mogen als zodanig als organiserend bestuur optreden.

B. Kinderopvang

1. ERKENDE KINDERDAGVERBLIJVEN

Subsidies in het kader van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen

Wat

Kind en Gezin subsidieert de subsidieerbare capaciteit van erkende kinderdagverblijven.

Dit gebeurt volgens een enveloppensysteem.

Een bedrag wordt betaald voor:

- het basisaanbod, na verrekening van de ouderbijdragen (per subsidieerbare plaats gekoppeld aan de gemiddelde leeftijd van het personeel, een bedrag per erkende plaats gekoppeld aan de bezetting).
- de logistieke functie en eventueel de directiefunctie.
- medisch-sociaal toezicht of preventieve medisch-sociale consulten.
- erkend verruimd aanbod zoals voor opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte
- buitenschoolse opvang in aparte lokalen (forfaitair).

Wie

Kinderdagverblijven die erkend zijn door Kind en Gezin.

Voorwaarden

- Minimaal 23 plaatsen
- Opvang van baby's en peuters, eventueel aangevuld met opvang van schoolgaande kinderen
- Open gedurende minstens 11 opeenvolgende uren tussen 6.30 en 18.30 uur gedurende minimaal 220 werkdagen.
- Het kinderdagverblijf staat open voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte, indien noodzakelijk met aangepast(e) infrastructuur, personeel en pedagogiek.
- Het organiserend bestuur is een vzw, een gesubsidieerde universitaire instelling, een lager openbaar bestuur, een vereniging van die besturen of een instelling van openbaar nut.

- Het kinderdagverblijf moet zich openstellen voor alle kinderen, zonder discriminatie op grond van cultuur, geslacht, maatschappelijke afkomst, nationaliteit, geloof of levensovertuiging.
- Respecteren van de rechten van het kind.
- Een schriftelijke overeenkomst met ouders en aandacht voor hun participatie.
- Een huishoudelijk reglement volgens de richtlijnen van Kind en Gezin met de mogelijkheid tot klacht bij Kind en Gezin.
- Medisch-sociaal toezicht en mogelijke preventieve consulten volgens de richtlijnen van Kind en Gezin.
- Verzekeringen : gebouwen, burgerlijke aansprakelijkheid voor personeel en kinderen, lichamelijke ongevallen voor kinderen.

Subsidies aanvragen

Vraag erkenning en subsidies aan bij Kind en Gezin. De eerste stap is een formele aanvraag tot principeel akkoord per aangetekende brief. Deze aanvraag bevat :

- sociaal-economische gegevens met betrekking tot de opportuniteit van het initiatief en de eventuele meerwaarde.
- de vestigingsplaats.
- de geplande capaciteit.
- de vermoedelijke startdatum.
- een raming van de behoefte aan dagopvang.
- een overzicht van de bestaande voorzieningen in de omgeving.

Financiële ondersteuning voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte

Wat

Een financiële ondersteuning per kind en per dag voor de opvang van kinderen die door medische en/of psychosociale problemen meer intensieve zorgen nodig hebben. Voor opvangvoorzieningen die slechts een occasioneel aanbod hebben, bedraagt de ondersteuning 7,82 euro per kind per dag, ongeacht de opvangduur.

Erkende kinderdagverblijven die een specifiek en systematisch aanbod hebben en zich hier ook op profileren, kunnen in aanmerking komen voor een jaarlijkse ondersteuning van 2710,73 euro per erkende plaats en 5,21 euro per kind per dag. De ondersteuning van een structureel aanbod kan niet gecumuleerd worden met de ondersteuning voor een occasioneel aanbod.

Voorwaarden

- De kinderen worden opgevangen samen met kinderen die geen specifieke zorgen nodig hebben.
- Een voorafgaandelijk akkoord van Kind en Gezin dat de opvang van een dergelijk kind een noodzakelijk grotere zorg of inzet van middelen vereist.

Aanvragen

Neem contact op met kinderopvang 02 533 14 67.

2. INITIATIEVEN VOOR BUITENSCHOOLSE OPVANG

Subsidies in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van initiatieven voor buitenschoolse opvang en het ministerieel besluit houdende de voorwaarden inzake subsidiëring van initiatieven voor buitenschoolse opvang

Wat

- een forfaitaire subsidie voor het basisaanbod, afhankelijk van :
 - het aantal erkende plaatsen.
 - het aantal en de soort openingsdagen.
 - kansarmoede van het doelpubliek.
- een bijkomende subsidie voor een erkend verruimd aanbod (bv. opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte).

Wie

Initiatieven voor buitenschoolse opvang erkend door Kind en Gezin.

Voorwaarden

- Het organiserend bestuur is een vzw, gesubsidieerde universitaire instelling, lager openbaar bestuur, vereniging van die besturen of instelling van openbaar nut.
- Specifiek en exclusief gericht op buitenschoolse opvang van kinderen uit het basisonderwijs.
- Zowel voor- en naschoolse opvang, als opvang op woensdagnamiddag, gedurende vrije schooldagen en één of meer vakantieperiodes.
- Open van uiterlijk 7 uur tot minstens 18 uur en op woensdag na het beëindigen van de schooltijd.
- Minstens 21 plaatsen, eventueel verspreid over verschillende vestigingsplaatsen van minimaal 8 plaatsen.
- Openstaan voor alle kinderen, zonder discriminatie op grond van cultuur, geslacht, maatschappelijke afkomst, nationaliteit, geloof of levensovertuiging.
- Opvang tijdens de schoolvakanties van bij voorkeur kinderen tot 6 jaar. Openstaan voor de inclusieve opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte via aangepaste infrastructuur, personeel en pedagogische aanpak.
- Veiligheid en gezondheid van de kinderen (zie 'ruimte en inrichting'). Geneesmiddelen, EHBO-materiaal en gevaarlijke producten buiten het bereik van de kinderen.
- Respecteren van de rechten van het kind.
- Verzekeringen : gebouwen, burgerlijke aansprakelijkheid voor personeel en kinderen, lichamelijke ongevallen voor kinderen.

Subsidies aanvragen

Erkenning en subsidies aanvragen bij Kind en Gezin. De eerste stap hiertoe is een formele aanvraag tot principieel akkoord per aangetekende brief. Kind en Gezin berekent op een objectieve wijze per gemeente de relatieve tekorten aan buitenschoolse opvang, de zogenoemde witte vlekken.

Financiële ondersteuning voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte*Wat*

Een financiële ondersteuning per kind en per dag voor de opvang van kinderen die door medische en/of psychosociale problemen meer intensieve zorgen nodig hebben. Voor opvangvoorzieningen die slechts een occasioneel aanbod hebben, bedraagt de ondersteuning 7,82 euro per kind per dag, ongeacht de opvangduur.

Erkende kinderdagverblijven die een specifiek en systematisch aanbod hebben en zich hier ook op profileren, kunnen in aanmerking komen voor een jaarlijkse ondersteuning van 2710,73 euro per erkende plaats en 5,21 euro per kind per dag. De ondersteuning van een structureel aanbod kan niet gecumuleerd worden met de ondersteuning voor een occasioneel aanbod.

Voorwaarden

- De kinderen worden opgevangen samen met kinderen die geen specifieke zorgen nodig hebben.
- Een voorafgaandelijk akkoord van Kind en Gezin dat de opvang van een dergelijk kind een noodzakelijk grotere zorg of inzet van middelen vereist.

Aanvragen

Neem contact op met kinderopvang 02 533 14 67.

3. MINI-CRECHE EN ZELFSTANDIG KINDERDAGVERBLIJF**Kostenvergoeding van Kind en Gezin***Wat*

Een kostenvergoeding van 384,98 euro per plaats per jaar als ondersteuning van een kwalitatief hoogstaande werking.

Wie

- mini-crèches (8 tot 22 plaatsen) die baby's en peuters opvangen
- mini-crèches en zelfstandige kinderdagverblijven die enkel schoolgaande kinderen opvangen en een positief advies van het lokaal overleg hebben

Komen niet in aanmerking :

- zelfstandige onthaalouders (tot 7 plaatsen)
- zelfstandige kinderdagverblijven (23 plaatsen en meer) die enkel baby's en peuters opvangen
- zelfstandige kinderdagverblijven die baby's en peuters en schoolgaande kinderen opvangen

Voorwaarden

- attest van toezicht
- open voor alle kinderen zonder onderscheid
- verantwoordelijke heeft een diploma dat toegang verschaft tot de gesubsidieerde sector of start of beëindigt binnen 1 jaar een opleiding bij het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) of de Vormingsleergang voor Sociaal en Pedagogisch Werk (VSPW) of VL0D. Deze opleidingen worden op zaterdag of 's avonds georganiseerd. Kind en Gezin betaalt onder bepaalde voorwaarden een deel van het opleidingsgeld terug.
- jaarlijks een passende vorming van minstens 8 uur voor de verantwoordelijke of een van de begeleid(st)ers
- gemiddeld score 4 op de kwaliteitsschaal (door Inspectie van Kind en Gezin vastgesteld) en bewijzen dat het zelfevaluatie-instrument gebruikt wordt
- kinderopvang in het Nederlands aanbieden en grondige kennis van het Nederlands van diegenen die er werken (behalve in de faciliteitengemeenten).
- indien opvang van baby's en peuters: geen bijkomende voorwaarde
- indien enkel opvang van schoolgaande kinderen: positief advies van het lokaal overleg

Aanvragen

Neem contact op met de cel Kinderopvang van de provinciale afdeling van Kind en Gezin.

Financiële ondersteuning voor een kind met een specifieke zorgbehoefte*Wat*

Een financiële ondersteuning van 7,82 euro per kind per dag voor de opvang van kinderen die door medische en/of psychosociale problemen meer intensieve zorgen nodig hebben.

Voorwaarden

- De kinderen worden opgevangen samen met kinderen die geen specifieke zorgen nodig hebben.
- Een voorafgaandelijk akkoord van Kind en Gezin dat de opvang van een dergelijk kind een noodzakelijk grotere zorg of inzet van middelen vereist.

Aanvragen

Neem contact op met de provinciale afdeling van Kind en Gezin.

4. DIENST VOOR OPVANGGEZINNEN**Subsidies in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen***Wat*

Kind en Gezin subsidieert de subsidieerbare capaciteit van erkende diensten voor opvanggezinnen. Dit gebeurt volgens een enveloppensysteem :

- een bedrag per subsidieerbare schijf van minimaal 7 onthaalouders, gekoppeld aan de gemiddelde leeftijd van het personeel.
- een bedrag per erkende schijf van minimaal 7 onthaalouders, gekoppeld aan de gepresteerde plaatsingsdagen.
- na verrekening van de ouderbijdragen, een subsidie voor het vergoeden van opvangkosten aan de onthaalouders, gekoppeld aan de aanwezigheidsduur van het kind. Momenteel is dit 14,07 euro voor een volledige dag, 40% voor minder dan 3 uren, 60% voor 3 tot 5 uren en 160% voor dagopvang langer dan 12 uur.

De erkenningsbeslissing bepaalt het minimumaantal onthaalouders, minimumaantal en maximumaantal plaatsingsdagen en de werkingsregio.

Kind en Gezin financiert ook de 'werkgevers'bijdrage van diensten voor het sociaal statuut van onthaalouders en een administratieve kost voor de dienst.

Voorwaarden

- Het organiserend bestuur is een vzw, een gesubsidieerde universitaire instelling, een lager openbaar bestuur, een vereniging van die besturen of een instelling van openbaar nut.
- De dienst moet zich openstellen voor alle kinderen, zonder discriminatie op grond van cultuur, geslacht, maatschappelijke afkomst, nationaliteit, geloof of levensovertuiging.
- Respecteren van de rechten van het kind.
- Een schriftelijke overeenkomst met ouders en aandacht voor hun participatie. Een huishoudelijk reglement volgens de richtlijnen van Kind en Gezin met de mogelijkheid tot klacht bij Kind en Gezin.
- Verzekeringen : gebouwen, burgerlijke aansprakelijkheid voor personeel en kinderen, lichamelijke ongevallen voor kinderen.

Erkenning en subsidies aanvragen

Dien bij Kind en Gezin een formele aanvraag tot principieel akkoord in per aangetekende brief. Deze aanvraag bevat :

- sociaal-economische gegevens met betrekking tot de opportuniteit van het initiatief en de eventuele meerwaarde.
- de vestigingsplaats.
- de geplande capaciteit.
- de vermoedelijke startdatum.
- een raming van de behoefte aan dagopvang.
- een overzicht van de bestaande voorzieningen in de omgeving.

Financiële ondersteuning voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte

Wat

Een financiële ondersteuning van 7,82 euro per kind per dag voor de opvang van kinderen die door medische en/of psychosociale problemen meer intensieve zorgen nodig hebben.

Voorwaarden

- De kinderen worden opgevangen samen met kinderen die geen specifieke zorgen nodig hebben.
- Een voorafgaandelijk akkoord van Kind en Gezin dat de opvang van een dergelijk kind een noodzakelijk grotere zorg of inzet van middelen vereist.

Aanvragen

De dienst vraagt de financiële ondersteuning bij Kind en Gezin aan.

Vergoeding voor installatiekosten van een onthaalouder

Kind en Gezin geeft een vergoeding van 375,12 euro als een onthaalouder start.

5. BUITENSCHOOSE OPVANG IN APARTE LOKALEN VERBONDEN AAN HET KINDERDAGVERBLIJF

Besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997 houdende de algemene voorwaarden inzake het organiseren van buitenschoolse opvang (BS 9 september 1997)

Ministerieel besluit van 9 juli 2001 houdende de voorwaarden voor het organiseren van en de bepalingen over de toestemming voor en de subsidiëring van buitenschoolse opvang in aparte lokalen in kinderdagverblijven (BS 29 augustus 2001)

Wat

Volgens bepaalde voorwaarden, een bijkomende subsidie voor het buitenschools opvangaanbod

Voorwaarden

Alle voorwaarden worden opgesomd in het MB

Subsidiëring

De forfaitaire subsidiëring bedraagt jaarlijks 21.703,42 (= geïndexeerd bedrag geldig in 2003) voor 14 plaatsen en wordt voor een capaciteit van minder dan 14 plaatsen of meer dan 14 plaatsen pro rata berekend.

6. DAC PERSONEEL

Besluit van de Vlaamse regering houdende de toekenning van subsidies aan de initiatiefnemers die personeelsleden tewerkstellen in een gewezen DAC statuut (10 juli 2001)

Wie

Kind en Gezin heeft vanaf 1 januari 2001 de subsidiëring van ex DAC'ers overgenomen van de VDAB. Deze overname impliceerde de regularisatie van het DAC statuut.

Subsidiëring

Kind en Gezin kent een forfaitaire subsidie toe per voltijds equivalent tewerkgesteld personeelslid in gewezen DAC statuut. Deze subsidie loopt vanaf 2001 tot uiterlijk eind 2004 in kinderdagverblijven en uiterlijk eind 2005 in andere voorzieningen.

De subsidie bedraagt maximaal 1,53 maal de op 1 januari geldende jaarwedde, berekend aan de index van december 2000 voor de functie waarin het vroegere DAC-project voorzag en volgens de sectorale

collectieve arbeidsovereenkomst van toepassing op de voorziening. Elk jaar zal deze subsidie op 1 januari verhoogd worden met de procentuele stijging van de index van de consumptieprijzen tussen 1 november van het vorige kalenderjaar en 1 november van het daaraan voorafgaande kalenderjaar.

2. A. Preventieve Gezinsondersteuning

Kind en Gezin
Afdeling Preventieve Gezinsondersteuning
Dossierbeheer
Hallepoortlaan 22
1060 Brussel
Tel. 02 533 12 11

B. Kinderopvang

Deze informatie kan men op deze manier vinden :

- op de website www.kindengezin.be bij professioneel/starters/ bij FAQ en regelgeving
- via de kinderopvanglijn op het nummer 078 150 100.

De gemeenten kunnen bij hun dossierbeheerder terecht wanneer zij reeds over een voorziening beschikken.

Economie, Buitenlands Beleid en E-governement

1. Gemeenten kunnen subsidies krijgen voor de aanleg van bedrijventerreinen in het kader van het recentelijk goedgekeurde besluit van de Vlaamse regering van 5 september 2003 houdende subsidiëring van bedrijventerreinen, wetenschapsparken en bedrijfsgebouwen. Onder een bedrijventerrein wordt verstaan: een zone bestemd voor de vestiging van bedrijven actief in de handel, nijverheid, commerciële en niet-commerciële dienstverlening en industrie, met uitzondering van de zones die hoofdzakelijk bestemd zijn voor kleinhandelsactiviteiten, horeca en kantoren.

De gemeenten kunnen niet alleen steun vragen voor de aanleg of uitbreiding van nieuwe bedrijventerreinen op gronden die daartoe vroeger niet werden gebruikt, ook voor de heraanleg of herinrichting van verouderde bedrijventerreinen kan onder bepaalde voorwaarden een subsidie verkregen worden.

Al dan niet verlaten of onderbenutte bedrijventerreinen die om economische, milieuwetgevings – of bodemsaneringsredenen heraanlegd of heringericht worden en waarvan de infrastructuur reeds minstens 20 jaar opgeleverd is, kunnen dus ook voor subsidiëring in aanmerking komen.

Met uitzondering van het bouwrijp maken van het terrein komen enkel die werken in aanmerking die uitgevoerd worden op gronden die al tot het openbaar domein behoren of die daarbij ingelijfd zullen worden. Alleen de werken en kosten met een economische doelstelling komen in aanmerking. De volledige lijst van de subsidiabele werken is opgenomen in het reeds bovenvermeld besluit.

In het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) (Doelstelling 2 en Urban) kunnen in beperkte delen van Antwerpen en Gent projecten met Europese middelen worden ondersteund. Deze stedelijke ontwikkelingsprogramma's zijn gericht op de sociaal-economische verbetering van de omgeving zowel voor de plaatselijke bevolking als voor de bedrijven: duurzame economische bedrijvigheid, duurzame tewerkstelling, stedelijke ontwikkeling, verbeteren van de leefomgeving, enzovoort. Daarnaast worden ook in een aantal andere door de EU erkende regio's (delen van Limburg, Kempen, Westhoek, Kust en Meetjesland) Doelstelling 2-programma's uitgevoerd (*EU : Europese Unie*). Binnen deze programma's kunnen ook individuele gemeenten, naast andere promotoren, projecten indienen voor subsidiëring, op voorwaarde dat zij passen binnen de prioriteiten van het programma.

2. Informatie inzake de subsidie voor bedrijventerreinen kan worden verkregen op de website

www.ondernemen.vlaanderen.be of bij de afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid, Markiesstraat 1, 1000 Brussel of via e-mail: bedrijventerreinen@vlaanderen.be. Algemene informatie met betrekking tot de Europese Doelstelling 2-programma's kan worden verkregen bij de afdeling Europa Economie, Markiesstraat 1, 1000 Brussel of via e-mail: andre.vanhaver@vlaanderen.be.

Voor specifieke informatie kan men terecht bij in de verschillende regio's gevestigde programmasecretariaten.

Wonen, Media en Sport

Wonen

1. Sociale woonprojecten

De Vlaamse Gemeenschap erkent de gemeentebesturen en de verenigingen van gemeenten als initiatiefnemer inzake sociale woonprojecten.

Initiatiefnemers kunnen worden gesubsidieerd voor verschillende verrichtingen in het kader van de realisatie van sociale woonprojecten.

Verwerving van gronden en/of gebouwen

Besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 19 december 1996 betreffende het grond- en pandenbeleid voor huisvestingsdoeleinden in woonkernen, ter uitvoering van de artikelen 94 en 95 van de huisvestingscode, gewijzigd bij BVR van 25 juli 2000. Dit besluit werd recentelijk bij BVR van 17 oktober 2003 aangepast (nog geen publicatie).

Infrastructuur

Besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996 houdende subsidiëring van het bouwrijp maken van gronden en de aanleg van de infrastructuur en gemeenschapsvoorzieningen voor sociale woonwijken, zoals gewijzigd bij BVR van 11 mei 1999, bij BVR van 19 november 1999 en bij BVR van 25 juli 2000.

Bouw en/of renovatie tot sociale woningen

Besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996 houdende de subsidiëring van de renovatie van woningen en gebouwen en van de bouw van nieuwe sociale woningen, zoals gewij-

zigd bij BVR van 7 april 1998, BVR van 11 mei 1999, BVR van 19 november 1999 en BVR van 25 juli 2000 en uitgevoerd via het MB van 6 februari 1998 (*MB : ministerieel besluit – red.*).

Bovendien werd voor de bovenstaande subsidieregelingen een gezamenlijke procedure vastgelegd: besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996 houdende de vaststelling van de procedure inzake de programmering en de subsidiëring van operaties en werken die voor sociale huisvestingsdoeleinden worden uitgevoerd, zoals gewijzigd bij BVR van 25 juli 2000.

Lokaal woonbeleid

Dit subsidiekader is van toepassing op experimentele projecten die het lokaal woonbeleid helpen vorm te geven. Hiermee worden beleidsmatige projecten op gemeentelijk of intergemeentelijk niveau beoogd die een bijdrage leveren tot de verdere ontwikkeling en realisatie van een geïntegreerd lokaal huisvestingsbeleid en waarvan noch de werking, noch de financiering in de huidige Vlaamse huisvestingsreglementering op structurele wijze wordt geregeld. Het moet gaan om projecten m.b.t. huisvestingsbeleid op lokaal niveau met aandacht voor samenwerking met andere lokale woonactoren en afstemming op andere beleidsdomeinen. Investeringsprojecten vallen buiten het toepassingsgebied van dit subsidiekader.

Het gaat hier om een facultatieve subsidie waarvoor de administratie evenwel een kader heeft uitgewerkt. Recentelijk werd een eerste subsidie toegekend aan een intergemeentelijk samenwerkingsverband onder de naam "lokaal woonbeleid cluster Izegem". De middelen daarvoor zijn opgenomen op programma 62.4, basisallocatie 33.65.

2. Alle informatie omtrent de subsidiemogelijkheden aan gemeenten in het kader van het Vlaams woonbeleid kunnen worden ingewonnen bij :

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Arohm

Afdeling Woonbeleid

Koning Albert II-laan 20 bus 7

1000 Brussel

E-mail : woonbeleid@lin.vlaanderen.be

Secretariaat : 02-553 82 74

Sport

Decretale subsidie

De gemeentelijke sportdiensten kunnen op basis van het decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de Sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie erkend en gesubsidieerd worden.

Op de begroting 2003 van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie (Bloso) is in een krediet van 5.316.000 euro voorzien.

Voorwaarden

Om erkend te worden, moet de sportdienst aan volgende voorwaarden voldoen.

- 1) De organiserende overheid moet een gemeente, een provincie of de Vlaamse Gemeenschapscommissie zijn.
- 2) De organiserende overheid moet het sportcentrum ter beschikking stellen voor sportactiviteiten van verenigingen, organisaties en bevolkingsgroepen, ongeacht hun ideologische en filosofische strekking.
- 3) De organiserende overheid moet sportinfrastructuur ter beschikking stellen en moet hierover het eigendoms- of genotsrecht bezitten.
- 4) Het bestuur van de sportaccommodaties dient te gebeuren door hetzij :
 - a) de organiserende overheid bijgestaan door de erkende sportraad;
 - b) een VZW waaraan het bestuur van de sportaccommodaties bij overeenkomst is toevertrouwd, en waarbij alle statutaire organen voor de ene helft bestaan uit afgevaardigden van de organiserende overheid volgens het evenredig stelsel en voor de andere helft uit afgevaardigden aangewezen door de erkende sportraad.
- 5) De organiserende overheid moet in het kader van de organisatie en het overleg beschikken over een afzonderlijke en autonome sportraad.
- 6) De sportdienst moet de algemene sportbeoefening door de bevolking promoten.
- 7) De organiserende overheid moet jaarlijks een werkingsverslag, een financieel verslag en een promotieplan indienen bij het Bloso.
- 8) De sportdienst dient binnen de organiserende overheid te functioneren als afzonderlijke dienst met eigen personeel, eigen kredieten en voldoende administratieve ruimte.
- 9) De sportinfrastructuur dient aan de volgende minimale normen te beantwoorden :
 - 1° een overdekte sportaccommodatie van minimum 480 m² nuttige sportoppervlakte;
 - 2° vier openluchtsportvelden, bruikbaar volgens de reglementen van de betrokken sportfederaties;
 - 3° deze sportaccommodaties moeten minimaal de hierna vermelde oppervlakte bezitten, berekend op basis van de volgende erkenningsnormen :
 - voor overdekte sportaccommodaties : 0,03 m² nuttige sportoppervlakte per inwoner ;
 - voor openluchtsportinfrastructuur : 0,75 m² sportoppervlakte per inwoner.
- 10) Op de sportdienst dient een minimumaantal voltijdse formatieplaatsen door sportfunctionarissen ingevuld te worden, namelijk :
 - cat.A : (>50.000 inw.) 2
 - cat.B : (≥20.000 inw. en ≤50.000 inw.) 1
 - cat.C : (<20.000 inw.) 1
- 11) Het sportpromotiebudget moet minimaal even groot zijn als de subsidie die het Bloso tijdens het vorige jaar heeft toegekend.

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring moeten :

- de gemeenten van categorie A (meer dan 50.000 inwoners) ten minste twee door houders van het diploma van licentiaat in de lichamelijke opvoeding ingevulde voltijdse formatieplaatsen hebben ;
- de gemeenten van categorie B (20.000 inwoners tot en met 50.000 inwoners) ten minste één door een houder van het diploma van licentiaat in de

lichamelijke opvoeding ingevulde voltijdse formatieplaats hebben ;

- de gemeenten categorie C (minder dan 20.000 inwoners) ten minste één door een houder van het diploma van geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs in de lichamelijke opvoeding ingevulde voltijdse formatieplaats hebben.

De sportfunctionarissen worden minimaal betaald overeenkomstig het vereiste diploma. Bovendien moet een sportfunctionaris houder zijn van het brevet van sportfunctionaris, afgeleverd door de Vlaamse Trainersschool, of van een van de bekwaamheidsbewijzen die door de Vlaamse regering worden bepaald.

Bijzondere subsidies jeugdsport gemeentelijke sportdiensten – Contract Jeugdsport (projectsubsidies – niet decretaal geregeld)

Zowel erkende als niet-erkende gemeentelijke sportdiensten kunnen een beroep doen op een projectsubsidie jeugdsport (Contract Jeugdsport) en dit op basis van de projectcriteria die jaarlijks goedgekeurd worden door de raad van bestuur van het Bloso.

Op de begroting 2003 van het Bloso is in een krediet van 2.231.000 euro voorzien.

Subsidievoorwaarden

Om in aanmerking te komen voor de financiële ondersteuning van een Contract Jeugdsport moet het project beantwoorden aan de hierna vermelde criteria.

- Bestaan uit een structureel samenwerkingsverband van de gemeente zowel met één of meerdere scholen (liefst zoveel als mogelijk en netoverschrijdend) als met meerdere sportclubs (liefst zoveel als mogelijk).
- Een Contract Jeugdsport kunnen voorleggen ondertekend door alle betrokken partijen en in te dienen door de gemeentelijke sportdienst; hieronder worden zowel de erkende gemeenten als de niet-erkende gemeenten verstaan. In het geval van Brussel kan eventueel de VGC optreden als indiener en de provinciale sportdiensten in het geval van de gemeenten met faciliteiten in hun provincie.
- Lopen tussen juli van het jaar van indiening tot juli van het volgende jaar.

- Beantwoorden aan een reële / bewezen behoefte.
- Een meerwaarde betekenen (dus niet wat reeds op een andere wijze gesubsidieerd wordt, tenzij een duidelijke meerwaarde gerealiseerd wordt).
- Gericht zijn op jongeren tussen 6 en 18 jaar (met prioriteit voor de leeftijdsgroep van 12-18 jaar).
- Gericht zijn op stimulering van de sportparticipatie (stimulering van de niet-sportende jongeren) en/of op verhoging van de sportparticipatie (reeds sportende jongeren) en/of op het tegengaan van drop-out.
- Beantwoorden aan minimale kwaliteitscriteria voor jeugdsport.
- Een bestedingsplan (begroting) voorleggen waaruit blijkt dat de financiële middelen aangewend zullen worden voor de uitvoering van het Contract Jeugdsport.
- Aantonen of en hoe het Contract Jeugdsport zal worden gecontinueerd.
- Een evaluatieverslag opmaken waaruit lering kan worden getrokken voor andere projecten en voor verdere implementering van het beleid.

Vraag 2

Informatie kan worden ingewonnen op het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie – Bloso, Zandstraat 3, 1000 Brussel (02-209 45 11).

Hoofdbestuur

- Decretale subsidie: Bloso – afdeling Subsidiering
- Contract Jeugdsport: Bloso – afdeling Sportpromotie

Buitendiensten

- Provinciale Bloso-inspectiediensten

Adressen en telefoonnummers kunnen worden geraadpleegd via de website www.Bloso.be "Alles over Bloso – Wie doet wat".

Vraag nr. 14
van 17 oktober 2003
van de heer JOS DE MEYER

Doel – Afbraak historische hoeve

Zie :

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 32
 van 17 oktober 2003
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 1006

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 15
van 17 oktober 2003
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

OCMW Affligem – Samenwerkingsverband

De laatste tijd komt het meer en meer voor dat lokale besturen het niet meer zien zitten om een aantal voorzieningen in eigen beheer op zich te nemen. Een illustratie daarvan is onder meer de overdracht van rusthuizen en/of diensten voor gezins- en bejaardenhulp aan private partners.

Naar aanleiding van deze problematiek werden er reeds vragen gesteld in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid door collega Sonja Becq op 28 januari 2003 (Handelingen Commissievergadering nr. 12 van 28 januari 2003, blz. 1-4).

Toen stelde minister Van Grembergen duidelijk in zijn antwoord dat het op basis van artikel 60, § 6 van de OCMW-wet onmogelijk is om een bestaande dienstverlening over te dragen aan een privé-partner.

Tijdens de OCMW-raad van woensdag 1 oktober 2003 keurden de raadsleden een samenwerkingsverband goed tussen enerzijds het OCMW van Affligem en anderzijds de VZW De Toekomst, voor het beheer en de exploitatie van het rusthuis Van Lierde.

Is deze beslissing van de OCMW-raad dan niet in strijd met artikel 60, § 6 van de OCMW-wet ?

Welke maatregelen worden terzake genomen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Grembergen (vraag nr. 15) en Byttebier (nr. 15).

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst naar een concreet geval. Op 27 oktober 2003 gelastte ik de gouverneur van de betrokken provincie Vlaams-Brabant met een onderzoek.

Nadat ik de resultaten van dit onderzoek heb ontvangen, zal ik terzake een standpunt innemen.

(Antwoord Adelheid Byttebier : blz. 1036 – red.)

Vraag nr. 16
van 17 oktober 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Vlaamse ambtenaren – Vaderschapsverlof

Vlaamse ambtenaren kunnen nog steeds geen aanspraak maken op vaderschapsverlof.

Op een vraag om uitleg (29 april 2003) antwoordde de minister dat de Vlaamse overheid autonoom kan beslissen of ze voor haar statutair personeel het vaderschapsverlof invoert. Hij antwoordde ook dat er de bereidheid was om hierover een gesprek aan te gaan (Handelingen Commissievergadering nr. 208 van 29 april 2003).

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier en zal er een sectoraal akkoord afgesloten worden ?
2. Is er een zicht op de budgetten die hiervoor nodig zijn, worden deze daartoe uitgetrokken ?
3. Welke zijn mogelijke andere implicaties bij het toekennen van vaderschapsverlof ?

Antwoord

1. a) Het vaderschapsverlof van tien dagen werd voor het contractuele personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen

gen opgenomen in de ontwerpbesluiten van de Vlaamse regering tot wijziging van respectievelijk het Vlaamse Personeelsstatuut⁽¹⁾ en het personeelsstatuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen⁽²⁾, die op 24 oktober 2003 door de Vlaamse regering principieel werden goedgekeurd.

De onderhandelingen in het Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Gewest m.b.t. deze ontwerpbesluiten vonden plaats op 3 november 2003. Na advies van de Raad van State worden deze ontwerpbesluiten zo spoedig mogelijk voor definitieve goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse regering.

- b) Het vaderschapsverlof van tien dagen werd voor het contractuele personeel van de Vlaamse openbare instellingen (VOI) opgenomen in het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het stambesluit VOI, dat op 20 juni 2003 door de Vlaamse regering principieel werd goedgekeurd⁽³⁾.

De onderhandelingen in het Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Gewest m.b.t. dit ontwerpbesluit vonden plaats op 7 juli 2003. Het advies van de Raad van State werd verleend op 23 september 2003. Dit ontwerpbesluit wordt eerstdaags aan de Vlaamse regering voorgelegd voor definitieve goedkeuring.

- c) In afwachting van de definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering van de in a) en b) vermelde ontwerpbesluiten, wordt aan het contractuele personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en van de Vlaamse openbare instellingen, het nemen van vaderschapsverlof evenwel reeds de facto toegestaan.

¹ Ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 15.07.2002, wat de uitvoering van het Lambermontakkoord en andere bepalingen betreft.

² Ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het personeelsstatuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen van 28.01.1997, wat de uitvoering van het Lambermontakkoord en andere bepalingen betreft.

³ Ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het Stambesluit VOI van 30.06.2000 wat de vaststelling van dringende bepalingen betreft.

- d) Op heden bestaat alleen een wettelijk recht op vaderschapsverlof in voormelde vorm in het kader van de arbeidsovereenkomstenwet. De ambtenaren ressorteren niet onder deze wet. Aan hen wordt bij geboorte van een kind vier dagen omstandigheidsverlof toegekend. Of het vaderschapsverlof in voormelde vorm ook voor ambtenaren wordt ingevoerd, hangt af van de sectorale akkoorden die kunnen worden afgesloten.

Zoals ik op 29 april 2003, in antwoord op vraag om uitleg nr. 16 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, reeds heb gesteld, ben ik bereid met de vakbonden in discussie te gaan naar aanleiding van de onderhandelingen over het sectoraal akkoord 2003-2004. Deze onderhandelingen zijn nu nog volop bezig. Ik hoop voor het einde van dit jaar het sectoraal akkoord te kunnen afsluiten.

2. Wanneer louter vergeleken wordt met de toestand waarin door het personeelslid normale prestaties worden verricht, houdt het vaderschapsverlof geen meerkosten in.

Voor contractuele personeelsleden moeten slechts de eerste drie dagen van de tiendaagse afwezigheid door de werkgever ten laste worden genomen; de overige zeven dagen ontvangt het contractuele personeelslid een uitkering van de ziekteverzekering.

Wanneer vergeleken wordt met normale prestaties, houdt dit voor het contractuele personeel dus een vermindering in van het aantal dagen waarvoor door de werkgever loon moet worden betaald, met zeven.

Indien vergeleken wordt met de huidige regeling van het omstandigheidsverlof bij geboorte (4 dagen), moet de werkgever wat het contractuele personeel betreft, één dag minder loon betalen voor dagen waarop niet wordt gepresteerd (3 dagen in plaats van 4). Zij zullen echter zes dagen minder dan in het vorige systeem prestaties verrichten.

Bij invoering van het vaderschapsverlof voor ambtenaren moet de tiendaagse afwezigheid volledig door de overheid zelf ten laste worden genomen.

Vergeleken met de toestand waarin normaal wordt gepresteerd, houdt dit geen meerkosten in, aangezien bij normale prestaties ook tien

dagen loon door de werkgever moet worden betaald.

Bij invoering van het vaderschapsverlof voor ambtenaren stijgt echter het aantal dagen waarvoor door de werkgever loon moet worden betaald zonder dat door de ambtenaar prestaties worden verricht, met zes, indien vergeleken wordt met de huidige regeling van het omstandigheidsverlof (4 door de werkgever betaalde dagen in plaats van 10).

3. Een bijkomende invoering van het vaderschapsverlof voor ambtenaren heeft voor gevolg dat de norm die overeenstemt met één voltijdse personeelseenheid, onder druk komt te staan. Een eventuele verlaging van deze norm heeft implicaties voor de personeelsplannen en de berekening van het benodigd aantal personeelsleden.

Hiermee dient bij een eventuele uitbreiding van het vaderschapsverlof tot de ambtenaren rekening te worden gehouden.

Vraag nr. 17
van 17 oktober 2003
van de heer ANDRE MOREAU

OCMW-rusthuizen – Levering van geneesmiddelen

Met betrekking tot de toepassing van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, heb ik gedurende mijn lange periode van gemeentemandataris (33 jaar) heel veel discussies en onaangename situaties meegemaakt.

Mijn ervaring heeft mij geleerd dat de gemeentelijke verantwoordelijken niet altijd in volledige duidelijkheid en sereniteit beslissen, maar dat daar soms ook wel enige aanleiding toe is.

Zo bijvoorbeeld inzake de levering van geneesmiddelen aan openbare (OCMW-)rusthuizen.

In een brief van 10 april 2003 heeft de dienst Overheidsopdrachten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan een OCMW meegedeeld dat bovenvermelde wet van 24 december moet worden toegepast.

Indien een openbare dienst op deze wijze werkt, verloopt – naar mijn bescheiden mening – dan

ook alles in overeenstemming met de Europese richtlijn(en) dienaangaande.

Maar in een brief van 14 juli 2003 schrijft de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG):

"Hierbij verlenen wij u advies betreffende de vraag die mij 2 juli werd doorgespeeld. Wij kunnen de volgende opmerkingen overmaken inzake artikel 26bis, § 1 van het KB van 31 mei 1885 houdende goedkeuring der nieuwe onderrichtingen voor geneesheren, apothekers – en drogisten, zoals gewijzigd.

Conform artikel 26bis, § 1 kan een geneesmiddel ook overhandigd worden aan een gemachtigde (een vertegenwoordiger van het rusthuis), maar onder bepaalde restricties. Zo mag de gemachtigde slechts één gemeenschap vertegenwoordigen, dus slechts voor één rusthuis gemachtigde zijn. Daarnaast moet de apotheker die aan de gemeenschap levert, ook in de gemeente waar het rusthuis (de gemeenschap) gehuisvest is of een buurgemeente (aangrenzende gemeente) ervan zijn apotheek gevestigd hebben."

De Algemene Pharmaceutische Bond APB schrijft:

"Artikel 26bis van het koninklijk besluit van 31 mei 1885 gewijzigd door het koninklijk besluit van 21 oktober 1999 bepaalt het volgende: 'Het is evenwel verboden aan een apotheker om een geneesmiddel door toedoen van een gemachtigde te overhandigen aan personen die in gemeenschap leven, indien deze gemeenschap zich niet bevindt in de gemeente waar de apotheek is gevestigd of in een aangrenzende gemeente ervan."

Dit artikel geeft ook de definitie van "personen die in gemeenschap leven". Het gaat om elke persoon gehuisvest in een rust- en verzorgingstehuis dat niet verbonden is met een verplegingsinrichting die over een apotheek beschikt, een erkend rustoord voor bejaarden, een tehuis voor mindervaliden, een psychiatrisch verzorgingstehuis, initiatief van beschut wonen, een strafinrichting of een tehuis voor de plaatsing van kinderen.

Volgens het Ministerie van Volksgezondheid – DG Bescherming Volksgezondheid, Geneesmiddelen – vallen de residenten van een OCMW-rusthuis onder deze definitie.

Wat betreft de plaats van de apotheek, wordt de vestigingsplaats en niet de zetel van de apotheek in

aanmerking genomen voor de toepassing van de reglementering."

1. Het bovenvermelde standpunt van de dienst Overheidsopdrachten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap inzake overheidsopdrachten blijkt niet verzoenbaar te zijn met de specifieke standpunten en reglementeringen waarnaar VVSG en APB verwijzen als het gaat om de levering van geneesmiddelen aan een openbaar (OCMW-)rusthuis.

Welke maatregelen zijn er al genomen om terzake duidelijkheid te verschaffen ?

Welke maatregelen worden eventueel nog genomen om de lokale overheden te begeleiden in deze wirwar van – blijkbaar tegenstrijdige – regelgevingen ?

2. Moet, in geval van de levering van geneesmiddelen aan een openbaar rusthuis, de leverende apotheek nu al dan niet gevestigd zijn in dezelfde (c.q. aangrenzende) gemeente als die waar het gemeentelijk rusthuis is gevestigd ?

Is de APB-zienswijze correct ? Is ze niet strijdig met de Europese richtlijnen ?

Of mag eender welke apotheker uit de Europese Unie deelnemen aan een officiële prijsvraag (prijsofferte) georganiseerd door een Vlaamse openbare dienst ?

Antwoord

Uit de lezing van het standpunt van de dienst Overheidsopdrachten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap enerzijds en de standpunten ingenomen door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en de Algemene Pharmaceutische Bond anderzijds meen ik, in tegenstelling tot de Vlaamse volksvertegenwoordiger, niet te kunnen concluderen dat deze standpunten elkaar tegen spreken. Zij vullen elkaar integendeel veeleer aan.

De uitgangstelling van de wetgeving inzake de overheidsopdrachten lijkt mij besloten in het principe dat concurrentie moet worden gewaarborgd, en ik stel vast dat dit principe genoegzaam ingeburgerd is bij de lokale besturen, ook voor de leveringen van geneesmiddelen.

De concurrentie kan evenwel in sommige gevallen door de wetgever om diverse redenen bewust ingeperkt worden. Zo is het bijvoorbeeld voor bepaal-

de beroepscategorieën verboden met elkaar in concurrentie te treden op het niveau van de prijs.

De territorialiteitsbegrenzing waarvan sprake in artikel 26bis van het koninklijk besluit van 31 mei 1885 zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 21 oktober 1999, en waardoor het aan een apotheker verboden is een geneesmiddel door toedoe ning van een gemachtigde te overhandigen aan personen die in een gemeenschap leven, indien deze gemeenschap zich niet bevindt in de gemeen te waar de apotheek is gevestigd of in een aangren zende gemeente ervan, lijkt mij dan ook niet van die aard te zijn dat zij de toepassing van de wetge ving op de overheidsopdrachten uitsluit.

Tot op heden ontving ik trouwens geen klachten omtrent de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geschetste problematiek. Een snelle rondvraag op het terrein leert mij trouwens dat de beslissin gen tot de in de vraagstelling bedoelde aankopen door hun aard genomen worden na het voeren van een onderhandelingsprocedure zonder bekendma king in de zin van artikel 17, §2 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrach ten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten.

Vraag nr. 18 van 17 oktober 2003 van de heer DIDIER RAMOUDT

Park Domein Raversijde – Bevoegde overheden

Park Domein Raversijde heeft af te rekenen met een aantal problemen. Zo werd mij onder meer een gebrekkige hygiëne gemeld. Ook op de lokale wijkraad tijdens de maand mei 2003 werd de vraag om een grondige kuisoperatie geuit en werden het slukverkeer en de overnachtingen in motorhomes op het parkeerterrein van het domein aan de kaak gesteld.

Wie echter voor het onderhoud en het beheer van het park Domein Raversijde verantwoordelijk is, lijkt een raadsel.

De Vlaamse overheid meldt dat het onderhoud en het beheer van het Domein Raversijde wordt waargenomen door de provincie West-Vlaanderen. Een bevoegdheid die een officieel karakter kreeg in de recentelijk ondertekende concessieovereen komst.

De provincie van haar kant wijst de Vlaamse Ge meenschap aan als verantwoordelijke overheid.

Bos en Groenbeheer van de Vlaamse Gemeenschap zou zelf instaan voor het onderhoud en beheer van het domein. Gebouwen, met een volgens de provincie historische waarde, werden zonder medeweten van de provinciale overheid afgebroken. Hierop deed de provincie West-Vlaanderen verwoede pogingen om gronden te ruilen. Een voorstel waarop niet werd ingegaan door de Vlaamse overheid.

Dit alles is in tegenspraak met de melding dat park Domein Raversijde een "eigen cultureel en toeristisch initiatief" is en met tal van besluiten van de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen.

1. De concessieovereenkomst bepaalt uiteraard de bevoegdheidsverdeling tussen beide overheden. Deze is klaarblijkelijk voor de betrokken partijen niet duidelijk.

Kan de minister met betrekking tot het onderhoud en het beheer van park Domein Raversijde de bevoegdheidsverdeling in kaart brengen?

2. Welke maatregelen neemt de minister om de verantwoordelijke overheid te wijzen op de in de concessieovereenkomst opgenomen verbintenissen?

Antwoord

Het Domein Raversijde werd door de provincie opgestart in 1988 en wordt nog steeds verder uitgebouwd. De kern van het domein wordt gevormd door het voormalige Koninklijk Domein van Leopold II, die vanaf 1902 een aantal gronden verwierf in Raversijde. In 1981 verkocht prins Karel zijn domein aan de Belgische Staat. Door een uitzonderlijk samenwerkingsverband tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Regie der Gebouwen en het provinciebestuur werd het voormalig Koninklijk Domein in zijn vroegere staat hersteld, uitgebreid en opengesteld voor het publiek.

Intussen heeft het domein een steeds complexere eigendomstructuur gekregen. Grote delen van het domein zijn nu eigendom van de provincie, die ook verder nieuwe gronden aankoopt, terwijl ook een gedeelte eigendom gebleven is van de federale staat. Een ander gedeelte is eigendom van de Vlaamse Gemeenschap. Deze eigendom van de Vlaamse Gemeenschap ressorteert, wat het gedeelte betreft dat gecentraliseerd is rond het zogenaamde domein Prins Karel, met inbegrip van een

zuidelijk duinengedeelte, onder de bevoegdheid van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en wordt onderhouden door de afdeling Bos en Groen van die administratie. Het meer noordelijk, langs de kust, gelegen gedeelte van dit domein (8ha) ressorteert onder de bevoegdheid van de administratie Wegen en Verkeer en werd tot 1999 onderhouden door de afdeling Waterwegen Kust.

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger preciseert in zijn vraag niet welk gedeelte van het domein hij bedoelt.

Ik kan hem wel meedelen dat alleen het gedeelte van het domein dat ressorteert onder de administratie Wegen en Verkeer, het voorwerp heeft uitgemaakt van een concessieovereenkomst. Deze overeenkomst werd op 11 oktober 1999 afgesloten tussen het Vlaams Gewest en de provincie West-Vlaanderen. Door die overeenkomst heeft het Vlaams Gewest aan de provincie enerzijds de bevoegdheid toegekend dit gedeelte van het domein te exploiteren als toeristisch en recreatief domein, en anderzijds ook de verplichting opgelegd het ook verder zelf te onderhouden en de kosten daarvan ten laste te nemen. Een beheerscommissie, bestaande uit vertegenwoordigers van het Vlaams Gewest en de provincie, zou daarbij de concrete beheersmaatregelen verder begeleiden.

Ik vraag de administratie Wegen en Verkeer mij verder over deze overeenkomst en haar uitvoering door de provincie in te lichten. Tevens vraag ik de nodige informatie bij de provincie en de administratie Milieu in verband met het onderhoud van de andere domeingedeelten, aangezien de Vlaamse volksvertegenwoordiger een inventaris wenst van de onderhoudsverplichtingen van het Domein Raversijde.

2. De provincie is er uiteraard toe gehouden het domein dat ze openstelt voor het publiek naar behoren te onderhouden. Dit geldt zowel voor het deel dat haar eigendom is, als voor het deel dat haar in concessie werd gegeven door het Vlaams Gewest.

Zodra de nodige informatie ingekomen zal zijn, zal ik deze in het kader van de vraag verder evalueren. Op dit ogenblik kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook nog niet inlichten over de maatregelen die zouden moeten worden genomen.

Vraag nr. 19
van 17 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de gehandicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. Handelingen Commissievergadering nr. 105 van 21 januari 2003, blz. 7-8, en Handelingen 92 van 1 april 2003, blz. 1-3).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua, van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel." En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf ging nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De minister had volgens toenmalig minister Vogels op 1 april nog niet laten weten welk initiatief hij in het kader van zijn bevoegdheden ging nemen.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen, zoals gevraagd door toenmalig bevoegd minister Vogels in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?

Waarom had hij op 1 april 2003 nog niet gereageerd op de vraag van de bevoegde minister ?

2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo neen, waarom nog niet en wanneer dan wel ?
3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 20
van 17 oktober 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Toegankelijkheid openbare gebouwen – Stand van zaken

Openbare gebouwen dienen toegankelijk te zijn voor personen met een handicap en meer bepaald voor rolstoelgebruikers.

In de praktijk wordt echter vastgesteld dat dit niet altijd het geval is.

Kan de minister in opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 135 van 18 juli 2002 een actuele stand van zaken geven (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 688) ?

Antwoord

Wat de toegankelijkheid van de gebouwen betreft die onder mijn bevoegdheid vallen, heeft de afdeling Gebouwen steeds in grote mate rekening gehouden met de problematiek van toegankelijkheid van gebouwen voor personen met een handicap. De afdeling Gebouwen voorziet in de nodige uitrusting en indien tekortkomingen vastgesteld of gesignaleerd worden, doet de afdeling het nodige om deze binnen de budgettaire mogelijkheden zo spoedig mogelijk te verhelpen.

Het voorbije jaar werden in het kader van toegankelijkheid van gebouwen werken uitgevoerd in verschillende gebouwen in de Vlaamse provincies. Zo werd in het domein van Alden Biesen in Limburg een mobiel liftsysteem geplaatst, zodat personen met een handicap gemakkelijker toegang krijgen naar het gelijkvloers als ze van de binnenkoer komen. In het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP) in Tongeren en De Voerpoort in Moelingen-Voeren hebben recente verbouwingen ervoor gezorgd dat het gelijkvloers van beide gebouwen gemakkelijker toegankelijk is voor rolstoelgebruikers. In de regiepost in Vilvoorde werd aan de hoofdingang een hellend vlak geplaatst en in het gebouw Markt 1 in Brugge werd dit jaar een lift geplaatst, zodat de toegang tot het restaurant gegarandeerd werd.

Ook naar volgend jaar zijn verschillende aanpassingen gepland: een nieuwe lift in Alden Biesen voor de toegang van de kelder tot de zolder, een hellend vlak in het gebouw aan de Noorderlaan in Dendermonde en de Lousbergkaai in Gent, de plaatsing van een leuning aan de grote inkomtrap van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen, het plaatsen van een lift in het ontmoetingscentrum Drogenbos (Vlaams-Brabant) en de regiepost in Vilvoorde. Tevens wordt bij al onze toekomstige nieuwbouwprojecten en verbouwingen rekening gehouden met deze specifieke behoeften (Agnetenklooster in Tongeren, Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem, Psychiatrisch Verzorgingstehuis Lanaken, Nederkouter in Gent, renovatie van de Beursschouwburg in Brussel, Vlaams Administratief Centrum Leuven, ...).

Dit jaar werd in samenwerking met de dienst Emancipatiezaken een onderzoek uitgevoerd naar de integrale toegankelijkheid van een aantal gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. In totaal werden twaalf gebouwen gescreend op hun toegankelijkheid voor personen met een handicap. Deze gebouwen werden geselecteerd op basis van het aantal tewerkstellingsplaatsen, de aard van de activiteiten en het dienstverlenend karakter.

De onderzoeksrapporten bevatten een reeks aanbevelingen en een kostenbatenanalyse van de aanpassings- en verbeteringswerken om gebouwen, zowel de gescreende als andere, nog beter toegankelijk te maken. Zoals ook vermeld in mijn Beleidsbrief 2004, zal de dienst Emancipatiezaken de afdeling Gebouwen ondersteunen bij het afwegen van de voor- en nadelen van een aantal aanpassingen. Daarnaast zal worden bekeken welke alterna-

tieve oplossingen mogelijk zijn voor gebouwen die niet toegankelijk te maken zijn.

Vraag nr. 21
van 17 oktober 2003
van de heer KOEN HELSEN

Voertuigen van openbare diensten – Reclame

In bepaalde steden en gemeenten is er op voertuigen die eigendom zijn van het OCMW reclame aangebracht. Zo bijvoorbeeld op voertuigen die gebruikt worden voor het vervoer van bejaarden.

1. Welk beleid wordt terzake gevoerd ?

Met betrekking tot de OCMW's ?

Met betrekking tot voertuigen van het Vlaams Gewest ?

Wordt er hierbij eventueel een onderscheid gemaakt naargelang de aard van de betrokken openbare dienst ?

2. Op het federale niveau werd hierover geen specifieke regelgeving uitgevaardigd.

Wat is de specifieke regelgeving in verband met het al dan niet geoorloofde gebruik van reclame op voertuigen toebehorende aan een openbare dienst in het Vlaamse gewest ?

Antwoord

Er bestaat geen dwingende regelgeving met betrekking tot de aanwezigheid van reclame op voertuigen van gemeenten of OCMW's.

Als een gemeente of OCMW daartoe een beslissing zou nemen, dan moet daarbij toch een onderscheid gemaakt worden inzake de aard en het gebruik van de voertuigen. Op officiële dienstwagens, gebruikt voor formele dienstopdrachten van de overheid zelf of voor verplaatsingen van mandatarissen of personeel, lijken reclameboodschappen mij niet gepast, zeker niet indien ze van commerciële aard zijn. Openbare besturen moeten bij de uitoefening van hun taken en opdrachten het neutraliteitsbeginsel in acht nemen en zich gedragen overeenkomstig de waardigheid verbonden aan het bestuur. Vanzelfsprekend kan wel de naam van de gemeente of het OCMW of het logo van het bestuur worden vermeld.

Voor andere voertuigen is een soepelere houding mogelijk. Toch is ook daarvoor een zekere terughoudendheid nodig inzake de onderwerpen of de inhoud van de boodschappen en moet het neutraliteitsbeginsel in acht worden genomen. Het bestuur kan hiervoor desgewenst een regelgeving opmaken.

Er bestaat ook geen specifieke regelgeving met betrekking tot het aanbrengen van reclame op dienstvoertuigen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Op de voertuigen van het Ministerie wordt geen reclame vermeld; wel wordt het logo van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alsook de benaming van het departement waartoe het voertuig behoort, aangebracht.

Vraag nr. 22
van 24 oktober 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Gemengde intercommunales – Statutair personeel

Over amper één maand (tegen 10 november 2003) moeten ook de gemengde intercommunales hun statuten in overeenstemming brengen met de bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Een van de bepalingen die in overeenstemming moet worden gebracht, ligt vervat in artikel 69, derde alinea van het decreet: "delegeren in personeelsaangelegenheden".

In het verleden werden de bevoegdheden op personeelsgebied in gemengde intercommunales toevertrouwd aan het managementteam behorende tot de groep van de private vennoten. Theoretisch was een dergelijke overdracht van bevoegdheid onbestaande wegens haar onwettigheid (bv. inzake tuchtrechtspraak).

Deze situatie heeft dan ook heel wat stof doen opwaaien. Zeer zeker tussen de statutaire personeelsleden eigen aan de gemengde intercommunales en de managers belast met het dagelijks bestuur behorende tot de private vennoten (in wezen buitenstaanders).

In een democratische rechtstaat lijkt het wenselijk dat er rechtszekerheid zou bestaan, niet zoals in het verleden een hemel van verschil tussen de theorie en de praktijk. Want dit veroorzaakt ongemakken.

1. Is bovenvermelde dubbelzinnige situatie inzake bevoegdheid over het statutair personeel nu al opgelost?

Zo ja, in welke zin?

Zo neen, waarom niet? Is dat niet nodig met het oog op bovenvermelde vervaldatum van 10 november?

2. In welke mate kunnen er beperkingen bestaan voor de private vennoten belast met taken van dagelijks bestuur ten aanzien van statutaire personeelsleden eigen aan het samenwerkingsverband?

Gezien vanuit de artikelen 54 en 55 van het decreet, kan de samenstelling van het directiecomité in meerderheid bestaan uit personen behorende tot de groep van private vennoten?

Kan een manager van de groep behorende tot de private vennoot belast met taken van dagelijks bestuur, de eindverantwoordelijke zijn voor statutaire personeelsleden?

Antwoord

Graag wil ik vooraf verduidelijken welke situaties mogelijk zijn in gemengde intercommunales met betrekking tot personeelsaangelegenheden. In de meeste gevallen, met als typevoorbeeld de energiesector, gaat het om personeelsleden niet van de intercommunale zelf, maar van de aangesloten privémaatschappij(en) of van een derde maatschappij. Op hen is enkel de wetgeving inzake arbeidsovereenkomsten van toepassing. Andere intercommunales, zeer beperkt in aantal, en waarvan als voorbeeld de afvalsector kan gelden, kennen ofwel eigen personeel, ofwel eigen personeel en personeel van de privé-partner. Het eigen personeel valt uiteraard onder de toepassing van artikel 69 van het decreet van 6 juli 2001.

Wat de concrete vragen betreft, waarvan ik vermoed dat zij betrekking hebben op een Oost-Vlaamse afvalintercommunale, het volgende.

1. Van dubbelzinnigheid over de bevoegdheid ten opzichte van het eigen statutair personeel van de intercommunale zal geen sprake meer zijn. De combinatie van de artikelen 55 en 69 van het decreet van 6 juli 2001 toont aan dat uitsluitend de raad van bestuur bevoegd is voor dit personeelsbeleid. De delegatiemogelijkheid voor uitvoeringsmaatregelen in het kader van het indi-

viduele personeelsbeheer is, luidens de memorie van toelichting, beperkt tot de organen die de raad van bestuur het meest geschikt acht. Organen met beslissingsbevoegdheid zijn uitsluitend de raad van bestuur zelf en het directiecomité. In beide organen beschikken de gemeenten steeds over de meerderheid.

De aanpassing van de statuten, die in de meeste intercommunales doorgevoerd wordt eind oktober, begin november 2003, behelst vanzelfsprekend ook de aanpassing aan voormelde artikelen. Meestal geeft dat weinig problemen, maar in sommige gevallen zal ook het administratief statuut van het personeel aangepast moeten worden. Dit gebeurt in principe tegelijkertijd. Het tijdsplan vastgesteld in de raden van bestuur bevestigt dit voornemen. Ik citeer opnieuw als voorbeeld de beslissing van de Oost-Vlaamse intercommunale waar ik eerder allusie heb op gemaakt: "Doordat de bevoegdheden inzake personeelsmateries wijzigen, dient het gezegd statuut en reglement te worden gewijzigd." Bedoeld zijn hier het administratief personeelsstatuut, het algemeen reglement voor het contractueel personeel en respectieve bijlagen. De planning, via het overleg met de vakbonden, loopt parallel met het dossier van de algemene statutenwijzigingen. Ik meen dat, na de definitieve goedkeuring, de bestaande problemen opgelost zullen zijn.

2. Zoals ik heb aangestipt bij de voorgaande vraag, biedt de laatste alinea van artikel 69 van het decreet van 6 juli 2001 de raad van bestuur de mogelijkheid, wat het individuele personeelsbeheer betreft, deze bevoegdheden te delegeren naar het directiecomité.

De raad van bestuur blijft exclusief bevoegd voor materies die een algemeenheid van personeelsleden betreft.

Aangezien een rechtsgeldig samengesteld directiecomité samengesteld is uit een meerderheid van gemeentelijke deelnemers, kan er geen probleem meer rijzen over de bevoegdheid ervan over het statutaire personeel.

De zogenaamde managementcomités, die overigens in meerdere intercommunales bestaan, hebben geen enkele beslissingsbevoegdheid en kunnen geen voor het personeel bindende beslissingen nemen.

Een manager van de groep behorende tot de private vennoot die belast is met taken van da-

gelijks bestuur, kan geen eindverantwoordelijke zijn voor de statutaire personeelsleden. De eindverantwoordelijkheid berust in deze bij het aangewezen orgaan met beslissingsbevoegdheid waarvan de manager geen lid is, maar waar hij wel met raadgevende stem zitting in kan hebben, voorzover hij deel uitmaakt van het personeel.

Artikel 54 van het decreet van 6 juli 2001 bepaalt immers dat één of meer leden van het leidinggevend personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging met raadgevende stem zitting kunnen hebben in het directiecomité. Hun mandaat beïnvloedt het toegestane aantal leden niet.

**Vraag nr. 23
van 24 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeentelijke cultuurraad – Faciliteitengemeenten

In principe kregen de Vlaamse gemeenten tot 31 december 2002 de tijd om een nieuwe gemeentelijke cultuurraad samen te stellen conform het nieuwe decreet.

Kan de minister medelen of er faciliteitengemeenten zijn die zich niet aan het decreet hebben geconformeerd? Over welke gemeenten gaat het dan?

Antwoord

In antwoord op een herinneringsbrief voor de opvraging van ontbrekende documenten naar aanleiding van de toepassing van het decreet op het lokaal cultuurbeleid van 13 juli 2003 verstuurd aan alle faciliteitengemeenten op 16 oktober 2003, ontving de administratie enkel een schrijven van de gemeente Sint-Genesius-Rode waarbij gemeld werd dat er in deze gemeente geen cultuurraad werd opgericht.

Van de overige faciliteitengemeenten – Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Wemmel en Wezembeek-Oppeem – werden geen documenten betreffende de samenstelling van een nieuwe gemeentelijke cultuurraad overgezonden.

De administratie zal daarom eerlang nog een tweede herinneringsschrijven richten aan alle gemeenten die tot op heden nog geen documenten hebben overgezonden.

Vraag nr. 24
van 24 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Naleving taalwetgeving federale diensten – Stand van zaken

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 127 van 9 juli 2002 aangaande de overtredingen op de taalwetgeving door de federale administratie, deelde de minister mee dat hij met de Taalwetwijzer en met de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) de afspraak zou maken dat hij elke klacht die betrekking heeft op een schending van de taalwetgeving door de federale administraties, zou overzenden aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden.

De bedoeling was dat de administratie de klachten daarop zou aankaarten bij de bevoegde federale diensten, teneinde de correcte naleving van de taalwetgeving na te streven (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 682).

1. Kan de minister medelen of er al concrete toezeggingen in verband met hun medewerking zijn gebeurd vanwege de Taalwetwijzer en de VCT in verband met zijn vraag ?
2. Werden er al concrete klachten overgezonden aan de administratie Binnenlandse Aangelegenheden en heeft de administratie in dat geval al klachten aangekaart bij de bevoegde federale diensten ? Zo ja, om wat voor klachten ging het dan ?

Antwoord

Ik deel de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat mijn administratie Binnenlandse Aangelegenheden vanwege de in de vraag vermelde diensten, meer bepaald de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en de nieuwe juridische dienst van de Vlaamse Gemeenschap "Taalwetwijzer", geen klachten ontvangen heeft over de schending van de taalwetgeving door federale overheidsdiensten.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
 VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
 EN ENERGIE

Vraag nr. 1
van 26 september 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Belbus Bornem – Routes

Blijkbaar heerst er enige verwarring omtrent de invoering van de belbus in de gemeente Bornem, ter vervanging van de Bornembus. Volgens sommige versies zou het gaan om één bus en één chauffeur voor de hele gemeente.

Daarentegen staat in het collegeverslag van 30 juni dat er twee bussen zouden komen, met name één voor de regio ten noorden van de N116 en een andere voor het gebied ten zuiden van de Rijksweg.

Uit navraag bij het gemeentebestuur blijkt dat er inderdaad sprake is van twee routes, zijnde ten noorden en ten zuiden van de N16. Er wordt evenwel aan toegevoegd : "Het voorstel van De Lijn is echter nog niet concreet uitgewerkt".

De oprichting van de belbus is gepland voor 2004.

Kan de minister medelen of intussen reeds werd uitgemaakt wat de concrete intenties zijn in verband met de belbus(sen) voor Bornem ?

Antwoord

In de loop van 2004 wordt het openbaar vervoer in de gemeenten Willebroek, Puurs, Bornem en Sint-Amands gereorganiseerd in het kader van de basismobiliteit Klein-Brabant – Vaartland.

Voor Bornem houdt dit in :

1. de afschaffing van de Bornembus en de incorporatie in de belbus;

2. twee belbussen:
- I. in het gebied ten noorden van de N16 voor Bornem, Puurs, Hingene, Wintam, Eikevliet en Weert ;
 - II. in het gebied ten zuiden van de N16 voor Lippelo, Oppuurs, Sint-Amands, Puurs en Liezele.

De exacte locatie van de belbushaltes wordt afgesproken met de gemeentebesturen.

Vraag nr. 2
van 26 september 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Sigmaplan – Milieueffectrapport

In september 2003 start een openbaar onderzoek in het kader van het milieueffectrapport (MER) voor het Sigmaplan.

De bedoeling van dit openbaar onderzoek is de bevolking te informeren over het geactualiseerde Sigmaplan en haar de mogelijkheid te bieden om een reactie te formuleren.

1. Op welke juridische grondslag wordt dit openbaar onderzoek en een bijbehorende infocampagne georganiseerd ?
2. Is het MER-plan voor het geactualiseerde Sigmaplan reeds voltooid ?
3. Waarom wordt dit openbaar onderzoek aangekondigd door een communicatiebureau en niet door de Vlaamse overheid ?

Antwoord

1. Om de nodige onderbouwing te geven voor de actualisatie van het Sigmaplan, wordt een plan-MER opgesteld.

Het opmaken van een plan-MER is een wettelijke verplichting, waarbij de regels gevolgd dienen te worden die vastgelegd zijn in het nieuwe MER-decreet van 13 februari 2003.

Ter voorbereiding van deze studie wordt op dit moment een kennisgevingsdossier opgemaakt. Na volledigheidverklaring door de cel MER wordt dit kennisgevingsdossier ter inzage gelegd bij de betrokken gemeenten en provincies. Een

informatieverstrekking omtrent deze terinzagelegging is niet wettelijk vastgelegd maar werd toch noodzakelijk geacht.

2. De studie dient nog opgestart te worden. Op dit moment ligt het kennisgevingsdossier voor volledigheidverklaring bij de cel MER van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). In dit dossier wordt onder meer beschreven welke planalternatieven worden onderzocht en hoe de milieueffecten ervan zullen worden bepaald. Binnenkort krijgen de bewoners van alle betrokken gemeenten de kans dit dossier in te kijken en er hun mening over te geven.

Na evaluatie van de gemaakte opmerkingen gaat vervolgens de studie van start.

3. De Vlaamse overheid organiseert informatie-avonden voor geïnteresseerden in de betrokken gemeenten. Op deze avonden wordt uitgelegd wat het Sigmaplan is, waarom het geactualiseerd dient te worden en hoe deze actualisatie gebeurt.

Er wordt specifiek ingezoomd op de procedure die gevolgd wordt bij de opmaak van het plan-MER. De Vlaamse overheid wordt hierin ondersteund door een communicatiebureau.

Vraag nr. 3
van 26 september 2003
van de heer FLOR ORY

N80 en N754 Alken – Verkeersproblemen

Alken is een gemeente met een oppervlakte van 2.813 ha en 11.000 inwoners, gelegen tussen Hasselt en Sint-Truiden. De gemeente wordt driemaal doorsneden, namelijk door de oude steenweg Hasselt-Tongeren (gewestweg), de spoorwegverbinding Genk-Brussel en de expresweg N80 (gewestweg).

De gemeente heeft op haar grondgebied 150 km gemeentewegen en 22 km gewestwegen.

Het is vooral over deze gewestwegen dat ik het verder wil hebben.

Het is duidelijk dat deze gewestwegen meestal belangrijke doorgangssassen vormen voor het verkeer in Alken en de hele regio. Door de chaotische ruimtelijke ordening van de afgelopen decennia (doorgedreven lintbebouwing) en bepaalde historische ontwikkelingen (industrie tegen dorpskern)

vormen deze verkeersassen ook belangrijke woongebieden, maar dus ook belangrijke knelpunten. Daarom is het naar mijn aanvoelen heel belangrijk deze wegen op een leefbare en vooral veilige manier in te richten zonder veel ongemakken voor de bewoners.

In het kader van de plaatselijke mobiliteitsplannen is het uiteraard ook zeer belangrijk te weten wat het gewestbeleid inhoudt voor de betrokken gewestwegen. Vandaar graag een omstandig antwoord op volgende vragen.

1. De expresweg N80 Hasselt-Sint-Truiden deelde Alken middendoor, maar kreeg bij de aanleg op het grondgebied van Alken drie op- en afritten. Twee ervan worden uitgerust met verkeerslichten en een derde wordt enkel bediend met aan iedere zijde een in- en oprijstrook.

Opmerkelijk is dat de meeste verkeersongevallen zich voordoen aan de twee kruispunten uitgerust met verkeerslichten. Op basis van "geruchten" wordt nu gesteld dat het gewest vragende partij is naar de gemeente om één of meerdere van de drie afritten te sluiten, maar nergens kan daarvan bevestiging gekregen worden.

Kan de minister deze vraag bevestigen ?

Zo ja, aan welke op- en afritten denkt men dan ?

Wat wordt er beoogd met deze mogelijke ingreep ?

Heeft men dan ook ingeschat wat de neveneffecten zijn voor de mobiliteit op het grondgebied Alken en omgeving ?

2. De Stationsstraat in Alken ligt op de N754, de verkeersas Herk-de-Stad – Borgloon, en vormt ook een belangrijke woonstraat. Trouwens, een groot gedeelte van deze weg ligt in de bebouwde kom.

In 1998 werd op dit gedeelte en ter hoogte van geconcentreerde woningbouw een verkeersdrempel aangelegd. De bedoelingen waren waarschijnlijk zeer goed, maar al vlug kwamen er vele klachten uit de omgeving : lawaai en grote schokken maken het haast onleefbaar voor de omwonenden. Meer zelfs, de huizen in de onmiddellijke omgeving beginnen ook materiële gebreken te vertonen als gevolg van de schokken. Het verkeer neemt uiteraard toe

door de jaren heen, en de vrachtwagens bulderen over de verkeersdrempel.

Er zijn mij en de gemeentelijke overheid gevallen bekend van jonge gezinnen met kleine kinderen waar de problemen door deze vluchtheuvel escaleren door onvoldoende (nacht)rust en toegenomen stress. De meeste huizen daveren en de woonkwaliteit is ver te zoeken. Jonge gezinnen hebben jaren geleden geïnvesteerd in deze woningen en deze buurt, maar de kinderen worden elke nacht wakker wanneer de eerste vrachtwagens vertrekken. De verkeersdrempel is een echte pest voor de buurt. Snelheid remmen doet hij slechts voor een zeer kleine minderheid.

De buurtbewoners op deze gewestweg zijn nu reeds jaren vragende partij om eindelijk werk te maken van een leefbare renovatie van die plek.

Is de minister om de hoogte van deze situatie en zo ja, kan hij begrip opbrengen voor de klachten van de buurt ?

Zo ja, werden er al initiatieven genomen om deze vluchtheuvel te laten verwijderen ? Tegen wanneer kan dit gebeuren ?

Wordt voorzien in een alternatieve inrichting, aangepast aan de omstandigheden en de omgeving ?

Wordt dit gecommuniceerd met de plaatselijke overheid die verantwoordelijk is voor een gemeentelijk mobiliteitsplan ?

3. Op dezelfde weg, de N754, en in dezelfde straat, de Stationsstraat, is er een insteekweg vanuit een belangrijke jonge woonwijk (Langveldwijk genoemd). Het witte verkeersbord van bebouwde kom staat echter net achter de insteekweg richting centrum.

Door de laatste ontwikkelingen in die wijk neem de mobiliteit van voetgangers en fietsers uiteraard toe in de richting centrum. Vandaar de vraag om het bord enkele tientallen meter te verplaatsen in de richting van Herk-de-Stad, zodat de nieuw ontwikkelde woonwijk kan worden meegenomen in de bebouwde kom en de snelheidsnorm dus automatisch wordt aangepast. Aan de andere kant van de woonwijk, in de Langveldstraat (gemeenteweg), werd trouwens door de gemeenteraad tot dezelfde ingreep beslist. Wanneer deze ingreep zou worden uitgevoerd, komt deze jonge woonwijk, die nog

uitgebreid zal worden, volledig in de bebouwde kom te liggen.

Werden terzake al initiatieven genomen ?

Welke termijn is nodig om deze beperkte ingreep uit te voeren ?

Antwoord

In verband met de N80 en het verkeersplateau op de N754 in Alken verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de Commissie voor Openbare Werken van 7 oktober 2003.

Wat zijn vraag betreft over de uitbreiding van de bebouwde kom langs de N754 in Alken-centrum, kan ik hem meedelen dat deze uitbreidingszone langs de N754 volgens mijn administratie niet voldoet aan de richtlijnen om ze bij de bebouwde kom te voegen. Daarom wordt de huidige afbakening niet gewijzigd.

De Aardbruggenstraat, een gemeenteweg, komt wel in aanmerking om binnen de bebouwde kom opgenomen te worden. Dit is echter een gemeentelijke aangelegenheid waarbij de goedkeuring voor uitbreiding dient te worden verkregen bij het federaal Ministerie van Verkeer en Infrastructuur.

Vraag nr. 4 van 26 september 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vacatures departement LIN – Melding aan allochtonenverenigingen

Op mijn schriftelijke vraag nr. 56 van 24 januari 2003 antwoordde toenmalig minister Stevaert dat twee allochtonenverenigingen systematisch op de hoogte worden gebracht van vacatures van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (gecoördineerd antwoord van minister Van Grembergen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 21 maart 2003, blz. 1800).

1. Welke twee verenigingen worden systematisch op de hoogte gebracht ?
2. Wat is de motivatie om slechts deze twee verenigingen op de hoogte te brengen ?

Antwoord

1. Jeugdhuis Rzoezie VZW, E. Tinellaan 4, 2800 Mechelen ; Pricma VZW, Groene Hofstraat 13, 2850 Boom.
2. In het kader van het Positieve Actieplan 2001 heeft de administratie Algemene Administratieve Diensten van het departement Leefmilieu Infrastructuur (LIN) een dertigtal organisaties aangeschreven om ze in te lichten over de bijzondere aandacht die het departement wil schenken aan de tewerkstelling van allochtonen en te polsen naar de interesse van deze organisaties om samen te werken bij het invullen van vacatures (o.a. door het bekendmaken van de vacatures aan allochtonen via hun werking).

Slechts twee organisaties beantwoordden deze communicatie. Daarom werden enkel met Jeugdhuis Rzoezie VZW en Pricma VZW afspraken gemaakt over de werving en selectie van allochtone medewerkers.

Vraag nr. 5 van 26 september 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bedrijfsvervoercheque – Social-profitsector

De Vlaamse regering heeft ingestemd met de uitvoering van maatregelen om de engagementen inzake duurzame mobiliteit, zoals opgenomen in het Vlaams werkgelegenheidsakkoord, te concretiseren. De doelstelling is een verviervoudiging van het aantal bedrijfsvervoerplannen in 2004.

Om deze doelstelling te halen, wordt onder meer aan elke onderneming die een bedrijfsvervoerplan implementeert dat effectieve resultaten oplevert, een bedrijfsvervoercheque van 10.000 euro toegekend. Bij dit plan moeten wel ten minste 100 werknemers betrokken worden.

Mag ik de minister vragen of deze stimulans ook geldt voor de social-profitbedrijven ?

Antwoord

Naast verschillende andere maatregelen heeft de Vlaamse regering inderdaad ingestemd met de invoering van bedrijfsvervoercheques.

Als extra stimulans voor de concrete invoering van een bedrijfsvervoerplan met concrete effecten naar duurzame mobiliteit zal een bedrijfsvervoercheque ter waarde van 10.000 euro uitgereikt worden aan elke onderneming die een plan implementeert dat effectieve resultaten oplevert met betrokkenheid van ten minste 100 werknemers.

Om effecten te sorteren naar bedrijventerreinen en betrokkenheid van de kleinere ondernemingen te bevorderen, kunnen door middel van samenwerking clusters gevormd worden, waarbij minimaal 100 werknemers betrokken zijn. Dergelijke gegroepeerde inspanningen zullen eveneens gehonoreerd worden met een bedrijfsvervoercheque.

Naast de uitreiking van de vervoercheque zal de onderneming kunnen gebruikmaken van een daartoe ontwikkeld logo.

Het nog uit te werken subsidiereglement zal voorzien in een lichte procedure, waarbij de implementatie van het vervoerplan in een akkoord tussen de lokale sociale partners wordt vastgelegd en meegeëerd aan de Mobiliteitscel.

Het plan zal worden onderworpen aan een inhoudelijke mobiliteitsevaluatie door een ad hoc werkgroep met mobiliteitsdeskundigen en vertegenwoordigers van de Vlaamse sociale partners. Een positieve evaluatie zal aanleiding geven tot de uitreiking van de vervoercheque. Het succes van deze werkwijze zal mee afhankelijk zijn van een goede communicatie en de engagementen die de sectoren in hun convenants willen opnemen.

De concrete modaliteiten van deze en andere genomen maatregelen inzake mobiliteit uit het werkgelegenheidsakkoord, zullen worden uitgewerkt in een werkgroep die opgericht wordt onder voorzitterschap van de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN). Een eerste samenkomst van deze werkgroep is gepland voor 13 oktober eerstkomende.

Vooruitlopend op de besluitvorming binnen deze werkgroep kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik geen principiële bezwaren zie om de social-profitbedrijven onder het toepassingsgebied te brengen.

Vraag nr. 6
van 26 september 2003
van de heer CARL DECALUWE

Tunnels – Brandveiligheidsnormen

Tijdens de vakantie werd naar aanleiding van toekomstige werkzaamheden aan de Antwerpse Ring vastgesteld dat de Kennedytunnel blijkbaar niet voldoet aan de bestaande brandveiligheidsnormen.

1. Aan welke criteria dienen de tunnels onder gewestbeheer te voldoen inzake brandveiligheid ?

Wanneer werden deze criteria opgelegd ?

2. Welke tunnels onder gewestbeheer voldoen niet aan de normen voor brandveiligheid en welke wel ?

3. Bestaat er een investeringsplan om de brandveilige tunnels zo snel mogelijk aan de opgelegde normen te laten voldoen ?

Zo ja, wat zijn de geraamde kosten en de deadlines ?

Antwoord

Er bestaan geen criteria (normen, voorschriften, ...) inzake brandveiligheid voor het ontwerpen van tunnels, en dit noch op gewestelijk niveau, noch op federaal niveau en evenmin in het kader van de Europese wetgeving. De aanleiding tot de vraag – de vaststelling dat de Kennedytunnel niet voldoet aan de bestaande brandveiligheidsnormen – lijkt mij dan ook voorbarig. De administratie zelf is trouwens niet op de hoogte van deze vaststelling.

Voor de volledigheid kan echter wel opgemerkt worden dat de Europese Commissie bezig is met het opstellen van een "Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake minimale veiligheidseisen voor tunnels in het Trans-Europese wegennet". Dit voorstel tot richtlijn bevat inhoudelijk een aantal maatregelen naar exploitatie en onderhoud om de veiligheid (van het verkeer) in tunnels te garanderen, maar geen criteria waaraan de constructie van een tunnel moet voldoen.

Niettegenstaande het ontbreken van normen werd in het verleden in Vlaanderen voor elke tunnel een aantal ontwerpcriteria opgesteld, ingegeven door de bestaande knowhow en andere voorschriften op het ogenblik van het ontwerp.

Aangezien er geen wettelijke normen voor brandveiligheid in tunnels bestaan, is het onmogelijk om een uitspraak te doen over het al of niet voldoen aan die normen en de kosten eraan verbonden. Er kan echter wel gesteld worden dat in alle bestaan-

de tunnels voldoende aandacht werd geschonken aan de brandveiligheid en dat de bevoegde brandweerdiensten meestal van in het begin bij het ontwerp van tunnels werden betrokken.

Over de jaren heen is de veiligheid in tunnels een aspect dat continu wordt opgevolgd door alle provinciale afdelingen Wegen en Verkeer, om waar nodig onderhouds- en vernieuwingswerken uit te voeren.

Vraag nr. 7
van 26 september 2003
van de heer CARL DECALUWE

Openbare werken – Vastgelegde investeringsuitgaven

Niettegenstaande er momenteel talrijke openbare werken werden aangevat, zijn er nog heel wat geplande werken die nog steeds niet aangevat of zelfs aanbesteed zijn.

1. Wanneer werd het investeringsprogramma 2003-2004-2005 goedgekeurd door de minister ?
2. Wat is de reden voor het laattijdig of niet goedkeuren van het betrokken investeringsprogramma ?
3. Welk percentage van de kredieten werd reeds vastgelegd, en dit opgesplitst per provincie ?

Antwoord

Het indicatief driejarenprogramma 2003 – 2005 werd op 26 november 2002 goedgekeurd. Er is dus geen sprake van een laattijdige goedkeuring.

Op 26 september 2003 waren volgende percentages van de investeringsuitgaven vastgelegd :

- afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant : 98,27 % ;
- afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen : 84,63 % ;
- afdeling Wegen en Verkeer Limburg : 37,72 % ;
- afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen : 96,72 % ;
- afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen : 88,84 % .

Vraag nr. 8
van 26 september 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Voetveren – Vaarreglement

Het recreatief wandelen en fietsen neemt toe. Een geliefkoosd traject daarbij loopt over jaagpaden langs waterlopen.

Een wandeling of fietsrit langs dijken wordt vaak gecombineerd met het oversteken van de waterloop via een voetveer.

Gezien het toenemend aantal pleziervaartuigen rijst er voor deze veren een probleem van veiligheid. Vanop de rivier worden de veren voldoende gesignaleerd aan voorbijvarende boten. Er bestaat een reglementering terzake waardoor de bestuurders van (plezier)vaartuigen weten welke hun beperkingen zijn ter hoogte van een veer. Deze vaarregels worden evenwel niet altijd gerespecteerd.

1. Welke zijn de precieze vaarregels die gelden ter hoogte van veren en in hoeverre worden zij gerespecteerd ?
2. Welke overheid is terzake juist bevoegd ?

Hoe wordt terzake gecontroleerd en op welke manier kan er worden opgetreden ?

Hoeveel controles, meldingen en ingrepen zijn er gebeurd de laatste drie jaar ?

Antwoord

1. In artikel 66 van het Algemeen Reglement der Scheepvaartwegen van het Koninkrijk wordt gesteld dat de schippers gehouden zijn een geluidssignaal te geven bij het naderen van bruggen, sluisen, openbare veren en plaatsen waar de vaartuigen moeten stilstaan.

Dit werd op Vlaams niveau aangevuld met een bericht aan de schipperij waarin gesteld wordt dat ter hoogte van de verschillende veerdiensten de snelheid van de schepen derwijze dient te worden verminderd dat bij het voorbijvaren geen hinderlijke golfslag of enig gevaar voor de veerdienst wordt veroorzaakt. Er worden aan de verschillende veerdiensten signalisatieborden op de oevers geplaatst waarmee een snelheidsbeperking en een verbod tot veroorzaken van golfslag worden opgelegd.

2. De controles behoren tot de algemene bevoegdheid van de federale overheid en gebeuren door de afdeling Scheepvaartpolitie van de Federale Politie. Deze voert ook controles uit op het water. Bijkomende specifieke maatregelen worden door de gewestelijke overheid genomen afhankelijk van de lokale omstandigheden.

Met de federale Scheepvaartpolitie worden door de administratie Waterwegen en Zeewezen de controles van deze regelgevingen op geregelde tijdstippen besproken. Evenwel beschikt de administratie niet over de concrete gegevens zoals aantallen controles, meldingen en ingrepen die door de Federale Politie werden uitgevoerd.

Vraag nr. 9
van 26 september 2003
van de heer DIRK HOLEMANS

N466 Drongen – Heraanleg bocht

In antwoord op eerdere vragen stelde gewezen minister Stevaert dat, gelet op de vele zware ongelukken die er plaatsvinden, de gevaarlijke bocht (want met twee kromtestralen) op de N466 (traject Gaverlandstraat) zou worden heraangelegd en dat er terzelfder tijd vrijliggende fietspaden zouden worden gerealiseerd.

Graag vernam ik van de minister de stand van zaken in dit dossier.

1. Is er reeds een definitief plan van de heraanleg goedgekeurd ?
2. Zijn de noodzakelijke onteigeningen reeds gebeurd ? Zo neen, waarom niet ?
3. Wat is het noodzakelijk budget voor deze werken ?

Is dit budget reeds ingeschreven op de investeringsbegroting van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) ?

4. Wat is de timing voor de werken ?
5. Is er overwogen meteen in vrijliggende fietspaden te voorzien aansluitend tot de dorpskern van Baarle ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De heraanleg van de gevaarlijke bocht in de N466 Drongen maakt deel uit van het globaal project

voor het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen.

In dat kader werd het project besproken op de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid op 19 september 2003. Het eerder opgemaakte concept werd aanvaard als oplossing door alle betrokken actoren.

Er is een algemeen akkoord over het concept. De technische uitwerking gebeurt nu verder door het studie bureau dat per provincie hiertoe aangesteld wordt, waarna de stedenbouwkundige vergunning kan worden aangevraagd.

De procedure voor de onteigening van de in te nemen strook aan de binnenkant van de bocht werd opgestart in februari 2003 bij het bevoegde Aankoopcomité van het Ministerie van Financiën en is nog lopende. Het Aankoopcomité ressorteert onder het federale ministerie en valt dus niet onder mijn bevoegdheid.

Het nodige budget maakt deel uit van het uitgetrokken globale bedrag per begrotingsjaar voor het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen, en is niet afzonderlijk nominatief op te nemen op de investeringsbegroting.

Tenzij er onvoorziene hindernissen optreden voor de onteigeningen of voor de stedenbouwkundige vergunning, kunnen de werken aanvatten in de tweede helft van 2004.

Het is de bedoeling om de vrijliggende fietspaden op termijn door te trekken tot de dorpskern van Baarle. Dit zal echter binnen een afzonderlijk project worden opgenomen om de timing van de werken aan de bocht niet in het gedrang te brengen. In het wegvak waar de fietspaden komen, moeten ook nog rioleringswerken uitgevoerd worden en de gemeente heeft daarover nog geen toezeggingen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

Vraag nr. 10
van 3 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Heraanleg schoolomgevingen – De Panne en Gistel

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr 34 van 24 oktober 2002 zou ik graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 december 2002, blz. 1186).

1. Wat is de stand van zaken in het dossier rond de beveiliging van de schoolomgeving van het Sint-Godelievecollege, de basisschool Klimop en het Koninklijk Technisch Atheneum (KTA) in Gistel ?

Kan de minister een duidelijk overzicht geven per school van de geplande concrete ingrepen om de veiligheid te verhogen ?

Zijn de werken reeds aanbesteed ? Worden ze nog dit jaar uitgevoerd ?

2. Wat is de stand van zaken in het dossier rond de beveiliging van de schoolomgeving van de Immaculataschool in De Panne ?

Hoeveel subsidie wordt voor dit project vrijgemaakt ?

Voor wanneer is de aanbesteding en de aanvang van de werken gepland ?

Welke concrete ingrepen rond de school zullen worden uitgevoerd om de veiligheid te verhogen ?

Antwoord

1. Gistel

De schoolomgevingen waarvan sprake zijn in het betrokken dossier onderworpen aan een koepelmodule. Deze koepelmodule bestaat uit de modules 3 (de heraanleg van doortochten), 4 (de subsidiëring van wegverlichting langs gewestwegen) en 10 (de subsidiëring van de heraanleg van schoolomgevingen).

Wat dit specifieke dossier betreft, is het zo dat de Inspectie van Financiën op 12 december 2002 in haar advies stelde dat de geplande heraanleg van de schoolomgeving "de Klimop" niet conform de bepalingen van module 10 was (meer bepaald m.b.t. de precieze afbakening van de schoolomgeving). De Inspectie van Financiën stelde daarom ook voor de betrokken school uit het dossier te lichten.

Aangezien het dossier van de schoolomgeving gerelateerd is met de heraanleg van de doortocht van Gistel, verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger hiervoor dan ook naar mijn antwoord op zijn parlementaire vraag nr. 404 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 687 – red.*).

2. De Panne

a) Dit dossier werd voorbereid door de gemeentelijke begeleidingscommissie van de gemeente De Panne en definitief conform verklaard in de Provinciale Auditcommissie op 10 juni 2003.

b) Aangezien de schoolomgeving volledig langs de gewestweg gelegen is, wordt in een subsidie van 100% voorzien voor de ingrepen die gebeuren op de gewestweg. De administratie Wegen en Verkeer zal hiervoor een bedrag van circa 280.000 euro vrijmaken.

c) Dit dossier is voorlopig nog niet aanbesteed. Er is dus voorlopig ook nog geen datum voor aanvang van de werken bekend.

d) Het plan voorziet in de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de N34 Koninklijke Baan met de Lindenlaan. Ook de parking op het Koningsplein zal op deze rotonde aangesloten worden. Voor de school wordt een middenberm aangelegd met een veilige voetgangersoversteekplaats aan de schoolpoort. Het oversteken kan dankzij de middenberm in twee bewegingen gebeuren.

Vraag nr. 11 van 3 oktober 2003 van de heer JAN VERFAILLIE

Luchthaven Oostende – Nachtvluchten

Om de maatschappijen te ontmoedigen om nachtvluchten uit te voeren, verhoogde de Regie der Luchtwegen eind 1997 in een koninklijk besluit (KB) de vergoedingen die zij moeten betalen voor nachtvluchten. Ook naarmate een vliegtuig meer lawaai maakt, moet men een hogere vergoeding betalen.

Op de luchthaven van Oostende mogen elke nacht twee vluchten vertrekken.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal nachtvluchten in 2002 en in 2003 (tot heden) op de luchthaven van Oostende ?
2. Klopt het dat een luchthaven minstens 1.500 nachtvluchten per jaar nodig heeft om winstgevend te worden ?

3. Zijn er bepaalde types vliegtuigen die de luchthaven 's nachts niet mogen aandoen ?

Antwoord

Het ministerieel besluit van 19 februari 2003 houdende vaststelling van de luchthavenvergoeding voor de luchthaven Oostende regelt de vergoeding voor het landen en opstijgen. Dit besluit voorziet in een tarief van 2,60 euro per ton (maximum take off weight) tussen 7.00 en 23.00 uur en in een tarief van 4 euro per ton tussen 23.00 en 7.00 uur.

Momenteel dient er dus geen hogere vergoeding betaald te worden naarmate men meer lawaai maakt. Sedert 1 april 2002 is het immers voor hoofdstuk II-toestellen verboden om te landen en op te stijgen op luchthavens van de Europese Unie (EU). Op dit verbod zijn slechts zeer beperkte uitzonderingen mogelijk. Deze uitzonderingen kunnen worden toegestaan door het federale Directoraat-Generaal Luchtvaart, onder andere voor humanitaire vluchten. Hoe dan ook worden deze uitzonderingen nooit toegestaan voor nachtvluchten.

De milieuvergunning van 18 oktober 2000 voorziet in een jaarcontingent nachtbewegingen (een nacht-beweging is een landing of opstijging tussen 23.00 uur en 6.00 uur), namelijk :

- maximum 900 bewegingen/jaar met toestellen groter dan 6 ton ;
- maximum 330 bewegingen/jaar met toestellen tot en met 6 ton.

Er is dus geen beperking tot twee vluchten per nacht.

In 2002 werden er 368 nachtbewegingen uitgevoerd met toestellen groter dan 6 ton en 356 met toestellen tot en met 6 ton. In 2003 werden er tot eind september 586 nachtbewegingen uitgevoerd met toestellen groter dan 6 ton en 97 met toestellen tot en met 6 ton.

Er is geen rechtstreekse relatie tussen het aantal nachtvluchten en de winstgevendheid van een luchthaven. Wel worden nachtvluchten een schaars goed, zij zullen in de toekomst steeds schaarser worden. Hieruit volgt ook dat de nachtvluchten steeds duurder zullen worden.

Het is wel zo dat de aantrekkelijkheid van een internationale luchthaven die intercontinentaal transport wil aanbieden, in grote mate bepaald

wordt door de mogelijkheid om er ook 's nachts te kunnen landen of opstijgen. Een groei van het aantal nachtvluchten, weliswaar met stillere toestellen, moet volgens het principe van duurzame ontwikkeling mogelijk zijn om tot een evenwichtige verhouding tussen de economische belangen en de nachtrust van de omwonenden te komen. Deze problematiek zal ten gronde bestudeerd worden in het milieueffectenrapport dat momenteel in opmaak is ter ondersteuning van de aanvraag tot het verkrijgen van een definitieve milieuvergunning voor de internationale luchthaven Oostende-Brugge vanaf 13 april 2005.

Momenteel mogen alle types van toestellen 's nachts op de internationale luchthaven Oostende-Brugge landen en opstijgen, met uitzondering van :

- subsonische burgerlijke straalvliegtuigen die niet beantwoorden aan de normen van hoofdstuk III van de bijlage 16 van de Conventie van Chicago inzake de burgerluchtvaart (toepassing van de EU-richtlijn 92/14) ;
- subsonische burgerlijke straalvliegtuigen die niet oorspronkelijk maar wel door recertificering voldoen aan de normen van hoofdstuk III van de bijlage 16 van de Conventie van Chicago inzake de burgerluchtvaart. Dit zijn de zogenaamde hushkit-toestellen (toepassing van het koninklijk besluit van 14 april 2002).

Vraag nr. 12 van 3 oktober 2003 van de heer JAN VERFAILLIE

Fietspaden West-Vlaanderen – Stand van zaken

In het investeringsprogramma voor fietspaden 2002-2004 werd voor West-Vlaanderen ettelijke kilometer bijkomende fietspaden opgenomen. Aangezien reeds twee derde van de meerjarenplanningperiode achter de rug is, is het zinvol om een evaluatie te maken van de engagementen in het voormelde investeringsplan. De planning werd aan het parlement bezorgd eind 2001.

1. Wat is de huidige stand van zaken van deze planning ? Welke bijstellingen gebeurden in 2002 en 2003 ? Om welke redenen ?
2. Welke projecten lopen grote vertraging op om redenen van technische of procedurele aard ?

3. Hoeveel kilometer fietspaden werd in de periode 2002-2003 in West-Vlaanderen reeds aangelegd ?
4. Hoeveel procent van het geplande aantal kilometer fietspaden in West-Vlaanderen is gerealiseerd tot op heden ?

Antwoord

1 en 2. Het driejarenprogramma dat momenteel van toepassing is, is het driejarenprogramma 2003-2005, en niet het driejarenprogramma 2002-2004. In onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van een reeks verschillende fietspadenprojecten in de provincie West-Vlaanderen en de meest recente stand van zaken voor deze projecten.

Project	Stand van zaken	Opmerkingen
N8-Zwevegem : vak Heestert-Moen (lengte: 3,9 km)	De studie is lopende en de uitvoering is voorzien voor 2004.	
N8-Avelgem (lengte: 8,3 km)	De aanbesteding is voorzien voor 2004.	
N35-vak Veurne-De Panne (lengte : 3,7 km)		In het kader van module 13 neemt De Panne na afspraak met Veurne het initiatief om dit fietspadenproject uit te voeren met een subsidiëring van 100%. De studie van dit project is door de gemeente De Panne en de stad Veurne nog niet aangevat.
N36-Staden: vak Staden-Roeselare (lengte : 4,6 km)	De aanbesteding is voorzien voor 2004	
N43-Kortrijk: vak Kortrijk-Aalbeke (lengte : 2,4 km)	De aanbesteding is voorzien voor 2004.	Dit fietspadenproject zal worden uitgevoerd samen met de onderhoudswerken aan dit wegvak.
N327-Tielt (Tielt-St.-Baafs-Vijve) (lengte : 2,4 km)	De uitvoering is onlangs gestart.	
N365-Heuvelland (lengte : 3,1 km)		Toepassing van de module 13 voor een percentage van 100%. De module 13 is evenwel nog niet goedgekeurd in de gemeenteraad van Heuvelland.
N367-Jabbeke (lengte : 1,6 km)		Toepassing van de module 13 voor een percentage van 100%. De module 13 is evenwel nog niet goedgekeurd in de gemeenteraad van Heuvelland.
N368-Zedelgem : Eernegem (lengte 2,2 km)	De uitvoering wordt begin november gestart.	Er waren enige problemen m.b.t. de subsidiëring van de rioleringen.

Project	Stand van zaken	Opmerkingen
N370-Wingene : vak Wingene-Zwevele (lengte : 3,3 km)		De studie is volledig af. Het ont-eigeningsplan is opgemaakt en de onteigeningen zullen binnen-kort starten.
N375-Heuvelland: Ontdubbeling fietspad (lengte: 3,3 km)	De aanbesteding is voorzien voor 2004.	
N382-Anzegem (lengte : 3,4 km)		Door de gemeente Anzegem werd gevraagd de aanleg van de fietspaden pas te starten na uit-voering van de renovatie van de doortocht van Anzegem.
R30 Brugge (lengte: 0,8 km)	Het project is reeds aanbesteed.	

Uit voorgaande tabel blijkt dus dat van de der-tien voormelde projecten er twee zijn waarvan de uitvoering reeds is aangevat of zeer binnen-kort wordt aangevat (fietspadenprojecten op de N327 en de N368). Er dient verder opgemerkt te worden dat voor zeven projecten de aanbe-steding reeds is gebeurd of in 2004 zal gebeuren, of dat er reeds de nodige stappen zijn gedaan (onteigeningen). Verder zijn er een drietal pro-jecten in het kader van module 13 waarbij de betrokken gemeenten zelf nog de nodige stap-pen dienen te doen. Voor één project vroeg een gemeente uitstel voor de uitvoering van de be-trokken werken.

3 en 4. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegen-woordiger een overzicht van de verschillende fietspaden die in 2002 en/of in 2003 afgewerkt/in

uitvoering zijn. Het zijn derhalve projecten die door de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen aanbesteed werden in één van de vorige begrotingsjaren (een of twee jaar eerder, aangezien de aanleg van een fietspad meer dan een jaar kan duren). Hierin zijn geen fietspaden begrepen die door de lokale overheden aange-legd worden in het kader van module 13. Duide-lijker en vollediger zijn overzichten op basis van vastleggingsjaar (in eigen beheer + via subsidië-ring), veeleer dan uitvoeringsjaar. Niettemin hierbij de gevraagde gegevens.

In het algemeen dient nog aangestipt te worden dat er ook fietsinfrastructuur aangelegd wordt in het kader van andere projecten, zoals de her-aanleg van doortochten en schoolomgevingen.

Project	Fietspaden in uitvoering of voltooid in 2002 en 2003
N371 – Brugge – Zuienkerke en Blankenberge (lengte : 9,1 km), vrijliggend dubbelrichtingsfietspad	Uitvoering 2002 en 2003
N308 – Poperinge (lengte: 0,710 km), vrijliggend fietspad	Uitvoering 2002
N308 - Zwevegem (lengte: 1,2 km), vrijliggend fietspad	Uitvoering 2002
N34 – Koksijde (lengte: 1,1 km), aanliggend fietspad	Uitvoering 2002
N36 - Kortemark/Staden (lengte: 3 km), vrijliggende fietspaden	Uitvoering 2002
N396 - Koksijde (lengte: 1,3 km), vrijliggende fietspaden	Uitvoering 2003
N374 - Damme (lengte: 0,7 km), vrijliggende dubbelrichtingsfietspaden	Uitvoering 2003
N327 - Wielsbeke (lengte: 0,2 km), vrijliggende fietspaden	Uitvoering 2003

Project	Fietspaden in uitvoering of voltooid In 2002 en 2003
N370 – Wingene (lengte: 0,47 km), vrijliggende fietspaden	Uitvoering 2002
N8 – Koksijde (lengte: 1,020 km), vrijliggende fietspaden	Uitvoering 2003
N308 (lengte: 0,570 km), vrijliggende fietspaden	Uitvoering 2003
N9 – Damme – Doortocht Sijsele (lengte: 2 km), vrijliggende fietspaden	Uitvoering 2002
N367 – Gistel – doortocht Zevékote (lengte : 1,1 km), aanliggende fietspaden	Uitvoering 2002
N368 – Eernegem – herinrichten Westkerkestraat (lengte : 1 km), fietssuggestiestroken	Uitvoering 2002

Op lange termijn is de doelstelling om langs elke gewestweg adequate fietsvoorzieningen beschikbaar te hebben. Voorrang wordt gegeven aan de uitbouw van het bovenlokaal fietsroutenetwerk (dit dekt 80% van de gewestwegen). Op dit ogenblik is circa 75 % van het bovenlokaal fietsroutenetwerk langs gewestwegen uitgerust met fietsvoorzieningen.

Vraag nr. 13
van 3 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

R8 Ring Kortrijk – Afwerking

Zowat twintig jaar geleden werd de Ring van Kortrijk aangelegd, maar tot op vandaag zijn er nog steeds een aantal belangrijke delen niet afgewerkt. Ondertussen zijn diverse instanties vragende partij voor de ingebruikname van de reeds onteigende stroken, waarvoor alsnog niets gebeurde, voor diverse doeleinden.

Het investeringsprogramma bevat momenteel enkel de werken ter hoogte van de verkeerswisselaar Kortrijk-West (Bissegem) als toekomstige geprogrammeerde investering, maar verder is er niets voor de R8 in Kortrijk gepland.

De oorspronkelijke plannen van de R8 kunnen ondertussen wel aangepast worden met alternatieve oplossingen voor de onafgewerkte stukken. Desalniettemin is de afwerking van de R8 belangrijk voor de mobiliteitsafwikkeling en -planning.

1. Kan de minister een overzicht geven van de plannen, met de oorspronkelijke investeringen voor de nog niet afgewerkte stukken van de R8 ? Wat wordt hiervan op korte termijn gerealiseerd ?

2. Acht de minister het noodzakelijk de alternatieven te onderzoeken ?
3. Is het de bedoeling met de betrokken gemeente tot overleg te komen over alternatieven voor de onafgewerkte stukken van de R8 ?
4. Is het behoud van de reserveringen noodzakelijk wanneer er wordt nagegaan welke alternatieven en nieuwe functies aan bepaalde stukken kunnen worden gegeven ?

Antwoord

Zoals bekend, wordt het beleid inzake mobiliteit vastgelegd in de gemeentelijke mobiliteitsplannen die in het kader van het convenantenbeleid opge maakt worden tussen de verschillende actoren. In de beleidsplannen wordt voor de verschillende uit te voeren acties ook een termijn voorgesteld. Deze termijnen zijn bovendien afhankelijk van de budgettaire ruimte en de prioriteiten op Vlaams niveau.

In het conform verklaarde beleidsplan van de stad Kortrijk zijn volgende acties opgenomen :

- opmaken, op korte termijn, van een streefbeeld R8 ;
- de afwerking van het complex Kortrijk-West wordt op korte termijn uitgevoerd ;
- aanleg, op middellange termijn, van de verbinding Kortrijk-Oost met Kortrijk-Zuid (onderdeel R8) om het lokaal verkeer van het internationaal en regionaal verkeer te scheiden op de E17 ;

- afwerking, op lange termijn, van het noordelijke deel van de R8 tussen Kortrijk-West en Kortrijk-Zuid, op het grondgebied Kortrijk.

Het mobiliteitsplan van Harelbeke voorziet in volgende acties :

- opmaken, op korte termijn, van een streefbeeld R8 ;
- afwerking, op lange termijn, van het noordelijke deel van de R8 tussen De Leie en de spoorweg, op het grondgebied van Harelbeke.

Bij de opmaak van een streefbeeld van de R8 zullen de alternatieven onderzocht worden.

De opmaak van het streefbeeld R8 gebeurt in samenwerking met de betrokken steden en gemeenten in de gemeentelijke begeleidingscommissie, volgens de convenantenprocedure. Tijdens de opmaak van het streefbeeld zullen ook alternatieven onderzocht worden. Tot op het ogenblik dat er duidelijkheid is over de uiteindelijke oplossing, is het behoud van de onteigende stroken noodzakelijk.

Vraag nr. 14
van 3 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Schelde St.-Amands – Uitdieping

In tegenstelling tot vroeger kan de veerboot over de Schelde tussen Sint-Amands en Kastel bij laagtij geregeld een aantal uren niet gebruikt worden, wegens te ondiep water. Naar verluidt zijn er de afgelopen weken ook al eens plezierbootjes vastgelopen bij laagtij.

1. Kan de minister meedelen of dit het gevolg is van de langdurige droogte, dan wel van aanslibbing ?
2. Wanneer werd de Schelde ter hoogte van Sint-Amands voor het laatst uitgebaggerd ?

Bestaan er concrete plannen voor baggerwerken op die plek ?

Antwoord

1. De vastgestelde problemen inzake beperkte vaardiepte nabij Sint-Amands en Kastel zijn geen gevolg van de droogte maar van een natuurlijke evolutie in de rivier: de Zandplaat van

Sint-Amands is in oppervlakte groter geworden door natuurlijke zandafzetting.

2. De laatste baggerwerk dateren van 1998 en waren in feite zandwinningen met het oog op de aanleg van dijken.

Ten gevolge van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten die in werking traden op 1 juni 1998 (Vlarea), kwam er het verbod om zand zonder gebruikscertificaat te gebruiken.

Sinds 1998 tot op heden worden deze, en andere locaties, geregeld verdiept door agitatiebaggeren. Dit is het verplaatsen van de specie door middel van "ploegen" onder water. Dit agiteren is net als het eigenlijke baggeren maar een tijdelijke oplossing, er komt steeds nieuwe aanzanding.

De administratie Waterwegen en Zeewegen heeft bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een aanvraag ingediend voor het verkrijgen van gebruikscertificaten voor de specie afkomstig van deze en andere zandplaten in de Schelde. Zodra een dergelijk certificaat verkregen is, kan de zandwinning aan de platen voortgezet worden.

Vraag nr. 15
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Centrumsteden – Subsidiëring

Vlaanderen telt dertien centrumsteden. Deze steden krijgen elk jaar een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap via het Gemeentefonds. Het precieze bedrag van deze jaarlijkse dotatie is eenvoudig terug te vinden. Er heerst echter meer onduidelijkheid omtrent de andere geldstromen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar deze dertien steden vloeien.

1. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van openbare werken ?
2. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van mobiliteit ?

3. Aan de hand van welke criteria werden deze middelen verstrekt ?

– afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant : 17% ;

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 2), Vanderpoorten (nr. 4), Van Mechelen (nr. 5), Van Grembergen (nr. 6), Bossuyt (nr. 15), Sannen (nr. 4), Byttebier (nr. 9), Ceysens (nr. 1) en Keulen (nr. 3), telkens met betrekking tot hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

– afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen : 57%.

Voor het vastleggen van de projecten binnen dit begrotingsartikel is de administratie Wegen en Verkeer (AWV) afhankelijk van de gemeenten, aangezien het om subsidiedossiers gaat. Zowel schoolomgevingen, fietspaden als overdracht van wegen zitten hierbij.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 909 – red.)

Vraag nr. 16 van 3 oktober 2003 van de heer CARL DECALUWE

Begrotingspost 63.01 – Vastleggingen

1. Kan de minister een overzicht geven van de percentages van de vastleggingen van de begrotingspost 63.01, en dit opgesplitst per provincie ?
2. Wat is de reden van de diversiteit ?

Welke maatregelen neemt de minister in dit verband ?

Antwoord

Voor begrotingspost 63.01 "Investeringssubsidies aan de lokale overheden ter ondersteuning van het fiets- en doortochtenbeleid en schoolomgevingen van het Vlaams Gewest en daaraan verbonden kosten voor onteigeningen, aankopen in der minne, specifieke studies en overdracht van wegen" werden op datum van 6 oktober 2003 volgende percentages vastgelegd :

- afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen : 12% ;
- afdeling Wegen en Verkeer Limburg : 22% ;
- afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen : 10% ;

Vraag nr. 17 van 3 oktober 2003 van de heer CARL DECALUWE

Gevaarlijke punten – Aanpak

Reeds verschillende keren verscheen in de media de berichtgeving dat er extra middelen worden vrijgemaakt voor de aanpak van zwarte punten, teneinde de verkeersveiligheid langs Vlaamse wegen te verhogen.

Hiervoor werden onder meer studiebureaus en de provincies ingeschakeld.

1. Hoeveel middelen werden reeds vastgelegd voor de effectieve aanpak van de zwarte punten ; dit opgesplitst per provincie, met vermelding van het procentueel aandeel tegenover de uitgetrokken kredieten ?
2. Zijn de procedures die de studie- en ontwerp bureaus dienen te volgen dezelfde als deze voor de ontwerpen van de administratie zelf ?
3. Kan er een verschil in doorlooptijd van een dossier bestaan naargelang het door de eigen administratie of een studiebureau werd opgemaakt ? Zo ja, wat is de reden hiervoor ?

Wordt er gedacht aan een evaluatie terzake en aan maatregelen met het oog op een gelijkstelling ?

Antwoord

Voor de aanpak van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen werden volgende middelen uitgetrokken.

Op het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF, artikel 12.11) werd 5 miljoen euro ingeschreven voor de werking van de Tijdelijke Vereniging Veilig Verkeer Vlaanderen (TV3V), het studiebureau dat belast werd met de screening en voorstudie van alle gevaarlijke punten. Van deze middelen werd reeds 2 miljoen euro vastgelegd, met name 40 % van de beschikbare middelen. Tevens werd reeds een bijkomende overeenkomst ondertekend voor de resterende 3 miljoen euro, met name 60 % van de middelen. Deze middelen zullen in de komende weken worden vastgelegd.

Op het Financieringsfonds voor Eenmalige Uitgaven (FFEU) werd 100 miljoen euro ingeschreven voor het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen. Voor elke provincie is er 20 miljoen euro beschikbaar. Zodra de eerste projecten effectief in uitvoering gaan, zal dit budget geleidelijk volledig vastgelegd worden.

De geldende procedures werden voor het project "gevaarlijke punten" niet aangepast. Deze zijn dus dezelfde voor de administratie en de ontwerp- en studie bureaus. Er kan niettemin een verschil in doorlooptijd bestaan. Dit verschil is te wijten aan het feit dat voor het project "gevaarlijke punten en wegvakken" een hele groep specialisten uitsluitend werkt voor dit project. Gelet op de veelheid van andere taken die de administratie heeft (bijvoorbeeld het beantwoorden van allerlei vragen vanwege burgers, actiescomités, volksvertegenwoordigers, etc.), is het niet mogelijk om dezelfde doorlooptijden te halen. Het zal ook duidelijk zijn dat de kerntaken van de administratie en van TV3V niet dezelfde zijn. In die zin kan TV3V moeilijk worden vergeleken met de administratie.

De werking van het project zal vanzelfsprekend worden geëvalueerd. Indien uit de praktische aanpak vanwege TV3V opportuniteiten naar voor komen die ook in de administratie geïmplementeerd kunnen worden, zullen deze uiteraard doorgevoerd worden.

Vraag nr. 18
van 3 oktober 2003
van de heer ERIK MATTHIJS

Havengebied Gent – Onteigeningsbudget

Op 30 september 2003 vroeg ik in mijn interpellatie aan de minister hoeveel middelen er ter beschikking zijn voor de onteigening van de bewoners, landerijen en KMO's in het kader van de uitbreiding van de Gentse zeehaven.

Zowel in Het Nieuwsblad als in Het Laatste Nieuws werd in maart het bericht gelanceerd dat er 150 miljoen beschikbaar is om de 330 woningen/bedrijven te onteigenen.

De minister sprak dat bedrag tegen en gaf als antwoord dat de totale kostprijs geraamd wordt op 21 miljoen euro, gespreid in de tijd. Dit komt neer op een gemiddelde van 63.600 euro per woning/bedrijf, of 2,57 miljoen in oude Belgische frank (Handelingen Commissievergadering nr. 6 van 30 september 2003, blz. 17).

Dit lijkt me onvoldoende.

1. Op hoeveel woningen is die 21 miljoen euro gebaseerd ?
2. Is dit het bedrag dat ingebracht wordt door het Vlaams Gewest ?

Komt daar nog geld bij van andere partners ?

3. Zijn hierbij de KMO's meegeteld ?

Zijn de landbouwbedrijven meegerekend ?

Antwoord

Uit de inleiding die voorafgaat aan de eigenlijke vragen blijkt dat er verwarring bestaat tussen enerzijds de "vrijwillige verwervingen" als gevolg van veranderende omgevingsfactoren door ontwikkelingen in de havengebieden, en anderzijds de "onteigening ten algemenen nutte" voor de uitbouw van infrastructuur zelf, hier meer bepaald het Kluisendok.

De omgeving van het Kluisendok die in aanmerking komt voor de onteigening maakte, los van de uitbouw van de infrastructuurwerken voor het Kluisendok, eerder reeds deel uit van de lijst met "prioritair te verwijderen onleefbare woninggroepen, inclusief de aldaar aanwezige (landbouw)bedrijven en handelszaken, gelegen in het zeehavengebied". Dit werd alzo geformuleerd vanuit het subregionaal netwerk en ingeschreven in de voorstellen voor het strategisch plan "welvarende kanaalzone".

De vraag tot het oprichten van een structuurfonds en het creëren van Provag werd op 18 februari 2003 door gouverneur Herman Balthazar van de provincie Oost-Vlaanderen toegelicht aan de Commissie voor Openbare Werken van het Vlaams Parlement (*Provag : Projectvereniging voor Aanvullend Grondbeleid in de Gentse Kanaalzone – red.*) (*Stuk 1617 (2002-2003) – Nr. 1 – red.*).

Voor de bouw van het Kluzendokcomplex wordt echter een regulier onteigeningsplan en besluit voorbereid omdat het een infrastructuurproject betreft.

1. Het bedrag van 21 miljoen euro is een eerste indicatieve raming voor de onteigeningen voor het totale gebied, gekoppeld aan de vraag voor principieel akkoord van de Vlaamse regering. Deze raming gebeurde op basis van een extrapolatie van reeds toegekende onteigeningsbedragen in deze regio aan de hand van de kadastrale gegevens. In dit gebied bevinden zich 97 woningen. De bepaling van de effectieve vergoedingen wordt echter aangestuurd door het bevoegde Aankoopcomité.

In de huidige fase van het dossiertraject kan het Aankoopcomité nog niet gelast worden met een opdracht. Dit zal gebeuren zodra de Vlaamse regering haar formeel akkoord heeft verleend voor de reguliere onteigening van het gebied.

2. Deze 21 miljoen euro is de raming voor de onteigeningsvergoeding. Deze reguliere onteigening is mede het gevolg van de goedkeuring door de toenmalige Vlaamse Executieve, midden de jaren negentig, van de opdracht Kluzendok. Daarbij staat het Vlaams Gewest in voor de totaliteit van de toe te kennen onteigeningsvergoeding. Er zijn in deze reguliere onteigening dan ook geen financiële tegemoetkomingen van andere partijen te verwachten. Vooral eer de infrastructuur omheen het Kluzendok door het Havenbedrijf Gent in concessie zal worden gegeven aan geïnteresseerde bedrijven, kan echter wel een eigendomsoverdracht van het gewest aan het Havenbedrijf Gent geschieden, dit conform de beginselen van het haven-decreet.

Naast deze onteigeningsvergoeding zullen, en dit is bij de uitvoering van deze onteigening voor de bewoners van dit gebied zeker even belangrijk, ook inspanningen geleverd worden in de uitvoering van een structurele sociale begeleiding.

3. Zoals vermeld in het antwoord op vraag 1, is dit bedrag een raming voor het totale gebied Kluzendok, inclusief KMO's en landbouwbedrijven operationeel in dit gebied.

**Vraag nr. 19
van 10 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE**

Luchthaven Oostende – Resultaten en trafieken

In opvolging van mijn schriftelijke vragen nr. 141 van 17 januari 2002 en nr. 385 van 20 september 2002 zou ik graag volgende vragen stellen (resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1213 en BVA nr. 4 van 18 november 2002, blz. 743).

1. Kan de minister een overzicht geven van de resultaten van de afgelopen acht maanden ?
2. Worden de Amerikaanse vrachten die tijdens het eerste halfjaar via Oostende overgevlogen werden naar het Midden-Oosten, in de resultaten meegeteld ?
3. Werden dit jaar nieuwe trafieken aangetrokken ? Zo ja, welke ?
4. Werden door de algemeen directeur reeds voorstellen tot het optimaliseren van de exploitatie van de luchthaven gedaan ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Het overzicht van de resultaten van de afgelopen negen maanden

Jaar Maand	Bewegingen								Totaal
	Geregelde Vluchten	Vracht/ gemengd	Charter- vluchten	Zaken- vluchten	Trainings- vluchten	Touring- vluchten	Lokale vluchten	Diversen	
2003									
Januari	0	214	28	48	942	416	654	418	2.720
Februari	0	388	24	14	1.198	728	908	404	3.664
Maart	0	536	50	22	1.076	856	548	692	3.780
April	0	340	40	44	1.172	926	610	312	3.444
Mei	62	338	72	58	1.348	824	730	228	3.660
Juni	58	286	54	48	1.200	1.054	754	142	3.596
Juli	62	204	88	56	1.094	996	666	178	3.344
Augustus	60	164	86	64	684	960	752	166	2.936
September	60	242	52	94	944	946	506	114	2.958
Oktober									
November									
December									
Totaal 2003	302	2.712	494	448	9.658	7.706	6.128	2.654	30.102

Jaar Maand	Passagiers								Totaal	Vracht
	Geregelde Vluchten	Vracht/ gemengd	Charter- vluchten	Zaken-Trainings- vluchten	Touring- vluchten	Lokale vluchten	Diversen			
2003										
Januari	0	3	3.836	112	882	589	424	283	6.129	4.876.604
Februari	0	2	3.653	27	1.068	1.013	504	115	6.382	6.615.242
Maart	0	31	4.541	43	1.009	1.276	463	383	7.746	10.177.026
April	0	6	4.133	73	1.134	1.195	543	146	7.230	8.133.655
Mei	3.992	12	8.606	146	1.427	1.181	636	279	16.279	8.441.726
Juni	3.938	12	6.243	122	1.231	1.403	1.518	490	14.957	6.887.905
Juli	5.029	6	9.351	66	992	1.480	586	777	18.287	4.170.188
Augustus	5.720	0	10.866	116	701	1.528	823	1.038	20.792	3.428.466
September	4.866	0	5.872	59	922	1.661	566	261	14.207	3.971.739
Oktober										
November										
December										
Totaal 2003	23.545	72	57.101	764	9.366	11.326	6.063	3.772	112.009	56.702.551

Deze cijfers betekenen een verbetering van 36,3% van het aantal passagiers en 24,9% van de vracht bij een vermindering van 6% van het aantal bewegingen.

2. De Amerikaanse vrachten die tijdens het eerste halfjaar via Oostende overgevlogen werden naar het Midden-Oosten worden in de resultaten meegeteld.
3. Er werden dit jaar nieuwe trafieken aangetrokken :
 - diverse Amerikaanse vluchten ;
 - uitbreiding van het aanbod van de touroperators ;
 - diverse vluchten met voetbalsupporters en voetbalploegen ;
 - Volga Dnjepr voor uitbreiding van hun vluchten met Antonov 124 ;
 - Cameroon Airlines voor een wekelijkse freighterdienst naar Douala in Kameroen (+ vanaf 26/10 met stop in Ouagadougou (Burkina Fasso), vanaf november 2 vluchten per week naar Lagos, Accra en Nairobi) ;
 - diverse humanitaire vluchten naar Monrovia (Liberia) ;
 - vluchten voor een Cypriotische maatschappij;
 - ...
4. Door de algemeen directeur werden reeds voorstellen gedaan tot het optimaliseren van de exploitatie van de luchthaven.
 - Hervormingen op het vlak van human resources: organogram, staffing, ...
 - Sales en marketing : sales en marketing plan, nieuwe opportuniteiten, ...
 - Financieel management : optimalisatie financieel management,...
 - Structuur luchthaven : omvorming juridische structuur, ...
 - Juridische aanbevelingen in verband met diverse knelpunten, ...

- Investerings : opstellen prioriteitenlijst 2004 en aanpassing 2003.

**Vraag nr. 20
van 10 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE**

Luchthaven Oostende – Ryanair

De Ierse low-costmaatschappij Ryanair slaagde erin om op de luchthaven van Charleroi op enkele jaren tijd drie miljoen passagiers te vervoeren.

De nieuwe route tussen Oostende en Londen Stansted werd op 1 mei van dit jaar opgestart.

De nu dagelijkse verbinding tussen beide luchthavens moet in de opstartfase goed zijn voor 80.000 passagiers, maar volgens een clauseule in het contract dat werd afgesloten tussen het Vlaams Gewest en de Ieren, moeten dit na vijf jaar al 450.000, na tien jaar 600.000 en na vijftien jaar zelfs 750.000 passagiers worden. Na zes maanden zal Ryanair evalueren of de vluchten deze criteria halen. Om deze na verloop van tijd te kunnen halen, zullen er zeker extra vluchten moeten komen en kunnen er eventueel nieuwe bestemmingen worden toegevoegd. Dankzij het contract kreeg Ryanair tevens een korting van 30 % op de landingsrechten.

1. Kan de minister een overzicht geven van de bezettingsgraad – op de nieuwe route tussen Oostende en Londen Stansted (naar Oostende en tevens vanuit Oostende) – van de afgelopen vijf maanden ?

Zit de maatschappij nog op schema om het streefcijfer van 80.000 passagiers per jaar te halen ?

2. Wat zijn de toekomstperspectieven voor Ryanair in Oostende ? Wordt het vluchtschema op Oostende nog uitgebreid ?
3. Is in een sanctie voorzien voor Ryanair als de bovenvermelde cijfers in de clauseule in het contract tussen het Vlaams Gewest en de Ieren niet worden gehaald ? Zo ja, welke ?
4. Om welke reden werd een korting van 30 % op de landingsrechten toegekend aan Ryanair ?

Kunnen andere vliegtuigmaatschappijen ook deze korting genieten ?

Antwoord

1. De luchthaven houdt geen cijfers bij over de bezettingsgraad van de vliegtuigen, enkel over het aantal vervoerde passagiers.

Volgens de gegevens van Ryanair bedraagt de gemiddelde bezetting ondertussen 70%. De luchtvaartmaatschappij zit derhalve op schema om het streefcijfer van 80.000 passagiers gedurende het eerste jaar te halen.

2. De uitbreiding van het vluchtenaanbod is momentele volop in bespreking. De toekomstperspectieven voor Ryanair op de luchthaven Oostende-Brugge zijn dan ook bijzonder hoopvol.

3. In het contract is geen sanctie opgenomen als de vooropgestelde cijfers niet gehaald worden.

Eventuele disputen tussen betrokken partijen kunnen worden voorgelegd aan een door IATA aangewezen scheidsrechter (*IATA : International Air Transport Association – red.*). Het contract is onderworpen aan de Belgische wetgeving.

4. Aan Ryanair werd een wezenlijke korting toegekend omdat zij over een goed project beschikte, dat ook van groot belang was voor de ontwikkeling en de naambekendheid van de luchthaven Oostende-Brugge. Andere luchtvaartmaatschappijen die een evenwaardig project zouden uitvoeren, kunnen gelijkaardige kortingen genieten.

De mogelijkheid om kortingen toe te kennen, is trouwens opgenomen in artikel 14, §6 van het ministerieel besluit van 19 februari 2003 houdende vaststelling van de luchthavenvergoeding voor de luchthaven Oostende: "Voor belangrijke programma's die de promotie en de ontwikkeling van de luchthavens ten goede komen, kunnen specifieke overeenkomsten worden afgesloten."

Vraag nr. 21
van 10 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Luchthaven Oostende – Geluidshinder

Het is algemeen bekend dat omwonenden van luchthavens klagen over lawaaihinder. Een moeilijk te bepalen ongemak, want wanneer wordt lawaai hinderlijk? Het aanvoelen van lawaai ver-

schilt immers van persoon tot persoon. Bovendien is er een verschil van dag en nacht tussen dag en nacht.

De Wereldgezondheidsorganisatie heeft vastgesteld dat voor een goede nachtrust het achtergrondlawaai de 30 decibel (dB) niet zou mogen overstijgen, en occasioneel lawaai zou niet luider mogen zijn dan 45 dB. Wie te vaak of te lang wordt blootgesteld aan te hoge decibels, lijdt niet alleen aan gehoorverlies en nervositeit, maar is ook gevoeliger voor cardiovasculaire aandoeningen. Slaapproblemen veroorzaakt door nachtlawaai kunnen leiden tot verhoogde bloeddruk, ademhalings-, concentratie- en andere mentale stoornissen. Kortom, veel lawaai is nergens goed voor.

Een akoestische studie van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) stelt dat in Oostende 26.790 mensen binnen de geluidscontour zitten van 55 dB en dat 8.378 van hen hiervan ernstige hinder ondervinden.

1. Hoeveel geluidsmetingen werden dit jaar al uitgevoerd boven de luchthaven van Oostende?

Wat was het resultaat van deze metingen?

Hoeveel vliegtuigen werden – wegens lawaaihinder – dit jaar berispt en beboet op de luchthaven van Oostende?

2. Werden dit jaar "luidruchtige" maatschappijen geweerd op de luchthaven?
3. Kan de minister een overzicht geven van de soorten vliegtuigen die de luchthaven van Oostende aandeden tijdens de periode juli-augustus van dit jaar, samen met het aantal decibels die ze produceren?
4. Wanneer wordt werk gemaakt van een geïntegreerde aanpak van de geluidsproblematiek op luchthavens, met eenduidige geluidsnormen over de gewestgrenzen?

Antwoord

Vooreerst wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger te wijzen op het feit dat de geciteerde cijfers van "26.790 mensen binnen de geluidscontouren van 55dB(A) en 8.378 ernstig gehinderden" dateren van 1996!

Ondertussen werden op geregelde tijdstippen, en sedert de inwerkingtreding van de milieuvergun-

ning zelfs jaarlijks, dergelijke studies opgemaakt door het Laboratorium voor Akoestiek en Thermische Fysica van de KU Leuven.

Deze recente cijfers geven een totaal ander beeld. Evolutie van het aantal inwoners binnen de contour van 55 dB(A) :

Inwoners	L_{DN}	$L_{aeq,dag}$	$L_{aeq,nacht}$	L_{DEN}	L_{night}	Potentieel sterk Gehinderden
1996	26.790	12.300	10.160			8.378
1998	16.374	7.603	5.090			5.457
1999	16.851	8.327	4.865			3.628
2000	6.648	5.523	474	9.284	510	1.314
2001	7.286	6.223	396	10.105	333	1.431
2002	3.216	2.227	94	4.146	94	554

(L_{DN} : dag-nacht equivalent geluidsniveau ; L_{aeq} : cortina equivalent geluidsniveau ; L_{DEN} : dag-avond-nacht equivalent geluidsniveau ; L_{night} : nacht equivalent geluidsniveau – red.)

De evolutie spreekt voor zich en bewijst het effect van de grote inspanningen die reeds geleverd werden om de geluidsbelasting rond de luchthaven van Oostende-Brugge binnen de perken te houden.

Antwoorden op de vragen

1. Rond de luchthaven van Oostende-Brugge werd, zoals voorgeschreven door de milieuvergunning, een geluidsmetnet geplaatst, bestaande uit vier permanente meetposten. Deze metingen worden geanalyseerd door het Laboratorium voor Akoestiek en Thermische Fysica van de KU Leuven, dat daarover per kwartaal een tussentijds rapport opmaakt ten behoeve van de milieuoverlegcommissie van de luchthaven. Begin 2004 zal een eerste jaarrapport uitgebracht worden. Daarenboven zal de geluidcontourberekening 2003 rekening houden met deze permanente metingen, dit in combinatie met berekeningen via het mathematische model INM (Integrated Noise Model versie 5.1 of een recentere versie).

Dit jaar werden geen vliegtuigen wegens lawaaihinder beboet of berispt boven de luchthaven van Oostende. Er bestaat trouwens geen boeteregeling wegens lawaaihinder. Daarenboven beantwoorden alle vliegtuigen die dit jaar op de luchthaven van Oostende-Brugge geland en/of opgestegen zijn aan de wettelijke bepalingen inzake geluid, voorgeschreven door de EEG-richtlijn 92/14 of het KB van 14 april 2002, of genoten zij een in deze reglementering opgenomen uitzondering (humanitaire vlucht, technisch probleem, ...).

2. De term "luidruchtige maatschappij" is onbestaande in de luchtvaartwereld. De luchthaven van Oostende-Brugge accepteert enkel luchtvaartmaatschappijen die met toestellen vliegen die in orde zijn met de vermelde reglementering.

3. Het overzicht van de vliegtuigtypes en de gerelateerde geluidsniveaus zal het voorwerp uitmaken van het jaarrapport van het geluidsmetnet.

4. Het Vlaams Gewest is niet bevoegd om de geluidsproblematiek aan te pakken over de gewestgrenzen. Het is evenwel zo dat ik van oordeel ben dat deze problematiek, die ten zeerste bepalend is voor de concurrentiepositie van de luchthavens, het best aangepakt wordt op internationaal niveau. In die zin hebben ook de Europese Commissie en de wereldorganisatie inzake burgerluchtvaart ICAO hierin een cruciale rol. Het spreekt vanzelf dat het Vlaams Gewest zich ook inschrijft in de beslissingen die op dat niveau genomen worden.

Vraag nr. 22
van 10 oktober 2003
van de heer ELOI GLORIEUX

Gewestelijk Expresnet – Samenwerkingsovereenkomst

Op 4 april 2003 sloten de federale overheid en de gewesten een overeenkomst af met het oog op de verwezenlijking van het programma van het Ge-

westelijk Expresnet (GEN) van, naar, in en rond Brussel.

Het GEN is van bijzonder belang voor de doorstroming van het verkeer naar en in onze hoofdstad, maar ook in de Vlaamse Rand.

1. Hoe verhouden de plannen en de visie van deze overeenkomst zich tot deze van het Brabant-Brusselnet of Regionet van het provinciebestuur van Vlaams-Brabant ?

Is er overleg geweest tussen het provinciebestuur enerzijds en de federale en gewestelijke overheden anderzijds ?

Is het provinciebestuur betrokken geweest bij de overeenkomst tussen de federale overheid en de gewesten van 4 april 2003 ?

2. Volgens artikel 12 van de overeenkomst van 4 april 2003 zal een stuurgroep een indicatief meerjarenprogramma en een jaarlijks programma opmaken. Het indicatief meerjarenprogramma omvat de gestructureerde beschrijving van de geplande acties van de partijen die het openbaar vervoer in hun bevoegdheid hebben en van de betrokken maatschappijen van openbaar vervoer.

Is er al een eerste indicatief meerjarenprogramma en/of een jaarprogramma beschikbaar ? Zo nee, wanneer wordt dit verwacht ?

3. In artikel 15 van de overeenkomst van 4 april 2003 wordt er via drie fasen naar gestreefd om tot een harmonisering van de tarieven en een gemeenschappelijk tariefaanbod te komen.

In een eerste fase voeren de vier openbaarvervoermaatschappijen een systeem in voor de wederzijdse erkenning van de vervoerbewijzen voor één, vijf, tien ritten en één dag, geldig op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. In een tweede fase leveren de vier vervoermaatschappijen compatibele vervoerbewijzen af die ook in de randzone buiten Brussel geldig zijn. In een derde fase ten slotte voeren de vier maatschappijen voor de hele GEN-zone een compatibel inningssysteem in, en dit in het vooruitzicht van een compatibel inningssysteem voor het hele grondgebied.

Hoever staat het met de realisatie van deze drie fasen ? Werd de eerste fase reeds afgerond ?

Komt de "randzone" waarvan sprake in de tweede fase, overeen met het "voorstadsgebied" uit de interministeriële conferentie van 30 november 1999, waarnaar in het akkoord verwezen wordt ?

In het akkoord van 4 april 2003 is er geen sprake meer van een dergelijk gebied, enkel van de centrale kern en een perifere ring. Zo komen stads- en voorstadsgebied niet overeen met de centrale kern. Het station van Asse bijvoorbeeld ligt wel in de centrale kern, maar niet in het voorstadsgebied.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 4) en minister Bossuyt (nr. 22).

Gecoördineerd antwoord

1. Het Regionet Brabant-Brussel is het geïntegreerd netwerk dat de elementen van het GEN, het BB-net, het Masterplan Brabant-Brussel van De Lijn – Vlaams-Brabant en het meerjarenprogramma van de afdeling Wegen en Verkeer (AWV) Vlaams-Brabant verenigt.

Het busnetwerk voorgesteld in het Regionet Brabant-Brussel voldoet aan het GEN-aanbod.

Het "ontwerpbasisnetwerk trein" uit de samenwerkingsovereenkomst stemt in ruime mate overeen met het treinnetwerk voorgesteld in het Regionet Brabant-Brussel.

Het Regionet Brabant-Brussel is ontwikkeld in gemeen overleg tussen De Lijn – Vlaams-Brabant, AWV Vlaams-Brabant en de provincie Vlaams-Brabant. De NMBS maakte als waarnemer deel uit van de stuurgroep van het Regionet.

Over de betrokkenheid van het provinciebestuur bij de samenwerkingsovereenkomst heeft de Vlaamse Vervoermaatschappij geen informatie.

2. Het in artikel 12 van de samenwerkingsovereenkomst van 4 april van 2003 aangehaalde eerste indicatief meerjarenprogramma en/of éénjarenprogramma is nog niet beschikbaar, aangezien de stuurgroep, die volgens de samenwerkingsovereenkomst mee moet instaan voor de opmaak van bovenvermelde programma's, nog niet samengesteld is.

In het Regionet Brabant-Brussel is er met betrekking tot het busnetwerk wel een fasematige planning uitgewerkt.

- De eerste fase van de tariefintegratie Brussel is gestart op 1 februari 2003. De wederzijdse erkenning van de vervoerbewijzen van De Lijn, de MIVB, de NMBS en de TEC voor één rit, vijf ritten, tien ritten en de dagpassen binnen het huidige stads- en voorstadsgebied van Brussel is hiermee een feit (*MIVB : Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel; TEC: Transport en Commun – red.*).

Deze vervoerbewijzen kregen de naam "Jump", hetgeen erop wijst dat de klant vrij kan rondreizen op de vier netten van het openbaar vervoer in Brussel.

Tussen de vier vervoermaatschappijen zijn besprekingen aan de gang over de realisatie van de volgende fasen.

Behoudens de beslissing van de interministeriële conferentie van 30 november 1999 over de afbakening van zonegrenzen (één stadszone en elf voorstadszones), zijn er geen verdere concrete toepassingen.

- De "randzone", waarvan sprake in de tweede fase, komt inderdaad overeen met de "voorstadszone" zoals bepaald door de Interministeriële Conferentie van 30 november 1999.

Vraag nr. 23
van 10 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Ongebruikte bruggen – Stand van zaken

In het verleden kwam via het "blunderboek" van het Rekenhof aan het licht dat er afgewerkte bruggen ongebruikt bleven doordat ze niet aansloten op een openbare weg.

- Kan de minister een overzicht geven van de Vlaamse bruggen die nog steeds niet verbonden zijn met een openbare weg ?
- Wat is telkens de reden hiervoor en welke budgettaire raming kan worden gegeven om deze bruggen operationeel te maken ?
- Welke investering vertegenwoordigen de betrokken bruggen ?

Antwoord

In Oost-Vlaanderen en Antwerpen zijn er geen afgewerkte bruggen die niet in gebruik zijn.

In West-Vlaanderen zijn de bruggen O3 over de spoorlijn Brugge-Oostende en de brug O4 over de omleidingsweg niet in gebruik omdat halverwege de jaren '70, na uitvoering van de bruggen, beslist werd om de doortrekking van de A17 via een ander tracé te realiseren. De investeringskosten voor beide bruggen samen bedroegen ongeveer 2,5 miljoen euro. Deze bruggen nog een zinvolle bestemming geven, is nauwelijks haalbaar.

In Limburg wordt de brug onder de spoorlijn Genk-Bilzen niet gebruikt omdat het tracé van de derde verbindingsweg tussen Hasselt en Genk geschrapt werd. De investering bedroeg ongeveer 600.000 euro. Er wordt onderzocht of de brug in een fietsroute kan worden geschakeld. Voorlopig wordt ook de brug over het Albertkanaal in Ham niet gebruikt. Het gebruik van deze brug is afhankelijk van de verdere besluitvorming rond de doortrekking van de N73. De investeringskosten bedroegen ongeveer 6 miljoen euro. De tuikabelbrug over het Albertkanaal in Godsheide, die destijds ongeveer 7 miljoen euro gekost heeft, wordt momenteel gebruikt door lokaal verkeer.

In Vlaams-Brabant zijn de enige niet gebruikte bruggen gesitueerd in de verkeerswisselaar R0 – A1(E19) in Diegem / Machelen. Het gaat in totaal om vijf bruggen. De reden is het niet doortrekken van de A1(E19) op het grondgebied van het Brusselsse Hoofdstedelijke gewest. Het valt dan ook buiten de bevoegdheid van het Vlaams Gewest om deze bruggen te verbinden met de openbare weg. Een ruwe schatting van de investeringskosten van deze bruggen in de verkeerswisselaar bedraagt 14 miljoen euro.

De opgesomde ongebruikte bruggen zijn niet van recente datum. Het betreft historische dossiers van de jaren '70 en '80. Zij zijn het gevolg van plotse, onverwachte wijzigingen in de besluitvorming op het niveau van de destijds bevoegde ministers.

Vraag nr. 24
van 10 oktober 2003
van de heer ERIK MATTHIJS

De Lijn Gent – Halte J.F. Kennedylaan

Net voor de afrit Desteldonk op de J.F. Kennedylaan (R4) richting Gent-Zelzate bevindt zich een

bushalte van De Lijn. Door de ligging van deze bushalte is er geen voorsorteerstrook mogelijk om de afrit naar Desteldonk te nemen.

Dit heeft gevolgen voor de verkeersveiligheid.

Nu moeten de chauffeurs immers op het rechterbaanvak blijven tot precies aan de afrit. Zij moeten op dit rechterbaanvak remmen om af te slaan. Deze rembeweging hindert het achterliggend verkeer. Gezien de functie van de R4, is dit vaak zwaar vervoer.

De stad Gent nam eind 2002 reeds contact op zowel met de administratie Wegen en Verkeer als met De Lijn. Beide gaven te kennen dit zeker te willen onderzoeken. Een definitief antwoord konden zij niet geven omdat nog bepaalde zaken, zoals de looplijnen naar de bus, gezamenlijk moeten worden bekeken. Er kwam nog steeds geen antwoord op die vraag.

Is er inmiddels een oplossing ?

Wordt daarbij gedacht aan een verschuiving van de bushalte en de aanleg van een voorsorteerstrook? Daardoor zou de veiligheid verbeteren voor de weggebruikers die de afrit Desteldonk willen gebruiken en zou ook de veiligheid en het comfort voor de gebruikers van het openbaar vervoer op die plaats behouden blijven.

Antwoord

Er zijn in de tussentijd reeds contacten geweest met de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen met betrekking tot de (onveilige) situatie van de halten op de Kennedylaan. De afdeling Wegen en Verkeer vond dit echter op dat moment niet prioritair.

De algemene problematiek van de halten langs de Kennedylaan is dat de breedte van de veiligheids- en pechstrook onvoldoende is om de autobus op een comfortabele en veilige manier de halte te laten aandoen. De autobus staat ofwel deels op de rijweg ofwel op het fietspad.

In het geval van de halte voor de afslag naar de Desteldonkstraat is er, gezien de beperkte breedte van de veiligheidsstrook, echter waarschijnlijk ook geen mogelijkheid om in een volwaardige afslagstrook te voorzien.

De Vlaamse Vervoermaatschappij zal de problematiek van de halten op de Kennedylaan nogmaals

aankaarten bij de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, en zal ook een eventuele verschuiving van de halte voorbij de aansluiting onderzoeken.

Vraag nr. 25 van 10 oktober 2003 van de heer FRANS RAMON

Ring Rijsel – Impact

De Franse overheid is van plan rond Rijsel een nieuwe weg te realiseren teneinde de as Parijs-Rijsel-Rotterdam te ontlasten. Het ontwerp A1bis, herdoopt in A24, is reeds enkele jaren geleden ter sprake gekomen. Vandaag steekt het opnieuw de kop op : het dagblad "La voix du Nord" kondigde in zijn editie van 4 mei 2003 aan dat de beslissing om een overleg te beleggen op 2 april genomen is door de "Nationale Commissie van het Openbaar Debat", een soort van onafhankelijke Hoge Autoriteit. Het dossier A24 zou met succes de audit omtrent grote projecten doorstaan hebben.

Volgens "La voix du Nord" wijst de doorlichting uit dat er snel werk moet worden gemaakt van de ontdebelling van de op dit ogenblik overvolle autowegen. Daarom wordt aanbevolen om de studies toe te spitsen op het project van de A24 Amiens-Belgische grens, die in het verlengde van de autosnelweg A16, de A1 zou ontdebellen.

Dit overleg startte in september.

Twee tracés worden door de Franse autoriteiten in overweging genomen :

- een westelijk tracé, de zogenoemde A24. Dit tracé zou in het verlengde liggen van de autoweg A25 (E24) Rijsel-Duikerken, en ofwel ten oosten van Armentières lopen en zo op de RN58 in België uitkomen ter hoogte van Komen, ofwel een beetje meer oostwaarts, langs de bestaande noord-westringweg (RN352) ;
- een oostelijk tracé dat via Orchies, Douai met Doornik zou verbinden, om zo op de autosnelweg A17 (E403) Doornik-Kortrijk te komen.

Deze voorstellen impliceren wellicht aanpassingen aan het wegennet in Vlaanderen en zullen ongetwijfeld meer verkeersdrukte teweegbrengen, vooral van vrachtverkeer.

Heeft de Franse overheid advies gevraagd aan de Vlaamse overheid over deze projecten ?

Werden er reeds concrete vragen gesteld en wat is de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van deze projecten ?

Antwoord

Op 30 september 2003 heeft in Rijsel de openingsconferentie plaatsgevonden van de "Commission Particulière du Débat Public" (CPDP) over het A24-project. De CPDP wordt gebruikt om burgers te bevragen over geplande projecten die een impact kunnen hebben op het leefmilieu en is een volledig onafhankelijke instantie.

De CPDP dient een verslag uit te brengen dat zuiver factueel is en geen advies bevat. Daarna zal het "Ministère de l'Équipement" beslissen over het principe van de voortzetting van het project.

Frankrijk heeft beslist om de diverse autoriteiten in België te betrekken bij dit debat en daarom werd de Belgische consul uitgenodigd op de openingsconferentie. Ook werd de Vlaamse minister van Mobiliteit reeds aangeschreven door Frankrijk met de mededeling dat de voorzitter van de CPDP de Vlaamse overheid zal contacteren. Dat laatste is tot op heden nog niet gebeurd.

De Vlaamse overheid wacht op deze uitnodiging om in kennis gesteld te worden van het volledige project. Pas op basis van concrete voorstellen en studies zal een standpunt worden ingenomen.

Vraag nr. 26 van 10 oktober 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Openbare gasdistributie – Uitbreiding

De federale regering streeft ernaar de doelstellingen van Kyoto te halen door het stimuleren van het aardgasverbruik, minder schadelijk voor het klimaat dan andere energiebronnen. Hoewel sedert de ontdekking van belangrijke aardgasreserves in Nederland in de jaren zestig en nadien in Algerije, Noorwegen en Rusland, het aardgasnet in Vlaanderen toch circa 1,5 miljoen verbruikers heeft weten te bereiken, zullen verdere investeringen noodzakelijk zijn.

Sedert de opening van de energiemarkt stelt men vast dat nieuwe gasleveranciers zich hebben aangeboden die mikken op de gewone verbruikers.

1. Wat is de lengte van het aardgasnet in het Vlaamse gewest ?

Welke zijn de vooruitzichten voor de verdere uitbreiding, zodat meer gezinnen kunnen worden aangesloten ? Heeft de minister een idee van de investeringen vereist om 98 % van de Vlamingen te kunnen bereiken ?

2. Welke plaats bekleedt het aardgas in het bedrijfsleven ? Beschikt de minister over gegevens in verband met de rol van het aardgas in het productieproces van onze bedrijven ?

Antwoord

1. De lengte van de distributienetten in Vlaanderen bedraagt bijna 38.000 km, waarvan 31.000 km in eigendom van de gemengde netbeheerders en 7.000 km in eigendom van de zuivere netbeheerders.

De aansluitbaarheid bedraagt op dit ogenblik 81 %. In maart heb ik een overleg opgestart met de distributienetbeheerders en Figas om de mogelijkheden voor uitbreiding van het aardgasnet na te gaan. De gemengde distributienetbeheerders stelden een aansluitbaarheid van 95% over 30 jaar als streefdoel voorop. De jaarlijkse investeringskosten voor de gemengde sector zouden dan 60 miljoen euro bedragen, dit is een verdubbeling van hun huidig investeringsritme. Interelectra heeft een uitbreiding gepland met als doel een aansluitbaarheid van 80% tegen 2010. De investeringskosten voor netuitbreiding in het distributiegebied van Interelectra zouden dan 20 miljoen euro per jaar bedragen en de aansluitingskosten 14 miljoen euro per jaar. Doelstellingen van de andere zuivere netbeheerders op langere termijn zijn mij niet bekend.

Na onderzoek door de VREG op basis van gegevens inzake ruimtelijke ordening en bevolkingsdichtheden, heb ik in oktober aan de netbeheerders gevraagd om de investeringskosten te becijferen die nodig zullen zijn om een aansluitbaarheid van 96% te bereiken (*VREG : Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt – red.*). Het antwoord wordt verwacht tijdens de tweede helft van december.

Bij de uitbreiding van de distributienetten moet ook rekening worden gehouden met noodzakelijke uitbreidingen op het transportnet.

2. In 2002 verbruikte de industrie 130 PJ aardgas (*PJ : petajoule – red.*). Dat is 35% van alle aardgas dat in Vlaanderen wordt ingevoerd. Het aandeel van de industrie in het eindverbruik van aardgas (exclusief het aardgas voor de elektriciteitscentrales) bedraagt 50%.

83% van het aardgas dat de industrie aankoopt, wordt verstoekt als brandstof. 17% wordt aangewend als grondstof in chemische processen (het zogenaamd "niet-energetisch gebruik").

Het totaal aardgasverbruik in de industrie steeg tussen 1990 en 2002 met bijna 60%. Het niet-energetisch gebruik lag in 2002 bijna vijf keer hoger dan in 1990.

De chemie is met een aandeel van 45% de belangrijkste industriële aardgasverbruiker. De andere helft is verdeeld onder de overige sectoren. De voeding heeft een aandeel van 12%. Daarna volgen de sectoren "textiel", "minerale niet-metaalproducten" en "ijzer en staal" met elk een aandeel van 8%.

Vraag nr. 27
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Binnenvaart – Sluizen

1. De betekenis van het vervoer per binnenschip in het mobiliteitsbeleid gaat in stijgende lijn. Vele bedrijven hebben een keuze gemaakt, maar zij stellen zich vragen over de bediening van de sluizen, omdat zij vrezen dat die niet steeds optimaal zal kunnen worden verzekerd. Bedrijven die voor het transport van hun goederen rekenen op de binnenvaart, hebben ervaren dat op sommige kanalen de toegang tot de sluizen niet altijd mogelijk is wegens een onvoldoende personeelsbezetting. Dit blijkt het geval te zijn in Wallonië.

Ondervindt de scheepvaart op de Vlaamse waterwegen daardoor een zekere hinder ?

2. Is dit ook het geval op de kanalen in het Vlaamse gewest zelf ?

Hoeveel personeelsleden zijn normaal tewerkgesteld voor de bediening van de sluizen en de hefbruggen ?

Wanneer werd voor het laatst overgegaan tot nieuwe rekruteringen ?

3. Een werkgroep van het Europees Parlement heeft onlangs suggesties voorgelegd aan de Europese Commissie die ertoe strekken de bevaarbare waterwegen van het Scheldebekken te verbreden, alsmede een modernisering van de sluis van Lanaken op het Albertkanaal door te voeren.

Heeft de Commissie zich dienaangaande reeds uitgesproken ?

Kan voor deze werken gerekend worden op de financiële steun van de Europese Commissie ?

Werd reeds een berekening gemaakt van de kostprijs van deze projecten en het aandeel hiervan ten laste van het Vlaams Gewest ?

Antwoord

1. Vooral op de Leie, de Bovenschelde, het Kanaal Brussel-Charleroi en het Kanaal Brussel-Schelde heeft in juli, augustus en september van dit jaar de scheepvaart ernstige hinder ondervonden door het beperken van de bedieningsuren van de sluizen in Wallonië. Deze rivieren en kanalen staan immers rechtstreeks in verbinding met de bevaarbare waterwegen in Wallonië.

De problemen lijken nu voorlopig wel opgelost.

2. Algemeen kan worden gesteld dat de scheepvaart in Vlaanderen de laatste jaren geen hinder heeft ondervonden ten gevolge van problemen bij de bediening van de kunstwerken. De bediening van de kunstwerken gebeurde stipt, zodat een normale en vlotte scheepvaart kon worden verzekerd.

Het aantal personeelsleden dat in Vlaanderen momenteel wordt ingezet voor de bediening van de sluizen en de beweegbare bruggen bedraagt opgedeeld per waterwegbeheerder :

- administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) : 254 ;
- NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen (NVZ) : 123 ;
- Dienst voor de Scheepvaart (DVS) : 164.

Voor AWZ is het aantal personeelsleden voor de bediening van de kunstwerken bepaald in het personeelsplan voor de binnenvaartbegeleiders. Er worden volgens noodzaak en op gere-

gelde basis nieuwe aanwervingen gedaan om het vastgestelde aantal van 254 aan te houden. Hiertoe zijn momenteel vier wervingen gevraagd.

Voor de NVZ gebeurden de laatste wervingen in mei 2003.

Voor de DVS gebeurden de laatste rekruterings in oktober 2003.

3. De Europese Commissie heeft het belang en de noodzaak van de waterwegwerken op de as Seine-Schelde erkend door ze op te nemen in lijst 2 van de belangrijke ontbrekende schakels in het Europees transportnetwerk. Daarin is, voor Vlaanderen, het traject via de Leie en het Afleidingskanaal van de Leie betrokken. Momenteel lopen er initiatieven om te trachten het project Seine-Schelde op lijst 1 van prioritaire projecten te krijgen die zouden kunnen rekenen op een financiële steun van de Europese overheid. Indien dit project effectief ook op lijst 1 wordt geplaatst, zou een financiële steun van 30% mogelijk kunnen zijn.

De kostprijs van het gedeelte in Vlaanderen, van de Franse grens tot Gent, wordt in eerste instantie geraamd op circa 110 miljoen euro. Hieraan moet de kostprijs van de nieuwe sluis in Evergem toegevoegd worden. De werken aan deze sluis zijn reeds in uitvoering en worden in totaal geraamd op circa 40 miljoen euro.

In de vraag wordt verder nog verwezen naar de sluis van Lanaken op het Albertkanaal. Wellicht wordt hier de sluis van Ternaaien bedoeld. Deze sluis wordt beheerd door het Waals Gewest, zodat ik hierover niet meer informatie kan verstrekken.

Vraag nr. 28
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Energie-audit – Procedure

In het kader van de duurzame ontwikkeling werd in de wet van 10 augustus 2001 houdende hervorming van de personenbelasting, door de federale minister van Financiën een artikel 33 ingelast dat een belastingvermindering in het vooruitzicht stelde voor de uitgaven gedaan door de eigenaar van een woning die één of meer welomschreven ener-

giebesparende werken zou laten uitvoeren. Die vermindering zou van toepassing zijn op werken uitgevoerd vanaf 1 januari 2003.

Uit het antwoord op mijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 337 van 20 juni 2003 blijkt dat die belastingvermindering (nota bene van 500 euro) een maat voor niets zal zijn (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 124).

Knelpunt is inderdaad dat de Vlaamse regering voor de uitvoering van energie-audits in woningen mikt op reeds actief zijnde professionele energieadviseurs die reeds enige ervaring hebben met energie-audits. Het zou om een overgangsregeling gaan, die later opengetrokken zou worden tot een bredere selectiebasis van kandidaat-energie-auditors. Er zouden ook zelfstandigen kunnen worden ingeschakeld actief op het vlak van de energievoorzieningen. Eveneens zou een specifieke opleiding tot gecertificeerd energie-auditor voor woningen worden georganiseerd.

Uiteindelijk blijft er nog de prijs die een erkend energie-auditor mag aanrekenen. Die zou volgens het antwoord op mijn vraag nr. 337 in verhouding staan tot de geleverde diensten.

De vraag rijst of het fiscaal voordeel voor de uitvoering van energiebesparende maatregelen nog de moeite loont om deze te laten uitvoeren en te laten controleren door een energie-auditor. Moet inderdaad deze audit gebeuren vóór de werken vermeld onder de punten 1 tot en met 5 die op een belastingvermindering recht geven, worden aangevat? Mocht dit het geval zijn, dan is het uitgesloten dat ook maar één belastingplichtige deze maatregel zou kunnen genieten, aangezien op dit ogenblik elk initiatief om aanspraak te maken op een fiscaal voordeel niet meer tot concrete uitvoering kan leiden. Deze maatregel geldt slechts voor één jaar, dus voor werken in de loop van 2003, dat ten einde loopt.

Waarom kan geen factuur volstaan, afgeleverd door een erkend aannemer, zonder een beroep te moeten doen op een energie-auditor? Is dit geen bijkomende administratieve rompslomp, terwijl de regering juist de vereenvoudiging van de procedure in het vooruitzicht stelde?

Kan de minister meedelen wanneer eindelijk klaarheid en duidelijkheid zal kunnen worden geschapen in dit administratief kluwen?

Antwoord

De hoogte van het fiscaal voordeel, namelijk de belastingvermindering binnen de personenbelasting, wordt bepaald door de federale wetgever en valt als dusdanig onder de bevoegdheid van de federale minister van Financiën. Het totaal van de verschillende belastingverminderingen mag per belastbaar tijdperk niet meer dan 500 euro (niet-geïndexeerd bedrag) per woning bedragen. Voor het aanslagjaar 2004, inkomsten 2003, bedraagt het geïndexeerd bedrag 600 euro. Het niet-geïndexeerd bedrag kan via een koninklijk besluit worden verhoogd tot 1.000 euro, na overleg in de federale ministerraad.

Elke uitgave voor een energiebesparende maatregel onder gelijk welk van de punten 1 tot en met 7 van de wetgeving, komt afzonderlijk in aanmerking voor de belastingvermindering. Ook de audit (punt 7 van de wetgeving) komt dus afzonderlijk in aanmerking. Deze audit moet niet voorafgaandelijk worden uitgevoerd aan de materiële investeringen die onder de punten 1 tot en met 6 van de wetgeving recht geven op een belastingvermindering.

Naar verantwoording door de belastingplichtige, volstaat het dat voor elke materiële energiebesparende investering die recht geeft op de belastingvermindering, een factuur van een erkende aannemer wordt ingediend. Die factuur staat garant voor een uitgevoerde investering, dus voor een bepaalde energiebesparing. Hiermee wordt tegemoetgekomen aan het doel van deze belastingmaatregel.

Een factuur voor een energie-audit zal daarentegen uitsluitend betrekking kunnen hebben op kosten voor immateriële prestaties. Die immateriële prestaties hebben tot doel energiebesparing aan te moedigen bij de mensen thuis, wat enkel kan worden afgetoetst aan de kwaliteit van de audit en dus aan de kwaliteit van de auditor. Hierbij kan een factuur voor een energie-audit onmogelijk het bewijs vormen voor de goede uitvoering van een audit. Dit zou de deur voor misbruiken wagenwijd openzetten. De federale wetgever heeft er in zijn koninklijk besluit daarom voor geopteerd om de belastingvermindering voor energie-audits niet op te nemen onder het hoofdstuk met de maatregelen waarvoor enkel een factuur van een geregistreerde aannemer vereist is.

Vraag nr. 29
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gemeenten – Subsidiëring

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 13
 van 10 oktober 2003
 van de heer Francis Vermeiren
 Blz. 938

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 30
van 17 oktober 2003
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

N208 Affligem-Denderleeuw – Verlichting

Langs de N208, de expresweg van Affligem naar Denderleeuw, is sinds kort een uniforme snelheidsbeperking van 70 km per uur van kracht. Een maatregel die de veiligheid zeker ten goede komt, maar indien deze weg verlicht zou zijn, zou het nog veel veiliger zijn.

Bestaan er plannen om langs de expresweg N208 openbare verlichting te plaatsen ?

Zo ja, wanneer wordt er overgegaan tot de plaatsing ervan en wat is de kostprijs van de hele operatie ?

Zo neen, waarom wordt er geen openbare verlichting geplaatst ?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn schriftelijke vraag aangaande het aanbrengen van wegverlichting langs de N208 Denderleeuw-Affligem op het grondgebied van de gemeenten Denderleeuw, Liedekerke, Ternat en Affligem, deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende mee.

Op het bovengenoemde traject ontbreekt wegverlichting op de volgende plaatsen:

- de brug over de Dender. Het is wel zo dat de verlichting van het nabijgelegen industriepark van Liedekerke de brug onrechtstreeks verlicht ;

- het vak tussen de rotonde Liedekerke (kmp.2,3) en het kruispunt met de Bellestraat voor de afrit van de E40 in Affligem (kmp.0,6). Dit wegvak met een lengte van 1,7 km bevindt zich op het grondgebied van drie gemeenten, namelijk Liedekerke, Ternat en Affligem, ongeveer over een gelijke lengte per gemeente. Langs dit wegvak ontbreekt bebouwing.

Conform het mobiliteitshandboek kan het Vlaams Gewest op zijn kosten langs gewestwegen een wegverlichting aanbrengen indien :

- de respectieve gemeenten bereid zijn een module 17, aanbrengen van wegverlichting langs gewestwegen, af te sluiten met het Vlaams Gewest. De kosten voor de aansluiting op het stroomverdelingsnet, de sturingsapparatuur voor de wegverlichting en het elektriciteitsverbruik zijn ten laste van de betrokken gemeenten.

De gemeenten nemen het initiatief tot de opmaak van een module 17 en richten hiervoor een vraag aan de provinciale afdeling Wegen en Verkeer (AWV) of de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO) en leveren de noodzakelijke gegevens om het dossier samen te stellen;

- de gemeenten een gunstig advies verkrijgen van de Provinciale Commissie(s) voor Verkeersveiligheid om op kosten van het Vlaams Gewest een wegverlichting aan te brengen. Deze commissie houdt rekening met een aantal factoren zoals verkeersveiligheid, bebouwing, intensiteit, enzovoort. Bij een gunstig advies van de commissie wordt de verlichting ingeschreven in de begrotingsvoorstellen van het eerstvolgende jaar wanneer er voldoende kredieten beschikbaar zijn. Het aanbrengen van wegverlichting tussen kmp. 0,6 en kmp. 2,3 mag worden geraamd op 170.000 euro (verlichting op de brug niet inbegrepen).

Na opname op een goedgekeurd investeringsprogramma van het Vlaams Gewest dient de wegverlichting nog qua concept besproken te worden op de Provinciale Auditcommissie, waarna tot realisatie ervan overgegaan wordt.

Het aanbrengen van wegverlichting langs gewestweg N208 werd tot op heden niet opgenomen op een investeringsprogramma van het Vlaams Gewest omdat er vanuit de gemeenten nog geen vraag is toegekomen om het te agenderen op de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid.

Vraag nr. 31
van 17 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Onbemande camera's – Locaties – Vandalisme

In de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van dinsdag 30 september 2003 stelde de minister dat momenteel 220 locaties in Vlaanderen voorzien zijn van functionerende onbemande camera's.

Sabotage en bewuste vernieling van onbemande camera's is niet uitgesloten. Het is niet moeilijk je voor te stellen dat onbemande camera's het voorwerp worden van vandenstreken, zoals het spuiten van graffiti. Ook opzettelijke beschadigingen kunnen voorkomen.

1. Hoe is het aantal locaties inzake onbemande camera's verdeeld per provincie ? Waar staan ze precies opgesteld ?
2. Kan de minister een overzicht geven van het aantal en de plaats waar onbemande camera's in Vlaanderen (afgelopen jaren 2000-2001-2002-2003) te kampen hadden met zinloze grove vernielzucht ?

Om welke soort daden van vandalisme gaat het precies ?

Zijn er reeds gevallen bekend van onopzettelijke beschadigingen aan onbemande camera's ?

3. Wat was het bedrag dat de afgelopen jaren werd betaald om onbemande camera's te herstellen (herstelling wegens vandalisme of onopzettelijke beschadiging) ?

Antwoord

Op 28 oktober 2003 zijn er in heel Vlaanderen 251 gehomologeerde sites. Deze zijn als volgt verdeeld over de verschillende provincies:

Antwerpen	38
Limburg	53
Oost-Vlaanderen	63
Vlaams-Brabant	67
West-Vlaanderen	30

De exacte locaties worden niet openbaar gemaakt. Het opgeven van exacte locaties kan de systematische beschadiging van installaties immers vergemakkelijken.

Gedurende de jaren 2002-2003 werden in totaal 20 opzettelijke en 26 onopzettelijke beschadigingen van onbemande camera's vastgesteld. De verdeling over de provincies was als volgt:

- Antwerpen : 4 opzettelijk, 4 onopzettelijk ;
- Limburg : 4 opzettelijk, 3 onopzettelijk ;
- Oost-Vlaanderen : 5 opzettelijk, 12 onopzettelijk ;
- Vlaams-Brabant : 4 opzettelijk, 5 onopzettelijk ;
- West-Vlaanderen : 3 opzettelijk, 2 onopzettelijk.

De gegevens zijn beschikbaar vanaf 2002. Vóór 2002 waren slechts enkele flitspalen geplaatst en was er nauwelijks sprake van vandalisme. De schadegevallen variëren van brandstichting, slot forceeren, lens vervuilen tot het beschieten van de camerakast. Onopzettelijke beschadigingen betreffen voornamelijk verkeersongevallen.

Eind 2002 waren er 131 gehomologeerde sites en werden er drie gevallen van vandalisme vastgesteld, met een totale kostprijs van 5.378,31 euro, en acht gevallen van onopzettelijke schade, met een totale kostprijs van 61.423,02 euro.

Tot 28 oktober 2003 zijn er in 2003 251 gehomologeerde sites en zijn er zeventien gevallen van vandalisme vastgesteld, met een totale kostprijs van 46.474,15 euro, en achttien gevallen van onopzettelijke schade, met een totale kostprijs van 112.712,08 euro.

De totale kostprijs van de onopzettelijke schade is dus nog steeds een veelvoud van de kostprijs veroorzaakt door vandalisme.

**Vraag nr. 32
van 17 oktober 2003
van de heer JOS DE MEYER**

Doel – Afbraak historische hoeve

Totaal onverwacht zijn begin oktober 2003 de afbraakwerken gestart aan de historisch waardevolle hoeve aan de Oostlangeweg in Doel. Nochtans wensten diverse instanties deze boerderij voor het

nageslacht te bewaren. Eerder zijn drie andere hoeves langs de Oostlangeweg gesloopt omdat ze plaats moesten maken voor de berging van slibspectie uit het Deurganckdok.

Zowel Monumenten en Landschappen als het Openluchtmuseum Bokrijk wijzen op het bijzondere karakter van deze schuur en woonst. Ook het Beverse schepencollege drong aan op het behoud van deze woonst. Er was een overeenkomst met de gemeente dat de hoeve kon blijven.

Door een snelle reactie van Doelenaars kon voorlopig verhinderd worden dat het volledige pand tegen de vlakte ging. Het dak werd voorlopig hersteld en opnieuw waterdicht gemaakt. Maar het unieke interieur is door de slopers zwaar verminkt. Zo zijn de meer dan 200 jaar oude vloeren uitgebroken en is men begonnen met het verwijderen van de stenen trap en de negentiende-eeuwse bedledikanten.

1. Wie gaf de opdracht tot afbraak van de historisch waardevolle hoeve ?
2. Hoe gaat het nu verder ? Wordt de hoeve definitief gered ? Worden de gebouwen in hun oorspronkelijke staat hersteld ? Of hebben de ministers andere plannen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Grembergen (vraag nr. 14) en Bossuyt (nr. 32).

Gecoördineerd antwoord

1. De historische schuur waarvan sprake behoort tot het erf gelegen Oostlangeweg 15 in Doel. Dit erf bevindt zich samen met nog drie andere binnen de periferie van de ophogingszone C60. Deze ophogingszone is nodig voor de berging van baggerspecie afkomstig uit het Deurganckdok. De baggerwerken zijn thans aan de gang. De vergunning voor het afbreken van de vier panden was begrepen in de stedenbouwkundige vergunning voor de uitvoering van de baggerwerken in het Deurganckdok, die bekrachtigd werd door het Vlaams Parlement.

Op vraag van het gemeentebestuur van Beveren wordt de "historische waardevolle schuur" samen met de bijhorende woning aan de Oostlangeweg 15, op een kleine bouwvallige stalling na, tijdelijk behouden. Hiertoe worden de persdijken van de ophogingszone C60 plaatselijk omgelegd.

De erven gelegen Oostlangeweg 11, 13 en Verkortingsdijk 6 in Doel werden inmiddels afgebroken in opdracht van de afdeling Maritieme Toegang van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ).

Tijdens het weekend van 11-12 oktober 2003 is het woonhuis van het behouden erf ten prooi gevallen aan plunderingen. Hierbij werden dakramen, binnendeuren en vloeren door onbekenden ontvreemd. Het dak werd in opdracht van de administratie Waterwegen en Zeewezen hersteld op zo'n wijze dat de openingen van de vroegere dakramen werden gedicht. Dit uit bezorgdheid over de afspraken die hierover werden gemaakt met de gemeente Beveren.

2. Er dient duidelijk te worden gesteld dat de "historische schuur" intact is gebleven. Enkel het woonhuis is ten prooi gevallen aan plunderingen door onbekenden. De buitenzijde van het woonhuis werd in opdracht van de afdeling Maritieme Toegang wind- en waterdicht hersteld. De administratie Waterwegen en Zeewezen heeft aan diverse bevoegde instanties reeds geruime tijd gesignaleerd dat de betrokken hoeve Oostlangeweg 15 zich in een zone voor speciebergiging bevindt, zodat zij de nodige schikkingen kunnen treffen.

De toekomst van het pand zal afhangen van de gesprekken die worden gevoerd tussen de betrokken partijen, zijnde de gemeente Beveren, de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid (eigenaar van het pand), Monumenten en Landschappen en het Openluchtmuseum Bokrijk.

Door de aangepaste speciebergiging kan de "historische waardevolle schuur" aan de Oostlangeweg 15 voorlopig behouden blijven.

**Vraag nr. 33
van 17 oktober 2003
van de heer LUDWIG CALUWE**

Liefkenshoektunnel – Openstelling bij calamiteiten

Sinds 2002 wordt de Liefkenshoektunnel tolvrij opengesteld bij ernstige "calamiteiten" op de Antwerpse Ring. De Vlaamse regering heeft hiervoor een overeenkomst afgesloten met de NV Tunnel Liefkenshoek. Het akkoord stelt dat de tunnel tien keer per jaar, telkens voor maximaal twaalf uur, tolvrij kan worden gemaakt, voor een prijs van 1 miljoen euro per jaar.

De beslissing om de tunnel tolvrij open te stellen, ligt bij het Vlaams Verkeerscentrum. Via de dynamische verkeersgeleiding op en naar de Ring, wordt het verkeer richting Liefkenshoektunnel gestuurd. Onlangs bleek evenwel dat het verkeer dat via de portieken naar de "gratis" tunnel werd geleid, toch tol moest betalen.

1. Welke criteria hanteert het Vlaams Verkeerscentrum om de Liefkenshoektunnel tolvrij open te stellen? Wat betekent "ernstige calamiteiten"?
2. Het akkoord van de Vlaamse regering met de NV Liefkenshoektunnel gaat over tien keer per jaar.

Kan dit flexibel aangepast worden aan de situatie, of is het na tien keer definitief gedaan voor het lopende jaar?

Wordt dit aantal gehandhaafd in 2004 en 2005 wanneer er heel wat meer "ernstige calamiteiten" te verwachten zijn wegens de structurele onderhoudswerken aan de Ring?

3. Wat is de precieze procedure van het tolvrij maken van de tunnel, en ook voor het vervolgens opnieuw invoeren van de tolheffingen?

Hoe en wanneer wordt dit precies aan- en afgekondigd via de dynamische informatieportieken op en naar de Antwerpse Ring? Hoe kan worden verklaard dat chauffeurs richting "gratis Liefkenshoektunnel" worden gestuurd en daar dan toch tol moeten betalen?

Antwoord

Hierbij verstrek ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger een antwoord op zijn vragen in verband met de bijakte "schaduwto" en de gevolgde procedures.

De procedure "schaduwto" werd in het leven geroepen om in uitzonderlijke gevallen een alternatieve en voor iedereen toegankelijke verkeersgeleiding via de toltunnel Liefkenshoek te kunnen realiseren. De "uitzonderlijke gevallen" worden in de overeenkomst als volgt gedefinieerd:

"... onvoorziene ernstige verkeershinder op de Ring rond Antwerpen, veroorzaakt door ongevallen of andere incidenten op de Ring rond Antwerpen, de toegangswegen naar de Ring of in de Kennedytunnel ..."

Onderhoudswerken op de Ring geven derhalve geen aanleiding tot de toepassing van schaduwtoelating op basis van de afgesloten overeenkomst tussen de Vlaamse regering en de NV Liefkenshoek-tunnel.

Wat de criteria betreft die het Vlaams Verkeerscentrum hanteert als initiatiefnemer bij de afstemming, wordt gebruikgemaakt van een combinatie van het aantal versperde rijstroken, de (initiële) inschatting van de tijdsduur nodig om de rijbaan vrij te maken, de locatie en het tijdstip.

Elk incident wordt nauwkeurig getoetst aan deze criteria. De verkeersoperatoren, op basis van meetsystemen en camerabeelden, en agenten van de (federale) verkeerseenheden – doorgaans op het terrein aanwezig – werken hierbij samen.

Het opstarten en beëindigen van een procedure "schaduwtoelating" verloopt volgens een minutieus uitgedacht scenario. Naast afstemming over de opportuniteit van en mogelijkheid tot het doorvoeren van de maatregel, dient vanuit verschillende locaties vrijwel gelijktijdig telematica-uitrusting te worden aangestuurd, terwijl ook de externe communicatie (i.s.m. de radiozenders) bij het opstarten en het beëindigen zorgvuldig dient te geschieden.

In de regel wordt steeds circa 20 tot 30 minuten vóór het effectief beëindigen van een operatie het einde aangekondigd via de radiokanalen. Pas daarna worden de veranderlijke borden uitgeschakeld, rekening houdende met de reistijd vanaf de plaats van aankondiging tot aan de tunnel. Aldus kan vrijwel uitgesloten worden dat weggebruikers die de normale route volgen, zich aanmelden nadat weer overgeschakeld werd op een normale werking van de inrichting.

Indien op basis van praktijkervaring zou blijken dat het aantal beurten "schaduwtoelating" ontoereikend is, zal dit aantal opgetrokken worden, maar zoals reeds gesteld, valt verkeershinder ten gevolge van wegenwerken niet onder het toepassingsgebied van deze overeenkomst. Over het tolvrij maken van de Liefkenshoek-tunnel tijdens de renovatiewerken aan de Ring heeft de Vlaamse regering nog geen beslissing genomen.

Vraag nr. 34
van 17 oktober 2003
van de heer JAN LOONES

Grote infrastructuurwerken – Stand van zaken

"De Vlaamse regering heeft beslist om in de komende jaren in elke provincie één groot ambitieus

infrastructuurwerk uit te voeren en te voltooien. In Antwerpen viel daarbij de keuze al op het strategisch project Oosterweel. En in Limburg zal de noord-zuidverbinding worden gerealiseerd. De regering zal in samenspraak met het parlement snel ook in de andere provincies een keuze maken."

Ik citeerde voormalig minister-president Dewael tijdens zijn "Verklaring van de Vlaamse regering" met het oog op de krachtlijnen van de begroting 2002 een tweetal jaar geleden, op 1 oktober 2001 (Stuk 31 (2001-2002) – Nr. 1).

Hetzelfde engagement werd in de Beleidsbrief Mobiliteit en Openbare Werken, Beleidsprioriteiten 2001-2002, van 30 oktober 2001 van toenmalig bevoegd minister Stevaert herhaald (Stuk 896 (2001-2002) – Nr. 1) : "De Vlaamse regering heeft ook beslist om in de komende jaren één groot ambitieus infrastructuurproject per provincie uit te voeren en te voltooien."

Wat de huidige stand van zaken is van deze grote infrastructuurwerken, zowel qua planning als qua uitvoering, is ons niet geheel duidelijk en is de reden van deze schriftelijke vraag.

1. Welk "groot ambitieus infrastructuurwerk" werd er door de Vlaamse regering per provincie uitgekozen, zoals door voormalig minister-president Dewael vermeld op 1 oktober 2001 en herhaald in de Beleidsbrief Mobiliteit en Openbare Werken 2001-2002 van voormalig minister Stevaert ?

Op basis van welke criteria werd voor deze projecten gekozen ?

Hoe verliep de samenspraak met het Vlaams Parlement ?

2. Wat is de stand van zaken van de uitvoering van deze respectieve projecten ?

Welke bedragen werden/worden hiervoor in de begrotingen ingeschreven ? Wanneer worden de verschillende projecten voltooid ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 8) en minister Bossuyt (nr. 34).

Gecoördineerd antwoord

De gekozen infrastructuurprojecten werden geselecteerd en voorgesteld door de Vlaamse regering en dit op basis van de door de Vlaamse regering

gestelde beleidsprioriteiten op het vlak van openbare infrastructuurwerken in Vlaanderen. De bespreking van deze infrastructuurprojecten vond plaats in de Commissie voor Openbare Werken van het Vlaams Parlement, waarin de Vlaamse regering werd vertegenwoordigd door de minister van Mobiliteit en Openbare Werken. Hieronder volgt een lijst van gekozen infrastructuurwerk(en) per provinciale afdeling van de administratie Wegen en Verkeer, samen met de stand van zaken.

Afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant

De Vlaamse regering stelde het GEN-netwerk als infrastructuurproject voor en meer algemeen het uitwerken van een performant openbaarvervoersnetwerk in de provincie Vlaams-Brabant (*GEN : Gewestelijk Expresnet – red.*).

In overleg tussen de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant, de provincie Vlaams-Brabant en De Lijn Vlaams-Brabant is het Regionet Brabant-Brussel als strategisch plan uitgewerkt. Het GEN-concept voorzag in een algemeen vervoersconcept voor de zone van 30 km rond Brussel en was voornamelijk gericht op de stad Brussel. In het Regionet Brabant-Brussel werd dit verder verfijnd en uitgebreid, ook rekening houdende met het decreet op de basismobiliteit en het netmanagement.

Specifiek voor het uitvoeren van doorstromingsmaatregelen voor de realisatie van het Regionet Brabant-Brussel zijn er geen afzonderlijke bijkomende middelen op de begroting noodzakelijk. De maatregelen worden geïntegreerd in de reguliere middelen: in de projecten van het driejarenprogramma wordt steeds gekeken of doorstromingsmaatregelen voor het openbaar vervoer zijn aangewezen, zeker als het project op een as uit het Regionet gesitueerd is.

Het volledig operationeel zijn van het Regionet Brabant-Brussel is in zeer belangrijke mate afhankelijk van de middelen waarover De Lijn Vlaams-Brabant kan beschikken om de vooropgestelde bijkomende verbindingen en frequentieverhogingen te realiseren. Uiteraard is ook de inbreng van de NMBS zeer belangrijk, maar dat valt niet onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest.

Afdeling Wegen en Verkeer Limburg

De Vlaamse regering koos voor de provincie Limburg voor het realiseren van de noord-zuidverbinding (N74). Het betreft de verdere aanleg en afwerking van een reeds eerder opgestart project

vanaf de Nederlandse grens (in Lommel) tot de E314 in Houthalen-Helchteren.

Het belangrijkste criterium voor de aanleg van deze verbinding is de economische oorzaak voor de ontwikkeling en tewerkstelling in de provincie Limburg, waarbij de bedrijventerreinen in het noorden van de provincie worden verbonden met het hoofdwegennet.

In 2003 werd van de noord-zuidverbinding een volgend wegvak aangelegd. De weg is nu afgewerkt van de Nederlandse grens tot aan de grens met Hechtel-Helchteren. Voor het ontdubbelen van het wegvak tussen Overpelt en de grens Hechtel-Helchteren, dit wil zeggen het aanleggen van de tweede rijbaan tot een 2x2-rijstrookweg, is 10.000.000 euro gereserveerd op de begroting 2004. De MER-rapportage is in haar eindfase en de aanbesteding en de uitvoering van deze infrastructuurwerken zijn gepland voor 2004 (*MER : milieueffectrapport – red.*).

Afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen

Het Masterplan Antwerpen werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op basis van een grondige analyse van de verkeersproblemen in het stadsgewest Antwerpen. Het realiseren van de projecten in het kader van dit Masterplan werd dan ook als strategisch project naar voor geschoven.

De studies, de uitvoering en de opvolging van de projecten in het kader van het Masterplan Antwerpen zijn toevertrouwd aan de NV BAM (Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel), die hiertoe speciaal werd opgericht. Voor de concrete uitvoering van de projecten in het kader van het Masterplan Antwerpen beschikt de NV BAM vanaf 2004 over een eigen autonoom budget; tot eind 2003 worden de voorbereidende studies gefinancierd op de begroting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ook de projecten die inmiddels aanbesteed werden (o.a. Leien, Sint-Bernardsesteenweg en tramlijn Mortsel), werden gefinancierd op de reguliere begroting.

Afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen

Voor de provincie Oost-Vlaanderen werd het bouwen van de verkeerswisselaar N49/R4 in Zelzate naar voor geschoven. Het betreft een ontbrekende schakel die twee belangrijke gewestwegen (N49 en R4) rechtstreeks op elkaar aansluit en aldus de doorstroming van het wegverkeer in belangrijke mate bevordert.

De infrastructuurwerken werden aanbesteed op 8 november 2001. Een bedrag van 24.630.190 euro werd gereserveerd op de kredieten van het Financieringsfonds voor Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU). De infrastructuurwerken werden effectief aangevangen op 5 augustus 2002 en de uitvoeringstermijn bedraagt 600 werkdagen.

Afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen

Voor de provincie West-Vlaanderen werden drie belangrijke projecten uit het Mobiliteitsplan Vlaanderen naar voor geschoven:

- de aanleg van een derde rijstrook op de E17-autosnelweg tussen Kortrijk en Waregem past binnen de fysieke capaciteitsuitbreiding van het hoofdwegennet. Deze werken zijn lopende. De kostprijs bedroeg 12.000.000 euro ;
- de heraanleg van de N31 traject Loppem – Blauwe Toren past binnen het wegwerken van knelpunten en het omvormen van primaire wegen van categorie 1. Hiervoor is op dit ogenblik een milieueffectenrapport in opmaak. In het meerjarenprogramma is in totaal een bedrag van 20.000.000 euro opgenomen voor de realisatie van dit project ;
- het omvormen van de N49 tot autosnelweg past binnen het wegwerken van knelpunten (gelijkvloerse kruispunten) op het hoofdwegennet. Voor de aanbesteding en uitvoering is op het indicatief driejarenprogramma in 2004 een bedrag gereserveerd van 6.250.000 euro.

Vraag nr. 35 **van 17 oktober 2003** **van de heer JAN PENRIS**

Waeslandtunnel en Antwerpse Ring – Verkeerssignalisatie

Op 24 mei 2002 stelde ik aan de toenmalige minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie een vraag betreffende de signalisatie van tijdelijke sluiting van de Waeslandtunnel (nr. 298 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 14).

Weggebruikers melden mij dat het signalisatiesysteem nog steeds gebrekkig blijft functioneren. Een van hen brengt volgend feitenverslag.

"Dinsdag 30 september was een echte rampdag op de Ring rond Antwerpen en omliggende. Je kan er

de pers op nakijken : er waren die dag verschillende ongevallen met vrachtwagens met als gevolg dat er bijna de ganse dag door lange files gestaan hebben op de wegen naar Antwerpen en ook op de Ring.

Via de verkeersinfo op de radio kregen de automobilisten info over de problemen en de files.

Ikzelf kwam in de late namiddag van die dag terug van Kortrijk via E17.

Via de verkeersinformatie op de radio (Donna en Radio 2 Antwerpen) werden allerlei berichten doorgezonden. O.a. over een ongeval op de Ring ter hoogte van Borgerhout in de rijrichting Nederland. File van aan Kruikeke richting NL.

Bij het naderen van Antwerpen, op het signalisatiebord dat het verst van de Kennedytunnel opgesteld staat : totaal leeg – geen enkel bericht !

Het signalisatiebord ter hoogte van Burcht vertoonde een tekening van een gekanteld voertuig + tekst ongeval R2. Voila, daarmee kan je het doen. Een dergelijk systeem kan echter veel meer actief inspelen op de omstandigheden. Logische reactie van iemand die de omgeving kent : afslag Linkeroever nemen en dan zo via de Waeslandtunnel in de stad geraken.

FOUT. Bij aankomst blijkt de Konijnenpijp afgesloten. Praktisch iedere werkdag wordt de tunnel stadINwaarts afgesloten zodat het verkeer dat uit de stad rijdt op beide baanvakken door de tunnel kan. Gevolg : een hele hoop chauffeurs rijden zich daar vast en moeten dan via Blanceflourlaan terug naar de Kennedytunnel, waar alles muurvast staat. WAANZIN.

Opmerkingen : op het ene noch op het andere signalisatiebord enige tekst in verband met het feit dat de Waeslandtunnel gesloten is. Er is nog steeds geen doorstroming van informatie van de lokale politie naar het verkeerscontrolecentrum van de FedPol. Of misschien wel maar gebeurt er daar niets met de informatie ? Of is er geen "volk" om de boodschappen in te tikken ?

Bovendien is er ook geen doorstroming van info naar de verkeersredacties van de radio's over het feit dat de PIJP gesloten is.

Blijkbaar is er ook geen enkele vorm van coördinatie tussen de Provinciale Verkeerseenheid van de Federale Politie en de verkeersregelkamer van de lokale politie. In dergelijke gevallen zou het toch

aan te bevelen zijn om in te spelen op de situatie door : 1) de Waaslandtunnel vervroegd terug in beide richtingen open te stellen ; 2) deze mededeling op de signalisatieborden te plaatsen en 3) voor verderdoorgaand verkeer een verwijzing te maken naar de Liefkenshoektunnel.

Conclusies

De mogelijkheden van het signalisatiesysteem worden absoluut niet ten volle gebruikt. Er zou actief kunnen ingespeeld worden op de veranderende verkeerssituatie en zo zou een betere begeleiding kunnen gegeven worden aan de verkeersstroom. De infodoorstroming tussen de verschillende diensten onderling kan veel verbeterd worden. Het doorspelen van info aan de redactie van de verkeerszenders kan ook beter."

Kan de minister deze wantoestanden bevestigen ?

Welke maatregelen neemt hij om hierin verbetering te brengen ?

Antwoord

De regio Antwerpen, als economische poort voor Vlaanderen en belangrijk knooppunt van het Vlaamse (snel)wegennet, geniet bijzondere aandacht bij de uitbouw van een Vlaams verkeersbeheerssysteem. De installatie van veranderlijke borden op de toegangswegen naar de Ring om Antwerpen en op de Ring zelf maakt deel uit van de belangrijkste investeringen die op het vlak van (verkeers)telematica plaatsvinden. De aansturing van deze borden gebeurt vanuit het Verkeerscentrum Vlaanderen, zo mogelijk in overleg met zowel de snelwegpolitie als de lokale (stads)politie.

Om een gelijkaardig optreden in soortgelijke omstandigheden te bewerkstelligen, wordt gebruikgemaakt van de beslissingsondersteunende systemen, die door operatoren gevalideerd worden. Aldus kunnen de veranderlijke borden zowel voor informatieve boodschappen als voor waarschuwingen of adviezen (richtsnelheden, routekeuze) aangewend worden. Welke boodschap op elk moment, op elk individueel bord dient te komen, wordt mee bepaald door vooraf gedefinieerde scenario's, welke geïntegreerd zijn in de beslissingsondersteunende systemen. Hierbij wordt op elk ogenblik het meest passende bord aangewend voor het weergeven van advies of waarschuwing, en dit afhankelijk van de globale verkeersafwikkeling en de optredende con-

gestie. Het ligt voor de hand dat deze werkwijze voortdurend bijgeschaafd wordt op basis van de opgedane ervaringen.

Parallel met het aansturen van de borden wordt ook informatie over de verkeersafwikkeling en mogelijk de ondernomen sturende maatregelen verspreid. Dit gebeurt grotendeels geautomatiseerd en gelijktijdig aan de drie radiozenders met een regionale licentie. Naast pure informatieverschaffing komt dit ook de verkeersgeleiding en verkeersveiligheid ten goede.

Aldus mag duidelijk zijn dat geen inspanning achterwege gelaten wordt om de verkeersgeleiding, en vooral het waarschuwen voor plotseling vormende congestie, te realiseren. Afstemming met politie-eenheden verloopt vlot en het past hier op te merken dat het Vlaams Gewest verdere toenadering tussen deze partijen promoot en bewerkstelligt.

Echter, ook indien het aanreiken van verkeersinformatie accuraat en snel verloopt, beslissen de radiozenders autonoom hoe zij deze aanwenden. Zo wordt soms het bericht "Waaslandtunnel gesloten" niet hernomen door radiozenders omdat het sluiten van de Waaslandtunnel in de avondspits geregeld gebeurt.

Het is een feit dat het verkeersbeheer en de aansturing van de Waaslandtunnel autonoom gebeuren door de stadspolitie. Dit wordt wel kenbaar gemaakt aan het Vlaams Verkeerscentrum, doch dit gebeurt soms laatstijdig. Er werd reeds herhaaldelijk op aangedrongen om dergelijke actie tien minuten eerder kenbaar te maken aan het Vlaams Verkeerscentrum.

Het verkeersbeheer in Vlaanderen dient ten goede te komen aan een zo ruim mogelijke doelgroep, waarbij het niet de bedoeling kan zijn dat de overheid via de dynamische borden op de hoofdwegen voorziet in een gepersonaliseerde aanpak voor individuele weggebruikers.

Samengevat merk ik op dat de uitbouw van een dynamische verkeersbeheerssysteem voor Vlaanderen gestaag en onderbouwd plaatsvindt, met in eerste instantie nadruk op de regio Antwerpen. Afstemming en samenwerking met de diverse betrokken (politie)diensten verlopen correct en maken overigens het onderwerp uit van een verdere convergentiebeweging.

Vraag nr. 36
van 17 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de gehandicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. Handelingen Commissievergadering nr. 105 van 21 januari 2003, blz. 7-8, en Handelingen Commissievergadering nr. 9 van 1 april 2003, blz. 1-3).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua, van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel." En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf gingen nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De minister ging volgens toenmalig minister Vogels volgend initiatief nemen :

"Minister Bossuyt zal het continu beleid ten voordele van personen met een handicap verder uitvoeren. Er zal worden gezorgd voor meer bussen met een lage vloer en voor trams met knielsysteem en uitschuifplatforms. Daarnaast zal worden gezorgd voor de verdere uitbouw van een speciale vervoer-

service, zoals een belbushalte aan de eigen woning. Bovendien zal de informatie en de signalisatie voor personen met een visuele handicap aan en op de bussen en de trams worden verbeterd. Hij zal ten slotte ook werk maken van voordelige tarieven. Minister Bossuyt heeft ook vier concrete initiatieven gepland voor dit jaar. Het Toegankelijkheidsbureau van Limburg stelt een normenbundel op voor de geïntegreerde aanpak van de toegankelijkheid van het aanbod van De Lijn. In de zomer van 2003 zal het auditief halte-aankondigingssysteem op de kusttram operationeel worden. Er zal een voetgangersvademeicum komen waarin aandacht wordt besteed aan rolstoelgebruikers. Er zal ook werk worden gemaakt van de toegankelijkheid van veersteigers bij overzet- en veerdiensten."

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen, zoals gevraagd door toenmalig bevoegd minister Vogels in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?
2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo neen, waarom nog niet en wanneer dan wel ?
3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 37
van 24 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Verbindingsweg Ieper-Veurne – Kentekenonderzoek

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 410 van 11 september 2003 werd door de minister onder meer vermeld dat tijdens de maand augustus een kentekenonderzoek gedaan werd tussen Ieper en Veurne op initiatief van de Mobiliteitscel (Bul-

letin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 690).

1. Wat houdt een kentekenonderzoek precies in ?
2. Wat was het resultaat van dit onderzoek ?
3. Hoe werden de resultaten van dit onderzoek geïnterpreteerd ?

Antwoord

Bij een kentekenonderzoek wordt op basis van cordontellingen nagegaan wat het aandeel doorgaand verkeer en bestemmingsverkeer is voor een bepaalde zone. Het is ook mogelijk de nationaliteit van de voertuigen te bepalen.

Voor dit specifieke onderzoek werden de kentekens van de voertuigen vanaf de richting kust elektronisch opgenomen instromend op de N8, de N35 en de N369 (in de buurt van de A18) en uitstromend op de N369 en N8 (in de buurt van de N38). Dit gebeurde op zondag 24 augustus 2003 tussen 16.00 en 21.00 uur.

De resultaten zijn nog niet volledig beschikbaar.

Deze resultaten zullen worden gebruikt in de studie van het streefbeeld, waardoor de interpretatie van de resultaten ook pas zal kunnen worden meegedeeld wanneer het streefbeeld verder is uitgewerkt.

Vraag nr. 38 van 24 oktober 2003 van de heer JAN VERFAILLIE

Luchthaven Oostende – Geparkeerde vliegtuigen

Diverse mysterieuze oude vliegtuigen staan op de Oostendse luchthaven – voor onbepaalde tijd – aan de grond te verkommeren.

Een voorbeeld hiervan is een vliegtuig geregistreerd in Ghana als 9G-BAN. De laatste vlucht van het vliegtuig dateert van 31 december 1999. Sedertdien staat het geparkeerd op diverse plaatsen op de luchthaven.

In het oktobremummer 2003 van het maandblad Deng verscheen een artikel over de luchthaven van Oostende waarin ook gewag wordt gemaakt van mysterieuze vliegtuigen. Eind juli van dit jaar verscheen daar een privé-Boeing N25AZ op naam van

Greco Air. Vanuit Ouagadougou in Burkina Faso werd het naar Oostende overgevlogen.

1. Kan de minister een overzicht geven van alle vliegtuigen die tussen begin 1999 en nu meer dan een maand aan de grond stonden op de luchthaven van Oostende ?
2. Worden de parkeertaksen door alle vliegtuigeigenaars stipt betaald ? Wat was de jaaropbrengst inzake parkeertaksen voor de luchthaven de afgelopen jaren ?
3. Zijn de parkeertaksen voor het vliegtuig 9G-BAN (op 31 juli 2003 stond het vliegtuig 1.307 dagen aan de grond) volledig betaald ?
4. Met welk doel landde de privé-Boeing N25AZ op naam van Greco Air eind juli 2003 op de luchthaven van Oostende ?

Antwoord

1. De volgende grote vliegtuigen stonden tussen 1999 en nu meer dan een maand aan de grond op de luchthaven van Oostende:

Registratie	Type	Dagen
ELACP	B703	36
76427	IL76	46
26044	AN24	35
76524	IL76	32
9GBAN	DC86	38
9GADS	B703	60
LXTLB	DC86	32
9GBAN	DC86	61
9BREM	DC86	59
SRAQB	IL76	40
T9CAB	IL76	53
RA04130	MI10	1.473
URUCE	IL76	37
76375	IL76	37
LXTLC	DC86	44
76369	IL76	31
76717	IL76	38
TNAGO	B701	48
ELAJQ	DC85	200
86916	IL76	40
76842	IL76	62
76777	IL76	162

Registratie	Type	Dagen
LZSFH	AN26	31
3CFNK	DC85	266
9QCAD	DC86	53
SXCVC	DC10	33
SXCVC	DC10	326
N822DE	L101	621
4KAZ25	DC86	64
9QCAD	DC86	52
TLADJ	B703	218
4KAZ25	DC86	staat op de luchthaven sedert 27/09/2003
4KAZ29	DC86	staat op de luchthaven sedert 24/08/2003
9GBAN	DC86	staat op de luchthaven sedert 31/12/1999
EICGO	DC86	staat op de luchthaven sedert 25/06/2003

2. De parkeertaksen worden stipt gefactureerd aan de betrokken luchtvaartmaatschappijen. Het is evenwel zo dat de betaling van deze facturen niet altijd even vlot gebeurt en dat deze soms via gerechtelijke weg ingevorderd moeten worden.

Hoe dan ook, kan een vliegtuig niet vanaf de luchthaven van Oostende-Brugge vertrekken zonder dat alle verschuldigde taksen, met inbegrip van de parkeertaks en de verschuldigde intresten ingevolge eventuele laattijdige betaling, vereffend zijn.

De jaaropbrengst aan parkeertaks gedurende de afgelopen jaren was de volgende (in euro) :

1999	720.377,64
2000	697.433,01
2001	736.835,61
2002	298.408,80
2003 tot 29/11/2003	282.852,80

Deze cijfers betreffen de "afgesloten vluchten", dit wil zeggen toestellen die de luchthaven reeds verlaten hebben.

Deze bedragen dienen nog verhoogd te worden met de openstaande bedragen voor de toestellen die momenteel nog langdurig op de luchthaven staan.

De cijfers illustreren ook de opmerkelijke terugval van de inkomsten uit parkinggeld voor de luchthaven Oostende-Brugge ten gevolge van het verbieden van de IL-76 toestellen. Deze toestellen bleven geregeld voor verschillende dagen op de luchthaven parkeren in afwachting van vrachtaanbod.

3. De parkeertaksen voor het toestel 9G-BAN zijn volledig gefactureerd. Er zijn evenwel betalingsmoeilijkheden, waardoor de luchthavendirectie thans de eigenaar verboden heeft om nog verder aan het toestel werkzaamheden uit te voeren zolang de schulden, inclusief verwijlintresten, niet vereffend zijn.

Er worden tevens de nodige initiatieven genomen om de uitstaande schulden via gerechtelijke weg in te vorderen.

4. Eind juli 2003 is er op de luchthaven van Oostende-Brugge geen toestel van de maatschappij Greco Air met registratie N25AZ geland. Het toestel waarnaar het bewuste artikel in *Deng wellicht* verwijst, is de Boeing 727 met registratie 3DDPT. Dit toestel is op 19 juli 2003 geland in Oostende en er op 21 juli 2003 terug opgestegen.

In het vermelde artikel stelt de journalist : "De luchthavendirectie gaf geen antwoord toen een drukingsgroep vroeg wat het vliegtuig in Oostende was komen doen." Dit klopt niet helemaal. Het is niet de opdracht van de luchthavenautoriteiten om het doel van een vlucht na te gaan en dit wordt dan ook niet onderzocht. Dit was ook het antwoord van de luchthavendirectie op de gestelde vraag.

Vraag nr. 39
van 24 oktober 2003
van de heer EDDY SCHUERMANS

Vlaams Huis Hasselt – Verkeersveiligheid

Het stadsbestuur van Hasselt stippelt een nieuwe ontwikkeling uit voor de omgeving van het nieuwe Vlaams Huis in Hasselt.

Dit is sowieso al een drukke buurt, onder andere door de nabijheid van het station en een grote openbare parking tegenover de Frans Massystraat. De verkeersafwikkeling Koningin Astridlaan – Frans Massystraat verloopt daardoor moeilijk.

Mindervaliden vestigen de aandacht op het probleem om de straat daar veilig over te steken.

Worden er in het kader van de vestiging van het nieuwe Vlaams Huis op deze gewestweg verkeerslichten geplaatst met aangepaste signalisatie voor slechtzienden ?

Antwoord

De stad Hasselt heeft op 23 oktober 2003 het studie bureau Gedas aangewezen om een ontwerp van de heraanleg van de Koningin Astridlaan te maken. In dit ontwerp zullen adequate voorzieningen voor slechtzienden opgenomen worden, conform de eindadviezen geformuleerd door de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid (PCV) d.d. 27 maart 2002. Het advies van de PCV was dat een driekleurige lichtsignalisatie een oplossing kan bieden, samen met het aanbrengen van looplijnen. De exacte locatie dient te worden bepaald binnen de studie over de heraanleg van de Koningin Astridlaan.

De ruimtelijke uitwerking van dit kruispunt hangt af van de definitieve versie van het BPA Stationsomgeving en van het verkeersmodel dat door het studie bureau Tritel wordt opgesteld (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*).

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 1
van 26 september 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Visserijgebieden – Onderscheid zeevissers-Schelde-vissers

Met betrekking tot de visserij in Vlaanderen had ik graag de volgende vragen gesteld.

1. De vissers van het zeegebied van Zeebrugge vissen in het gebied van de Westerschelde, maar de vissers van de BOU (Boekhoute) mogen niet vissen in het Noordzeegebied.

Waarom speelt er geen wederkerigheid, zodat beide groepen overal mogen vissen ?

2. Moeten de vissers die actief zijn in het visgebied van de Westerschelde hun vaartuigen uitrusten met een volgsysteem of een satelliet ?

Antwoord

1. Het is de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend dat de zeevisserij alsook visserij in de "estuaria" geregeld wordt op communautair vlak. Als algemeen principe geldt dat elk vaartuig dat een vlag van een van de lidstaten voert, toegang krijgt tot de Europese wateren. Deze vaartuigen moeten over een visvergunning beschikken en in het administratief visserijvlootregister van de EU zijn opgenomen (*EU : Europese Unie – red.*). De Belgische vissersvaartuigen die behoren tot de zogenaamde Scheldevisserstvoot mogen enkel binnengaats, dat wil zeggen ten oosten van de lijn Breskens-Vlissingen, vissen. Ze beschikken niet over een visvergunning en behoren dus niet tot de Belgische zeevisserijvloot.

Bovendien voldoen ze niet aan de veiligheidsvoorwaarden opgelegd door de bevoegde dienst van de FOD Mobiliteit (Scheepvaartinspectie) om buitengaats te gaan (*FOD : Federale Overheidsdienst – red.*).

In het kader van het nastreven van een evenwicht tussen de visserijcapaciteiten en de vangstmogelijkheden kunnen geen vaartuigen aan de zeevisserijvloot worden toegevoegd, behoudens vervanging van een onttrokken bestaand vaartuig. Bovendien kunnen de vaartuigen die enkel binnengaats mogen vissen, om veiligheidsoverwegingen noch op zee noch in het estuarium toegelaten worden.

Aan de vissersvaartuigen van de Scheldevisserstvoot, die enkel binnengaats mogen vissen, worden geen quota voor tong, schol en kabeljauw toegekend in de Noordzee en het Schelde-estuarium. Teneinde deze vaartuigen, die in feite de riviervisserij beoefenen, te beschermen, wordt het alle andere vissersvaartuigen, met uitzondering van de vissersvaartuigen van de Scheldevisserstvoot, die toelating hebben om in het Schelde-estuarium te vissen, met name de BOU 24 en de BOU 7, verboden tong, schol en kabeljauw te vangen op de Westerschelde binnengaats.

Het feit dat alle vaartuigen met een visvergunning, behalve de BOU 24 en de BOU 7, niet binnengaats mogen vissen op quotasoorten be-

te kent een extra bescherming voor de Scheldevisseren.

- De EU-verordeningen bepalen dat alle vissersvaartuigen van meer dan 18 meter lengte over alles vanaf 1 januari 2004 moeten voorzien zijn van een plaatsbepalingssysteem voor vaartuigen (VMS). Vanaf 1 januari 2005 vallen ook de vaartuigen vanaf 15 meter lengte over alles onder die verplichting. Vaartuigen die enkel binnengaats mogen vissen, hoeven niet uitgerust te worden met VMS.

De twee hierboven vermelde Scheldevisservaartuigen, die beschikken over een vergunning, dienen dan ook met VMS te worden uitgerust.

**Vraag nr. 2
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DEMOL**

"Infomap Palestina Israël" – Betrokkenheid

Een pedagogisch dossier getiteld "Infomap Palestina Israël", gerealiseerd door Artsen voor Vrede, Oxfam Solidariteit, Pax Christi Vlaanderen en 11.11.11, wordt verspreid in de onderwijsinstellingen van het Vlaamse gewest.

De initiatiefnemers kregen naar verluidt de steun van het Vlaams ministerie voor Ontwikkelingssamenwerking.

- Kan de minister mij bevestigen dat dit dossier gerealiseerd werd met de steun van het ministerie dat hij leidt ?

Indien ja, in welke vorm en voor welke bedragen heeft het ministerie waarvoor hij bevoegd is steun verleend ?

- Welk besluitvormingsproces lag aan de basis van de beslissing om steun te verlenen aan de realisatie van dit pedagogisch dossier ?
- Heeft hij omtrent deze aangelegenheid contacten gehad met de Palestijnse overheid en/of de Israëlische overheid en/of het Vlaams ministerie voor Onderwijs en Vorming en/of het federale Ministerie van Buitenlandse Zaken :
 - hetzij in de fase voorafgaand aan de realisering van dit project,
 - hetzij nadat het pedagogisch dossier werd verspreid ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Vanderpoorten (vraag nr. 1).

Antwoord

- Actieplatform Palestina, de uitvoerder van dit project en een tijdelijk samenwerkingsverband tussen verschillende NGO's uit de Noord-Zuid-, solidariteits- en vredesbeweging (in totaal 15 organisaties), krijgt inderdaad subsidies van de minister van Ontwikkelingssamenwerking in het kader van de subsidiëring van projecten in verband met ontwikkelingseducatie (*NGO : niet-gouvernementele organisaties – red.*). Het Actieplatform Palestina ontvangt een subsidie van 45.536,24 euro voor de uitvoering van dit project.

De inhoud van het project is de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van de organisaties die deel uitmaken van het Actieplatform Palestina. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is er in Vlaanderen vrijheid van meningsuiting en controleert de overheid deze organisaties niet.

- In april 2002 werd door de toenmalige minister van Ontwikkelingssamenwerking, Bert Anciaux, een oproep gelanceerd voor het indienen van projecten sensibilisatie en ontwikkelingseducatie. Actieplatform Palestina diende samen met 48 andere organisaties een projectvoorstel in. Op basis van de criteria die werden vermeld in deze oproep, adviseerde de administratie Buitenlands Beleid deze projecten.

Deze projecten werden in samenwerking met het departement Onderwijs en de afdeling Milieu- en Natuureducatie geadviseerd indien er respectievelijk een onderwijs- of een milieu-component aanwezig was in het voorstel.

De "Infomap Palestina Israël" is slechts een onderdeel van een breder project met onder andere debatavonden, tentoonstellingen, etcetera, en was dan ook niet specifiek voor scholen opge maakt, maar voor een breed publiek. Omdat de opzet van het project niet naar het onderwijs was gericht maar naar een breed publiek, werd dit dossier niet bijkomend door het departement Onderwijs beoordeeld.

- De minister heeft de ambassadeur van Israël ontvangen op diens vraag.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : blz. 1091 – red.)

Vraag nr. 4
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Centrumsteden – Subsidiëring

Vlaanderen telt dertien centrumsteden. Deze steden krijgen elk jaar een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap via het Gemeentefonds. Het precieze bedrag van deze jaarlijkse dotatie is eenvoudig terug te vinden. Er heerst echter meer onduidelijkheid omtrent de andere geldstromen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar deze dertien steden vloeien.

1. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van leefmilieu en waterbeleid ?
2. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van landinrichting en natuurbehoud ?
3. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van ontwikkelingssamenwerking ?
4. Aan de hand van welke criteria werden deze middelen verstrekt ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 2), Vanderpoorten (nr. 4), Van Mechelen (nr. 5), Van Grembergen (nr. 6), Bossuyt (nr. 15), Sannen (nr. 4), Byttebier (nr. 9), Ceysens (nr. 1) en Keulen (nr. 3), telkens met betrekking tot hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlands Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 909 – red.)

Vraag nr. 5
van 3 oktober 2003
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Visindustrie – Subsidiëring innovatieve projecten

Tijdens de voorbije jaren kregen diverse visbedrijven in het Nederlandse Urk 738.000 euro aan Europese subsidies voor de ontwikkeling van innovatieprojecten in de lokale visindustrie.

Deze subsidies gingen naar bedrijven die respectievelijk instonden voor de versterking van productiestructuren voor de verwerking van verse zalm, de opwerking van filetafval tot het hoogwaardig visproduct Sushi, de ontwikkeling van een kant-en-klaar scholproduct en de bouw van een nieuwe fabriek voor de verwerking van schol, en de oprichting van een onderhoudssteunpunt voor visfileermachines.

Hierdoor werden er meer dan negentig nieuwe arbeidsplaatsen in de visserijsector gegenereerd, terwijl diezelfde sector in ons land een dalende tendens vertoont.

Graag vernam ik van de minister welke Belgische visbedrijven (in Oostende, Nieuwpoort, Zeebrugge, West-Vlaanderen, de andere provincies) in 2001 en 2002 een Europese subsidie hebben ontvangen voor innovatieve of andere projecten en voor welk bedrag.

Welke inspanningen doet het ministerie om de subsidiemogelijkheden voor innovatieve projecten bij onze visbedrijven te propageren in 2003 ?

Antwoord

In het kader van het Europese FIOV-programma (Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij) kan België in de periode 2000-2006 beschikken over 35,3 miljoen euro om de visserijsector te ondersteunen. 31,770 miljoen euro wordt toegekend aan maatregelen die onder Vlaamse bevoegdheid vallen. Het Belgisch programmeringsdocument werd goedgekeurd op 21 december 2000. Verordening 2792/99 voorziet in een brede waaier van steunmogelijkheden die ondergebracht werden in een reeks zwaartepunten, maatregelen en acties.

De Vlaamse FIOV-middelen werden als volgt verdeeld over de verschillende zwaartepunten.

Zwaartepunt 2 : vernieuwing en modernisering van de vissersvloot

9,7300 miljoen euro

De verhoging en de instandhouding van de economische leefbaarheid en duurzaamheid van de sector staan hierbij centraal.

Zwaartepunt 3 : bescherming en ontwikkeling van de levende rijkdommen van de zee, aquacultuur, uitrusting van de vissershavens, verwerking en afzet en binnenvisserij

13,4750 miljoen euro

In de sector verwerking en afzet wordt gestreefd naar een meer gedifferentieerde productie alsook naar de uitbouw van visverwerkende bedrijven gericht op de verwerking van de plaatselijke aanvoer.

Zwaartepunt 4 : andere maatregelen

7,5650 miljoen euro

Hiertoe behoren investeringen voor de ondersteuning van kleinschalige kustvisserij, socio-economische maatregelen, verkoopbevordering, acties door het bedrijfsleven en innoverende acties.

Wat deze twee laatste acties betreft, wordt getracht om het bedrijfsleven en onderzoekscentra te stimuleren om nieuwe producten of systemen te ontwikkelen en uit te testen m.b.t. visproducten, viskweek, visvangst, visbehandeling en viscommercialisering.

Zwaartepunt 5: technische bijstand

1,0000 miljoen euro

Ondersteuning van het programma

Hierna volgt een overzicht van de toegekende en uitbetaalde FIOV-steun voor het gehele programma vanaf het begin van de programmeringsperiode 2000-2006 tot op 30 september 2003, dat wil zeggen voor alle maatregelen.

	Toegekende FIOV-steun (euro)	Uitbetaalde FIOV-steun (euro)
Oostende	652.066,77	65.924,29
Nieuwpoort	120.255,17	-
Zeebrugge	339.598,29	9.646,42
West-Vlaanderen	2.457.055,27	410.623,43
Overige provincies: Limburg	78.158,08	58.618,56

Toegekende steun is het bedrag dat voor subsidiëring aanvaard is en uitbetaalde steun is het bedrag dat op 30 september 2003 reeds uitbetaald was aan de begunstigde. Het grote verschil tussen de bedragen van toegekende en uitbetaalde steun is te wijten aan de volgende twee factoren:

- voor de programmeringsperiode 2000-2006 zijn de eerste dossiers goedgekeurd half 2002 ;
- de uitbetaling kan pas gebeuren wanneer betalingsaanvragen ingediend worden aan de hand van facturen.

Ik acht het niet opportuun om hierbij ook een gedetailleerd overzicht van de verleende en betaalde steunbedragen per bedrijf te geven. Een overzichtstabel daarvan kan echter wel ter beschikking worden gesteld van de Vlaamse volksvertegenwoordigers die daarom zouden verzoeken.

Wat de visverwerking betreft, werden vanaf het begin van de programmeringsperiode tot op heden de onderstaande projecten goedgekeurd voor investeringssteun, met vermelding van het toegekend subsidiebedrag. De meeste investeringen hebben betrekking op de modernisering van de verwerkingseenheid en productkwaliteit, waarbij veel aandacht wordt geschonken aan het voldoen aan

sanitaire voorschriften en het behalen van HACCP-normen :

- aanpassingswerken van een bestaande vis- en mosselgroothandel om te voldoen aan de normen inzake hygiëne, kwaliteit en vermarkting voor een bedrag van 57.521,86 euro ;
- optimalisatie, modernisering en uitbreiding van een visverwerkend bedrijf voor een bedrag van 547.960,14 euro ;
- installatie van nieuwe afvullijn voor haringfilets voor een bedrag van 78.158,08 euro ;
- investeringen in de modernisering van een visveiling om te voldoen aan de normen inzake hygiëne, kwaliteit en vermarkting voor een bedrag van 220.055,08 euro ;
- investeringen in de modernisering en uitbreiding van een visverwerkend bedrijf voor een bedrag van 108.398,91 euro ;
- investeringen voor de uitbreiding van een logistiek dienstencentrum voor bewerking, verpakking en traceerbaarheid van vis voor een bedrag van 109.896,79 euro.

(HACCP : Hazard Analysis Critical Control Points – red.)

In december 2002 werd het project "Viskwaliteitsbeoordeling" door de Vlaamse regering goedgekeurd, dat onder maatregel 44 – door het bedrijfsleven gevoerde acties – ressorteert.

De Rederscentrale CV is de promotor van dit project. De bedoeling is het ontwikkelen van een gestandaardiseerde kwaliteitsbepaling voor een dertiental vissoorten van de Noordatlantische Oceaan en het doorgeven van deze kennis/vaardigheden aan een achttal viskeurders/experten van de drie visveilingen en van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB).

Een dergelijke kwaliteitsbepaling volgens de "Kwaliteitsindexmethode" (KIM), reeds ontwikkeld op vier proefvissoorten (tong, tarbot, kabeljauw en pladijs), zou worden uitgebreid tot dertien andere vissoorten, waarmee dan het grootste gedeelte van de aanvoer in de Belgische visveilingen wordt bereikt.

Aanvullend zal een geïnformatiseerde database voor de kwaliteitsbepaling worden opgesteld.

De projectkosten bedragen 567.735,00 euro, voor 50% gefinancierd met Vlaamse steun (283.837,50 euro) en voor 50% met FIOV-steun (283.837,50 euro).

Jaarlijks publiceert de administratie in het Belgisch Staatsblad een oproep voor het indienen van bijstandsaanvragen voor investeringsprojecten voor de maatregelen "verwerking en afzet van visserij- en aquicultuurproducten" en voor "uitrusting vissershavens".

Om de subsidiemogelijkheden bij de visbedrijven te propageren, heeft de administratie op 12 augustus laatstleden nog een oproep voor het indienen van aanvragen voor FIOV-steun in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

**Vraag nr. 6
van 3 oktober 2003
van de heer MARC VAN DEN ABBELEN**

Geplande waterzuiveringsstations – Haalbaarheid

Begin september verkondigde de minister in de media dat er tussen 2004 en 2008 niet minder dan 117 nieuwe waterzuiveringsstations zullen worden bijgebouwd. Dit zal nodig zijn opdat Vlaanderen tegen 2005 de Europese richtlijn inzake zuivering van stedelijk afvalwater kan nakomen.

Waterzuiveringsbedrijf Aquafin NV heeft vandaag echter te kampen met grote problemen om de geplande waterzuiveringsstations te bouwen. Zo zijn er momenteel twintig projecten, met een waarde van 55 miljoen euro, geblokkeerd omdat er problemen zijn met de locatie van de stations.

Veel gemeenten ondervinden moeilijkheden om de juiste bestemming te geven aan de geplande locaties, omdat de noodzakelijke bijzondere plannen van aanleg (BPA) of ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP) vaak ontbreken.

Daarnaast kampt men in Vlaanderen steeds vaker met het Nimby-syndroom (Not in my backyard), zodat burgers vaak te pas en te onpas naar de Raad van State stappen om de bouw van het geplande station aan te vechten of om een bestaand perfect werkend station te laten afbreken.

Het is dan ook de vraag of de geplande bouw van 117 nieuwe zuiveringsstations tegen 2007 kan worden gehaald.

1. Welke maatregelen neemt de minister opdat de bouw van de 117 geplande waterzuiveringsstations tegen 2007 verzekerd kan worden ?
2. Hoe verloopt de communicatie met de gemeenten omtrent deze problematiek ?

Antwoord

Op 20 augustus 2003 deelden Aquafin en de administratie mij de problematiek mee. Begin september nam mijn kabinet contact op met het kabinet-Van Mechelen. Naar aanleiding hiervan zal het kabinet-Van Mechelen mij een lijst bezorgen met dossiers waarvan zij overtuigd zijn dat het mogelijk zal zijn op korte termijn de problematiek definitief te regelen.

Eens de lijst mij wordt bezorgd, vindt er een vergadering plaats met het kabinet Van Mechelen om na te gaan welke bijdrage ik vanuit mijn bevoegdheden kan leveren.

Door de verantwoordelijken van Aquafin wordt voor deze projecten intensief overleg gepleegd met de betrokken gemeenten.

Zodra een RWZI als concreet project op het eerstvolgende jaar van het rollend investeringsprogramma wordt opgedragen, neemt Aquafin met de betrokken gemeente contact op teneinde de nodige besprekingsvergaderingen en plaatsbezoeken te beleggen (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*). Hierbij komen alle relevante aspecten naar bepaling van de locatie aan bod.

Indien er een ruimtelijke bestemmingswijziging noodzakelijk blijkt voor de bouw van de RWZI, en deze bestemmingswijziging gesitueerd is op het gemeentelijk niveau, dan is er tevens in deze fase van BPA of gemeentelijk RUP een intensief overleg met de gemeente. Voorafgaand aan wat hierboven beschreven wordt, werd er door Aquafin met het hoofdbestuur van Ruimtelijke Ordening contact opgenomen teneinde te bepalen op welk niveau (gemeentelijk, provinciaal, gewestelijk) een eventueel noodzakelijke bestemmingswijziging dient te worden doorgevoerd.

Vraag nr. 7

van 10 oktober 2003

van de heer JOHAN MALCORPS

Overstromingsgebied Ekeren – Gepland NMBS-complex

Zie :

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie

Vraag nr. 6

van 10 oktober 2003

van de heer Johan Malcorps

Blz. 893

Antwoord

Momenteel is een uitwijk- en onderhoudsbundel gelegen in het spoorcomplex Noord, tussen de wijken Schijnpoort, Seefhoek en Dam (spoorbundel Schijnpoort). Voor dit gebied werden afspraken gemaakt tussen de NMBS en de stad Antwerpen waarbij de NMBS haar patrimonium van het spoorcomplex Noord inbrengt in een samenwerkingsverband met het oog op de realisatie van een groot stedelijk parkgebied, een beperkt gedeelte kantoren en een woonzone (stadsherwaarderingsproject masterplan "Villages & Metropolis"). Met het oog op de realisatie van het masterplan dient de NMBS uiteraard haar bestaande activiteiten op deze site te herlokaliseren.

Een onderzoek naar mogelijke herlokalisatieplaatsen werd bij de administratie ter kennis gebracht in de vorm van een milieuhaalbaarheidstoets (d.d. mei 2003 ; zie ook verder), opgemaakt door de NMBS, op vraag van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), cel Milieueffectrapportering (MER). In deze studie worden een aantal locaties onderzocht op hun mogelijkheid om in de spoorbundel te voorzien. Het merendeel van de locaties komt vanuit spoortechnisch oogpunt niet in aanmerking, enkel de locatie in Ekeren (spoorbundel Luchtbal) en een mogelijke uitbreiding van de bundel Schijnpoort worden onderzocht. De bundel Schijnpoort wordt na onderzoek niet meer geselecteerd wegens de geluidsimpact die de bundel zou hebben op de toekomstige ontwikkelingen via het masterplan "Villages & Metropolis". Daardoor blijft enkel de locatie in Ekeren over.

1. De plannen van de NMBS om op de locatie in Ekeren ten oosten van de Oude Landen uitwijk- en onderhoudsbundels met bijbehorende infrastructuur als onderhoudshal, parking en dies meer te bouwen, doorkruisen de plannen van de Vlaamse en de provinciale overheid voor dit gebied, en dit zelfs vanuit twee aspecten : het integraal waterbeleid en het natuurbehoud.

In het nieuwe decreet "integraal waterbeleid" dat in juli van dit jaar werd bekrachtigd, zijn de grote krachtlijnen uitgewerkt voor het waterbeleid in Vlaanderen. Een aantal van die principes beginnen stilaan voet aan de grond te krijgen : er moet zoveel mogelijk ruimte worden geboden aan water ; de risico's op overstromingen die de veiligheid aantasten van woningen en bedrijfsgebouwen gelegen buiten overstromingsgebieden moeten worden teruggedrongen, enzovoort.

Het stroomgebied van de Schijn is in het verleden al meermaals in het nieuws gekomen naar aanleiding van belangrijke wateroverlastproblemen. Het gebied waar deze vraag betrekking op heeft, is afgebakend op de risicokaarten en overstroomde onder meer in september 1998.

Zowel door de afdeling Water als door de provincie werden in dit gebied modelleringsstudies uitgevoerd, respectievelijk voor de onbevaarbare waterlopen van eerste en tweede categorie. Als een van de mogelijke oplossingen voor de berging van overtollig regenwater in het gebied werd de aanleg van een bergingsgebied van 200.000 m³ precies langs de Laarse Beek tussen de spoorlijnen 12 en 27A naar voor geschoven. Deze geplande berging vormt een van de maatregelen om de wateroverlast in de wijk Ekeren-Donk en de wijk Het Laar te verminderen, vooral voor de gevolgen van langdurige winterbuien. Op dezelfde plaats zijn zowel de twee spoorwegontsluiting als het project "Luchtbal" (NMBS-complex voor uitwijken en onderhoud van treinen) gepland. Of de tweede spoorwegontsluiting momenteel door de NMBS nog als prioriteit wordt beschouwd, is voor het ogenblik niet duidelijk.

De uitvoering van de tweede spoorwegontsluiting zou een reductie van het bergend vermogen met ongeveer 70.000 m³ met zich brengen. Door het uitzuiveren van het project Luchtbal zou het bergend vermogen van dit gebied nog met 30.000 m³ verminderen, zodat in totaal maar 100.000 m³ in plaats van 200.000 m³ beschikbaar zou zijn.

Onderzoek dat door het studie bureau IMDC in opdracht van TUC-rail werd uitgevoerd in april 2003 geeft aan dat – wanneer de aanleg van de tweede spoortoegang tot de haven en het project Luchtbal beide zouden doorgaan – er een aanzienlijke invloed zou zijn voor de wijk Ekeren-Donk ten gevolge van deze verminderde

bergingsmogelijkheden. Als milderende maatregel wordt een uitgraving van het resterende overstromingsgebied tot 2,7 m TAW (wat een totale uitgraving geeft van 150.000 m³) voorgesteld (TAW : *Technische Adviescommissie van de Waterkeringen – red.*). Vermits men evenwel niet over grondwaterstanden beschikt, is het op heden niet te voorspellen of dit uitgegraven gebied zich mogelijk niet met grondwater zou vullen.

Het stadsbestuur van Antwerpen heeft mede door de overstromingen van september '98 beslist om de voorlopige resultaten van de studie "stadsrandbos" (in opdracht van de dienst Recreatie, Sport en Toerisme provincie Antwerpen) als kader te gebruiken voor de visie op de ontwikkeling van het projectgebied. In deze studie wordt aandacht besteed aan de Laarse Beek en de Oudelandse Beek en wordt een natuurgerichte inrichting met zachte recreatie en een maximale waterberging als prioriteit naar voor geschoven.

Tijdens een gezamenlijke vergadering met minister Van Mechelen, mezelf, de provincie Antwerpen en de stad Antwerpen over de problematiek van de wateroverlast in het Schijnbekken, meer bepaald in de regio Merkssem-Kapellen, werd door elk van de betrokkenen een aantal concrete engagementen genomen om spoedig de kans op wateroverlast te beperken :

- het Vlaams Gewest engageert zich om de ruimingswerken van de "hoofdgracht", van de "voorgracht" (het sluitstuk van de verlegde Schijn) en van de wachtboezems van het pompstation Rode Weel vervroegd uit te voeren, nu de ruiming van de Schijnoverwelling en de installatie van het pompstation Schijnpoort vrijwel afgewerkt zijn. Ik richt een brief aan de NMBS met de vraag naar de concrete plannen van de NMBS met betrekking tot het projectgebied tussen de bestaande spoorlijnen ;
- de provincie lijst de noodzakelijke inrichtingsmaatregelen op voor de provinciale waterlopen, en zal hieraan een timing koppelen ;
- de stad Antwerpen onderzoekt het eigendomsstatuut van het pompstation Rode Weel, met het oog op een volledige eigendomsoverdracht naar het Vlaams Gewest.

Samenvattend kan voor de wateraspecten van dit dossier gesteld worden :

- dat de gevolgen van de aanleg van de tweede spoorontsluiting samen met het project Luchtbal al gedeeltelijk zijn onderzocht ;
- dat dit onderzoek aangeeft dat er vooral een effect zal zijn voor de wijk Ekeren-Donk ;
- dat derhalve milderende maatregelen worden voorgesteld, die evenwel niet in detail zijn onderzocht ;
- dat de plannen van TUC-rail de plannen van de waterloopbeheerders om in extra berging in dit gebied te voorzien, doorkruisen.

Ook vanuit het oogpunt van natuurbehoud worden door mijn administratie ernstige vragen gesteld bij het project.

Reeds in juni 1998 kwam het idee om in het gebied ten oosten van de Oude Landen een overstromingsgebied te creëren aan bod bij de ontwerpbespreking van de MER voor de HSL Antwerpen-Nederland (*HSL : hogesnelheidslijn – red.*). Hierbij werd gedacht aan de verbinding van de Laarse Beek met de Oudelandse Beek en de creatie van een natuurlijk overstromingsgebied met een recreatief karakter. De vallei van de Laarse Beek in Brasschaat en Schoten is trouwens aangemeld als Habitatrictlijngebied en er komt een gezonde populatie van de rivierdonderpad (Bijlage 2-soort) voor.

In de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning van 11 augustus 2000 voor de aanleg van de HSL werd dan ook de voorwaarde opgelegd dat alle mogelijkheden voor de verlegging van de Laarse Beek richting Oudelandse Beek gevrijwaard moesten worden.

Bij de besprekingen van de haalbaarheidsstudie van de tweede havenontsluiting werd de aanleg van het overstromingsgebied met de verbinding van beide beken een punt van onderhandeling met NMBS en TUC-rail. De herinrichting van het overblijvende gebied zou een compensatie zijn van het natuurverlies op het totale traject en het verschuiven van de bestaande sporen richting Oude Landen, weg van de woonwijk. NMBS en TUC-rail hebben dit voorstel nooit verworpen en het werd in alle verdere besprekingen ook zo mee opgenomen. In het uiteindelijke MER-rapport wordt dit voorstel zelfs mee-

genomen ter compensatie voor het te verwachten netto natuurverlies.

Dit gebied is de enige schakel tussen de natuurwaarden verbonden met de Schelde (via Oude Landen, Bospolder-Ekers Moeras, Kuifeend, Galgenschoor – Groot-Buitenschoor) en de Kempen (Peerdsbos). De ontwikkeling van deze stapsteen (parkgebied op het gewestplan), met als verbindend element de Laarse Beek, is hiervoor essentieel, vandaar de opname in de GNBS (Gewenste Natuur- en Bosstructuur) als IVON (Integraal Verwevings- en Ondersteunend Netwerk), waar waterberging, bosuitbreiding en natuurontwikkeling samengaan.

De aanleg van een NMBS-complex in het overstromingsgebied Oude Landen Ekeren gaat dus in tegen gemaakte afspraken en zou zowel een hypotheek leggen op de beveiliging van de overstromingen in Ekeren en Merksem, als ook op de ontwikkeling van de GNBS. Het lijkt mij dus niet vanzelfsprekend dat de NMBS de spoorbundel Luchtbal op deze locatie zou realiseren.

2. Zoals in de inleiding reeds vermeld, werd in opdracht van de NMBS een milieuhaalbaarheids-toets uitgevoerd. Deze studie is gesitueerd op het niveau van het locatieonderzoek. Hoewel geen MER, werd er bij de uitvoering toch naar gestreefd te voldoen aan een aantal MER-kenmerken : het onderzoek werd uitgevoerd door erkende deskundigen onder coördinatie van het studiebureau Aeolus, de studie werd begeleid door de cel MER en de administraties die in een "normale" MER betrokken zouden worden, werden eveneens geconsulteerd. De disciplines die aan bod kwamen, zijn : geluid en trillingen, water (met modellering vanuit wateroverlastproblematiek), monumenten en landschappen, fauna en flora, mens. De studie heeft twee locaties ten gronde op hun haalbaarheid naar milieueffecten onderzocht en afgewogen (uitbreiding bundel Luchtbal en uitbreiding bundel Stuivenberg). Overige alternatieven (onder andere Schijnpoort) werden in een vooronderzoek gescreend op spoortechnische en spooroperationele haalbaarheid. De studie is ondertussen afgerond, maar werd tegen de afspraken in nog niet aan de administratie ter beschikking gesteld.

In het nieuwe decreet integraal waterbeleid is de watertoets ingevoerd. De overheid die over een vergunning, een plan of een programma moet beslissen, moet er voortaan zorg voor dra-

gen dat geen schadelijk effect ontstaat en dat ook in de gevallen van de vermindering van ruimte voor het watersysteem, deze vermindering wordt gecompenseerd. Op basis van de gegevens waarover we momenteel beschikken, kan niet worden besloten dat hieraan voor dit dossier voldaan is.

Conclusie : het project moet, als het er komt, later nog het voorwerp uitmaken van een milieueffectrapportage, waarin de watertoets wordt geïntegreerd.

3. Naar aanleiding van het overleg dat heeft plaatsgevonden tussen minister Van Mechelen en mezelf met de provincie Antwerpen en de stad Antwerpen, heb ik een brief gericht aan de NMBS met de vraag om op korte termijn duidelijkheid te verschaffen over de nog op tafel liggende plannen van de NMBS met betrekking tot het projectgebied in Ekeren.

**Vraag nr. 8
van 10 oktober 2003
van mevrouw GISELE GARDEYN-DEBEVER**

Afvalinzameling op school – Fost-Plusactie

In 2002 heeft Fost Plus bij 4.360 scholen in Vlaanderen en Wallonië een enquête uitgevoerd in verband met de selectieve inzameling van afval op school. Daaruit blijkt dat de meeste scholen hun afval goed selecteren : meer dan 90 % zamelt papier-karton en plastic-metaal-drinkkartons (PMD) gescheiden in en meer dan 60 % van de scholen zamelt glas apart in. Op het vlak van afval-sortering scoren de grote scholen evenwel minder goed dan de kleinere.

Naar aanleiding van de conclusies van deze enquête wil Fost Plus, in samenwerking met intercommunales, de "grote" scholen de mogelijkheid bieden om containers van 1.100 liter te gebruiken en zodoende de selectieve inzameling van PMD en papier-karton te vergemakkelijken.

Om het onderscheid te maken tussen "grote" en "kleinere" scholen werd het (arbitraire) criterium gebruikt van 400 leerlingen per schoolvestigingsplaats.

Alhoewel het waarschijnlijk niet mogelijk is om onmiddellijk alle scholen deze opportuniteit te laten genieten, leidt deze situatie ertoe dat heel wat scholen niet extra ondersteund worden in hun streven om de selectieve inzameling uit te bouwen. Bo-

vendien is het zo dat in landelijke gebieden het aantal "grote" scholen vrij klein is. Zo zijn er in het werkgebied van de intercommunale IVIO, de Intergemeentelijke Vereniging voor Duurzaam Milieubeheer voor Izegem en Ommeland (met 11 gemeenten) slechts zestien scholen op een totaal van 77 die in aanmerking komen.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?
2. Op welke basis werd het onderscheid tussen "grote" en andere scholen gelegd op 400 leerlingen ?
3. Worden er in de toekomst acties gepland om ook de andere scholen te ondersteunen (minder dan 400 leerlingen)? Zo ja, op welke termijn?

Antwoord

Fost Plus stelt sinds 1996 aan alle scholen, ongeacht hun leerlingenaantal, kosteloos recipiënten ter beschikking voor de selectieve inzameling van papier- en kartonafval en PMD-afval. Deze recipiënten kunnen de scholen aanvragen via hun intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

In concreto betreft het voor papier- en kartonafval papiermanden (A4-formaat) en voor het PMD-afval PMD-containers van 120 liter en PMD-zakken van 120 liter. Per school wordt er één papiermand per klas en bijkomend één papiermand per 50 leerlingen (voor de lerarenkamer, secretariaat, ...) ter beschikking gesteld. Per 50 leerlingen wordt er een PMD-container ter beschikking gesteld ; deze worden veelal geplaatst in de refter of op de speelplaats. De school ontvangt bovendien eenmalig tien gratis PMD-zakken van 120 liter die in deze container kunnen worden geplaatst. Bijkomende zakken kunnen tegen kostprijs (5 à 10 eurocent per stuk) via de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden aangekocht worden. Deze actie werd opgenomen in het contract dat Fost Plus met elk intergemeentelijk samenwerkingsverband afsluit bij de opstart van een Fost-Plusproject. De kosten voor de aankoop van de papiermanden en PMD-containers vallen ten laste van Fost Plus. Dit project loopt nog steeds. Tot op heden werden in Vlaanderen circa 48.500 papiermanden en circa 12.500 PMD-containers verdeeld.

Sinds de zomer van 2003 heeft Fost Plus een nieuwe actie opgestart omdat in de enquête van 2002 gevraagd werd naar grotere containers door de grotere scholen (vanaf 400 leerlingen), omdat de

recipiënten die zij reeds hadden te klein waren om het geproduceerde afval te verzamelen en te bewaren tot de ophaling. Fost Plus besliste om per 400 leerlingen een 1.100-liter container voor papier- en kartonafval en een 1.100-liter container voor PMD-afval ter beschikking te stellen. De aanvragen gebeuren via de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. De container voor PMD-afval wordt gratis ter beschikking gesteld ; de container voor papier- en kartonafval wordt voor de helft betaald door Fost Plus. De overige kosten kan het intergemeentelijk samenwerkingsverband zelf voor zijn rekening nemen of doorrekenen aan de school (50 % van ca. 160 euro per container). Een eerste bestelling zal dit najaar gebeuren. Een aantal intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zullen voor de kleinere scholen (minder dan 400 leerlingen) ook containers bestellen bij Fost Plus. Voor deze containers zullen de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zelf de volledige kostprijs betalen.

Vanuit het Vlaams Gewest worden deze acties van Fost Plus niet financieel ondersteund. De inzameling, ophaling en verwerking van de (bedrijfs)afvalstoffen die ontstaan in een school vallen ten laste van de afvalproducent, in casu de school. Daarom worden er geen financiële stimuli aan de scholen gegeven, en ook omdat dit binnen het kader van de huidige onderwijswetgeving niet toegelaten is.

In het kader van het OVAM-actieplan 2003-2005 (zie www.ovam.be) zullen de scholen wel gestimuleerd worden om afvalstoffen te vermijden en afvalpreventiemaatregelen te nemen (*OVAM: Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest – red.*).

Vraag nr. 9
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Hopteelt – Ondersteuningsbeleid

Naar verluidt, hangt er een bedreiging boven het voortbestaan van een van onze meest traditionele teelten, namelijk de hopteelt, dit als gevolg van nieuwe Europese beslissingen die erop gericht zouden zijn de bestaande productiegebonden subsidies af te schaffen. Deze subsidies zouden worden vervangen door inkomenssteun aan de hopkwekers. Hoewel een beslissing nog niet gevallen is, maakt de betrokken landbouwsector zich dienaangaande grote zorgen.

Voor de regio rond Poperinge zou hiermee een eeuwenoude traditie opgedoekt worden, maar ook zou voor een vijftigtal hoptelers het inkomen verloren gaan.

Deze specifieke teelt eigen aan de Westhoek zou, indien de plannen van de Europese Commissie doorgang vinden, een zware slag betekenen, waaronder ook andere activiteiten zoals het toerisme en de horeca zeker te lijden zouden hebben.

1. a) Heeft de minister reeds kennis van nakende beleidsbeslissingen vanuit de Europese instellingen die het karakter van de landbouw in de Westhoek, en dan meer bepaald de hopteelt, grondig zouden kunnen wijzigen ?
- b) Hebben de Europese instanties dienaangaande voorafgaande contacten gehad met de bevoegde ministers ?
2. Is het niet noodzakelijk de diversiteit van de West-Vlaamse landbouwproductie te handhaven, met een bijzondere aandacht voor de hopteelt ?
3. Welke bestaande overheidsmaatregelen waarborgen momenteel het voortbestaan van de specifieke landbouwproducties, meer bepaald dan de hopteelt ?

Antwoord

1. a) In Raadsverordening 1696/71 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector hop, is bepaald dat de Commissie vóór 31 december 2003 aan de Raad een evaluatieverslag over de sector hop moet overleggen, dat in voorkomend geval tevens voorstellen voor de toekomst bevat. Dit verslag verscheen op 30 september 2003 en is ook in het Nederlands beschikbaar op de website van de Commissie.

Naar aanleiding van het compromis rond de hervorming van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) in juni, werden in het verslag ook voorstellen opgenomen om de huidige steunregeling af te stemmen op het compromis. Dit is volgens de Commissie het best te verwezenlijken door de integratie van de huidige productiesteun voor hop (480 euro/ha) in de bedrijfstoeslagregeling, waartoe in het kader van de hervorming van het GLB is besloten. Een totale ontkoppeling van de steun zou de teler immers een stabiel

steunbedrag garanderen. Mocht de marktsituatie door structurele of conjuncturele oorzaken verslechteren, dan zou hij vrij kunnen beslissen om zijn productie tijdelijk stop te zetten of om zijn hopveld te rooien en over te schakelen op andere teelten.

De lidstaten zouden echter maximaal 25 % van de productiesteun gekoppeld kunnen houden, om zo nodig rekening te houden met bijzondere productieomstandigheden of met specifieke situaties die meer regionaal van aard zijn. Om de telers ertoe aan te sporen zich te organiseren, zouden de lidstaten kunnen besluiten om de toekenning van de gekoppelde steun of van een deel daarvan afhankelijk te stellen van toetreding tot een producentengroepering.

De voorstellen hebben weinig invloed op de inkomens van de hoptelers. De hopsector staat ook veeleer positief tegenover de voorstellen. Gezien de moeilijke marktsituatie voor de Belgische hoptelers, bestaat de kans echter dat sommige telers de hopteelt versneld zullen opgeven in geval van volledige ontkoppeling.

- b) Ja, via de gebruikelijke weg voor hervormingen in het Europees landbouwbeleid. De nieuwe voorstellen zijn een eerste keer ter discussie gekomen op een Raadswerkgroep op 24 oktober.
2. Mijn diensten zullen in nauw overleg met de sector nagaan welke invloed de voorstellen zullen hebben op de toekomst van de hopteelt in de Westhoek.

Zoals eerder gezegd, zijn in de voorstellen mechanismen voorhanden om met bijzondere productieomstandigheden of met specifieke regionale situaties rekening te houden. Indien wenselijk kunnen deze mechanismen in Vlaanderen worden ingezet.

3. Naast de Europese steunregeling, kunnen de hoptelers rekenen op investeringssteun via het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF).

Voor de hopteelt zijn er geen bijzondere limiterende voorwaarden, zodat de ervoor noodzakelijke investeringen in aanmerking komen voor een steun van 10 % voor roerende investeringen en 20 % voor onroerende investeringen. Ook de coöperaties van hoptelers komen voor hun investeringen in aanmerking voor een ren-

tesubsidie (4 % – 10 jaar) of een gelijkwaardige kapitaalpremie als men de investeringen doet met eigen middelen.

In de budgettaire EU-periode '94-'99 heeft de hopsector binnen het gebiedsgerichte programma 5b-Westhoek zowel Vlaamse steun als EU-bijstand genoten voor onder meer een demonstratieproject gericht op een omschakeling naar lagestellinghop en voor kwaliteitsverbetering van het te commercialiseren product.

Verder voorziet het stadsbestuur van Poperinge in een aantal subsidies ten gunste van de hoptelers (aankoop zaaigoed, toelage bij aankoop persen en stammenreinigers).

Op 26 september 2003 is een kabinetsmedewerker samen met een medewerker van mijn diensten zich in Poperinge gaan vergewissen van de huidige stand van zaken met betrekking tot de hopteelt. De hopteelt is nagenoeg volledig geconcentreerd rond Poperinge en kampt sinds enkele jaren met structurele problemen (klein areaal, gebrekkige samenwerking). Tijdens dit overleg werd samen met het stadsbestuur van Poperinge en vertegenwoordigers uit de hopsector overeengekomen om een toekomstplan uit te werken gebaseerd op intense samenwerking in de sector en kwaliteitserkenning.

Wanneer dit toekomstplan er is, zal ik samen met de stad Poperinge, de hopsector, ... nagaan hoe deze initiatieven in de praktijk kunnen worden gebracht.

Vraag nr. 10
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gemeenten – Subsidiëring

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 13

van 10 oktober 2003

van de heer Francis Vermeiren

Blz. 938

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minis-

ter van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 11
van 10 oktober 2003
van de heer ELOI GLORIEUX

Breughelproject – Stand van zaken

In het kader van een hoorzitting over het actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand, gaf het diensthoofd van de afdeling Bos en Groen Vlaams-Brabant op 11 maart 2003 in de commissie een overzicht van het ecologisch luik van het Breughelproject.

Dit Breughelproject poogt de authenticiteit van de Vlaamse Rand te waarborgen en doelgericht te ontwikkelen uit het oogpunt van de ecologische, culturele en sociaal-maatschappelijke kenmerken die historisch verbonden zijn met dit gebied. Om effectief de ecologische eigenheid van het gebied te beschermen, berekent het stappenplan dat 1.040 ha natuurgebied, bos en te bebossen gebied geïntegreerd moet worden in een coherente groene gordel.

In het kader van de implementatie ervan werden voor 2003 tien concrete projecten opgestart :

1. Hallerbos, Steenputbeek en Lembeekbos (Halle en Beersel) ;
2. site Groenendaal (Hoeilaart) ;
3. stadsrandbos Vilvoorde ;
4. Laarbeekvallei (Sint-Pieters-Leeuw, Lennik en Dilbeek) ;
5. Kesterheide (Gooik) ;
6. Ter Meeren (Zaventem) ;
7. Dwergbos (Beersel-Alseberg) ;
8. Kasteelpark Neufcourt (Lennik-Eizeringen) ;
9. aanleg bosgebied op vliegveld van Grimbergen ;
10. Plantentuin van Meise.

Graag zou ik de stand van zaken vernemen met betrekking tot de concrete realisatie van elk van deze projecten.

Antwoord

1. Het administratief dossier werd opgemaakt en het schattingsverslag werd aangevraagd aan het Aankoopcomité. Zodra dit in het bezit is, wordt na advies van de Inspectie van Financiën een beslissing genomen over deze aankoop.
2. Deze site omvat naast het Kasteel van Groenendaal ook de renbaan en de oefenrenbaan. Voor het Kasteel van Groenendaal werd de bundel tot restauratie overgezonden aan de bevoegde afdeling Gebouwen.

Voor de renbaan en oefenrenbaan werd de overdracht naar het gewest, administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Bos en Groen, geregeld bij KB van 1 april 2003, gepubliceerd op 29 april 2003. De renbaan en oefenrenbaan met bijbehorende gebouwen maken het voorwerp uit van een huurovereenkomst met de VZW "Société Royale d'Encouragement pour l'Amélioration de Races de Chevaux en Belgique (SRE)", die nog loopt tot 2008.

Hierdoor is de afdeling Bos en Groen vandaag "naakte" eigenaar van de goederen, met het gevolg dat het beheer op deze goederen nog niet effectief kan worden gevoerd. Anderzijds is de SRE failliet en de afdeling Bos en Groen onderzoekt juridisch de mogelijkheid om het beheer in volle eigendom zo snel mogelijk te kunnen uitvoeren.

3. Het stadsrandbos Vilvoorde is afgebakend en de aankopen zijn lopende. Er is een samenwerking met de stad Vilvoorde, die binnen hetzelfde project mee verantwoordelijkheid neemt op het vlak van verwerving.

Dit project loopt op kruissnelheid en de eerste aanplantingen van het stadsrandbos zijn gepland voor de lente 2004.

4. De afbakening van de Laarbeekvallei is gebeurd en de schattingsverslagen voor de meest kwetsbare gebieden zijn aangevraagd.
5. Een belangrijk geheel van het afgebakend gebied is vastgelegd voor aankoop. Aan het Aankoopcomité werd opdracht gegeven de onderhandelingen tot aankoop met de eigenaar te voeren en zo snel mogelijk af te ronden.
6. Het volledige gebied Ter Meeren werd afgebakend, het schattingsverslag werd gevraagd en is

intussen opgemaakt en in het bezit van de afdeling Bos en Groen. Aan de gemeente Zaventem werd schriftelijk gevraagd een partnerschap aan te gaan voor de verwerving van het kasteel en de bijgebouwen.

Tot op heden werd hierop geen antwoord verkregen, zodat de bundel tot aankoop nog niet afgerond kan worden.

7. Dit gebied werd afgebakend en het schattingsverslag werd aangevraagd en is intussen opgemaakt en in het bezit van de afdeling Bos en Groen.

De gemeente Beersel heeft het engagement op zich genomen om de gebouwen te verwerven. De afdeling Bos en Groen heeft voor het bos- en parkgedeelte een voorstel tot aankoop overgezonden via de Inspectie van Financiën. Zodra dit in mijn bezit is, kan een beslissing tot aankoop genomen worden.

8. Voor dit dossier wordt een gezamenlijke aankoop vooropgesteld met de Regie der Gebouwen, die het kasteel en bijgebouwen zal restaureren met als bestemmingen vredegericht en Financiën.

Tot op heden werd mij nog geen aankoopbundel bezorgd door de administratie.

9. De aanleg van dit bos is praktisch voltooid en het wordt intussen al gebruikt door het publiek. Naar de toekomst staat naar analogie van Vilvoorde de uitbreiding van het bosgebied als verbindingsgebied met het Tangebeekbos op het programma.

10. De afdeling Bos en Groen wordt of werd bij dit project niet verder betrokken. De Plantentuin van Meise valt onder federale bevoegdheid.

Vraag nr. 12
van 17 oktober 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Heffing grond- en afvalwater – Westhoek

In opvolging van mijn vraag om uitleg in verband met heffingen op grond- en afvalwater – in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening – zou ik graag volgende vragen stellen (Handelingen Commissievergadering nr. 263 van 26 juni 2003, blz. 5-9).

1. Heeft de administratie reeds een nota met een beschrijving van de verschillende mogelijkheden aan de minister voorgelegd ?

2. Is er reeds een passende oplossing voor de problematiek ? Zo ja, welke ?

Zo neen, wanneer verwacht men een oplossing ?

Antwoord

1. Op mijn vraag werd door de administratie een voorstel van decreetswijziging voorbereid. Dit voorstel houdt een gedeeltelijke vrijstelling van de grondwaterheffing in indien drinkwatermaatschappijen extern water infiltreren ter hoogte van hun grondwaterwinning.

Het voorstel is bedoeld om de effecten van een onttrekking van grondwater te minimaliseren. Om die reden kan een vrijstelling van de heffing niet enkel afhankelijk zijn van het infiltreren van water. Er dienen bijgevolg een aantal voorwaarden gekoppeld te worden aan de vrijstelling. Zo zal bijvoorbeeld moeten worden geïnfiltreerd waar het grondwater onttrokken wordt. Naast deze aspecten wordt het voorstel momenteel binnen mijn kabinet en in overleg met de administratie geëvalueerd op de milieu-impact en de financiële impact. Wat de milieu-impact betreft, wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger te verwijzen naar mijn antwoord op zijn vraag om uitleg van 19 juni 2003. Hierin gaf ik aan dat een dergelijke vrijstelling op het eerste gezicht wellicht gewenst, maar zeker niet vanzelfsprekend is. Daarnaast is het de vraag of vanuit het gelijkheidsbeginsel dit voorstel kan worden beperkt tot alleen de drinkwaterwinningbedrijven. Het voorstel zal hieraan dan ook moeten worden getoetst vooraleer het verder wordt behandeld.

Ik wil daarnaast ook vermijden dat, indien meer geïnfiltreerd zou worden dan er gewonnen wordt, een "negatieve" heffing zou ontstaan. Opdat de kunstmatige infiltratie ook een reëel effect zou hebben op de watervoerende laag waaruit water wordt onttrokken, moet er een minimale hoeveelheid effectief te infiltreren water worden opgelegd om in aanmerking te komen voor een vrijstelling. Dergelijke hoeveelheden kunnen bijvoorbeeld bepaald worden aan de hand van grondwatermodellen. Hierbij zal rekening gehouden worden met de wijze waarop wordt geïnfiltreerd. Zo zal bij een oppervlakkige infiltratie niet alle aangevoerde

water het grondwater bereiken omdat er een gedeelte zal verdampen of omdat tussenliggende harde lagen de diepte-infiltratie verhinderen tot de grondwaterlaag waaruit het drinkwater gewonnen wordt. Het heeft immers geen zin een vrijstelling toe te kennen indien deze niet de minimalisatie van de aantasting van de grondwaterlaag waaruit het drinkwater gewonnen wordt, tot gevolg heeft.

2. Het voorliggende voorstel dient met andere woorden nog grondig inhoudelijk getoetst te worden. Pas indien ik de zekerheid heb dat het voorstel ook de beoogde milieudoelstellingen tot gevolg zal hebben, zal het door mijn kabinet meegenomen worden bij de bespreking op het niveau van de Vlaamse regering in het kader van de eerstvolgende budgetcontrole.

Eens de Vlaamse regering en ten slotte ook het parlement haar goedkeuring hebben gegeven aan een dergelijke decreetswijziging, kan deze vrijstelling in werking treden.

Vraag nr. 13
van 17 oktober 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Natuurreservaten – Aankoop

Volgens een persartikel in De Morgen van 2 juli 2003 wil de minister de achterstand inzake natuurreservaten ten opzichte van onze buurlanden wegwerken. De minister wil hiervoor 11,7 miljoen euro uittrekken voor de aankoop en het beheer van de natuurreservaten.

1. Op welke manier wil de minister overgaan tot de aankoop van natuurreservaten? Betreft het allemaal nieuwe natuurreservaten of ook de aankoop en uitbouw van bestaande natuurreservaten?
2. Welke criteria worden gehanteerd bij de aankoop van natuurreservaten?
3. Is de beheerssubsidie waarin reeds voorzien werd voor de natuurreservaten, vervat in de 11,7 miljoen euro of is dit bedrag supplementair?

Antwoord

1. De Vlaamse overheid koopt zelf reservaten aan en ondersteunt de terreinbeherende verenigingen om de doelstellingen van de Vlaamse over-

heid met betrekking tot het uitbreiden van het reservatenareaal te realiseren. Alhoewel Vlaanderen nog een grote achterstand heeft weg te werken, heeft deze legislatuur bijna tot een verdubbeling geleid van het reservatenareaal. Dit jaar heeft de Vlaamse regering het reservatenbesluit nog geoptimaliseerd om deze positieve dynamiek verder te versterken. Het aantal natuurreservaten is sinds 1999 ook sterk toegenomen (van 183 natuurreservaten in 1999 tot 335 op heden).

De huidige aankopen hebben momenteel vooral tot doel om de bestaande reservaten verder uit te breiden en enclaves weg te werken. In de Vlaamse situatie zijn reservaten immers doorgaans klein en vormen ze vaak eilanden in een verstedelijkt of in cultuur gebracht landschap, zodat invloeden van buitenaf groot zijn en ook verbinding met andere natuurgebieden vaak problematisch is. Het Vlaams (en Europees) natuurbeleid steunt daarom in hoofdzaak op de uitbreiding én verbinding van bestaande natuurgebieden.

De aankoop van natuur- en bosgebieden gebeurt doorgaans door aankopen in der minne. In tegenstelling tot projecten van openbare werken waar in de regel wordt onteigend, wordt voor de uitbreiding van natuurreservaten enkel bij grote uitzondering onteigend. Dit is bijvoorbeeld het geval geweest bij enkele projecten waarbij waterbeheer gecombineerd wordt met natuurontwikkeling, bijvoorbeeld bij de aanleg van overstromingsgebieden.

Een relatief nieuw instrument is het voorkooprecht van natuurgebieden, dat ingesteld werd binnen bepaalde perimeters van bestaande erkende en Vlaamse natuurgebieden die gelegen zijn in groengebieden op het gewestplan en in het Vlaams Ecologisch Netwerk. Het voorkooprecht staat slechts in voor een klein aandeel in het verwervingsbeleid.

2. Het aankoopbeleid is, conform de beleidsbrief, gebaseerd op een planmatige aanpak met prioriteit voor :
 - de verwerving van gebieden met een speciaal (Europees) beschermingsstatuut (zones gelegen in Vogelrichtlijngebieden, Habitatrichtlijngebieden, e.d.) en de leefgebieden van te beschermen soorten,
 - de uitbreiding van bestaande natuurreservaten,

- de verwerving van enclaves in bestaande natuur en bosgebieden,
 - de realisatie van ecologische verbindingsgebieden,
 - het veiligstellen van bedreigde natuurgebieden,
 - het realiseren van bosuitbreidingen,
 - het realiseren van groene planologische bestemmingen,
 - het aankopen van gronden gelegen in het Vlaams Ecologisch Netwerk.
3. Artikel 5214 van het MINA-fonds gaat over de subsidie voor aankoop van natuurgebied door de erkende terreinbeherende verenigingen (*MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*). Hiervoor wordt op de begroting 2004 in 8.964.000 euro voorzien. Het bedrag voor de beheerssubsidie is hier niet in begrepen. Deze subsidies worden immers ingeshreven op artikel 3303 van het MINA-fonds. De cumulatie van de beheerssubsidie en de aankoopsubsidie leidt ons tot het bedrag van 11,7 miljoen euro uit het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geciteerde persartikel.

Gezien het succes van het reservatenbeleid zal ik volgend jaar overigens nog in een hoger bedrag (ca. 13 miljoen euro) voorzien dan toen vooropgesteld.

Vraag nr. 14
van 17 oktober 2003
van de heer JAN LOONES

Vrouwencongres Casablanca – Vlaamse delegatie

Op 13 oktober feliciteerde de minister in een persbericht de koning van Marokko met zijn hervormingen ten aanzien van de vrouwen in zijn land. Ook wij als N-VA zijn uitermate verheugd door de nieuwe politiek in Marokko. We sluiten ons dan ook aan bij die felicitaties.

Onze aandacht werd echter getrokken door de aanleiding van de aankondiging van koning Mohammed IV. Het is namelijk zo dat er in september een internationaal congres in Casablanca plaatsvond dat handelde over de rechtspositie van de Marokkaanse vrouw. Blijkbaar stuurde Vlaanderen

een delegatie naar dit congres onder leiding van Fauzaya Talhaoui. In het persbericht noemde de minister hen de "vrouwenkaravaan". In Gazet van Antwerpen van 14 oktober 2003 stond dat het ging over een delegatie van Vlaams-Marokkaanse vrouwen.

Onze vragen in het kader van deze schriftelijke vraag gaan dan ook over de samenstelling en de kostprijs van deze Vlaamse delegatie enerzijds, en over de politiek voor de vrouwen in ontwikkelingslanden anderzijds.

1. Welke organisatie organiseerde het internationaal congres in Casablanca over de rechtspositie van de Marokkaanse vrouw? Wat was het opzet van het congres?

2. Uit welke personen bestond de Vlaamse delegatie?

Op basis van welke criteria werden deze personen aangewezen?

3. Wat is de totale kostprijs voor de Vlaamse begroting van deze delegatie?

Ontvingen de respectieve delegatieleden een vergoeding (zo ja, hoeveel)?

4. Op welke manier vertegenwoordigden de delegatieleden het beleid van de Vlaamse overheid?

Welke feedback komt/was er en op welke manier zal het Vlaams beleid voor ontwikkelings-samenwerking hiervan gebruikmaken?

Antwoord

1. Het "Congrès International des Femmes Marocaines, d'ici et d'ailleurs pour l'égalité" werd georganiseerd door het Centre d'Information et d'Observation de Femmes Marocaines (COIFEM), het onderzoekscentrum dat in de schoot van de Ligue Démocratique pour les Droits de la Femme (LDDF) werd opgericht.

De Moudawana, het personenrecht gebaseerd op de koran, is de oorzaak van een aantal mogelijkheden tussen man en vrouw in Marokko als ook een obstakel voor de verbetering van de situatie van de vrouwen in het land. Bij zijn aantreden als koning heeft Mohamed VI een commissie samengebracht om eventuele wijzigingen uit te werken. De vrouwenorganisaties in Ma-

rokko hadden een beperkte stem in deze commissie.

De Ligue Démocratique pour les Droits de la Femme wou met het oog op de beslissing van de koning rond het eindrapport van de commissie extra kracht geven aan de stem van de vrouwen. Daarom werd van 26 tot 28 september 2003 een internationaal colloquium georganiseerd in Casablanca. Door Marokkaanse vrouwen van over de ganse wereld samen te brengen in Casablanca wou de organisatie een signaal geven aan de koning dat de beperkingen die door de Moudawana aan de vrouwen zijn opgelegd ook gevolgen hebben voor Marokkaanse vrouwen in het buitenland en zelfs voor buitenlandse vrouwen die met een Marokkaanse man gehuwd zijn volgens Marokkaans recht.

- De Vlaamse delegatie bestond uit tien vertegenwoordigers van vrouwenorganisaties en bevoorrechte getuigen van Marokkaanse origine, gespreid over alle Vlaamse provincies. Deze vrouwen werden aangezocht door mij om deel uit te maken van de delegatie onder leiding van Fouzaya Talhaoui.

Aan drie organisaties van Vlaamse alloctonen – het Vlaams Minderhedencentrum, het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden en het Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen – werd gevraagd om één vertegenwoordiger af te vaardigen.

Daarnaast maakten twee raadgeefsters van mij en twee medewerkers van de Vlaamse administratie deel uit van de delegatie. Deze vier personen houden zich bezig met de opvolging van de dossiers in het kader van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking in Marokko.

Op mijn vraag reisden eveneens twee journalisten mee met de delegatie.

- Voor de deelnemers aan de delegatie werden de vluchtkosten (8.006,70 euro) en de kosten van de overnachting inclusief ontbijt (2.964,68 euro) ten laste genomen van de Vlaamse begroting. Aan de deelnemers die het alloctonenwerkveld vertegenwoordigen, werd een forfaitaire vergoeding gegeven van 25,00 euro per dag voor kleine verplaatsingen en de overige maaltijden (5 dagen x 13 personen = 1.625,00 euro).
- De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking met Marokko heeft zich toegespitst op de ontvoering van de Marokkaanse vrouw. Sensibilisatie

rond vrouwenrechten is één van de domeinen waarbinnen projecten kunnen worden gesubsidieerd.

Anderzijds wordt in mijn beleidsbrief gesteld dat de werking in Marokko moet gebeuren in nauwe samenwerking met het alloctonenveld in Vlaanderen (*Beleidsbrief Ontwikkelingssamenwerking ; Stuk 1921 (2003-2004) – Nr. 1, blz. 8 – red.*).

Ik achtte het opportuun om een delegatie vrouwen van Marokkaanse origine uit Vlaanderen de kans te bieden om deel te nemen aan het congres. De leden van de delegatie vertegenwoordigden niet de Vlaamse overheid, maar kregen van mij de mogelijkheid om hun solidariteit te betuigen met de vrouwen in Marokko en door hun aanwezigheid hun eigen rechten te verdedigen.

In het kader van de beleidsdialoog hebben de deelnemers tijdens een voorbereidende vergadering de opdracht gekregen om hun ervaring verder uit te dragen naar de andere leden van de alloctonengemeenschap in Vlaanderen en om na te gaan hoe ze zelf en met hun respectieve organisaties de ontwikkeling van de vrouw in Marokko kunnen vooruithelpen. Om dit proces te ondersteunen, wordt een terugkomvergadering gepland waarop zal worden nagegaan hoe verder rond dit thema kan worden gewerkt en volgens welke formule.

**Vraag nr. 15
van 17 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK**

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de gehandicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. Handelingen Commissievergadering nr. 105 van 21 januari 2003, blz. 7-8, en Handelingen Commissievergadering nr. 192 van 1 april 2003, blz. 1-3).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua, van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel." En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf ging nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De voorganger van de minister ging volgens toenmalig minister Vogels volgend initiatief nemen :

"Minister Dua wil een aantal wandelpaden in natuurgebieden toegankelijk maken voor rolstoelgebruikers, bijvoorbeeld de IJzervalleimonding in Nieuwpoort en het Zoerselbos en het Monnikenheidepad in de provincie Antwerpen. Daarnaast wil ze ook een aantal bezoekerscentra en musea toegankelijk maken. Voor dit jaar gaat het om De Otter te Diksmuide, de Watersnip te Koersel en het Heidemuseum te Maasmechelen."

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen, zoals gevraagd door toenmalig bevoegd minister Vogels in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?
2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo neen, waarom nog niet en wanneer dan wel ?
3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 16 van 17 oktober 2003 van de heer ANDRE MOREAU

OVAM – Saneringskosten

Het bodemsaneringsdecreet werd op 22 februari 1995 van kracht. Dit decreet verplicht eigenaars van vervuilde gronden tot sanering over te gaan.

Als de eigenaar niet op de hoogte was (is) van de vervuiling (het principe van de onschuldige eigenaar), dan vervalt de wettelijke verplichting tot sanering en worden de saneringskosten betaald door OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest).

Voor welk bedrag draaide OVAM op respectievelijk in 1999, 2000, 2001 en 2002 ?

Antwoord

Volgende bedragen werden door OVAM van 1999 tot en met 2002 vastgelegd voor de sanering van terreinen in het bezit van onschuldige eigenaars :

	Onderzoeken (euro)	Bodemsanerings- projecten, bodem- saneringswerken en nazorg (euro)
1999	133.916,05	5.582,74
2000	301.997,58	35.544,21
2001	583.153,25	991.574,10
2002	836.863,98	1.990.824,18
Totaal	1.855.930,86	3.023.525,23

Vraag nr. 17 van 24 oktober 2003 van de heer JAN VERFAILLIE

Rioleringssubsidies Gistel – VMM-goedkeuring

Het centrum van Gistel wordt volledig heraangelegd.

Voor dit project met de aanleg van rioleringen dient de stad Gistel nog de toekenning van subsidies binnen het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur (MINA-Fonds) te verkrijgen. Hiervoor is de goedkeuring van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) noodzakelijk. De aanbestedingsprocedure voor de werken kan pas worden opgestart nadat de rioleringsubsidies met zekerheid toegekend worden.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Wanneer verwacht men dat de goedkeuring van de VMM verleend wordt ?
3. Hoe komt het dat dit dossier al geruime tijd aansleept ?

Antwoord

1. De stadskernrenovatie werd in twee fasen opgenomen op het subsidiëringsprogramma. Fase 1, omvattende de Stationstraat, de Sint-Jansgasthuisstraat, de Ellestraat en de Markt, werd op het programma 2002 onder nummer W202293 opgenomen.

Fase 2, omvattende de Hoogstraat, de Tempelhofstraat, de De Donckerstraat, de Halve Maanstraat, de Hallestraat en de herwaardering van het Callaertswallegebied, werd op het eerste kwartaalprogramma 2003 opgenomen met dossiernummer W203047.

Het project W202293 werd door de ambtelijke commissie goedgekeurd op 10 december 2002, onder voorbehoud van beschikbare kredieten. Dit voorbehoud werd gesteld omdat op het moment van de goedkeuring van het voorontwerpdossier de beschikbare vastleggingskredieten reeds geruime tijd waren opgebruikt. Dit dossier is momenteel nog steeds in afwachting van de vastlegging van de subsidie.

Het project W203047 werd door de ambtelijke commissie goedgekeurd op 17 april 2003, eveneens onder voorbehoud van beschikbare kredieten.

2. Voor fase 1 van de renovatiewerken (W202293) kan worden gemeld dat op 14 oktober laatstleden de ambtelijke commissie heeft beslist dit dossier voor vastlegging voor te leggen, vanwege het feit dat er voor een bedrag van 30 miljoen euro een bijkomend vastleggingskrediet beschikbaar is.

Voor de tweede fase (W203047) zal de subsidie in 2004 vastgelegd worden.

3. Het voorontwerpdossier van de eerste fase (W202293) werd, na aanpassing door de gemeente, goedgekeurd op 10 december 2002. Zoals reeds eerder aangehaald, waren op dat moment de beschikbare vastleggingskredieten opgebruikt en diende de vastlegging uitgesteld te worden.

Doordat, in opdracht van de bevoegde Vlaamse minister, voorrang werd gegeven aan de vastlegging van de gecombineerde dossiers met een dwingende timing, en doordat in overleg met de minister werd beslist dat de volgorde van goedkeuring van de voorontwerpdossiers door de ambtelijke commissie bepalend is voor de volgorde van vastlegging van de subsidies, werd tot op heden geen subsidie vastgelegd voor het genoemde dossier.

Zodra de beloofde 30 miljoen euro beschikbaar is, zal voor de eerste fase de subsidie worden vastgelegd. De subsidie voor de tweede fase zal vermoedelijk pas in 2004 worden vastgelegd.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 6 van 3 oktober 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opvoedingsondersteuning – Doelgroepen

De bijzondere jeugdbijstand staat erg onder druk door de toename van het aantal vragen om hulp én door de zwaarte van de problemen.

Belangrijk is daarom dat er genoeg preventieve stimuli/maatregelen genomen worden : initiatieven voor opvoedingsondersteuning zijn hier één voorbeeld van.

Decretaal kunnen dus heel wat partners initiatieven nemen, tenminste als ze een aanvraagdossier op de juiste manier indienen en weten dat deze mogelijkheden bestaan.

1. Door wie en rond welke thema's werden subsidies voor opvoedingsondersteuning aangevraagd:
 - door verenigingen waar armen het woord voeren of vanuit personen die tot deze groep behoren of met deze doelgroep werken ;
 - door groepen met linken met allochtonen-migranten-nieuwkomers ;
 - door socio-culturele verenigingen ;
 - door andere verenigingen ?
2. Hoe brengt de minister personen en/of groepen die werken voor/met armen en migranten-allochtonen-nieuwkomers op de hoogte van deze bestaande mogelijkheid ?

- 6,7% omgaan met gehandicapten, autisme, ... ;
- 6,4% opvoeden van en problemen met pubers : drugs, ... ;
- 6,5% gedrag: zelfvertrouwen, stress, agressief gedrag, weerbaarheid, straffen en belonen, ... ;
- 5,7% baby-peuter-kleuter ;
- 4,7% multimedia ;
- 4,1 % spelen – lezen – leren ;
- 1,0% omgaan met verlies ;
- 4,7% multimedia ;
- 4,1% spelen-lezen-leren ;
- 1,0% omgaan met verlies.

Antwoord

1. Het merendeel van de 4.155 geregistreerde initiatiefnemers richt zich tot de ganse bevolking. Twaalf organisaties organiseren activiteiten specifiek voor allochtone en kansarme ouders.

De activiteiten inzake opvoedingsondersteuning worden gedefinieerd als activiteiten die tot doel hebben vaardigheden te ontwikkelen teneinde het gezin en zijn leden te ondersteunen bij de opvoeding van de minderjarige kinderen en het functioneren van de verschillende leden binnen het gezin en de ruimere familie. Om een beter inzicht te krijgen in deze activiteiten worden deze onderverdeeld in dertien verschillende thema's.

Voor 2002 geeft dit volgend beeld, procentueel gerangschikt naar frequentie :

- 20,7% opvoeding en emotionele ontwikkeling ;
- 11,0% relatie grootouders-ouders-kleinkinderen ;
- 11,1% opvoeden tot verdraagzaamheid- relatie tot minderheden ;
- 7,9% communicatie, algemeen, GSM ;
- 7,3 school : leermoeilijkheden, ADHD, pesten, hoogbegaafdheid ;
- 6,7% arbeid en gezin ;

(*ADHD : Attention Deficit Hyperactivity Disorder – red.*)

2. De promotie van de subsidiëring in het kader van opvoedingsondersteuning gebeurt via een website die elke burger kan raadplegen, met name : www.wvc.vlaanderen.be/thuiszorg. Op deze website zijn de wetgeving, de ministeriële omzendbrief en de nodige formulieren raadpleegbaar.

Hiernaast brengt de administratie de voorzieningen op de hoogte van deze mogelijkheid tot subsidiëring, en dit ter gelegenheid van studiedagen, werkvergaderingen en werkbezoeken.

Vraag nr. 7 van 3 oktober 2003 van mevrouw **MARIJKE DILLEN**

Vaderboekje – Betrokkenheid – Verspreiding

Naar analogie van het reeds bestaande, door Kind en Gezin uitgegeven "Moederboekje", waarin het verloop van de zwangerschap, de geboorte en de eerste levensjaren worden beschreven, lanceert de minister een "Vaderboekje".

Bedoeling is om jonge vaders enerzijds tips en anderzijds steun te bieden. In het boekje staat ook informatie over vaderschaps- en ouderschapsverlof, over kraamgeld, over hoe men een geboorte aangeeft, enzovoort.

De minister verzorgde het voorwoord in deze publicatie.

1. Vindt de minister het opportuun om acht maanden vóór de verkiezingen een voorwoord van haar hand te laten verschijnen in een overheidspublicatie ?
2. Kan de minister de kostprijs meedelen van deze publicatie ?
3. Op welke manier wordt dit "Vaderboekje" verspreid naar de doelgroep, de jonge vaders?

N.B. Een vraag over een deontologische code terzake werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 3).

Antwoord

1. Het publiceren van het voorwoord gebeurde conform de "Code van Goede Praktijk voor de communicatiecampagnes van de Vlaamse overheid" zoals door de Vlaamse regering goedgekeurd op 7 december 2001, die stelt dat een minister een voorwoord mag ondertekenen – met vermelding van titulatuur, naam en foto – in een uitgave met beperkte oplage. (Hierbij wordt een aantal van maximum 10.000 exemplaren gehanteerd.)

De sperperiode, tijdens welke geen actieve verspreiding van een dergelijke brochure gebeurt, gaat in drie maanden voor de verkiezingen.

2. 17.648 euro.
3. Het boekje wordt door Kind en Gezin meegegeven aan jonge ouders bij de eerste consultatie.

(Antwoord Bart Somers : blz. 1088 – red.)

Vraag nr. 13 van 10 oktober 2003 van de heer KOEN HELSEN

Gesloten instelling voor meisjes – Opvangcapaciteit

De enige Vlaamse gesloten instelling voor meisjes ligt in Beernem en heeft slechts veertig plaatsen. Dat zijn er blijkbaar veel te weinig. Het nijpende tekort aan plaatsen wordt nog verergerd doordat

er heel wat meisjes met zware psychiatrische problemen in Beernem terechtkomen.

De instelling moet geregeld meisjes weigeren. De nieuw opgerichte jeugdinstantie Everberg is enkel toegankelijk voor jongens, waardoor er geen vangnet bestaat om geweigerde meisjes op te vangen.

Bijkomend probleem is dat de meisjes die eigenlijk in de psychiatrie thuishoren, voor problemen zorgen in de instelling. Vaak zijn ze een gevaar, niet alleen voor de anderen, maar ook voor zichzelf. Deze meisjes slikken dingen in, doen aan zelfverminking en ondernemen zelfmoordpogingen. De meisjes moeten eigenlijk constant in het oog worden gehouden. Het personeel leeft hierdoor in angst, want zij kunnen deze jongeren eigenlijk nooit uit het oog verliezen. Dat gaan dan ten koste van de andere meisjes, voor wie er geen tijd meer overblijft.

In de jeugdpsychiatrie, waar er eveneens veel te weinig plaatsen zijn, weet men ook geen raad meer met de zware gevallen. Deze meisjes komen voor de rechter, die hen naar Beernem doorverwijst. Aangezien Beernem een openbare instelling is, kan men de jongeren hier niet weigeren.

1. Hoeveel meisjes werden het afgelopen jaar geweigerd in Beernem wegens overbezetting?
2. Wat was het lot van de meisjes die werden geweigerd in Beernem ? Werden zij opgevangen ? En zo ja, waar ?
3. Een geregelde klacht in de bijzondere jeugdbijstand is dat de overbezetting voortvloeit uit het feit dat de doorstroming naar de psychiatrie onvoldoende of niet plaatsvindt.

Welke maatregelen heeft de minister daarvoor getroffen ?

Werd of wordt overleg gepleegd met de federale minister van Volksgezondheid teneinde een oplossing te vinden voor dit doorstromingsprobleem ?

4. Everberg is enkel toegankelijk voor jongens.

Gaat de minister ervan uit dat Everberg ook toegankelijk zou moeten zijn voor meisjes ? Zo ja, heeft zij hierover overleg gepleegd met de federale minister van Justitie ?

5. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn om de overbevolking en de wachtlijsten in de psychiatrische instellingen in te dijken ?

Antwoord

1. De afdeling Beernem van de Gemeenschapsinstelling voor Bijzondere Jeugdbijstand De Zande weigerde in de periode 1 januari tot 1 oktober 2003 exact 200 meisjes op te nemen wegens volledige bezetting van de instelling.

Van 144 van de 200 geweigerde opnames was de vorderingsgrond bekend bij aanmelding. Het betreft 28 meisjes die als een misdrijf omschreven feit hadden gepleegd of daarvan verdacht werden en 116 meisjes die in een problematische opvoedingssituatie verkeerden.

2. Voor meisjes die niet opgenomen kunnen worden in de afdeling Beernem, worden de aanmelders doorverwezen naar de regioverantwoordelijken van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand. Die trachten dan, samen met de aanmelder, een gepaste hulpverlening te zoeken binnen het hulpverleningsaanbod georganiseerd door de private sector.

Het gebeurt daarbij geregeld dat de opname van een meisje in de gemeenschapsinstelling geweigerd wordt maar dat de minderjarige enkele dagen later toch opgenomen kan worden.

4. De wet van 1 maart 2002 betreffende de voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, bepaalt in artikel 3 inderdaad dat de toegang tot het centrum De Grubbe beperkt is tot jongens.

Dit is een keuze van de federale regering.

Van het toekomstige jeugdrecht verwacht ik dat de werking van Everberg wordt ingepast en dat er ook voor meisjes die verdacht worden van als misdrijf omschreven feiten die beantwoorden aan de criteria die op dit moment voor jongens in Everberg gelden, de nodige maatregelen worden genomen.

Bij de toekomstige gesprekken die zullen worden gevoerd rond het nieuwe jeugdrecht zal ik hierop toezien.

Om tegemoet te komen aan de acute vragen van jeugdrechters voor het onmiddellijk gesloten kunnen opvangen van meisjes die verdacht worden van als misdrijf omschreven feiten die beantwoorden aan dezelfde criteria als de delinquente feiten die gelden voor een verwijzing

naar De Grubbe, worden in de instelling in Beernem momenteel evenwel twee plaatsen gereserveerd. Deze twee "bufferplaatsen" worden geregeld gebruikt en blijken tot op heden te volstaan om de opvang van meisjes die van zeer ernstige feiten verdacht worden, te garanderen.

Om bijkomende capaciteit te leveren, nam de Vlaamse regering op 26 september 2003 de principiële beslissing om in Antwerpen een nieuwe afdeling van de Gemeenschapsinstelling De Kempen op te richten. Bij de voorbereiding van de uitvoering van deze beslissing zal onder meer onderzocht worden hoe naast jongens ook meisjes kunnen worden opgevangen in deze bijkomende capaciteit.

- 3 en 5. Met betrekking tot de psychiatrische instellingen hebben zowel de federale als de Vlaamse overheid bevoegdheden. De programmatie (het bepalen van het aantal bedden en plaatsen die kunnen worden ingesteld) en, niet onbelangrijk, de financiering van de residentiële psychiatrische zorg, behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid. Het afleveren van planningsvergunningen en erkenningen van deze bedden daarentegen valt wel onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Gezondheid. Uitbreiding van de bestaande residentiële capaciteit vereist in eerste instantie een federale beslissing.

Mijn voorgangster, minister Vogels, heeft geregeld het knelpunt van de plaatsing van jongeren met een psychiatrische problematiek aangekaart in het overleg met haar federale collega's. Tijdens de afgelopen legislatuur werden er op het gebied van uitbreiding van de kinder- en jeugdpsychiatrie reeds zeer betekenisvolle beslissingen genomen.

Bij de tweede reconversie in de psychiatrie creëerde de federale overheid bijkomende bedden en plaatsen voor kinder- en jeugdpsychiatrie : 80 K-bedden en 19 k-bedden of -plaatsen in Vlaanderen.

Op 1 juli 2002 werd door de federale ministers mevrouw Aelvoet en de heer Vandenbroucke beslist om het residentiële psychiatrische zorgaanbod voor minderjarigen kwantitatief uit te breiden en voor Vlaanderen werden 68 bijkomende bedden/plaatsen (K en k) geprogrammeerd.

In het kader van de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid d.d. 24 juni 2002 is beslist dat er in Vlaanderen 16 besloten bedden komen voor de opvang van jeugddelinquenten met psychiatrische stoornissen. Deze 2 x 8 forensische K-bedden werden toegewezen aan het Middelheimziekenhuis in Antwerpen en het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis (OPZ) Geel. Dit gebeurde op basis van een volledig nieuwe financiering. Zij zijn nog in een opstart/realisatiefase.

In Vlaanderen waren er voor de reconversie van 2000 252 erkende K-bedden en 76 erkende k-bedden. Na de reconversie van 2000 werden er 332 K-bedden en 95 k-bedden geprogrammeerd. Er is reeds een principieel akkoord (PA) d.d. 17 april 2003 met ingang van 1 november 2002 voor 16 K-bedden en 4 k-bedden voor het OPZ in Geel mits afbouw van 10 tf-plaatsen. Er is ook eenzelfde PA voor 15 K-bedden en 5 k-bedden voor het UZ in Gent mits afbouw van 10 A-bedden.

(K-bed : kinderpsychiatrie-volijdse opname ; k-bed : kinderpsychiatrie-deeltijdse opname ; tf-bed : verblijf in gezinsverpleging ; A-bed : neuropsychiatrie voor observatie in kortdurende behandeling van volwassen patiënten – red.)

De federale overheid heeft in 2002 ook drie types van proefprojecten opgestart voor kinderen en jongeren. Een eerste project betreft gezinsverpleging en werd toegewezen aan het OPZ in Geel ; een tweede project betreft intensieve behandeling van sterk gedragsgestoorde en/of agressieve jongeren en werd toegewezen aan het Stuivenbergziekenhuis in Antwerpen ; een derde project betreft psychiatrische zorg voor kinderen en jongeren in de thuissituatie door middel van outreaching, toegewezen aan één ziekenhuis per provincie.

Het OPZ in Geel kreeg tevens subsidies om in de gemeenschapsinstelling in Mol psychiatrische bijstand te verlenen.

Tevens is er overleg bezig tussen Gezondheidszorg en Bijzondere Jeugdbijstand om afspraken te maken rond prioritering van opnames op basis van beslissingen van de jeugdrechter, problemen in de gemeenschapsinstellingen en mogelijkheden tot eenheden forensische K-bedden.

Er is ook nog een federaal proefproject rond SGH-eenheden (*zelfhulpgroepen – red.*) voor jongeren.

We mogen dus verwachten dat er op korte termijn enige bijkomende ruimte komt voor opvang van minderjarigen in de psychiatrische zorg.

Op lange termijn zouden wijzigingen aan het jeugdrecht bijkomende oplossingen moeten bieden, door onder meer de wettelijke mogelijkheden van verplichte opname in de jeugdpsychiatrie in te bouwen.

**Vraag nr. 15
van 17 oktober 2003
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

OCMW Affligem – Samenwerkingsverband

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 15

van 17 oktober 2003

van de heer Etienne Van Vaerenbergh

Blz. 969

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 22
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 14

van 30 oktober 2003

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 866

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 23
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 15
 van 30 oktober 2003
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 866

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-Government.

Vraag nr. 27
van 7 november 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

WGO-conferentie milieu en gezondheid – Voorbereiding

Op 23 en 24 juni 2004 vindt de vierde Europese WGO-conferentie (Wereldgezondheidsorganisatie) over milieu en gezondheid plaats in Boedapest ("The Future of Our Children"). De conferentie is helemaal gericht op het lanceren van een actieplan rond "Kinderen, Milieu en Gezondheid" (het Cehape of "Children's Environmental Health Action Plan for Europe"), met nadruk op volgende probleemvelden :

- astma-allergie en respiratoire aandoeningen bij kinderen,
- ontwikkelingsstoornissen bij kinderen,
- water- en voedingsgebonden ziekten,
- verwondingen en ongevallen.

Van 15 tot 19 december 2003 zijn zowel de WGO als de Europese Unie te gast in België om deze conferentie verder voor te bereiden. Ook de Belgische wereld van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) zou in het kader van een week rond "Milieu en Gezondheid" bij deze voorbereidingen betrokken worden.

Dit is een unieke kans voor Vlaanderen en België om een voortrekkersrol te spelen om tot een beleid te komen dat zorg draagt voor het vrijwaren van "ecologische kinderrechten". Want kinderen zijn gevoeliger voor schadelijke stoffen in het milieu dan volwassenen. Vandaar dat er dringend nood is aan een structureel beleid om de gezondheid van kinderen te vrijwaren inzake milieurisico's.

Voor de Groenen moet er vooral aandacht gaan naar concrete maatregelen om de toename van astma en allergieën bij jonge kinderen in te dijken. Daarnaast is er dringend nood aan meer onderzoek naar de band tussen giftige stoffen in het milieu en leer- en ontwikkelingsstoornissen bij kinderen (zoals Attention Deficit Hyperactivity Disorder of ADHD).

1. Kan de minister meedelen welke concrete stappen zij reeds gedaan heeft om deze conferentie voor te bereiden ?
2. Welke afspraken zijn hierover gemaakt met de andere gemeenschappen en de federale overheid ?
3. Hoe worden de NGO's hierbij betrokken ?
4. Welke voorstellen zal Vlaanderen indienen als reactie op het ontwerp van platformtekst van de conferentie ?

Welke initiatieven zijn terzake eventueel reeds opgestart ?

Antwoord

1. Ik heb de afdeling Preventie en Sociale Gezondheidszorg opdracht gegeven om in nauwe samenwerking met de raadgevers van mijn kabinet, met de cel Milieu en Gezondheid van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en met het kabinet van mijn collega van Leefmilieu, de heer Ludo Sannen, deze conferentie voor te bereiden.

Concreet betekent dit dat door mijn administratie actief wordt geparticipeerd aan de uitwerking van de Europese strategie voor milieu en gezondheid van de Europese Commissie, die als het "Scale-initiatief" werd gelanceerd. Binnen dit initiatief werden een consultatief forum en een stakeholdersforum opgericht, samen met negen technische werkgroepen (binnen DG ENV : monitoring PCB-dioxines, monitoring zware metalen, monitoring pseudohormonen en

biomonitoring van kinderen ; binnen DG Sanco : ademhalingsaandoeningen, kanker bij kinderen, neurologische ontwikkelingsstoornissen en de ontwikkeling van milieu- en gezondheidsindicatoren ; binnen DG Research : onderzoeksnoten).

(Scale : Science, Children, Awareness, Legal Instrument, Evaluation ; DG ENV : directoraat-generaal Milieu ; PCB : polychloorbifenyyl ; DG Sanco : directoraat-generaal Gezondheids- en Consumentenbescherming – red.)

Ook door de Wereldgezondheidsorganisatie werden vier werkgroepen opgericht waaraan wordt geparticipeerd door de Vlaamse administratie : Cehape, verzorgingsbeginsel, sensibilisering en kruispuntdatabank.

2. Samen met de Vlaamse overheid participeren ook de federale overheid en de andere gewesten en gemeenschappen in de bovenvermelde projecten.

De Gemeenschappelijke Interministeriële Conferentie Leefmilieu – Gezondheid (GICLG) besliste tot de organisatie van een week "Leefmilieu – Gezondheid" van 15-19 december 2003. Hiertoe werd een voorbereidingsgroep opgericht onder voorzitterschap van het secretariaat van de GICLG. Deze groep bepaalt niet alleen de logistieke en begrotingsaspecten, maar ook de algemene inhoud van de diverse evenementen die gedurende die week zullen plaatsvinden. Zonder vooruit te willen lopen op de officiële agenda, werd gesuggereerd maandag voor te behouden voor het Cehape, dinsdag voor de WGO en de partnerorganisaties (NGO's), woensdag voor de voorstelling van de Belgische initiatieven aan de Belgische stakeholders en donderdag en vrijdag voor de vergaderingen van het consultatief forum en de verschillende technische werkgroepen die er hun baselinerapporten zullen voorstellen en waar een strategie zal worden uitgewerkt.

3. Een stakeholdersforum wordt opgericht waarin alle geïnteresseerden kritiek, advies of aanmerkingen kunnen geven over de werkzaamheden van de verschillende technische werkgroepen.

De betrokken NGO's zullen worden uitgenodigd aan dit initiatief mee te werken en worden uitgenodigd op de week "Leefmilieu – Gezondheid".

4. Op dit ogenblik worden de verschillende teksten nog voorbereid en zijn de baselinerapporten noch de actieplannen beschikbaar.

Zodra deze teksten zijn opgesteld, zullen deze worden bekeken, gelezen en bediscussieerd, waarna de Vlaamse opmerkingen zullen worden verdedigd op de verschillende fora.

Vraag nr. 28
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Op 9 juli 2003 werd het ontwerp van decreet betreffende de publiek-private samenwerking (PPS) door het Vlaams Parlement goedgekeurd. Nadat er vier jaar te pas en te onpas in alle discussies met deze term is geschermd, werd op deze wijze het PPS-principe eindelijk decretaal verankerd en ontstond er een wettelijk kader.

Ik stel me bij deze hele PPS-formule steeds de vraag of het hier niet veeleer om een opgeblazen luchtballon gaat, dan om een echt beleidsinstrument.

1. Welke PPS-initiatieven heeft de minister de voorbije vier en een half jaar genomen ?
2. Over welke projecten gaat het ?

Welke private instanties of bedrijven waren hierbij betrokken ?

3. Welke budgetten werden hiervoor uitgetrokken ?

Wat is het juiste aandeel privé-kapitaal in deze projecten ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers nr. 18, Landuyt nr. 21, Vanderpoorten nr. 26, Van Mechelen nr. 29, Van Grembergen nr. 33, Bossuyt nr. 66 ; Sannen nr. 42 ; Byttebier nr. 28 ; Ceysens nr. 13, Keulen nr. 25).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
EN E-GOVERNMENT

Vraag nr. 2
van 10 oktober 2003
van de heer MARC VAN DEN ABEELLEN

Chemische industrie – EU-verordening REACH

De Europese Commissie bereidt momenteel een verordening voor die de bestaande Europese wetgeving met betrekking tot chemische stoffen drastisch zal wijzigen. De Europese Commissie implementeert hiermee haar White Paper "On the strategy for a future chemicals policy", dat in februari 2001 werd opgesteld. De Commissie vindt dat de bestaande Europese wetgeving onvoldoende garanties biedt om de gevolgen voor de gezondheid van de mens en voor het milieu in te schatten. Zij wil dan ook een nieuw systeem invoeren voor de registratie, evaluatie en goedkeuring van chemische producten. De chemische industrie zal in de praktijk meer dan 100.000 stoffen moeten testen op hun schadelijke effecten voor mens en milieu. Het systeem, met de naam "Reach", zal de huidige bewijslast omkeren : de overheid zou niet langer moeten bewijzen dat een product onveilig is, maar de industrie moet bewijzen dat een product veilig is.

Op zich is de doelstelling van "Reach" lovenswaardig, maar het systeem houdt totaal geen rekening met de competitiviteit van de Europese bedrijven. Doordat het stoffenbeleid in de Verenigde Staten en Azië veel minder streng is, is de kans niet onbestaande dat zowel de productie van, als het onderzoek naar chemische producten uit Europa verdwijnt. Vooral in de Antwerpse chemie-industrie, die de tweede grootste ter wereld is na Houston, zou deze verordening nefaste gevolgen kunnen hebben voor de 65.000 Vlaamse werknemers. Men mag zeker niet vergeten dat de Kyoto-bepalingen reeds zeer belastend zijn voor deze industrietak.

1. Zijn er momenteel gesprekken met de federale regering om op Europees niveau mee te lobbyen om deze toekomstige verordening af te zwakken ?
2. Wat onderneemt de minister op Vlaams niveau om de voor Vlaanderen belangrijke chemiesector te vrijwaren ?

Antwoord

Als Vlaams minister van Economie ben ik me terdege bewust van het grote belang dat de EU-ontwerpverordening "Reach", die de Europese Commissie eerlang zal aannemen, heeft voor de chemische industrie in het algemeen en voor de chemische industrie in Vlaanderen in het bijzonder. Ik ben ook goed bekend met de bijzondere plaats die de Antwerpse chemie-industrie op wereldschaal inneemt en haar betekenis voor de Vlaamse economie en werkgelegenheid. Ik heb trouwens onder meer goed nota genomen van het standpunt van Fedichem, die de sector vertegenwoordigt en verdedigt.

Het feit dat het productenbeleid tot de bevoegdheid van mijn federale collega mevrouw Moerman behoort, doet niets af aan de bijzondere aandacht die ik aan dit dossier blijvend wil schenken en aan de vooraanstaande rol die ik binnen de EU-Raad Concurrentievermogen tot 1 juli 2004 kan en zal spelen als woordvoerder van de Belgische delegatie voor de industriepunten waartoe dit dossier behoort.

Mijn tussenkomsten in de ministeriële Raadsvergaderingen impliceren vanzelfsprekend voorafgaande coördinatie met de federale overheid en de andere gewesten, aangezien steeds een Belgisch standpunt dient te worden ingenomen, zoals dit de vaste regel is voor alle standpunten die in de Raad worden vertolkt. Voor die intra-Belgische afstemming bestaat zowel een sectorale overlegstructuur binnen de FOD Economische Zaken, als een horizontaal coördinatieorgaan binnen de FOD Buitenlandse Zaken (directie E, vroegere "P11") (*FOD : Federale Overheidsdienst – red.*). Reeds aan de Raadsvergadering van september jongstleden, toen de Commissie de resultaten van de internetraadpleging voorstelde, was een intra-Belgische coördinatie voorafgegaan, ook al was het toen nog maar ter voorbereiding van een eerste reactie.

Deze en de reacties van de andere delegaties hebben er onder meer toe geleid dat de staatshoofden en regeringsleiders in hun conclusies van de Europese Raad van Brussel van 16/17 oktober 2003 duidelijk maakten dat de EU-wetgeving de Unie niet in een ongunstige concurrentiepositie mag plaatsen ten opzichte van andere belangrijke economische regio's en dat de Commissie wordt verzocht rekening te houden met de gevolgen van voorgestelde EU-wetgeving voor ondernemingen en alomvattende effectbeoordelingen uit te voeren (in het bijzonder voor KMO's).

Daarnaast is er natuurlijk het ad hoc overleg tussen de kabinetten en het constante overleg tussen mijn Vlaamse vertegenwoordiger op de Permanente Vertegenwoordiging van België en zijn federale collega, die beiden namens België deelnemen aan de werkzaamheden van de Raadswerkgroep Concurrentievermogen en Groei, die de ministerraad Industrie voorbereidt. Op die wijze ben ik trouwens in een vroeg stadium op de hoogte van de ontwikkelingen in de Raad en kan er vanuit mijn kabinet input worden gegeven voor de in te nemen standpunten.

Vanzelfsprekend is ook een goede beleidsafstemming met de collega's die bevoegd zijn voor Milieu noodzakelijk. Wat mij betreft, is dit in de eerste plaats met mijn collega binnen de Vlaamse regering, de heer Sannen. Ik mag eraan herinneren dat dit dossier eveneens door de Raad Milieu wordt besproken (waar momenteel, onder Italiaans EU-voorzitterschap, mijn Vlaamse collega woordvoerder van de Belgische delegatie is). De Europese Raad geeft weliswaar impliciet de voorrang aan de Raad Concurrentievermogen voor de behandeling van dit dossier, doch tegelijk stelt de Europese Raad dat besprekingen in coördinatie met andere Raadsformaties dienen te gebeuren.

Ik hoop hiermee de Vlaamse volksvertegenwoordiger gerust gesteld te hebben dat ik op structurele wijze alle mogelijke acties onderneem om de competitiviteit en de innovatiekracht van de Vlaamse chemische industrie te bewaren bij het nastreven van de op zich lovenswaardige doelstelling van de verordening om beter de gevolgen voor de gezondheid van de mens en voor het milieu in te schatten.

Vraag nr. 12
van 7 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export naar China – Onderzoek Staatsveiligheid

Naar verluidt gaat de Staatsveiligheid na welke de valkuilen en mogelijkheden zijn voor Belgische bedrijven die de Chinese markt willen betreden (cfr. De Tijd van 4 november 2003).

1. Werd de Vlaamse regering hier ooit van op de hoogte gesteld ?
2. Is er enige vorm van samenwerking met de Vlaamse economische vertegenwoordigers ter plaatse ?

3. Is er elders buiten China ook nog samenwerking in verband met dergelijke praktijken ?
4. Is er een akkoord tussen de Vlaamse en de Belgische regering in verband met het ter beschikking stellen van dergelijke informatie aan Vlaamse exporterende bedrijven of aan bedrijven die in China of elders willen investeren ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering is hiervan niet op de hoogte.
2. Op dit moment is er geen samenwerking met de Vlaamse economische vertegenwoordigers uit China. De contacten die er reeds geweest zijn, beperken zich tot een gesprek tijdens de spreekdagen China in Hasselt op 23 juni 2003.
3. Ook op andere plaatsen is er op dit moment geen samenwerking.
4. Ik heb geen weet van een akkoord tussen de Vlaamse en de Belgische regering in verband met het ter beschikking stellen van dergelijke informatie aan Vlaamse exporterende bedrijven of aan bedrijven die in China of elders willen investeren.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 1
van 3 oktober 2003
van mevrouw NIKI DE GRYZE

Sociale woningbouw Gent – Financiële situatie

De Gentse schepen van Sociale Zaken en Huisvesting, Martine De Regge, heeft toegegeven dat het streefcijfer van 2.000 extra sociale woningen tegen 2006 niet langer houdbaar is. Er zijn sinds 2001 nog maar 400 woningen bijgekomen.

Er waren bij de start van de nieuwe gemeenteraad van Gent in 2001 ongeveer 6.900 sociale woningen nodig in Gent. Samen met de huisvestingsmaatschappijen heeft het stadsbestuur toen beloofd tussen 2001 en 2006 2.000 nieuwe sociale woningen te realiseren. Drie jaar later zijn er nog maar 400 extra woningen gebouwd en de financiële proble-

men bij sommige huisvestingsmaatschappijen zijn weinig hoopgevend. Het grootste bouwproject, namelijk Malpertuus van de Gentse Maatschappij voor de Huisvesting, is al stilgelegd voor het helemaal afgewerkt was, wegens geldgebrek.

De minister beloofde dan ook 11 miljoen euro in totaal voor de sociale huisvesting, waarvan 4/29 aan Gent, maar dit is geen nieuw geld, want de voormalige minister had dit reeds beloofd in maart jongstleden en dit bedrag vult enkel de exploitatiekosten aan voor één jaar. Met dit geld kunnen geen nieuwe leningen aangegaan worden.

Aangezien woningen voor de minder goeude bevolking toch een prioriteit zouden moeten zijn, vraag ik aan de minister welke echte oplossing hij voor Gent heeft uitgewerkt.

Antwoord

In de beleidsnota van de stad Gent staat ingeschreven dat de stad binnen deze legislatuur 2.000 bijkomende sociale huurwoningen wenst te realiseren, in hoofdzaak door de zeven socialehuisvestingsmaatschappijen werkzaam op het grondgebied van Gent.

Gelet op het feit dat drie Gentse huisvestingsmaatschappijen behoren tot de SHM's met een uiterst lage inkomenscoëfficiënt en hun huurinkomsten in nieuwe projecten niet toelaten om deze projecten in evenwicht te beheren, hebben deze maatschappijen hun bouwprogramma's teruggeschroefd.

Deze problematiek is bij de Vlaamse regering voldoende bekend en de parlementaire Commissie voor Huisvesting en twee medewerkers van mijn kabinet brachten hieromtrent op 31 januari 2003 een bezoek aan de Gentse huisvestingsmaatschappijen.

Ik heb, om tegemoet te komen aan de verzuchtingen van de socialehuisvestingsmaatschappijen, 11 miljoen euro verhuursubsidie verleend aan de socialehuisvestingsmaatschappijen die minimaal 500 huurwoningen beheren en een inkomenscoëfficiënt hebben van 0,90 of lager. In juli 2003 werd reeds 6,15 miljoen euro hiervan uitbetaald. Voor Gent kregen de SHM's Gentse Haard, Gentse Maatschappij voor de Huisvesting, Goede Werkmanswoning en Scheldevallei tezamen 891.971,47 euro verhuursubsidie van de uitbetaalde 6,15 miljoen euro.

De toekenning van een tweede schrijf van de verhuursubsidie van 4,85 miljoen euro wordt voorbereid, in afwachting van de gevraagde evaluatie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM).

Dat er sinds 2000 in Gent maar 400 sociale huurwoningen zij bijgekomen, moet worden gerelativeerd, omdat deze bovenop het aantal komen dat uit de markt werd genomen voor afbraak (Malpertuus, Wilgestraat, Mimosastraat, Geraniumstraat, ...), ontruimd voor renovatieprojecten (Wielewaal, Malem, Noormanstraat, ...) of verkocht (Zebrastraat). Dit betekent dat het Vlaams Gewest reeds de bouw of renovatie van meer dan 1.400 woningen heeft gefinancierd.

Alle huisvestingsprojecten in Gent die bij de cel Woonbeleid van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) werden ingeleid en die ver genoeg gevorderd zijn om ingeschreven te worden op de begrotingen van het investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of van de subsidie voor bouw en renovatie, zijn opgenomen.

Daarnaast hebben twee huisvestingsmaatschappijen en de stad zich kandidaat gesteld met vier proefprojecten welke binnen de PPS-formule, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 9 mei 2003, zullen worden gerealiseerd (*PPS : publiek-private samenwerking – red.*).

Op 4 oktober 2003 heeft de Vlaamse regering de procedure van aanbesteding/gunning van maximaal 450 sociale woningen goedgekeurd via een beperkte offerteaanvraag. De vier projecten van Gent zijn goed voor 113 woningen, of méér dan 25 % van de proefprojecten.

Conclusie

- Dat de lokale huisvestingsmaatschappijen om budgettaire redenen de bouwproductie beperken, is begrijpelijk.

Ik ben niet bevoegd om deze vennootschappen te verplichten bouwprojecten op te zetten.

- Ik voorzie ook in 2004 in een gelijkaardig budget voor verhuursubsidies (11 miljoen euro) voor de meest noodlijdende stedelijke huisvestingsmaatschappijen als basisondersteuning. Tevens onderzoekt een "werkgroep structurele maatregelen" oplossingen op middellange termijn voor SHM's met concentraties van gezinnen met laag inkomen en grootstedelijke problematiek.

Ik reken erop dat deze ondersteuning de huisvestingsmaatschappijen zal aanzetten om opnieuw meer te bouwen.

- Huisvestingsmaatschappijen die binnen prioritaire woongebieden huisvestingsprojecten opzetten, genieten voorrang binnen de begroting.

Als Gentse lokale wooninitiatieven worden genomen binnen deze gebieden, dan genieten zij bedoelde voorrang.

Vraag nr. 2
van 3 oktober 2003
van de heer JAN PENRIS

SHM Dijledal Leuven – Klachten

De socialehuurdersvereniging "Onze Huurders" hield deze zomer een enquête over de tevredenheid van huurders van sociale woningen in Vlaanderen. Onderzocht werd : de woonsituatie, de kwaliteit van de woning, de properheid, en dergelijke meer.

Opvallend was in het bijzonder het grote aantal klachten van bewoners van de Leuvense maatschappij Dijledal. De respondenten klagen over ongedierte in de gebouwen, defecte liften, waterlekken, vochtinsijpeling, schimmelvorming op plafonds en ramen, gebrek aan nooduitgangen en brandtrappen. De huurders uitten ook hun ontevredenheid over het feit dat ze met hun klachten nergens terecht kunnen.

1. Is de minister op de hoogte van deze problemen ?
2. Heeft hij reeds klachten ontvangen betreffende de woonsituatie in bepaalde appartementsblokken van Dijledal ?

Kan hij hiervan een overzicht geven ?

3. Werd er door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) reeds een onderzoek ingesteld naar eventuele wantoestanden binnen Dijledal ?
4. Werden er al woningen van Dijledal onbewoonbaar verklaard of werden er al conformiteitsat- testen van woningen ingetrokken ?
5. Welke maatregelen neemt de minister om deze situatie uit te klaren ?

Antwoord

1. Zowel ikzelf als de VHM zijn op de hoogte van de matige technische kwaliteit van sommige gebouwen binnen het patrimonium van de sociale-huisvestingsmaatschappij Dijledal.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger moet begrijpen dat tot de fusie van de socialehuisvestingsmaatschappij Heuvelhof met de sociale-huisvestingsmaatschappij Sint-Maartensdal tot Dijledal, er zeer weinig aandacht werd besteed aan renovatie, vooral Heuvelhof had een zeer oud en zeer slecht onderhouden patrimonium.

Sedert de fusie worden nu wel systematisch renovatiewerken uitgevoerd en het betreft telkens grote gehelen, onder andere :

47 woningen	Onze Toevlucht – Kessel-Lo
123 woningen	Beosierwijk – Kessel-Lo (nog in uitvoering)
57 woningen	Casablanca – Kessel-Lo
41 woningen	Ouderenvreugd – Wilsele
228 appartementen	Schorenhof – Wilsele
70 woningen	Hoogland – Korbeek-Lo
82 appartementen	Vriezenhof – Leuven (nog in uitvoering)
86 appartementen	Remyvest Leuven (aanbe- steed)
114 appartementen	Toren I Sint-Maartensdal – Leuven
185 appartementen	Toren I en II – Sint- Maartensdal – Leuven
72 appartementen	Koning Albertbuilding – Kessel-Lo

Totaal : 1.105 appartementen

Op 24 november 2003 heeft de aanbesteding plaats van Blok I – Sint-Maartensdal van 120 appartementen. Na de doorschuifbeweging zullen nog Blok II (130 app.) en Blok III (124 app.) gerenoveerd worden (in totaal 374 app.).

2. Tot nu toe zijn de klachten bij de VHM zeer beperkt. Ooit waren er klachten in de wijk Hoogland – ondertussen reeds gerenoveerd – en een petitie van bewoners over de aanpak van de renovatie van Blok I – Sint-Maartensdal (d.d. 14/8/02), maar die verzoeken zijn planmatig opgelost.

Recentelijk werd me nog een klacht bezorgd over de slechte bouwfysische toestand van het gebouw Vriezenhof. Na een lange procedure met enkele tegenslagen m.b.t. ontwerp en architect is er vandaag toch een oplossing gevonden en wordt het gebouw nu gerenoveerd. Heden zijn alle gevelwerken beëindigd, zijn de ramen vervangen, is men in de eerste van de drie toegangspartijen tegels aan het plaatsen, is men de keukens aan het plaatsen, zijn de ramen vervangen. Kortom zit alles in de fase van de afwerking.

Op vraag van de stad Leuven werd door het HIVA een studie uitgevoerd naar de tevredenheid van de bewoners van de socialehuisvestingsmaatschappij in Kessel-Lo en dus niet bij huurders van particuliere woningen (*HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*). De resultaten waren behoorlijk gunstig ("Een leefbaarheidsbarometer voor Leuven", Sarah Dewilde & Sien Winters, Leuven, HIVA, 2000).

3. Van wantoestanden heb ik geen weet. Natuurlijk kan niet alles tegelijk uitgevoerd worden en buiten deze opsomming zijn ook nog kleinere renovaties uitgevoerd en worden er nog andere voor de toekomst gepland, rekening houdende met de verhuismogelijkheden van de huurders. Dijledal beschikt ook over een uitgebreide onderhoudsdienst, die zo goed mogelijk probeert tegemoet te komen aan de wensen van de huurders.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger moet weten dat de renovatie van het huidige Sint-Maartensdal volop aan de gang is en gezien zijn omvang nog wel een tijdje zal duren. Op het einde dienen ook nog omgevingswerken uitgevoerd te worden. Dergelijke grootschalige renovatieprojecten duiden toch op een engagement om de kwaliteit van het bestaande patrimonium te verbeteren en vereisen een doorgedreven financiële inspanning.

4. Wat woningen bij de socialehuisvestingsmaatschappij Dijledal betreft, kan ik meedelen dat er nog nooit woningen in het kader van de Vlaamse Wooncode ongeschikt of onbewoonbaar zijn verklaard.

Wel werden er een aantal opnames op de inventaris van verwaarlozing en leegstand gedaan, en dit vrijwel uitsluitend ter voorbereiding van renovatiewerkzaamheden.

Ook zijn er al woningen tijdelijk ontruimd om hygiënische redenen en redenen van veiligheid, en dit buiten de Vlaamse Wooncode. Deze woningen werden dan ook na een opruimbeurt en vaak ontsmetting vrijwel onmiddellijk opnieuw verhuurd.

Wat de conformiteitsattesten betreft, kan ik meedelen dat Dijledal tot op heden nog nooit een conformiteitsattest heeft aangevraagd en dus zijn er nog nooit ingetrokken.

5. Gezien de intense renovatiewerken die momenteel aan de gang zijn (zie vorige tabel, 1.105 appartementen worden momenteel al dan niet grootschalig gerenoveerd, en dit op een totaal patrimonium van 3.225 wooneenheden), meen ik te weten dat de bedoelde socialehuisvestingsmaatschappij haar verantwoordelijkheid neemt in de kwaliteitshandhaving van haar eigen patrimonium en er dus geen maatregelen vereist zijn van de minister van Wonen.

Vraag nr. 3
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Centrumsteden – Subsidiëring

Vlaanderen telt dertien centrumsteden. Deze steden krijgen elk jaar een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap via het Gemeentefonds. Het precieze bedrag van deze jaarlijkse dotatie is eenvoudig terug te vinden. Er heerst echter meer onduidelijkheid omtrent de andere geldstromen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar deze dertien steden vloeien.

1. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van huisvesting ?
2. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van sport en het openluchtlevens ?
3. Aan de hand van welke criteria werden deze middelen verstrekt ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 2), Vanderpoorten (nr. 4), Van Mechelen (nr. 5), Van Grembergen (nr. 6), Bossuyt (nr. 15), Sannen (nr. 4), Byttebier (nr. 9), Ceysens (nr. 1) en Keulen

(nr. 3), telkens met betrekking tot hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

Volgens welke criteria (bv. volgorde van indiening) werden de dossiers afgehandeld en al dan niet goedgekeurd ?

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 909 – red.)

Vraag nr. 5 van 10 oktober 2003 van de heer CARL DECALUWE

Slopingspremies – Uitbetaling

Talrijke bouwmaatschappijen hebben oude woonpanden aangekocht in het kader van inbreidingsprojecten. Het is de bedoeling na de slooping van deze panden nieuwe gebouwen op deze terreinen op te trekken.

Blijkbaar krijgen talrijke initiatiefnemers de slopingpremie niet uitbetaald.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal slopingpremies dat aan erkende socialebouwmaatschappijen werd uitbetaald, met vermelding van het bedrag en opgesplitst per provincie ?
2. Over welke middelen beschikt de minister voor slopingpremies ?

3. Kan de minister bevestigen dat er een uitbetalingsprobleem is voor de slopingpremies ?

Antwoord

1. Overzicht van het aantal slopingpremies en het bedrag opgesplitst per provincie dat verleend werd aan een SHM (*socialehuisvestingsmaatschappij* – red.).

In de vraag is er sprake van slopingpremies. In de strikte zin bestaan er geen slopingpremies binnen de wetgeving van de sector Huisvesting. Er is wel de mogelijkheid tot het subsidiëren van slopingwerken : de vraag wordt dan ook als dusdanig geïnterpreteerd.

In de onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van projecten waarvoor er een subsidie verleend werd voor hetzij slopingwerken, hetzij bouwrijp maken van gronden, hetzij beperkte infrastructuurwerken (of een onderlinge combinatie). Deze projecten staan op zich of maken deel uit van een bouw- en renovatiedossier (SBR-programma / IP-programma VHM / subsidies eigendomssector). De gegevensbank van de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur kan geen onderscheid maken tussen slopingwerken, bouwrijp maken van gronden en kleine niet-afsplitsbare infrastructuurwerken. De gegevens hebben betrekking op projecten die gerealiseerd werden sinds 1 mei 1997, datum dat het procedurebesluit van 19 december 1996 van kracht werd (*SBR : subsidie bouw en renovatie ; IP : investeringsprogramma's ; VHM : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij* – red.).

	Aantal projecten	Vastleggingsbedrag	Betalingsbedrag
Antwerpen	41	2.477.894,59	2.220.524,94
Vlaams-Brabant	26	893.728,55	786.482,29
West-Vlaanderen	48	1.701.608,80	1.203.150,95
Oost-Vlaanderen	102	5.103.432,21	4.418.970,46
Limburg	29	1.408.416,14	1.040.421,10
Totaal	246	11.584.080,29	9.669.550,35

2. Er zijn binnen de sector Huisvesting twee kanalen waarlangs een initiatiefnemer een subsidie kan verkrijgen voor slopingswerken.

- *Via het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 19 december 1996 houdende subsidiëring van het bouwrijp maken van gronden en de aanleg van de infrastructuur en gemeenschapsvoorzieningen voor sociale woonwijken*

De minister kan voor de gehele of gedeeltelijke sloop van één of meer gebouwen en/of bouwrijp maken van percelen een subsidie verlenen (artikel 3; § 1.1°), voorzover de werken passen in een sociaal woonproject dat erkend is als vatbaar voor programmatie.

Deze subsidie bedraagt 100 % (art.6).

De subsidie wordt niet toegekend in volgende gevallen.

- De gebouwen zijn opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed.
- Het project bestaat uit de bouw van sociale koopwoningen en krijgt subsidies onder het stelsel subsidies in de eigendomssector (BVR 23 maart 1999) (zie verder).
- Het gaat om gedeeltelijke sloop in het kader van de renovatie van een gebouw (in dat geval maken ze deel uit van het renovatiedossier dat eventueel via SBR gesubsidieerd wordt).

Binnen de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur worden voor het verlenen van subsidies geen aparte criteria gehanteerd tussen de aanleg van de publieke ruimte, sloopdossiers en gemeenschapsvoorzieningen, tenzij op het vlak van urgentie (bv. voor woonbaarheid) of gecombineerde dossiers (SBR-dossier + sloop of IP-dossier + sloop).

Voor het begrotingsjaar 2003 werden er op programma 62.4 BA 51.07 voor 24.788.000 euro vastleggingskredieten en 22.871.000 euro betalingskredieten ingeschreven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het grootste deel wordt aangewend voor de aanleg van de publieke ruimte waarbij de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur zelf opdrachtgever is. Het aandeel voor slopingswerken is zeer klein ten opzichte van het totale budget.

Voor het begrotingsjaar 2004 worden op deze basisallocatie voor 24.560.000 euro vastleggingskredieten en 22.062.000 euro betalingskredieten ingeschreven. Daarnaast wordt nog in een extra budget van 12.390.000 euro voorzien via het Fonds voor Financiering van Eenmalige Investeringsuitgaven.

- *Via het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1999 houdende subsidiëring van de renovatie van woningen en gebouwen en van de bouw van nieuwe sociale woningen in de eigendomssector*

Bij vervangingsbouw kan de initiatiefnemer in overeenstemming met artikel 5 een subsidie van 40 of 30 % ontvangen (echter beperkt tot maximumbedragen). Onder vervangingsbouw wordt verstaan : het volledig wegruimen van oude gebouwen en het oprichten, in de plaats hiervan, van nieuwe woningen met volledig nieuwe of gerecycled materialen.

Hier rijzen problemen indien de initiatiefnemer reeds een beroep heeft gedaan op subsidiëring via het eerste kanaal (zie regelgeving via BVR 19/12/1996 hierboven).

In overeenstemming met artikel 3 van het BVR van 23 maart 1999 is er geen sprake meer van vervangingsbouw indien de gebouwen al gesloopt zijn en wordt de subsidie daarom beperkt tot 30 % of geweigerd.

Voor het begrotingsjaar 2003 werden er op programma 62.4 BA 63.67 voor 6.237.000 euro vastleggingskredieten en 6.090.000 euro betalingskredieten ingeschreven en voor het begrotingsjaar 2004 6.331.000 euro vastleggingskredieten en 7.179.000 euro betalingskredieten.

3. Er is geen achterstand in de behandeling van de betalingsvoorwaarden van de goedgekeurde projecten.

Om een project sneller te laten uitvoeren, kan de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur in overeenstemming met artikel 16, § 3, 2° lid van het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996 houdende vaststelling van de procedure inzake de programmering en de subsidiëring van operaties en werken die voor sociale doeleinden worden uitgevoerd, toestemming verlenen tot het gunnen van de werken voor het definitieve voorstel van subsidie is betekend.

Vraag nr. 6
van 10 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Staten-Generaal Sportclubs – Evaluatie

In het weekend van 20 en 21 september 2003 werd in de Topsporthal in Gent de Staten-Generaal van de Sportclubs georganiseerd. Ter voorbereiding van dit evenement organiseerde het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosos) een bevraging bij de sportclubs en gebruikte de resultaten voor de inhoudelijke stoffering van de verschillende werkgroepen en het opmaken van de resoluties.

Met betrekking tot de organisatie van deze Staten-Generaal wil ik aan de minister dan ook volgende vragen stellen.

1. Wat zijn de uitgaven voor de organisatie van dit tweedaags evenement ?

2. Wat zijn de inkomsten van dit evenement ?

3. Wat is de personeelsinzet in aantal fulltime equivalenten en in aantal manuren vanwege Blosos ?

Worden de extra prestaties van het personeel gecompenseerd ? Zo ja, op welke wijze ?

4. Hoeveel bezoekers trok dit evenement ? Opgesplitst in :

a) deelname van het Blosos-personeel ;

b) deelnemers vanuit het gemeentelijk niveau ;

c) deelnemers vanuit het provinciaal niveau ;

d) deelnemers vanuit de sportfederaties, verdeeld in :

– unisportfederaties,

– recreatieve sportfederaties,

– sportieve vrijetijdsbesteding,

– niet-erkende sportfederaties ;

e) deelnemers vanuit clubs ?

5. Aan hoeveel clubs werd de vragenlijst toegezonden ? Wat was de respons :

a) uitgesplitst in clubs aangesloten bij :

– unisportfederaties,

– recreatieve sportfederaties,

– sportieve vrijetijdsbesteding,

– niet-erkende sportfederaties (welke ?) ;

b) opgesplitst per sporttak ?

6. Hoe en door wie werden de vragenlijsten aan de clubs opgesteld ?

Werden de sportfederaties betrokken bij het opstellen van de vragenlijst ? Zo ja, welke federaties ?

7. Wie heeft de resultaten van de bevraging geanalyseerd ?

Op welke wijze kwamen de resoluties tot stand ?

8. Worden de resultaten van de bevraging ter beschikking gesteld van de federaties en hun clubs ?

Kunnen de federaties individueel een overzicht krijgen van de resultaten voor hun federatie ?

Antwoord

Algemene opmerking : de bevraging van de sportclubs en de organisatie van de Staten-Generaal van de Sportclubs zijn een belangrijk onderdeel van de Blosos-sensibiliseringscampagne "Bij een sportclub zit je goed".

1. De uitgaven kunnen worden uitgesplitst in uitgaven voor de voorbereiding en uitgaven voor de organisatie zelf van de Staten-Generaal van de Sportclubs.

De kosten voor de voorbereiding (drukken van de enquête, de infobrochure, de poster, de verzending, enz.) bedragen ± 9.000 euro.

De uitgaven voor de organisatie zelf van de Staten-Generaal van de Sportclubs hebben onder meer betrekking op de inhuring van tenten

(extra zalen), tafels en stoelen, extra licht- en geluidsinstallatie, fotokopies, de sportshow, enzovoort, en bedragen ± 90.000 euro.

2. De deelname aan de Staten-Generaal, de sportnamiddag en de sportshow was gratis voor alle deelnemers. Enkel voor de maaltijd op zaterdagmiddag diende een bijdrage van 8 euro per persoon betaald te worden. Inkomsten catering : 3.136 euro.

Aan alle deelnemers werd een gratis softwarepakket ter beschikking gesteld voor de aanmaak van een website. De commerciële waarde van dit pakket bedraagt 36.000 euro (1.000 stuks).

Aan alle medewerkers werd gratis een outfit (sweater) ter beschikking gesteld. 32 Vlaamse sportfederaties hebben op zondagmiddag een gratis sportprogramma aangeboden. Alle federaties deden dit op vrijwillige en onbezoldigde basis.

3. Deze Staten-Generaal werd voorbereid en uitgevoerd onder leiding van een gemengde stuurgroep Bloso – VSF (*Koepelorganisatie Vlaamse Sportfederaties – red.*). Beide organisaties hebben hiervoor personeel ter beschikking gesteld. Ook de provinciale sportdienst Oost-Vlaanderen (2) en de Gymnastiekfederatie Vlaanderen (3) stelden personeel ter beschikking.

Wat het Bloso betreft, werden hiervoor op zaterdag 20 september 68 personeelsleden ingezet en op zondag 21 september 43.

Wat de compensatie betreft, zijn de wettelijke verplichtingen inzake weekendwerk van toepassing.

4. Aantal ingeschreven deelnemers

- Clubs : 437
- Gemeentelijk niveau (*) : 176
- Sportfederaties (enkel totaalcijfer is mogelijk) (*) : 153
- Andere sportfederaties : 117
- Bloso-personeel : 71
- Provinciaal niveau : 22
- Parlementairen + kabinet : 12

– Pers : 12

– Bijkomende bezoekers op sportnamiddag en sportshow : 360

(*) Sommige van deze deelnemers vertegenwoordigen ook een sportclub.

5. De vragenlijst werd verstuurd aan alle sportclubs in Vlaanderen :

– via de Vlaamse sportfederaties,

– via de gemeenten : de gemeenten ontvingen het nodige aantal exemplaren van de vragenlijst om te verdelen via de sportraad aan de sportclubs die niet aangesloten zijn bij een sportfederatie.

Bovendien werden de voorzitters van de Vlaamse sportfederaties aangeschreven om hun aangesloten sportclubs aan te sporen de vragenlijst te beantwoorden.

2.480 sportclubs stuurden hun ingevulde vragenlijst tijdig terug. Ondertussen zijn er nog een honderdtal vragenlijsten laattijdig binnengestuurd.

Uitsplitsing volgens aansluiting geeft als resultaat :

– 2.090 clubs zijn aangesloten bij een sportfederatie,

– 177 clubs zijn niet aangesloten bij een sportfederatie,

– 213 clubs hebben geen antwoord gegeven op deze vraag.

Van de 2.090 sportclubs die zeggen aangesloten te zijn bij een sportfederatie zijn er 1.990 die ook aangeven bij welke sportfederatie :

– 906 clubs zijn aangesloten bij een unisportfederatie ;

– 732 clubs zijn aangesloten bij een recreatieve sportfederatie ;

– 234 clubs zijn aangesloten bij een niet-erkennde sportfederatie (230 aangesloten bij de voetbalbond, 2 bij de hockeybond en 2 bij de ijshockeybond) ;

- 111 clubs zijn aangesloten bij een uitsluitend erkende (niet-gesubsidieerde) sportfederatie ;
- 7 clubs zijn aangesloten bij een organisatie van sportieve vrijetijdsbesteding.

Uitsplitsing volgens sporttak geeft als resultaat : 2.418 sportclubs geven één of meerdere sporttakken op. Rekening houdende met de eerste/voornaamste sporttak, komt voetbal op de eerste plaats (391 clubs), voor volleybal/netbal (247 clubs), gymnastiek (135 clubs), wielersport (124 clubs) en zaalvoetbal (126 clubs). In totaal worden 70 verschillende sporttakken als eerste of voornaamste sporttak genoemd.

6. De gemengde werkgroep Bloso – VSF heeft de vragenlijst voorbereid.

Voor de samenstelling van deze stuurgroep heeft het Bloso gevraagd aan de VSF om een aantal federaties voor te stellen. De VSF heeft volgende federaties aangewezen om deel uit te maken van de stuurgroep :

- Gymnastiekfederatie Vlaanderen,
- Vlaamse Handbalvereniging,
- Vlaamse Tennisvereniging,
- Vlaamse Judofederatie.

Naast deze vertegenwoordigers van de sportfederaties telde de stuurgroep ook vertegenwoordigers van sportclubs, twee van de VSF, een vertegenwoordiger van de stad Gent en een vertegenwoordiger van de provinciale sportdienst Oost-Vlaanderen.

7. 2.480 sportclubs hebben tijdig op de vragenlijst geantwoord. Het doel van deze enquête was gegevens te verzamelen die konden dienen als basis voor de discussie op de Staten-Generaal. Alle antwoorden van deze 2.480 clubs werden op computer ingegeven. Het Bloso heeft gezorgd voor de statistische verwerking en de analyse van de verzamelde informatie.

De resultaten van deze enquête, samen met andere Bloso-onderzoeken (evolutie leden gesubsidieerde sportfederaties, bevraging van de Vlaamse schepenen van Sport en de beperkte enquête bij alle Vlaamse gemeenten), vormden de basis voor het opstellen van de resoluties van de Staten-Generaal.

Elk van de tien workshops heeft rond zijn thema na discussie in de workshop, de desbetreffende resoluties goedgekeurd. Alle resoluties werden in de nacht van zaterdag op zondag redactioneel uitgewerkt en gekopieerd, zodat ze zondag konden worden rondgedeeld en besproken tijdens de plenumsessie. Op maandag 23 september stonden de resoluties integraal op de Bloso-website, waar ze nog steeds te consulteren zijn.

8. De gemengde stuurgroep is van mening dat het nuttig zou zijn om een tweede ronde te organiseren om nog meer sportclubs bij de studie te betrekken.

De Vlaamse sportfederaties zullen hier uiteraard bij betrokken worden.

**Vraag nr. 7
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Gemeenten – Subsidiëring

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 13
van 10 oktober 2003
van de heer Francis Vermeiren
Blz. 938

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 8
van 10 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Sportakkoorden – Stand van zaken

In de resolutie van het Vlaams Parlement betreffende de krachtlijnen voor een strategisch plan voor de sport die op 10 juli 1997 unaniem werd goedgekeurd, wordt speciaal de aandacht gevestigd op het uitwerken van een sportluik binnen de culturele akkoorden en van bilaterale sportakkoorden met het buitenland (Stuk 727 (1996-1997) – nr. 7).

Inmiddels werden door de Vlaamse regering diverse samenwerkingsakkoorden en culturele akkoorden afgesloten.

1. Met welke staten en regio's heeft Vlaanderen samenwerkingsakkoorden en culturele akkoorden afgesloten in de huidige legislatuur ?
2. In welke van deze akkoorden werd een sportluik opgenomen ?
3. In welke vroeger afgesloten akkoorden (de zogenaamde Belgische culturele akkoorden), die uitgevoerd worden via samenwerkingsakkoorden, werd een sportluik opgenomen ?
4. Wat is de inhoud van het sportluik in de verschillende (zie vragen 2 en 3) akkoorden ?
5. Wat is de stand van zaken in de uitvoering van het sportluik in de verschillende akkoorden ?

Welke financiële en personele middelen werden/worden uitgetrokken voor de uitvoering van het sportluik ?

6. Werden er reeds bilaterale sportakkoorden met het buitenland afgesloten ? Zo ja, met welke staten of regio's, wat is de inhoud ervan, wat is de stand van zaken in de uitvoering ?

Zo neen, welke initiatieven zal de Vlaamse regering nemen om dergelijke akkoorden af te sluiten ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Ceysens (vraag nr. 4) en Keulen (nr. 8).

Gecoördineerd antwoord

1. Op basis van het "Repertorium van de binnenlandse samenwerkingsakkoorden en de internationale overeenkomsten waarbij Vlaanderen, als partij, betrokken is", gepubliceerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – administratie Buitenlands Beleid, hierbij de lijst van staten en regio's die met Vlaanderen een samenwerkingsakkoord of een (zogenaamd Belgisch) cultureel akkoord hebben afgesloten.

A. Samenwerkingsakkoord

Polen
Letland
Slovenië

Tsjechië
Hongarije
Litouwen
Frankrijk
Slowakije
Nederland
Zuid-Afrika
GH Luxemburg
Estland
Roemenië
Bulgarije

B (Zogenaamde Belgische) culturele akkoorden

(1) De akkoorden met landen opgenomen tussen () zijn niet meer in uitvoering of worden stilzwijgend verlengd, zonder dat de Vaste Gemengde Commissie wordt samengeroepen.

(Denemarken)
(Duitsland)
Finland
(Griekenland)
Ierland
Italië
(Joegoslavië)
(Noorwegen)
Oostenrijk
Portugal
Rus. Federatie
Spanje
(Ver. Koninkrijk)
(Algerije)
(Egypte)
(Marokko)
(Senegal)
Tunesië
(Argentinië)
(Brazilië)
Canada
Chili
(Mexico)
(Ned. Antillen)
(Suriname)
(Venezuela)
China
(India)
(Indonesië)
(Iran)
(Israël)
Japan
(Korea)
(Pakistan)
(Syrië)
(Turkije)

2 en 3. In de werkprogramma's van al deze landen wordt (of werd) een algemeen artikel op het gebied van sport opgenomen.

4. De inhoud van het sportluik in de verschillende akkoorden betreft de klassieke dagenbank, waarbij – per jaar – wordt voorzien in een aantal dagen om trainers, atleten en sportverantwoordelijken de mogelijkheid te bieden om in het andere land deel te nemen aan stages, clinics, studiereizen en congressen en seminaries op het gebied van sport.

5. De budgettaire weerslag met betrekking tot de uitvoering van het sportluik van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa) betreft :

Jaarlijks budget: 50.000 euro (of 2.000.000 fr.)

Jaarlijkse uitgaven per land:

2001 (totaal: 1.150.234 fr.)

- Frankrijk : 41.431 fr.
- GH Luxemburg : 340.145 fr.
- Rus. Federatie : 16.710 fr.
- Portugal : 205.847 fr.
- Tunesië : 94.293 fr.
- Zuid-Afrika : 293.141 fr.
- Hongarije : 1.415 fr.
- Mexico : 35.000 fr.
- Japan : 96.054 fr.
- Ierland : 26.198 fr.

2002 (totaal: 31.534,54 euro)

- GH Luxemburg : 10.386,58 euro
- Estland : 1.240 euro
- Zuid-Afrika : 18.377,96 euro
- Mexico : 850 euro

2003 (huidige stand van de uitgaven : 25.953,79 euro)

- Frankrijk : 310,50 euro
- GH Luxemburg : 11.966,24 euro
- Portugal : 3.946,05 euro
- Litouwen : 4.884,39 euro
- Zuid-Afrika : 2.881,38 euro
- Japan : 1.965,23 euro

6. Met volgende staten of regio's werden rechtstreekse sportakkoorden afgesloten, waarbij eveneens de opmerking vermeld onder (1) geldig is :

(Portugal)
(Marokko)
GH Luxemburg
Zuid-Afrika – Vrijstaat
(Bulgarije)
(Frankrijk)
(Hongarije)

Op dit ogenblik zijn enkel de rechtstreekse specifieke sportakkoorden met het Groothertogdom Luxemburg en Zuid-Afrika, met de provincie Vrijstaat als proefproject, geactualiseerd.

In 2003 werden met het Groothertogdom Luxemburg volgende projecten vastgelegd en uitgevoerd.

A. Luxemburgse groepen :

- a) stage van 20 Luxemburgse wielrenners van 18 tot 30 augustus in Gent ;
- b) stage van 12 Luxemburgse wielrenners van 17 tot 20 december in Gent ;
- c) stage basketbal – jongens van 29 oktober tot 2 november in Brugge ;
- d) stage basketbal – meisjes van 15 tot 19 december in Brugge ;
- e) stage atletiek van CAEG Grevenmacher in Herentals van 24 tot 28 mei voor 35 personen ;
- f) stage zeezeilen-surfen-wielrennen van de stad Luxemburg voor 40 personen van 30 augustus tot 6 september ;
- g) stage badminton voor 18 personen van 9 tot 16 augustus in Herentals ;
- h) stage gymnastiek voor 18 personen van 17 tot 21 februari in Gent ;

B. Vlaamse groepen :

- a) stage van de Vlaamse Wielerschool van 14 tot 18 juli voor 25 personen ;
- b) stage atletiek van KAA Gent van 21 tot 26 juni en van FLAK Ieper van 28 juli tot 2 augustus ;
- c) stage zwemmen van SCSG Strombeek voor 25 personen van 7 tot 18 juli ;

- d) stage atletiek van de Vlaamse Atletiekliga voor 16 personen van 24 tot 30 juni.

Voor Zuid-Afrika werd het volgende project vastgelegd en uitgevoerd.

De toenmalige Vlaamse minister van Sport, Johan Sauwens, heeft een intentieverklaring/ samenwerkingsproject op gebied van sport met de provincie Vrijstaat (Zuid-Afrika) ondertekend in Brussel op 1 december 2000. Het project heeft betrekking op de periode 2000-2003 en vervalt op 1 november 2003.

Ik hernieuwde op 23 oktober deze samenwerking met de Vrijstaat voor de duur van één jaar, namelijk van 1 november 2003 tot en met 31 oktober 2004, met volgende actiepunten :

- a) ontwikkelen van opleidings- en trainingscursussen voor leraars en vrijwilligers met medewerking van Bloso – Vlaamse Trainerschool ;
- b) mogelijkheden bieden aan Vlaamse atleten om op grote hoogte te trainen en gebruik te maken van de sportinfrastructuur van het Free State Science Institute ;
- c) mogelijkheden bieden aan coaches en trainers van de Vrijstaat om opgeleid en getraind te worden door Vlaamse experts en trainers ;
- d) ter beschikking stellen van expertise, know-how en experts op gebied van sport en recreatie met betrekking tot sport-voor-allen-activiteiten ;
- e) samenwerking om te komen tot de ontwikkeling van een tweejaarlijks belangrijk gemeenschappelijk Vrijstaat-Vlaanderen-sport-evenement. Deze evenementen zorgen voor sociaal-economische ontwikkeling en opwaardering van bepaalde regio's in de Vrijstaat en promotie van sport-toerisme in het algemeen.

Een "gemengde projectbegeleidingscommissie" Vlaanderen-Vrijstaat staat in voor de begeleiding en opvolging van het samenwerkingsproject Vlaanderen-Vrijstaat op gebied van sport.

Vraag nr. 10
van 17 oktober 2003
van mevrouw NIKI DE GRYZE

VRT-reeks "Bewogen Leven" – Presentatie door politici

Op Canvas loopt het programma "Bewogen Leven", een reeks uitstekende documentaires over bijzondere levenslopen. Dit programma wordt – volgens een aankondiging – gepresenteerd door "persoonlijkheden uit binnen- en buitenland", wat dit ook moge betekenen.

Over dit programma zelf niets dan goed.

Maar groot was onze verbazing toen wij vaststelden dat één van deze documentaires – meer bepaald deze van 8 oktober jongstleden, handelend over het leven van Alex Kurzem (het joodse jongetje dat tijdens Wereldoorlog Twee "geadopteerd" werd door pro-Duitse Letse militieleden) – gepresenteerd werd door de voormalige, kortstondig federale staatssecretaris van Arbeidsorganisatie en Welzijn op het Werk, Anissa Tamsamani, en dit amper iets meer dan een week na haar ontslag als staatssecretaris.

Voorzover wij weten, heeft deze dame geen enkele verdienste op cultureel of artistiek gebied, in tegenstelling met de meeste andere inleiders heeft zij ook geen diploma in de nieuwste geschiedenis (eventueel aangevuld met een specialisatie in de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog en de collaboratie en de jodenvervolging in Oost-Europa) en is haar invloed op politiek gebied tijdens haar bijzonder kortstondige ambtsperiode ook al niet bijzonder overweldigend te noemen, haar ontslag misschien buiten beschouwing gelaten.

Wij kunnen ons dan ook niet van de indruk ontdoen dat de beslissing om mevrouw Tamsamani een tv-programma te laten inleiden – dus ongeveer iets meer dan een week na haar ontslag – niet geïnspireerd werd door haar artistieke, culturele, wetenschappelijke of politieke inbreng, maar enkel en alleen door een politiek motief, namelijk het bestendigen van haar aanwezigheid in de media, met als doel haar volwaardige terugkeer als spr-a-politica voor te bereiden.

Onze indruk wordt overigens bevestigd door het feit dat het – indien onze informatie correct is – de eerste maal was dat iemand uit de politieke we-

reld dit programma presenteerde en door het feit dat mevrouw Temsamani ongeveer een week later, op 12 oktober laatstleden, in "De Zevende Dag" nogmaals ten tonele werd gevoerd.

1. Is het aanvaardbaar dat tv-programma's misbruikt worden om politieke figuren een springplank te geven voor de verdere uitbouw van hun carrière ?
2. Is het verantwoord dat een persoon die kort tevoren als regeringslid ontslag genomen heeft in op zijn minst zeer onduidelijke omstandigheden, een tv-programma kan presenteren en/of inleiden ?
3. Is het, in het algemeen, overigens verantwoord dat politici tv-programma's presenteren, zeker als deze helemaal niets met hun functie te maken hebben ? Zo ja, welke objectieve meerwaarde heeft dat dan volgens de minister ?
4. Bestaan er volledige cijfergegevens over dit soort optredens door politici ? Tot welke politieke partij(en) behoren in voorkomend geval deze politieke presentatoren en/of inleiders ?

Antwoord

1. "Bewogen Leven" is een programma op Canvas waarin wekelijks op woensdag omstreeks 22.45 uur een kwaliteitsdocumentaire wordt aangeboden.

"Bewogen Leven" breng waar gebeurde verhalen, waarin de persoonlijkheid van de maker en/of het hoofdpersonage een doorslaggevende rol spelen: ze hebben met andere woorden een "bewogen leven".

Iedere documentaire wordt ingeleid door een personaliteit uit de publieke sfeer (cultuur, media, politiek, sport, enz.), die om aanwijsbare redenen een band heeft met het onderwerp, het verhaal, het personage van de film.

De inleider wordt gevraagd de film te bekijken, en nadien zijn impressies te verwoorden voor de camera: wat vond hij van de film? Wat heeft hem getroffen in het verhaal? Waarom vindt hij het een goede vertelling? Deze quotes worden verwerkt tot een korte inleiding op het programma.

Zulks gebeurde ook voor de inleiding van "De Mascotte", de film van Alex Kurzem, die het

verhaal vertelt van een joods jongetje dat tijdens de Tweede Wereldoorlog opgevoed werd door nazi's.

Het is een film over het leven tussen twee culturen, over het verdringen van de eigen cultuur en over de zoektocht naar een eigen identiteit. Redenen waarom eind augustus 2003 de enige federale (en ook Europese) staatssecretaris van allochtone afkomst, mevrouw A. Temsamani, voor deze inleiding werd gevraagd.

2. De opnamen hadden plaats op 17 september jongstleden, op een ogenblik dat de positie van mevrouw Temsamani niet ter discussie stond. De pers werd nadien via de gebruikelijke kanalen over de programmering en inleiding van "De Mascotte" ingelicht.

Toen enkele dagen voor de geplande uitzending de discussie rond de positie van mevrouw Temsamani ontstond, is na intern overleg door de openbare omroep besloten de ernst van de zaak en de reacties in de media en bij het publiek af te wachten, alvorens een mogelijke wijziging door te voeren.

De openbare omroep besloot naderhand de film met inleiding uit te zenden zoals eerder gepland was en meegedeeld.

De openbare omroep stelt dat er geen enkele band bestaat tussen de discussie rond de positie van mevrouw Temsamani en haar keuze als inleidster van "Bewogen Leven". Deze inleiding was ten andere voordien gepland en opgenomen. Er is in de dagen nadien door de openbare omroep rekening gehouden met de mogelijke impact op de perceptie van de inleiding door mevrouw Temsamani. Maar deze werd na verloop van tijd niet van die aard geacht dat zij tot een wijziging of schrapping diende te leiden, hetgeen bijvoorbeeld wel gebeurde met de inleiding van politiechef Lamine, toen die begin dit jaar in opspraak kwam.

3. Van inspelen op de politieke actualiteit is dus geen sprake geweest, noch van mevrouw Temsamani een springplank te bieden voor een terugkeer, of verdere uitbouw van haar carrière. De inleiders van "Bewogen Leven" uit de politieke sfeer (cfr. antwoord op vraag nummer 4), worden niet gevraagd uit hoofde van hun politiek lidmaatschap ; wel omdat zij een aanwijsbare band hebben met het onderwerp, het personage of een ander aspect van de film.

Tot slot laat de VRT weten dat "De Mascotte" een voor "Bewogen Leven" gebruikelijk kijkcijfer van 94.700 kijkers haalde, en 9,6% markt-aandeel. Er valt volgens de VRT geen causaal verband te noteren tussen de inleiding door mevrouw Tamsamani en een hogere of lagere kijkdichtheid.

4. Inleiders van "Bewogen Leven" uit de politieke sfeer

VU/Spirit

Hugo Schiltz (04/04/01)
Bert Anciaux (06/11/02)

CD&V

Reginald Moreels (11/10/00)
Wilfried Martens (26/12/01)
Mark Eyskens (01/01/03)
Paula Dhondt (29/01/03)

sp•a

Patrick Janssens (28/02/01)
Freya Van den Bossche (16/10/02)
Fatma Phelevan (25/12/02)
Kathy Lindekens (17/04/03)

**Vraag nr. 11
van 17 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE**

VRT-televisieprogramma's – Uitbesteding

Hoe langer hoe meer televisieprogramma's worden niet meer door de VRT zelf gemaakt, maar uitbesteed aan productiehuisen.

In het VRT-Jaarverslag van 2002 staat enkel een opsomming van de mediabedrijven die in opdracht van de openbare omroep televisieproducties hebben gerealiseerd, maar nadere informatie terzake ontbreekt.

1. Is er binnen de VRT inderdaad een tendens naar almaar meer outsourcing voor de productie van televisieprogramma's ?

Hoe past de openbare omroep dit binnen zijn opdracht ?

2. Kan de minister een overzicht geven van alle televisieprogramma's die in 2003 uitgezonden werden of worden en die in opdracht van de

VRT werden gemaakt door een productiehuis (met opgave van de naam van het productiehuis en een korte omschrijving van het programma, bv. dramareeks, spelprogramma, ...) ?

Antwoord

1. De beheersovereenkomst van de VRT met de Vlaamse overheid vermeldt dat de openbare omroep een rol dient te spelen in de ontwikkeling van de Vlaamse audiovisuele sector. De openbare omroep beschouwt het uitbesteden van televisieprogramma's aan productiehuisen als behorende tot zijn takenpakket en stelt dat dit bovendien onvermijdelijk is.

In 1997 zond de VRT in totaal 5.797 uren televisie uit : 50,62% van deze uitzendingen waren Vlaamse televisieproducties. In 2002 was het totaal aantal uitzendingen van de VRT-Televisie gestegen tot 8.251 uur. Het aandeel van de Vlaamse televisieproducties bedroeg evenwel nog steeds 49,88%. Concreet betekent dit dat in de periode 1997-2002 het aantal uren uitzending van Vlaamse televisieproducties op de VRT is gestegen van 2.934 uur tot 4.115 uur. Dit is een stijging van 40%. De VRT stelt dat de intern beschikbare middelen, zowel personeelscapaciteit als technische middelen, tekort schieten om deze stijging louter via eigen productie op te vangen en dat het onmogelijk is geworden om twee volwaardige programmaschema's, voor TV1 en voor Ketnet/Canvas, in te vullen met een sterk aanbod van uitsluitend in eigen huis geproduceerde Vlaamse televisieproducties.

Om die reden doet de openbare omroep dan ook steeds vaker een beroep op de Vlaamse audiovisuele sector. Zo bedroegen in 2002 de bestedingen bij externe productiehuisen 39 miljoen euro. Bij de facilitaire toeleveringsbedrijven bedroegen de bestedingen circa 8 miljoen euro.

In totaal werd 25% van het beschikbare televisiebudget in 2002 besteed aan investeringen bij de Vlaamse audiovisuele sector : externe productiehuisen of externe leveranciers van video, montage- of bewerkingsfaciliteiten.

De openbare omroep ervaart dat de trend naar steeds meer lokaal, Vlaams televisieproduct door de Vlaamse televisiekijkers zeer sterk geapprecieerd wordt en stelt dat bijgevolg in de toekomst het aantal Vlaamse producties op de

VRT-Televisie nog verder zal stijgen en dat dus de trend tot uitbesteding verder zal toenemen.

Rekening houdende met deze evolutie bezint de VRT-Televisie zich momenteel over zijn uitbestedingspolitiek. De uitbesteding bij externe productiehuisen gebeurde tot nu toe vaak op ad hoc basis en op basis van opportuniteiten (bv. een goed programmavoorstel). Momenteel beaadt de openbare omroep zich over een meer geïntegreerde en anticiperende strategie inzake uitbestedingen.

Deze te volgen strategie zal in 2004 worden uitgewerkt. Zij zal gebaseerd zijn op een definiëring van de kerntaken van de VRT-Televisie en de prioritaire rol die het eigen huis bij de productie hiervan wil vervullen. Jan Cuypers, de directeur Operationele Activiteiten van VRT-Televisie, leidt het project.

2. Een overzicht van de bestelde programma's bij externe productiehuisen in 2003.

3 keys

Kijk eens op de doos (humor)

DED's it productions

Pluk de dag (human interest)

De Mensen

Stafari (jeugd), Bracke & Crabbé (informatie), Doe de stemtest (informatieve ontspanning), Sportweekend, Aan tafel (talkshow), Dieren in nesten (human interest)

Endemol

Pas geverfd (ontspanning), Tien voor taal (spelprogramma)

Jok Foe

Graag gedaan (lifestyle)

Kanakna

HLZHI Kinderziekenhuis (human interest)

Luna Kabuza Productions

Hopla (jeugd)

Menuet

Sedes en Belli (fictie)

Studio 100

Spring (jeugdfictie), Samson & Gert (jeugd)

Sylvester productions

Castar (evenement), Blijde Intrede Sinterklaas (jeugd)

Telesaurus

Geert Hoste (humor), Nachtwacht (debat), De leukste eeuw (humor), Goedenavond beste kijkers (humor), De Lage landen (spelprogramma)

Televisiefabriek

Het vermogen (economisch magazine), Witte raven (human interest), Op gelijke voet (human interest)

TV De Wereld

Rapport Quisquater (actua, ontspanning), Rapport Zeewater (actua, ontspanning), Gentse waterzooi (koken en reizen), Zalm voor Corleone (reizen)

Web Producties

Notenclub (muziek)

Woestijnvis

Bal mondial (human interest), Laatste show (talkshow), Man bijt hond (human interest, actua), Mol 3, Napels zien (human interest), Pappenheimers (quiz), Slimste mens ter wereld (quiz)

Xinix

DiALLOOg (talkshow)

ZieZedoen

Het Peulengaleis (humor), de Bende van Wim (reisprogramma), Nefast voor de feestvreugde (humor)

Vraag nr. 12

van 17 oktober 2003

van de heer DIDIER RAMOUDT

VRT-televisie – Ontvangst in het buitenland

Recentelijk werd ik op de hoogte gesteld van de onmogelijkheid om de televisie-uitzendingen van de VRT via de schotelantenne in het buitenland te ontvangen. De informatieverstrekking naar de Vlaming in het buitenland, via de schotelantenne, beperkt zich tot "Radio Vlaanderen". Via BVN-TV de publieke televisiezender voor Nederlanders en Vlamingen in het buitenland, kunnen het VRT-journaal, De zevende dag, Tik-Tak en de VRT-jeugduitzendingen (gedurende 35 min.) worden ontvangen. Niettegenstaande deze mogelijkheden verliest de Vlaming op die manier enigszins de voeling met het eigen land.

Aan Franstalige zijde voorziet RTBF SAT in de mogelijkheid om via de satelliet in geheel Europa een ruim en gediversifieerd aanbod aan programma's te ontvangen. RTBF biedt de kijker naar eigen zeggen programma's aan die passen binnen de opdracht van een openbare omroep.

De openbare omroep beschikt over een informatieverstrekken de opdracht die een zo ruim mogelijk publiek, in al zijn gediversifieerde belangensfeeren en waardensystemen, dient te bereiken. Kortom, de openbare omroep dient een gemeenschapsdienst in de strikte zin van het woord te verschaffen.

1. Is de minister op de hoogte van de onmogelijkheid om de VRT-uitzendingen in het buitenland via schotelantenne te ontvangen? En hoe schat hij dit communicatiegebrek in?
2. Hoe kan de doelstelling om een zo ruim mogelijk publiek te bereiken, worden verzoend met de beperkingen die Belgen in het buitenland ondervinden om de uitzendingen van de publieke omroep te kunnen volgen?
3. In welke mate neemt de minister maatregelen om de communicatie, via de openbare omroep, naar Belgen in het buitenland te optimaliseren?

Antwoord

1. De VRT verspreidt vandaag via participatie in de satellietzender BVN (Het Beste van Vlaanderen en Nederland) enkele van zijn programma's (o.a. het journaal, Man bijt hond, Recht op recht, Vlaanderen vakantieland) naar de doelgroep van Vlamingen en Nederlanders in het buitenland. Het gaat om maximaal anderhalf uur Vlaamse televisie per dag.
2. De Vlaamse regering vond destijds een deelname aan BVN-TV belangrijk vanwege de internationale uitstraling en het samenwerkingsverband met Nederland. De VRT verleent zijn medewerking dan ook in samenspraak met de Vlaamse overheid. De VRT draagt daarbij zelf de technische kosten en de kosten in verband met auteursrechten.

Enkele programma's kunnen worden uitgezonden waarvoor de rechten wereldwijd zijn geregeld. BVN-TV zendt uit in Europa, de Canarische Eilanden, het Nabije Oosten, de Verenigde Staten, het Caraïbisch gebied, Zuidelijk Afrika, Australië en Nieuw-Zeeland.

3. De VRT heeft een paar jaar geleden onderzocht of er in plaats van BVN een volledig programma-aanbod voor satelliet zou kunnen worden gerealiseerd, maar dan enkel voor Europa en eventueel enkele aangrenzende regio's. Dit zou een technische investering vragen, en vooral ook onderhandelingen over de vergoeding van auteursrechten voor het uitzenden van programma's binnen Europa. De VRT beschikt immers voor heel wat programma's alleen over de uitzendrechten voor Vlaanderen of België.

Het contract met BVN werd door de Vlaamse overheid vernieuwd voor de periode van 1 januari 2003 tot 31 december 2005. Het Vlaamse aandeel in het programmerooster bedraagt over het hele jaar gemeten ten minste 20 % van de uitzendingen en BVN zal de Vlaamse visibiliteit en herkenbaarheid van het BVN-programma vergroten in overleg en samenwerking met de VRT.

Omdat binnen de werkingsmiddelen de openbare omroep slechts één satellietoptie aankan, worden momenteel geen verdere stappen gedaan door de VRT. De VRT blijft evenwel openstaan voor het uitzenden van een uitgebreider aanbod via satelliet.

Vraag nr. 13 van 17 oktober 2003 van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de gehandicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. Handelingen Com-

missievergadering nr. 105 van 21 januari 2003, blz. 7-8, en Handelingen 192 van 1 april 2003, blz. 1-3).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua, van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel." En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf ging nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De voorganger van de minister ging volgens toenmalig minister Vogels volgend initiatief nemen :

"Minister Vanhengel zegt in een brief van 20 februari dat hij in het Bloso-centrum te Blankenberge de uitwerking van een sportcentrum voor personen met een handicap zal realiseren. In samenwerking met de lokale en de provinciale besturen zal hij bovendien diverse sportmanifestaties voor en met personen met een handicap organiseren in de loop van 2003."

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen, zoals gevraagd door toenmalig bevoegd minister Vogels in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?
2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo neen, waarom nog niet en wanneer dan wel ?
3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 14 van 24 oktober 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlabinvest – Novarode-site

In de loop van het jaar 2002 liet de toenmalige minister bevoegd voor Huisvesting mij weten dat de haalbaarheid van de ontwikkeling van de site Novarode in Sint-Genesius-Rode tot Vlabinvestwoonegebied reeds werd besproken met de diensten van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten Vlaams-Brabant.

Deze laatste had zich na een plaatsbezoek positief uitgelaten over de realisatie van een Vlabinvestproject op de vermelde site.

Wel diende er eerst een initiatief inzake ruimtelijke ordening te worden genomen, vermits het gebied de bestemming "industriegebied" had. Tevens zouden er wellicht saneringswerken moeten worden uitgevoerd.

Kan de minister medelen of er sedertdien enig schot is gekomen in dit dossier ?

Antwoord

De site waarover sprake in de parlementaire vraag heeft betrekking op de voormalige fabrieksgebouwen en opslagplaatsen van de papierfabriek Novarode in Sint-Genesius-Rode. Het terrein is gelegen op ± 100 m van de gemeentekern, beslaat ± 3 ha en dient te worden gesaneerd.

Momenteel geldt er een bijzonder plan van aanleg (hierna genoemd BPA), met name "De Kom", dat enkel verbouwingen, renovatie en herstellingen toelaat voor een derde van de totale oppervlakte van de site. De overige oppervlakte heeft volgens het gewestplan industriegebied en groengebied (parkgebied) als bestemming.

Om uitsluitel te krijgen omtrent wat mogelijk is op de site werd er een beroep gedaan op ROHM-Leuven teneinde het terrein planologisch te bekijken. De ambtenaar van ROHM Leuven is van oordeel dat het een uiterst geschikte ligging betreft ten aanzien van de gemeentekern, met aansluiting op openbaar vervoer en andere maatschappelijke en socio-culturele voorzieningen.

Om het terrein bouwrijp te maken, dient er rekening te worden gehouden met de sanering ervan, daar het een leegstaande fabriek betreft. Los hier-

van dient er een bestemmingswijziging te worden opgemaakt die toelaat bedrijfsruimten te herbestemmen. Hiertoe dient de gemeente Sint-Genesius-Rode een BPA op te maken dat dit mogelijk maakt.

De gemeente Sint-Genesius-Rode is evenwel zelf van plan op het terrein sociale woonegelegenheden te realiseren en wenst allicht niet samen te werken met Vlabinvest gezien haar doelstellingen.

Niettegenstaande de negatieve houding van de gemeente Sint-Genesius-Rode nam Vlabinvest het initiatief om de huidige eigenaars van de site te contacteren met de vraag een samenwerking met Vlabinvest op te starten. Ondanks herhaalde pogingen, zowel schriftelijk als telefonisch, hebben de eigenaars nog geen afspraak willen beleggen.

Vraag nr. 19
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 14
van 30 oktober 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 866

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 20
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 15
van 30 oktober 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 866

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 44
van 17 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen

Naar aanleiding van ieder voorstel van decreet ingediend door een Vlaams volksvertegenwoordiger bepaalt de Vlaamse regering haar standpunt, en dit op voorstel van de minister wanneer het voorstel van decreet betrekking heeft op één of meerdere materies waarvoor hij/zij bevoegd is.

Graag had ik hierover met betrekking tot huidige legislatuur volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal voorstellen van decreet, ingediend door één of meerdere Vlaamse volksvertegenwoordigers, waarover hij/zij een voorstel van standpunt heeft geformuleerd aan de Vlaamse regering ?
2. Kan eveneens een overzicht worden gegeven van het aantal voorstellen van decreet waarbij de Vlaamse regering een positief standpunt heeft ingenomen wat de voorstellen betreft die onder de bevoegdheid vallen van de minister ?

Graag had ik hierbij per fractie een indeling, zowel wat de fracties van de meerderheid als alle fracties van de oppositie betreft.

3. Kan ten slotte een overzicht worden gegeven van het aantal voorstellen van decreet waarbij de Vlaamse regering op voorstel van de minister een negatief advies heeft uitgebracht ? Ook hier graag een overzicht per fractie.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 44 ; Landuyt nr. 87 ; Vander-

poorten nr. 150 ; Van Mechelen nr. 153 ; Van Grembergen nr. 208 ; Bossuyt nr. 378 ; Sannen nr. 228 ; Byttebier nr. 252 ; Ceysens nr. 127 ; Keulen nr. 30).

Gecoördineerd antwoord

1. Aantal standpuntbepalingen door de huidige leden van de Vlaamse regering voorgelegd aan de Vlaamse regering (gerangschikt per minister) – toestand op 10 september 2003

Minister-president Somers	nihil
Minister Landuyt	1
Minister Vanderpoorten	nihil
Minister Van Mechelen	22
Minister Van Grembergen	9
Minister Bossuyt	nihil
Minister Sannen	nihil
Minister Byttebier	1
Minister Ceysens	nihil
Minister Keulen	nihil

Minister Renaat Landuyt

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Chokri Mahassine c.s. houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt (Vlaams Parlement – Stuk 653 (2000-2001) – Nr. 1, 2 en 3)	Landuyt Landuyt	08.02.2002 instemming, mits amendering

Minister Dirk Van Mechelen

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 55 (1999) – Nr. 1) m.b.t. streekgebonden reclame en sponsoring	Van Mechelen Keulen	04.02.2000 afwijzing
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van artikel 82 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 92 (1999-2000) – Nr. 1) m.b.t. reclameboodschappen in de omgeving van kinderprogramma's	Van Mechelen Keulen	04.02.2000 voorlopige afwijzing
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten (bijkomende mogelijkheid tot opschorting van de heffing)	Van Mechelen Van Mechelen	11.02.2000 afwijzing
Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwe en Tuur Van Wallendael c.s. houdende wijziging van artikel 3 van het decreet van 17 maart 1998 houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen (Vlaams Parlement – Stuk 122 (1999-2000) – Nr. 1)	Van Mechelen Keulen	14.04.2000 instemming
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsterreinen (Vlaams Parlement – Stuk 51 (1999) – Nr. 1)	Van Mechelen Van Mechelen	28.04.2000 afwijzing
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende het recht op informatie via radio en televisie en houdende instelling van een recht van antwoord en een recht van mededeling ten aanzien van radio en televisie (Vlaams Parlement – Stuk 52 (1999) – Nr. 1)	Van Mechelen Keulen	26.05.2000 instemming, mits opmerkingen
Voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael, Cis Schepens en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van sommige bepalingen inzake de regionale omroepen in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 304 (1999-2000) – Nr. 1)	Van Mechelen Keulen	13.10.2000 instemming
Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Tuur Van Wallendael en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 488 (2000-2001) – Nr. 1)	Van Mechelen Keulen	08.12.000 instemming

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
<p>Voorstellen van amendement op het voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabelle Verriest houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 wat de zonevreedde woningen betreft</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>08.06.2001 instemming</p>
<p>Afschaffing uitzendingen van politieke derden Voorstel van decreet van de heren André Denys, Marino Keulen, Carl Decaluwe, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 juni 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 699 (2000-2001) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>22.06.2001 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq c.s. houdende wijziging van de successierechten voor zorgkinderen (Vlaams Parlement – Stuk 793 (2000-2001) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>23.11.2001 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwe, Marino Keulen, Dany Vandenbossche Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van het decreet van 7 juli 1998 houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 890 (2001-2002) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>30.11.2001 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet houdende aanpassing van sommige bepalingen inzake financiën naar aanleiding van de invoering van de euro, ingediend door Marc van den Abeelen, Lucien Suykens, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh (Vlaams Parlement – Stuk 1054/1 (2001-2002))</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>01.03.2002 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Francis Vermeiren, Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Marino Keulen houdende wijziging van artikel 116octies decies van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 1071 (2001-2002) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>26.04.2002 instemming</p>

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
<p>Voorstel van decreet van de heren Jos De Meyer en Jan Loones, mevrouw Giséle Gardeyn-Debever, de heer Gerald Kindermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Jef Van Looy houdende invoeging, met het oog op de toekenning van plan-schadevergoeding, van een artikel 84bis in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Vlaams Parlement – Stuk 1137 (2000-2001) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>07.06.2004 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Hermans Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>21.06.2002 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans c.s. houdende wijziging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 wat betreft de onroerende voorheffing (Stuk 1310 (2001-2002) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>17.01.2003 instemming, mits aanpassing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Francis Vermeiren, Gerald Kindermans, Chris Vandenbroeke houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstdoelmerk "Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen" en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>21.02.2003 geen standpunt ingenomen</p>
<p>Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van artikel 145bis, § 1, 3°, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Vlaams Parlement – Stuk 1509 (2002-2003) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>28.02.2003 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Jos De Meyer en Jan Loones, mevrouw Giséle Gardeyn-Debever, de heer Gerald Kindermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Jef Van Looy houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat de invoering van een schadevergoedings-regeling betreft en houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer (Vlaams Parlement – Stuk 1485 (2002-2003) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Dua Van Mechelen Sannen</p>	<p>28.03.2003 afwijzing</p>

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
<p>Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen en Jan Roegiers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wat de erkenning van de particuliere radio-omroepen betreft (Vlaams Parlement – Stuk 1620 (2002-2003) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>25.04.2003 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Jan Van Duppen en Dany Vandenbossche houdende de verplichting om een visuele afscherming aan te brengen bij bepaalde vergunningplichtige werken (Vlaams Parlement – Stuk 1551 (2002-2003) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>16.05.2003 afwijzing</p>

Minister Paul Van Grembergen

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren André Moreau, Marc van den Abeelen, Didier Ramoudt en Francis Vermeiren houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 (Vlaams Parlement – Stuk 498 (2000-2001) – Nr. 1)	Van Grembergen Keulen	08.06.2001 afwijzing
A. Voorstel van decreet van de heren Gilbert Van Baelen, Paul Wille, Cis Schepens, Dany Vandenbossche, Dirk Holemans en Dirk De Cock houdende wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies van het Vlaams Gewest (Vlaams Parlement – Stuk 664 (2000-2001) – Nr. 1)	Van Grembergen	08.05.2002 instemming met aangepaste teksten
B. Bijkomende voorstellen tot wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies van het Vlaams Gewest en het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten	Van Grembergen	
Voorstel van decreet van de heren Herman De Loor, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heer Dirk De Cock en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen (Vlaams Parlement – Stuk 1141 (2001-2002) – Nr. 1)	Van Grembergen Van Grembergen	19.07.2002 instemming
Voorstel van decreet van de heren Herman Lauwers, Jos Stassen, Marino Keulen, en Dany Vandenbossche houdende wijziging van het decreet van 6 juli 2001 houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksontwikkelingswerk (Vlaams Parlement – Stuk 1257 (2001-2002) – Nr. 1)	Van Grembergen Van Grembergen	11.10.2002 instemming
Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid (Vlaams Parlement – Stuk 1431 (2002-2003) – Nr. 1) Amendement nr. 1, voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers (Vlaams Parlement – Stuk 1431 (2002-2003) – Nr. 2) Amendement nr. 2, voorgesteld door de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers (Vlaams Parlement – Stuk 1431 (2002-2003) – Nr. 3)	Van Grembergen Van Grembergen	21.02.2003 instemming

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
<p>Voorstel van decreet van mevrouw Ann De Martelaer, de heren Dirk De Cock en Dany Vandenbossche, mevrouw Patricia Ceysens en mevrouw Sonja Becq houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft de openbaarheid van de vergaderingen (Vlaams Parlement – Stuk 1467 (2002-2003) – Nr. 1)</p>	<p>Van Grembergen Vogels Van Grembergen Byttebier</p>	<p>21.03.2003 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Etienne Van Vaerenbergh houdende strafbepalingen voor overtredingen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs (Vlaams Parlement – Stuk 387 (1999-2000) – Nr. 1)</p>	<p>Van Grembergen Van Grembergen</p>	<p>25.04.2003 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijk, Jan Loones en Chris Vandenbroeke houdende invoering van 11 juli als betaalde Vlaamse vakantiedag (Vlaams Parlement – Stuk 1154 (2001-2002) – Nr. 1)</p>	<p>Van Grembergen Van Grembergen</p>	<p>25.04.2003 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Herman Lauwers, Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jos Stassen houdende wijziging van het podiumkunstendecreet van 18 mei 1999</p>	<p>Van Grembergen Van Grembergen</p>	<p>09.05.2003 instemming</p>

Minister Adelheid Byttebier

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel c.s. houdende de stimulering van een planmatig lokaal ouderenbeleid, de beleidsparticipatie van ouderen en de oprichting van een Vlaamse Ouderenraad (Vlaams Parlement – Stuk 1147 (2001-2002) – Nr. 1)	Byttebier Byttebier	27.06.2003 geen standpunt ingenomen

2. Aantal voorstellen van decreet waaromtrent de huidige Vlaamse regering een positief standpunt heeft ingenomen (per lid van de huidige regering en per bevoegdheidsdomein) – toestand op 10 september 2003

Minister-president Somers		4
Minister Landuyt	Tewerkstellingsbeleid	1
Minister Vanderpoorten		nihil
Minister van Mechelen	– Financiën en begroting	3
	– Ruimtelijke Ordening	1
Minister Van Grembergen	– Binnenlandse Aangelegenheden	2
	– Cultuur	8
	– Ambtenarenzaken	1
Minister Bossuyt	– Vervoer	1
Minister Sannen	– Natuurbehoud	1
	– Leefmilieu	3
Minister Byttebier	– Bijstand aan personen	8
	– Gezondheidsbeleid	1
Minister Ceysens		nihil
Minister Keulen	– Mediabeleid	9
	– Sport	1

Minister Bart Somers : minister-president van de Vlaamse regering

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq en de heren Ludwig Caluwé en Carl Decaluwe houdende opheffing van overbodige regelgeving (Vlaams Parlement – Stuk 351 (1999-2000) – Nr. 1)	Dewael Somers	09.03.2001 instemming, met bemerkingen inzake de algemene toelichting
Voorstel van decreet van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Norbert De Batselier, André Denys, Gilbert Bossuyt, Dirk Holemans en Sven Gatz houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen (Vlaams Parlement – Stuk 272 (1999-2000) – Nr. 1)	Sauwens Somers Van Grembergen	23.03.2001 instemming met het principe – opnemen in het decreet van 7 juli 1998 op de Vlaamse Ombudsdienst
Voorstel van decreet houdende de controle op de communicatie van de Vlaamse Overheid	Dewael Somers	04.05.2001 instemming, mits amendering
Voorstel van bijzonder decreet houdende de controle op de regeringsmededelingen	Dewael Somers	04.05.2001 instemming, mits amendering

Minister Renaat Landuyt : Tewerkstellingsbeleid

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Chokri Mahassine c.s. houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt (Vlaams Parlement – Stuk 653 (2000-2001) – Nr. 1, 2 en 3)	Landuyt Landuyt	08.02.2002 instemming, mits amendering

Minister Dirk Van Mechelen : Financiën en Begroting

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, Lucien Suykens, Marc van den Abeelen, Eric Van Rompuy, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke houdende wijziging van de wetbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengeordend op 3 april 1953 (Vlaams Parlement – Stuk 694 (2000-2001) – Nr. 1)	Dewael Van Mechelen	08.06.2001 instemming
Voorstel van decreet houdende aanpassing van sommige bepalingen inzake financiën naar aanleiding van de invoering van de euro, ingediend door Marc van den Abeelen, Lucien Suykens, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh (Vlaams Parlement – Stuk 1054/1 (2001-2002))	Van Mechelen Van Mechelen	01.03.2002 instemming
Voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans c.s. houdende wijziging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 wat betreft de onroerende voorheffing (Stuk 1310 (2001-2002) – Nr. 1)	Van Mechelen Van Mechelen	17.01.2003 instemming, mits amendering

Minister Dirk Van Mechelen : Ruimtelijke Ordening

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstellen van amendement op het voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabelle Vertriest houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 wat de zonevrije woningen betreft	Van Mechelen Van Mechelen	08.06.2001 instemming

Minister Paul Van Grembergen : Binnenlandse Aangelegenheden

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
A. Voorstel van decreet van de heren Gilbert Van Baelen, Paul Wille, Cis Schepens, Dany Vandenbossche, Dirk Holemans en Dirk De Cock houdende wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies van het Vlaamse Gewest (Vlaams Parlement – Stuk 664 (2000-2001) – Nr. 1)	Van Grembergen Van Grembergen	08.05.2002 instemming met aangepaste teksten
B. Bijkomende voorstellen tot wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies van het Vlaamse Gewest en het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten	Van Grembergen Vogels Van Grembergen Byttebier	21.03.2003 instemming
Voorstel van decreet van mevrouw Ann De Martelaer, de heren Dirk De Cock en Dany Vandenbossche, mevrouw Patricia Ceysens en mevrouw Sonja Becq houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft de openbaarheid van de vergaderingen (Vlaams Parlement – Stuk 1467 (2002-2003) – Nr. 1)		

Minister Paul Van Grembergen : Cultuur

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Herman Lauwers, Marino Keulen, Dany Vandenbossche, en Jos Stassen houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksoontwikkeling (Vlaams Parlement – Stuk 481 (2000-2001) – Nr. 1)	Anciaux Van Grembergen	01.12.2000 instemming
Voorstel van decreet van de heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen, Herman Lauwers en Marino Keulen houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid (Vlaams Parlement – Stuk 484 (2000-2001) – Nr. 1)	Anciaux Van Grembergen	08.12.2000 instemming

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Dany Vandenbossche, Marino Keulen, Jos Stassen en Herman Lauwers tot wijziging van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra bij de decreten van 18 december 1992, 22 december 1993, 8 juli 1996, 20 december 1996 en 19 december 1997	Anciaux Van Grembergen	08.12.2000 instemming
Voorstel van decreet van de heren Jos Stassen, Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Herman Lauwers en mevrouw Mieke Van Hecke houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking (Vlaams Parlement – Stuk 1213 (2001-2002) – Nr. 1)	Anciaux Van Grembergen	14.06.2002 instemming
Voorstel van decreet van de heer Herman De Loor, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht de heer Dirk De Cock en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen (Vlaams Parlement – Stuk 1141 (2001-2002) – Nr. 1)	Van Grembergen Van Grembergen	19.07.2002 instemming
Voorstel van decreet van de heren Herman Lauwers, Jos Stassen, Marino Keulen en Dany Vandenbossche houdende wijziging van het decreet van 6 juli 2001 houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksontwikkelingswerk (Vlaams Parlement – Stuk 1257 (2001-2002) – Nr. 1)	Van Grembergen Van Grembergen	11.10.2002 instemming
Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid (Vlaams Parlement – Stuk 1431 (2002-2003) – Nr. 1)	Van Grembergen Van Grembergen	21.02.2003 instemming
Amendement nr. 1, voorgesteld door mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers (Vlaams Parlement – Stuk 1431 (2002-2003) – Nr. 2)		
Amendement nr. 2, voorgesteld door de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers (Vlaams Parlement – Stuk 1431 (2002-2003) – Nr. 3)		
Voorstel van decreet van de heren Herman Lauwers, Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jos Stassen houdende wijziging van het podiumkunstendecreet van 18 mei 1999	Van Grembergen Van Grembergen	09.05.2003 instemming

Minister Paul Van Grembergen : Ambtenarenzaken

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Norbert De Batselier André Denys, Gilbert Bossuyt, Dirk Holemans en Sven Gatz houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen (Vlaams Parlement – Stuk 272 (1999-2000) – Nr. 1)	Sauwens Somers Van Grembergen	23.03.2001 instemming met het principe – opnemen in het decreet van 7 juli 1998 op de Vlaamse Ombudsdienst

Minister Gilbert Bossuyt : Vervoer

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Johan Malcorps en Jan Loones betreffende de mobiliteitsconvenants (Vlaams Parlement – Stuk 293 (1999-2000) – Nr. 1)	Stevaert Bossuyt	10.11.2000 instemming, mits legistiek nazicht

Minister Ludo Sannen : Natuurbehoud

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Wijziging Bosdecreet Voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen, Patrick Lachaert, Bruno Tobback, mevrouw Simone Janssens-Vannoppen houdende wijziging van artikel 90bis van het Bosdecreet (Vlaams Parlement – Stuk 297 (1999-2000) – Nr. 1) met voorstel van amendement	Dua Sannen	16.06.2000 instemming

Minister Ludo Sannen : Leefmilieu

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Johan Malcorps, Patrick Lachaert, Bruno Tobback en Jos Bex houdende wijziging van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, wat de sanering van sites betreft (Vlaams Parlement – Stuk 524 (2000-2001) – Nr. 1)	Dua Sannen	30.03.2001 instemming, mits technisch nazicht
Voorstel van decreet van de heren André Denys en Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer André-Emiel Bogaert houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (Vlaams Parlement – Stuk 747 (2000-2001) – Nr. 2)	Dua Sannen	13.07.2001 instemming
Voorstel van decreet en voorstellen van amendement, ingediend door mevrouw Isabel Vertriest en de heren Jacky Maes, Patrick Lachaert en Jos Bex, houdende wijziging van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van het Bosdecreet van 13 juni 1990, van het decreet van 16 april 1996 houdende de bescherming van landschappen, van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet zoals aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (Vlaams Parlement – Stuk 967 (2001-2002) – Nr. 1)	Dua Sannen	07.06.2002 instemming

Minister Adelheid Byttebier : bijstand aan personen

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Herman De Loor, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en de heer Dirk De Cock houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (Vlaams Parlement – Stuk 170 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	19.05.2000 positief, mits aanpassing
Voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens c.s. houdende de inrichting van activiteiten inzake opvoedingsondersteuning (Vlaams Parlement – Stuk 282 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	26.05.2000 instemming, mits aanpassing
Voorstel van decreet van de heer Guy Swennen c.s. houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, met het oog op het invoeren van het persoonlijke-assistentie-budget (Vlaams Parlement – Stuk 283 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	08.06.2000 instemming
Voorstel van decreet van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen, mevrouw Patricia Ceysens de heer Jan Van Duppen en mevrouw Ann De Martelaer houdende wijziging van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin (Vlaams Parlement – Stuk 356 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	02.02.2001 instemming
Voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Koen Helsen, mevrouw Claudine De Schepper en de heer Jacques Devolder houdende de wijziging van artikel 118 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (Vlaams Parlement – Stuk 497 (2000-2001) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	08.02.2002 instemming, mits aanpassing
Voorstel van decreet van mevrouw Ann De Martelaer, mevrouw Patricia Ceysens en de heren Dany Vandenbossche en Dirk De Cock houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft de openbaarheid van de vergaderingen (Vlaams Parlement – Stuk 756 (2000-2001) Nr. 1)	Vogels Byttebier	08.02.2002 instemming, mits aanpassing
Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel en mevrouw Patricia Ceysens en de heren Guy Swennen en Jan Roegiers en mevrouw Sonja Becq houdende de rechtsbescherming en de inspraak van gebruikers van welzijnsvoorzieningen (Vlaams Parlement – Stuk 783 (2000-2001) Nr. 1)	Vogels Byttebier	13.12.2002 instemming, mits opmerkingen

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van mevrouw Ann De Martelaer, de heren Dirk De Cock en Dany Vandenbossche, mevrouw Patricia Ceysens en mevrouw Sonja Becq houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft de openbaarheid van de vergaderingen (Vlaams Parlement – Stuk 1467 (2002-2003) – Nr. 1)	Vogels Van Grembergen Byttebier Van Grembergen	21.03.2003 instemming
Minister Adelheid Byttebier : Gezondheidsbeleid		
Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Guy Swennen en mevrouw Simone Janssens-Vanoppen houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering (Vlaams Parlement – Stuk 540 (2000-2001) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	16.03.2001 instemming, mits aanpassing
Minister Marino Keulen : Mediabeleid		
Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwe en Tuur Van Wallendael c.s. houdende wijziging van artikel 3 van het decreet van 17 maart 1998 houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen (Vlaams Parlement – Stuk 122 (1999-2000) – Nr. 1)	Van Mechelen Keulen	14.04.2000 instemming
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende het recht op informatie via radio en televisie en houdende instelling van een recht van antwoord en een recht van mededeling ten aanzien van radio en televisie (Vlaams Parlement – Stuk 52 (1999) – Nr. 1)	Van Mechelen Keulen	26.05.2000 instemming, mits opmerkingen

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
<p>Voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael, Cis Schepens en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van sommige bepalingen inzake de regionale omroepen in de decreten betreffende de radio-omroepen en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 304 (1999-2000) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>13.10.2000 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Tuur Van Wallendael en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 488 (2000-2001) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>08.12.2000 instemming</p>
<p>Afschaffing uitzendingen van politieke derden</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>22.06.2001 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren André Denys, Marino Keulen, Carl Decaluwe, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 juni 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 699 (2000-2001) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>30.11.2001 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwe, Marino Keulen, Dany Vandenbossche Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van het decreet van 7 juli 1998 houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 890 (2001-2002) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>26.04.2002 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Francis Vermeiren, Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Marino Keulen houdende wijziging van artikel 116octies decies van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 1071 (2001-2002) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>21.06.2002 instemming</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Herman Lauwers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995</p>	<p>Van Mechelen Keulen</p>	<p>21.06.2002 instemming</p>

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen en Jan Roegiers houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wat de erkenning van de particuliere radio-omroepen betreft (Vlaams Parlement – Stuk 1620 (2002-2003) – Nr. 1)	Van Mechelen Keulen	25.04.2003 instemming
Minister Marino Keulen : Sport		
Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren André Denys, André Van Nieuwkerke, Jos Stassen en Kris Van Dijk houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding (Vlaams Parlement – Stuk 722 (2000-2001) – Nr. 1)	Anciaux Keulen	15.06.2001 instemming, met budgettair voorbekend

3. Aantal voorstellen van decreet waaromtrent de huidige Vlaamse regering een negatief standpunt heeft ingenomen (per lid van de huidige regering en per bevoegdheidsdomein) – toestand op 10 september 2003

Minister-president Somers		2
Minister Landuyt		nihil
Minister Vanderpoorten		nihil
Minister Van Mechelen	– Ruimtelijke Ordening	6
	– Financiën en Begroting	2
Minister Van Grembergen	– Binnenlandse Aangelegenheden	1
	– Gebruik van de talen	1
	– Ambtenarenzaken	1
Minister Bossuyt	– Vervoer	3
– Minister Sannen	– Leefmilieu	3
Minister Byttebier	– Bijstand aan personen	10
	– Gezondheidsbeleid	3
Minister Ceysens		nihil
Minister Keulen	– Mediabeleid	2
	– Sport	1
	– Huisvesting	1

Minister Bart Somers : minister-president van de Vlaamse regering

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Jos De Meyer c.s. houdende wijziging van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad (Vlaams Parlement – Stuk 1547 (2002-2003) – Nr. 1)	Dewael Somers	25.04.2003 afwijzing, in afwachting van standpunt van het Vlaams Parlement t.a.v. bevoegdheidsproblematiek, gesteld in het advies van de Raad van State
Voorstel van bijzonder decreet van de heer Jos De Meyer c.s. houdende wijziging van artikel 73 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (Vlaams Parlement – Stuk 1596 (2002-2003) – Nr. 1)	Dewael Somers	25.04.2003 afwijzing, in afwachting van standpunt van het Vlaams Parlement t.a.v. bevoegdheidsproblematiek, gesteld in het advies van de Raad van State

Minister Dirk Van Mechelen : Ruimtelijke Ordening

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten (bijkomende mogelijkheid tot opschorting van de heffing)	Van Mechelen Van Mechelen	11.02.2000 afwijzing
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten (Vlaams parlement – Stuk 51 (1999) – Nr. 1)	Van Mechelen Van Mechelen	28.04.2000 afwijzing

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
<p>Voorstel van decreet van de heren Jos De Meyer en Jan Loones, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Gerald Kindermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Jef Van Looy houdende invoeging, met het oog op de toekenning van planschadevergoeding, van een artikel 84bis in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Vlaams Parlement – Stuk 1137 (2000-2001) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>07.06.2002 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van artikel 145bis, § 1, 3°, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Vlaams Parlement – Stuk 1509 (2002-2003) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>28.02.2003 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Jos De Meyer en Jan Loones, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Gerald Kindermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Jef Van Looy houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat de invoering van een schadeplanvergoeding betreft en houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer (Vlaams Parlement – Stuk 1485 (2002-2003) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen Sannen</p>	<p>28.03.2003 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heren Jan Van Duppen en Dany Vandenbossche houdende de verplichting om een visuele afscherming aan te brengen bij bepaalde vergunningplichtige werken (Vlaams Parlement – Stuk 1551 (2002-2003) – Nr. 1)</p>	<p>Van Mechelen Van Mechelen</p>	<p>16.05.2003 afwijzing</p>

Minister Dirk Van Mechelen : Financiën en Begroting

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Vermindering onroerende voorheffing : wijziging m.b.t. bestrijding van leegstand en verkrotting Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwe en Johan De Roo houdende wijziging van artikel 257 van het WIB '92 wat de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest betreft (Vlaams Parlement – Stuk 587 (2000-2001) – Nr. 1)	Dewael Van Mechelen	08.06.2001 afwijzing
Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq c.s. houdende wijziging van de successierechten voor zorgkinderen (Vlaams Parlement – Stuk 793 (2000-2001) – Nr. 1)	Van Mechelen Van Mechelen	23.11.2001 afwijzing

Minister Paul Van Grembergen : Binnenlandse Aangelegenheden

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer John Taylor c.s. houdende het afsluiten van een bestuursakkoord tussen de Vlaamse regering en de provincies, gemeenten en openbare centra voor maatschappelijk welzijn (Vlaams Parlement – Stuk 71 (1999-2000) – Nr. 1)	Sauwens Van Grembergen	24.03.2000 afwijzing

Minister Paul Van Grembergen : gebruik van de talen

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende strafbepalingen voor overtredingen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs (Vlaams Parlement – Stuk 387 (1999-2000) – Nr. 1)	Van Grembergen Van Grembergen	25.04.2003 afwijzing

Minister Paul Van Grembergen : Ambtenarenzaken

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck, Jan Loones en Chris Vandebroeke houdende invoering van 11 juli als betaalde Vlaamse vakantiedag (Vlaams Parlement – Stuk 1154 (2001-2002) – Nr. 1)	Van Grembergen Van Grembergen	25.04.2003 afwijzing

Minister Gilbert Bossuyt : Vervoer

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende algemene bepalingen aangaande het beleid inzake mobiliteit, verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid (Vlaams Parlement – Stuk 255 (1999-2000) – Nr. 1)	Stevaert Bossuyt	10.11.2000 afwijzing
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende de invoering van een ongevalanalyse (Vlaams Parlement – Stuk 711 (2000-2001) – Nr. 1)	Stevaert Bossuyt	06.07.2001 afwijzing
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij, wat de samenstelling van de raad van bestuur betreft (Vlaams Parlement – Stuk 1517 (2002-2003) – Nr. 1)	Stevaert Bossuyt	21.02.2003 afwijzing

Minister Ludo Sannen : Leefmilieu

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Johan Malcorps, Patrick Lachaert, Bruno Tobback en Jos Bex houdende wijziging van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering met het oog op de instelling van buurtgebonden bodemsaneringsprojecten (Vlaams Parlement – Stuk 226 (1999-2000) – Nr. 1)	Dua Sannen	16.06.2000 afwijzing

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Joachim Coens c.s. houdende algemene bepalingen aangaande het beleid inzake milieuhinder (Vlaams Parlement – Stuk 292 (1999-2000) – Nr. 1)	Dua Sannen	27.04.2001 afwijzing
Voorstel van decreet van de heren Jos De Meyer en Jan Loones, mevrouw Gisèle Gardyn-Debever, de heer Gerald Kindermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Jef Van Looy houdende afwijzing van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat de invoering van een schadevergoedingsregeling betreft en houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer (Vlaams Parlement – Stuk 1485 (2002-2003) – Nr. 1)	Dua Van Mechelen Sannen Van Mechelen	28.03.2003 afwijzing

Minister Adelheid Byttebier : bijstand aan personen

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq en mevrouw Veerle Heeren c.s. houdende regeling van de thuisopvang van zieke kinderen (Vlaams Parlement – Stuk 123 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	08.06.2000 afwijzing
Voorstel van decreet van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter houdende invoering van een opvoedersloon (Vlaams Parlement – Stuk 326 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	23.02.2001 afwijzing
Voorstel van decreet van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter houdende invoering van een geboortepremie (Vlaams Parlement – Stuk 377 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	01.02.2002 afwijzing
Voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Guy Swennen, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Jan Roegiers houdende regeling van de interlandelijke adoptie (Vlaams Parlement – Stuk 956 (2001-2002) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	08.02.2002 afwijzing

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
<p>Voorstel van decreet van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq, de heer Mark Van der Poorten, mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Trees Merckx-Van Goey houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat de samenwerking van de OCMW's opgerichte verenigingen heeft (Vlaams Parlement – Stuk 589 (2000-2001) – Nr. 1)</p>	<p>Vogels Byttebier</p>	<p>08.02.2002 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende het verlenen van geldelijke bijstand aan minvermogenden in de kosten van de rechtshulp (Vlaams Parlement – Stuk 385 (1999-2000) – Nr. 1)</p>	<p>Vogels Byttebier</p>	<p>22.02.2002 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kinddefectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind (Vlaams Parlement – Stuk 809 (2000-2001) – Nr. 1)</p>	<p>Vogels Byttebier</p>	<p>01.03.2002 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen c.s. houdende wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden (Vlaams Parlement – Stuk 416 (2000-2001) – Nr. 1)</p>	<p>Vogels Byttebier</p>	<p>22.03.2002 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jan Laurys, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Veerle Heeren, de heer Bart De Smet en mevrouw Brigitte Grouwels houdende organisatie van een Vlaams armoedebeleid (Vlaams Parlement – Stuk 836 (2001-2002) – Nr. 1)</p>	<p>Vogels Byttebier</p>	<p>31.05.2002 afwijzing</p>
<p>Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq, de heer Johan De Roo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel en de heer Jan Verfaillie tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (Vlaams Parlement – Stuk 870 (2001-2002) – Nr. 1)</p>	<p>Vogels Byttebier</p>	<p>21.03.2003 afwijzing</p>

Minister Adelheid Byttebier : Gezondheidsbeleid

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren Felix Strackx en Herman De Reuse houdende de verplichting de verspreiding van ongeneeslijke levensbedreigende besmettelijke ziekten te voorkomen (Vlaams Parlement – Stuk 193 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	08.09.2000 afwijzing
Voorstel van decreet van mevrouw Ingrid van Kessel c.s. houdende organisatie, erkenning en subsidiëring van wijkgezondheidscentra (Vlaams Parlement – Stuk 364 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	22.02.2002 afwijzing
Voorstel van decreet van de heer Guy Swennen houdende sociale gelijkheid in het preventieve gezondheidsbeleid (Vlaams Parlement – Stuk 87 (1999-2000) – Nr. 1)	Vogels Byttebier	01.03.2002 afwijzing

Minister Marino Keulen : Mediabeleid

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 55 (1999) – Nr. 1) m.b.t. streekgebonden reclame en sponsoring	Van Mechelen Keulen	04.02.2000 afwijzing
Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwe c.s. houdende wijziging van artikel 82 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (Vlaams Parlement – Stuk 92 (1999-2000) – Nr. 1) m.b.t. reclameboodschappen in de omgeving van kinderprogramma's	Van Mechelen Keulen	04.02.2000 voorlopige afwijzing

Minister Marino Keulen : Sport

Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren André Denys, Jozef Browaays, Cis Schepens en Peter Gysbrechts houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielersproeven (Vlaams Parlement – Stuk 102 (1999-2000) – Nr. 3)	Sauwens Keulen	26.05.2000 afwijzing
Minister Marino Keulen : Huisvesting		
Opschrift decreet	Indienende minister(s) Bevoegde minister(s)*	Datum ministerraad Ingenomen standpunt
Voorstel van decreet van de heren André Moreau, Marc van den Abeelden, Didier Ramoudt en Francis Vermeiren houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 (Vlaams Parlement – Stuk 498 (2000-2001) – Nr. 1)	Van Grembergen Keulen	08.06.2001 afwijzing

4. Voorstellen van decreet waaromtrent door de regering geen positief of negatief standpunt werd ingenomen (toestand op 10 september 2003)

- Voorstel van decreet van de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Francis Vermeiren, Gerald Kindermans, Chris Vandebroek houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel "Vlaamse Federatie voor Paardenwedrennen" en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, voor standpuntbepaling voorgelegd aan de Vlaamse regering door minister Dirk Van Mechelen : geen standpunt ingenomen.
- Voorstel van decreet van de heren Johan Malcorps, Bruno Tobback, Patrick Lachaert en Jos Bex houdende vermindering van het gebruik van pesticiden door openbare diensten in het Vlaamse Gewest (Vlaams Parlement – Stuk 611 (2000-2001) – Nr. 1), voor standpuntbepaling voorgelegd aan de Vlaamse regering door minister Vera Dua: de Vlaamse regering besliste een standpunt in te nemen, na de hoorzittingen in het Vlaams Parlement.
- Voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel c.s. houdende de stimulering van een planmatig lokaal ouderenbeleid, de beleidsparticipatie van ouderen en de oprichting van een Vlaamse Ouderenraad :
 - op 25 april 2003 (nota ingediend door mevrouw Mieke Vogels) besliste de Vlaamse regering haar standpunt uit te stellen, in afwachting van het advies van de VVSG,
 - op 27 juni 2003 (nota ingediend door mevrouw Adelheid Byttebier) besliste de Vlaamse regering geen standpunt in te nemen.

(VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.)

Om de Vlaamse volksvertegenwoordiger toe te laten voornoemde informatie op te splitsen per fractie waartoe de indieners op het ogenblik van de indiening behoorden of thans behoren, wordt tel-

kens de lijst van de opgegeven voorstellen van decreet bijgevoegd, met opgave van de naam van de indiener(s).

Tevens zijn telkens de naam van de indienende minister(s) en van de thans bevoegde minister(s) vermeld en, in het kort, het door de regering ingenomen standpunt.

**Vraag nr. 49
van 19 september 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Leeuw – Militaire groet

Enige tijd geleden verbood de vleugeladjutant van de koning, tevens vice-chef Defensie, militairen om de officiële groet te brengen wanneer de "regionale hymnen" worden gespeeld. De minister van Landsverdediging trad hem daarin bij, met het argument dat het leger federaal is.

De Waalse minister-president Van Cauwenberghe liet de minister van Landsverdediging weten het daar niet mee eens te zijn.

Kan de minister-president meedelen of hij op enigerlei wijze heeft gereageerd ?

Antwoord

A. Nota Protocol 03/01952 d.d. 04 juli 2003 van de "Territoriale Directie-Protocol"

1. Bovenvermelde nota gaat uit van luitenant-generaal J.M. Jockin, vice-chef Defensie, en betreft de bijzondere richtlijnen betreffende de houding van de militairen bij de uitvoering van de volksliederen van de gemeenschappen en bij de uitvoering van de Europese Hymne.
2. In artikel 19.c. (3) van sectie 23 werd bij vermelde nota volgende tekst vervangen/ingevoegd :

"Een volkslied van een Gemeenschap wordt NIET gelijkgesteld met een nationaal volkslied : – wanneer een volkslied van een Gemeenschap gespeeld wordt, gaat een afzonderlijke soldaat in de houding staan. Hij GROET NIET. (...)"

B. Standpunt vanwege de Vlaamse regering

Ik heb na onderzoek van het dossier mijn verontwaardiging uitgedrukt ten aanzien van deze "degradatie" van de volksliederen van de gemeen-

schappen, een initiatief dat ernstig afbreuk doet aan de in ons land gegroeide federale loyauteit. Bovendien vond er terzake geen enkel overleg plaats met de betrokken gemeenschappen. De Waalse minister-president nam een gelijkaardig standpunt in.

Ik heb dan ook op 26 augustus 2003 de eersteminister formeel en schriftelijk verzocht om bovenvermelde nota te laten intrekken.

Als **bijlage** gelieve de Vlaamse volksvertegenwoordiger de brief aan de eersteminister te willen vinden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 3
van 3 oktober 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Overheidspublicaties en verkiezingen – Deontologische code

Naar analogie van het reeds bestaande, door Kind en Gezin uitgegeven "Moederboekje", waarin het verloop van de zwangerschap, de geboorte en de eerste levensjaren worden beschreven, lanceert minister Byttebier een "Vaderboekje". Bedoeling is om jonge vaders enerzijds tips en anderzijds steun te bieden.

Minister Byttebier verzorgde het voorwoord in deze publicatie. Nauwelijks acht maanden voor de verkiezingen zou het schrijven van een voorwoord door een minister in een overheidspublicatie aanleiding kunnen geven tot vragen over de opportuniteit hiervan.

Kan de minister-president mij meedelen hoever hij staat met de opstelling van een deontologische code die alle misverstanden en verkeerde interpretaties uit de wereld zal helpen ?

N.B. Een vraag over het Vaderboekje werd gesteld aan minister Byttebier (vraag nr. 7).

Antwoord

Op 7 december 2001 keurde de Vlaamse regering de Code van Goede Praktijk voor de communicatiecampagnes van de Vlaamse overheid goed. Met deze Code engageerde de Vlaamse regering zich

om haar communicatie te laten beantwoorden aan een consistente, strenge, controleerbare en dus afdwingbare set kwaliteitsnormen, en dit met het oog op een zo klantvriendelijk mogelijke communicatie met haar burgers.

De Code is van toepassing op alle betaalde communicatie van de hele Vlaamse overheid. Hij geldt dus zowel voor de eigen initiatieven van de ministers en hun diensten als voor die van de verzelfstandigde instellingen of agentschappen die deel uitmaken van de Vlaamse overheid. Hij is van toepassing op alle mediacampagnes, waarbij het begrip campagnes in de ruimste zin geïnterpreteerd moet worden: ook de uitgave van een folder, de plaatsing van een kleine betaalde mededeling in de krant, de uitzending van een regeringsmededeling of de ontwikkeling van een website worden beschouwd als een vorm van campagne.

Artikel 4.18 van de bedoelde Code bepaalt overduidelijk dat de communicatie van de Vlaamse overheid het belang van de samenleving dient, en niet dat van de mandataris van wie zij uitgaat of van diens politieke partij. Een campagne kan niet tot doel hebben het imago van de betrokken mandatarissen te bevorderen. Derhalve worden geen namen of beeltenissen van ministers toegelaten. Vermelding van hun titulatuur is wel toegestaan. Dit artikel voorziet tevens in een aantal uitzonderingen. Eén daarvan is dat het verbod van personalisering niet geldt voor het woord vooraf bij gedrukte publicaties met een beperkte oplage. In de Code wordt geen definitie van het begrip "beperkte oplage" gegeven, maar de informatieambtenaar hanteert bij adviesvragen hieromtrent dat oplages van meer dan 10.000 exemplaren niet kunnen worden beschouwd als beperkt.

Bovendien heeft de Vlaamse regering tijdens de vorige drie verkiezingen zichzelf steeds een strenge gedragscode voor de sperperiode opgelegd. Die gedragscodes die van toepassing waren tijdens de sperperiodes voorafgaand aan de verkiezingen, waren telkens in overeenstemming met de bepaling van artikel 4.18, waarin wordt gesteld dat tijdens de vastgelegde sperperiodes een totaal verbod van personalisering van campagnes geldt. De tijdens deze sperperiodes gevoerde communicatiecampagnes van de Vlaamse overheid, met inbegrip van publicaties met een beperkte oplage, kunnen noch de naam, noch de beeltenis, noch de titulatuur van één of meerdere ministers bevatten.

Ook voor de verkiezingen van 13 juni 2004 ga ik de Vlaamse regering een dergelijke gedragscode voor de sperperiode voorleggen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

(Antwoord Adelheid Byttebier : blz 1033 – red.)

Vraag nr. 6
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gemeenten – Subsidiëring

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 13
 van 10 oktober 2003
 van de heer Francis Vermeiren
 Blz. 938

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER
 VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 97
van 16 september 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Opleidingscheques – Doelgroep

Het is een goed initiatief van de Vlaamse overheid om "opleidingscheques" ter beschikking te stellen van bedrijven en werknemers. Wij staan er allen achter dat ondernemingen meer moeten investeren in hun werknemers, in hun menselijk kapitaal. En dat ook werknemers op eigen initiatief een opleiding moeten kunnen volgen om hun arbeidsloopbaan meer kansen te geven.

Het is algemeen bekend dat heel wat specialisaties vrij duur zijn, je kan je zelfs afvragen of sommige van de opleidingen niet "te duur zijn". Met deze

cheque wordt hieraan gedeeltelijk tegemoetgekomen.

Moeten wij steeds onderscheid maken tussen werklozen en werkenden ? Wij gaan ervan uit dat iedereen die beschikbaar is voor de arbeidsmarkt in aanmerking moet komen voor opleidingen en vorming in dit kader. Nu adviseert de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) zelf dat één dag tewerkstelling, via interim, voldoende is om in aanmerking te komen : een beetje hypocriet ?

De informatie op de websites is niet zo duidelijk voor de doorsnee werknemer en bij contacten met VDAB-kantoren stellen wij vast dat alle informatie niet eenduidig wordt meegedeeld. Hoe kunnen werkgever en werknemer hierin hun weg vinden ?

1. Op de site van de VDAB lees ik: "Welke bedrijven komen ervoor in aanmerking ? Alle ondernemingen die een uitbatingszetel hebben in het Vlaamse gewest en actief zijn in een aanvaardbare sector".

Wat verstaat men onder "aanvaardbare sector" ?

2. Waarom worden de cheques niet ter beschikking gesteld van iedereen, ongeacht zijn arbeidsstatuut, zodat de werknemer of werkloze in het kader van zijn loopbaanontwikkeling een ruimere en betaalbare keuze heeft ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 97) en Ceysens (nr. 136).

Gecoördineerd antwoord

Ondanks de korte tijd die de VDAB ter beschikking had voor ontwikkeling en organisatie is het systeem opleidingscheques werknemers gestart op 1 september 2003. De opstartfase verliep zonder noemenswaardige verwickelingen, met uitzondering van een wachttijd bij de servicelijn van de VDAB op bepaalde momenten. De eerste dag werden reeds 2.168 aanvragen geregistreerd. Op één maand zijn 50.000 aanvragen binnengekomen. Deze aantallen bewijzen dat werknemers duidelijk hun weg gevonden hebben naar het systeem via de informatiecampagne, de VDAB-website en de opleidingsverstrekkers zelf.

De opleidingscheques voor werknemers zijn een specifieke maatregel voor werknemers in het kader van het akkoord 2003-2004 tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, dat op 21

maart 2003 werd ondertekend. De cheques doen geen afbreuk aan de incentives die reeds gegeven worden aan werkzoekenden. De opleidings- (en begeleidings)cheques zijn een aanmoediging voor de werkenden om zich verder te kunnen ontplooiën. Werkzoekenden kunnen verder een beroep doen op het kosteloos aanbod inzake trajectbegeleiding en opleiding.

De vraag over in aanmerking komende bedrijven heeft betrekking op opleidingscheques voor werkgevers. Om vorming in Vlaamse bedrijven te stimuleren, heeft de Vlaamse regering de opleidingscheques voor werkgevers in het leven geroepen. Een opleidingscheque heeft een waarde van 30 euro. 50% daarvan wordt door de onderneming betaald, 50% door de Vlaamse overheid. Per kalenderjaar mag een bedrijf 200 opleidingscheques aankopen die binnen de twaalf maanden moeten worden besteed aan opleiding. Met deze cheques kunnen ondernemingen een opleiding betalen bij erkende opleidingsverstrekkers. In de maand september van dit jaar werden 169.130 opleidingscheques voor werkgevers aangekocht. Bestellen van deze opleidingscheques kan enkel via de website www.vlaanderen.be/opleidingscheques.

Geïnteresseerde bedrijven kunnen alle informatie met betrekking tot het systeem overzichtelijk en duidelijk terugvinden op een speciaal daartoe aangemaakte pagina. Een overzicht van de aanvaardbare activiteitencodes en een toelichting waarom de respectieve NACE-codes in aanmerking komen, werd ondergebracht onder de rubriek "wettelijk kader" (*NACE : Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes – red.*).

Het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 betreffende de opleidingscheques valt onder de toepassing van de Europees geregelde de-minimissteun. In artikel I van haar toepassingsgebied sluit de Europese verordening steun aan de vervoersector en aan een groot deel van de voedingssector uit. De volledige tekst van deze Europese verordening werd ook opgenomen op de informatiepagina.

Op 19 juli 2002 werd het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 betreffende de opleidingscheques gewijzigd, zodat bedrijven uit de voedings- en vervoersector vanaf 1 augustus 2002 ook de opleidingscheques kunnen aanvragen. De uitbreiding van de maatregel ressorteert niet onder de Europese de-minimisregelgeving zoals hierboven beschreven, maar onder verordening (EG) nr. 68/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 be-

treffende de toepassing van artikel 87 en 88 van het EG-verdrag over de opleidingssteun en eventuele latere wijzigingen van deze verordening. Ook deze tekst kan worden opgevraagd via de informatiepagina. Krachtens het bovengenoemde besluit kunnen ook private opleidingsverstrekkers vanaf 1 augustus 2002 opleidingscheques aanvragen.

Gevolgd gevend aan het Vlaams akkoord 2003-2004 gesloten tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners op 21 maart 2003, zal het bestaande stelsel van de opleidingscheques voor werkenden in ondernemingen worden uitgebreid in zijn toepassingsgebied tot de gehele private sector voorzover die niet vervat is in de regeling uitgewerkt in het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de social-profitsector 2000-2005 (VIA).

Vraag nr. 1
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Folkfestival Dranouter – Subsidiëring

Dit jaar werd de Vlaamse overheid de nieuwe hoofdsponsor van het folkfestival Dranouter. Het festival kreeg hiervoor een subsidie van 675.000 euro.

1. Vanuit welk departement werd deze subsidie verleend ?
2. Op basis van welke criteria krijgen bepaalde festivals in Vlaanderen subsidies en andere festivals niet ?
3. De minister zei dat 2005 het jaar zal worden van "Vlaanderen festivalland", waarin de overheid diverse Vlaamse festivals zal promoten.

Bestaan hieromtrent reeds concrete plannen ?

Antwoord

Dit jaar werd de Vlaamse overheid de nieuwe hoofdsponsor van het folkfestival Dranouter. Het festival kreeg hiervoor een subsidie van 675.000 euro.

1. De investering betreft het "Folk Experience Museum" en niet het folkfestival als dusdanig. De subsidie werd verleend op basis van het koninklijk besluit van 14 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de

subsidies, door de Staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting.

De organisatoren werkten in afspraak op ons verzoek enkele inspanningen uit in het kader van Toerisme voor Allen tijdens het festival.

2. Festivals worden niet gesubsidieerd door Toerisme Vlaanderen.
3. Dit initiatief wordt momenteel voorbereid en zal na overleg met diverse organisatoren plaatsvinden in 2006.

Op basis van de concrete plannen zal het toeristisch potentieel van een dergelijk evenement bekeken worden, met andere woorden of het evenement een hefboom kan zijn voor het bevorderen van het imago van Vlaanderen en Brussel in het buitenland en van het verblijfstoerisme naar Vlaanderen en Brussel.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 1
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DEMOL

"Infomap Palestina Israël" – Betrokkenheid

Een pedagogisch dossier getiteld "Infomap Palestina Israël", gerealiseerd door Artsen voor Vrede, Oxfam Solidariteit, Pax Christi Vlaanderen en 11.11.11, wordt verspreid in de onderwijsinstellingen van het Vlaamse gewest.

De initiatiefnemers kregen naar verluidt de steun van het Vlaams ministerie voor Ontwikkelingssamenwerking.

1. Werd de minister of werden haar diensten geraadpleegd toen de initiatiefnemers dit project opstartten ?
2. Werden zij of haar diensten geraadpleegd toen de initiatiefnemers overgingen tot de fase van de verdeling van het document onder de leerkrachten voor wie het in de eerste plaats bestemd is ?
3. Hoeveel leraren hebben totnogtoe dit pedagogisch dossier gebruikt in de klassen ?

4. Hebben de minister of haar diensten het gebruik van het bewuste dossier aangemoedigd, ontraden of verboden, en gebruikmakend van welk middel ?

Waarom ? Of : waarom niet ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Sannen (vraag nr. 2)

Antwoord

Het dossier waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, bestaat uit een lesmap, een cd-rom en een reizende tentoonstelling. Het pakket is ontwikkeld door het Actieplatform Palestina. De volgende organisaties zijn hierin vertegenwoordigd: 11.11.11 – Koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging, ACW, Artsen voor Vrede, Broederlijk Delen, Christenen voor het Socialisme, Codip, FOS-Socialistische Solidariteit, Geneeskunde voor de Derde Wereld, Oxfam Solidariteit, Oxfam Wereldwinkels, Pax Christi Vlaanderen, Protos, Socialisme Zonder Grenzen, Vlaams Internationaal Centrum, Vlaams Palestinakomitee en Vrede VZW.

(ACW : Algemeen Christelijk Werknemersverbond ; Codip : Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen ; FOS : Fonds voor Ontwikkelingssamenwerking – red.)

Eén van de grondrechten van ons onderwijsbestel is de vrijheid van onderwijs. De rol van de overheid daarbinnen is het formuleren van de minimale doelstellingen waarover een maatschappelijke consensus bestaat. Het parlement heeft dit gedaan door de eindtermen vast te leggen.

De methodes waarmee een school die doelstellingen realiseert, zijn echter een zaak van het schoolbestuur. De regering vertrouwt op de bekwaamheid en goede trouw van leerkrachten en schoolbesturen bij de vormgeving van de eindtermen. De schoolbesturen en leerkrachten beschikken over de nodige professionaliteit om zelf te kiezen welke materialen zij geschikt achten bij het realiseren van hun opdracht. Het bereiken of nastreven van de eindtermen of ontwikkelingsdoelen wordt ook gecontroleerd door de onderwijsinspectie tijdens de schooldoorlichtingen. Het is bijgevolg niet nodig de overheid te contacteren als men wil overgaan tot het ontwikkelen van didactisch materiaal. De eindtermen zijn bekend. Elke ontwikkelaar van materiaal dient zelf de verantwoordelijkheid te nemen voor de afstemming van de materialen met de gel-

dende eindtermen en te zorgen voor een kwaliteitsvol resultaat.

Er zijn mij geen cijfers bekend over het gebruik van het lespakket in de Vlaamse scholen. Het gebruik van dit lespakket is door mij uiteraard noch aangemoedigd, noch ontraden. De bevoegdheid voor de keuze van didactisch materiaal ligt immers bij de scholen.

(Antwoord Ludo Sannen : blz. 1016 – red.)

Vraag nr. 4
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Centrumsteden – Subsidiëring

Vlaanderen telt dertien centrumsteden. Deze steden krijgen elk jaar een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap via het Gemeentefonds. Het precieze bedrag van deze jaarlijkse dotatie is eenvoudig terug te vinden. Er heerst echter meer onduidelijkheid omtrent de andere geldstromen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar deze dertien steden vloeien.

1. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van onderwijs ?
2. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van vorming ?
3. Aan de hand van welke criteria werden deze middelen verstrekt ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 2), Vanderpoorten (nr. 4), Van Mechelen (nr. 5), Van Grembergen (nr. 6), Bossuyt (nr. 15), Sannen (nr. 4), Byttebier (nr. 9), Geysens (nr. 1) en Keulen (nr. 3), telkens met betrekking tot hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 909 – red.)

Vraag nr. 5
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Subsidedossiers DIGO – Wachtlijst

Naar aanleiding van de schriftelijke vraag van Vlaams volksvertegenwoordiger Marc van den Abeelen (13 juni 2003, nr. 113) werd ik op de hoogte gesteld van de problematiek omtrent de toenemende achterstand bij de subsidieaanvragen van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 30).

Kan de minister in aanvulling hiervan een overzicht geven van de huidige wachtlijst binnen DIGO ?

Antwoord

Hierbij vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het overzicht van de wachtlijsten zoals die werden goedgekeurd door de raad van bestuur van DIGO op 24 oktober 2003 :

– vrij gesubsidieerd onderwijs	732.122.150 euro
– officieel gesubsidieerd onderwijs :	
gemeentelijk	121.917.018 euro
provinciaal	13.860.644 euro

Op 24 oktober jongstleden stonden voor het vrij gesubsidieerd onderwijs 1.064 subsidieaanvragen op de wachtlijst en 128 voor het officieel gesubsidieerd onderwijs.

Belangrijk is te onderstrepen :

- dat de wachtlijst een momentopname is van de gecumuleerde (subsidie)waarde van mogelijke bouwprojecten van schoolbesturen/inrichtende machten, die derhalve constant wijzigt ;
- dat een aantal schoolbesturen/inrichtende machten, om diverse redenen, zelf hun dossiers verschoven hebben. Dit geldt voornamelijk voor een aantal dossiers met indieningsdatum ouder dan 1997 ;
- dat de wachtlijsten maandelijks worden opgemaakt ter "goedkeuring" door de raad van bestuur van DIGO.

Vraag nr. 15
van 17 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige faciliteitenscholen – Subsidiëring

In verband met het onderwijs in de faciliteitengemeenten zou ik van de minister graag het volgende vernemen met betrekking tot het schooljaar 2002-2003.

1. Hoeveel bedroegen in totaal de uitgekeerde weddesubsidies per gemeente voor het Franstalig onderwijs in de zes Randgemeenten rond Brussel en in Ronse ?
2. Welke bedragen werden er uitgekeerd aan werkings- en uitrustingsubsidies voor het faciliteitenonderwijs ?
3. Hoe hoog lag de kostprijs per leerling van het lager en het middelbaar onderwijs ?
4. Hoeveel leerlingen telde het Franstalig onderwijs per faciliteitengemeente in Vlaanderen tijdens het bovenvermelde schooljaar ?
5. Zijn er nog andere kosten verbonden aan de aanwezigheid van Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen ?

Welke zijn die in voorkomend geval ?
6. Kan de minister ter vergelijking de schoolbevolkingscijfers in het Nederlandstalig onderwijs in de betrokken gemeenten meedelen ?

Antwoord

Basisonderwijs

1. De totaal uitgekeerde weddesubsidies per gemeente voor het Franstalig onderwijs in de zes Randgemeenten rond Brussel en in Ronse voor het schooljaar 2002-2003

Gemeente	Weddesubsidies (02-03)
Drogenbos	526.397,76
Kraainem	754.334,62
Linkebeek	511.590,61
Sint-Genesius-Rode	1.711.498,87
Wemmel	1.188.995,96
Wezembeek-Oppem	1.818.220,14
Ronse	474.883,17
Totaal	6.985.921,13

2. Betaald werkingsbudget (in euro) voor het schooljaar 2002 – 2003

Gemeente	Werkingsbudget (02-03)
Drogenbos	79.700,97
Kraainem	133.008,25
Linkebeek	96.770,00
Sint-Genesius-Rode	312.610,11
Wemmel	241.146,16
Wezembeek-Oppem	342.931,65
Ronse	36.583,32
Totaal	1.242.750,46

3. Kostprijs per leerling (in euro) in het basisonderwijs voor het schooljaar 2002 – 2003

Soort onderwijs	Kostprijs per leerling
Gewoon basisonderwijs	3.407,74
Buitengewoon basisonderwijs	9.982,84

(Bron : "2002 – 2003 : basisonderwijs in beeld")

4. Gemeente

Gemeente	Aantal leerlingen
Drogenbos	178
Kraainem	286
Linkebeek	239
Sint-Genesius-Rode	755
Wemmel	545
Wezembeek-Oppem	795
Ronse	245
Totaal	3.043

5. a. Nascholing

Gemeente	Nascholing (02-03)
Drogenbos	1.146,74
Kraainem	1.692,22
Linkebeek	1.254,49
Sint-Genesius-Rode	3.919,34
Wemmel	2.818,77
Wezembeek-Oppem	4.246,43
Ronse	4.209,88
Totaal	19.287,87

b. ICT-werkingsmiddelen

Gemeente	ICT-werkingsmiddelen (02-03)
Drogenbos	167,44
Kraainem	277,57
Linkebeek	200,56
Sint-Genesius-Rode	649,14
Wemmel	491,56
Wezembeek-Oppem	716,30
Ronse	568,57
Totaal	3.071,14

(ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.)

c. Vervoerskosten

Gemeente	Vervoerskosten (02-03)
Drogenbos	-
Kraainem	648,32
Linkebeek	1,70
Sint-Genesius-Rode	-
Wemmel	-
Wezembeek-Oppem	236,77
Ronse	-
Totaal	886,79

6. Aantal leerlingen in het Nederlandstalig basis-onderwijs op 1 januari 2001

Gemeente	Aantal leerlingen
Drogenbos	220
Kraainem	244
Linkebeek	223
Sint-Genesius-Rode	1.062
Wemmel	1.067
Wezembeek-Oppem	579
Ronse	2.401
Totaal	5.796

Secundair onderwijs

1. Enkel in de gemeente Ronse gelden naast de faciliteiten voor het kleuter- en lager onderwijs ook beperkte faciliteiten voor het secundair onderwijs.

Gedurende het schooljaar 2002-2003 waren er in Ronse twee Nederlandstalige secundaire scholen met een Franstalige afdeling, namelijk het KA Ronse en de vestigingsplaats in Ronse

van het Vesaliusinstituut Oostende (Gemeenschapsonderwijs). (KA : Koninklijk Atheneum – red.)

Wat de personeelsformatie betreft, worden de Franstalige leerlingen uitsluitend in aanmerking genomen bij de vaststelling van de ondersteunende personeelsformatie. Deze formatie wordt berekend op basis van een puntensysteem verbonden aan onder meer het aantal leerlingen van de scholengemeenschap. Het verkregen puntentotaal dat wordt toegekend aan de scholengemeenschap is onder bepaalde voorwaarden vrij aan te wenden. Tegenover elke betrekking staat wel een bepaalde puntenwaarde afhankelijk van het bekwaamheidsbewijs en de corresponderende weddeschaal.

Concreet voor Ronse betekent dit dat de Franstalige leerlingen niet volstaan voor een afzonderlijke extra betrekking. Deze Franstalige leerlingen kunnen echter samen met de Nederlandstalige leerlingen binnen de schoot van de scholengemeenschap in theorie een bijkomende betrekking genereren. De flexibiliteit qua invulling van het personeelsbestand laat niet toe dit in de praktijk na te gaan. Er kan echter bezwaarlijk van weddesubsidies voor het Franstalig onderwijs worden gesproken aangezien het ondersteunend personeel dat ten laste valt van de Vlaamse onderwijsbegroting nooit exclusief voor de Franstalige afdelingen kan worden ingezet.

2. De leerlingenpopulatie vormt slechts één criterium bij de vaststelling van de globale werkingsmiddelen voor het gemeenschapsonderwijs en bij de verdeling van de beschikbare middelen door de scholengroepen over de individuele scholen. Bovendien tellen de scholengroepen Oudenaarde-Ronse en Oostende erg weinig Franstalige leerlingen zodat de omvang van de dotaties die deze laatsten genereren als verwaarloosbaar mag worden beschouwd.
3. In het licht van wat voorafgaat, is het niet mogelijk een gemiddelde kostprijs per Franstalige leerling te bepalen.
4. Op 1 februari 2003 waren er in Ronse
 - 26 leerlingen in de Franstalige afdeling van het KA Ronse,
 - 482 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het KA Ronse,

- 46 leerlingen in de Franstalige afdeling van het Vesaliusinstituut, vestiging Ronse,
- 40 leerlingen in de Nederlandstalige afdeling van het Vesaliusinstituut, vestiging Ronse,
- 722 leerlingen in KSO Glorieux (*KSO : Katholiek Secundair Onderwijs – red.*).

Vraag nr. 16
van 17 oktober 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Onderwijssamenwerking – Zuid-Afrika

Onlangs deelde de Vlaamse regering mee dat de zogenaamde GENT 6-akkoorden werden afgesloten tussen Vlaanderen en Nederland (GENT : Geheel Europees Nederlands Taalgebied). Die behelzen onder meer een uitwisseling van ervaringen inzake onderwijs, de bevordering van de internationale mobiliteit door bijvoorbeeld de uitwisseling van leraren, enzovoort.

Kan de minister meedelen of er reeds een dergelijke samenwerking bestaat of in het vooruitzicht wordt gesteld met het Afrikaanstalig onderwijs in Zuid-Afrika ?

Antwoord

Zuid-Afrika is sinds 1996 een belangrijk land voor de Vlaamse internationale samenwerking op het vlak van onderwijs. In 2000 werd het bestaande samenwerkingsakkoord vernieuwd en uitgebreid. Ook hier neemt onderwijs een prominente plaats in als samenwerkingsterrein binnen een globale samenwerking op alle terreinen waarvoor Vlaanderen bevoegd is.

Deze vraag naar samenwerking met het Afrikaanstalig onderwijs kan niet los gezien worden van het geheel van de onderwijssamenwerking. In Zuid-Afrika zijn er elf officiële talen, waaronder het Afrikaans. Deze linguïstische complexiteit maakt dat het Zuid-Afrikaanse onderwijs met een aantal specifieke problemen te kampen heeft. Men wil dat er zoveel mogelijk kinderen onderwijs krijgen in de eigen moedertaal, maar momenteel is er een gebrek aan voldoende leermiddelen en didactische materialen in alle officiële talen ; de meeste zijn immers opgesteld in het Engels of het Afrikaans. De lesgevers hebben vaak een opleiding gekregen in het Engels of het Afrikaans en zijn dus niet getraind om in een andere taal les te geven. Daaren-

boven is de aantrekkingskracht van het Engels, als belangrijke internationale taal, zeer groot bij ouders en leerlingen. Het belang van onderwijs in de moedertaal is daarbij vaker ondergeschikt. De problemen zijn dus veeleer in het onderwijs in andere talen (het Zulu, het Xhosa,...) dan het Afrikaans gesitueerd.

In de drie provincies die prioritair zijn voor de samenwerking (Vrijstaat, Kwazulu Natal, de Noordelijke Provincie) wordt relatief weinig Afrikaans gesproken. Indien er in het kader van onderwijsprojecten lesmaterialen worden ontwikkeld, wordt steeds gevraagd het materiaal in de meest gesproken talen van dat gebied beschikbaar te stellen. Vaak gaat het hier niet om het Afrikaans.

Op dit moment is het project Language and Identity lopende in de provincie Vrijstaat, dat gefinancierd wordt op het budget van Ontwikkelingssamenwerking. De belangrijkste doelstellingen van dit project zijn : het promoten van onderwijs in de eigen moedertaal en het respect voor alle talen in de Vrijstaat en de ontwikkeling van leerprogramma's in Afrikaanse talen.

Het aspect "meertaligheid" komt dus in ruime mate aan bod in de onderwijssamenwerking met Zuid-Afrika.

De vorm van samenwerking zoals in het GENT 6-akkoord is niet aangewezen voor de samenwerking met Zuid-Afrika, omdat GENT 6 een bilateraal akkoord is over onderwijssamenwerking met een buurland (Nederland).

Vraag nr. 17
van 17 oktober 2003
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Archivering examen-PV's – Maatregelen

In het Jaarrapport 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst worden een aantal gevallen gemeld van verlies van processen-verbaal (PV) van afgelegde examens (Stuk 41 (2002-2003) – Nr. 1, blz. 210-211).

Het probleem bestaat erin dat oud-leerlingen/studenten bij het verlies van hun diploma geen duplicaat kunnen verkrijgen bij hun voormalige school als deze het proces-verbaal van de door de student afgelegde examens is kwijtgeraakt. In de huidige trend van levenslang leren is het echter zeer belangrijk dat men te allen tijde een duplicaat van zijn diploma of afgelegde vakken kan voorleggen.

1. Worden de scholen voldoende gecontroleerd op het correct bewaren en archiveren van de processen-verbaal van afgelegde examens ?
2. Neemt de minister extra maatregelen zodat de archieven van de scholen worden verbeterd ?

Antwoord

In tegenstelling tot vroeger, toen de overheid op centraal niveau instond voor de homologatie van diploma's, staan tegenwoordig de onderwijsinstellingen zelf in voor de bewaring van alle processen-verbaal van de deliberaties. De onderwijsinstellingen zijn gemachtigd om voor hun erkende opleidingen het overeenstemmende studiebewijs uit te reiken. Door de uitreiking krachtens het decreet is de studiebekrachtiging van rechtswege erkend. Dit is zo voor alle onderwijsniveaus (basisonderwijs, secundair, volwassenen onderwijs, hoger onderwijs). De studiebewijzen moeten dus niet meer ter visering voorgelegd worden aan het departement.

De plicht tot bewaring gedurende 30 jaar berust bij het schoolbestuur. Voor het secundair onderwijs werd dit nog een keer verduidelijkt in een recente omzendbrief (omzendbrief SO/2003/02 van 15 april 2003). De omzendbrief van afgelopen jaar was een herinnering aan deze verplichting. Ik zie niet meteen andere mogelijkheden dan sensibilisering om schoolbesturen aan te zetten deze plicht ernstig te nemen.

De instellingen voor hoger onderwijs, dus zowel de universiteiten als de hogescholen, zijn verantwoordelijk voor het archief van de documenten in verband met de diploma's die zij uitreiken. Het eerste aangestipte dossier op blz. 210 van het rapport 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst handelt evenwel over het zogeheten "document 8" dat vele jaren geleden diende om de lessentabellen door de overheid te laten goedkeuren.

Voor de volledigheid herinner ik eraan dat de diploma's die de universiteiten uitreikten met een wettelijke academische graad tot 1991 centraal op het departement Onderwijs geregistreerd werden. Deze registers zijn uiteraard bewaard en eenieder die het nodig heeft het bestaan van zijn/haar diploma te bevestigen, kan zich daarvoor tot de administratie wenden.

Vanaf 1991 zijn de instellingen zelf verantwoordelijk voor het correct bijhouden van de diplomagegevens.

De probleemgevallen die de ombudsman signaleerde, hadden niet zozeer te maken met een gebrekkige archivering door de scholen. Het ging in beide gevallen om iemand die op zoek was naar een diploma dat werd behaald bij een onderwijsinstelling die in de tussentijd was overgenomen door een ander schoolbestuur, of een onderwijsinstelling die inmiddels haar activiteiten had stopgezet. Ik zal erop toezien dat naar aanleiding van fusies, overnames en sluitingen niet wordt vergeten de archieven niet te laten verloren gaan. In het geval van een overname leiden de normale regels inzake rechtsopvolging ertoe dat het nieuwe schoolbestuur de verantwoordelijkheid draagt voor de archieven. Het is nu al de stelregel dat naar aanleiding van een sluiting van een school de inrichtende macht een verantwoordelijke aanstelt om de wettelijke verplichtingen te regelen. In voorkomend geval zal deze op basis van de PV's vervangstukken aanmaken voor na verklaring van de titularis vernietigde of verloren authentieke studiebewijzen.

Hierbij moet wel worden verduidelijkt dat het ministerie nog wel studiebewijzen bewaart van personen die voor deze wijziging hun diploma hebben behaald. Het departement Onderwijs bewaart de universitaire diploma's die werden uitgereikt voor 1991.

In geen van de onderwijsniveaus voert het Onderwijsdepartement momenteel systematische controles uit of scholen zich houden aan de vooropgestelde archiveringstermijn. Het is wel zo dat het Onderwijsdepartement controle uitoefent op de correcte opmaak van de documenten, wat op zijn beurt gekoppeld is aan de juiste uitreiking van studiebewijzen (die, voor alle duidelijkheid, van rechtswege geldend zijn zonder voorafgaande visering of homologatie). Het verificatiekorps van het secundair onderwijs zal aan het einde van het lopende schooljaar starten met een nazicht van het administratieve luik van de studiebekrachtiging. In dit onderzoek zal onder meer de opmaak van de processen-verbaal en de aanwezigheid van de PV's van de voorbije jaren worden betrokken.

Voorts zal in de loop van het derde trimester via een gepaste mededeling op Schooldirect (het elektronisch infokanaal voor directies en inrichtende machten) het belang van de diverse aspecten van studiebekrachtiging, mede vanwege de eraan ver-

bonden civiele effecten, onder de aandacht gebracht worden.

**Vraag nr. 19
van 17 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK**

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de gehandicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. Handelingen Commissievergadering nr. 105 van 21 januari 2003, blz. 7-8, en Handelingen Commissievergadering nr. 192 van 1 april 2003, blz. 1-3).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua, van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel". En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf ging nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De minister had volgens toenmalig minister Vogels op 1 april nog niet laten weten welk initiatief zij in het kader van haar bevoegdheden ging nemen.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen, zoals gevraagd door toenmalig bevoegd minis-

ter Vogels in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?

Waarom had zij op 1 april 2003 nog niet gereageerd op de vraag van de bevoegde minister ?

2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo neen, waarom nog niet en wanneer dan wel ?
3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke kansen.

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

**Vraag nr. 193
van 13 juni 2003
van de heer ANDRE MOREAU**

Tiense Suikerraffinaderij – Geurhinder

Onlangs werd ik aangesproken door inwoners van Tienen die klagen over geurhinder.

Bepaalde wijken van Tienen, onder meer Utsenaken en Oplinter, alsook de naburige gemeente Glabbeek, kampen naar verluidt al jarenlang met geurhinder die wordt veroorzaakt door de Tiense Suikerraffinaderij. Tijdens de voorbije weken zouden de omwonenden meer last hebben gehad van onaangename geuren. De suikerraffinaderij heeft wel al meegedeeld dit te zullen verhelpen door nog meer te investeren in haar waterzuiveringssysteem.

De geurhinder is afkomstig van de bezinkingsvijvers, waarin het afvalwater van de gewassen suikerbieten wordt opgevangen. Door de extreem hoge

temperatuur van maart en april 2003 werden de afvalstoffen in dit (vijver)water sneller dan normaal afgebroken. Het afvalwater was op dat ogenblik echter nog niet volledig gezuiverd, waardoor de stoffen die bij de afbraak vrijkomen een onaangename geur verspreiden.

Deze bezinkingsvijvers bevatten het was- en transportwater dat gebruikt wordt gedurende de bieten-campagne. Dit water is vervuild met aarde en kleine bietenstukjes. De aarde zelf bezinkt in de vijvers; de andere resten worden biologisch afgebroken tijdens de waterzuivering. Onder normale omstandigheden veroorzaakt dit geen geurhinder, behalve dus wanneer de afvalstoffen in het water sneller dan normaal worden afgebroken.

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) heeft de Tiense Suikerraffinaderij maatregelen opgelegd om de waterzuivering te bevorderen door het installeren van vijf beluchters aan de bezinkingsvijvers. Ook de zuurtegraad van het water zal worden aangepast en verwarmingsinstallaties moeten de waterzuivering bevorderen.

Bovenvermelde klagers beweren dat deze geurhinder reeds meer dan tien jaar duurt. Zij zeggen dat die stank hun leefmilieu en gezondheid schaadt.

1. Hoeveel keer en wanneer precies heeft de bevoegde milieu-inspectiedienst de geurhinder van deze bezinkingsvijvers gemeten ?

Wat waren de resultaten ?

2. Kan de minister als verantwoordelijk minister voor een gezond leefmilieu, aan betrokken klagers en buurtbewoners garanderen dat nieuwe en geregelde geurmetingen zullen worden uitgevoerd en dat alle nodige – eventueel strengere – maatregelen worden getroffen om alle geurhinder volledig en definitief te doen verdwijnen ?

Antwoord

Alvorens in te gaan op de gestelde vragen is het nuttig vooraf de vergunningstoestand en de werking van de bezinkingsvijvers van de Tiense suikerfabriek toe te lichten.

Aan de NV Tiense Suikerraffinaderij werd op 9 november 1999 een milieuvergunning verleend door de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant om een inrichting gelegen Aandenstraat 1 in 3300 Tienen, met als voorwerp de productie van suiker, verder te exploiteren en te

veranderen. Deze vergunning loopt, voor de lozing van afvalwater, af in 2004. Op 22 november 2001 verleende de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant een milieuvergunning voor het veranderen van de suikerfabriek, omvattende ook bezinkingsvijvers voor de scheiding van aarde en water met een nuttige inhoud van 200.000 m³ elk op bijkomende percelen.

Uit de evaluatie door de afdeling Milieuvergunningen van de aanvraag voor deze bekkens blijkt dat het bietenwaswater of modderwater (een mengsel van water, bietenaarde en het slib van de twee aërobe afvalwaterzuiveringsstations) na zeving en voorindikking in de bezinkingsvijvers wordt gestort. Het deels gezuiverde water vloeit via een regelbaar overstort naar de terugnamevijver. Van hieruit wordt het water terug naar de fabriek gepompt om hergebruikt te worden als proceswater. Zodra de vijver vol aarde zit, blijft deze enkele jaren onaangeroerd om de ziektekiemen en de kleine bietenstukjes te laten vergaan. Na deze rustperiode van ongeveer vier jaar wordt de aarde in de vijvers, die qua chemische samenstelling gelijk is aan de aarde op de velden, teruggevoerd naar de akkers.

Momenteel zijn er acht bezinkingsvijvers en één kleine terugnamevijver in gebruik. Vijver 1 en 2 zijn gestabiliseerd. De vijvers 3, 4, 5 en 6 zijn bijna volledig gevuld met aarde. Vijver 7 wordt normaal gebruikt als watervoorraad. Het is noodzakelijk dat het bedrijf over een watervoorraad beschikt om bij het begin van de bieten-campagne de omlopen te kunnen opvullen. Vijver 8 is nog beschikbaar. Er moet dus dringend ruimte gecreëerd worden om de aarde van de volgende campagnes te kunnen opslaan in afwachting van de terugvoer naar de akkers. Voor de toekomst wil de Tiense Suikerraffinaderij de aarde op een meer systematische manier terugvoeren naar de landbouw, zij wil daarom een vijverrotatiesysteem invoeren met twee bijkomende bekkens.

Op dit moment zit er in de bekkens een hoeveelheid water die tijdens de campagne zal worden benut om de bieten te wassen. Daarbij zal dit water beladen worden met organisch materiaal hoofdzakelijk bestaande uit de niet oplosbare organische bestanddelen (klein kruid) en de oplosbare organische bestanddelen (voornamelijk sacharose). De COD-opbouw wordt in de campagne tegengegaan door het vijverwater continu te zuiveren in een anaërobe zuiveringsinstallatie. Op het einde van de campagne bedroeg de COD van dit vijverwater ongeveer 7.000 mg O₂/l. Vanaf januari wordt dit water verder gezuiverd om een COD te bereiken van on-

geveer 3.000 mg O₂/l tegen de maanden maart en april. Door plots veranderde klimatologische omstandigheden (langere tijd warm weer, lange periode van regenval, ...) verkrijgt men een verhoogde activiteit in dit vijverwater (kering van de waterlagen) waardoor de natuurlijke zuiveringsprocessen versneld worden. Dit resulteert in punctuele verhoogde geurbelasting. (*COD : Chemical Oxygen Demand ; O₂ : zuurstof – red.*)

Tevens blijkt de anaërobe waterzuivering niet het verhoogde rendement te halen wegens te lage temperatuur zodat de mesofiele bacteriën niet volledig efficiënt zijn.

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het volgende meedelen.

1. De luchtverontreiniging vormt een uitermate belangrijk deel van de globale leefmilieuproblematiek in Tienen. Meer specifiek heeft de heersende geurhinder die de regio sinds jaren teistert mogelijk somatisch-fysiologische, psychisch-mentale en socio-economische gevolgen. Ten laste van de NV Tiense Suikerraffinaderij werd op 5 mei 2003 een navolgend proces-verbaal opgemaakt en werd op 7 mei 2003 een aanvankelijk proces-verbaal opgemaakt wegens het veroorzaken van geurhinder. Voor gelijkaardige feiten werd op 17 juni 2003 opnieuw een aanvankelijk proces-verbaal opgesteld en overgezonden aan de procureur des konings van Leuven. Sedert het operationeel worden van de afdeling Milieu-inspectie in 1991 werden in totaal reeds een tiental processen-verbaal uitgeschreven ten laste van dit bedrijf. In vier van de gevallen (1999, 2000 en 2 maal in 2003) betrof het geurhinder van de bezinkingsvijvers.

In 2000 werd dan ook besloten om in het kader van het MIP 2001 (milieu-inspectieplan 2001 van de afdeling Milieu-inspectie) een uitgebreide geurstudie te laten uitvoeren in de omgeving van de bezinkingsvijvers en in vier bedrijven met potentiële geurbronnen, namelijk Tiense Suikerraffinaderij, Citrique Belge, Anhybel en Pomagro. De studie bestond uit twee luiken : een omgevingsonderzoek met snuffelmetingen, een telefonische enquête en geurdagboeken, en een onderzoek in de genoemde bedrijven. De vaststellingen gebeurden van oktober 2001 tot oktober 2002. Het eindverslag van deze studie, die uitbesteed werd aan de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO), werd me bezorgd door de afdeling Milieu-inspectie op 16 oktober 2003, en vermeldt onder meer voorstellen voor mogelijke geurreducerende

maatregelen op basis van de bevindingen van de bronmetingen en verspreidingsberekeningen.

Eén van de prioritair aan te pakken onderdelen of activiteiten is de grote geuremissie die ontstaat ter hoogte van de bezinkingsvijvers. Volgende procesgeïntegreerde maatregelen kunnen worden overwogen :

- beperking van de belasting van het afvalwater: de geuremissie ter hoogte van de bezinkingsvijvers kan worden gereduceerd door de organische belasting van het afvalwater te beperken ;
- beperking van de hoeveelheid aangevoerde grond, bladeren. Dit kan door tijdens het rooien van de bieten gebruik te maken van rooimachines die uitgerust zijn met reinigungsapparatuur (geen procesgeïntegreerde maatregel) ;
- beperking van breuk van de bieten tijdens de ontvangst ;
- het gebruik van een zandwinningsinstallatie bestemd voor het afscheiden van de tarra die vrijkomt tijdens de verwerking van de bieten, waarbij het afgescheiden zand hergebruikt kan worden (BBT-maatregel voor groenten- en fruitverwerkende bedrijven) ;
- het afscheiden van het (vast) organisch materiaal ter hoogte van de wasinstallatie door middel van zeven, filters, centrifuges, ... (BBT-maatregel voor groenten- en fruitverwerkende bedrijven) ;
- het vermijden van sliblozingen in de vijvers: bij de huidige werking wordt het slib van de waterzuiveringsinstallatie samen met de bietenarde in de bezinkingsvijvers geloosd. Het geloosde materiaal bevat een organische fractie die, bij bepaalde omstandigheden (hoge temperatuur, gebrek aan zuurstof, ...), aanleiding kan geven tot de vrijzetting van geurhoudende componenten. Wanneer het slib op een andere manier verwerkt of afgevoerd wordt, zullen de geuremissies ter hoogte van de vijvers afnemen. (*BBT : beste beschikbare techniek – red.*)

Ten slotte kunnen de geuremissies verder beperkt worden door het afdekken of inkapselen van de bronnen. Aangezien de totale oppervlakte van de gebruikte vijvers groot is, zullen deze maatregelen gepaard gaan met hoge kosten.

Onderzoek kan worden uitgevoerd naar de beperking van de vrijzetting van bepaalde geurhoudende componenten. Toevoeging van kalk kan bijvoorbeeld de vrijzetting van bepaalde geurhoudende componenten als waterstofsulfiden en vetzuren tegengaan zodat de geuremissies beperkt blijven.

Aangezien de VITO-studie duidelijk aantoont dat er onaanvaardbare geurhinder kan optreden in de omgeving van de Tiense Suikerraffinaderij, Citrique Belge en de bezinkingsvijvers, werden mogelijke geurreducerende maatregelen geformuleerd en geurreductiescenario's berekend. VITO concludeert dat een actieplan geurbestrijding moet worden opgesteld en dat bij aanpassingen in de installaties systematisch een beleid moet worden gevoerd gericht op preventie van ontstaan van geuremissies. Naast hierboven geciteerde procesgeïntegreerde maatregelen moeten indien nodig afgasreinigingstechnieken overwogen worden. Bij de Tiense Suikerraffinaderij kan een verhoging van de schoorstenen van de carbonatatie en van de diffusietrommels overwogen worden.

2. Naar aanleiding van de nieuwe stankgolven in 2003 heeft de Tiense Suikerraffinaderij in overleg met de afdeling Milieu-inspectie op korte termijn vooropgesteld om de zuurtegraad van het vijverwater te verhogen door het doseren van natronloog en/of kalk. Het inbrengen van waterstofperoxide ter bevordering van de omzetting van sulfides in sulfaten wordt bekeken op technische haalbaarheid. Tevens werden er beluchters geplaatst. Deze kunnen helpen bij de homogenisatie om een gelijkmatige zuurtegraad te verkrijgen. Om een maximaal effect te verkrijgen, worden de vijverwaters samengebracht in enkele vijvers. Afhankelijk van de weersomstandigheden gaan deze maatregelen echter tijdelijk gepaard met een verhoogde geurbelasting, maar ze zouden een garantie geven om de geurproblematiek onder controle te krijgen.

Op langere termijn zal de anaërobe waterzuivering die gedimensioneerd is voor de afbraak van ongeveer 20 ton COD per dag geoptimaliseerd dienen te worden. De laatste jaren werd dit rendement moeilijk gehaald met periodes van slechts 8 ton COD-afbraak/dag.

Het fenomeen werd door verschillende deskundigen onderzocht tijdens de campagne van 2002. Uit hun eerste conclusie blijkt dat de opwarmingsinstallatie om het influent boven de 30°C te brengen ontoereikend is. De Tiense Suiker-

raffinaderij heeft dan ook de intentie om deze problematiek grondig aan te pakken en een verwarmingsinstallatie te bouwen op aardgas. Men stelt een effectiviteit van 30 ton COD-afbraak/dag voorop.

Het resultaat zou tweërlei zijn: de COD-belasting in de bezinkingsbekkens wordt gehalveerd en de COD-afbraak na de campagne zou tweemaal zo snel gebeuren. Het ligt in de bedoeling om tegen volgend jaar de COD-afbraak te vervroegen en volledig onder controle te hebben na de winterperiode.

Op basis van het uitgebreide meet- en studiewerk in de VITO-studie en de eigen vaststellingen heeft de afdeling Milieu-inspectie medio oktober 2003 proces-verbaal opgesteld en een aanmaning verstuurd aan de gedelegeerd bestuurder van de Tiense Suikerraffinaderij met verzoek om vòòr 1 december 2003 een saneringsplan voor te leggen, waarin bepaald moet worden welke saneringsmaatregelen het bedrijf zinnens is te nemen, met bijhorend tijdsbestek. Dit geldt zowel voor de suikerraffinaderij zelf als voor de bezinkingsvijvers en de waterzuivering. Om het effect van de saneringsmaatregelen te evalueren, is tevens opgelegd dat het bedrijf de middelen moet meedelen die naderhand zullen worden aangewend om de doeltreffendheid van de sanering aan te tonen.

Ten slotte kan ik ook meedelen dat ook Citrique Belge een proces-verbaal en aanmaning heeft gekregen om een saneringsplan voor te leggen, en dat aan de bedrijven Anhybel en Pomagro meer specifieke geurbepalende maatregelen zijn opgelegd.

Ik denk dat hiermee voldoende is aangetoond dat de geurhinder op een doeltreffende manier is onderzocht en dat er garanties zijn dat de problematiek verder op de voet zal worden gevolgd en er op relatief korte termijn belangrijke maatregelen zullen worden genomen om de geurhinder sterk te reduceren of zelfs volledig te doen verdwijnen.

Vraag nr. 3
van 3 oktober 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Geluidsmuren – Criteria

De inwoners van de Oostrand worden geplaagd door geluidsoverlast van de Brusselse Ring.

1. Aan welke criteria moet worden voldaan om over te gaan tot het plaatsen van geluidsmuren langs de snelwegen in het Vlaamse gewest ?
2. Welk niveau van geluidshinder moet daartoe worden bereikt ?
3. Hoe wordt de geluidshinder bepaald ? Door een officieel organisme ? Welk ?
4. Wie kan het initiatief nemen en op welke basis om over te gaan tot dergelijke metingen ?
5. Wie draagt de kosten van dergelijke geluidsmuren, die tenslotte belangrijk zijn voor de gezondheid van de bevolking ?
6. Zijn er plannen om in de Oostrand geluidsmuren te plaatsen ?

Zo ja, waar en wat is de timing ?

Antwoord

De vraag betreft de geluidsoverlast veroorzaakt door de Brusselse Ring in de Oostrand (van Brussel). Aangezien het meer concreet gaat over het al of niet plaatsen van geluidsmuren, wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat dit een materie betreft die onder de bevoegdheid ressorteert van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, de heer Gilbert Bossuyt.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 220
van 27 juni 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Gemeenschapscommissie – Ontwikkelingssamenwerking

Onlangs verklaarde de collegevoorzitter van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) zich akkoord met het principe dat de VGC haar bevoegdheden zou uitbreiden met ontwikkelingssamenwerking.

Gaat de minister ervan uit dat dit tot de opdracht en de bevoegdheden behoort van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Byttebier (vraag nr. 220) en Sannen (vraag nr. 214).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 172 – red.)

Vraag nr. 239
van 10 juli 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Ouderbijdragen

Eind 2001 werd beslist vanaf 1 januari 2002 de ouderbijdragen voor kinderopvang in de erkende en gesubsidieerde opvang aan te passen. Bedoeling was een grotere lineariteit in de bijdrage van de ouders te brengen.

In aansluiting op mijn vraag om uitleg van 11 juni jongstleden had ik graag nog bijkomende informatie gekregen (Handelingen Commissievergadering nr. 257 van 19 juni 2003, blz. 3).

1. Op dit moment zijn publiekelijk enkel de gemiddelde ouderbijdragen voor de jaren 1999 en 2000 beschikbaar (Jaarverslag Kind en Gezin 2001).

Graag kreeg ik een vergelijking per arrondissement en op Vlaams niveau van de gemiddeld betaalde ouderbijdragen voor kinderopvang over de jongste vijf jaar, respectievelijk van gesubsidieerde diensten voor opvanggezinnen en kinderdagverblijven, particuliere opvangmoeders, particuliere opvanginitiatieven en crèches.

2. Heeft de minister zicht op de financiële weerslag voor de ouders in de gevallen waarin voor opvang van meer dan vijf uur meteen een volledige dag moet worden uitbetaald ?

Hoeveel kinderen werden geplaatst voor meer dan vijf en minder dan acht uur per dag ?

3. Is men er effectief in geslaagd om van deze herziening van de ouderbijdragen een budgettaire "nuloperatie" te maken ? Zo niet, wat zijn de meerkosten hiervan voor Kind en Gezin ?
4. Wanneer zal de beloofde evaluatie van de ouderbijdragen door Kind en Gezin zijn beëindigd ?

Welke elementen werden onderzocht en aan wie werd de opdracht toegewezen ?

Antwoord

1. Voor de overzichten van de gemiddelde ouderbijdragen op Vlaams niveau en per arrondissement wordt verwezen naar de tabellen als **bijlage**. Gegevens zijn evenwel bij Kind en Gezin slechts ter beschikking vanaf 1999. Voor de zelfstandige (particuliere) onthaalmoeders, mini-crèches en crèches bestaan dergelijke gegevens niet. Enkel voor de gesubsidieerde sector kunnen die gegeven worden.
2. Het aantal volle verblijfsdagen en de daarmee overeenkomende ouderbijdragen in diensten voor opvanggezinnen en kinderdagverblijven

Dienst voor opvanggezinnen

Jaar	Ouderbijdrage	Verblijfsdagen
1999	38.190.567,02	3.335.201
2000	39.659.513,88	3.444.931
2001	41.854.371,75	3.560.548
2002	41.990.343,91	3.545.812

Kinderdagverblijven

Jaar	Ouderbijdrage	Verblijfsdagen
1999	24.596.006,45	2.179.020
2000	25.488.354,96	2.217.019
2001	26.830.071,76	2.261.520
2002	27.622.575,33	2.290.000

Het aantal (verschillende) kinderen dat hiermee overeenstemt, kan niet gegeven worden. Een kind kan de ene dag slechts beperkt aanwezig

zijn en de andere dag een volledige dag. Het gaat wel om opvangdagen van meer dan vijf uren. Een volle dag wordt gerekend tussen meer dan vijf uren en minder dan twaalf uren ; acht uren is geen grens en is ook niet geregistreerd. Binnen deze categorie kan ook niet worden gespecificeerd hoelang een kind reëel is gebleven : bijvoorbeeld slechts iets meer dan vijf uren of zes uren of elf uren.

3. Hoewel er geen volledige vergelijkbaarheid is tussen de jaren kan er toch van een nuloperatie gesproken worden. Er zijn immers meer wijzigingen dan alleen maar het bedrag van de ouderbijdrage. De vergoeding voor een derde en voor een halve dag is ook licht aangepast. Het aantal volledige dagen en deeltijdse opvangdagen is evenmin een constant gegeven. Ten slotte stijgen ook de inkomens van de gezinnen. In 2001 bedroeg de stijging doorheen alle factoren 3,53 miljoen. In 2002 bedroeg de stijging na een half jaar nieuwe ouderbijdragen 0,93 miljoen.

Bij de hervorming was, rekening houdende met alle factoren, gestreefd naar een nuloperatie, en die is ook gehaald. De herziening van de ouderbijdragen kan ook op langere termijn nog een effect hebben als gevolg van een geleidelijk veranderingspatroon. Door monitoring wordt dit in de toekomst opgevolgd.

4. De beloofde evaluatie door Kind en Gezin zal wellicht tegen eind 2003 beëindigd zijn. De elementen die werden onderzocht, zijn :

- geboortedatum van het kind
- belastbaar gezinsinkomen
- aantal kinderen ten laste
- aantal meerlingen in het gezin
- betaalde ouderbijdrage voor een volle dag
- sociaal tarief
- gebruik van opvang in een vooraf vastgelegde week
- woonplaats van het kind

De opdracht werd toegewezen aan Kind en Gezin.

Bijlage

Gemiddelde ouderbijdrage 1999 per arrondissement voor crèche, dienst voor onthaalouders en peuterspeelplaats

	Crèche	Dienst voor onthaalouders	Peuterspeelplaats
Aalst	11,95	11,79	
Antwerpen	10,63	11,54	6,89
BSD		11,31	
Brugge	10,86	10,98	9,97
Brussel-Hoofdstad	11,01	10,03	6,88
Dendermonde	11,51	11,21	
Diksmuide	9,2	10,4	
Eeklo	11,47	11,17	
Gent	10,95	11,49	8
Halle-Vilvoorde	12,2	11,84	11,08
Hasselt	11,64	11,47	
Ieper	11,09	10,33	
Kortrijk	11,16	10,69	10,25
Leuven	12,23	11,83	
Maaseik	11,58	11,12	
Mechelen	12,4	11,82	
Oostende	10,67	10,2	8,73
Oudenaarde	10,75	11,41	
Roeselare	10,81	10,84	
Sint-Niklaas	11,67	11,5	
Tielt	11,63	10,82	
Tongeren	11,19	11,08	
Turnhout	11,97	11,61	
Veurne	9,63	9,86	
	11,43	11,39	7,68

(BSD : Belgische Strijdkrachten in Duitsland – red.)

Gemiddelde ouderbijdrage 2000 per arrondissement voor crèche, dienst voor onthaalouders en peutertuin

	Crèche	Dienst voor onthaalouders	Peutertuin
Aalst	12,01	11,68	
Antwerpen	10,72	11,56	7,22
BSD	11,25	10,98	9,85
Brugge	11,31	10,13	7,84
Brussel-Hoofdstad		11,17	
Dendermonde	11,75	11,58	
Diksmuide	10,06	10,01	
Eeklo	11,88	11,29	
Gent	10,99	11,57	8,08
Halle-Vilvoorde	12,27	11,98	
Hasselt	11,76	11,57	
Ieper	11,45	10,32	
Kortrijk	11,35	10,63	10,07
Leuven	12,48	11,94	
Maaseik	11,63	11,26	
Mechelen	12,55	11,9	
Oostende	11,41	10,4	
Oudenaarde	10,81	11,59	
Roeselare	11,44	10,86	
Sint-Niklaas	11,93	11,43	
Tielt	11,51		
Tongeren	11,47	11,13	
Turnhout	12,15	11,71	
Veurne	9,91	9,11	
	11,61	11,46	7,89

Gemiddelde ouderbijdrage 2001 per arrondissement voor crèche, dienst voor onthaalouders en peutertuin

	Crèche	Dienst voor onthaalouders	Peutertuin
Aalst	12,41	11,97	
Antwerpen	11,05	11,79	7,01
BSD	11,43	11,16	10,19
Brugge	11,7	11,3	8,68
Brussel-Hoofdstad		11,55	
Dendermonde	12,28	11,6	
Diksmuide	10,46	10,53	
Eeklo	12,1	11,41	
Gent	11,35	11,84	8,32
Halle-Vilvoorde	12,69	12,39	
Hasselt	12,26	11,74	
Ieper	12,08	10,76	
Kortrijk	11,7	10,97	11,16
Leuven	12,84	12,2	
Maaseik	12,24	11,51	
Mechelen	12,86	12,18	
Oostende	11,63	10,77	
Oudenaarde	11,05	11,95	
Roeselare	11,63	10,8	
Sint-Niklaas	12,29	11,51	
Tielt	11,75		
Tongeren	11,75	11,36	
Turnhout	12,56	11,96	
Veurne	9,96	9,05	
	11,99	11,7	7,96

Gemiddelde ouderbijdrage 2002 per arrondissement voor crèche, dienst voor onthaalouders en peuterspeelplaats

	Crèche	Dienst voor onthaalouders	Peuterspeelplaats
Aalst	12,61	12,32	
Antwerpen	11,14	12,01	6,18
BSD	11,62	11,17	11,07
Brugge	11,98	11,28	6,24
Brussel-Hoofdstad		12,11	
Dendermonde	12,52	11,6	
Diksmuide	10,6	10,53	
Eeklo	12,1	11,32	
Gent	11,39	11,99	7,6
Halle-Vilvoorde	13,32	12,83	
Hasselt	12,93	11,89	
Ieper	12,41	10,45	
Kortrijk	11,73	11,11	12,07
Leuven	13,36	12,64	
Maaseik	12,69	11,65	
Mechelen	13,22	12,69	
Oostende	11,21	10,55	
Oudenaarde	11,54	12,24	
Roeselare	12,12	10,97	
Sint-Niklaas	12,55	11,75	
Tielt	12,08	11,25	
Tongeren	12,01	11,44	
Turnhout	13,06	12,55	
Veurne	9,51	8,97	
	12,29	11,94	7,33

Vraag nr. 254
van 17 juli 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – Extra plaatsen 2003-2004 (2)

De Vlaamse regering heeft beslist dat er in 2003 en 2004 plaatsen zullen bijkomen in de buitenschoolse opvang.

De beslissing van Kind en Gezin zou worden genomen op basis van een gemotiveerde aanvraag van een lokale initiatiefnemer en volgens de programmatiecriteria van de raad van bestuur van Kind en Gezin.

In het antwoord op de vragen 2 en 3 van de schriftelijke vraag nr. 187 van 25 april 2003 over de extra plaatsen 2003-2004 in de buitenschoolse kinderopvang verwees toenmalig minister Vogels naar de installatie van een structureel overleg tussen Kind en Gezin en Werkgelegenheid. De raad van bestuur van Kind en Gezin zou zijn beslissingen dan in de

maand juni 2003 nemen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 13 juni 2003, blz. 2546).

1. Welke aanvragen werden aanvaard en voor hoeveel plaatsen ?
2. Welke aanvragen werden niet goedgekeurd en om welke reden werden zij niet in aanmerking genomen ?

Antwoord

1. Er werden principiële akkoorden toegekend voor een totaal van 1.506 plaatsen. Deze 1.506 plaatsen komen overeen met 1.400 volledige plaatsen, dit zijn plaatsen die beschikbaar zijn voor- en naschools, op woensdagnamiddag, tijdens schoolvrije dagen en tijdens de vakantieperiodes.

De toewijzing van de plaatsen gebeurde in volgorde van de gemeenten op de wittevlekkenlijst.

Om zoveel mogelijk aanvragen te kunnen honoreren, werd het aantal toegekende plaatsen per aanvraag beperkt.

Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de positieve beslissingen die de raad van bestuur in de vergadering van 9 juli 2003 genomen heeft.

2. De redenen van weigering van een principieel akkoord kunnen zijn:

- 1) beperking van het aantal plaatsen per aanvraag ;
- 2) de gemeente valt buiten de reeks waarbinnen plaatsen kunnen worden toegekend ;
- 3) de aanvraag werd afgewezen omdat de gemeente niet beschikt over een lokaal overleg of over een lokaal beleidsplan of omdat de aanvraag niet in overeenstemming is met het lokaal beleidsplan van de gemeente ; met andere woorden, de aanvraag was niet ontvankelijk.

Al naar gelang de reden van weigering, wordt het overeenkomstige cijfer vermeld in de overzichtstabellen als **bijlage 2**.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 263
van 7 augustus 2003
van mevrouw ILSE VAN EETVELDE**

Adoptiedienst Ray of Rope – Dossiers

Door de huidige onzekerheid over de erkenning van de interlandelijke adoptiedienst Ray of Hope (RoH) komen tientallen ouders, kandidaat-adoptanten die reeds jaren uitkijken naar een adoptiekindje, in de kou te staan. Enkel een beperkt aantal lopende dossiers kan nog afgehandeld worden.

Als de erkenning van RoH niet verlengd wordt in september van dit jaar valt het regionale aanspreekpunt inzake interlandelijke adoptiebegeleiding weg. De vier andere (erkende) adoptiediensten in Vlaanderen richten zich op andere landen en dossiers van RoH kunnen moeilijk toegevoegd worden aan hun lopende wachtlijsten.

Een mogelijke oplossing kan erin bestaan een interim-bestuur voor RoH aan te stellen waardoor alle

lopende dossiers op een zo kwalitatief mogelijke manier tot een positief einde kunnen worden gebracht.

Door het samenleggen van alle bovenstaande elementen ben ik uiterst bezorgd over de verdere opvang van de ouders die een adoptiedossier hebben lopen bij RoH.

1. Hoe kan de kwaliteit van deze dossiers gegarandeerd worden aangezien de medewerkers van RoH in vooropzeg zitten ? Wat met de dossiers voor de landen Haïti en Viëtnam ?
2. Wat met de financiële engagementen die de kandidaat-adoptanten tegenover RoH hebben genomen ?
3. Vanwaar waren de "klanten" van RoH afkomstig ?
4. Worden mensen, door het wegvallen van het regionale aanspreekpunt inzake interlandelijke adoptiebegeleiding, aangemoedigd om op vrije basis een kind te adopteren ?
5. Indien inderdaad de erkenning van Ray of Hope ingetrokken wordt, wat wordt er gedaan met de lopende dossiers ?

Wordt een interim-bestuur voor afhandeling van "alle" hangende dossiers overwogen ?

Antwoord

1. De kwaliteit van de verdere afhandeling van de lopende dossiers kan worden gegarandeerd door de overeenkomst die afgesloten werd tussen Ray of Hope en Adoptiewerk Vlaanderen. Deze laatste erkende dienst zal de dossiers overnemen en afhandelen vanaf het ogenblik dat zij een vergunning hebben om te werken in het desbetreffende herkomstland. Ondertussen is Ray of Hope gemandateerd om lopende dossiers zelf verder af te werken.

De landen Haïti en Vietnam zijn op dit moment niet actief. In Haïti lopen geen dossiers meer via Ray of Hope. De lopende dossiers werden vroeger reeds overgenomen door een Franstalige adoptiedienst die in Haïti met een ander kanaal werkt dan dat van Ray of Hope. Nieuwe dossiers worden voor dit land in Vlaanderen niet meer aanvaard. Vietnam is opgeschort wegens een wetswijziging in Vietnam zelf. Er zijn geen lopende dossiers meer in dit land. Nieuwe dossiers zullen pas opgestart kunnen worden wanneer

het afgesloten bilateraal akkoord tussen België, in casu Vlaanderen, en Vietnam door het parlement is bekrachtigd.

2. Kandidaat-adoptanten wier dossier moet worden overgenomen door Adoptiewerk Vlaanderen zullen geen extra dossierkosten moeten betalen. Adoptiewerk Vlaanderen wil de werkingskosten voor dienstverlening zo laag mogelijk houden.

Dienstverlening die de ouders niet van Ray of Hope kregen maar wel reeds betaalden, wordt niet teruggestort aan de ouders maar doorgestort aan Adoptiewerk Vlaanderen, zodat de ouders geen extra werkingskosten zullen moeten betalen.

3. Kandidaat-adoptanten die kozen voor bemiddeling van Ray of Hope zijn afkomstig uit gans Vlaanderen.
4. De keuze voor een adoptiedienst is weinig afhankelijk van de woonplaats. Mensen kiezen veeleer voor een bepaald land dan voor een bepaalde dienst. Ze worden zodoende niet aangemoedigd om op vrije basis een kind te adopteren omdat Ray of Hope als regionaal aanspreekpunt zou verdwijnen.

Kind en Gezin verleent geen medewerking aan vrije adopties (= zonder overheidstussenkomst), wel aan adoptie door zelfdoeners (= met overheidstussenkomst). De landen waarmee Ray of Hope nu werkt (Sri Lanka en Ethiopië), aanvaarden geen zelfdoeners, laat staan vrije adopties, en zijn bijgevolg evenmin een aanzet tot het overgaan naar vrije adoptie.

5. De lopende dossiers worden overgenomen door de adoptiedienst Adoptiewerk Vlaanderen zodra zij een vergunning hebben voor de desbetreffende herkomstlanden. Met deze dienst sloot Ray of Hope een overeenkomst af waarin de overheveling van dossiers wordt geregeld, zoals voorgeschreven door de regelgeving.

Deze overeenkomst zorgt voor afhandeling van lopende dossiers waardoor een interim-bestuur niet nodig is.

Vraag nr. 273
van 11 september 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaams Fonds – Uitbetaling CAO 26-tegemoetko-

mingen

Personen met een handicap hebben het moeilijker om in het reguliere arbeidscircuit terecht te komen. Maatregelen zoals CAO 26 zijn daarom zinvol omdat ze de werkgevers steunen (CAO : collectieve arbeidsovereenkomst).

Over de uitvoering van deze CAO bereikten mij verontrustende signalen. Werknemers moeten blijkbaar maanden wachten op de afgesproken tegemoetkoming. Zo kreeg een werknemer zijn tegemoetkoming voor maart in juli, en is het ondertussen weer windstil.

Bij navraag blijkt dat het zieke personeelslid bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie voor Personen met een Handicap in Limburg niet wordt (kan worden) vervangen, zodat bepaalde opdrachten niet of laattijdig uitgevoerd kunnen worden.

Dit alles maakt niet alleen dat de Vlaamse overheid overkomt als onbetrouwbare partner, maar ook dat het systeem zelf op de helling zou kunnen komen te staan.

1. Welke afdwingbare afspraken bestaan er in verband met de uitbetaling van de tegemoetkomingen in het kader van CAO 26 aan de werknemer en hoe worden deze in de verschillende provincies uitgevoerd ?
2. Klopt het dat – bij continuïteit van een dossier – er toch verschillende maanden verlopen tot de uitbetaling van de tegemoetkoming ? Wat zijn de wachttijden in de verschillende provincies ?
3. Welke zijn de oorzaken voor laattijdige uitbetalingen ?

Antwoord

1. De reglementaire basis voor terugbetaling is vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 :

"Art. 4

De aanvraag tot uitbetaling van de bij dit besluit bedoelde loonsubsidie en de hiermee gepaard gaande bewijsstukken worden bij de provinciale afdeling van het Fonds in wiens werkgebied [de woonplaats van de werknemer] gevestigd is ingediend, en zulks uiterlijk op de laatste van de eerste veertien dagen van de maand die

volgt op deze waarin de arbeidsprestaties zijn verricht.

Het Fonds betaalt de loonsubsidie uit voor het einde van de maand waarin de aanvraag en de bewijsstukken overeenkomstig dit artikel zijn ingediend."

In de praktijk komt dit in de meeste gevallen neer op het trimestrieel indienen van de werkgeversdocumenten (al dan niet via het sociaal secretariaat) naar het Vlaams Fonds, na de RSZ-aangifte (*RSZ : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid – red.*).

In chronologische volgorde worden de tegevoetkomsten gemiddeld binnen de daaropvolgende maand uitgekeerd aan de werkgever.

2. De termijn van uitbetaling belooft, over alle provinciale afdelingen genomen, gemiddeld één maand.

Hierbij valt op te merken dat de provinciale afdeling niet alle elementen, die deze timing kunnen beïnvloeden, volledig zelf in handen heeft: voor het afwerken (continuïteit) is het Vlaams Fonds gedeeltelijk afhankelijk van de Sociale Inspectie (federale overheid) die de jaarlijkse machtigingen op vraag van de werkgever moet afleveren.

3. Afhankelijk van de interne organisatie van de provinciale afdeling en de case load op bepaalde (piek)momenten, kan de afwezigheid van een personeelslid tijdelijk een vertraging in de afhandeling tot gevolg hebben.

In hoofde van de klantgerichtheid die het Vlaams Fonds hoog in het vaandel voert, worden, indien nodig, de gepaste maatregelen genomen om grote en langdurige vertragingen te vermijden.

**Vraag nr. 278
van 11 september 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Meldpunt leeftijdsdiscriminatie – Stand van zaken

In de Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen stelt de minister dat ze acties zou ondernemen op het vlak van leeftijdsdiscriminatie (Stuk 150 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 47). Een meldpunt leeftijdsdiscriminatie zou worden opgericht.

Mag ik de minister vragen naar de stand van zaken van de oprichting van het meldpunt leeftijdsdiscriminatie ?

Antwoord

De oprichting van een meldpunt voor leeftijdsdiscriminatie werd naar voor gebracht als één van de acties om een doeltreffend preventiebeleid voor ouderen te realiseren.

De mogelijke meerwaarde en de functie van dergelijk meldpunt werden meegenomen in het wetenschappelijk onderzoek dat ik liet uitvoeren rond "meerwaarde en knelpunten van leeftijdsgrenzen in Vlaamse regelgeving en hun effect op oudere personen". Hieruit blijkt echter dat – veeleer dan op vlak van regelgeving – de maatschappelijke leeftijdsgrenzen een grote impact hebben. Een inventarisatie van deze institutionele leeftijdsgrenzen buiten de regelgeving, bijvoorbeeld aan de hand van het vooropgestelde meldpunt, zou een interessant beeld opleveren van de mate waarin rekening wordt gehouden met leeftijd in onze samenleving.

In deze context dient zich een nieuw gegeven aan. Naar aanleiding van de goedkeuring van de anti-discriminatiewet is het immers zo dat een dergelijke permanente meldpuntfunctie aan het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding kan worden toegewezen. De bevoegdheden van het centrum werden bij de wet van 25 februari 2003 aanzienlijk uitgebreid; het centrum wordt thans ermee belast iedere klacht inzake discriminatie aan te nemen en af te handelen.

De nieuwe ploeg, de dienst Niet-Raciale Discriminatie, is sinds september operationeel en zal ook klachten inzake leeftijdsdiscriminatie in kaart brengen en kan dus dienst doen als meldpunt.

**Vraag nr. 282
van 11 september 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gelijkekansenbeleid – Evaluatie

In de verklaringen van de voorganger van de minister lezen we telkens opnieuw dat de budgetstijging voor Gelijke Kansen – en dit voor alle doelgroepen – gegaan is naar campagnes, naar beeldvorming en naar het ontwikkelen van een sterk middenveld.

Wat Gelijke Kansen betreft

1. Hoe werd het middenveld sinds 2000 concreet betrokken bij het beleid ?
2. Over wie gaat het als men over het middenveld gelijke kansen vrouwen spreekt ? Met welke regelmaat werden de partners samengebracht ? Ging men hierop in ? Kreeg men op voorhand documenten, informatie, ... over de afgesproken agenda bij deze bijeenkomsten ? Hoe werd men ondersteund om hierover naar de achterban te communiceren, acties te ontwikkelen, ... ?
3. Wat werd er concreet gedaan sinds 2000 in de aanloopperiode naar verkiezingen om vrouwen te ondersteunen ? Wanneer startte dit ?
4. Wat werd er concreet gedaan sinds 2000 om vrouwen met en vrouwen zonder mandaat politiek te vormen ?

Wat het totale gelijkekansenbeleid betreft

5. Hoe was het budget Gelijke Kansen in 2000-2001-2002 verdeeld over de doelgroepen holebi's, vrouwen, minderheden, ouderen, personen met een handicap, leeftijdsgediscrimineerden ?
6. Welk deel van het budget per doelgroep ging naar beeldvorming ? Wie waren de betrokken partners ? Wat was het resultaat van de evaluatie ?
7. Welk deel van het budget per doelgroep ging naar campagnes ? Wie waren de betrokken partners ? Wat was het resultaat van de evaluatie ?
8. Welk deel van het budget van 2003 ging tot nu toe naar elk van de beleidsdoelgroepen ? Hoeveel middelen gingen naar campagnes en beeldvorming ?

Antwoord

1. Het beleid hecht veel belang aan de input die ontstaat wanneer een dialoog wordt tot stand gebracht tussen drie actoren: beleidsmakers, middenveld en wetenschappers. Dit gebeurt op regelmatige basis, en in verschillende combinaties: soms komen twee van bovenvermelde actoren samen, soms alledrie. Omdat het middenveld zeer heterogeen is, zijn de overlegmomenten

ten gelieerd aan thema's. Deze overlegmomenten nemen verschillende vormen aan.

1) Georganiseerd thematisch overleg

Bijvoorbeeld : in 2000 richtte Gelijke Kansen in Vlaanderen (GKV) het Evenwichtsteam op (oorspronkelijk het Campagneteam). Het Evenwichtsteam bestaat uit vertegenwoordigers van de (politieke) vrouwenorganisaties, lokale gelijkekansenambtenaren en wetenschappers. Zij bieden een draagvlak voor acties, verspreiden campagnemateriaal, zetten zelf initiatieven op. Het Evenwichtsteam speelde een belangrijke rol in het tot stand komen van het Strategisch Plan "Vrouwen in de politiek" 2001-2006 (cfr. 3).

2) Informele contacten

Bijvoorbeeld: het Steunpunt Gelijke Kansen organiseert geregeld contactmomenten met het middenveld waarop ook vertegenwoordigers van GKV aanwezig zijn. Dit leidde tot het ontstaan van "expertennetwerken" rond de respectieve doelgroepen "vrouwen" en "holebi's". Hierin zijn zowel beleid, wetenschappers als middenveld vertegenwoordigd. Zij komen op informele basis samen, bijvoorbeeld naar aanleiding van de presentatie van onderzoeksresultaten.

2. Het middenveld bestaat uit vrouwenorganisaties. Een groot aantal van hen (39) worden vertegenwoordigd door de Nederlandstalige Vrouwenraad (NVR), die door GKV nominatim gesubsidieerd wordt. Gelijke Kansen in Vlaanderen ontmoet de NVR minstens elk kwartaal, tijdens de "nominatimvergaderingen" waarop onder andere ook het Vrouwen Overlegcomité (VOK) aanwezig is.

De contacten met het middenveld m.b.t. vrouwen gebeuren zowel informeel als formeel (cfr. 1). Zo heeft Gelijke Kansen in Vlaanderen in juni 2000 een delegatie van de Vlaamse vrouwenverenigingen uitgenodigd om mee te reizen naar de "Peking+5-conferentie" in New York.

De jaarlijkse rapportering aan het Vlaams Parlement over de toepassing van het decreet m.b.t. de opvolging van de resoluties van de Vrouwenconferentie in Peking gebeurt door GKV. Zij krijgt hierbij de hulp van de NVR, die de bijdragen van de bij hem aangesloten verenigingen verzamelt.

3. "Vrouwen en besluitvorming" is een beleidsprioriteit. "Vrouwen in de politiek" vormt hierin een belangrijk luik. In 2000 werd het Evenwichtsteam opgericht (dit heette oorspronkelijk het Campagneteam), dat bestaat uit vertegenwoordigers van de (politieke) vrouwenorganisaties, lokale gelijkekansenambtenaren en wetenschappers. Zij bieden een draagvlak voor acties, verspreiden campagnemateriaal, zetten zelf acties op. Het Evenwichtsteam speelde een belangrijke rol in het tot stand komen van het Strategisch Plan "Vrouwen in de politiek" 2001-2006: in dit plan is een strategie ontwikkeld om het aantal vrouwen in de politiek te verhogen. De verschillende acties die daartoe worden opgezet of instrumenten die worden gebruikt, zijn in dit plan opgenomen zodat ze op elkaar kunnen worden afgestemd.

Sinds mei 2001 wordt het strategisch plan stelselmatig bijgestuurd door het Evenwichtsteam,

dat ook zeer actief is in de implementatie ervan. Het meest zichtbare element van dit strategisch plan zijn de mediacampagnes "Stem vrouw" en "Kies evenwicht". Een ander initiatief is bijvoorbeeld de ontwikkeling en het gebruik van de "Machtswijzer". De NVR werkte met de steun van GKV de "Machtswijzer" uit, een instrument voor lokale politici om in vergaderingen machtsmechanismen te herkennen en hiermee om te gaan. Organisaties die een training met de "Machtswijzer" willen organiseren, worden hiervoor financieel ondersteund door GKV.

4. – De ontwikkeling en implementatie van de "Machtswijzer" (cfr.3.)
- Sofia Politica, een mentorproject voor politica's
 - Gendertrainingen voor politici

5.	Vrouwen	Holebi's	Allochtonen	Leeftijdsdiscriminatie	Personen met een handicap
2000	45%	18%	11%	7%	19%
2001	57%	18,5%	9%	1,5%	14%
2002	41%	8%	4%	1%	46%

6. Sensibilisering is een basispijler in het beleid m.b.t. gelijke kansen. Vrijwel elk project en initiatief bevat dan ook een component die betrekking heeft op beeldvorming.

7. De gevoerde mediacampagnes hadden betrekking op de doelgroepen vrouwen en holebi's. In de campagnes m.b.t. vrouwen was het Evenwichtsteam een partner. In de campagnes m.b.t. holebi's was dat de Holebifederatie. Alle campagnes kregen zeer positieve reacties en lijken succesvol: zowel op het vlak van het aantal vrouwelijke mandatarissen, als op het vlak van de maatschappelijke positie van holebi's is er vooruitgang geboekt.

2000

- vrouwen : 20% van budget vrouwen
- holebi's : 27% van budget holebi's

2001

- vrouwen : 9% van budget vrouwen
- holebi's : 5% van budget holebi's

2002

- vrouwen : 6% van budget vrouwen

Beleidsgroepen :

- Vrouwen : 42% van budget
- Holebi's : 15% van budget
- Allochtonen : 1% van budget
- Leeftijdsdiscriminatie : /
- Personen met een handicap : 42% van budget

Campagnes :

Vrouwen : 6 % van budget doelgroep vrouwen

Beeldvorming:

Cfr. 6.

Vraag nr. 287
van 19 september 2003
van de heer KOEN HELSEN

Kinderopvang – Meersporenbeleid

De stad Sint-Niklaas heeft een enquête uitgevoerd met betrekking tot kinderopvang. 2.203 mensen bezorgden een ingevuld enquêteformulier. 85 % van deze mensen heeft kinderen.

Uit de enquête blijkt dat 70 % van de ouders kinderopvang in het bedrijf ziet zitten. 93 % van de ouders vindt kinderopvang in de school een voordeel. De keuze voor kinderopvang in het bedrijf wordt gemotiveerd vanuit redenen van tijdswinst, het gemak en de nabijheid van de opvang. De school wordt gewaardeerd omdat het bekend terrein is voor die kinderen.

Deze tendens sluit aan op een aantal beleidslijnen die werden uitgetekend door de federale en de Vlaamse regering. De federale regering voorziet nu in een fiscale aftrek voor bedrijven die kinderopvang organiseren. De Vlaamse regering opteerde bij haar Beleidsplan Buitenschoolse Kinderopvang (Stuk 1232 (2001-2002) – Nr. 1) voor een meersporenbeleid waarbij de opvang door scholen als een volwaardig spoor werd erkend.

1. Hoe stimuleert de Vlaamse overheid bedrijven om in te gaan op het federaal aanbod en zo bijkomende plaatsen te creëren in opvang georganiseerd door bedrijven ?
2. Wat is de rol van Kind en Gezin terzake ?
3. Heeft de minister een overzicht van bedrijven die ingaan op dit aanbod, hoe zij die opvang concreet realiseren en wat hun drijfveren zijn ?
4. De school vangt vandaag reeds het merendeel van de kinderen buitenschools op. Tot op vandaag ontvangen scholen daarvoor geen middelen. In het beleidsplan werd gesteld dat alle sporen zouden worden ontwikkeld.

Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen teneinde de buitenschoolse opvang voor kinderen in scholen te stimuleren, te honoreren ?

Antwoord

1. Kind en Gezin stuurde een mededeling hierover naar alle bedrijven die haar in de voorbije jaren

contacteerden met een vraag over kinderopvang.

In september 2003 voerde Kind en Gezin een campagne naar alle KMO's waarin ze op de fiscale maatregel wees. Deze campagne bestond uit een mailing, advertenties in KMO-bladen, links op websites voor KMO's, informatie aan de SERV, werkgevers- en werknemersorganisaties, werkwinkels en een persconferentie van de minister bevoegd voor Welzijn tezamen met Kind en Gezin (*SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen*). Deze campagne is een vervolg op een vergelijkbare campagne naar bedrijven van 50 werknemers en meer die in juni 2002 plaatsvond. De informatie staat ook op de website van Kind en Gezin in een apart hoofdstuk voor bedrijven. Ze maakt tevens deel uit van een infonota die de Kinderopvanglijn naar bedrijven stuurt wanneer ze bellen of mailen voor informatie.

Ten slotte is er de klant- en informatiebeheerder van Kind en Gezin die bedrijven persoonlijk kan informeren en begeleiden.

2. Kind en Gezin neemt enerzijds een informatieopdracht op naar bedrijven. Anderzijds zal Kind en Gezin de fiscale attesten aan bedrijven uitreiken.
3. Omdat Kind en Gezin de fiscale attesten aan de bedrijven zal uitreiken, zal zij precies weten welke bedrijven er gebruik van maken en hoe. Dit zal voor het eerst in 2004 gebeuren.

Bedrijven hoeven hun drijfveren niet kenbaar te maken aan Kind en Gezin, die enkel nagaat of de opvangvoorziening een attest of erkenning heeft, aan de regelgevende voorwaarden voldoet en of de plaatsen na 1 januari 2003 gecreëerd zijn.

4. Het ontwikkelen van sporen houdt niet altijd of alleen het beschikbaar stellen van financiële middelen in. Scholen die als zelfstandig opvanginitiatief een attest van toezicht aanvragen en dit kunnen verkrijgen, kunnen een beroep doen op een financiële tegemoetkoming.

Het aanreiken van informatie en advies is een ondersteuning van de ontwikkeling. Een (zelf)evaluatie-instrument dat als kwaliteitsreferentie kan dienen voor initiatiefnemers en ouders zal eveneens ondersteuning bieden. Dergelijk instrument wordt momenteel ontwikkeld.

Wegens de beperkingen van de middelen moeten er in alle sectoren keuzes worden gemaakt.

Heeft de minister een overzicht van de subsidies die Rzoezie van andere, onder meer gemeentelijke overheden ontvangt ?

Vraag nr. 291
van 19 september 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Jeugdhuis Rzoezie (Mechelen) – Subsidiëring

Als ik het goed voorheb, ontvangt het jeugdhuis Rzoezie in Mechelen jaarlijks subsidies waaraan de Vlaamse regering bij de toewijzing van middelen in het kader van het Impulsfonds voor het Migrantenbeleid haar fiat geeft.

1. Kan de minister een overzicht geven van de subsidies die jeugdhuis Rzoezie deze legislatuur reeds ontving ?
2. Werden er buiten de middelen van het Impulsfonds voor het Migrantenbeleid door de Vlaamse regering nog subsidies verstrekt ?

3. a) Wordt erop toegezien dat de werking van het jeugdhuis integratiebevorderend is ?
- b) Kan het verstrekken van lessen Arabisch aan Marokkaanse (Berberse) jongeren als integratiebevorderend worden beschouwd ?

Antwoord

Het betreft hier een aantal vragen omtrent de subsidies die het jeugdhuis Rzoezie in Mechelen tijdens de huidige legislatuur ontvangen heeft.

1. In het kader van Impulsfonds heeft het jeugdhuis Rzoezie in de periode 1999-2003 subsidies gekregen voor zes projecten :

Jaar	Dossiernummer	Aanvrager	Naam project	Toegekend bedrag
2000	2000/VI/121	Rzoezie VZW	Frisse lucht	901.344 fr.
2000	2000/VI/125	Rzoezie VZW	Inrichting filmzaal – 1	261.118 fr.
2001	449/VI/2001	Rzoezie VZW	Voorgevel	241.400 fr.
2002	846/VI/2002	Rzoezie VZW	Stelling voor tewerkstelling	3.704 €
2002	847/VI/2002	Rzoezie VZW	Muziekkelder	35.658 €
2003	1462/VI/2003	Rzoezie VZW	Vervoer voor werk en sport	18.707 €

2. De administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn heeft geen subsidies verstrekt aan het jeugdhuis Rzoezie.

De administratie Werkgelegenheid heeft tijdens deze legislatuur verscheidene projecten gesubsidieerd voor het jeugdhuis.

Gescoprojecten

Voor de periode vanaf 1999 heeft Rzoezie volgende gescoprojecten lopen :

- projectnr. 2096: 58.600 euro voor 3 VE (ongeschoold tot A2), waarvan 1 VE ongeschoolde arbeider, 1 VE ongeschoolde bediende, 1 VE hoger secundair onderwijs
- projectnr. 4006: 19.800 euro voor 1 VE ongeschoold

- projectnr. 80.808: 73.400 euro voor 3 VE (1 VE licentiaat, 1 VE lager secundair onderwijs en 1 VE maatschappelijk assistent)

(*gesco : gesubsidieerde contractueel; VE: voltijds equivalent – red.*)

Werkervarings-plus-plan

- projectnr. 72.322: 59.200 euro voor 3,2 VE laaggeschoolden

Dit project komt ook in aanmerking voor een omkaderingspremie van maximaal 25% van dit bedrag op jaarbasis. Deze premie wordt echter niet automatisch verworven. Enkel uitgaven met het oog op opleiding en begeleiding van de werknemers die meerkosten betekenen en kunnen worden bewezen, worden aanvaard. Zo niet wordt deze

premie geheel of gedeeltelijk teruggevoerd.

De subsidies voor de gescoprojecten en het Werkervarings-plus-plan bedragen samen 211.000 euro (zonder anciënniteit en zonder mogelijke omkaderingspremie).

DAC-projecten

Tot 1 juli 2002 waren er drie DAC-projecten bij Rzoemie waarin in totaal 8 VE zaten. Van 1999 tot midden 2002 werden voor de drie projecten voor ongeveer 674.000 euro aan lonen uitbetaald (in tegenstelling tot de gescoprojecten waarvoor een premie wordt uitbetaald door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), wordt door DAC-projecten het loon uitbetaald door de VDAB).

De DAC-subsidiëring van Rzoemie is stopgezet sinds juli 2002 (datum waarop de DAC-betrekkingen bij Rzoemie geregulariseerd werden).

(DAC : Derde Arbeidscircuit – red.)

De administratie Cultuur heeft tussen 1999 en nu geen rechtstreekse subsidies betaald aan Rzoemie. Haar subsidies gaan naar de gemeentebesturen, hier dus het gemeentebestuur van Mechelen, en worden vandaar uit verder verdeeld.

Er zitten wel verschillen in de verdeling tussen 1999 en 2003. Tot en met 2001 was de stad Mechelen verplicht een vast garantiebedrag uit te betalen aan Rzoemie, tenzij de stad kon bewijzen dat de werking niet op peil was gebleven. Tot en met 2001 was het garantiebedrag 115.606,31 euro (of 4.663.547 Belgische frank). Vanaf 2002 is deze garantie vervallen en bepaalt de stad Mechelen geheel autonoom hoeveel geld van haar subsidies naar Rzoemie gaat.

In onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook nog de cijfers van de algemene subsidies die de stad Mechelen ontvangt vanuit de Vlaamse Gemeenschap in het kader van het Jeugdwerkbeleidsplan (JWBP) en maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren (MAJ).

Jaar	JWBP	MAJ	Totaal
1999	119.585,25 EUR	226.711,54 EUR	346.296,79 EUR
2000	122.840,14 EUR	226.711,54 EUR	349.551,68 EUR
2001	124.803,76 EUR	226.711,54 EUR	351.515,30 EUR
2002	126.573,00 EUR	222.979,00 EUR	349.552,00 EUR
2003	130.299,00 EUR	219.253,00 EUR	349.552,00 EUR

Voor verdere informatie over de gemeentelijke subsidies kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht bij het stadsbestuur van Mechelen.

3. a) De projecten die gesubsidieerd worden door het Impulsfonds, worden opgevolgd door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding.

De administratie Werkgelegenheid volgt de projecten van het jeugdhuis waarvoor het subsidies geeft, nauwgezet op.

3. b) Hierop kan geen eenduidig antwoord gegeven worden. Sommigen menen dat men op deze manier jongeren een culturele eigenwaarde kan meegeven zodat ze op een gelijkwaardige manier met andere culturen in contact kunnen komen. Men gaat er hierbij van uit dat zonder kennis en respect voor de

eigen cultuur, men moeilijk een andere cultuur kan leren waarderen en respecteren. Anderen menen dat het geven van lessen Arabisch integratie in de weg staat.

Ik neem mij voor om hierover verder onderzoek te plegen.

Vraag nr. 292 van 19 september 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gemeentelijke integratiediensten – Engagementen en middelen

In 2002 werd in het kader van het Vlaams minderhedenbeleid een programmatie uitgewerkt waarin bepaald werd welke gemeentelijke integratiediensten noodzakelijk zijn. Tegen 2005 zou de voorge-

stelde personeelsformatie volledig ingevuld moeten zijn.

Op 1 januari 2003 sloot de Vlaamse Gemeenschap hiertoe overeenkomsten af met de betrokken lokale besturen voor de periode 2003-2005, waarin ook de wederzijdse engagementen vastliggen.

1. Welke te behalen resultaten werden in deze overeenkomst met elke betrokken gemeente afzonderlijk afgesproken ?
2. Welke middelen werden door de Vlaamse Gemeenschap aan elk van deze gemeenten toegekend ? Werd er in een stappenplan voorzien om deze middelen nog aan te passen voor de periode 2002-2003 ?
3. Wat is de inbreng ten voordele van de integratiedienst in elk van deze gemeenten uit de eigen lokale middelen van de gemeente, het OCMW, een VZW ? Van andere partners ?

Antwoord

1. Voor het afsluiten van de overeenkomsten vormde het door de lokale besturen opgestelde minderhedenbeleidsplan het uitgangspunt. Elke overeenkomst werd bijgevolg op maat van de gemeente opgesteld.

Dit neemt niet weg dat er toch een aantal grote accenten zijn die in alle overeenkomsten terug te vinden zijn. De strategische doelstellingen, zoals geformuleerd in het strategisch plan minderhedenbeleid van 1996 en de beleidssporen uit het decreet ten aanzien van etnisch-culturele minderheden van 1998, vormden de leidraad van ieder beleidsplan. Vertaald naar de overeenkomsten betekent dit dat resultaten opgenomen werden inzake opvangbeleid, onthaalbeleid en emancipatiebeleid. Rond de versterking van het maatschappelijk draagvlak werd een aparte doelstelling geformuleerd. Aangezien de sector op 1 januari 2005 moet voldoen aan de minimale kwaliteitseisen werd dit als extra aandachtspunt genoteerd.

Uitdrukkelijke accenten vanuit het beleid zijn de aandacht voor onderwijs en werkgelegen-

heid. De lokale besturen worden verondersteld inspanningen te doen om de onderwijskansen van allochtonen te verbeteren. Zij hebben hierin een regiefunctie, waarbij nauw samengewerkt wordt met de lokale overlegplatforms (LOP's). Op tewerkstellingsvlak trachten de meeste besturen via een aantal maatregelen te komen tot een grotere aanwezigheid van allochtone werknemers in de gemeentelijke diensten.

Zoals reeds aangegeven, wordt in de convenants dieper ingegaan op de versterking van het maatschappelijk draagvlak. In het verleden bleef dit onderdeel meestal beperkt tot het (sporadisch) verstrekken van informatie over het gevoerde minderhedenbeleid. Nu wordt gekozen voor een duidelijke profilering op het vlak van racismebestrijding en sensibilisering. Hiertoe wordt gewerkt met provinciale actieplannen die door de integratiecentra ontwikkeld worden. De lokale besturen concretiseren dit voor hun grondgebied met eigen actieplannen. Een laatste nieuw element is de formulering van effectindicatoren. Meer dan in het verleden werd van de lokale besturen verwacht dat zij de beoogde effecten van initiatieven wisten te benoemen. Hiertoe zijn bij elke strategische doelstelling effecten voor de komende drie jaar bepaald. Het is de bedoeling dat dit wordt nagestreefd, het niet behalen van een effect heeft geen financiële repercussies.

2. De middelen voor de integratiediensten worden jaarlijks toegekend. In de overeenkomsten werd de personeelsformatie opgenomen. Op basis hiervan wordt een forfaitaire subsidie berekend. Voor 2003 wordt een maximale subsidie verleend van 50.388 euro voor de eerste twee personeelsleden en van 46.104 euro voor de volgende personeelsleden. Deze bedragen worden jaarlijks aangepast aan de index van de consumptieprijzen en de anciënniteit. Voor startende integratiediensten kan ter voorbereiding van de erkenning een werkingsubsidie worden verleend van 20.125 euro.

De tabel hieronder geeft een overzicht van de personeelsformaties in 2002 en 2003 en van de middelen in 2003.

Integratiediensten 2003

Diensten	Personeel 2002 Vlaamse Gemeenschap	Personeel 2003 Vlaamse Gemeenschap	Totale formatie (cofinanciering gemeente)	Raming subsidie- bedrag
Beringen	1,50	2,00	3,00	100.776
Dilsen-Stokkem	1,00	1,00	1,50	50.388
Genk	6,00	6,00	9,00	285.192
Gent	3,00	4,00	6,00	192.984
Hasselt	1,00	1,00	1,50	50.388
Heusden-Zolder	4,00	4,00	6,00	192.984
Houthalen-Helchteren	2,50	2,50	3,75	123.828
Leopoldsburg	1,00	1,00	1,50	50.388
Lommel	1,00	1,00	1,50	50.388
Maaseik	1,00	1,00	1,50	50.388
Maasmechelen	2,00	3,00	4,50	146.880
Mol	1,00	1,00	1,50	50.388
Sint-Niklaas	2,00	2,00	3,00	100.776
Willebroek	1,50	1,50	2,25	75.582
Leuven	1,00	2,00	3,00	100.776
Halle	1,00	1,00	1,50	50.388
Antwerpen	2,00	4,50	6,75	216.036
Mechelen	2,00	2,50	3,75	123.828
Oostende	1,00	1,00	1,50	50.388
Lokeren	1,00	1,00	1,50	50.388
Aalst	1,00	1,00	1,50	50.388
Kortrijk	1,00	1,00	1,50	50.388
Vilvoorde	1,00	1,50	2,25	75.582
Temse	1,00	1,00	1,50	50.388
Ronse	1,00	1,00	1,50	50.388
Boom		1,00	1,50	20.125
Sint-Truiden		1,00	1,50	20.125
Zeleville		1,00	1,50	20.125
Totaal	41,50	51,50	77,25	2.450.643

3. Decretaal is bepaald dat de lokale besturen ten minste een derde moeten cofinancieren. Dit vertaalt zich minstens in het inzetten van extra personeelsleden voor de werking van de integratiedienst. Concreet dient een gemeente met één gesubsidieerd personeelslid minstens een halftijds personeelslid bijkomend in te zetten. Bovenstaande tabel geeft een overzicht (kolom totale personeelsformatie).

De mate waarin lokale besturen bijkomend middelen inzetten voor de integratiedienst verschilt sterk van gemeente tot gemeente. Vaak stijgt de bijkomende inbreng naarmate de integratiedienst meer ingeburgerd raakt in de gemeente.

Voor de huidige overeenkomsten, gestart op 1 januari 2003, wordt deze informatie verstrekt in

het afrekeningsdossier, ter verantwoording van de subsidies voor dit jaar. Dit dossier dient bij de administratie te worden ingediend op 30 april 2004.

**Vraag nr. 294
van 19 september 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Strategisch plan gedetineerden – Gegevens

In het Vlaams strategisch plan voor gedetineerden gaat men ervan uit dat aan de vraag naar "welzijn" in het kader van de Vlaamse-Gemeenschapsbevoegdheden kan worden tegemoetgekomen.

Reeds vroeger stelde ik dat het daarom noodzakelijk is meer gegevens over aantallen, regio van af-

komst, mannen-vrouwen, evolutie van aantallen in tijd, verschillende groepen (drugsdelicten, geïnterneerden, mentaal gehandicapten, ...) m.b.t. de gevangenispopulatie te hebben, om het beleid hierop af te stellen. Zeker voor reclassering is dit essentieel. Dit past trouwens in het strategisch plan van de Vlaamse Gemeenschap : beschikken over het profiel van gedetineerden is noodzakelijk om het beleid te kunnen voeren.

Hiervoor zou, aldus het strategisch plan, wetenschappelijk onderzoek gebeuren, waarvan de resultaten bekendgemaakt worden.

Daarenboven zou het grote publiek geregeld geïnformeerd worden over de detentieproblematiek, teneinde hiervoor een draagvlak te creëren.

Bij dit alles werd ervan uitgegaan dat de Interdepartementale Commissie geregeld bijeengeroepen wordt om gegevens uit te wisselen.

1. Zijn er gegevens over het profiel van gedetineerden (recenter dan de gegevens uit het strategisch plan) ?

Zo ja, hoeveel mannen-vrouwen zijn er gedetineerd ? In welke leeftijdsgroep vallen ze ? Tot welke doelgroep behoren ze ? Van welke provincie zijn ze afkomstig ? Hoeveel gedetineerden worden buiten de provinciegrenzen opgevangen ?

2. Wat werd er deze legislatuur reeds aan wetenschappelijk onderzoek gedaan ? Zijn de resultaten ter beschikking ? Waar ?

3. Wat werd reeds gedaan om een groter draagvlak te creëren bij de publieke opinie ?

4. Wanneer is deze legislatuur de Interdepartementale Commissie reeds samengekomen ?

Zijn er resultaten ? Welke ?

Antwoord

Het Vlaamse beleid inzake hulp- en dienstverlening aan gedetineerden houdt voortdurend rekening met het profiel en de kenmerken van de gedetineerdenpopulatie. Deze gegevens worden hoofdzakelijk verzameld en geïnterpreteerd op het niveau van de lokale instellingen. Op bovenlokaal niveau kunnen de Vlaamse partners (kabinetten, administraties, VOI's, ondersteuningsstructuren) gebruikmaken van de zelf verzamelde gegevens (bijvoorbeeld de gegevens over de onderwijsbehoeften

van gedetineerden) en van de gegevens verzameld in het kader van Sidis, het detentie-informatiesysteem van het dictoraat-generaal Uitvoering van Straffen en Maatregelen (FOD Justitie) (*VOI : Vlaamse openbare instelling ; FOD : Federale Overheidsdienst – red.*).

In antwoord op de vraag naar recente populatiegegevens kan ik het volgende meedelen. Alle gegevens hebben betrekking op 1 maart 2003. De totale populatie op deze dag is 9.308 gedetineerden.

Verdeling mannen-vrouwen

Gevangenis	Aantal mannen	Aantal vrouwen	Totaal
Antwerpen	516	43	559
Brugge	616	97	713
Hoogstraten	145	/	145
Merksplas	673	/	673
Turnhout	142	/	142
Wortel	156	/	156

Hechtenistitel, dagpopulatie en gemiddelde leeftijd van de gedetineerden in de gevangnissen van de proefregio

Gevangenis Antwerpen

Voorlopige hechtenis	439
Veroordeelden	65
Geïnterneerden	43
Andere categorieën	12
Totaal	559

Gemiddelde leeftijd: tussen 30 en 31 jaar

Gevangenis Brugge

Voorlopige hechtenis	199
Veroordeelden	483
Geïnterneerden	22
Andere categorieën	92
Totaal	713

Gemiddelde leeftijd : tussen 35 en 36 jaar

Gevangenis Hoogstraten

Voorlopige hechtenis	4
Veroordeelden	141
Totaal	145

Gemiddelde leeftijd : tussen 32 en 33 jaar

Gevangenis Merksplas

Voorlopige hechtenis	38
Veroordeelden	353
Geïnterneerden	258
Andere categorieën	24
Totaal	673

Gemiddelde leeftijd : 36 jaar

Gevangenis Turnhout

Voorlopige hechtenis	69
Veroordeelden	23
Geïnterneerden	50
Totaal	142

Gemiddelde leeftijd : tussen 35 en 36 jaar

Gevangenis Wortel

Voorlopige hechtenis	3
Veroordeelden	140
Andere	13
Totaal	156

Gemiddelde leeftijd : tussen 34 en 35 jaar

De gegevens over herkomst (postcode, provincie) worden niet standaard door Sidis geregistreerd. Op verzoek kunnen deze gegevens wel gegenereerd worden.

Op de vraag of er tijdens deze legislatuur reeds aan wetenschappelijk onderzoek gedaan werd en of de resultaten reeds ter beschikking zijn, kan ik meedelen dat thans een wetenschappelijk onderzoek loopt naar de kwaliteit en de effectiviteit van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. Dit onderzoek wordt uitgevoerd door een interuniversitaire equipe (universiteiten van Brussel, Gent en Leuven). De resultaten hiervan mogen worden verwacht in het najaar van 2004.

Op het vlak van de initiatieven ter vergroting van het draagvlak voor het strategisch plan bij de publieke opinie, wil ik wijzen op de publicatie van Krant X, de gevangeniskrant van de Vlaamse Gemeenschap, verspreid in zes edities en gedrukt op 9.900 exemplaren. Deze krant wordt verspreid onder gedetineerden, familieleden van gedetineerden, gevangenispersoneel en organisaties die meewerken aan de hulp- en dienstverlening.

De website van de Vlaamse overheid bevat specifieke pagina's over het strategisch plan (<http://www.wvc.vlaanderen.be/welzijnjustitie>). Deze werd inmiddels reeds geconsulteerd door meer dan 30.000 bezoekers. Deze website heeft uiteraard ook een informerende en sensibiliserende functie. De verschillende edities van Krant X zijn hier tevens consulteerbaar.

Op dit ogenblik loopt een belangrijke goed gedocumenteerde sensibiliseringscampagne van organisatie Welzijnszorg. Ik heb hieraan mijn volledige steun toegezegd.

Ten slotte kan ik meedelen dat specifieke initiatieven worden gepland ter vergroting van het draagvlak bij de penitentiaire beambten. Hun medewerking bepaalt immers in belangrijke mate de slaagkansen van het strategisch plan.

Op de vierde vraag wil ik meedelen dat de "Interdepartementale Commissie" de facto opgevolgd is door de "Vlaamse stuurgroep strategisch plan gedetineerden". Aan deze stuurgroep wordt deelgenomen door de raadgevers van de verschillende functioneel bevoegde ministers, vertegenwoordigers van de verschillende betrokken administraties en VOI's en vertegenwoordigers van het werkveld. In het kader van de Vlaamse stuurgroep worden gegevens uitgewisseld en acties op elkaar afgestemd. Ook het overleg met Justitie wordt hier gezamenlijk afgesproken. De werkzaamheden van de Vlaamse stuurgroep resulteerden telkens in beleidsdocumenten die goedgekeurd werden door de Vlaamse regering. Deze documenten en de daarmee corresponderende regeringsbeslissingen werden alle gepubliceerd op de Welzijn en Justitie-site. Naast de Vlaamse stuurgroep functioneren nog diverse overleggroepen waar deelaspecten van het strategisch plan (arbeidstoeleiding, trajectbegeleiding, onderwijs, ...) inhoudelijk-organisatorisch worden uitgewerkt.

Vraag nr. 1
van 26 september 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwelijke vluchtelingen – Opleidingskansen

Uit het onderzoek "De leefsituatie en de maatschappelijke positie van vrouwelijke vluchtelingen in België" (Young Women's Christian Association – Antwerpen november 2001) werden een aantal besluiten en aanbevelingen geformuleerd voor genderbenadering.

Eén van de vaststellingen is dat de traditionele rolverdeling tussen vrouw en man – ook bij hen – een rol speelt bij de toegang van vrouwelijke vluchtelingen tot opleidingen : eerst gaat de man, eventueel heel wat later de vrouw.

Daarenboven staat vast dat vrouwen afhaken als ze begonnen zijn wegens gezondheidsproblemen, zwangerschap of gebrek aan kinderopvang.

De minister is zowel bevoegd voor de doelgroep vluchtelingen, als voor het gelijkkansenbeleid, de (preventieve) gezondheidszorg en de kinderopvang.

Mag ik de minister vragen of zij in het kader van haar beleidsverantwoordelijkheden maatregelen ondernomen heeft of voorbereidt om het vroegtijdig afhaken van deelname aan opleidingen door vrouwelijke vluchtelingen wegens gezondheidsproblemen en gebrek aan kinderopvang aan te pakken ?

Antwoord

In antwoord op de vraag naar specifieke afspraken m.b.t. het vroegtijdig afhaken door vrouwelijke vluchtelingen van opleidingen, vooral wegens gezondheidsredenen en/of wegens het gebrek aan specifieke kinderopvang, kan worden verwezen naar afspraken met de minderhedensector enerzijds en de onthaalbureaus anderzijds.

Het faciliteren van de toegang van etnisch-culturele minderheden tot reguliere voorzieningen behoort tot de opdrachten van de minderhedensector. De formele integratie van de cellen vluchtelingenwerk in de provinciale respectievelijk lokale integratiecentra in januari 2003 is benut om de aandacht voor de nieuwe doelgroepen van het minderhedenbeleid, waaronder vluchtelingen(vrouwen), expliciet te beklemtonen.

In hoeverre dit zich effectief zal vertalen naar specifieke initiatieven naar vrouwelijke vluchtelingen is op dit ogenblik evenwel niet in te schatten.

Het aanbieden van een inburgeringsprogramma aan anderstalige nieuwkomers is de opdracht van de onthaalbureaus. In de periode 30 augustus 2001-31 oktober 2002 boden de onthaalbureaus aan 2.506 nieuwkomers een primair inburgeringstraject aan. Van deze nieuwkomers waren er 370 vrouwelijke ontvankelijk verklaarde asielzoekers (naast 673 mannelijke) en 35 vrouwelijke erkende vluchtelingen (tegenover 48 mannelijke).

De onthaalbureaus bereiken dus wel degelijk vrouwelijke vluchtelingen. Het feit dat maatwerk centraal staat in het inburgeringsprogramma garandeert dat er rekening kan worden gehouden met specifieke noden en behoeften van de nieuwkomers. Het werken via de methodiek van trajectbegeleiding benadrukt bovendien het belang van de integrale benadering van deze nieuwkomer. Tijdens het aanbod loopbaanoriëntatie wordt samen met de nieuwkomer bekeken welk traject hij of zij verder wenst uit te bouwen (verder studeren, opleiding volgen, werk zoeken, ...), en dit rekening houdende met de wensen, competenties en maatschappelijke mogelijkheden (beschikbaar aanbod, budget, omgeving van de nieuwkomer,...).

Verwezen kan ook worden naar het onderdeel maatschappelijke oriëntatie waarin onder meer in een specifieke module is voorzien over gezondheidszorg en over het gezin (ouders met kinderen, opvoeding, mogelijkheden van kinderopvang, ...)

Ten slotte doen de onthaalbureaus inspanningen om nieuwkomers met kleine kinderen door te verwijzen naar geschikte kinderopvang en beschikken zij – via de werkingskosten – over de mogelijkheden om tegemoet te komen in de kosten voor kinderopvang tijdens het inburgeringsprogramma.

Dit alles illustreert dat de onthaalbureaus wel degelijk inspanningen doen om vrouwelijke vluchtelingen te bereiken, een inburgeringstraject op maat aan te bieden en te ondersteunen bij specifieke problemen, hetgeen ongetwijfeld een belangrijke opstap is naar verdere opleidingen.

Vraag nr. 2 van 26 september 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Reglementering fietskarren – Gehandicapten

De Vlaamse regering gaf advies bij het ontwerp van het koninklijk besluit van 18 december 2002 houdende een aantal wijzigingen in het algemeen reglement van het wegverkeer.

Zo ontstond het reglement op "fietskarren", die voortaan maximum twee personen mogen vervoeren die minder dan acht jaar oud zijn. De massa van de fietskar met de personen mag niet meer dan 80 kg bedragen.

De minister voor Welzijn is verantwoordelijk voor het gelijkkansenbeleid voor personen met een handicap en voor de opvolging van (leeftijds)dis-

criminatie. Maar blijkbaar werd deze dubbele discriminatie niet opgemerkt en niet gesignaleerd aan de federale regering.

Kinderen met een handicap worden door deze regeling nu gediscrimineerd. Voor kinderen met een handicap die ouder zijn dan acht jaar blijven fietskarren zinvol, als deze kinderen niet te groot/zwaar zijn. Dit is vaak het geval. De leeftijdsgrens is hier niet het meest aangewezen criterium en werkt duidelijk discriminerend.

De minister engageerde zich na mijn vraag om uitleg hierover in de commissie om dit spoedig ter sprake te brengen bij haar federale collega, teneinde de reglementering te veranderen en zelfs qua veiligheid nog te verbeteren (Handelingen Commissievergadering nr. 257 van 19 juni 2003, blz. 1).

Heeft de minister al contact opgenomen en wat is de stand van zaken ?

Antwoord

Op 2 juli heb ik, via het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, een brief gericht aan mevrouw Onkelinx, in de vorige federale regering bevoegd voor Mobiliteit en Vervoer.

Hierin vraag ik haar aandacht voor het ongewenste effect van het koninklijk besluit van 18 december 2002 houdende een aantal wijzigingen in het algemeen reglement van het wegverkeer, m.b.t. het gebruik van fietskarren.

Het gebruik van fietskarren verhoogt de mobiliteit van kinderen in 't algemeen en van kinderen met een handicap in 't bijzonder. Voor deze laatste doelgroep wordt dit voordeel sterk beperkt, door het gebruik van de fietskarren te koppelen aan de maximumleeftijd van 8 jaar.

In genoemd schrijven doe ik de suggestie om leeftijd niet als enig criterium te handhaven, terwijl ook afwijkingen op de maximumdraaglast tot 80 kg moeten kunnen worden toegestaan, zonder uiteraard de veiligheid in het gedrang te brengen, en dus op voorwaarde dat de draagcapaciteit van de fietskar gewaarborgd is op basis van kwaliteitsgaranties en attesten. Omdat het aanbod van nieuwe, comfortabele en veilige vervoermiddelen voor minder-mobiele mensen voortdurend in evolutie is (duofietsen, aankoppelfietsen, rolstoelfietsen, ...), lijkt het mij wenselijk om bij eventuele aanpassingen van het verkeersreglement de gevolgen ervan

voor personen met een handicap vooraf te toetsen. Ik heb mij ten aanzien van mevrouw Onkelinx bereid verklaard hierover in overleg te treden.

Op dit schrijven heb ik nog geen antwoord ontvangen. Aangezien binnen de nieuwe federale regering de bevoegdheid over Mobiliteit bij minister Anciaux ligt, heb ik ondertussen dit schrijven aan zijn adres herhaald.

Vraag nr. 3 van 26 september 2003 van de heer JAN LOONENS

Hervorming filmkeuring – Stand van zaken

Op gebied van media heeft de Gezinsbond enkele eisen geformuleerd in zijn beleidsproject Anno 2003.

Daarbij gaat de aandacht vooral naar de bescherming van minderjarigen tegen wat de Bond "on-aangepaste, schadelijke, onwettelijke inhoud van audiovisuele media" noemt.

Zo wil de Bond een aantal dringende hervormingen in verband met de filmkeuring, zoals uitbreiding van leeftijdscategorieën (6, 12 en 16 jaar).

Toenmalig minister Vogels werd daaromtrent reeds bevraagd (vraag nr. 169 van 4 april 2003 van mevrouw Patricia Ceysens – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2412).

De minister wees in haar antwoord op de noodzakelijkheid de (hopeloos verouderde) wet op de filmkeuring van 1920 aan te passen aan de zeden en normen van de 21ste eeuw.

Daartoe werden de nodige werkzaamheden opgestart (overleg tussen de verschillende gemeenschappen, overleg op Vlaams niveau, bevraging van de sector, studieopdracht aan de universiteit van Gent).

Gevraagd naar de stand van die werkzaamheden, antwoordde minister Vogels dat ze hoopte deze eind juni te kunnen finaliseren. Ondertussen zijn we half september.

1. Kan de minister meedelen of de werkzaamheden ondertussen afgerond zijn ? Met welk resultaat ?
2. Welke concrete maatregelen vloeien daaruit voort, en wanneer worden die van kracht ?

Antwoord

Aangezien de regelgeving rond de filmkeuring algemeen als sterk verouderd beschouwd wordt, was het duidelijk dat de wet op de filmkeuring en het filmkeuringssysteem hervormd moeten worden. Vandaar dat er reeds belangrijke initiatieven terzake ondernomen werden. De doelstelling daarbij is om de wet van 1 september 1920, waarmee momenteel aan minderjarigen beneden de 16 jaar de toegang tot bioscopen kan worden ontzegd, op te heffen en op Vlaams niveau de nieuwe regelgeving aan te passen aan de evolutie van technologie en maatschappij.

De Universiteit Gent (vakgroep Communicatiewetenschappen) heeft in februari 2003 een studieopdracht gekregen om een ontwerpdecreet inzake de hervorming van de wet op de filmkeuring uit te schrijven. Het doel van de nieuwe wetgeving moet zijn om ouders en jongeren te adviseren en te waarschuwen voor eventuele schadelijke invloeden die kinderen kunnen ondervinden van bepaalde audiovisuele producties. De overheid zorgt voor een classificatiesysteem en de controle erop via een controleorgaan. De mediasector heeft de verantwoordelijkheid om het classificatiesysteem toe te passen. Er werd een raadpleging van de sector georganiseerd en in overleg tussen de gemeenschappen werd een ontwerp opgesteld van een nieuwe regelgeving. Die zal van toepassing zijn op de audiovisuele producties die in bioscopen worden vertoond of op videocassettes, dvd of een andere drager verkrijgbaar zijn, met uitzondering van de audiovisuele producties die door televisieomroepdiensten worden aangeboden.

Zoals aangekondigd, werden de werkzaamheden in het kader van de studieopdracht door de Universiteit Gent eind juni afgerond en werd het resultaat op 30 juni aan mij voorgelegd in een eindrapport. Dit rapport bevat de belangrijkste elementen om tot een nieuwe regelgeving voor de filmkeuring te komen.

Zo werd er een ontwerpdecreet uitgewerkt dat hoofdzakelijk tot doel heeft :

1. de wet van 1 september 1920 met betrekking tot de toegang van minderjarigen beneden 16 jaar aan bioscoopzalen, op te heffen ;
2. het samenwerkingsakkoord van 27 december 1990 betreffende oprichting, opheffing, samenstelling en werking van de intergemeenschapscommissie voor de filmkeuring, op te heffen ;

3. goedkeuring te verlenen aan het ontwerp van samenwerkingsakkoord betreffende de classificatie van audiovisuele producties die schadelijk zijn voor minderjarigen, dat in gezamenlijk overleg tussen de gemeenschappen wordt uitgewerkt ;

4. de datum van inwerkingtreding te bepalen.

Volgende organisaties uit de film- en televisiesector en andere organisaties rond gezinnen en kinderen werden geconsulteerd : Belgian Video Federation, Algemene Federatie van Filmdistributeurs, Amerikaanse Federatie van Filmdistributeurs, Belgische Cinemafederatie, Kinopolis, Jekino, voorzitter Filmkeuringscommissie, Vlaamse Jeugdraad, Kinderrechtencommissariaat, Gezinsbond, Vlaamse Kijk- en Luisterraad, Nicam, VTM en VRT (*Nicam : Nederlands Instituut voor de Classificatie van Audiovisuele Media – red.*).

Hierna volgen de belangrijkste principes aan de hand waarvan de filmkeuring dient te worden hervormd.

- Waar mogelijk wordt het Nederlands systeem "Kijkwijzer" van Nicam overgenomen, aangezien dit systeem internationaal als modelvoorbeeld wordt gezien en ook door de sector gedragen wordt.
- Er zal worden gewerkt met een systeem van coregulering waarbij de overheid de classificatiecriteria en de controle bepaalt en de distributeurs de classificatie doorvoeren en implementeren.
- De te hanteren leeftijdscategorieën zijn :
 1. elk publiek ;
 2. schadelijk voor minderjarigen onder de leeftijd van 6 jaar ;
 3. schadelijk voor minderjarigen onder de leeftijd van 12 jaar ;
 4. schadelijk voor minderjarigen onder de leeftijd van 16 jaar.
- Er worden ook inhoudelijke categorieën ingevoerd. Volgende categorieën zullen worden gehanteerd :
 1. audiovisuele productie die geweldscènes bevat ;

2. audiovisuele productie die scènes met een seksueel karakter bevat ;
 3. audiovisuele productie die angstwekkende scènes bevat ;
 4. audiovisuele productie die discriminatiescènes bevat ;
 5. audiovisuele productie die gebruik van alcohol of drugs vertoont ;
 6. audiovisuele productie die verbaal geweld bevat.
- Zowel de leeftijds- als de inhoudelijke categorieën zullen via pictogrammen geïdentificeerd worden en samen met de audiovisuele producten verspreid worden.
 - Er moet een controlecommissie opgericht worden die het ontbreken van een classificatie of een onjuiste classificatie kan beboeten en bestraffen, en de classificatie kan aanpassen.

Een ander belangrijk element bij de hervorming van de filmkeuring is het overleg dat werd opgestart met de andere gemeenschappen. Zowel het onderzoek van de universiteit Gent, de bevraging van de sector als het overleg met andere gemeenschappen wezen op de wil en de noodzaak om tot een gezamenlijk systeem in België te komen. Dit kan worden geregeld met een samenwerkingsovereenkomst.

De afgelopen maanden werd er dan ook met alle betrokken partners onderhandeld over een dergelijke samenwerkingsovereenkomst. De principes die hierboven geschetst worden, zijn momenteel in het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst opgenomen. De financiering van het nieuwe systeem en de praktische werking van de controlecommissie zijn onderwerpen waarover nog moet worden overlegd.

De belangrijkste principes die moeten worden gehanteerd bij de beoordeling van audiovisuele producties staan vast, net als de modaliteiten van implementatie van het nieuwe beoordelingssysteem. Aangezien er geopteerd wordt voor een gelijk systeem in België, onder meer op vraag van de betrokken sector, is het belangrijk dat deze principes en modaliteiten in een samenwerkingsovereenkomst tussen de gemeenschappen bepaald worden. Ook op dit vlak zijn er belangrijke resultaten geboekt en is er onder andere met de Franse Ge-

meenschap afgesproken dat er snel opnieuw rond de tafel wordt gezeten.

Ik ben immers sterk vragende partij om het overleg voort te zetten en op korte termijn te finaliseren zodat ik op basis van een definitief ontwerp van samenwerkingsovereenkomst een ontwerpdecreet kan voorleggen aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 8
van 3 oktober 2003
van mevrouw NIKI DE GRYZE

Zorgproject "De Kromme Boom" Oostakker – Subsiëring

Het weekeinde van 20 september jongstleden hadden er opendagen plaats in Oostakker bij Gent bij het zorgproject "De Kromme Boom" en ik ben ter plaatse geweest om te zien hoe dit zorgproject, dat openstaat voor mensen in nood, functioneert.

Dit project heeft als uiteindelijke doelstelling de sociale reïntegratie van diegenen die zich in een echte noodsituatie bevinden. Het is voor mensen die door de mazen van het welvaartsnet glippen en niet meer kunnen functioneren in de maatschappij. Deze groep mensen wordt niet of nauwelijks bereikt door andere initiatieven. Ze hebben dikwijls al een voorgeschiedenis van instellingen, psychiatrie of soms zelfs gevangenis achter de rug.

Blijkbaar hielp de professionele hulp niet en kwamen ze aankloppen bij "De Kromme Boom".

Hier wordt uitgegaan van de kwaliteiten van de bewoners en niet van hun gebreken. Er worden bovendien geen symptomen behandeld, maar de mens in zijn totaliteit. De begeleider laat zich omringen door specialisten die hem helpen op de meest diverse terreinen, zowel medisch als psychologisch. Als een gast tussen het werk door nood heeft aan een gesprek, is er steeds iemand beschikbaar. Ook 's nachts is er altijd iemand. Op die manier wordt geprobeerd de gasten te reïntegreren in de minimaatschappij van "De Kromme Boom" en zo, op het volgens henzelf geschikte ogenblik, kunnen ze opnieuw richting buitenwereld.

De slaagkans ligt hoog : 9 op de 10 gevallen. Het is daar dan ook een unieke leef- en werkomgeving, waar momenteel een tiental mensen onderdak vinden en een hechte familie vormen.

Deze werking bestaat reeds 20 jaar. Honderden ontspoorde mensen zijn ondertussen gepasseerd. Er werd dan ook al diverse malen bij de overheid aangeklopt voor subsidie, maar een brief van vorig jaar aan toenmalig minister Vogels bleef zelfs onbeantwoord.

De totaalbenadering blijkt moeilijkheden met zich mee te brengen. Deelaspecten zijn blijkbaar subsidiëerbaar, maar de totale mens niet. Zo werd de sociale werkplaats aan de Eikstraat erkend als arbeidszorgcentrum en is er daardoor toch al een tegemoetkoming in de loonkosten van het omkaderingspersoneel.

Voor de rest is dit project zelfbedruipend. Voor de infrastructuur en de verdere omkadering is het volledig op zichzelf aangewezen en werkt het met vrijwilligers en sponsoring.

1. Denkt de minister niet dat de aanpak van de totale mens een betere aanpak is dan enkel en hoofdzakelijk oog te hebben voor bepaalde deelaspecten ?
2. Heeft de minister reeds de nodige aandacht geschonken aan dit project en een subsidie overwogen ?

Antwoord

Voorliggend project komt ongetwijfeld tegemoet aan de vragen van personen met een combinatie van probleemsituaties. Door deze mensen die in een noodsituatie verkeren, tijdelijk op te vangen en, naast een persoonsgerichte totaalaanpak van de problematiek, tevens een globaal pakket van wonen, werken en vrijetijdsbesteding aan te bieden, kan het zeker gecatalogeerd worden als een bijzonder boeiend initiatief. Wat mij tevens opvalt, is de sterke inzet van vrijwilligers.

De VZW De Kromme Boom heeft in het verleden (1996) trouwens een projectsubsidie van 750.000 frank (18.592 euro) ontvangen als tegemoetkoming in de loon- en werkingskosten van één voltijdse equivalent, en dit voor de uitbouw en de professionele ondersteuning van het vrijwilligerswerk.

Ik ben bovendien met de Vlaamse volksvertegenwoordiger van mening dat het aanbod van "De Kromme Boom" voor een structurele inbedding in een regulier kader in aanmerking komt. Vanuit mijn bevoegdheidsdomein denk ik aan de centra voor algemeen welzijnswerk.

Het algemeen welzijnswerk heeft immers als basis-taak te reageren op structurele tekorten van basisvoorzieningen of zorgsectoren. Vanuit de reële confrontatie met groepen die uit de boot vallen, dient het algemeen welzijnswerk geregeld nieuwe initiatieven te nemen. Ook wanneer de zorgsectoren op de tweede en derde lijn bepaalde hulpvragers uitsloten of wanneer er nieuwe categorieën van zorgbehoevenden ontstaan, wordt het algemeen welzijnswerk opgedragen daaromtrent taken op zich te nemen.

In plaats van verder te versnipperen en daartoe aparte subsidiëringskanalen op te zetten, acht ik het dan ook wenselijk dat de VZW De Kromme Boom veeleer aansluiting zoekt bij de reeds erkende centra voor algemeen welzijnswerk in Gent (CAW Artevelde of CAW Visserij) en dat de respectieve werkingen in hetzelfde werkgebied op elkaar worden afgestemd.

Ik voeg daar meteen aan toe dat een dergelijke aansluiting bij een groter organisatorisch geheel voorlopig geen bijkomende structurele subsidies genereert en dat het fusiecentrum zijn werking verder dient uit te bouwen op basis van de subsidie-enveloppe waarover het momenteel beschikt. Het kan de positie van "De Kromme Boom" in aanzet wel structureel versterken.

Vraag nr. 9 van 3 oktober 2003 van de heer JOHAN DE ROO

Centrumsteden – Subsidiëring

Vlaanderen telt dertien centrumsteden. Deze steden krijgen elk jaar een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap via het Gemeentefonds. Het precieze bedrag van deze jaarlijkse dotatie is eenvoudig terug te vinden. Er heerst echter meer onduidelijkheid omtrent de andere geldstromen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar deze dertien steden vloeien.

1. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van bijstand aan personen ?
2. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van het gezondheidsbeleid ?

3. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van gelijke kansen ?
4. Aan de hand van welke criteria werden deze middelen verstrekt ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 2), Vanderpoorten (nr. 4), Van Mechelen (nr. 5), Van Grembergen (nr. 6), Bossuyt (nr. 15), Sannen (nr. 4), Byttebier (nr. 9), Ceysens (nr. 1) en Keulen (nr. 3), telkens met betrekking tot hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 909 – red.)

Vraag nr. 10 van 3 oktober 2003 van mevrouw SONJA BECQ

Europees arrest "slapende waak" – Welzijnsvoorzieningen

Het Europees Hof van Justitie deed op 9 september 2003 een belangrijke uitspraak inzake de toepassing van de richtlijn in verband met arbeidstijd, rusttijden en wachtdienst. De interpretatie die door het Hof werd gegeven, heeft belangrijke consequenties, niet enkel voor de artsen met wachtdienst, maar ook voor de vele personeelsleden van welzijnsvoorzieningen die met "slapende waak" geconfronteerd worden.

In de meeste gevallen waarin "ingeslapen" wordt, worden de acht uren aanwezigheid 's nachts bezoldigd met drie uren met een weddesupplement van 20 %. Sommige voorzieningen voorzien hier bovenop in een bijkomende vergoeding/uren.

De minister verklaarde in het Belang van Limburg dat het hier "mogelijk om een bom met onwaarschijnlijke financiële gevolgen" gaat.

De eventuele gevolgen zullen verschillen van sector tot sector, vermits in sommige sectoren meer

dan in andere de "slapende waak" voor een groot deel uit arbeidsactiviteit bestaat.

1. Wat is het resultaat van het onderzoek dat de minister, naar aanleiding van dit arrest, liet uitvoeren ?
2. Graag kreeg ik een zicht op de kostprijs en het aantal voltijds equivalenten dat hiermee overeenstemt, die voormelde interpretatie voor de verschillende sectoren afzonderlijk met zich meebrengt.
3. Op welke wijze zal de minister tegemoetkomen aan de vraag van personeelsleden naar de correcte uitvoering van het arbeidsrecht en de van toepassing zijnde Europese regelgeving ?

Antwoord

De mogelijke implicaties van de uitspraak van het Europees Hof van Justitie (arrest Jäger van 09/09/2003) op arbeidstijden, rusttijden en wachtdiensten van de personeelsleden uit de welzijnsvoorzieningen moeten grondig geanalyseerd worden.

Er is enerzijds naar de personeelsleden de uitvoering van het arbeidsrecht, anderzijds is de overheid als financierende instantie een belangrijke factor en is het noodzakelijk een zo correct mogelijke simulatie te hebben rond eventueel verwachte meerkosten als gevolg van eventuele uitbreiding van personeelsformaties en toename van aan onregelmatige prestaties gekoppelde weddesupplementen. Bovendien zijn er inzake werkorganisatie aanzienlijke verschillen tussen de sectoren. De verschillen moeten ook helder in kaart gebracht worden.

Momenteel wordt in overleg met de administratie eerst onderzocht welke de juridische gevolgen zijn van dit arrest. Concrete resultaten kunnen in deze fase nog niet worden voorgelegd.

Vraag nr. 11 van 10 oktober 2003 van de heer KRIS VAN DIJCK

OCMW's Kempen – Samenwerkingsovereenkomst

Welzijnszorg Kempen (WZK) dringt er al jaren op aan een samenwerkingsovereenkomst te onderschrijven om al de diensten uit de regio te fusioneren. De opdracht en de ontwerp teksten hiervoor werden aan de OCMW's voorgesteld als een ver-

plichting van het kabinet van toenmalig minister Vogels.

Er werden maandenlang gesprekken gevoerd met de verschillende diensten. De grootste onder hen waren niet overtuigd van de voordelen van een samenwerking. Uiteindelijk is er bij de aanvang van de nieuwe legislatuur gebruikgemaakt van de onwetendheid van een aantal nieuwe voorzitters en is de overeenkomst ondertekend door al de betrokken OCMW's.

Het betrokken ministerieel besluit is gepubliceerd op 19 augustus 2003 en hierbij stelden de OCMW's vast dat de overeenkomst niet conform het ministerieel besluit is. De erkenning van de OCMW's die de overeenkomst hebben ondertekend, is ingetrokken.

1. Is de minister op de hoogte van de tegenstrijdigheid in de overeenkomst en het ministerieel besluit ?
2. Krijgen de betrokken OCMW's de erkenning terug indien zij besluiten opnieuw onafhankelijk te werken en hun uren terug te vragen ?
3. Kunnen de betrokken OCMW's de overeenkomst "ongeldig" laten verklaren, aangezien zij niet conform is aan het ministerieel besluit ?
4. Via welke procedure kan dit herzien worden zodat de samenwerking kan doorgaan maar de respectieve OCMW's hun ingebrachte uren en erkenningen terugkrijgen indien zij uit de samenwerking wensen te stappen ?
5. Wie draagt de verantwoordelijkheid voor het "niet conform" zijn van deze overeenkomst : het kabinet, WZK of de OCMW's ?

Antwoord

Bij ministerieel besluit van 12 mei 2003 werd met ingang van 1 januari 2003 de regionale dienst voor gezinszorg Welzijnszorg Kempen erkend, en werd vanaf diezelfde datum de erkenning van de diensten voor gezinszorg van de betrokken OCMW's ingetrokken. Ik ben op de hoogte van de moeilijkheden en de problemen die rezen rond deze regionale dienst voor gezinszorg Welzijnszorg Kempen.

Eén van de betrokken OCMW's, namelijk het OCMW van Dessel, stelde dat de intrekking van zijn erkenning in tegenspraak was met de overeenkomst die de OCMW's met Welzijnszorg Kempen hebben gesloten. Daarin is namelijk bepaald dat

een OCMW de overeenkomst kan opzeggen en uit de regionale dienst voor gezinszorg kan treden met behoud van zijn erkenning en het ingebrachte urencontingent.

Om aan dit probleem tegemoet te komen, heb ik samen met de juridische dienst van mijn administratie naar een voor alle betrokken partijen bevredigende oplossing gezocht. Bij ministerieel besluit van 21 oktober 2003 werd daarom het ministerieel besluit van 12 mei 2003 vervangen. Door dit nieuwe ministerieel besluit behouden de betrokken OCMW's hun erkenning als dienst voor gezinszorg, en bijgevolg ook hun recht op een subsidiabel urencontingent. Wanneer een OCMW zijn overeenkomst met Welzijnszorg Kempen beëindigt, wordt het jaarlijks subsidiabele urencontingent van de regionale dienst voor gezinszorg verminderd met het urencontingent van dat OCMW. Tijdens de duur van de overeenkomst kan een OCMW echter geen aanspraak maken op een eigen subsidiabel urencontingent. Dit nieuwe besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2003.

Vraag nr. 12 van 10 oktober 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gemeenten – Subsidiëring

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 13

van 10 oktober 2003

van de heer Francis Vermeiren

Blz. 938

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 14 van 17 oktober 2003 van de heer JOHAN DE ROO

Thuiszorg – Urencontingent

In het thuiszorgdecreet van 1998 werd met betrekking tot het urencontingent een groeipad van 4 % ingeschreven.

Het urencontingent zou bijgevolg jaarlijks stijgen met 4 %. Dit percentage is gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek naar de behoeften aan gezinszorg en is voornamelijk gestoeld op de vergrijzing van de bevolking.

Voor het derde jaar op rij wordt echter de 4 %-uitbreiding niet gehaald ; de uitbreiding in 2002 beperkte zich tot amper 1,5 %, wat leidt tot grote zorgtekorten.

1. Wat zijn de oorzaken van het niet halen van deze 4 %-uitbreiding inzake het urencontingent ?
2. Welke maatregelen neemt de minister om deze 4 %-uitbreiding te realiseren ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg voorziet inderdaad in een jaarlijkse stijging van het subsidieerbare urencontingent gezinszorg met 4%. Deze jaarlijkse stijging was noodzakelijk om tegen 2010 aan de behoefte te voldoen, met andere woorden om tegen deze datum de programmatie volledig in te vullen.

Budgettaire beperkingen hebben ervoor gezorgd en zullen er ook dit jaar voor zorgen dat deze doelstelling niet zal worden gehaald. Alleen in het jaar 2000 werd een stijging van 4 % gehaald, toen steeg het urencontingent met 514.000 uren.

In het jaar 2001 was er een uitbreiding met 240.000 uren, wat gelijk is aan een stijging van 1,8 %. In 2002 bedroeg de uitbreiding 1,52% of 207.148 bijkomende uren. In 2003 werd een uitbreiding van 100.124 uren gerealiseerd, wat gelijk is aan een stijging van ongeveer 0,72%.

De begrotingsbesprekingen 2004 zijn volop aan de gang en ook voor dit begrotingsjaar laat de Vlaamse begroting geen 4% uitbreiding van het urencontingent gezinszorg toe. Momenteel heb ik budgettair een uitbreiding met 1,5% voor deze sector bedongen. Spijtig genoeg laat het huidige financiële klimaat niet meer ruimte.

Vraag nr. 16 van 17 oktober 2003 van de heer ANDRE MOREAU

Tewerkstelling gehandicapten – Doorgroeimogelijkheden

Enkele weken geleden had ik een gesprek met een mindervalide die al jaren werkzaam is in de sociale economie, met name in een beschutte werkplaats.

1. Welke zijn de doorgroeimogelijkheden voor mindervaliden in de beschutte werkplaatsen ?
2. Bestaat hieromtrent een bijzondere reglementering ?
3. Bestaat er voor de komende jaren de nodige budgettaire ruimte voor een betere subsidiëring van de beschutte werkplaatsen ?
4. Krijgen mindervaliden minder kansen, of krijgen zij voldoende kansen op doorgroeimogelijkheden :
 - a) in de sociale economie ;
 - b) in de reguliere economie ?

Antwoord

Net als andere risicogroepen worden ook de personen met een handicap vanuit de Vlaamse Gemeenschap "beschermd" opdat hun tewerkstelling mogelijk zou worden. Dit is dan ook één van de kerntaken van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Verskillende maatregelen maken het mogelijk voor personen met een handicap om enerzijds in het normale economische circuit of anderzijds in het beschermde circuit tewerkgesteld te raken – deze maatregelen betreffen voornamelijk het subsidiëren van het rendementsverlies (CAO 26, VIP), de prestaties (in een beschutte werkplaats) en de aanpassingen van de arbeidspost (werkplaats, werktuigen en werkkledij). Door deze financiële voordelen wordt het voor een werkgever aantrekkelijker gemaakt om personen met een handicap aan te werven. (CAO : *collectieve arbeidsovereenkomst* ; VIP : *Vlaamse Inschakelingspremie – red.*)

De doorgroeimogelijkheden van een persoon met een handicap komen overeen met die van een persoon zonder een handicap. Het opleidingsniveau, de anciënniteit, de werkervaring,... zijn de enige mogelijke factoren die meespelen in de kansen tot doorgroeien en dit voor zowel een persoon met als zonder een handicap. Het invoeren van de handicap als struikelblok voor een mogelijk doorgroeien strookt totaal niet met het principe van gelijke kansen en zeker niet met de toepassing van de maatregelen (wet 25 februari 2003 (BS 17 maart 2003) en decreet 8 mei 2002 (BS 26 juli 2002)). De doorgroeimogelijkheden van personen met een handicap zijn als dusdanig niet opgenomen in een bijzondere reglementering – enkel het gelijkheids- en antidiscriminatiebeginsel.

In het recent verleden heeft de Vlaamse overheid, onder meer naar aanleiding van de invoering van het gewaarborgd minimummaandinkomen, een forse verhoging van de subsidies doorgevoerd om de reguliere werking van de beschutte tewerkstelling mogelijk te maken. Het is de bedoeling deze lijn verder te trekken en de manier van werken in de toekomst voort te zetten om de continuïteit te garanderen – ook bij de wijzigingen in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid, waarbij de dienst Tewerkstelling van het beleidsdomein Welzijn naar Economie, Werkgelegenheid en Toerisme overgeheveld zal worden.

Vraag nr. 17
van 17 oktober 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Ontwikkelingsstoornissen bij kinderen – Milieufactoren

Recentelijk wordt meer en meer de vraag gesteld in de Verenigde Staten en in Europa of toxische effecten mee oorzaak zijn van de toename van ontwikkelings- en leerstoornissen bij kinderen, gaande van ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) tot autisme.

Dit is nu ook officieel onderkend door EU-commissaris Margot Wallström bij haar voorstelling van het nieuw Europees programma inzake milieu/gezondheid, dat de nadruk zal leggen op kinderen (EU : Europese Unie). Dit ook ter voorbereiding van de pan-Europese conferentie in Boedapest volgend jaar, die helemaal in het teken zal staan van kinderen, milieu en gezondheid.

In de recente publicatie van het Europees Milieuagentschap en de Wereldgezondheidsorganisatie

(WGO) wordt een heel hoofdstuk gewijd aan "neurodevelopmental disorders" ten gevolge van chemische blootstellingen. De meest aansprekende getuigenis tot nu toe komt uit de VS, van geëngageerde artsen voor het milieu : "In Harm's Way : toxic threats to child development". Hierbij heeft men zelfs een heel vormingspakket uitgewerkt voor ouders en leerkrachten om ze beter in te lichten over mogelijke risico's en om de blootstelling van kinderen aan potentieel neurotoxische stoffen maximaal te voorkomen.

De hele reeks van ontwikkelings-, leer- en gedragsstoornissen bij kinderen is de laatste jaren in die mate toegenomen, dat er wel externe factoren in het spel moeten zijn. In Californië bijvoorbeeld is er de nodige consternatie binnen de medische wereld omdat blijkt dat het aantal kinderen dat lijdt aan autisme de laatste vier jaar verdubbeld is. Klassieke verklaringsgronden (bv. genetische oorzaken of een betere registratie) zijn ontoereikend gebleken. Vandaar dat verschillende wetenschappers nu zoeken naar een verklaring bij milieufactoren of blootstelling aan toxische stoffen.

De hypothese dat stoffen die bekend staan als "endocrine disruptors" (verstoorders van de hormonenhuishouding) bij lagere doses dan toegestaan door de vigerende milieustandaards, bijvoorbeeld bij foetale blootstelling, niet enkel invloed hebben op voortplantingsfuncties, maar ook op andere hormonale processen als gedrag en ontwikkeling, krijgt meer en meer aanhang. In dierproeven en in epidemiologisch onderzoek is al overduidelijk de band gelegd tussen pollutanten, eigenlijk neurotoxische stoffen, als lood, methykwik, mangaan, nicotine, dioxines/polychloorbifenylen, verschillende soorten pesticiden en solventen, en neurologische afwijkingen bij kinderen na de geboorte en gedurende de eerste levensjaren.

Daarnaast is er ook steeds meer aandacht voor de negatieve bijwerking van thimerosal, een kristallijn poeder dat ethylkwik bevat en dat als antisepticum en bewaarmiddel toegevoegd wordt aan courant gebruikte vaccins. Pre- en postnatale blootstelling van de foetus of van kleine kinderen door het gebruik van thimerosal bevattende vaccins bij vrouwen in hun vruchtbare periode of bij kleine kinderen, zou leiden tot een grotere incidentie van ontwikkelingsstoornissen bij kinderen, zoals autisme, mentale achterstand en spraakstoornissen (cf o.m. Mark en David Geier, Journal of American Physicians and Surgeons, Vol. 8, Nr. 1, lente 2003).

1. Zijn er exacte cijfers bekend over het aantal kinderen in Vlaanderen met ontwikkelings-

stoornissen in het algemeen, of met ADHD of autisme in het bijzonder ?

Is er een evolutie in dit aantal de voorbije jaren ?

2. Kan er een toename vastgesteld worden van het gebruik van rilatine bij jongeren, bij jonge kinderen (beneden zes jaar) ? Zijn er indicaties voor overconsumptie of oneigenlijk gebruik ?

Werd er in Vlaanderen onderzoek gedaan naar mogelijke negatieve effecten van het gebruik van rilatine ?

3. Is het niet aangewezen dat in Vlaanderen, uitgaande van het voorzorgsprincipe en in het kader van de inspanningen die de Europese Commissie zich voorneemt voor haar Actieplan voor Milieu/Gezondheid 2004-2010, binnen dezelfde planperiode meer onderzoek gebeurt naar de effecten van neurotoxische stoffen op de ontwikkeling van kinderen ?
4. Is het niet wenselijk, conform de aanbevelingen van het Europees Milieubureau en de WGO, werk te maken van een monitoring van de blootstelling aan potentieel neurotoxische stoffen in risicogebieden en zeker bij kwetsbare groepen als kinderen ? Zou dit in een volgende fase niet kunnen worden geïntegreerd in het biomonitoringonderzoek van het Steunpunt Milieu/Gezondheid?
5. Zal de minister overleg plegen met haar collega bevoegd voor Leefmilieu om aandacht te vragen voor de effecten van potentieel neurotoxische stoffen in het kader van de milieubeleidsplanning door het verzekeren van veilige normen voor kinderen en door de vervuiling met deze stoffen van water, lucht en bodem in de mate van het mogelijke terug te dringen ?
6. Zijn er geen initiatieven nodig om het grote publiek en de professionele gezondheidswerkers beter te informeren over de risico's die uitgaan van bepaalde toxische stoffen en hoe men door gedragsverandering de effecten daarvan op de gezondheid van kinderen maximaal kan voorkomen ?
7. Wat meer inzonderheid het gebruik van thimerosal in vaccins betreft : hoeveel van dit soort van vaccins worden er in Vlaanderen (of België) gebruikt ?

Zijn er ook negatieve effecten op de ontwikkeling van kinderen vastgesteld in eigen land ?

Wordt dit nader onderzocht samen met de bevoegde federale instanties ?

Acht de minister het aangewezen dat in het kader van vaccinatieprogramma's voor kinderen in de mogelijkheid van thimerosal-vrije vaccins voorzien wordt of dit zelfs aangeraden wordt ?

Antwoord

Alhoewel het vandaag de dag onbekend is in welke mate milieuvervuiling stricto sensu bijdraagt tot neurologische ontwikkelingsstoornissen, staat buiten kijf dat een aantal stoffen in ons leefmilieu een duidelijke neurotoxische werking hebben.

Het beste bekend is die voor lood, organisch kwik en polygechloreerde bifenylen. Aandacht voor dit type pollutanten enerzijds en voor de preventie van effecten anderzijds is dus zeker gerechtvaardigd.

Het komt dan ook niet als een verrassing dat de Europese Unie de neurologische ontwikkelingsstoornissen in haar Milieu -en Gezondheidsstrategie heeft opgenomen. Het Vlaamse gezondheids- en milieubeleid volgt niet alleen die Europese aandacht, maar heeft de laatste jaren zelf al belangrijke stappen gedaan op dat terrein.

1. Er is in Vlaanderen geen betrouwbaar epidemiologisch onderzoek naar het voorkomen van specifieke psychiatrische aandoeningen bij kinderen en jongeren, hetgeen een lacune is. In het verleden hebben kinder- en jeugdpsychiaters erop aangedrongen een aantal "kinderpsychiatrische" vragen op te nemen in de gezondheidsenquête van het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid. Wellicht is om haalbaarheidsredenen hierop niet ingegaan.

We beschikken dus alleen over cijfers uit betrouwbaar internationaal onderzoek. Wat autisimestoornissen betreft, blijkt dat de prevalentie ongeveer 50/10.000 bedraagt. Vroeger was er sprake van 5/10.000. Dit verschil is vooral het gevolg van sterk verbeterde kinderpsychiatrische diagnostiek en betrouwbaarder kinderpsychiatrisch epidemiologisch onderzoek, waaruit bijvoorbeeld blijkt dat autisme veel minder dan oorspronkelijk gedacht gerelateerd is aan een mentale handicap en veel frequenter voorkomt bij personen met goede tot zeer goede intellectuele mogelijkheden. Onlangs verscheen er in de Vlaamse pers een cijfer van 1/165 bij peuters en kleuters. Dit is schromelijk overdreven; dit

cijfer was niet gebaseerd op kinderpsychiatrische diagnostiek maar op een vragenlijst door ouders ingevuld, die onderzocht wordt als screeningsinstrument. Het probleem van dergelijke vragenlijsten is dat ze alleen focussen op enkele gedragingen en niet op de stoornis.

Wat ADHD betreft, zou op lagereschoolleeftijd 4% van de meisjes en 8% van de jongens hieraan lijden. In deze cijfers is geen evolutie merkbaar in de laatste vijftien jaar. Epidemiologisch onderzoek naar ADHD is eerder gestart en is ook iets gemakkelijker dan voor autisme.

Het is moeilijk uit te maken in welke mate een toename in prevalentie van deze stoornissen louter en alleen het gevolg is van een verbeterde kinderpsychiatrische diagnostiek dan wel een reële toename weerspiegelt. Er zijn een heel aantal risicofactoren (lucht, voeding, alcohol, nicotine, medicatiegebruik, stress tijdens de zwangerschap, ...) bekend voor deze stoornissen, maar er bestaat onvoldoende wetenschappelijk onderzoek dat een verandering/toename in deze factoren ondersteunt. Wel zijn er duidelijke aanwijzingen dat er nu meer "prikkels" zijn dan pakweg 50 jaar geleden en dat er in de school en de opvoeding meer een beroep gedaan wordt op en uitgegaan wordt van bijvoorbeeld de creativiteit van kinderen. Het is voor kinderen en jongeren met ADHD veel moeilijker hiermee adequaat om te gaan en ze "decompenseren" dus gemakkelijker nu dan bijvoorbeeld 50 jaar geleden.

Ten slotte zijn er aanwijzingen dat er relatief meer kinderen dan vroeger als risicokind geboren worden: prematuur, dysmatuur, ... Ze krijgen betere (somatische) zorg, de kans op overlijden of een ernstige handicap is kleiner geworden. Maar wellicht is de kans op "mineure" stoornissen in cerebrale ontwikkeling en hersenfunctioneren groter (met stoornissen in regulatie van gedrag en later bijvoorbeeld ADHD als gevolg).

2. De reglementering inzake geneesmiddelen en het opsporen en opvolgen van bijwerkingen van deze producten zijn een federale bevoegdheid.

Als we de verkoopcijfers van methylfenidaat (Relatine®) beschouwen, dan zien we dat de verkoop de laatste vijf jaar vervijfvoudigd is. Door professor Marina Danckaerts van de KU Leuven werd berekend voor 2002 dat, ervan uitgaande dat 90% van deze hoeveelheid aan kinderen wordt toegediend, indien per kind jaar-

lijks een dosis van 5.520 mg wordt verstrekt, wat nodig is om een therapeutisch effect te bereiken, er dan 0,98 % van het totaal aantal 5- tot 18-jarigen wordt behandeld (KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.). Beschouwen we alleen de kinderen tussen 6 en 14 jaar, dan krijgen we een behandelingspercentage van 1,5%.

De verwachte prevalentie van ADHD is 5 tot 7 %, ongeveer 60-70 % daarvan zou medicamenteus moeten worden behandeld. Dit komt overeen met 3 %. Professor Danckaerts deed eveneens onderzoek in verband met het voorschrijfgedrag m.b.t. methylfenidaat van huisartsen en geneesheerspecialisten. Hieruit blijkt dat slechts een kleine 60 % methylfenidaat voor kinderen en jongeren tot 19 jaar wordt voorgeschreven en dat ruim 40 % voor volwassenen bestemd is. Bij 75,4 % van de voorschriften voor methylfenidaat stelden de voorschrijvende artsen een diagnose van hyperkinetische stoornissen.

15,4 % van de voorschriften betreft dus hyperkinetische stoornissen bij volwassenen. Dit is vrij verrassend aangezien deze stoornis bij volwassenen nog niet zo lang als een aparte klinische entiteit wordt erkend.

Tot besluit kan dus gesteld worden dat er geen overconsumptie van methylfenidaat bij kinderen en jongeren is op basis van de berekeningen gerelateerd aan de reëel verkochte hoeveelheden en aangevuld met de gegevens over het voorschrijfgedrag.

Deze cijfers laten echter niet toe na te gaan of de juiste kinderen de medicatie krijgen. Tot hetzelfde besluit komen F. Buntinx, S. Bartolomeeuw en J. De Lepeleire in het septembernummer 2003 van Huisarts, nu op basis van het Intego-register. Dit register is een registratie van ziekten, laboratoriumresultaten en geneesmiddelen dat continu geactualiseerd wordt door 52 Vlaamse huisartsen, verspreid over heel Vlaanderen. Deze databank wordt gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en geanalyseerd door het Academisch Centrum voor Huisartsgeneeskunde van de KU Leuven. Uit het register blijkt dat het aantal kinderen dat voor ADHD met methylfenidaat behandeld wordt ruim onder 1% is en dus behoorlijk laag.

Vanuit de medisch-wetenschappelijke wereld wordt gewezen op het probleem dat het vermoeden van overdiagnosestelling en overbehandeling met methylfenidaat zo wijd verspreid

is, dat het de geloofwaardigheid van de echte ADHD-diagnose en behandeling danig ondermijnt. Dit is een spijtige zaak want ADHD is een ernstige ontwikkelingsbelemmerende aandoening die heel wat jongeren op het slechte pad brengt, stelt ook professor Danckaerts.

In België en Vlaanderen werd geen onderzoek gedaan naar mogelijke schadelijke effecten van het gebruik van methylfenidaat. Wat het effect op verslaving betreft, is er een meta-analyse die aantoonde dat methylfenidaat het risico veeleer reduceert dan verhoogt. Majeure negatieve bijwerkingen worden nauwelijks gemeld in de literatuur en zijn vaak op te lossen mits een aanpassing van de dosis.

3. Onderzoek naar de effecten van neurotoxische stoffen op de ontwikkeling kan uiteraard nooit door Vlaanderen alleen gebeuren. Dergelijk onderzoek is trouwens al aan de gang in Europees verband. Zo zijn onder meer de onderzoeksgroepen van professor Sandra Ceccatelli van het Zweedse Karolinska-instituut in Stockholm; van professor Herbert Wiegand van de Heinrich-Heine-universiteit in Dusseldorf; van professor Tomá Trnovec van de universiteit van Bratislava in Slovenië; en van professor Philippe Grandjean, de auteur van het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde hoofdstuk in "Children's health and environment", van het Deense Volksgezondheidsinstituut in Odense, met dergelijke projecten bezig.

Ook Vlaanderen heeft momenteel een plaats in de onderzoeksinspanningen. In het kader van de biomonitoring is er in de fase pasgeborenen immers in een bepaling voorzien van biomerkers voor de bekende neurotoxische polluenten lood en PCB's in de acht aandachtsgebieden. Verder is er bij een deelgroep van de kinderen een opvolgonderzoek gepland waarin wordt ingezoomd op de ontwikkeling tussen 0 en 42 maanden. Aan de hand van vaardigheids- en ontwikkelings testen die peilen naar taalbegrip, intelligentie, reflexen en gedrag is het de bedoeling om een idee te krijgen over de invloed van lood, cadmium en PCB's. Elementen die in deze studie meegenomen worden, zijn uiteraard de concentraties van de polluenten in het navelstrengbloed maar ook elementen uit (voedings)vragenlijsten op twaalf, vijftien en achttien maanden.

4. Zoals hierboven reeds vermeld, gebeurt er in Vlaanderen reeds biomonitoring bij pasgeborenen naar stoffen met bekende neurotoxische

werking. Mogelijk kan er in dit programma ook onderzoek zijn op kwik in een aantal gepoolde bloedstalen. De suggestie is reeds gedaan en er wordt door het Steunpunt Milieu en Gezondheid verder gekeken naar het volksgezondheidskundig nut en de wetenschappelijke en laboratoriumtechnische mogelijkheden van een dergelijke biomerker.

Daarnaast loopt er rond de site met de meest bekende loodpollutie, met name de Umicore-vesting in Hoboken, reeds decennialang een biomonitoringprogramma naar lood in bloed bij de lokale kinderen. Dit project gaat momenteel trouwens ook veel verder dan louter opvolgen. Samen met mijn diensten en de medewerkers van collega Ludo Sannen, Vlaams minister voor Leefmilieu, en de stad Antwerpen en met inspraak van de lokale bevolking heb ik een plan van aanpak voor de lokale situatie ontwikkeld voor de komende jaren.

5. M.b.t. de planning van een gezondheids- en milieubeleid is er de laatste tijd vordering gemaakt in de samenwerking tussen mijn diensten en de diensten van collega Ludo Sannen.

Vooraf het overleg met de cel Milieu en Gezondheid van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) loopt voortreffelijk en biedt mogelijkheden voor een werkelijk geïntegreerd beleid. Uiteraard zullen deze mogelijkheden ten volle benut worden.

6. Communicatie is inderdaad een zeer belangrijk gegeven in het gezondheids- en milieubeleid. Toch moet erover gewaakt worden mensen niet te verdrinken in informatie over duizend en een polluenten. Een doelgerichte aanpak met aandacht voor de specifieke lokale situatie en met een duidelijke prioriteitsstelling, biedt de meeste kansen op succes en met name op een reële gezondheidswinst.

Zo wordt er inderdaad gewerkt rond infoverstreking inzake lood in de omgeving van de al vermelde Umicoresite in Hoboken. Verder is er in een ruime plaats voorzien voor communicatie in het kader van de biomonitoring. De boodschap en de advisering, beide zowel gericht op de bevolking zelf als op de intermediairen zoals artsen, zullen uiteraard afhankelijk zijn van de resultaten van de monitoring.

Ook de pas aangeworven medisch milieukundigen voor de LOGO's – deze worden vanaf 15 december ingeschaald bij de Vlaamse Gezond-

heidsinspectie – zullen een belangrijke taak hebben in dit proces van risicocommunicatie (*LOGO : Lokaal Gezondheidsoverleg – red.*).

7. Wat de vaccins voor de bevolking van de Vlaamse Gemeenschap betreft, wordt sedert enkele jaren reeds rekening gehouden met de aanwezigheid van thiomersal. Bij de evaluatie van offertes is de aan- of afwezigheid van thiomersal één van de criteria die geëvalueerd wordt in het geheel van de kwaliteit van de vaccins.

Thiomersal werd in het verleden inderdaad vaak gebruikt om de kwaliteit van de vaccins te garanderen en bijbesmetting te vermijden. Ondertussen is de productie van vaccins ook geëvolueerd en wordt het product steeds minder gebruikt.

Voor de momenteel in Vlaanderen gratis ter beschikking gestelde entstoffen wordt enkel thiomersal gebruikt in de loop van het productieproces van het vaccin Tetravaco, maar niet als bewaarmiddel voor het vaccin op zich. Er kunnen dus hoogstens sporen van het product aanwezig zijn in dit vaccin. De andere vaccins zijn thiomersalvrij.

In de vaccins die vanaf 2004 gebruikt zullen worden, is geen thiomersal als bewaarmiddel aanwezig. Alleen in de loop van het productieproces van het vaccin tegen hepatitis (Engerix-B®) wordt thiomersal gebruikt, maar eveneens niet als bewaarmiddel voor het vaccin op zich. Ook hier kunnen er dus hoogstens sporen van de stof aanwezig zijn in het vaccin. De andere vaccins zijn thiomersalvrij.

De bewaking van bijwerkingen van geneesmiddelen is een federale bevoegdheid. Ik heb geen weet van vaststellingen van negatieve effecten op de ontwikkeling van kinderen door vaccinatie met thiomersalhoudende vaccins in Vlaanderen of België. Wanneer men ermee rekening houdt dat de vaccinatiegraad voor veel vaccins hoger is dan 90%, is het trouwens ook zeer moeilijk om dit vast te stellen. In het kader van het opzetten van een nieuw bestelsysteem voor vaccins voor alle vaccinatoren in Vlaanderen wordt in de mogelijkheid voorzien om ook op Vlaams niveau de bijwerkingen van vaccins te registreren en op te volgen.

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
EN E-GOVERNMENT

Vraag nr. 110
van 20 juni 2003
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Actieplan Armoedebestrijding – Begroting

Sinds 2001 wordt een Vlaams Actieplan Armoedebestrijding opgemaakt, met de te nemen maatregelen en de daaraan gekoppelde financiering.

Het is moeilijk om deze maatregelen terug te vinden in de jaarlijkse begroting, waardoor men geen nauwkeurige kijk op de totale inspanning krijgt.

Graag zou ik dan ook van alle ministers een overzicht ontvangen per maatregel die zij hebben genomen, van het bedrag, het programma en de basislocatie waaronder de maatregel werd ingeschreven voor het begrotingsjaar 2002-2003.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 36 ; Landuyt nr. 76 ; Vanderpoorten nr. 117 ; Van Mechelen nr. 131 ; Van Grembergen nr. 178 Bossuyt nr. 33 6 ; Sannen nr. 199 ; Byttebier nr. 212 ; Ceyens nr. 110 ; Keulen nr. 5).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

(Gecoördineerd antwoord: Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 810 – red.)

Vraag nr. 116
van 27 juni 2003
van de heer BOUDEWIJN LALOO

Mercuriusproject – Resultaten en vervolgproject

In de loop van 1997 werden door de Vlaamse regering beslissingen genomen m.b.t. het Fonds voor Binnenstedelijke Commerciële Centra, het zogenaamde Mercuriusproject. Dit project had tot doel

de handelsactiviteiten in de binnenstad te activeren door bepaalde projecten te subsidiëren.

Intussen is duidelijk gebleken dat het Mercurius-project een ware aanjager van investeringen was in de binnenstedelijke commerciële centra. De projecten die met steun worden gerealiseerd, vertegenwoordigen een totale investering van 110 miljoen euro, voor 18,57 miljoen euro steun. Bovendien blijkt dat twee derde van de niet-geselecteerde projecten ook zonder steun uit het Mercurius-fonds worden gerealiseerd.

1. Kan de minister een overzicht bezorgen van alle projecten en de status van die dossiers ?
2. De Vlaamse regering heeft Dynamo voorgesteld als opvolger van het Mercuriusproject. Een budget van 12,5 miljoen euro werd hiervoor reeds vrijgemaakt.

Wat is de timing voor dit project ?

Wanneer lanceert de minister een oproep voor het indienen van voorstellen ?

Antwoord

1. In de tabel als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van alle Mercuriusprojecten en hun status op 1 juli 2003.

Samengevat kan worden gesteld dat voor drie van de 38 geselecteerde projecten geen financieringsovereenkomst werd afgesloten met de Vlaamse regering. Voor vijf andere projecten werd wel een overeenkomst gesloten maar deze projecten werden niet gerealiseerd of voortijdig

stopgezet. Tien projecten zijn op heden afgelopen, waarmee bedoeld wordt dat de laatste subsidieschijf reeds werd uitbetaald. De overige 20 projecten zijn nog steeds lopende.

Hierbij kan echter wel een onderscheid gemaakt worden tussen die projecten waarbij de termijn reeds is afgelopen maar de laatste schijf nog niet werd uitbetaald (6 projecten), en die projecten die nog in uitvoering zijn (14 projecten).

2. Naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2004 is er geen consensus bereikt omtrent de realisatie van het Dynamo-project. In ruil is beslist dat met de beschikbare middelen een tweede oproep wordt gelanceerd in het kader van de stadsvernieuwingsprojecten.

De eerste oproep voor het indienen van stadsvernieuwingsprojecten werd gelanceerd in het voorjaar 2002. Er werden toen 43 projecten ingediend door 31 steden. Op voorstel van de jury selecteerde de Vlaamse regering negen projecten en gaf ze acht steden een vorm van begeleiding voor het opmaken van betere concepten. De negen geselecteerde projecten zijn samen goed voor een investeringsvolume van 511 miljoen euro.

Gezien de hoge vraag bij de steden en het niet te onderschatten economische effect wil de Vlaamse regering nog dit najaar een tweede oproep lanceren en stelt ze voor daarvoor, bovenop de reeds uitgetrokken miljard frank, 12,5 miljoen euro extra uit te trekken via het FFEU (*Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven – red.*).

Bijlage : overzicht Mercuriusprojecten (stand op 1 juli 2003)

Gemeente	(Deel)projecten	Status	Begin	Einde
Bilzen	project 8 : Binnengebied Klokkestraat	lopend	eind 1998	31/12/2003
Blankenberge	project 1 : Herinrichting van het Casinoplein en de Onderwijs- en Hoogstraat	afgelopen	eind 1998	30/09/2003
Boom	hoofdproject : Rupelmarkt (3 deelprojecten : Marktpllein, Galerijplein, Rupelplein)	geen overeenkomst	-	-
Brugge	project 1 : Gastrodroom (niet de woningen)	geen overeenkomst	-	-
Brugge	project 3 : Wonen boven winkels	lopend	01/06/1999	31/12/2003
Diest	project 7 : Restauratie van het historisch en beschermd pand "t Spijker"	afgelopen	01/05/1998	31/05/2000
Diest	project 8 : Herwaardering van de Cellebroeders-site (enkel fase A en B)	niet gerealiseerd	15/06/1998	31/12/2000
Diksmuide	deelproject 3 : Ijzerkaai – Kasteelstraat	lopend	01/02/1998	21/12/2004
Diksmuide	deelproject 2 : Schoolplein – H. Hartplein, subproject 1 "Project voor rekening van NV Cosmat"	geen overeenkomst	-	-
Eeklo	Sleutelproject 1 : Realisatie van de "halter" voor integratie van het Krügerproject in het centrumwinkelgebied	lopend	01/01/1999	31/12/2003
Eeklo	Sleutelproject 4 : Integratie van de Molenstraat in het centrumwinkelgebied	niet gerealiseerd	01/01/2000	31/12/2001
Genk	project 7 : Centrummanagement en kwaliteitsadvies	afgelopen	01/10/1998	30/09/2001
Genk	project 8 : Revitalisering en herprofilering van de Vennestraat	lopend	01/07/1998	31/12/2002
Genk	project 1 : Ondergrondse parking Sint-Martinuskerk en herinrichting van plein	lopend	01/09/1998	30/04/2002
Gent	structuurbevorderend project 6 : Groot Vleeshuis, Groentenmarkt	lopend	01/07/2000	31/08/2003
Gent	kortetermijnproject 2 : Rolluikenbeleid	lopend	01/01/1999	31/12/2004
Gent	structuurbevorderend project 7 : Bootverbinding Zuid-Gravensteen	lopend	01/01/1999	31/12/2003
Gent	kortetermijnproject 5 : Handvrij winkelen	niet gerealiseerd	01/09/1998	31/08/2001
Gent	structuurbevorderend project 4 : Gent Lichtstad	lopend	01/01/1998	31/12/2009
Gent	structuurbevorderend project 8 : Jachthaven Nieuwbrugkaai- Voorhoutkaai	lopend	01/01/1999	31/12/2005
Gent	structuurbevorderend project 2 : Heraanleg Korenmarkt, Korte Munt, Hooiaard en Groentenmarkt	lopend	10/01/1998	31/12/2003
Halle	project 2.3 : Voetgangers- en fietsersverbindingen over het kanaal	niet gerealiseerd	01/01/2001	31/12/2002
Hasselt	project 1 : Centrummanagementteam	afgelopen	01/07/1999	30/06/2001
Kortrijk	project 1 : Stadsmanagement	lopend	28/04/1999	28/04/2002
Lier	project 3.1 : Wonen boven winkels (gelinkt met project 3.2 : Koepelplatform)	niet gerealiseerd	01/01/1999	31/12/2003
Lier	project 1.2 : Heraanleg omgeving Zimmerplein	afgelopen	01/01/1998	31/12/2000
Lier	project 2.2 : Parkeerhaven met woon- en winkelfunctie	lopend	01/01/1998	31/12/2005

Gemeente	(Deel)projecten	Status	Begin	Einde
Lier	project 1.1 : Heraanleg van de Grote Markt	lopend	01/01/2000	31/12/2005
Maaseik	project 4 : Oprichting van een Ontwikkelingsmaatschappij Binnenstad Maaseik (OBM)	afgelopen	01/01/1999	31/12/2000
Mechelen	project 1 : Lamot-site (niet in woningen)	lopend	01/03/2000	31/03/2004
Oudenaarde	project 1 : De Meerspoort (deelproject 1.2 : Inbreidingsproject Droesbeke)	lopend	01/01/2002	31/12/2006
Oudenaarde	project 2 : Versterken ruimtelijke samenhang van het bestaande winkelapparaat, "heraanleg Krekelput"	afgelopen	01/01/1999	31/12/1999
Ronse	project 4 : Oprichting fonds voor herontwikkeling en ingebruikname van leegstaande handelspanden	afgelopen	01/09/1999	30/06/2002
Sint-Truiden	project 1 : Kinderanimatie	afgelopen	01/08/1998	30/04/2000
Tongeren	project 2 : Oud Hospitaal (bij investeringen van individueel belang enkel bouw commerciële ruimten)	lopend	01/01/1999	31/12/2002
Veurne	project 3 : Uitbouw en valorisatie Jachthaven	lopend	01/01/1998	31/12/2002
Vilvoorde	project 1.2 : Pandenbeleid – Woonbeleid	afgelopen	01/01/2000	31/12/2001
Wetteren	deelproject 2 : renovatie stationsomgeving (Posthotel)	lopend	01/01/1998	31/12/2002

Geen overeenkomst : wel een goedgekeurd project maar later werd er geen financieringsovereenkomst afgesloten tussen de stad en de Vlaamse regering.

Lopend : betekent dat de laatste subsidieschijf (opvraagbaar tot eind juni volgend op het jaar van aflopen van de overeenkomst) nog niet werd uitbetaald.

Afgelopen : laatste subsidieschijf werd uitbetaald.

Niet gerealiseerd : er is wel een financieringsovereenkomst afgesloten maar het project werd niet uitgevoerd.

Vraag nr. 126
van 17 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Opleidingsakkoord bedienden – Evaluatie

In mei 2002 werd er een samenwerkingsovereenkomst afgesloten tussen de voorganger van de minister, de minister van Werkgelegenheid, de minister van Onderwijs en de sociale partners van het Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor Bedienden.

Dit opende de poort naar nieuwe opleidingsmogelijkheden voor 225.000 Vlaamse bedienden in zowat 35.000 bedrijven.

1. Welke beleidsmaatregelen zijn er in het kader van deze samenwerkingsovereenkomst geleverd vanuit het departement van de minister? Hoeveel financiële middelen zijn hiervoor vrijgemaakt?
2. Op welke wijze is het opleidingsaanbod meer afgestemd op de daadwerkelijke noden van de bedrijven? Welke concrete inspanningen zijn er hier geleverd gedurende het voorbije jaar?
3. Welke hervormingen zijn er sinds het afsluiten van de overeenkomst doorgevoerd die meer efficiënte, bedrijfsgerichte dienstverlening hebben opgeleverd als resultaat?
4. Heeft er inmiddels een evaluatie plaatsgehad van de samenwerkingsovereenkomst? Wat zijn de resultaten?

Heeft er permanent overleg plaats met de andere betrokken partners bij deze samenwerkingsovereenkomst? Op welke wijze?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Landuyt (nr. 86) en Vanderpoorten (nr. 149).

Antwoord

In mei 2002 werd er een samenwerkingsovereenkomst afgesloten tussen de minister van Onderwijs en de sociale partners van het Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor Bedienden (NPCB).

Eenzijds werd binnen de samenwerkingsovereenkomst gefocust op de pas gelanceerde maatregel opleidingscheques, anderzijds werden vanuit het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Onderne-

men (VIZO) een aantal initiatieven genomen met betrekking tot het convenant.

In het kader van deze samenwerkingsovereenkomst werd vanuit het beleidsdomein Economie aan de sociale partners van de verschillende sectoren onder meer een samenwerking voorgesteld rondom de maatregel opleidingscheques. De sectoren zouden bij hun achterban het stelsel van de cheques promoten, zodat bedrijven die wensten te investeren in opleiding de maatregel sneller en makkelijker zouden leren kennen. Verschillende sectoren gingen in op de vraag van de minister van Economie en schreven de promotie van de cheques bij in de samenwerkingsovereenkomst.

Echter, de sociale partners van het ANPCB achtten dergelijke samenwerking rond de opleidingscheques niet wenselijk. De verklaring daarvoor was dat de opleidingen die door het sectoraal opleidingsfonds, met name Cevora, georganiseerd worden, gratis zijn. Bijgevolg hoefden voor deze opleidingen geen opleidingscheques te worden aangekocht en had een samenwerking rondom de maatregel weinig zin, aldus het ANPCB.

Naast de promotie van het stelsel van de cheques, was ook voorgesteld om het systeem van de cheques uit te breiden in een tweede fase, met de sectorale fondsen als medefinancierder.

In het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001, gewijzigd op 19 juli 2002, is bepaald in artikel 10, § 2: "Voor opleidingscheques met betrekking tot algemene vorming kan onder de voorwaarden vastgelegd in convenant, gesloten tussen de ministers en sectorale opleidingsfondsen, de steun voor kleine en middelgrote ondernemingen verhoogd worden met maximaal 20% via cofinanciering van de sectorfondsen."

Op 18 december 2002 werd het uitgewerkte voorstel betreffende deze tweede trap voorgelegd aan de Vesoc-partners (*Vesoc: Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*). De voorliggende tekst werd tijdens het overleg goedgekeurd. Bijgevolg stelde de administratie op 17 februari 2002 deze tweede trap voor op een vergadering met de vertegenwoordigers van alle sectoren. Slechts één sector (de grafische sector) reageerde positief op het voorstel en vroeg formeel om een bijkomend gesprek over de materie met de administratie. Alle andere sectoren, waaronder dus ook het ANPCB, lieten weten dat ze niet wensten in te gaan op de tweede trap waarin het systeem voorziet.

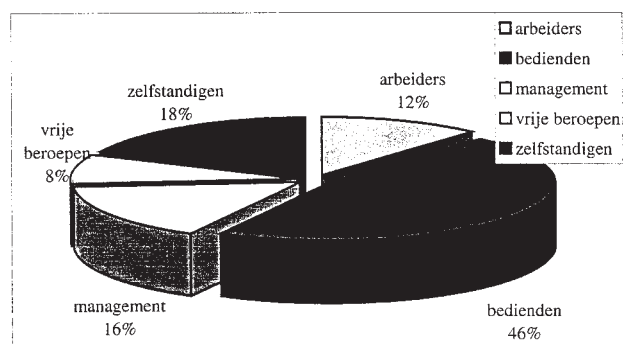
Een mogelijke verklaring voor deze houding bij de sectoren is de stelling van de Europese instanties dat de middelen waarmee de sectorfondsen werken, in feite publieke middelen zijn. De sectorale organisaties zijn het met die stelling niet eens en procederen momenteel tegen dit Europese standpunt. Bijgevolg wensen de sectoren niet in dit stelsel mee te stappen. Immers, de Europese verordening waaronder deze tweede trap ressorteert, legt maximale staatssteunplafonds op per opleiding per onderneming. Indien de sectoren mee zouden stappen in deze tweede trap zouden ze zich aan die plafonds moeten houden. Daarmee zouden ze expliciet de Europese stelling onderschrijven dat de middelen waarmee ze werken wel degelijk een publiek karakter hebben.

Aangezien er dus geen feitelijke samenwerking heeft plaatsgehad rond de maatregel opleidingscheques met het ANPCB, kan hierover dan ook verder niet gerapporteerd worden.

Wat wel nog relevant kan zijn in dit verband, zijn de cijfers uit het evaluatierapport van de opleidingscheques m.b.t. de opleidingen in de referentieperiode februari 2002 – april 2003 gevolgd door bedienden:

Statuut	Aantal deelnemers
arbeiders	6.009
bedienden	24.202
management	8.192
vrije beroepen	4.216
zelfstandigen	9.377
Totaal	51.996

Tabel 1 : Participatie naar statuut

De grootste groep van deelnemers is gesitueerd bij de bedienden met 46,5%, gevolgd door de zelfstandigen met 18% en het management met 15,8%; de arbeiders volgen met 11,6% van de deelnemers en

ten slotte de vrije beroepen die 8,1% vertegenwoordigen.

Door het VIZO werden in het kader van het convenant stappen ondernomen om de samenwerking met de sector te versterken. De middelen hiervoor bestonden totnogtoe uitsluitend uit personeelskosten en werkingskosten, die binnen de normale dotatie van het VIZO vielen.

Inzake de afstemming op de noden van de bedrijven werd in overleg tussen VIZO, Syntra en Cevora besloten concreet samen te gaan werken rond de organisatie van welbepaalde cursussen, met name :

- opleidingsmanagement omvattende thema-avonden (Wie doet wat op de opleidingsmarkt, strategisch opleiden, ...) en opleidingen uit het vaste aanbod van Cevora "Opleidingsmanagement" (functioneringsgesprekken, praktisch competentie management, ...) ;
- HR-ondersteunende opleidingen voor polyvalente bedienden (*HR : human resources*).

Hierdoor wordt ingespeeld op de behoeften van bedrijfsleiders en zaakvoerders en hun medewerkers, zoals gedetecteerd door beide partners.

VIZO, Syntra en Cevora hebben een overleg opgestart om te komen tot een meer efficiënte dienstverlening via samenwerking rond de organisatie van opleidingen. Om deze samenwerking nog verder te verbeteren, was er in mei een tussentijdse evaluatievergadering en is er momenteel (begin oktober 2003) een nieuw overleg gepland tussen Cevora en Syntra.

In mei waren er nog geen evaluaties van de opleidingen uit het vast Cevora-aanbod. Een voorlopige evaluatie van de opleidingen HR-modules voor HR-medewerkers geeft een beeld van het bereik (gegevens op 30/04/03) :

Modules	Aantal deelnemers
Sociale wetgeving	99
Intro HRM	31
Recruteringsacties	20
Onthaal	22
Intro opleidingsbeleid	14
Korte contractvormen	12
Totaal	198

VIZO, Syntra en Cevora werken aan een verdere optimalisatie van de samenwerking op basis van de doelgroep.

Vraag nr. 136
van 16 september 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Opleidingscheques – Doelgroep

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 97
van 16 september 2003
van de heer Kris Van Dijck
Blz. 1089

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 1
van 3 oktober 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Centrumsteden – Subsidiëring

Vlaanderen telt dertien centrumsteden. Deze steden krijgen elk jaar een dotatie van de Vlaamse Gemeenschap via het Gemeentefonds. Het precieze bedrag van deze jaarlijkse dotatie is eenvoudig terug te vinden. Er heerst echter meer onduidelijkheid omtrent de andere geldstromen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar deze dertien steden vloeien.

1. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van economisch beleid ?
2. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van buitenlandse handel ?
3. Hoeveel financiële middelen vloeiden in 2002 en 2003 vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar de dertien centrumsteden op het vlak van middenstandsopleiding ?

4. Aan de hand van welke criteria werden deze middelen verstrekt ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (vraag nr. 2), Vanderpoorten (nr. 4), Van Mechelen (nr. 5), Van Grembergen (nr. 6), Bossuyt (nr. 15), Sannen (nr. 4), Byttebier (nr. 9), Ceysens (nr. 1) en Keulen (nr. 3), telkens met betrekking tot hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 909 – red.)

Vraag nr. 3
van 10 oktober 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Gemeenten – Subsidiëring

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 13
van 10 oktober 2003
van de heer Francis Vermeiren
Blz. 938

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 5
van 15 oktober 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Ford Genk – Toelichting gang van zaken 2002-2003

1. Begin 2002 (23.1.2002) vindt er een ontmoeting plaats tussen toppolitici en de Europese Ford-directie. Aanwezig zouden zijn geweest : J. Gabriels (toenmalig Vlaams minister van Economie), zijn kabinetschef (Hinoul), de kabinetschef van toenmalig minister-president Dewael

en de toenmalige kabinetschef van premier Verhofstadt (Coene) ; Ford presenteert cijfers over de relatieve prestaties van Ford Genk binnen de groep die "de aanwezigen even deden slikken". Onder meer de hoge kosten van ploegenarbeid worden aangekaart.

- a) Waren er nog aanwezigen langs Belgische kant ?
 - b) Wie was aanwezig langs de kant van Ford Europe en Ford Genk ?
 - c) Welk gevolg werd gegeven aan het veront-rustende nieuws ?
 - d) Werd er een beraadslaging in de schoot van de Vlaamse regering aan gewijd ?
2. Begin april 2003 wordt bekend dat de heer Heller, oud-directeur van Ford Genk, door Patrick Dewael en de Vlaamse regering werd aange-zocht om mee te werken aan het uitstippelen van een strategische visie voor Limburg. P. Heller zou een contract sluiten met de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) en tegen einde 2003 rapporteren aan de Vlaamse rege-ring.

Heeft de aanstelling van P. Heller – die plots uit de lucht kwam vallen – iets te maken met de kennis van nakend onheil bij Ford Genk ?

3. Midden juni 2003 bleek het wegens de tegenval-lende autoverkoop nodig om in 2003 de produc-tie bij Ford Genk te verminderen met 30.000 eenheden. Dit zou zich vertalen in tijdelijke werkloosheid, al dan niet alleen voor de nacht-ploeg.

Toen er op 26 juni 2003 vragen werden gesteld in het Vlaams Parlement over de toekomst van Ford, antwoordde minister Ceysens dat uit in-formele contacten was gebleken dat de geplan-de productievermindering tijdelijk was en geen weerslag had op het investeringsproject. De mi-nister beloofde overleg met de directie van Ford. Op 27 juni heeft ze de directie van Ford ontvangen. "De directie heeft mij toen verze-kerd dat het investeringsplan uitgevoerd zou worden. Ondanks alle geruchten heeft Ford Genk nooit formeel gezegd dat de geplande in-vesteringen niet zouden doorgaan".

- a) Met wie is minister Ceysens in juni in contact geweest en op wiens initiatief vond die ont-moeting plaats ?
- b) Wat deelde Ford exact mee ? Wat is er afge-sproken ?
- c) Heeft er beraadslaging in de schoot van de Vlaamse regering plaatsgevonden ?

4. Midden juli 2003 verscheen in de Franse krant La Tribune het bericht dat Ford met de gedach-te speelde om Ford Genk te sluiten. De resulta-ten van het tweede kwartaal waren desastreus. Het bericht werd ontkend en de nieuwe investe-ringen bevestigd.

De toenmalige minister-president Dewael (met vakantie in Frankrijk) werd opgeschrikt. Hij neemt contact met P. Heller, oud-directeur van Ford Genk, met de vraag om aan de Ford-direc-ties in Europa en Amerika te laten weten dat "de overheden bereid zijn tot extra inspannin-gen om Ford in Genk te houden". In het Belang van Limburg van 9 oktober 2003 spreekt hij over 100 miljoen bovenop de beloofde expan-siesteun.

- a) Aan welke steun dacht hij dan ?
- b) Werd dit "plan" besproken in de Vlaamse regering en/of met betrokken collega's ?

5. Op 10 oktober 2003 verschijnt er een bericht in het Belang van Limburg dat stelt dat de Staats-veiligheid eind juni 2003 uit Amerikaanse bron had vernomen dat de grote problemen bij Ford naar saneringen gingen leiden in "landen die zich weinig coöperatief hadden opgesteld" in verband met Irak en aanverwante dossiers.

Werd de Vlaamse regering of een Vlaams minis-ter hiervan op de hoogte gesteld door de fede-rale regering of de Staatsveiligheid ?

- N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-presi-dent Somers (vraag nr. 7) en minister Ceysens (nr. 5).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 6
van 17 oktober 2003
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Wapenexport – Samenwerking met Belgische ambassades

In het verleden brachten de Belgische ambassades in het buitenland een vertrouwelijk verslag uit over de politieke en mensenrechtensituatie in een land naar aanleiding van een wapenexportdossier.

1. Hoe verloopt de samenwerking tussen de Belgische ambassadeurs en de gewestregeringen, nu de wapenexport geregionaliseerd is ?
2. Zullen de gewestregeringen instructies kunnen geven aan de Belgische ambassadeurs, of zullen de gewestregeringen steeds via de omweg van het federaal Ministerie van Buitenlandse Zaken moeten werken ?

Antwoord

1. Inzake de situatie in het verleden maakten de Belgische ambassades in het buitenland inderdaad een fiche op over de politieke situatie in het land waar zij gevestigd zijn. Deze landenfiches staan en stonden echter los van concrete wapendossiers. Onder andere op basis van deze fiches maakte de cel Wapenbeheersing binnen de FOD Buitenlandse Zaken een politiek advies op voor de bevoegde minister (*FOD : Federale Overheidsdienst – red.*). De ambassades werden echter niet betrokken bij het adviseren van individuele wapenexportdossiers.

Sinds de regionalisering van deze bevoegdheid wordt gewerkt aan een protocol tussen de federale staat, enerzijds, en het Vlaams Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, anderzijds, betreffende de Bijzondere Wet tot wijziging van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, met betrekking tot de regionalisering van de bevoegdheid inzake de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie, als ook van producten en technologie voor dubbel gebruik. In dit protocol wordt bepaald dat voornoemde landenfiches, geregeld geactualiseerd en voorzien van een hoofdstuk betreffende de mensenrechtensituatie, op regelmatige basis zullen worden overgezonden aan de gewesten. Voor bijkomende informatie hebben de gewes-

ten toegang tot een daartoe aangesteld contactpunt binnen de FOD Buitenlandse Zaken. De "eindgebruikerscertificaten" ("End User Certificaten") zullen worden geauthentificeerd en gelegaliseerd door de Belgische ambassades ter plaatse.

Dit protocol werd nog niet ondertekend omdat het past in het ruimer perspectief van de onderhandelingen tussen de federale en de Vlaamse overheid aangaande de gevolgen van de overheveling van de bevoegdheid terzake, die tot op heden niet voltooid zijn.

In afwachting van de ondertekening van dit protocol bevestigde de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken reeds per brief van 22 oktober 2003 de goede samenwerking tussen de FOD Buitenlandse Zaken en de gewesten. De landenfiches opgesteld door onze ambassades, aangevuld met een verslag betreffende de situatie van de mensenrechten, zullen op geregelde basis worden verstuurd naar de gewesten, die de bijkomende garantie verkregen hebben dat deze fiches minimaal één maal per semester zullen worden geactualiseerd. Bijkomende informatie kunnen de gewesten verkrijgen via een daartoe aangesteld contactpunt bij de FOD Buitenlandse Zaken. Ten slotte bevestigt de vice-eerste minister dat de Belgische ambassades ter beschikking staan van de gewesten en zich meer bepaald zullen blijven belasten met de legalisatie en authenticatie van de certificaten van eindbestemming.

2. Zoals gesteld is er in het departement Buitenlandse Zaken een contactpunt voor de gewesten aangesteld. In principe gebeuren de consultaties van de ambassades via deze persoon, die het netwerk van ambassades zeer goed kent en vlot de relevante informatie kan vergaren.

Het Vlaams Gewest heeft echter, wat zijn bevoegdheden betreft, steeds de mogelijkheid informatie op te vragen bij de Belgische ambassades. De formule met het contactpunt binnen het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft dus zijn voordelen voor het Vlaams Gewest, maar houdt geenszins een verplichting in om steeds dit kanaal te raadplegen.

Vraag nr. 7
van 17 oktober 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven

Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap vroegen wij toenmalig bevoegd minister Vogels of het niet zinvol was om (naar analogie van de federale regering) iedere minister minstens één wettelijk onderbouwde beleidsmaatregel te laten nemen in het kader van de gehandicaptenproblematiek. We stelden dan ook op 27 november 2002 een actuele vraag, waarop zij zich aansloot bij ons verzoek. "Ik zal de ministers van de Vlaamse regering vragen om tegen 1 januari 2003 een lijstje op te stellen met tien haalbare voorstellen om de integratie van personen met een handicap in Vlaanderen te bevorderen." (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 16 van 27 november 2002, blz. 7-8).

Nadien ondervroegen wij de minister nog via een vraag om uitleg (op 21 januari 2003) en een interpellatie (op 1 april 2003). Zo gaf ze op onze vraag in januari ootmoedig toe nog niet over een dergelijke lijst te beschikken (resp. Handelingen Commissievergadering nr. 105 van 21 januari 2003, blz. 7-8, en Handelingen Commissievergadering nr. 92 van 1 april 2003, blz. 1-3).

Op 1 april antwoordde de minister dat niet elke minister op dat moment geantwoord had op haar formele vraag om tegen eind januari een initiatief ten voordele van de gehandicapten voor te stellen. "Ik heb antwoorden gekregen van minister Dua, van minister Landuyt, van minister Van Mechelen, van ex-minister Stevaert – nu vervangen door minister Bossuyt – en van minister Vanhengel." En vervolgens gaf ze een overzicht van de te verwachten initiatieven van de respectieve ministers en van de initiatieven die ze zelf gingen nemen.

De reden van deze schriftelijke vraag is dan ook te weten te komen of de op 1 april gelanceerde voorstellen effectief uitgevoerd zijn en welke andere initiatieven er alsnog genomen zijn.

De voorganger van de minister had volgens toenmalig minister Vogels op 1 april nog niet laten weten welk initiatief hij in het kader van zijn bevoegdheden ging nemen.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen, zoals gevraagd door toenmalig bevoegd minister Vogels in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap ?

Waarom had de voorganger van de minister op 1 april 2003 nog niet gereageerd op de vraag van de toenmalig bevoegde minister ?

2. Zijn deze initiatieven reeds uitgevoerd of in uitvoering ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo neen, waarom nog niet en wanneer dan wel ?

3. Welk budget is hiervoor in de begroting ingeschreven ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 9, Landuyt nr. 10, Vanderpoorten nr. 19, Van Mechelen nr. 12, Van Grembergen nr. 19, Bossuyt nr. 36, Sannen nr. 15, Byttebier nr. 18, Ceysens nr. 7, Keulen nr. 13).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 4 van 10 oktober 2003 van de heer CARL DECALUWE

Erkende vennootschappen – Financiële situatie

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 17 van 8 november 2002 zou ik van de minister graag de meest recente cijfers verkrijgen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 17 januari 2003, blz. 1418).

1. Kan de minister m.b.t. de erkende vennootschappen (EV) de meest recente balans geven van de winst-verliesverhoudingen, en dit opgesplitst per provincie ?
2. Hoeveel en welke EV's leden een boekhoudkundig verlies en kampen met een structureel tekort, wat is daarvan de oorzaak ?

In welke gevallen ging het om een uitzonderlijk verlies en in welke gevallen vloeide dit verlies voort uit de normale bedrijfsvoering ?

Welke maatregelen werden hierbij telkens genomen en welke instructies worden daartoe gegeven vanuit de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) ?

3. Wat is de stand van zaken (meest recente cijfers) van de rekening-courant (RC) en de huur-opbrengsten, opgesplitst per EV en per provincie ?
4. Welke maatregelen worden genomen om de RC op peil te houden ?

Wat is de maatregel wanneer deze rekeningen een negatief saldo vertonen ?

Antwoord

1. Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het resultaat (winst of verlies) van het boekjaar 2002 voor de socialehuisvestingsmaatschappijen uit de huursector.
2. Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het resultaat (winst of verlies) uit de gewone bedrijfsuitoefening van het boekjaar 2002 voor de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) uit de huursector, dat in geval van verlies een indicatie is van een mogelijk structureel tekort.

Wanneer een SHM met een structureel boekhoudkundig tekort kampt, is één van de indicaties dat zij een verlies uit de gewone bedrijfsuitoefening lijdt. Het resultaat (winst of verlies) uit de gewone bedrijfsuitoefening is het resultaat (winst of verlies) van het boekjaar, gecorrigeerd voor de effecten van de uitzonderlijke verrichtingen en de inkomstenbelasting (d.i. de vennootschapsbelasting a rato van een tarief van 5%). De SHM's welke in 2002 een verlies uit de gewone bedrijfsuitoefening opgelopen hebben, zouden volgens dit criterium met een structureel boekhoudkundig tekort kampen in 2002.

In een aantal gevallen wordt dit verlies uit de gewone bedrijfsuitoefening toch omgezet in een winst van het boekjaar ten gevolge van uitzonderlijke opbrengsten, voornamelijk als resultaat van de verkoop van onroerende goederen.

De combinatie waarbij een winst uit de gewone bedrijfsuitoefening resulteert in een verlies van het boekjaar, hetgeen betekent dat het verlies van het boekjaar uitzonderlijk is, komt in het boekjaar 2002 nagenoeg niet voor. Dit betekent dat voor nagenoeg alle SHM's die een verlies van het boekjaar in 2002 optekenden, dit verlies mede een gevolg was van een verlies uit de gewone bedrijfsuitoefening (waarbij het verlies van het boekjaar verzwaard of verlicht werd ten

gevolge van uitzonderlijke verrichtingen en verrichtingen in het kader van de inkomstenbelastingen).

Wat de genomen maatregelen betreft, wordt verwezen naar het antwoord op vraag 4, aangezien de maatregelen die genomen worden om de rekening-courant op peil te houden onvermijdelijk verband houden met de maatregelen om de financiële situatie te verbeteren.

3. Als **bijlage 3** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de reële huuropbrengsten over boekjaar 2002, het saldo op 31 december 2002 van de gewone rekening-courant bij de VHM en het totale saldo op 31 december 2002 van de bedragen op de andere rekeningen-courant bij de VHM en de bankrekeningen buiten de VHM.
4. De stand van de rekeningen-courant op datum van 31 december 2002 werd als **bijlage 4** toegevoegd. Hoe dan ook blijft het een momentopname die het voordeel biedt dat op 31 december de leningslasten zijn terugbetaald, wat een toch iets genuanceerder beeld geeft dan een situatie in de loop van het jaar die van de ene dag op de andere kan veranderen.

Ten aanzien van de geciteerde negatieve cijfers moet worden opgemerkt dat dit de eigen middelen betreft op 31 december. De nog te ontvangen kapitaalsubsidies en in mindere mate de saldi op die datum van de eigen bankrekeningen kunnen op hun beurt de op het eerste gezicht weinig rooskleurige liquiditeitssituatie verklaren. Wanneer ondanks het in rekening brengen van bovenvermelde bedragen er m.b.t. bepaalde SHM's toch nog een liquiditeitsprobleem rees, wordt met hen overlegd aan de hand van financiële langetermijnplanningen over de verdere evolutie en de mogelijke aanpak (periode 2002-2007).

Men zal er zich bewust van zijn dat de financiële situatie van een SHM niet enkel mag worden bekeken vanuit het eenzijdige oogpunt dat alle bijstellingen inzake inkomsten en uitgaven vanuit haarzelf zouden moeten gebeuren. Er is inderdaad een structurele problematiek waar steeds meer SHM's mee te kampen hebben, en waarop de bestaande huurreglementering op dit ogenblik geen afdoend antwoord biedt. Omdat vooral in de huursector SHM's worden geconfronteerd met uitbatingskosten door toenemende lasten en dalende huurinkomsten, heeft het Vlaams Gewest een belangrijke financiële inspanning geleverd door in de begroting 2003

een budget van 11 miljoen euro in te schrijven in de vorm van verhuursubsidies.

Een eerste schijf van 6.150.000 euro werd eind augustus 2003 uitbetaald aan SHM's die minstens 500 woonegelegenheden verhuren, en die een gemiddelde huuropbrengst hebben van ten hoogste 90% van de basisverhuurprijs. De volgende schijf zal worden toegekend op basis van de inspanningen die de SHM's doen om het beheer volgens moderne managementprincipes uit te werken.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke vragen – red.)

**Vraag nr. 9
van 17 oktober 2003
van de heer KOEN HELSEN**

Vlaamse Wooncode – Overbewoondverklaringen

In het kader van het bewaken van de openbare veiligheid en hygiëne heeft de burgemeester een aantal mogelijkheden op het vlak van het garanderen van de woonkwaliteit van woonegelegenheden. Zo kan hij een woning onbewoonbaar, ongeschikt of overbewoond verklaren.

In de Vlaamse Wooncode (15/7/1997) werden in hoofdstuk IV, artikel 17, de modaliteiten voor overbewoonde woningen opgenomen.

De burgemeester kan een woning op eigen initiatief of op verzoek van bepaalde instanties bij besluit overbewoond verklaren, en dit na advies van de gewestelijk ambtenaar. Tegen een dergelijke "overbewoondverklaring" kan beroep worden ingesteld bij de Vlaamse regering. De Vlaamse regering kan ook zelf een dergelijk besluit nemen en de nodige maatregelen treffen.

1. Hoeveel keer sinds de inwerkingtreding van de Vlaamse Wooncode werd er door burgemeesters een besluit tot overbewoning genomen ?
2. Hoeveel beroepen tegen dergelijke overbewoondverklaring door een burgemeester werden ingesteld bij de Vlaamse regering ? Welke resultaten hadden deze beroepen ?
3. Hoeveel beslissingen sinds 1997 met betrekking tot overbewoning heeft de Vlaamse regering al zelf genomen ?

4. Gaat de minister ervan uit dat artikel 17 van de Vlaamse Wooncode met betrekking tot de overbewoondverklaring een hanteerbaar instrument is voor de lokale bestuurders die een eigen gemeentelijk huisvestingsbeleid willen uitwerken ?

Antwoord

- 1, 2 en 3. De eerste drie vragen zou ik samen willen beantwoorden.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger weet dat de Vlaamse Wooncode voorziet in een aantal instrumenten die kunnen worden ingezet om de woning en de bewoningstoestand na te gaan. De procedure inzake ongeschiktheid en onbewoonbaarheid heeft als doel de kwaliteit van de woning als totaalobject te beoordelen. De risico's en gebreken die inherent verbonden zijn aan de woning worden vastgesteld en geobjectiveerd in een technisch verslag. Via deze procedure worden enkel gebreken aangepakt die materieel en onmiskenbaar zijn.

De procedure inzake overbewoning is van een andere orde. Via deze procedure moet worden vastgesteld dat er te veel bewoners zijn en dat het teveel aan bewoners een ernstig veiligheids- of gezondheidsrisico met zich meebrengt. Het teveel aan bewoners kan relatief eenvoudig worden vastgesteld aan de hand van de beschikbare ruimte en het aantal lokalen. De bezettingsnorm op zich is bijgevolg een objectieerbare parameter. De veiligheids- en gezondheidsrisico's te wijten aan het teveel aan bewoners zijn echter veel minder objectieerbaar. De risico's stelen immers niet op een materieel vast te stellen gebrek en zijn uiterlijk niet waarneembaar. Een ander probleem vormt de vaststelling van het teveel aan bewoners. In de uitoefening van de administratieve procedure overbewoning – afgezien van de strafrechtelijke toepassing – stellen een aantal bewoners er niet effectief te verblijven, wat in de administratieve procedure moeilijk te verifiëren is.

Deze twee redenen liggen aan de grondslag van het feit dat de procedure overbewoning in de administratieve fase vrijwel niet wordt opgestart. In de strafprocedure wordt in tegenstelling met de administratieve procedure het onderzoek niet steeds aangekondigd. Het opmaken van het proces-verbaal en de mogelijkheid tot verhoor van de bewoners vormen een meer solide basis voor de vaststelling.

De vaststelling van het aantal bewoners en de vaak excessieve schending van de bezettingsnorm verloopt in de strafprocedure dan ook gemakkelijker. In het eerste werkjaar van de wooninspectie werden een kleine 200 woonentiteiten onderzocht. In 5 % werd eveneens de overbewoning vastgesteld, wat in combinatie met de gebreken aan de woning de woonkwaliteit ernstig aantast.

4. De overbewoning als administratieve procedure is niet het instrument bij uitstek om op lokaal vlak een woonkwaliteitsbeleid te realiseren. De vaststelling van de overbewoning past veeleer binnen de strafrechtelijke procedure waar excessieve overschrijding van de bezettingsnorm kan worden vastgesteld, al dan niet in combinatie met het schenden van de objectnormen.

De procedure inzake overbewoning dient als administratieve procedure veeleer een uitzonderlijke toepassing te kennen en dient in beginsel gericht te zijn op buitensporige wantoestanden. De procedures ongeschiktheid en onbewoonbaarheid zijn uiteraard wel instrumenten die een eigen gemeentelijk huisvestingsbeleid vorm kunnen geven.

Deze procedure is ten aanzien van het lokale beleid veel meer geschikt. Er kan dan ook worden vastgesteld dat de meeste steden en gemeenten deze procedure daadwerkelijk integreren in hun lokaal woonbeleid.

Vraag nr. 37
van 19 september 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Bouw- en renovatiestimuli – Stand van zaken

De bestaande regeling inzake de bouw- en renovatiepremie liep ten einde op 1 oktober 2002 en werd vervangen door een systeem van fiscale maatregelen.

In het programmadecreet 2003 (art. 54-56, decreet 20 december 2002, BS 31.12.2002, ed. 4) werden deze maatregelen bekend, zijnde:

- drie jaar geen onroerende voorheffing voor wie winkel of ambachtsbedrijf verbouwt tot woning ;
- vijf jaar geen verhoging van kadastraal inkomen na renovatie van een reeds verkrotte woning. Die woning moet wel opgenomen zijn in de inventaris van verwaarloosde gebouwen en/of wo-

ningen of ongeschikte en/of onbewoonbare woningen en aldus onderworpen zijn aan de leegstandsheffing (decreet van 22 december 1995).

1. Voor hoeveel dossiers zijn deze maatregelen reeds van toepassing ?
2. Heeft deze maatregel eenzelfde impact als het vroegere stelsel inzake bouw- en renovatiepremies ?

Antwoord

Deze vraag werd op 3 oktober 2003 ook gesteld aan de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, Dirk Van Mechelen. Ik verwijs hierbij dan ook naar het antwoord van minister Van Mechelen.

(Vraag nr. 3 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 667 – red.)

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
B. SOMERS, minister-president van de Vlaamse regering				
△ 44	17.07.2003	M. Dillen	<i>Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen</i>	1057
49	19.09.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Leeuw – Militaire groet</i>	1087
3	03.10.2003	M. Dillen	<i>Overheidspublicaties en verkiezingen – Deontologische code</i>	1088
5	10.10.2003	H. De Lobel	<i>Ministeriële dienstwagens – Aanschaf, kostprijs, gebruik</i>	859
6	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	1089
8	17.10.2003	J. Loones	<i>Grote infrastructuurwerken – Stand van zaken</i>	861
9	17.10.2003	K. Van Dijk	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	861
10	24.10.2003	K. Van Dijk	<i>Transfers naar Wallonië – Studieopdracht</i>	861
11	30.10.2003	F. Dewinter	<i>Dienstreizen – Regeling</i>	862
14	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	866
15	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	866
17	07.11.2003	J. Verfaillie	<i>Vlaamse administratie – Werkingsmiddelen</i>	867
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
△ 97	16.09.2003	K. Van Dijk	<i>Opleidingscheques – Doelgroep</i>	1089
1	03.10.2003	J. De Roo	<i>Folkfestival Dranouter – Subsidiëring</i>	1089
2	03.10.2003	J. De Roo	<i>Centrumsteden – Subsidiëring</i>	867
3	10.10.2003	A. Moreau	<i>Steun aan ondernemers – Overzicht</i>	868
4	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	868
5	10.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDAB-kantoren kust – Taalgebruik</i>	869
6	17.10.2003	J. Verfaillie	<i>Beaufort 2003 – Evaluatie</i>	869
7	17.10.2003	A. De Martelaer	<i>Herintreders – VDAB-opleiding</i>	870
8	17.10.2003	A. De Martelaer	<i>Opleidingscheques – Gehandicapten</i>	871
9	17.10.2003	C. Decaluwe	<i>Aanmoedigingspremies – Uitbetaling</i>	872
10	17.10.2003	K. Van Dijk	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	872
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
1	03.10.2003	J. Demol	<i>"Infomap Palestina Israël – Betrokkenheid</i>	1091
2	03.10.2003	I. Van Eetvelde	<i>Relatie school-gescheiden ouders – Middelen – Verplichtingen</i>	873
3	03.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse scholen – Leerlingen uit regio Moeskroen</i>	876

4	03.10.2003	J. De Roo	<i>Centrumsteden – Subsidiëring</i>	1092
5	03.10.2003	J. De Roo	<i>Subsidedossiers DIGO – Wachlijst</i>	1092
10	03.10.2003	F. Dewinter	<i>Leerlingenraden – AEL-initiatief</i>	876
11	10.10.2003	B. Grouwels	<i>Spijbelgedrag – Brussel</i>	877
12	10.10.2003	C. Vandenbroeke	<i>Studiebeurzen en schoolrekeningen – Trends</i>	881
13	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Creativiteit en innovatie – Rol onderwijs</i>	885
14	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	888
15	17.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen – Subsidiëring</i>	1093
16	17.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Onderwijs samenwerking – Zuid-Afrika</i>	1095
17	17.10.2003	M. van den Abeelen	<i>Archivering examen-PV's – Maatregelen</i>	1095
19	17.10.2003	K. Van Dijck	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	1097
20	24.10.2003	J. De Meyer	<i>Subsidedossiers DIGO – Wachlijst</i>	888
21	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	888
22	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	889

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie

2	03.10.2003	A.-E. Bogaert	<i>Dossier paardenwedrennen – Stand van zaken</i>	889
4	03.10.2003	C. Decaluwe	<i>Biologisch waardevolle gebieden – Overlappingsen</i>	890
5	03.10.2003	J. De Roo	<i>Centrumsteden – Subsidiëring</i>	892
6	10.10.2003	J. Malcorps	<i>Overstromingsgebied Ekeren – Gepland NMBS-complex</i>	893
7	10.10.2003	G. Gardeyn-Debever	<i>Zonevreemde woningen – Bovengrondse tanks</i>	894
8	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	896
9	17.10.2003	J. Sauwens	<i>Overlegcomité – VRT-pensioenfondsen</i>	896
10	17.10.2003	M. Van den Eynde	<i>Waterzuiveringsstations – Bouwvergunningen</i>	897
11	17.10.2003	J. De Roo	<i>Planbatenheffingen – Opbrengst en verdeling</i>	898
12	17.10.2003	K. Van Dijck	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	898
13	17.10.2003	J. Timmermans	<i>BPA Denderhoutembaan Ninove – Dagcentrum Schoonderhage</i>	899
15	30.10.2003	J. Malcorps	<i>Spoordossiers Antwerpen – Ruimtelijke planning</i>	900
24	30.10.2003	S. Becq	<i>Welzijnsterreinen – Inventaris</i>	901

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

1	26.09.2003	J. De Roo	<i>Monumenten en landschappen – Gent-Eeklo</i>	903
2	26.09.2003	J. De Roo	<i>Bevorderingsexamens gemeentelijke diensten – Gesco's</i>	906
3	26.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Lokaal cultuurbeleid – Gevangenisbibliotheken</i>	907
4	26.09.2003	K. Callens	<i>Bibliotheekbeleidsplan – Gebruikersonderzoek</i>	907

	5	03.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeentelijk wapenschild en logo – Richtlijnen</i>	909
△	6	03.10.2003	J. De Roo	<i>Centrumsteden – Subsidiëring</i>	909
	7	03.10.2003	J. De Roo	<i>Rimpelrock – Subsidiëring</i>	927
	8	03.10.2003	C. Decaluwe	<i>Openbare bibliotheken – Boekenverlies</i>	930
	9	03.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaams Audiovisueel Fonds – Personeel</i>	932
	10	10.10.2003	A. De Maght-Aelbrecht	<i>Vlaamse Gemeenschap en VOI's – Persoonsgegevens en privacy</i>	933
	11	10.10.2003	J. Malcorps	<i>Lokale besturen – Opeisingsrecht</i>	936
	12	10.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wemmel – Franstalige onderwijzers</i>	938
△	13	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	938
	14	17.10.2003	J. De Meyer	<i>Doel – Afbraak historische hoeve</i>	969
	15	17.10.2003	E. Van Vaerenbergh	<i>OCMW Affligem – Samenwerkingsakkoord</i>	969
	16	17.10.2003	A. De Martelaer	<i>Vlaamse ambtenaren – Vaderschapsverlof</i>	969
	17	17.10.2003	A. Moreau	<i>OCMW-rusthuizen – Levering van geneesmiddelen</i>	971
	18	17.10.2003	D. Ramoudt	<i>Park Domein Raversijde – Bevoegde overheden</i>	972
	19	17.10.2003	K. Van Dijk	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	974
	20	17.10.2003	C. Van Eyken	<i>Toegankelijkheid openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	974
	21	17.10.2003	K. Helsen	<i>Voertuigen van openbare diensten – Reclame</i>	975
	22	24.10.2003	J. Malcorps	<i>Gemengde intercommunales – Statutair personeel</i>	976
	23	24.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeentelijke cultuurraad – Faciliteitengemeenten</i>	977
	24	24.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Naleving taalwetgeving federale diensten – Stand van zaken</i>	978

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

	1	26.09.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belbus Bornem – Routes</i>	978
	2	26.09.2003	J. De Roo	<i>Sigma-plan – Milieueffectrapport</i>	979
	3	26.09.2003	F. Ory	<i>N80 en N754 Alken – Verkeersproblemen</i>	979
	4	26.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vacatures departement LIN – Melding aan allochtonenverenigingen</i> ...	981
	5	26.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bedrijfsvervoercheque – Social-profitsector</i>	981
	6	26.09.2003	C. Decaluwe	<i>Tunnels – Brandveiligheidsnormen</i>	982
	7	26.09.2003	C. Decaluwe	<i>Openbare werken – Vastgelegde investeringsuitgaven</i>	983
	8	26.09.2003	J. Malcorps	<i>Voetveren – Vaarreglement</i>	983
	9	26.09.2003	D. Holemans	<i>N466 Drongen – Heraanleg bocht</i>	984
	10	03.10.2003	J. Verfaillie	<i>Heraanleg schoolomgevingen – De Panne en Gistel</i>	984
	11	03.10.2003	J. Verfaillie	<i>Luchthaven Oostende – Nachtvluchten</i>	985
	12	03.10.2003	J. Verfaillie	<i>Fietspaden West-Vlaanderen – Stand van zaken</i>	986
	13	03.10.2003	C. Decaluwe	<i>R8 Ring Kortrijk – Afwerking</i>	989
	14	03.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Schelde St.-Amands – Uitdieping</i>	990

15	03.10.2003	J. De Roo	<i>Centrumsteden – Subsidiëring</i>	990
16	03.10.2003	C. Decaluwe	<i>Begrotingspost 63.01 – Vastleggingen</i>	991
17	03.10.2003	C. Decaluwe	<i>Gevaarlijke punten – Aanpak</i>	991
18	03.10.2003	E. Matthijs	<i>Havengebied Gent – Onteigeningsbudget</i>	992
19	10.10.2003	J. Verfaillie	<i>Luchthaven Oostende – Resultaten en trafieken</i>	993
20	10.10.2003	J. Verfaillie	<i>Luchthaven Oostende – Ryanair</i>	995
21	10.10.2003	J. Verfaillie	<i>Luchthaven Oostende – Geluidshinder</i>	996
△ 22	10.10.2003	E. Glorieux	<i>Gewestelijk Expresnet – Samenwerkingsovereenkomst</i>	997
23	10.10.2003	C. Decaluwe	<i>Ongebruikte bruggen – Stand van zaken</i>	999
24	10.10.2003	E. Matthijs	<i>De Lijn Gent – Halte J.F. Kennedylaan</i>	999
25	10.10.2003	F. Ramon	<i>Ring Rijsel – Impact</i>	1000
26	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Openbare gasdistributie – Uitbreiding</i>	1001
27	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Binnenvaart – Sluizen</i>	1002
28	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Energie-audit – Procedure</i>	1003
29	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	1004
30	17.10.2003	E. Van Vaerenbergh	<i>N208 Affligem-Denderleeuw – Verlichting</i>	1004
31	17.10.2003	J. Verfaillie	<i>Onbemande camera's – Locaties – Vandalisme</i>	1005
△ 32	17.10.2003	J. De Meyer	<i>Doel – Afbraak historische hoeve</i>	1006
33	17.10.2003	L. Caluwé	<i>Liefkenshoektunnel – Openstelling bij calamiteiten</i>	1007
△ 34	17.10.2003	J. Loones	<i>Grote infrastructuurwerken – Stand van zaken</i>	1008
35	17.10.2003	J. Penris	<i>Waaslandtunnel en Antwerpse Ring – Verkeerssignalisatie</i>	1010
36	17.10.2003	K. Van Dijck	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	1012
37	24.10.2003	J. Verfaillie	<i>Verbindingsweg Ieper-Veurne – Kentekenonderzoek</i>	1012
38	24.10.2003	J. Verfaillie	<i>Luchthaven Oostende – Geparkeerde vliegtuigen</i>	1013
39	24.10.2003	E. Schuermans	<i>Vlaams Huis Hasselt – Verkeersveiligheid</i>	1014

L. SANNEN, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

193	13.06.2003	A. Moreau	<i>Tiense Suikerraffinaderij – Geurhinder</i>	1097
1	26.09.2003	J. De Roo	<i>Visserijgebieden – Onderscheid zeevissers-Scheldevissers</i>	1015
2	03.10.2003	J. Demol	<i>"Infomap Palestina Israël" – Betrokkenheid</i>	1016
3	03.10.2003	C. Van Eyken	<i>Geluidsmuren – Criteria</i>	1100
4	03.10.2003	J. De Roo	<i>Centrumsteden – Subsidiëring</i>	1017
5	03.10.2003	G. Vanleenhove	<i>Visindustrie – Subsidiëring innovatieve projecten</i>	1017
6	03.10.2003	M. van den Abeelen	<i>Geplande waterzuiveringsstations – Haalbaarheid</i>	1019
7	10.10.2003	J. Malcorps	<i>Overstromingsgebied Ekeren – Gepland NMBS-complex</i>	1020
8	10.10.2003	G. Gardeyn-Debever	<i>Afvalinzameling op school – Fost-Plusactie</i>	1023

9	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Hopteelt – Ondersteuningsbeleid</i>	1024
10	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	1025
11	10.10.2003	E. Glorieux	<i>Breughelproject – Stand van zaken</i>	1026
12	17.10.2003	J. Verfaillie	<i>Heffing grond- en afvalwater – Westhoek</i>	1027
13	17.10.2003	M. Van den Eynde	<i>Natuurreservaten – Aankoop</i>	1028
14	17.10.2003	J. Loones	<i>Vrouwencongres Casablanca – Vlaamse delegatie</i>	1029
15	17.10.2003	K. Van Dijck	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	1030
16	17.10.2003	A. Moreau	<i>OVAM – Saneringskosten</i>	1031
17	24.10.2003	J. Verfaillie	<i>Rioleringssubsidies Gistel – VMM-goedkeuring</i>	1031

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

220	27.06.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Gemeenschapscommissie – Ontwikkelingssamenwerking</i>	1101
239	10.07.2003	S. Becq	<i>Kinderopvang – Ouderenbijdragen</i>	1101
254	17.07.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Extra plaatsen 2003-2004 (2)</i>	1106
263	07.08.2003	I. Van Eetvelde	<i>Adoptiedienst Ray of Hope – Dossiers</i>	1107
273	11.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaams Fonds – Uitbetaling CAO 26-tegemoetkomingen</i>	1108
278	11.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Meldpunt leeftijdsdiscriminatie – Stand van zaken</i>	1109
282	11.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijkekansenbeleid – Evaluatie</i>	1109
287	19.09.2003	K. Helsen	<i>Kinderopvang – Meersporenbeleid</i>	1112
291	19.09.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Jeugdhuis Rzoemie (Mechelen) – Subsidiëring</i>	1113
292	19.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke integratiediensten – Engagements en middelen</i>	1114
294	19.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Strategisch plan gedetineerden – Gegevens</i>	1116
1	26.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwelijke vluchtelingen – Opleidingskansen</i>	1118
2	26.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Reglementering fietskarren – Gehandicapten</i>	1119
3	26.09.2003	J. Loones	<i>Hervorming filmkeuring – Stand van zaken</i>	1120
6	03.10.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opvoedingsondersteuning – Doelgroepen</i>	1032
7	03.10.2003	M. Dillen	<i>Vaderboekje – Betrokkenheid – Verspreiding</i>	1033
8	03.10.2003	N. De Gryze	<i>Zorgproject "De Kromme Boom" – Subsidiëring</i>	1122
9	03.10.2003	J. De Roo	<i>Centrumsteden – Subsidiëring</i>	1123
10	03.10.2003	S. Becq	<i>Europees arrest "slapende waak" – Welzijnsvoorzieningen</i>	1124
11	10.10.2003	K. Van Dijck	<i>OCMW's Kempen – Samenwerkingsovereenkomst</i>	1124
12	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	1125
13	10.10.2003	K. Helsen	<i>Gesloten instelling voor meisjes – Opvangcapaciteit</i>	1034
14	17.10.2003	J. De Roo	<i>Thuiszorg – Urencontingent</i>	1125
15	17.10.2003	E. Van Vaerenbergh	<i>OCMW Affligem – Samenwerkingsverband</i>	1036
16	17.10.2003	A. Moreau	<i>Tewerkstelling gehandicapten – Doorgroeimogelijkheden</i>	1126

17	17.10.2003	J. Malcorps	<i>Ontwikkelingsstoornissen bij kinderen – Milieufactoren</i>	1127
22	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1036
23	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1037
27	07.11.2003	J. Malcorps	<i>WGO-conferentie milieu en gezondheid – Voorbereiding</i>	1037
28	07.11.2003	K. Van Dijck	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1038

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

110	20.06.2003	R. Van Den Heuvel	<i>Actieplan Armoedebestrijding – Begroting</i>	1131
116	27.06.2003	B. Laloo	<i>Mercuriusproject – Resultaten en vervolgproject</i>	1131
126	17.07.2003	M. Dillen	<i>Opleidingsakkoord bedienden – Evaluatie</i>	1135
136	16.09.2003	K. Van Dijck	<i>Opleidingscheques – Doelgroep</i>	1137
1	03.10.2003	J. De Roo	<i>Centrumsteden – Subsidiëring</i>	1137
2	10.10.2003	M. van den Abeelen	<i>Chemische industrie – EU-verordening REACH</i>	1039
3	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	1137
5	15.10.2003	J. Sauwens	<i>Ford Genk – Toelichting gang van zaken 2002-2003</i>	1137
6	17.10.2003	K. Van Overmeire	<i>Wapenexport – Samenwerking met Belgische ambassades</i>	1139
7	17.10.2003	K. Van Dijck	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	1139
12	07.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export naar China – Onderzoek Staatsveiligheid</i>	1040

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

37	19.09.2003	A. De Martelaer	<i>Bouw- en renovatiestimuli – Stand van zaken</i>	1143
1	03.10.2003	N. De Gryze	<i>Sociale woningbouw Gent – Financiële situatie</i>	1040
2	03.10.2003	J. Penris	<i>SHM Dijledal Leuven – Klachten</i>	1042
3	03.10.2003	J. De Roo	<i>Centrumsteden – Subsidiëring</i>	1043
4	10.10.2003	C. Decaluwe	<i>Erkende vennootschappen – Financiële situatie</i>	1140
5	10.10.2003	C. Decaluwe	<i>Slopingpremies – Uitbetaling</i>	1044
6	10.10.2003	J. Sauwens	<i>Staten-Generaal Sportclubs – Evaluatie</i>	1046
7	10.10.2003	F. Vermeiren	<i>Gemeenten – Subsidiëring</i>	1048
△ 8	10.10.2003	J. Sauwens	<i>Sportakkoorden – Stand van zaken</i>	1048
9	17.10.2003	K. Helsen	<i>Vlaamse Wooncode – Onbewoondverklaringen</i>	1142
10	17.10.2003	N. De Gryze	<i>VRT-reeks "Bewogen Leven" – Presentatie door politici</i>	1051
11	17.10.2003	C. Decaluwe	<i>VRT-televisieprogramma's – Uitbesteding</i>	1053
12	17.10.2003	D. Ramoudt	<i>VRT-televisie – Ontvangst in het buitenland</i>	1054
13	17.10.2003	K. Van Dijck	<i>Europees Jaar Gehandicapten – Initiatieven</i>	1055
14	24.10.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest – Novarode-site</i>	1056

19	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1057
20	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1057